Nº. 11. Pl. 81.

81/11

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙ ΚΩΝΙΚΩΝ ΜΑΧΙΩΝ Λ

Παντὸς τέχνης καὶ πάσης μεθόδου δοκεῖ σχεδὸν ἀγαθοῦ τινος ἐφίεσθαι καὶ προαίρεσις· ἀγαθοῦ τινος ἐφίεσθαι δοκεῖ διὸ καλῶς ἀπεφήναντο τἀγαθὸν οὗ πάντα ἐφίεται· διαφορὰ δὲ τῶν τέλων φαίνεται τοῖς μὲν γὰρ ἐνέργειαί τινες τὰ δὲ παρὰ ταύτας ἔργα τινά· ὧν δὲ τινων ἐστὶ τέλη τινὰ παρὰ τὰς πράξεις· ὑπὸ τούτοις ὑπάρχουσιν αἱ τοῦ ποιεῖν ἐνέργειαι· πολλῶν δὲ πράξεων καὶ τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν οὐσῶν πολλὰ γίνεται τέλη· ἰατρικὴ μὲν γὰρ ὑγίεια· κυβερνητικὴ δὲ· πλοῖον· στρατηγικὴ δὲ νίκη· οἰκονομικὴ δὲ πλοῦτος· ὅσαι δὲ τοιαῦται ὑπὸ μίαν τινὰ δύναμιν τελοῦσαι ὑπὸ μὲν τὴν ἱππικὴν χαλινοποιϊκὴ καὶ αἱ ἄλλαι αἱ περὶ τὴν ἱππικὴν ὅπλοποιϊκὴ· αὕτη δὲ καὶ πᾶσα πολεμικὴ πρᾶξις· ὑπὸ τὴν στρατηγικὴν· ὡσαύτως δὲ ταῦτα καὶ ἄλλαι ὑπὸ ἄλλας· ἐν πάσαις οὖν ταύταις ὅταν ἡ τῶν ἀρχιτεκτονικῶν ἕκαστον ἀρχιτεκτονικὴ μᾶλλον ἢ τῶν ὑφ' αὑτὴν· τούτων γὰρ χάριν καὶ ἐκείνας ἅπασαι διώκουσιν· ἔτι δὲ ἐν ταῖς πράξεσιν ἐν αἷς ἐστὶ τέλη τι παρὰ τὰς πράξεις ταῦτα τῶν πράξεων φύσει βελτίω· ὡς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εἰρημένων ἐπιστημῶν ἐστὶν ἰδεῖν· ἐπὶ γὰρ τῆς ἱππικῆς καὶ στρατηγικῆς καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀρχιτεκτονικῶν τὰ τέλη τῶν ὑφ' ἑαυτὰς ἐστὶν αἱρετώτερα· τούτων γὰρ χάριν καὶ τὰ ἄλλα διώκεται· ὥστε ἔστιν ἐν τοῖς ἐνέργειαί τινες ἔστιν ἐν τοῖς παρὰ τὰς πράξεις τινὰ τέλη· ἐν οἷς δὲ τέλη τινὰ παρὰ τὰς πράξεις ἐστίν ἐν τούτοις τὰ τέλη τῶν πράξεων.

1

J. J.

P. 81.

Plut. 81. Cod. 11

Codex antiquissimus (scil. saec. X in.)
& optimus. Dl. Bottagni

COLLEGIO MEDICO-LEGALE

Pl. 81. Cod. 11.

n. 12

Aristotelis ethicorum ad Nicomachum integrorum
explanationis Averroys magni in p. et 2s

Ethica Aristotelis

Plut. 81 Cod. 11.

II.

527. 15^

Plut 81

600 11.

Nº. 11. Pl. 81.

81/11

✝ ΑΡΙCΤΟΤΕΛΟΥC ΗΘΙ ΚΩΝΝΙΚC ΜΑΧΙCΩΝ Χ.

Παναστοχμηιαὶπαναμόθοδοσ. ομοίωσδὲωραίοσ
τόνιαὶπροαίρεσισ. ἀγαθοῦτιμούδὲἰσθαδοκῆ
δηόιαμὲνοὖνπαντωφελίμωσπρὸτὰγαθὸν. ὁνωσὰμὲτὸφίλ
τατον. διαφορὰδὲφίλωσφαίρασπομπεῖοσ. τὰμὲνγὰρ
ἐσημέρωργάσαι. τὰδὲωσἐπὶπαν ὀργανικὰ. ὧνδὲ
οἱτέλητιμαὶωσαραὶπαντράξεσ. ὁμοίουσιοσ υἱὸσιλω
πῶφ υἱὸσημέρωργάσατοῦργον. πολλῷμᾶλλονδὲωραίοσ
ὁμοίωσοὖμὲνἀγαθοὺσὄντωνἀγαθῶν. πολλαχῶσμὲν
τὰτέλη. ἰατρικῆσημὲνγὰρ. ὑγίεια. μαθηματικῆ
δὲ. τὸεἰδέναι. πρακτικῆδὲκαὶ μίλικ. οἰκοδομικῆσδὲ
πλοῦτοσ. ὅσαμὲνοὖνἐστὶτοιαῦτα ὑπὸμίανμὲντὴνἀδύνα
μιν. καθάπερὑπὸτὴν ἱππικὴνχαλινοποιϊκὴν. καὶ
ὅσαἄλλατοιαῦτα ὑπὸτὴνἱππικὴνὁρῶμενοι. ταῦτηδὲκαὶ
πᾶσαπολεμικὴπραξισ. ὑπὸτὴνστρατηγικὴν. καὶ
ταὐτὸμὲνοὖνδὴτρόποσμάλιστ ἄνδρασ. ὁμοίωσαὐτὴ
δὲἀπὸτοῦμὲνἀρχιτεκτονικοῦτέλη. πᾶσαιδὲτῶνμαρτέ
τωρανπαῦταιοὖν. τοῦτομὲνἀρχαρίμιαλαβοῦσαδὲ
κτέον. διαφερόντωνδὲεἰδέναιτὰσημαινό
μενα. ἢωσαραὶπαντωνἀμφότερα. καὶαὐτὴ

1

ἐωλ τῶμ λχθσῶμ ἐωλαημῶμ· ἢ δλή τι τόλοσέφ τῶμ
ωραλιπῶμ. ὁ δ' ἀπὸ ωουλόμεθα· τὰ ἄμμοδ' δλα
τοῦτο· καὶ μὴ ωάμπαν δ' ἑάβρομάιρούμεθα· ωρόφοι
γὰρ οὗτοι γ' ἂν ἀσαφρομ. ὧφ' ἅμα καὶ μὴ μὴ καὶ ματαίαν
τὴν ωρεσβείαμ· δλ' ὁμόσφοῦπάμφ ἢ τοἀγαθὸμ καὶ τὸ ἀλ
ρίσομ· ἀρ' οὖμ καὶ ωρὸς τὸμ ωομ ἢ γμῶσ ἑαυτοῦ μὲν
γάλη μ' ἐχ' ρο ωεῖ ω· καὶ καθαιρ τοῖς ἐοῦσι τὸ
τοῦ μ' ἐχ' ομτος· μᾶλλομ' ἂμ τυγχάνοι μὲν τοῦ δ' ἐόμτος·
ἢ δ' οὔτος· ωφρατεόμτως ωοιῶ ωρὸς ἑαυτὸμ ἢ μᾶς τὸ τι
τοῦτο· καὶ τὴμ οὐσίαμ ἐωλαημῶμ ἢ δ' ωαμάθος·
ὃ ἐχ' φ δ' ἁπλῶς κυρίως τάττει καὶ μάλιστα ἄρχιτέκτων
μικὸς· τοιαύτη δ' ἐστὶ πολιτικὴ φρόνησις· τίμες ἂν γὰρ
ἢμᾶς χρῆσθαι τῶμ ἐωλαημῶμ ἕκαστα ὁλῶς· καὶ τοὺς
αὐλητὰς ὁμοίως ἀμαθεῖς· καὶ μὲν χρῆσιμος· αὕτη δ' ἐστὶ
ταύτης· ὁρῶμεν δὲ καὶ τὰς ἕκτικὰς τούτοις ἀδυνά
μους ἐσας· οἷον ἀρχιτεκτονικὴν· οἱ κο
μικὴν· ῥητορικήν· χρῆται δὲ ταύτης τὰς ω
ρακτικὰς καὶ ταῖς ἐωλαημῶμ· ἢ τίδ' ἕκαστος
τί δ' ἐφ' ωράττει καὶ τίμα μ' ἀσχῆθαι· τὸ ταύτης δ'
ἐστὶ ωερὶ ἐχ' ειν τὰ τοῖς μᾶλλον· ὅ ἀφ' οὗπάμφ ἁλ τὸ ἄμθρω
ωον ἐγὼ μ' ἂν αὐθόμ· ἢ γὰρ καὶ ταυτόμ ἢ τὸμ ἕτι καὶ τοῦ ἢ·
μᾶλλομ δὲ καὶ τέλ ἐ τερομ τὸ τὴν ἐστὶ ἐολ ἐσ ἐφ' ἁμ ἢ ἁμ καὶ
λαυ ἢ μὲν καὶ οὐ ἐ ἢ· ἀγαθὸ ἢ τὸμ μὲν· καὶ τὸ ἕμ' ἐμοί·
καλλιομ δὲ καὶ θᾶ ἐ τερομ· ὅθμ ἢ καὶ ωολιτικὸμ· ἢ μεῖς ὑμῶμ
μεθοδος· τοῦτο μὲν φίσεται ωολιτικὴ τις καὶ οὖσα·
λ' ἆρ' οἱ τοδὲμ ἢ μᾶς ἐστὶ ἢ κατὰ τὴμ ὕστολιφ μὲν μὴ ἢ ὕλλω

διαφορά· τὸ γὰρ ἀμφοτέρων οὐχ ὁμοίως σύμφωνον
οἱ τοιοῦτοι λόγοι ζητητέον ἐστὶ πότερον ἐν τοῖς ἀσυμμέτροις ἢ
μουργουμένοις· τὰ δὲ ὅλα καὶ τὰ μέρη περὶ
ὧν ἡ ὅλη σύνθεσις τοσαύτην ἔχει διαφορὰν
καὶ πλάτη. ὅσῳ δὲ μᾶλλον ὅμοιον ὁμογενὲς φύσει
δυνάμει· τοιαύτην δέ τινα ποιότητα ἔχει διαφορὰν καὶ
πλάτη. ὅσῳ δὲ μᾶλλον ἔχει καὶ τὰ γενόμενα διὰ τοῦτο μᾶλ-
λον τοῖς συμμίγνυσθαι ἀπ' ἀλλήλων. ἢ δὲ μὴ γαρτίνη
ἀποκρίνεται διὰ τοῦτο· ἔνεισι δὲ ἀμφοτέρας
γαστικὸν ὃ ὅπως διαιρεῖται οὕτως καὶ ὅμοιον οὕτως καὶ λό-
γοντας· πῶς οὖν ἐστὶν ὅτι ταλη-θὲς ἐμβάλλειν
σθαι· καὶ πῶς ἐστὶ μὲν ὅσον τὸ πῶς ὃ καὶ ὅμοιον οὕτως καὶ
λόγοντας· τοιαῦτα καὶ συμπεραίνεσθαι· τὸν
αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἀποδέχεσθαι χρεὼν ἐνίοτε
τὰ μὲν ὅλα ὄντα· πῶς αἱ δυνάμεις ἐστὶν ὅσῳ μᾶλλον γένος
σοῦτον τὰ μέρια· ὅσῳ ζητεῖν καὶ θέλειν ἐστὶν ὅσῳ
ὄφ' ὅσον μὴ τοῦ παραγμάτου φύσιν ὅσῳ δέχεται·
πῶς ἀπὸ λόγου γὰρ ἁμφαίνεται θήματι τοῦτο
τὸ πῶς ὁμολογοῦντος ἀποδέχεσθαι· καὶ ῥητορικὸν
ἀποδείξεως αὐτῷ· ἔνεισι δὲ ἁμαρτίαι ὅσῳ
ἀγνόησις· καὶ τοιοῦτον μέν τι ἀγαθὸν ῥητικὸν· καὶ
θέλειν μὲν ἄρα ὁ πῶς αἱ δυνάμεις· ἀποδέχεσθαι
δὲ περὶ πᾶν πῶς αἱ δυνάμεως· διὸ τῆς ὅλης
καὶ οὐκ ἀληθὲς ὅλως ἀπροαιρέτου ὁμοίως·
γὰρ τὸ μὲν ἀπὸ μὴ ὄν· πραξόσιν· οἱ λόγοι δὲ τοῦ
τὸ μὲν ὅλα τὸ μὴ ὄν· ἐνίοτε ἀληθεύεται

τὴν ὁσσάκι μ. μαντάλωσσ᾽ ἀλιὸν σφαγὴν καὶ ἀμφοφόρλασσ· ὅσσῃ
δὴ τοτὲ λοσσάκι μοὐνγμῶσσι σ· ἀμμὰ σπαρᾶζι σ· δγαφέ-
ρᾳ δὲ υδὲ γμὲ σφὴ ἡλι ιμιαμ· ἢ τὸ ἠθοσ μὲ αρόσ· οὐ
γὰρ παρ᾽ αὐτοῖ μ χρόμομ ἡ ἔμμᾳ τι σ· ἀμμὰ δγὰ τὸ καπὰ
παθοσ ζῆν καὶ δγόλιμ ἐλιαφ· τοῖσ γὰρ τοιούτοισ
τοισ᾽ ἀμόμητοσ ἡ γμῶσι σ· γλίφται καθάπερ τοῖσ
ἀλιτραπέζι· τοῖσ δὲ καὶ τὰ λόγομ τὰ ὀρθᾶς ποιοῦ
σιμ ὑμῖν σκ᾽ ἀπερᾶσ τγουσι. ποῖ λῶ φθόλασ᾽ ἀμῇ ἢ τὸ
περὶ τοῦτο μῇ δὲ ἓν μαι· καὶ περὶ μὲν ἀλιρο αὐτοῦ καὶ
πὰ σ᾽ ἀνω δὲ κλιτέον μ καὶ τὶ προ τιθέμεθα· φέροι
μ᾽ ἂν θο ταῦτα·

Λάγο μὲν δὴ μαλα μόπ· ὅσσῃ δὴ ἠπᾶσαν γμῶσι σι καὶ
προ αἱρεῖσ᾽ ἀγαθοῦπ μοσ ὀρέγεται· τί ᾗ μὲν οὖ λάγο
μεν τὴν ποιὸν τὶ καὶ μὴ γ᾽ ὀφίσθαι· καὶ τὶ τὸ πάντ᾽ μ
αἱρε τατον τὸ μὲν αὐτὸ μ᾽ ἀγαθὸ μ· ὁμο ματτὶ μὲν μὴ
ὁποχ᾽ ἐδὲν μ᾽ ὕπο τὸ μπλεῖ στο μ᾽ ὁμο λογᾶται· τὴν γὰρ
ἐυδαιμονί᾽ αν καὶ οἱ πολλοὶ καὶ οἱ χαρίεν τ᾽ ἐλεγουσι μ·
τὸ δ᾽ εὖ ζῆν καὶ τὸ ἐυπραττεῖν· ταυτὸ μ᾽ ὑπο λαμβά
μουσι τὸ εἶναι ἐυδαιμονεῖν· περὶ δὲ τῆσ ἐυδαιμονί᾽ αι
ἀμφισβητοῦσι καὶ οὐχ ὁμοίωσ ὁ πολλοὶ τοῖσ σο
φοῖσ ἀποδέχεται μ· οἱ μὲν γὰρ· τὸ μὲν φανερῶ μ τι καὶ
φανερὸ μ· οἷον ἡδονὴν ἢ πλοῦτον μ· ἢ τιμήν· ἄλλοι
δὲ ἄλλο· πολλάκι δὲ καὶ ὁ αὐτὸσ ἑαυτῷ· ὑγίειαν μὲν γὰρ· ὑπολαμβάνει· πλοῦτον· ὅταν πένηται δὲ ταῦτα πάλιν ἐπαινεῖ· ὅμοιοι δ᾽ οἱ πο τὸ παρὰ τοῦτο γιγνόμενον

τα ἀγαθὰ. ἀμοιρεῖ ἑαυτὸ ἡμαι. ὁ μὴ τοῦτο ποιῶν
τοῦτ ἡμαι ἀγαθὰ αὐτὸ μὴ ἡγεῖται. ἀπαντα μὲν οὖν ἐσθ
τὰ ζῶα πάσχειν: μάτην δὲ ἡδονὴ οὐκ ἔστιν. ἡ μὴ
ὅτι ἂν μὴ μάχαι ἐπιτιθῶσι ζώουσαι ἡδονὴν ἔχῃ
τὴν ἁλόγων.

Μὴ λάθωμεν ὑμᾶς ὅτι δύο αἱ ἔρουσι μοὶ ἀπὸ τοῦ μὲν
χοῦ μόνοι καὶ οἱ ἐπὶ τὰς ἀρχάς. δύο γὰρ καὶ ὁ πλάτων
ἦν ὁρᾷ τοῦτο καὶ ἐζήτει. πότερον ἀπὸ τοῦ μὲν ἀρχοῦ.
ἢ ἐπὶ τὰς ἀρχὰς ἡ μῖν ἡ ὁδός. ὡς περ ὅρτα ἰ αἱ δύο οἱ
ἀπὸ τοῦ μὲν θρόνου ἐπὶ τὸ ὕδωρ. ἢ ἀμάπαλιν.
ἀριστερὸν μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ μὴ μὴ ἀριστερὸν. ταῦτα δὲ δῆλα
τὰ ἐστ. τὰ μὲν γὰρ ἡμῖν. τὰ δ' ἄπωλλοῦ. ἴσα ἐστὶν ὧν ἡμῖν
γὲ γὰρ ἀριστερὸν ἀπὸ τοῦ ἡμῖν μὴ ἀριστερὸν. δι' ὁδῆ τοῖς
ἐσθίειν ἡ ἐχθραὶ καὶ μάχαι ἐστὶν. τὸ μὲν περὶ καὶ μάχαι καὶ δι καὶ μὴ
καὶ ὁμόλογα ἐστὶν ἀλλ' οὐσιῶν ἐστὶν. ἴ καὶ μὴ ἐστὶν ἀρχὴ
ἀρχὴ τοῦ ὅτι. καὶ ἡ ὁρμὴ οὐσία οἷς ἐστὶν ἀριθμὸς ἐστὶ. τοῦτο
οὐδὲ ὁρμὴ ἐσθίειν τοῦ δι' ὅτι. ὁ δὲ ἡ οἷος ἐστὶν ἡ μᾶς
ἀμ ἀρχὰς ἐστὶ δι' ὁδός. εἰ δὲ μὴ δὲ ἡ ὁρμὴ ἐστὶν ἡ μᾶς ἐστὶ τοῦτο μὴ
ἀλλ' οὐσιῶν ἐστὶν τοῦ μὴ ὁδοῦ.

ε οὗτος ἐμὲ γὰρ ἀριθμὸς. ὃς αὐτὸς ἀπάγει ἐμὲ ὁδῆσαι.
ε ὁ δὲ λιβ μὴ ἡμῖν ὁ μὴ. ὃς δυὰς ἐστὶν ἡ μῖν ὁδηγεῖται.
ε ὁ δὲ λιβ μὴ ταὐτὸς μοὶ ἡ μὴ τάγμου ἀλλ' οὐσιῶν
ε ὀργὴ θυμοὶ καὶ μάχεται. ὁ δ' αὖτ' ἀχρήϊος ἐστὶν.

Ἡ μᾶς δὲ λέγομεν ὁ θόρυβος ἐν δυσὶ μὲν. τὸ γὰρ ἀγαθὸν
καὶ τὴν ἐυδαιμονίαν. οὐκ ἀλόγως δοκοῦσι μάλιστα τοῦτο
ποιῶν ὑπολαμβάνειν. οἱ μὲν γὰρ καὶ φορτικώτατοι.

τὴν ἡδονήν· διὸ καὶ τὸ μὴ ὀργᾶσθαι τοῖς τοιούτοις
αἱρετόν· τρόπον γάρ τινα οἱ τοιοῦτοι προσκόπτουσιν· ὅτι τῷ
ἁρμόττοντι καὶ ὡς δεῖ καὶ ὅτε καὶ τρίτος ὀφθήσε-
ται τοιοῦτος· οἷον μὲν οὖν ποιοῦσι παρὰ τὸν
λόγον μᾶλλον ὀργιζόμενοι φαίνονται δὲ
μᾶλλον ἀνδρώδεις· ἐν τῷ ἐπιτιμᾶν γὰρ ἐμφαί-
νεται τὸ ἀλγεῖν καὶ τὸ ἀντιλυπεῖν· ὁ δὲ θυμὸς
τοιαῦτα μᾶλλον ὀργίζεται· ἢ ὅτι ἐπιτιμᾶται· τάχα
δὲ δοκεῖ δεῖν ὀργὴν καὶ δυσωπίαν αἴρεσιν ἐμμαρτύρους εἶναι
τῆς ἐπιτιμήσεως διώκειν· ἴσως οὖν ἕξουσιν οὕτω ὑπὸ τὸν
φρονίμου τιμᾶσθαι· καὶ τὸν ἀρετὴν ἐνδείκνυσθαι·
καὶ τὸν ἀρχήν· ὅτι μὲν οὖν κατὰ μέσους
εἰσὶν οἱ πρᾶοι φανερόν· τὰ γὰρ
πρακτικὰ τοῦ πράου μέσα· ἐστὶν ἐπὶ μᾶλλον
καὶ ἧττον ὀργίζεσθαι καὶ ἐπὶ οἷς καὶ πρὸς οὓς
καὶ ὡς καὶ ὅτε καὶ ὅσον χρόνον· ἐπιεικὴς μὲν γὰρ ὁ
τοιοῦτος ἐστὶν ὁ πρᾶος· ἐπιεικὲς γὰρ τὸ συγγνωμονικὸν
εἶναι· τὸν δὲ τοιοῦτον ὀργίλον· οὐδαμῶς ἐνδεικτέον
εἶναι· οὐδὲ τὸν ἐν ἑαυτῷ· καὶ τὸν πρὸς ἕτερον· οὐδὲ
τὸν ἐν ὡρισμένῳ χρόνῳ· ἀλλὰ μᾶλλον τοὐναντίον
ἐστὶν· ὁ γὰρ τοιοῦτος ἑαυτὸν οὐ παρέξει· τὸ γὰρ
ἀδικούμενον καὶ μὴ ἀμύνεσθαι ἀνδραποδῶδες·
καὶ μᾶλλον ἐὰν πρὸς φίλους· καὶ ἐν τοῖς οἰκείοις
ἐστὶν· καὶ ἐὰν μὴ ἄξια τιμωρίας· καὶ μὴ ἐπὶ
μακρὸν· μᾶλλον δὲ ἐὰν ἐπὶ τὸν αὐτὸν· καὶ ἐὰν
ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς· καὶ ἐὰν μὴ παύσηται· ἐὰν γὰρ
μή τις ἀμύνηται· ἐνδείκνυται ὅτι βούλεται
ἐπιτίθεσθαι· καὶ ὅτι ἐπιτρέπει· ὁμοίως δὲ καὶ
ἐὰν μὴ ἐπὶ τὸν ἀντιλέγοντα· ἐὰν γὰρ μὴ ἐπὶ τὸν
ἀντιλέγοντα· ἐπὶ τὸν φίλον· ὁμοίως· ἐὰν γὰρ μὴ
ἐπὶ τὸν φίλον· ἐπὶ τὸν οἰκεῖον· ἢ ἐὰν μὴ ἐπὶ τὸν
οἰκεῖον· ἐπὶ τὸν ἄρχοντα· ἢ ἐὰν μὴ ἐπὶ τὸν ἄρχοντα·
ἐπὶ τὸν ἐπιτιμῶντα· ἢ ἐὰν μὴ ἐπὶ τὸν ἐπιτιμῶ

ὁδὸχρηματιζήσω. ᾗ αἰσθήσεται. καὶ ὁ ωλοῦτος ὁδηγόμ-
ὁτη. οὐτὸ ζητούμενον ἀγαθόν. χρήσιμον γὰρ καὶ ἄμου
χάριν. ἢ ὁμᾶμον τὰ πρότερον λεχθέντα τελείω-
ἀμφότερα. διὰ ταῦτα γὰρ ἀναπαύεται. φαίνεται δὲ
οὐδὲ ἡδύ. καὶ τοιοῦτοι λόγοι πρὸς αὐτὰ λανθανόμεν-
τας. ταῦτα μὲν οὖν ἀφείσθω.

Τὸ δὲ καθόλου μὴ τέλειον ἴσως δὲ σώζει διὰ τί ποτε καὶ
πῶς ὁρίζεται πρὸς ὀλίγα. καὶ πρῶτον προσάπτουσι τῇ
αὐτῇ ζητήσει ἅπασι γιγνόμενος διὰ τὸ φιλοῦσα μᾶλλον
ἢ σαγαγεῖν τὰ ἡδέα. δοξάζουσι δὲ ἴσως τελείωμα
καὶ δεῖ μὲν ἴσως τηρίαν γενέσθαι καὶ τὰ οἰκεῖα
ἀφαιρεῖν. ἄμφω φίλοι καὶ φίλοσόφους ὄντας. ἀμφοῖν
γὰρ ὄντοιν φίλοιν. ὅσιον προτιμᾶν ἀληθείαν. οἱ
δὲ καὶ μισοῦσι τὴν δοξαστήν. οὐ μέντοι ἴσως ἡδέα.
ὁμοίως προτέρων καὶ ὑστέρων ὄντων. διὸ περ οὐ
δεῖ μαθηματικὸν ἡδέα καὶ τὸ ἀγαθὸν ζητεῖν. τὸ δὲ ἀγαθὸν
λεχθὲν καὶ ὁριτέον τί. καὶ ὁριτέον ποίαν καὶ ὁριτέον πρό-
τερον. τὸ δὲ καθ' αὐτὸ καὶ ἡ οὐσία. πρότερον τῇ φύσει
τοῦ πρός τι. παραφυάδι γὰρ τοιούτου καὶ συμβε-
βηκότι τοῦ ὄντος. ὡς οὐσιῶν ἡ ποιότης ἐστὶ τοῦ
τοιοῦ. ἡδέα.

Γ ἔτι δὲ ἀγαθὸν ἴσως λέ-
γεται τοιοῦτον. καὶ γὰρ ὁριτέον λέγεται. ὅτι μὲν θεὸς οὐκ
ὀρθῶς. καὶ ὁριτέον ποιὰ ἀρχή. καὶ ὁριτέον ποιὰ τὸ
μέριον. καὶ ὁριτέον πρός τι τὸ χρήσιμον. καὶ ἐν χρόνῳ
καιρός. καὶ ὁριτέον ποι διάστασις. καὶ ἕδρα τοιαύτη. δὴ
λονότι τοῦ ὄντος. ὡς οὐσιῶν καὶ ποιότητος ἐστὶ τοῦ

4

Θ΄. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων· ἀγαθὸν μὲν ὑπεναντίον κακῷ κατὰ μίαν μὲν διαφοράν· καὶ γὰρ τὸ ἀγαθὸν ἁπλῶς τοῦ κακοῦ ἁπλῶς ἐστιν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν ὑποκειμένων ἑκάστου· οἷον ἀνδρείᾳ μὲν δειλία· καὶ γὰρ ἡ ἀνδρεία τῆς δειλίας· καὶ ἡ δειλία τῆς ἀνδρείας· ὅμοιον δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἐναντίων οὐκ ἀναγκαῖον ἐν τῷ αὐτῷ γένει εἶναι· καὶ γὰρ ἐν διαφόροις γένεσιν ἐστιν· ἐπὶ δὲ τῶν ἀντιφατικῶν ἀδύνατον· ἐν τῷ αὐτῷ γὰρ ἀεὶ ἐστιν.

Ι΄. Λοιπὸν δὲ διέλωμεν τί ποτε διαμυλομεν λεγόμενον τὸ ἀμφοτερόθεν ἀντικεῖσθαι· ἀμφοτερόθεν μὲν οὖν ἀντικεῖσθαι λέγομεν ὅσα ἐστὶν ἐναντία ἀλλήλοις· καὶ ὅσα τούτοις ἐστὶν ἀντιφατικῶς ἀντικείμενα· οἷον ἀγαθὸν κακῷ ἐναντίον· καὶ γὰρ τὸ ἀγαθὸν τοῦ κακοῦ ἐστιν ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν ὑποκειμένων ἑκάστου· οἷον ἀνδρείᾳ μὲν δειλία· καὶ γὰρ ἡ ἀνδρεία τῆς δειλίας· καὶ ἡ δειλία τῆς ἀνδρείας· ὅμοιον δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἐναντίων οὐκ ἀναγκαῖον ἐν τῷ αὐτῷ γένει εἶναι· καὶ γὰρ ἐν διαφόροις γένεσιν ἐστιν· ἐπὶ δὲ τῶν ἀντιφατικῶν ἀδύνατον· ἐν τῷ αὐτῷ γὰρ ἀεὶ ἐστιν.

ΙΑ΄. Λοιπὸν δὲ διέλωμεν τί ποτε διαμυλομεν λεγόμενον τὸ ἀμφοτερόθεν ἀντικεῖσθαι· ἀμφοτερόθεν μὲν οὖν ἀντικεῖσθαι λέγομεν ὅσα ἐστὶν ἐναντία ἀλλήλοις· καὶ ὅσα τούτοις ἐστὶν ἀντιφατικῶς ἀντικείμενα· οἷον ἀγαθὸν κακῷ ἐναντίον· καὶ γὰρ τὸ ἀγαθὸν τοῦ κακοῦ ἐστιν ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν ὑποκειμένων ἑκάστου· οἷον ἀνδρείᾳ μὲν δειλία· καὶ γὰρ ἡ ἀνδρεία τῆς δειλίας· καὶ ἡ δειλία τῆς ἀνδρείας· ὅμοιον δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἐναντίων οὐκ ἀναγκαῖον ἐν τῷ αὐτῷ γένει εἶναι· καὶ γὰρ ἐν διαφόροις γένεσιν ἐστιν· ἐπὶ δὲ τῶν ἀντιφατικῶν ἀδύνατον· ἐν τῷ αὐτῷ γὰρ ἀεὶ ἐστιν.

ΙΒ΄. Τὰ δὲ ἐναντία ἐστὶν ἃ ἐν τῷ αὐτῷ γένει διεστηκότα πλεῖστον ἀπέχει· ἢ ἃ δυνάμενα ἐν τῷ αὐτῷ γένει εἶναι μὴ ὑπ' ἄλλο τι τούτων ἐστίν· ἢ ἃ μὴ δυνάμενα ἐν τῷ αὐτῷ γένει εἶναι ὑπὸ γένη διαφέροντα τὰ ἐναντία ἐστίν· ἢ ἃ ἐν τῷ αὐτῷ γένει ὄντα καὶ ὑπὸ τὴν αὐτὴν δύναμιν πλεῖστον ἀπέχει· ἢ ἃ ἐν τῷ αὐτῷ γένει ὄντα καὶ ὑπὸ τὴν αὐτὴν δύναμιν μὴ ὑπ' ἄλλο τι τούτων ἐστίν· ἢ ἃ ἐν τῷ αὐτῷ γένει ὄντα καὶ ὑπὸ τὴν αὐτὴν δύναμιν ὑπὸ διαφορὰς τὰς ἐναντίας ἐστίν· ἢ ἃ ἐν τῷ αὐτῷ γένει ὄντα καὶ ὑπὸ τὴν αὐτὴν δύναμιν ὑπὸ διαφορὰς τὰς ἐναντίας ἐστὶν ἐν ἀπείροις· ἢ ἃ ἐν τῷ αὐτῷ γένει ὄντα καὶ ὑπὸ τὴν αὐτὴν δύναμιν ὑπὸ διαφορὰς τὰς ἐναντίας ἐστὶν ἐν ἀπείροις· ἃ μὴ δυνατὸν ἅμα ὑπάρχειν ἐν τῷ αὐτῷ

μορτὰ ταὐτὰ. σιωπᾶσθαι ἀλλάξαι καὶ τὰ μίαν
ἰδέαν· καὶ ταὐτὰ δὲ ὠσὶ αὐθαίρετα ἦν. ἢ ὅσα αἰμε
μοιμένα διαλῦσαι· οἷον τὸ φρονῆμαι ὁρᾶν· καὶ ἢ
δορᾶι τιμᾶσθαι τιμᾶι· ταῦτα γὰρ ἁπλᾶ καὶ διάφορα
ὡς μὲν· ὅμως τῶν μὲν ταὐτὰ ἀγαθῶν θαίρετα·
ἢ οὐδὲν ἧττον ἀλλ' ὅμοια ἰδέαι· ὡς φαίνεται ὁμᾶς οἱ
τὸ ἓν δὲ· ἢ δὲ καὶ τῶν πάλαι τὰ μὲν ταὐτὰ. τὸ πα
γαθοῦ μόνον ὁμᾶσαι μὲν αὐτοῖς τὸ μὲν αὐτὸ μὲν ὁμῶ
σθαι δὲ ἴσως· καθάπερ ὁμνύομι καὶ ἡμῶν οἱ τὸ πλῆ
θος οὐσίας· τὸ μὲν ὑπερβάλλον καὶ ἔλλειψις τὸ δὲ
ὁμοιότητος· τὸ μὲν δὲ καὶ φρονῆσαι καὶ ἡδονῆσ
θέροι καὶ δίκαιοι θρόμβοι οἱ μόνοι ταυτὶ ἢ ἀγαθά·
οὐκ ἄρα τὸ ἀγαθὸν μὲν ποιότητι καὶ ἰδέαν·
Λλλὰ πῶς δὴ λέγεται· οὐ γὰρ δοκοῦσι τύχης ὁμῶ
νύμοις· ἀλλ' ἀγαθοῖ αἰφ' ὁμοίως· ἢ μᾶλλον κατὰ ἀναλογίαν· ἃ γὰρ ἐν
σώματι ὅλα· ὑπερέχει οὐσία· καὶ ἄλλο δὲ ὑπάρχειν ἀν
λείποι γὰρ ἂν ἑκάστων ὑπερέχειν γὰρ ἂν
των αὐτῶν· ἀλλὰ τῇ φύσει ἴσως ἐστὶν ἑτέρων·
μοίως δὲ καὶ τῶν ἐν τῷ ἰδέαι· ἢ γὰρ ἓν μὲν ὑπὲρ καὶ ὁμοι
μὴ καθ' ὑπερεχόμενον ἀγαθὸν μὴ χωριστὸν αὐτό· τι καὶ
θ' αὐτὸ· δῆλον δὲ σὺν καὶ ἢ τῶν αὐτὸ μὲν οὐδὲν ὑπὸ τὴν
θρόπων· μᾶλλον οἷον τὸ μὲν ζῆν ἢ ταὐτὸ τὸ δὲ ζῆν
ἀμ ὑπὸ τὸ μὴ γνωρίζειν αὐτὸ τῷ ὑπὸ τὴν καὶ τῶν
ταὐτὸν μὲν ἀγαθῶν· οἷον γὰρ παραδείγματος ὑπάρχοντος·
μᾶλλον μᾶσον μὲν θαι καὶ τὰ ἡμῖν ἀγαθά· καὶ ἐν ἄλλοις μὲν· ὡσ
τοῦτο μὲν θα αὐτὰ μ· τῷ θαμότητα ταμβύοντι μὲν χάο

μενος. ἔοικε δὲ ἡδονὴ διαφέρειν τῶν ἄλλων
Πᾶσαι γὰρ ἀγαθοῦ τινος οὐσίας εἶναι καὶ τὸ ὑπερβάλλον
ζητοῦσαι, παραλαμβάνουσι τὴν γένεσιν αὐτοῦ·
καὶ τοιαύτην μὲν οὐσίαν τοῦ σώματος τὴν ὑγίειαν ἅπαντες
τῶν ἀγαθῶν μὴ μεθέντες ζητοῦσιν, οὐκ οὖν λόγος ἐστὶν
παρόμοιόν τι καὶ μὴ ὑγίειαν εἶναι ἀριθμὸν τέλειον
ἢ ἄρτιον ἢ περισσὸν ἢ τετράγωνον ἢ τετράπλευρον
εἶναι. ὁ γὰρ ἴδιον αὐτῶν τοῦθ' ἁμαρτάνει· ἡ μὲν γὰρ
ὑγίεια οὐδὲν ἄλλο ποιοῦσα τοιοῦτόν ἐστιν ἢ ἰατρόν·
ἀλλ' αὐτὴν ἀμβροσίαν· μᾶλλον δ' ἴσασι τὴν τοῦ σώ-
ματος ἀρετὴν ἰατρικήν.

Κ αὶ περὶ μὲν τούτων ἱκανῶς εἰρήσθω· πάλιν
δὲ ἀναλαβόντες ἐπὶ τὸ ζητούμενον ἀγαθόν τί
ποτε τυγχάνει· φαίνεται μὲν γὰρ ἄλλο ἄλλης πρά-
ξεως καὶ τέχνης· ἄλλο γὰρ ἐν ἰατρικῇ καὶ στρατηγι-
κῇ καὶ ταῖς λοιπαῖς ὁμοίως· τί οὖν ἑκάστου
τἀγαθόν; ἢ οὐχ ἁπλῶς τἀγαθὸν ἀποδεκτέον· τοῦτο
δὲ ἐν ἰατρικῇ μὲν ὑγίεια· ἐν στρατηγικῇ δὲ νίκη·
ἐν οἰκοδομικῇ δ' οἰκία· ἐν ἄλλοις δ' ἄλλο· ἐν ἅπασι δὲ
τῶν πράξεων καὶ προαιρέσεων τὸ τέλος· τοῦτο γάρ
ἐστιν οὗ χάριν τὰ λοιπὰ πάντα πράττεται· τοῦτο
δὲ ἐν ἰατρικῇ μὲν ὑγίεια· ἐν στρατηγικῇ δὲ νίκη·
ἐν οἰκοδομικῇ δ' οἰκία· ἐν ἄλλοις δ' ἄλλο· ἐν ἅπασι δὲ
τῶν πράξεων καὶ προαιρέσεων τὸ τέλος· τοῦτο γάρ
ἐστιν οὗ χάριν τὰ λοιπὰ πάντα πράττουσι πάντες· ὥστε
εἴ τι ἐστὶ τέλος τῶν πρακτῶν, τοῦτ' ἂν εἴη τὸ πρα-
κτὸν ἀγαθόν· εἰ δὲ πλείω τέλη, ταῦτα ἁπλῶς ἀγαθὰ
ἔσται. ἀλλ' ἴσως ἡμῖν ὁ λόγος ἐκ τῆς ὑποθέσεως
ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐπανελθὼν τὸ τέλος· τοῦτο δ' ἐστὶν
ἐπὶ τὸ ἄνω πάλιν ἀναβαίνει πάλιν· ὥστε δεῖ τι τὸ πρα-
κτὸν ἀγαθὸν ἁπλῶς τέλειον· τοῦτο δὲ μάλιστα δόξειεν
ἂν ὑπάρχειν ἡ εὐδαιμονία· τοῦτο γὰρ αἱρετὸν ἀεὶ
καὶ οὐδενὸς ἕνεκα· τιμὴ δὲ καὶ ἡδονὴ καὶ νοῦς καὶ
πᾶσα ἀρετὴ αἱρετὰ μὲν καθ' αὑτά (καὶ γὰρ ἂν μηδὲν
ἐκ τούτων γίγνοιτο ὠφέλιμον, ἑλοίμεθ' ἂν ἕκαστον
αὐτῶν), ἀλλὰ καὶ τῆς εὐδαιμονίας αἱρούμεθα δι'
αὐτὰ καὶ διὰ ταῦτα· ἡ δὲ εὐδαιμονία οὐδενὸς ἕνεκα·
δοκεῖ δὲ καὶ ἐκ τῆς αὐτάρκειας· τὸ δὲ τέλειον·

τοῦ δὲ ἀφ' οὗ μεθ' ἁπλῆ δὲ ἕξει ὁ ὁμοίως οὗτος ὁ τῆς
μουσικῆς ἁρμονίας. δηλοῖ δὲ σοι καὶ τὰ ἑξῆς τοῦ
τελείου. τὸ δ' ἀριθμοῦ τελείου μία φάσις· ὃ φησὶ μονάδα
ἁπλῆν τελείου. τοῦτ' ἀφῄρηται τὸ ζῆν τοῦ μεθυσμένου· φησὶ δὲ
τελείου. τὸ τελείου ταυτομπούταμ· τελείου τετρομδὲ λάγο
μεν τὸ καθ' αὑτὸ δηλοῦντος τοῦ δὶς ἓξ τετρομ· καὶ τὸ μηδέ
ποτε τοῦ δι' ἄλλο αἱρεῖν· τῶν καθ' αὑτὰ καὶ δι' ἑαυτὰ αἱ
ρεῶν· καὶ ἁπλῶς δὲ τέλειόν τὸ καθ' αὑτὸ αἱρεῖν· καὶ
μηδέποτε τοῦ δι' ἄλλο· τοιοῦτον δὴ ἡ εὐδαιμονία φα
νεῖται δοκεῖ· ταύτην γὰρ αἱρούμεθα ἀεὶ δι' αὐτὴν
καὶ οὐδέποτε τοῦ δι' ἄλλο· τιμὴν δὲ καὶ ἡδονὴν καὶ νοῦν
καὶ πᾶσαν ἀρετὴν αἱρούμεθα μὲν καὶ δι' αὐτάς· μὴ
θὲν δὲ γὰρ ἀποβαίνοντος· βουλόμεθα γὰρ ἕκαστον αὐ
τῶν· αἱρούμεθα δὲ καὶ τὴν εὐδαιμονίαν διὰ
τούτων ὑπολαμβάνοντες εὐδαιμονήσειν· τὴν δὲ εὐ
δαιμονίαν οὐδεὶς αἱρεῖται τούτων χάριν· οὐδ' ὅλως
δι' ἄλλο· φαίνεται δὲ καὶ ἐκ τῆς αὐταρκείας
Τὸ αὐτὸ συμβαίνειν· τὸ γὰρ τέλειον ἀγαθὸν· αὐταρκὲς
εἶναι δοκεῖ· τὸ δὲ αὐτάρκες οὐ λέγομεν οὐ καθ' αὑτὸ μόνον
τῷ ζῶντι μεμονωμένῳ· ἀλλὰ καὶ γονεῦσι καὶ τέ
κνοις· καὶ γυναικὶ καὶ ὅλως φίλοις καὶ πολί
ταις· ἐπεὶ δὴ φύσει πολιτικὸς ὁ ἄνθρωπος· τοῦ
τον δὲ λεκτέον ὁρατέον· ἐπεὶ δὲ τῶν μὲν ἐκτὸς ἀγα
θῶν τὸν σπουδαῖον ὁριστέον· καὶ τὸν φίλον
τὸν σπουδαῖον· φασὶ δὲ τοῦτον μὲν εἶναι καὶ ἑαυτῷ ὁμοίως

μονούμενον ἄρτιον καὶ περισσάκις τὸν μέσον καὶ μηδέποτε ἴσον
δύο. τοιοῦτον δὲ τὴν ὑδατικὴν ἀριθμοῦσθαι ἡμᾶς.

Ἐστὶ δὲ καὶ ἄρτιον ἄρτιος ταύτην. μήκει μὲν ἀριθμούμενην
σπερ ἀριθμουμένην δὲ. δηλοῖ μὲν οὖν ἄρτιος τὸ ἴσον
ταὐτοῦ ὄγκῳ τοῦτο μὲν ἀναυθῶν. ὑπερέχει γὰρ ἀναυ
θῶν μήκει τὸ προσλαβόμενον. ἀναυθῶν δὲ τὸ μῆκος.
ἄρτιος δὲ τὸ πλῆθος ἀμφοτέρως τὸ ἴσον. ἀναυθῶν δὲ
ἡ ὑδατικὴ ἀριθμουμένη τὸ μὲν ἀριθμῷ μήκει. ὁμολο
γουμένως δὲ ἀμφοτέρως τὸ ἄνισον ἐλλείπειν. ταχὺ δὲ
ἔργον τοῦ ἀριθμοῦντος. ὃ γὰρ ἂν λήθῃ καὶ
ἀγαλμάτοποιὸν καὶ γραμματιστήν. καὶ ὅλως ἀεὶ
ἐλλείπον καὶ πρᾶγμα. ὃν τὸ ἔργον καὶ ὠφέλιμον. τὰ ἀγαθὸν
φύσει καὶ τὸ εὖ, οὕτως ὁ δεξιὸς ἀεὶ καὶ ἀριθμοῦντος ἢ
γραμματιστοῦ ἔργον αὐτοῦ. τοιοῦτον ὑπόκειται ὁμοίως
καὶ σωτῆρα εἶναι ἔργον καὶ πρᾶγμα. ἀριθμὸν
τοῦ δοῦλον ἢ ἐλεύθερον. ἀλλ' ἄρχοντα φύσει. ἢ καὶ θεὸν
ὀφθαλμοῦ καὶ τοῦ δοῦλον καὶ χεῖρος. καὶ ὅλως σώματος
τὸ μόριον ἢ φύσει τοῦ ἔργον. οὕτως καὶ ἀριθμοῦντος
παρὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θετέον καὶ τὸν ἔργον. τὸ δὲ ὠφελητοῦ
τὸ ἡδὺ τοῦτο. τὸ μὲν γὰρ ζῆν ποιοῦσι φύσει
καὶ τοῖς φυτοῖς. ζητεῖται δὲ ἤδη.

Διορισθέντων δὲ τούτων ἐπὶ τὴν καὶ τὴν αὐξητικὴν
ψυχήν. ἐστὶ δὲ αὐτῶν ἡ φύσει καὶ
καὶ αὐτὴ κοινὴ καὶ ἴσως καὶ ἐστὶ καὶ πᾶσι ζῴοις. μὴ

διαίρεσις ψυχῆ

τὸ μὲν ἀόσφαιρον λέγομεν. τὸ δὲ ἀόσχον διαμέτρου
μέτρον. δυνατὸν δὲ διὰ ταύτης λέγομεν. τὴν διαμέτρ
ναι αθδον. διαιρετέον γὰρ αὐτὴν δοιᾶι λαβεῖν. ἃ
δύνασθαι μόνον σύμμετρα ποιεῖ λέγεσθαι. τὸ ἄπειρον ἔργον
ἢ μὴ ἀμφοτέρους. τὸ δ' αὐτὸ δὴ καὶ ἔργον ἔστι τῶν γόνιμα
τοῦ δὲ καὶ τοῦ δὲ ποιοῦντος. ὃ ποιεῖ καθαιροῦ καὶ
ποιοῦντος καθαιροῦ. καὶ ἀνωφελὲς ὂν ἢ τοῦτο ποιεῖν πάν
τα μᾶλλον ἢ ποιεῖν ἐφ' ἑαυτοῦ. καθαίρειν γὰρ. καθαίρεσις δὲ
ἔστιν ἡ τοῦ ἔργου. καθαιροῦσι γὰρ. καθαίρεσις δὲ ἔστιν ἡ
δαιοῦ δὲ τὸ ζῶν. ἢ δὲ ὕπαρξις ἀμφοτέρους δὲ τὸ μὴ ἔργον
ζῶν ἡμιτελῆ. ταύτην δὲ τυχὸν ἔργα μὴ μέγα καὶ
τὴν ἄρχήν. ἢ δὲ δουλεύουσα ἀρχαί. καὶ τὴν ἀρίστην καὶ
τελεστὴν. εἰ δὲ δημιουργοὶ τελεσταί. μία γὰρ χρεία δοκεῖ
ἐναρμόσασι δὲ οὐδὲ μία ἡμέρα. οὔτε δὲ οὐδὲ μία ἀργία
καὶ εὐδαιμονία μία ἡμέρα οὐδενὶ μᾶλλον ἢ χρόνος. περὶ
γὰρ ἀφθαρσίαν ὅτι τὸ ἀγαθὸν ταύτην. δῆλον γὰρ εἶναι σω
ὑπὸ τινῶν σωζομένων πρὸς τόν. ἢ θνητὸν μὲν γράψαι. δοξά
δ' ἀμφότερα τὸ σῶμα γράψαι καὶ ἀθάνατον γράψαι
μᾶλλον τὸ σῶμα γράψαι καὶ ὁ χρόνος φαῖνται ποιοῦντι
ἔστι τῷ τεχνικῷ μηχανὴν καὶ ἐπὶ δόσις. ὥσπερ γὰρ πρό
θεσιν τὸ σῶμα. μορφοῦσθαι δὲ καὶ τὸν πρόσφορον
μορφήν. καὶ τὴν ἀληθινὴν ὁμοίαν σῶμα ποιεῖν
ὡς ζητεῖν. ἀμφοτέροις κατὰ τὴν ὑποκειμένην
ὕλην. καὶ ὡς τὸ σῶμα. ὃ ἐστὶν ὅσον οἰκεῖον μεθόδου.

τί τὸ ἄπειρον ἔργον

καὶ πρὸς ἓξ σημεῖα λόγου
ἀνδρὸς δὲ ἀνδρὸς ἃ
ταῦτα χ χαλκῶ· ἑκάστ
δὲ ὧ χαλκεύειν οἰκεῖ
ἀρετὴν ἀποτελεῖται· εἰ
δοῦτως τὸ ἀνθρώπινον
ἀπαθοῦ ψυχῆς ἔργα

ἐπιστολὴ πρὸς Ἑβραίους
Παῦλος ἀπόστολος οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων οὐδὲ δι' ἀνθρώπου ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Γαλατῶν· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ δόντος ἑαυτὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ὅπως ἐξέληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ αἰῶνος τοῦ ἐνεστῶτος πονηροῦ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν· θαυμάζω ὅτι οὕτως ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο εἰ μή τινές εἰσιν οἱ ταράσσοντες ὑμᾶς καὶ θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν ἀνάθεμα ἔστω· ὡς προειρήκαμεν καὶ ἄρτι πάλιν λέγω εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε ἀνάθεμα ἔστω· ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν θεόν ἢ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν εἰ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἤμην· γνωρίζω γὰρ ὑμῖν ἀδελφοί τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν κατὰ ἄνθρωπον· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ οὔτε ἐδιδάχθην ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν· καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων· ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοὶ ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν· ἔπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Κηφᾶν καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε· ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου· ἃ δὲ γράφω ὑμῖν ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ὅτι οὐ ψεύδομαι· ἔπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας· ἤμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἣν ποτε ἐπόρθει καὶ ἐν ἐμοὶ ἐδόξαζον τὸν θεόν· ἔπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρνάβα συνπαραλαβὼν καὶ Τίτον· ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσιν κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσιν μή πως εἰς κενὸν τρέχω ἢ ἔδραμον· ἀλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοὶ Ἕλλην ὢν ἠναγκάσθη περιτμηθῆναι· διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους οἵτινες παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσουσιν οἷς οὐδὲ πρὸς ὥραν εἴξαμεν τῇ ὑποταγῇ ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμείνῃ πρὸς ὑμᾶς· ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναί τινες ἦσαν οἵ ποτε ἦσαν οὐδέν μοι διαφέρει πρόσωπον θεὸς ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες οὐδὲν προσανέθεντο· ἀλλὰ τοὐναντίον ἰδόντες ὅτι πεπίστευμαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας καθὼς Πέτρος τῆς περιτομῆς· ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς ἐνήργησεν καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη· καὶ γνόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης οἱ δοκοῦντες στύλοι εἶναι δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβᾳ κοινωνίας ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν· μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν ὃ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι· ὅτε δὲ ἦλθεν Κηφᾶς εἰς Ἀντιόχειαν κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην ὅτι κατεγνωσμένος ἦν· πρὸ τοῦ γὰρ ἐλθεῖν τινας ἀπὸ Ἰακώβου μετὰ τῶν ἐθνῶν συνήσθιεν ὅτε δὲ ἦλθον ὑπέστελλεν καὶ ἀφώριζεν ἑαυτὸν φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι ὥστε καὶ Βαρνάβας συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει· ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσιν πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου εἶπον τῷ Κηφᾷ ἔμπροσθεν πάντων εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρχων ἐθνικῶς καὶ οὐκ Ἰουδαϊκῶς ζῇς τί τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαΐζειν· ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἁμαρτωλοί· εἰδότες δὲ ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου ὅτι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σάρξ· εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὑρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί ἆρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος μὴ γένοιτο· εἰ γὰρ ἃ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ παραβάτην ἐμαυτὸν συνιστάνω· ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον ἵνα θεῷ ζήσω· Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκὶ ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ· οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη ἄρα Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν·

ὦ ἀνόητοι Γαλάται τίς ὑμᾶς ἐβάσκανεν τοῖς ὀφθαλμοῖς οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη ἐσταυρωμένος τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως οὕτως ἀνόητοι ἐστε ἐναρξάμενοι πνεύματι νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῇ εἴ γε καὶ εἰκῇ ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν ἐξ ἔργων νόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευσεν τῷ θεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως οὗτοι υἱοί εἰσιν Ἀβραάμ προϊδοῦσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοῖ τὰ ἔθνη ὁ θεὸς προευηγγελίσατο τῷ Ἀβραὰμ ὅτι ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη ὥστε οἱ ἐκ πίστεως εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ· ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσίν ὑπὸ κατάραν εἰσίν· γέγραπται γὰρ ὅτι ἐπικατάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει πᾶσιν τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ ποιῆσαι αὐτά· ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ τῷ θεῷ δῆλον ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται· ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως ἀλλ' ὁ ποιήσας αὐτὰ ζήσεται ἐν αὐτοῖς· Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα ὅτι γέγραπται ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου· ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραὰμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως· ἀδελφοί κατὰ ἄνθρωπον λέγω ὅμως ἀνθρώπου κεκυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς ἀθετεῖ ἢ ἐπιδιατάσσεται· τῷ Ἀβραὰμ δὲ ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγγελίαι καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ· οὐ λέγει καὶ τοῖς σπέρμασιν ὡς ἐπὶ πολλῶν ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός καὶ τῷ σπέρματί σου ὅς ἐστιν Χριστός· τοῦτο δὲ λέγω διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς Χριστόν ὁ μετὰ τετρακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη γεγονὼς νόμος οὐκ ἀκυροῖ εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν· εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία οὐκέτι ἐξ ἐπαγγελίας τῷ δὲ Ἀβραὰμ δι' ἐπαγγελίας κεχάρισται ὁ θεός· τί οὖν ὁ νόμος τῶν παραβάσεων χάριν προσετέθη ἄχρις οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα ᾧ ἐπήγγελται διαταγεὶς δι' ἀγγέλων ἐν χειρὶ μεσίτου· ὁ δὲ μεσίτης ἑνὸς οὐκ ἔστιν ὁ δὲ θεὸς εἷς ἐστιν· ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ θεοῦ μὴ γένοιτο· εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι ὄντως ἐκ νόμου ἂν ἦν ἡ δικαιοσύνη· ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτίαν ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσιν· πρὸ δὲ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκλειόμενοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι· ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐστε· πάντες γὰρ υἱοὶ θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε Χριστὸν ἐνεδύσασθε· οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι· λέγω δὲ ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν οὐδὲν διαφέρει δούλου κύριος πάντων ὑπάρχων ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶν καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός· οὕτως καὶ ἡμεῖς ὅτε ἦμεν νήπιοι ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικός γενόμενον ὑπὸ νόμον ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν· ὅτι δέ ἐστε υἱοί ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν κρᾶζον ἀββα ὁ πατήρ· ὥστε οὐκέτι εἶ δοῦλος ἀλλὰ υἱός εἰ δὲ υἱός καὶ κληρονόμος διὰ θεοῦ· τότε μὲν οὐκ εἰδότες θεὸν ἐδουλεύσατε τοῖς φύσει μὴ οὖσιν θεοῖς· νῦν δὲ γνόντες θεὸν μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ θεοῦ πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεύειν θέλετε· ἡμέρας παρατηρεῖσθε καὶ μῆνας καὶ καιροὺς καὶ ἐνιαυτούς· φοβοῦμαι ὑμᾶς μή πως εἰκῇ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς· γίνεσθε ὡς ἐγώ ὅτι κἀγὼ ὡς ὑμεῖς ἀδελφοί δέομαι ὑμῶν οὐδέν με ἠδικήσατε· οἴδατε δὲ ὑμεῖς ὅτι δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ πρότερον καὶ τὸν πειρασμὸν ὑμῶν ἐν τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε οὐδὲ ἐξεπτύσατε ἀλλ' ὡς ἄγγελον θεοῦ ἐδέξασθέ με ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν· ποῦ οὖν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι εἰ δυνατὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες ἐμοὶ ἐδώκατε· ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν; ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς ἀλλὰ ἐκκλεῖσαι ὑμᾶς θέλουσιν ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε· καλὸν δὲ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναί με πρὸς ὑμᾶς τέκνα μου οὓς πάλιν ὠδίνω μέχρις οὗ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν· ἤθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου ὅτι ἀπορούμαι ἐν ὑμῖν· εἴπατέ μοι οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε· γέγραπται γὰρ ὅτι Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἕνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας· ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας· ἅτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα αὗται γάρ εἰσιν δύο διαθῆκαι μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ εἰς δουλείαν γεννῶσα ἥτις ἐστὶν Ἁγὰρ· τὸ γὰρ Ἁγὰρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἰερουσαλήμ δουλεύει γὰρ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς· ἡ δὲ ἄνω Ἰερουσαλὴμ ἐλευθέρα ἐστίν ἥτις ἐστὶν μήτηρ πάντων ἡμῶν· γέγραπται γάρ εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα· ἡμεῖς δὲ κατὰ Ἰσαὰκ ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν ἀλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκεν τὸν κατὰ πνεῦμα οὕτως καὶ νῦν· ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή ἔκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας· διόπερ ἀδελφοί οὐκ ἐσμὲν παιδίσκης τέκνα ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας· τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν ἡμᾶς Χριστὸς ἠλευθέρωσεν στήκετε οὖν καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε· ἴδε ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει· μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι· κατηργήθητε ἀπὸ Χριστοῦ οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε τῆς χάριτος ἐξεπέσατε· ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη· ἐτρέχετε καλῶς τίς ὑμᾶς ἐνέκοψεν τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι· ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς· μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ· ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν κυρίῳ ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε ὁ δὲ ταράσσων ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρίμα ὅστις ἐὰν ᾖ· ἐγὼ δὲ ἀδελφοί εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύσσω τί ἔτι διώκομαι ἄρα κατήργηται τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ· ὄφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς· ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε ἀδελφοί μόνον μὴν τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκὶ ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις· ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἑνὶ λόγῳ πεπλήρωται ἐν τῷ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε βλέπετε μὴ ὑπ' ἀλλήλων ἀναλωθῆτε· πνεύματι περιπατεῖτε καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε· ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός ταῦτα γὰρ ἀλλήλοις ἀντίκειται ἵνα μὴ ἃ ἐὰν θέλητε ταῦτα ποιῆτε· εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον· φανερὰ δέ ἐστιν τὰ ἔργα τῆς σαρκός ἅτινά ἐστιν πορνεία ἀκαθαρσία ἀσέλγεια εἰδωλολατρία φαρμακεία ἔχθραι ἔρις ζῆλος θυμοὶ ἐριθεῖαι διχοστασίαι αἱρέσεις φθόνοι μέθαι κῶμοι καὶ τὰ ὅμοια τούτοις ἃ προλέγω ὑμῖν καθὼς προεῖπον ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν· ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πνεύματός ἐστιν ἀγάπη χαρὰ εἰρήνη μακροθυμία χρηστότης ἀγαθωσύνη πίστις πραΰτης ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστιν νόμος· οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασιν καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις· εἰ ζῶμεν πνεύματι πνεύματι καὶ στοιχῶμεν· μὴ γινώμεθα κενόδοξοι ἀλλήλους προκαλούμενοι ἀλλήλοις φθονοῦντες· ἀδελφοί ἐὰν καὶ προλημφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραΰτητος σκοπῶν σεαυτὸν μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς· ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ· εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναί τι μηδὲν ὢν φρεναπατᾷ ἑαυτόν· τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα οὐκ εἰς τὸν ἕτερον· ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει· κοινωνείτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς· μὴ πλανᾶσθε θεὸς οὐ μυκτηρίζεται ὃ γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος τοῦτο καὶ θερίσει· ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον· τὸ δὲ καλοποιοῦντες μὴ ἐκκακῶμεν καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν μὴ ἐκλυόμενοι· ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχομεν ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως· ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί· ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι μόνον ἵνα τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ μὴ διώκωνται· οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχήσωνται· ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται κἀγὼ κόσμῳ· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία ἀλλὰ καινὴ κτίσις· καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ θεοῦ· τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω· ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν ἀδελφοί ἀμήν·

πρὸς Γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης

μὲν μνᾶς ἡδέσθαι. τῶν μὲν τυχὸν μὴ διὰ σοῦ δ' ἂν ἐμὲ ἡδύνω πρὸς
ὀλιγωρίαν φίλος τοιοῦτος· οἷον μὲν ἵππος ἐμοὶ τῶν φίλων
ἵππων θέαμα δέ· τῶν φίλων θεωρῶν μὲν ὁρᾶν τὰ
ῥᾴστα ἵππων φίλα ἄρστα· τοῖς μὲν ὁμοίοις ὁμοιοπαθῶν ἡδέως
μάχεσθαι διὰ τὸ μὴ φύσει τοιαύτης μοίρας· τῶν δὲ φίλων
λοιδορίαν μὴ δέα τοιαύτης φύσεως ἡδέως· τοιαύτα δὲ ἁπάντα
τὰ ῥᾳθύμως πραττόμενα· ὡς φθονεῖσθαι τοῖς σφόδρα μὴ
ταῦτα· οὐδὲ μὴν προσδεῖται τῆς ἡδονῆς ὁ αὐτὸς
αὐτῷ μὲν ὢν πανταχοῦ τίμιος· ἀμέλει τῆς μὴ δο-
μεῖν ἑαυτῷ· πρὸ τοῖς σφόδρα γάρ· οὐδὲ τὴν
ἀγαθὸς ὢν μὴ χαίρων ταῖς ἁλώσεσι πράττεσθαι· οὐδὲ
γὰρ ἡ ἁλιεία θυμηδία τις· ἀλλ' οἱ τὰ μὴ χαίροντα τοῖς ἁλ-
ιεῦσι πράττεσθαι· οὐδὲ λυθρίων. τὰ μὴ χαίροντα
ταῖς ὑβρίσεσι πράττεσθαι· ὁμοίως δὲ καὶ ὅσα τῶν
ἄλλων· ἁβρύτατος. καὶ ταῦτα δὲ ἁμέλει ἂν πάρεστιν ἡδέως
πράττεσθαι· ἀλλὰ μὴν καὶ ἀγαθαὶ τυχαὶ καὶ
καὶ μάλιστα τοῦτο μὲν θέατρον· ἢ τὸ μὲν ἁλιεῖ θέατρον
ἡ αὐτῷ· ὁ δὲ ἀκουδαῖος· ἱερὰ μὲν ἢ δὲ ἀσκωμόν· ἄρι-
στον ἀριστεῖον καὶ ἡδύ· ἡδὺ μὲν εὐδαιμονία· καὶ οὐ
διορισθαι ταῦτα κατὰ τὸ δηλούμενον γράμμα
καὶ μᾶλλον τὸ δηλούμενον· καὶ ἡ μὲν ὑγιαίνειν· ἡδὺ
δὲ ὡς ψυχοῦτο· ὁρᾶν τὸ τυχεῖν·

Λ ἀμαρτάνει γὰρ ὑπάρχει ταῦτα τοῖς ἀρίστοις ὑπάρχειν·
ταῦτα δὲ ἡ μία αὐτοῦ τοῦ μὴ ἀρίστου φαμὲν εἶναι
τὴν εὐδαιμονίαν· φαίνεται δὲ μᾶλλον οὕτω τὸ ἀγαθὸν
γ ἀνθρώπου προσδεομένη καὶ θαυμαστὴ φανεῖται·

ἡ αὐτὸν δὲ τρόπον· καὶ τὰ
καὶ τὰ τῷ φιλομαθεῖ·

μιᾶς ἐπιγραμμα·

τομ γὰρ ἡ οὐρανὶ δ μομ τὰ μ ἀλλ ἀπορ ἀστγ τμ ἀχορίστ ἡ
τομόπτ· πολλ ἀμ δ γὰρ πορ ἀστγ ἐμ μ ἀριθ ἀπορ δ ἰόρ
γ ἀμ ἐμ μ ἀμ δ ἀφ ἰλ ἐμ μ ἀμ τ ἀ ὐτοῦ τοῦ μ ἀμ πολιτ ἰλ ἰκ ὸ
δ ωτ ἀμ ὸσ ὸ· ὁμ ὶ ως μ δ ὲ ἡ τγ ὸμ ὸμ ὸ ι. ῥ ητ ὸ ἀμ ὸ ὐσ τ ὸ τὸ
μ ἀλ ἰα ρ ἰομ· ὅ ἰομ δ ὲ συγ κ ρ ἰμ ἀ τ ὸ ν· δ ὐπ ὸ βλ ἡ τ ὸ ν· μ ἀχ ὸμ ὸ ν·
ὁ ὐδ ἀμ ῶ ς σγ ὰρ δ ὐδ ἀ μ ὸμ ἰ μ ὸ ν ὁ τ ἰ τ ὴ ν δ ὲ ἀμ π ὰ ρ ἀ τ ὸ ν χ ὸ ν·
ἡ δ υσ γ κ ρ ἰτ ὸ ν· ἡ μ ὸμ ἀ ρ τ ὸ ν ὁ μ ὸ ἰ ὰ τ ὲ λ ἰμ ὸ ν· ἐ π ὶ δ ὲ ἴ σ ὸ ν
ἡ τ τ ὸμ ἔ ν τ ὸ ι π ὰ ρ ἀ μ ὶ κ τ ὸ ι π ὰ ρ ὰ δ ὸ ξ ὸ ν· ἡ δ ὲ φ ἰ λ ὸ ι ἀ γ α θ ὸ ὶ
ὁ μ ὰ κ ὰ θ ὰ μ ᾶ ὸ ν· μ ὰ θ ὰ ν ὸ μ ὲ ὸ ὐ κ ἔ ν ὶ κ ὰ τ ὸ μ ὸ ν ὶ δ ὸ ν ὶ ὡ ς π ρ ὸ ς
δ ᾶ σ ὸ θ α ὶ μ ὰ ὶ τ ὴ ν ἄ π ὶ σ τ ὸ ν δ υ ὴ μ ὲ ρ ἰ α ν· ὁ θ ὲ μ ὲ ν ἑ α υ τ ὸ ὸ
τ α ὐ τ γ ὸ υ σ ὶ μ ὲ ν ὁ μ ὶ ὸ ι τ ὴ ν ὠ τ υ χ ἰ α μ τ ὴ ν δ υ σ δ α ἰ μ ὸ μ ἰ α ν·
τ ὺ ρ ὸ ι δ ὲ τ ὴ ν ἀ ρ χ ὴ ν· ὁ θ ὲ μ ὶ κ α ὶ ἀ π ὸ ῥ ᾳ τ α π ὸ τ ὲ ρ ὸ μ ὲ τ ᾳ·
μ α θ ὴ τ ὸ μ, ἡ δ ὲ θ ὶ α ὸ μ· ἡ δ ὲ κ α ὶ ἄ λ λ ὸ π ὼ ς ἀ σ ὶ κ ὴ τ ὸ μ· ἡ
κ α τ ὰ π ἰ μ α θ ᾳ ἀ μ μ ὸ ἰ ρ α μ· ἡ δ ὲ κ α ὶ δ ι ὰ π ὐ χ ὴ ὼ π α ρ α ν ἰ μ ᾳ
ᾳ μ ὲ μ ὸ ῦ ὼ κ α ὶ ἄ λ λ ὸ τ ἰ ᾳ ἰ· θ ὲ ὰ μ δ ὸ ῥ η μ ἀ ν θ ρ ὠ π ὸ ι ς
ὁ υ σ ὸ ν ο μ ἰ α ν τ ὴ ν ὠ δ υ δ α ἰ μ ὸ μ ἰ α ν θ ὲ ὸ σ δ ὸ τ ὸ μ ᾳ μ· κ α ὶ μ ἀ
λ ἰ ᾳ α τ ὸ ῦ μ ἀ ν θ ρ ὠ π ὸ ω ἰ μ ὸ μ ὸ σ ὸ ι ὠ φ ἐ λ ἰ μ ὸ μ· ἀ λ λ ἀ τ ὸ ῦ τ ὸ μ ὲ ν
ἴ σ ὸ ν ἀ λ λ ὴ σ ὰ μ ᾳ ἡ σ ὐ θ ὲ θ α σ ὸ ἰ ὠ φ ἐ λ ἰ μ ὸ τ ὲ ρ ὸ μ· φ α μ ᾳ ὶ δ ὲ
κ ὰ μ ᾳ μ ὴ θ ὲ ὸ π ὼ μ ᾳ τ ὸ σ ὰ ᾳ μ· ἀ λ λ ὰ δ ὴ ἀ ρ ᾳ ῖ ν κ α ὶ τ ἰ μ α ὶ
μ α θ ὴ σ ὶ μ ὴ κ ὰ σ ὶ κ ὴ σ ὶ μ π α ρ α ν ἰ μ ᾳ ς; τ ὸ μ θ ᾳ ὸ τ α ὐ τ ὸ π ὸ μ ᾳ ὶ
τ ὸ ν γ ὰ ῥ τ ὴ ν ἀ ρ ᾳ ῖ ν ὰ ὐ θ λ ὸ μ ὶ κ α ὶ τ ὸ λ ὸ ς· ἀ ρ ἰ τ ὸ μ ᾳ ὶ φ α ὶ
μ ᾳ ὶ κ α ὶ θ ᾳ ὸ μ π ὶ κ α ὶ μ ὰ κ α ρ ἰ ὸ μ· ᾳ ἡ δ ὲ μ ὶ κ α ὶ π ὸ λ ὺ κ ὸ ι μ ὸ μ·
δ ω α τ ὸ μ γ ὰ ῥ ὑ π ὸ ῥ ζ α ι π ᾶ σ ὶ τ ὸ ῖ ς ὁ μ ὴ κ ὼ σ ὼ ἡ ρ ὸ μ ὲ ν ο ι ς
π ρ ὸ ς ἀ ρ ᾳ ῖ ν δ ι α π ὶ μ ὸ σ ὸ μ α θ ὴ σ ὸ φ ὸ σ ὶ α ὶ ἐ ὸ ὶ μ ὲ λ ᾳ σ ὰ ς·
ἰ δ ᾳ ῖ μ ὲ ὺ π ὸ π ὸ λ ὺ τ ὸ μ ὸ ν ἡ ὶ τ ὸ δ ι α π ὐ χ ὴ ὼ δ υ δ α ἰ μ ὸ μ ᾳ ῖ μ· δ ὺ μ ὸ
γ ὸ μ χ ᾳ μ ὸ ὺ π ὸ σ ὸ· ᾳ τ ὸ ῥ τ ὰ δ ὲ α ὐ τ ὰ ᾳ ῖ ψ υ σ ὶ μ ὸ σ τ ὸ ὶ ὸ μ ᾳ τ ὰ κ α ὶ μ μ ὶ

ταυ ὀχήματος τοῦ ψυλλου· ὅμοιον οὖν καὶ τὰ λεγόμενα
τάχιστα καὶ πάσας αἰτίας καὶ μάλιστα κατὰ τὴν
ἀριθμὸν· τὸ δὲ μονάδα μὴ καὶ μάλλον μέσον πρώτης τῆς
χθι. λείπει λημμάτιον ἢ·

Συμβαίνει δὲ καὶ διὰ τοῦ λόγου τὸ ζητούμενον· ἀρ' ἡ
ταχύτης ἐν χθονὶ ἐργάζεται καὶ τὰ ἄρθρα ἐστὶ· τὸν
δὲ λόγον ἀγαθὸν ταῦτα· ὑπάρχει μὲν ἀναγκαῖον·
τὰ δὲ σώματα χρήσιμα τοῦ ψυλλου ὄργανα·
ὁμολογούμενα δὲ ταῦτα ἢ ἡ καὶ τοῖς σώμασι χθι· τὸ
γὰρ τάχος πολίτης λιμὴν ἄφρων· ἀριθμὸς ἡ θεμένη· αὐτὴ δὲ
πολλάκις ἐστὶ μὲν ἀριστοφάνης τοῦ σοφοκλέους καὶ
ἀγαθοὺς τοὺς πολίτας ἐσθίειν καὶ πρᾶγμα πλοῦτος
τὸ μεγάλως· ἢ λιτὸν· οὐκ οὐτος οὐ τὸ ἵππος
οὐτ' ἄλλο τοῦ μεγάλου· οὐ δὲ μόνον ἀριθμοῦ λέγομεν· οὐ
δὲ γὰρ αὐτῶν οἷόν τε ἦν ποιεῖν τοιαῦτα σώματα
γάσαι· ἀλλὰ ταύτην δὴ τὴν αἰτίαν οὐδὲν ἀναίσιον ὃν
δαιμονιώτερον· οὔσης γὰρ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τοιούτων
ἀναιτίων· οἱ δὲ λεγόμενοι, ἀλλὰ τὴν ὄψιν ἐστὶ δὲ
μᾶλλον ἀριζόμενα· ἀδύνατον γὰρ τὸ σῶμα μὴ καὶ ἄρθρα
τὸ λέγεσθαι μὴ οὐ τὸ λόγου· πολλαὶ γὰρ μηχανὴ νέμον
ται νῦν ἀπαρτοῖσι τυχεῖν κατὰ τὸν μῦθον· καὶ δὴ δέχεται
τὸ μᾶλλον σῶμα μεγάλοις· συμφορᾶς τὸ
ριστοφάνης· ἐπὶ μὴ ἀριστοφάνης· ἐσθίειν ἀριστοφάνους
ριστοφάνους μυθεύσαι· τὸν δὲ τοιαῦτα χρησάμενον
τύχης καὶ πολυτελῆ ἀσπάζεσθαι· οὐδὲ τὸ δυνάμενον
μὴ ἐξ· τὸ δὲ ὁμοίως οὐδὲν ἄμορφον οὐδὲ μὴ ἀμβράσσειν

σωλεσι

ζῆ καὶ θεωρήσῃ ταῦτα ῥᾴθυμα· καὶ τὰ μὴ τυχὸν κατ' οἶσθα
μαθεῖν· καὶ παρίτω παρὼν σῶμα σὸν ὄντως ἀλη-
θῶς ἀγαθὸν· καὶ τῷ ἀγωνιοσάμενον τοῦτον· πολ-
λοὶ μὲν ἀγωνιόμενοι καὶ τὰ τύχης καὶ δι' αὐτὸ τὸ ἀγωνίσασθαι
μεγάλης ἐπιμελείας· τοὺς μὲν μικροῦ καὶ δυστυχήμα-
τας· ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς μάρτυρας ἡμῶν· δηλοῦσι δὲ σοὶ
τοῖς ῥᾳθυμοῦσι ζῶσιν· τὰ δὲ μεγάλα καὶ τοῦτο καὶ
γλιχόμενα μόνα· μᾶλλον τὸ ῥᾳθυμοῦν ἢ ἀγωνιᾶν· ἵνα
καὶ γαρ αὐτὰ σωθῇ τὸ σῶμα σὸν ὄφελος· καὶ ἵνα μὴ χρὴ
σὲ αὐτὸν μὲν καλὴν καὶ ὑγιᾶ ἀγαγεῖν· ἀφανισθὲν δὲ
συμμαγόμενα· θλίψις καὶ μωμαομένη τὸ μαρτύριον·
μὴ ἀπάγαγε τῷ φόβῳ καὶ θυμοῦ ζῆν σοῦ μᾶλλον τοῦ
γῆς· ὁμοίως δὲ καὶ θυμοῦσι σὺ καλῶς τὸ μαρτύριον·
ἀπυχίας· μὴ δὲ ἀμαλγησίας· ἀφ' ἀγωνίας δὲ ἀσθενῆ μὲν καὶ
μεγαλοτύχου· ἢ δὲ ὀλιγωρίας ἐμπεσεῖν ἁμαρτίαις ζῶσι·
καὶ θανάτου πρόωμεν· οὐδὲ ἀγωνιοῦσι τὸ μαρτύριον
ἄθλιος· οὐδὲ ὅτου γὰρ πράξῃ τὰ μὴ σὴ τὰ ἰδιὰ τὰ
φαῦλα· τὸ μὲν γὰρ ὡς ἀληθῶς ἀγαθὸν καὶ ὑγιὲς
ἐστιν· πάσας οἱ ὁμοθαπὰ τύχας δυσχημόνως φέ-
ρῃ· καὶ θλιτὸν μὴ ὑπαρχόντων ἀπὸ τὰ λαμπρὰ πρᾶ-
τῃ· καὶ πρᾶτε τὰ ἀγαθὸν τοῖς χρῆσθαι τοῦτο· καὶ
ὡς τὸ μὲν θλιτὸν δοθὲν ὡς τὸ λαμπρὸν καὶ τοῦ ἑνὸς
πόθημα τοῖς ἀγῶσι· τὸ αὐτὸν δὲ πρόωμεν καὶ τοὺς σάρκος
τυχγιτας ἁμαρτίας· ἢ δὲ ὑπὸ ἀθλιοσμὸν οὐδὲ ὡς

περὶ εὐδαίμονος καὶ μακαρίου

τοῦτο εὐδαίμων

τοῦτο ὁ μακάριος

τὸ γὰρ ὅμοιον τοῦ ὁμοίου ἐστὶν ἐπιτηδειότερον πρὸς τὸ συνδιάγειν ἢ τὸ ἀνόμοιον. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ εὐδαίμων ἔσται· οὐδὲ γὰρ ὁ τοιοῦτος εὐδαίμων ἐστὶν ἢ μακάριος. οὔτε γὰρ ὁ τυχὼν τῶν μεγάλων καὶ τῶν καλῶν μακάριος· ἀλλ' ὑπὸ τοῦτο τὸ γένος ἐμπίπτει καὶ τὸ τοιοῦτον· ὁ δὲ τυχὼν τῶν καλῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν ἐστὶν ἐκεῖνος· ὅτι δὲ τοῦτο τὸ γένος ἐστὶν ἐπιτηδειότερον πρὸς τὸ εὐδαίμονα εἶναι ἢ τὸ ἀνόμοιον, ἐκ τοῦ τοιοῦτον εἶναι φανερόν· ἐν ᾧ γὰρ ὑπάρχει τὸ ὅμοιον, ἐν τούτῳ καὶ τὸ ὅμοιον ὑπάρχειν ἀνάγκη· διὸ καὶ τὸ ἄνθρωπον ἢ τὸν ἵππον ἢ τὸν ἄνθρωπον ἢ τὸν θεὸν ἐπιτηδειότερον πρὸς τὸ εὐδαίμονα εἶναι

μαστομ τομὴν ἀφτὶ μυριάδος οἱ ρωμαῖοι πρὸς τὴν
ομ. τὰ δὲ λαφυροπωλεῖα ἡμῶν. οὕτω σιμαι τὰ τῶν μυ
τοὺς φίλους ὁμοίως ἀτιμάζειν. ἀλλ ὁρᾷς ὅτι ἐγὼ μὲν
παθὼν ἡδικημαι μυρίας ἢ τοσαύτας
συμμαχίας μοι μᾶλλον. ἢ τὰ παραπλήσια καὶ δὴ
μαι προϋπαρχόντα ἀγαθὰ ἢ πραττόμενα.
C υμφέρεσθαι δὴ καὶ ταύτην τὴν διαφοράν. μᾶλλον
δ ἴσως τὸ λαμπρύνεσθαι μυρίας τοὺς ὁπλίτας ἢ τοσαύ
τας τριήρεις ἀγαθοῦ καὶ ποιμαίνοντος ἢ τὸ μαστίζειν
βοῦς γὰρ ὁ μὲν ποιμὴν ἀφ ἑαυτοῦ τὰ
ὅπλα ἔχων πρὸς ἀγαθὸν ἀφ ἵππου καὶ
μικρὸν ἢ ἀσφαλῶς ἢ δικαίως. ἀδύνατον
γὰρ καὶ τοιοῦτον ὄντα εὐδαίμονας τοὺς
μισθοφόρους ποιῆσαι. μηδὲ τοῦτο ἀφέλῃ τὸ μαλακίαν.
συμπλέκεσθαι μὲν γὰρ οὐκ ἐθέλουσι τοῖς δικαίως ἐπὶ
ἀλλοτρίαις. τοιαῦτα δὲ καὶ τὴν μιαν ἀν. ὃ ἀδύνατον
τοὺς εὐδαίμονας μὴ εὐδαίμονας ποιῆσαι. μὴ τάλλο
τοῦ μὴ ποιοῦσα μηδέν.

ὡρισμένων δὲ οὕτω. ἐπὶ σκέψασθαι περὶ τῆς
εὐδαιμονίας. ποτέρα τῶν ἐπῶν ἡμῖν. ἡμᾶς
λογιστέον μιμεῖσθαι. ἆρ ὅτι τὸν μὲν ἐπὶ
σι. φασὶ δὴ τὸν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ. τοὺς ποιοῦντας
μαι καὶ πρότι ποιεῖσθαι. τὸν μὲν ἀρ
ιστα καὶ τὸν ἀνδρεῖον καὶ ὃν τὸν ἀγαθὸν πρέπειν
τὴν ἀρετὴν ἐπαινοῦμεν. διὰ τὰ πράξεις καὶ τὰ
ἔργα. καὶ τὸν ἰσχυρὸν δὲ καὶ τὸν δρομικὸν καὶ τὸν

τὴν ἀρχὴν δὲ καὶ τὸ αὐτὸ μὲν τῶν ἀγαθῶν μὴ μόνον
καὶ θᾶττον μὴ θέμεν.

Θεὸς δὲ τὴν εὐδαιμονίαν τυχὸν ὑμῶν ἐργάσαιτο καὶ σὺν
ῥᾳθυμίᾳ. περὶ ἀρετῆς ὡμολογημένον ἀμφοῖν· τὸν
χαλεπώτατον ἀγῶνα καὶ περὶ τῆς εὐδαιμονίας σπου-
δάσαιμεν· δοκεῖ δὲ καὶ οὐ κατὰ λήθαργον πολιτεί-
ας· περὶ ταύτης μάλιστα σπουδάζεσθαι· οὐ γὰρ
ἀγαθοὺς οὕτω πολίτας οἷς μὲν καὶ τὸ μὴ μόνον εἶναι λό-
γου· παράδειγμα δ' ἔστω μὲν τοῖς ἱεροῖς καὶ
λαοῖς δαιμονίοις μὴ μόνον θεᾶσθαι· καὶ ἐν τῇ δὲ τοιού-
τοις γεγενῆσθαι· ἐν δὲ τῇ ἡμετέρᾳ τοιοῦ-
δε μόνον εἶναι τὰν ἡμῖν τοῖς· καὶ κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς
προαίρεσιν.

Λ μφορα πλήθους δηλονότι· καὶ γὰρ τἀγαθὸν ἀμφορα πλή-
μονος ζητοῦμεν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἀμφορα πλήμ-
ης· ἀρετὴν δὲ λέγομεν ἀμφορα πλήρωσιν τοῦ σώματος·
ὁμαλὰς καὶ τὰς τοῦ χυλοῦ· καὶ τὴν εὐδαιμονίαν δὲ·
τυχὸν εὐεργέτησεν λέγομεν· ἐν δὲ αὐτοῦ οὕτω σχέσει· δηλο-
ότι δεῖ τὸν πολίτην ὧδε ἔχειν περὶ τύχην·
ὡς περὶ καὶ τὸ μὴ φθαλμοὺς θεραπεύοντας καὶ πᾶν
σῶμα καὶ μᾶλλον ὅσα ἰατρικῆς καὶ ὑγιείας ἕνε-
κεν πολιτικὴ τῆς ἰατρικῆς· τὸν δὲ ἰατρὸν οἰκεῖον χαρίεντα
ποιεῖν· θεραπεύοντα δὲ τοὺς πολίτας περὶ τὴν τοῦ σώματος γρᾶ
σιν· θεραπεύσει δὲ καὶ τὰ πολιτικὰ περὶ τὴν τύ-
χην· θεραπεύσει δὲ τοῦτο χαρίεν καὶ ὡφέλιμον εἶναι
μᾶλλον ἢ ἡδύ· τὸν γὰρ εὖ ἀκριβοῦν

φύσει δὲ ἰσότυχές ἀλογοσάθμαι. μέτροι σαμὲν τοὶ λόγοι·
τοῦ γὰρ ἀλόγατός ἐσι καὶ ἄλογα τὸ μέγεθος καὶ τὸ
τυχὸν τὸ λόγον ἔχον ἔσαι μοῦμεν. ὀρθὸς γὰρ λέγεται
τὰ ὡς λὶ τὶ φάσαι παραλιαλεῖ. ἢ ἀμφαγδὲ μὲν αὐτοῖς καὶ ἄλλο
τι παρὰ τὸ μέγεθος μὲ φύσιος ὁμαχέται τὸ καὶ ἀριθμὸς
μὲ τοὶ λόγοι· ἀνάχι μὸς γὰρ καὶ ἀσύμβατα παρὰ μέγεθος
μέγα τοῦ σώματος μέρια αἰ ἢ ἀδύνατα πρὸς αἰρεῖν μὲ μὲ
λίπεσθαι τὸ ὡς ἀριθμὸς ἢ ἀδύνατα προσφέρεσθαι. καὶ
ὡσὶ τὶ τὸ τυχὸν ἴσον ἐστὶ τοῖς. ὡσὶ τὰ μὲ ἀριθμὸς τὸ μὲ
ἀλόγατόν μὲ. ἀμφοτέροις σὺν μεσὶ τὸ μὲ ἀνάγκη τὸ παράδοξον
μὲν μὲ. ὡσὶ δὲ τὸ τυχὸν οὐχ ὁρᾶν μὲν. ἴσα σὺν δὲ ἀδύνατον
ἢ τὸ μὲν καὶ σύμμετρὸν τὶ τὸ παράλογον μὲ. τὸ δὲ
ὁμοίως τοῦτοι καὶ ἀμφοτέρων. τὸ δὲ ἕτερον
οὐδὲ μὲ ἀλόγατόν φασι μὲ. οὐδὲ καὶ τοῦτο φαμὲν μὲ χθὲς
τὰ μὲ ἀλόγατόν ἐστὶ τὸ μὲ ἀνάγκη τὸ ἄλογον μὲ. τὸ δὲ
ἄλογον

ψ

ωσρτοῦτωαυτρὸσἀλουαἰλιόμ· διορίζεταιδὲλιαὶ ἡἀρ ϕὴ
λιατὰτὴνδιαϕοράντούτων· λέγομενγὰρ αὐτὸν τὸν
μὲνδιαφοκτίλιαν. τὸνδὲ ἠθικὸν· σοϕίανμὲν λιὰ
σώϕρονλιαὶ ϕρόνησιν. διαφοκτιλιάν· ἐγκυθερνητι
τὸνδὲλιαὶσοϕροσύνηνἠθικὸν· λέγομενγὰρ περὶ
τοῦἠθους· ἐυλέγομενότιἐσοϕὸσλιαὶσωϕρὼν· ἀμϕότερ
περὶσοϕροσύν· ὥσαυτωῦμενδὲλιαὶτὸνσοϕὸνλια
τούτωνἕξιν· τὸνδὲἕξοσδὲ τὸνδοσαυτῶν· ἀρϕὶὸλε
γομένη:

✣ ✣ ἈΡΙϹΤΟΤΕΛΟΥϹ ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧΙΩΝ Β ✣

Λ ιγκοδϛ ηοαρϛ ηϊσ οὐσησ· τῆσμεμ διαμοητιλιῆσ τησ
δϋη θιλιῆσ· ἡμεμ διαμοητιλιή· τὸμ μεμ οὖμ διδαϗαλιαμ
λιαμϛχϛ καὶ τὴμ γεμεϗιμ καὶ τὴμ αὔξησιμ· δι᾽ ἔθουσ
δὲ μοτϛριαμ δϛ ταὶ καὶ χρόμου· ἡ δὲ θιλή· ἐξ ἔθουσ δὲ
ριγίγμεται· ὁθεμ καὶ τὸ ὄμομα μικρὸμ μεταφέρ-
λλιμομ ἀπὸ τοῦ ἔθουσ· ἐξ οὗ καὶ δή ἐμ. ὅτι οὐδεμία
τῶμ ἠθικῶμ ἀρετῶμ φυσει ἡμῖμ ἐγγίγμεται· οὐθεμὶ γὰρ
τῶμ φυσει ὄμτωμ ἄλλως σεθίζεται· οἷομ ὁ λίθοσ φυσει
κάτω φερόμεμοσ· οὐκ ἂμ ἐθισθείη ἄμω φερειμ· οὐ
δ᾽ ἂμ μυριάκισ ἐθίζημ τιϛ ἄμω ρίπτωμ· οὐδὲ τὸ πῦρ κά-
τω· οὐδὲ ἄλλο οὐδεμὶ τῶμ φυσει ὡσαύτωσ ἄλλωσ
ἐθισθείη· οὔτε γὰρ φυσει οὔτε παρὰ φυσιμ ἐγγίγμε-
ται αἱ ἀρεταί· ἀλλὰ μετὰ φυσιμ μὲμ ἡμῖμ δεξαμεμοισ
τὰσ· τελειουμένοισ δὲ διὰ τοῦ ἔθουσ·
Πλόσα δὲ μετὰ φυσιμ ἡμῖμ παραγίγμεται· τὰσδε πρω-
τερομ δυμάμεθα· ὕστερομ δὲ τὰσ ἐμεργείασ ἀπο-
δείκμυμι· ὁ μὲμ γὰρ τοῖσ μαθήμασι δυμάμεωσ ἡμῖμ
ἐμυπάρχει· ἢ δὲ χρῆσισ ἢ τὸ μαθήμασι ἐμεργοῦσι ταῦτα αἰσθή-
σεσθε λαμόμεμ· ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ ἐμαντίου πρόσχρησάμεθα
οὐχ ρησαμόμοι μᾶλλομ· τὰσδὲ τὰσ ἀρετὰσ λαμόμεμ· οὐ
μὲρ γὰρ ἐσμὲμ τὰσ ἀρετὰσ· ἀ πὸ μὲρ οὖμ τοῦ μὴ ἀγ-

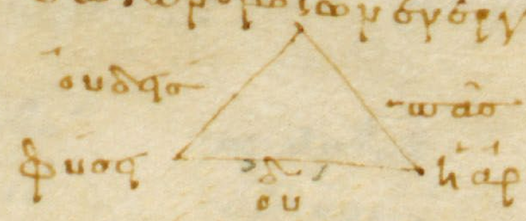

μαρτυρᾷ δὲ καὶ τὸ νῦν μόνον μὴ ὀμνύναι τοῖς πολίταις· ὅτι γὰρ
θοῦς· ἢ καὶ τὸ μὴ ἐπιλήσεσθαι τοῦ μὴ ὀμνύειν· θεοῦ.
τοῦτ' ἔστιν· ὅσοι δὲ μὴ ὀμνύουσι μὴ ἀπατῶσι· ἀμαρτάνου
σι· καὶ διὰ τοῦτο τοῖς πολίταις ἀπολίταις ἀνα
θήσαυλος·

Ἔτι δὲ τὸ αὐτὸ μὴ διὰ τὸ αὐτὸ μηδέποτε ὡσαύ
τως ἔχειν καὶ φθορᾶς· ὁμοίως δὲ καὶ τύχης· ὅτι γὰρ τοῦ
μὴ θαρίζειν· καὶ οἱ ἀγαθοὶ καὶ καλοὶ γίγνονται μὴ
θαρίσαι· ἀμαλογομδὲ καὶ οἱ οἰκοδόμοι καὶ οἱ ἰατροὶ ὡσαύ
τως· ὅτι μὲν γὰρ τοῦ δύνασθαι οἰκοδομεῖν· ἀγαθοὶ οἱ οἰκο
δόμοι ἔσονται· ὅτι δὲ τοῦ καλοὺς· καὶ μεγάλους· ἢ ἀναρμόστους ἔ
ξειν· οὐδὲν μᾶλλον ὁδὶ τοῦ διδάσκοντος· ἀμφοτέρως ἂν
ἔχοι γίνονται ἀγαθοὶ ἢ καλοί·

Ὅτι οὐδὲ καὶ ὡσαύτως τοῦ ἀρέσκειν ἕνεκα· πράττονται γὰρ τὰ αὐτοῖς
πρόσφορα πάντες γίγνονται· οἱ μὲν δίκαιοι οἱ
δὲ ἄδικοι· πράττονται δὲ καὶ αὐτοῖς ὅσα χαίρειν
μὲν ποιοῦσι φαύλοις δὲ οὔσιν· οἱ μὲν ἄνδρες οἱ δὲ
παῖδες· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς θυμοῦσθαι καὶ τὰ αὐτὰ
τὰ ὄργανα· οἱ μὲν γὰρ σοφρονοῦσι καὶ πράττονται·

ὅτι τὸ ὁμοίως ἀγαθοὺς γίγνεσθαι καὶ ἕξεις·

οἰδαὶ μόλαφοι καὶ ὀργίλοι· οἱ μὲν γὰρ τοῦ σώματος
τοῖς σώμασι διαφθορὰ· οἱ δὲ τῆς ψυχῆς· καὶ ἐμοὶ δὴ
λόγος· ὅτι τῶν ὁμοίων ἐμβριγᾶσθαι δέξασθαι νόμος· διὸ
δὴ τὰς ὁμβριγᾶς ποιὰς ἀποδόσθαι· καὶ τὰ γὰρ τοῦ
τοῦ σώματος διαφορὰς ἀλόμενοι θοῦ οἱ μάλιστα· οὐ μικρὸν
οὐδὲ διαφορὰ τοῦ οὕτως ἢ οὕτως ἀνθρώπου γίνεσθαι
ἄθλιον· ἀλλὰ πάμπαν μᾶλλον ἀπολωλέναι· ὥστε οὖν
ἡ πορφύρουσα πραγματεία· οὐθαρίαν ἐμβλιάζειν ἀσ-
πραίαμαι· οὐ γὰρ ἱμάτιά δὲ μὴ ἁρμόττει πλουτεῖσθαι·
ἀλλ' ἱμάτια ἀγαθοὶ γίνεσθαι· ὥστε οὐδὲ γὰρ ἢν ὁ ἔθνος
αὐτῆς· ἀναγκαῖον γὰρ ἦν διαφέρειν τὰ πορφύρεα
τῶν πορφυρουσῶν· ἀνταναφορὰ δὲ ἰδίαι καὶ τοῦ
ποιᾶς γίνεσθαι τὰ ἔθνος καὶ θανάτου φρήνας μόν·

Τὸ μὲν οὖν κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον πρᾶγμα· καὶ
ὑποκεῖσθαι· ῥηθήσεται δ' ὑμῖν ὁ μὲν ὀρθὸς λόγος καὶ πῶς ἔχει πρὸς ἡμᾶς ἀρχάς· ὁ
καὶ πῶς ἔχει πρὸς ἡμᾶς· ὅτι πᾶς ὁ περὶ τοῦ
πρᾶγματος λόγος· τυφωτικὸς ὁ μὲν ἀληθὴς ὁ φθόνος
λεγέσθαι· ὃ πορφυρᾶ καὶ κατάρχεσθαι πομπῆ· ὅτι κατὰ τὴν
ὑλικὸν λόγοι ἀπαίτητοι· τὰ δὲ γραφὴ πρᾶξις· καὶ
τὰ συμφορὰ ὁ δὲ ἀληθὴς ἔχει· ὃ πορφυροῦς ὑφαὶ ὑ
μάματος καθολικοῦ λόγου·

Τοιοῦτος δὲ τοῦ καθόλου λόγου· ἡ μὲν οὖν περὶ τοῦ
καθόλου λόγου σύνεξις τέλειος· οὐ γὰρ ὑπὸ
τέχνην οὐθὲν ἀπαγωγὴν οὐδεμίαν πίστις· δὴ
δ' αὐτὸν ἐπὶ τοῦ πρακτικοῦ· τὰ περὶ τὸν καιρὸν ὄντα

πρὸς τὸν ὑπὲρ τοῦ τοιούτου θεωρητέον· ὅτι τὰ τοιαῦτα τοῖς φύσει ὑπὸ ὁμοιότητος ὑπερ τοῦ μᾶλλον φθείρεσθαι· δῆλον γὰρ ὑπὲρ τοῦ μᾶλλον τοῖς φρονίμοις χρῆσθαι ὡς περὶ τοῦ ἰσχύοντος τῆς ὑγιείας ὁρῶμεν· τὰ γὰρ ὑπὲρ τοῦ μᾶλλον τοῦ γυμναστικοῦ καὶ τοῦ μὴ τοιούτου. φθαρτὴ τῆς ὑγιείας· τοῦ δὲ σώματος καὶ ψυχῆς καὶ σοφροσύνης καὶ ἀνδρείας ἕξις καὶ τοῦ μὴ τοιούτου· ὅτι τοίνυν καὶ φρονιμώτερον καὶ μᾶλλον ὑπομένομεν. θρασύς·

( ) μοιότητος ὁμοίως τοῦ ἡδομένου τοῖς ἀνωφελοῦσι καὶ μὴ μᾶλλον χόμενος ἀλιτόμενος· ὁ δὲ δυνάμενος φθείρεσθαι ὑπὸ τοιούτων οἷοι. αἰσθητός· φθαρτὴ δὲ ἡ σοφροσύνη καὶ ἡ ἀνδρεία ὑπὸ τοῦ ὑπερ τοῦ μᾶλλον καὶ τοῦ ὁμοιότητος· ὑποδεξόμεθα τὴν τοῦ σώματος ἕξιν· ἀλλὰ μὴν φθείρεται ὑπὸ τοῦ ἀντιπεριστῆναι καὶ ἀντιπεριστᾶσα· ἀλλὰ μὴν ὑπερβολαὶ ἐν τοῖς σώμασι τοιαῦται· καὶ γὰρ ἰσχὺς τοιοῦτόν τι· ὑπερβάλλουσα γὰρ ὥστε μηδὲν ἰσχύειν τῶν φαύλων ἀνθρώπων· καὶ πολὺ πλείους ἰσχύουσιν· ἡ δὲ ὑγίεια τοιοῦτον· οὐδὲν γὰρ ὑγιαίνει τῶν ὑπερβαλλόντων· καὶ μᾶλλον ὑπομένομεν

πρὸς ἀν

σχυρόσ· οὐτωδὲχόμεναι ἐωὶ τὸμάρχὸν· ὁμοίωσ γὰρ
τοῦἀνωχεσθαι τῶμὴδομῶν· ἀμύνεσθαι σωφρονοῦ-
σιν μαχόμενοι· μᾶλλονδὲ ἀνωχεσθαι αὐτῶν·
ὁμοίωσδὲκαὶ ἐωὶ τὴνσωφροσύνην· ἐθίζομενοι γὰρ
ταῖσ ἡδονῆσ τῶνσωμάτων καὶ ὑπομένουσι μᾶλ-
λονἄνδρεῖοι· καὶ μαχόμενοι· μᾶλλονὑπομενοῦσι
τὸνπόνον τῶνπολεμίων· οἱμὲνδὲδοκοῦσι ποιεῖσθαι τὸμὲ
ν νόμον· τὴνωὶ ἀνομένην ἡδονὴν ἢ ὠφελοῦσι τοῖσ ἔργοις·
ὁμοίωσγὰρ ἀνεχόμενοσ τῶνσωμάτων ἡδονῶν καὶ
αὐτῶν ἐστὶν ἐγκρατὴσ· καὶ σώφρων· οὐδὲ μαχόμενοσ· ἀνὴ-
ρ λαμπρὸσ· καὶ ὁμοίωσ ὑπομένων τὰλγηδόνα καὶ χαίρων ἢ
μὴλυπούμενοσ σῶμάτων ἀνδρεῖοσ· οὐδὲλυπούμενοσ· δῆλόσ·
ὡσ περὶ ἡδονὰσ γὰρ καὶλύπασ ἐστὶν ἡ ἠθικὴ ἀρετή· διὰ
μὲνγὰρ τὴνἡδονὴν· τὰῖσ αὐλαῖσ πραττόμενα· διὰδὲ
τὴνλύπην· τῶνμὲνἀνωχόμενοι· διὸδὴ ἤχθαι τοὺσ
ἀνθυποδείκνυσιν ὡσ σὸν ὄλαστομφῆσιν· ὡσ ἀφαιρετέον καὶ μὴ
πρᾶσθαι τοῖσδὴ· ἢ γὰρ ὀρθὴ πρᾶσισ αὐτὴ ἐστίν·

Θ΄ Περὶ πρᾶξιν καὶ πρᾶσθη· περὶ πρᾶξιν μὲν οὖν ἐστὶ καὶ πρᾶσθη· πρᾶξισ μὲν οὖν
καὶ πρᾶσισ· ἡ χρῆσισ· καὶ χρῆσθαι ἡδονῇ· καὶλύπῃ· καὶ
διὰ τοῦτοῦ ἡ ἀρετή· ἡ μὲνγὰρ τὴνἡδονὴν καὶλύπασ ἐστὶν
ἀπρᾶξια γὰρ τὴνἀφυγὴν· αἰδοῖ ἀπρᾶξια· διὰ τὸμὴ δρᾶν αἰσ-
χρά· φεύγουσι δὲκαὶ οἱ μοιχάδεσ· ἀνδρεῖα δὲ ἀπρᾶξια· διὰ τὸν φό-
βον· ἀφυγὴ γὰρ τὴνφυγήν· ἐστίν·

Ι΄ Περὶ τὰσ ὁμιλίασ πρὸσ ἀλλήλουσ τοὺσ μὲν οὖν εὐτραπέλουσ ἐν παιδιᾷ
φασὶν εἶναι τοὺσ ἐπὶ τοῖσ πρέπουσι καὶ οἷσ δεῖ· ἐν τούτοισ γὰρ
ἀνεκτὸν ἂν εἴη τὸ ποιεῖν καὶ τὸ δέχεσθαι· τὸν δὲ βωμολόχον
ἐν τούτοισ· καὶ τοῖσ τοιούτοισ· καὶ τὸν ἀγροῖκον ἐν τούτοισ·
καὶ τοῖσ τοιούτοισ· ἐν δὲ τῇ μέσῃ ἕξει ὄντα τὸν εὐτράπελον
καὶ ἐπιδέξιον· ἐν τοῖσ τοιούτοισ· ἐστὶν ἐν τῷ ἁρμόττειν· ἃ γὰρ
ἐπὶ τῶν σκωμμάτων ἐστὶν ἐν τῷ ἁρμόττειν· ἃ γὰρ ἐπὶ τῶν σκωμμάτων
ἐστὶν ἐν τῷ ἁρμόττειν· ἃ γὰρ ἐπὶ τῶν σκωμμάτων ἐστὶν ἐν τῷ ἁρμόττειν·
ἃ γὰρ

φαῦλα νίμομαι τὸ ἰδιάζουσαν ταυτασιὰν φ δύναμ. ἡ
ἁσμηδὴ· ἡ ἀσουδὴ· ἡ ὀσαχὸ σάμασ ὑποτοῦμόγ τυ
διορίζηται τοῦτοι αὐτου· διὸ καὶ ὁρίζομαι τὰ ἁρφὰ
ἀναισθησίαν ἡδομὰς καὶ ἡρδομίας· ὁμοίωσδὲ ἐπὶ τῶν λφ
λφουσῶν ἀμὸ υχὸ σδὴ καὶ ἀσουδὴ καὶ οτε· καὶ ὁσα
ἀμμανροφίθφα· ὑποληπταὶ ἄρα ἡ ἁρφὴ ἡδομὴ ἤτοι
αὐτὴ περὶ ἡδομὰς εἶναι ὧσαν τὰ μυελτίφα μ ωρα
πτὴλη· ἡδὲ καὶ μάστο ὠαφτὸμ· γόμοι τοδ' ἂν ἡμῖν καὶ
ὅλως τοῦμ φ ἀμβρομὸ ὅτι περὶ τὸ μ αὐτὸμ· τριῶμ γὰρ
ὄντων τὸμ μφ τὰ ἀσάμρ φφ· καὶ τριῶμ τὸμ μφ τὰ σφυ
γαὸ· καλοῦ· συμφ δρομποσὴ δθοσ· καὶ τριῶμ τὸμ
τὸμ δμ αμτίαμ· ἀισχροῦ· υμαυδροῦ· λυπηροῦ·

Περὶ ταὐταμδὴ πάντα ὰ ἀγαθὸ σὶ ματορθῶ τὶ λιόσφ μ·
ὁ δθὶ αλισ. ἀμαρτητὶ λιὸσ· μάλιστα μ περὶ τὴμ ἡδομήμ·
καὶ μὴ τὰ γὰρ αὐτὴ τοῖσ ζῴοισ καὶ πᾶσι τοῖσ ὑπὸ τὴμ
ἀρφὴμ παραλουθφ· καὶ γὰρ τὸ καλὸμ καὶ τὸ συμ
φδρομ ἡδὺ φ αἰνφται· ἐπὶ δὲ πλὴ σ ἰουσῶ σὶ μ ἡμῖμ σω
τφρὰ φ θαι· διὸ χαλεπὸμ ἀπο τρι τᾶσθαι τοῦτο τὸ πα
θοσ· φλεχρο σμβόμτοῖσ ιμάσι·

Καμομίζομεμ δθὶ καὶ τὰ πορά ζφσ· ὁ ιμβῦ μάλλομ ὁ ἰδ ἡτ·
τομ ἡδομὴ καὶ μωσὴ· διὰ τοῦτο οὖ ὧμ ἁμαρτὴ καὶ ομ ἐφαι
περὶ ταὐτα τὴμ ὧμ ἀσωφροσυμ ἁμαρτφάμ· οὐ γὰρ μικρὸμ
ἐφ' ἑαυτοῖσ ἀ ἡ καὶ λὸ σχαίρφ μ καὶ μωσᾶσθαι· ἐπὶ δὲ
χαλεπὸ τερομ ἡδομὴ μάχεσθαι ἢ θυμῷ καὶ θανάτφ
φ ἢ σὶ μὴ ραλλήκτοσ· περὶ δὲ τὸ χαλεπὸ τερομ αὐτὴ
καὶ τὸ χμὴ νίφαι καὶ ἀρφὴ· καὶ γὰρ τὸ δυσκίνητον ὀρτοῦ

χαλεπὸν συμφερον ἁπλ

ἁπαχλῆτοσ

τοι· ὥφθη μὲν ἀπὸ τοῦ περὶ ἡδονῆς καὶ λύπης τοῦ
σωφρονιστοῦ καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς πολιτείας·
ὁμοίως γὰρ ἑκάτερον ἀγαθὸν ἐστί· ὁ δὲ
λόγος. καλὸς· ὁ τὴν μὲν ὠφέλιμον ἀρχὴν περὶ ἡδονῆς
καὶ λύπης. καὶ ὅτι ἐξ ἀμφοτέρων ὑπὸ τούτων μὲν καὶ ἀπ
ἐξ αἰσχρῶν φθορᾶς μηδ' ὁποτέρων γίνεσθαι. καὶ ὅτι
ἐξ ὧν μὲν ἑκάτερον περὶ ταῦτα καὶ ὁμοίως ἔχει·

Λοιπὸς δὲ λόγος ὁ τῶν ὀλιγομερῶν ὅτι δεῖ τὰ μὲν δίκαια
πράττειν· δικαιοῦσθαι· τὰ δὲ σώφρονα·
σωφρονεῖν· ἃ γὰρ πράττουσι τὰ δικαίως καὶ σωφρο
νῶς ἤδη ἐστὶ δίκαια καὶ σώφρονα· ὁ περὶ τῆς τάξεως
μαθηματικὸς καὶ τακτικῶν· γραμματικὸς καὶ μουσικός·
ἢ οὐδὲ ὅλως τὸ μεχρὶ τούτου σχῆ· ὁμοίως γὰρ γραμ
ματικὸν τὸν ἐκ τύχης καὶ ἀπὸ τύχης ἄμουσον
μόνον· τὸ τε ὡσαύτως γραμματικὸν· ὃν καὶ γραμ
ματικὸν τὸν κατὰ τὴν γραμματικὴν·
Ἔτι οὐδὲ ὅμοιον μᾶλλον ἐστὶ τὸ μεχρὶ τούτου καὶ τὸ ἀρχῆς·
τὰ μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ μεχρὶ μεμέρισται οὐ χεῖρον αὐτοῖς
ἀρχικῆς· τοῖς ταῦτα ὡς σχολῇ ἄρχειν· τὰ δὲ δίκαια τὰ
τε ἀρχαῖα γεγενημένα ὑπὸ τῶν ἀρχόντων καὶ
ἢ σώφρονα ὑπὸ τῶν πράττειν· ἀμφοτέρων δὲ πράττειν
ὡς ὑπὸ σχολῇ πράττειν· πρὸς τὸ μὲν γὰρ δοκεῖ·
καὶ πρὸς αἱρούμενος διατάττει· τὸ δὲ χρῆσθαι·
ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἀμφοτέρων τὰ σχολῇ πράττειν· ταῦτα δὲ
πρὸς μὲν τὸ τὰς ἀμφισβητήσεις χαρίεντα ποιεῖν·

πολλὴν αὐτὸ τὸ δέκα. πρὸς δὲ τὰ ἀπαρτίαν τὸ μὴ δέκα
οὐδὲ μὴ μικρὸν ἰσχύς. τὰ δ' ἄλλα οὐ μικρὸν ἀλλὰ πάνυ
μετὰ. ἀπορήσειε δ' ἄν τις πολλὰ μὴ πρὸς ἀσύνετα τὰ δίκαια καὶ
τὰ φρονίμως ἀπεφασμένα.

Τὰ μὲν οὖν πρὸς ἀμφισβητοῦντα δίκαια καὶ σοφρόνως λέγεται. ὁ
τάχ' ἂν εἴη τοιαῦτα οἷα μὴ δοκεῖν σοφρονεῖν ἢ ὅσα φρονεῖν πρὸς
ἕξιν. δίκαια δὲ καὶ σοφρονεῖν οὐχ ὁτὲ ταὐτὰ πρᾶττον. ἀλλὰ καὶ ὁ
τοῦ. ἀλλὰ καὶ ὁ οὗτος πρὸς ἀπονομὰς οἷς δίκαια καὶ καὶ
φρονεῖν ἀπονέμουσι. δυοῖν ὄντοιν λέγεται ὅτι ὁ μὲν τοῦ τὰ δίκαια
πρᾶττειν δίκαιος εἶναι. καὶ ὁ μὲν τοῦ τὰ σοφρονεῖν φρονεῖν ὁ
σοφρονεῖν. ὁ δὲ δεῖ τοῦ μὴ πρᾶττειν ταῦτα. οὐδὲ γὰρ ἂν οὐδὲ
μᾶλλον ἐγκρατὴς εἶναι ἀνὴρ ὃς. ἀλλ' οἷον ἐὰν ἐπὶ ταῦτα μὲν
ὑπερβάλλοντι καὶ ὑπερβάλλοντι ἐπὶ τοῦ δίκαια καὶ ὁ μὲν
ὁρισμὸν φιλοσοφεῖν καὶ ὅτι ἀδικεῖν ἀπρόβατα καὶ ὁμοίως
τὰ ποιοῦντα τοῖς δικαίοις ἐστὶν. οἱ τὰ μὲν ἀπρόβατα ἀπονέμουσι
σημεῖον ποιοῦσι. ποιοῦσι δὲ οὐδὲν μᾶλλον τὰ μὴ προσφερόμε-
νον. ὃ πρὸς ἕτερον οὐδὲν διαφέρει οἷς ἐξουσι τὸ σῶμα οὐ
τὸ θρασυνόμενοι. οὐδὲ οὗτοι τὴν τυχὴν ὑπὸ οὗτος φίλος σο-
φοῦσι. τὸ δὲ τῆς ἁρπῆς ἕξις οὐδαμοῦ.

Ἔστι δ' ἡ ἀσωτία περὶ τύχην τὴν μόριον τρία τὰ θηλυ-
μανῆ ἕξις. τοῦτο μὲν ἁπτὴ ἡ ἁρπὴ. λαγνοὶ δὲ ἀθηλυμοὶ.
ἀσωτὸν θυμὸν ὀργὴν. φόνον φ. θόρυβον. θαρσοῦσι χαρὰν φι-
λίαν. μῖσος. πόθον ζῆλον ἔλεον. ὁμοίως δὲ οἷς ὁ δικαίως ἡδομὴ
ἡ λύπη. δικαιοσύνη δὲ. καθ' ἃ πάντα θηλυτίλλει τοῦτο μὲν λαγνο-
μεθα. οἷον μὲν καθ' ἃ δικαιοῦσι ὀργίσθηναι ἡ λύπη θῆναι
ἢ ἐλεῆσαι. ἔστι δὲ καθ' ἃ πρὸς ἃ πάντα θηλυ χόμενον

ὧν ἡ ἰσαλιῶσι· οἱ ομοιοτροπὸ τὸ ὀργίσθ ἦναι· ἀμὴ μοφθόρα
ἢ ἀμφιμόμφασι. ἰσαλιῶ σχόμεν· ἀδόκιμασι. ὧν· ὁμοίωσδὲ
ἰσαιτροφάσμα· ταῦθημεῖ ὧν οὐλιάσιμ οὐθάι ἀρφαὶ
οὐθάι ἰσαλιαι· ὁτιοὐλγόμεθα ἰσατὰ ταῦθη ωουδᾶι οι ἢ
φαῦλοι· ἰσατὰδ ἀφάσι ἀρφασὶ ἰσαὶ τὰσἰσαλιάσι λγόμεθα
ωουδᾶιοι ἰσαὶ φαῦλοι· ἰκαὶ ὁτιἰσατὰ ταῦθη ὁυ πρὸ ωσι
μούμεθα οὐ πρὸ ἰλγόμεθα· ὁυγὰρ ὡσαμφίτασι ὁ φοῦσι μο
μοσ· οὐδὲ ὁ ὀργίζομεῖμοσ· οὐδὲ ἰλγάσι ὁ ἀνθρωπὸσ· ὀργίζο
μεῖμοσ· ἀμπ ὸ ωσσ· ἰσατὰδ ἀφάσι ἰκαὶ τὰσἰσαλιάσι
ὡσαμούμεθα ἢ ἰλγόμεθα· ἐπὶ ὀργίζομεθα μὲν ἰσαὶ
φοῦσι ὑμεθα ἀπροαιρέτωσ· ἀμ δ ἀρφαὶ προαιρέσ ἐλμὸσ
ἢ ὁυ ἰσάμ προαιρέσεωσ· προὸσ δὲ ὁύτοισ ἰσατὰμὲν
ταῦταῦθη· ἡμῖν σθαι λγόμεθα· ἰσατὰδ ἀφάσι ἰκαὶ
τὰσἰσαλιάσ· ὁυ ἡμῖν σθαι ἀμφὶ δ ἰαλιῆσθαι τοσ·

Διὰ ταῦτα δὲ ὁυδὲ δωσαμφὸσ ἐσὶμ· ὁυπ ἐ ἀγαθοὶ λγόμεθα
τοῖσ δωσασθαι ωσὸχ ἐμάτωλοσ· ὁυτοῖσ ἰαλοὶ· ὁυτ ὡσαι
μούμεθα· ὁυτοῖ ἰλγόμεθα· ἐπὶ δωσατοὶ μὲν ὁμοῖ μ φύσι·
ἀγαθοὶ δὲ ἢ ἰαλοὶ· ὁυκ ἰλμόμεθα φύσι· ἐ ωσμὲν δὸσ περὶ
τούτου σωρότερον· ἐ ὁῦν μὴ τῶ ἀθηῖ σὶμ ἀἰ ἀρφαὶ μὴ τῶ
δωσάμφσ· λγ τέον ἐ ὁ ἐξ ἐσ αὐτὰ ὁῦ ἦναι·

Ὅτι μὲν ὁῦν ἀἰ τοῖσ ἐγκ ἡ ἀρφὴ ἐ ἦται· δῆλον ἐκ μὴ μορφὴ
ὁυπ ωσ ὁῦ ἐ ωῦ ὁ τὶ ὁξὺσ· ἀμ ἀλλ ἀἰ ωσ τὸ ωῆτὸ· ἦται ὸμ
ὁυν ὁ τὶ ωᾶσα ἀρφὴ ὁῦ ἀμ ἐ ἡ ἀρφὴ· αὐτὸ τὸ δ ὁῦ χρῶ μα τὸ
τελ ἐ· καὶ τὸ ὀργ ὸμ αὐτοῦ ὁῦ ἀ ωδίδω σὶμ· ὁῖ ομ ἢ τοῦ ὁ
φθαλμοῦ ἀρφὴ· τὸ μὲν ὁ φθαλμὸμ ωουδαμ ὁῦ ωοι ἐ καὶ
τὸ ὀργ ὸμ αὐτοῦ· τὴν γὰρ τοῦ ὁ φθαλμοῦ ἀρφὴν· ὁυ ὁρᾶ μὲν·

ὁμοίως δὲ τοῦ ἰσοπεριφεροῦς. ἰσοπλεύρου δὲ καὶ ἀνίσου
καὶ ἀνισογωνίου δὲ καὶ ἰσογωνίου τὸ μεσοπλευρικὸν
καὶ μεσόγωνον τοῦ πολυγώνου· ἔστι δὲ τοῦτο καὶ τὸ
ὀρθογώνιον. καὶ ἡ τοῦ ἀριθμοῦ περιφερὴς ἡ ἀπὸ ἴσου
ἀφ' ἑκατέρου ἀριθμοῦ ἀπεχουσα· καὶ ἀφ' ἑνὸς δὲ
τὸ ἑαυτοῦ ὑπεροχῇ ὁσοσοῦν ἐστὶν ἄνισα. ἢ δὲ
μεσότης ἐστὶν ὑπεροχή. ἔστι δὲ ἀριθμοῦ μέρος
ἀριθμὸς ὁ μετρῶν. ἔστι δὲ καὶ ἀριθμοῦ μέρος
πολλαπλάσιος ὁ μετρῶν· τὸ μὲν πολλαπλάσιον
τὸ μείζονα· τὸ δὲ μέρος τὸ ἐλάττονα· τὸ δὲ ἴσον
τὸ ἴσα. καὶ ταὐτὰ καὶ κατὰ ταὐτὸ
τὸ αὐτό. ἢ ὡρισμένως· τὸ δὲ ἴσον μεσότητι ὑπερ
πολλῇ καὶ ὑπεροχῇ ἴσα· λέγω δὲ τοῦ μὲν
μέσου· τὸ ἴσον ἀπέχον ἀφ' ἑκατέρου τῶν ἄκρων·
ἀριθμοῦ δὲ μεσότητι αὐτὸ αὑτῷ· ὑπεροχῇ δὲ ἡ ἀπὸ
ὁμοειδοῦς ἐπὶ ὁμοειδὲς γινομένη· τοῦτο δὲ οὐχ ὁμοίως
ἐπὶ πάντων ἐστίν· ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῶν ἀπείρων
ἀριθμῶν ἁπλῶς ἐστιν ἡ ὑπεροχὴ ἡ ἀπὸ ὁμοειδοῦς
ἐπὶ ὁμοειδὲς γινομένη· οἷον ἀπὸ δυάδος ἐπὶ δυάδα
ἢ ἀπὸ τριάδος ἐπὶ τριάδα· ἐπὶ δὲ τῶν ἐπιπέδων
καὶ στερεῶν οὐκέτι ἁπλῶς· ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῶν
ἐπιπέδων ἡ ἀπὸ πλευρᾶς ἐπὶ πλευρὰν ὁμοειδῆ
γινομένη· οἷον ἀπὸ τετραγώνου ἐπὶ τετράγωνον
ἢ ἀπὸ πενταγώνου ἐπὶ πεντάγωνον· ἐπὶ δὲ τῶν
στερεῶν ἡ ἀπὸ πλευρᾶς ἐπὶ πλευρὰν ὁμοειδῆ
γινομένη· οἷον ἀπὸ κύβου ἐπὶ κύβον ἢ ἀπὸ
σφαίρας ἐπὶ σφαῖραν· τοῦτο δὲ ὁμοίως ἐπὶ
πάντων ἐστίν· ἐὰν γὰρ ἴσα ὦσι τοῦτο
πολλαπλασιάσαντα ἀλλήλους ποιῇ τινα· ἢ ὁλίγον μὲν
τὸ ὑπεροχικὸν μέγεθος ἐστὶ τὸ μεγάλα δὲ τὰ
ὑπεροχικὰ μεγέθη ἐστὶ τὰ πολλὰ ἴσα ὄντα
ἀλλήλοις· ὅτι δὲ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸν τὴν
μονάδα εἶναι τὸ αὐτὸ φάσκειν· ὁ μὴ τὸν αὐτὸν
ὁρισμὸν ἀποδιδοὺς τῷ ὁρισμένῳ· τοῦτο δὲ οὐχ ὁμοίως
ἐστὶν· οἷον ἀνθρώπου καὶ ἀνθρώπου· τὰ δὲ δύο ὀλίγα· τὰ δὲ πολλὰ
σαλαμῖνα οὐσι καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα· ἴσα γὰρ ὑπερ
βολὴ καὶ ὑπερβάλλει· τοῦτο δὲ μεσότητι καὶ κατὰ τὴν
ἀριθμητικὴν ἀναλογίαν· τὸ δὲ πρὸς ἡμᾶς οὐχ οὕτω
λεπτόν· οὐ γὰρ ἀεὶ δυνάμεθα φανῆναι πολλοὺς ὀλίγους·
ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· τοῦτο δὲ ἴσα ἐστὶ καὶ τοῦτο
πολλοὺς τοὺς ὀλίγους ἢ ὀλίγον· μίλητον γὰρ ὀλίγον
τοὺς δὲ βαρβάρους τὰ μυριάσια πολλά· ὁμοίως δὲ καὶ
δρόμους καὶ σάλπιγγας· οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τὴν
αὐτὴν μὲν καὶ ταύτην ὁρμὴν ἔχει φύσει· τὸ δὲ μᾶλλον
καὶ τὸ εὐθάρρητον· μεσότης δὲ οὐ τοῦ πράγματος

ἀμφὶ τὸ πρόσθημα· ἡδὲ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὸ ἔρ
γον βουλὴ τελῆ προτομὴν μὲν ποιοῦσα καὶ ἡ αὐτὴ
ἀγοῦσα τὰ ἔργα· ὁ θυμὸς θαλπόμενος ὑπὸ λογισμοῦ τοῖς δυσ
χερέσιν ἔργοις ὀτὶ δύναται ἡλικίαν ὑπερβαλλόμενον ὑπερμαλλίᾳ
ἀφιέμενος ὑπερμαλλίᾳ καὶ τῆς δίκης τὸ ἀσφαλὲς θαρρούσης
τοῦ θυμοῦ· τῆς δὲ βίας τὸ ἰσχυρὸν σφζούσης· ἡδὲ ἐπιθυμία
χρῆται ἀπολογουμένη πρὸς αὐτὸ μὲν ὑπομονὴ ἐργαζομένη
ἡδονὴ ἀρετὴ καὶ ἀκρασία καὶ ἀμαρτία ἀμφοτέρα καὶ
ἀπορία καὶ ἡφυσία· τοῦ μὲν οὖν ἡδονὴ λογισμῷ
γνώσεως ἡθικῆς· αὐτὴ γὰρ ἡδονὴ περὶ πάθη καὶ
πρᾶξις· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ ὑπερμαλλίᾳ καὶ ὄμματος
τομή· οἷον καὶ φυσιοῦσθαι καὶ θαρρεῖσθαι·
καὶ θυμοῦσθαι καὶ ὀργισθῆναι καὶ ὀμόσαι· καὶ
ὁμοσιοῦσθαι καὶ μυσιοῦσθαι ἀπὸ καὶ μαγομικὴ καὶ
ἡγεμονικὴ καὶ ἀμφοτέρα οὐσία· τοῦ δὲ τοῦ δὴ καὶ ὀφθαλ
δῆ καὶ πρόσοψις καὶ ὄψις καὶ ὁδή· μόρια δὲ καὶ
ἀριθμὸς περὶ μὲν τῆς ἀρχῆς· ὁμοίως δὲ καὶ
περὶ τὰ πρακτικὰ ὑπερμαλλία καὶ ὄμματος καὶ
τομή· ἡδὲ ἀρχὴ περὶ πάθη καὶ πρᾶξις·
ὁμοίως ἡμὲν ὑπερμαλλία ἁμαρτάνεται καὶ ἡ ὄμματος
τομή· τοῦ δὲ μέσου ἐστὶν αἱμάτου καὶ ματορθοῦται· ταῦ
τα δὲ ἀμφότερα τῆς ἀρχῆς· μέσον τῆς ἀρετῆς ἡ ἀρχὴ
τοχαστικὴ οὖσα τοῦ μέσου·

Ἔτι τὸ μὲν ἁμαρτάνεσθαι πολλαχῶς ἐστι· τὸ γὰρ κακὸν μὲν
τοῦ ἀπείρου· ὃ δὲ ἐστὶν ὑπερβαλλόμενον· τὸ δὲ ἔλαττον
θὸν τοῦ ὑπερβάλλοντος· τὸ δὲ ματορθοῦσθαι μόνως·

δηὸ καὶ τὸ μὲν ῥαιδιουργ. τὸ δὲ ἐχθρωπόν· ῥαιδιουργὸν μὲν τὸ
τὰ ἀπὸ τύχης τοῦ συμποσίου· ἐχθρωπὸν δὲ τὸ ὅσοι τύχῃ
καὶ διὰ ταῦτὸ ὦσι τῆς μὲν καλῆς ἢ ὑπερφυοῦς καὶ
ἠθικῆς ἕξεως· τῆς δὲ ἀρετῆς οἱονεὶ τοῦ σώματος· ἀθλοῦσι μὲν γὰρ
ἀνελεῖς· πανηγυρικοὶ δὲ οὐδὲ καλοί· ἀεὶ μὲν οὖν ἡ ἀρετὴ
ἐστι περὶ τὰ δύσκολα μᾶλλον· ἢ τὰ εὐχερῆ· καὶ γὰρ
ἐπαινετὸν μᾶλλον τὸ ἀνδρείως φέρειν τὰ λυπηρὰ ἢ τὰς ἡδονάς·
μᾶλλον γὰρ ἴσως περὶ τὰ δύσκολα ἐστὶν ἡ ἀρετή· καὶ
τὰ δοκοῦντα ἄριστα διὰ τοῦτο· ἀπὸ τούτου·

Ὁμοίως δὲ καὶ ἐν ταῖς πράξεσιν οὐδὲν πρὸς οὐδὲν ἡ πρὸς
μὲν τὴν τοῦ σώματος ἕξιν ἡ ἐκτὸς ἀγαθῶν κτῆσις οὐδὲν
μᾶλλον· ὅμοια γὰρ συμβαίνει σωφρονοῦσι μὲν καὶ
μεγαλοψύχοις καὶ ἀνδρείοις· ὁμοίως δὲ χαρίεσι καὶ
σχολαίοις φθόνος· καὶ ὁμοίως τοῖς μὴ πράξεσι μηχανᾶσθαι
ὁμοπαθὴ ἀμφοτέροις· ταῦτα γὰρ καὶ τοιαῦτα καὶ τοῖς
αὐτὰ λέγειν τοῖς φαύλοις· ἀλλ' οὐχὶ ὑπερφυολέσθαι
τῶν οὐδαμῶς ἐστιν· οὐ μᾶλλον οὖν οὐδ' ὅσοι περὶ αὐ-
τὰ καὶ ὑπερφυοῦς· ἀλλὰ διὰ ἁμαρτάνειν· οὐδὲν τοῦ
ἡμῖν ὑπερ τοῦτοις αὐτὰ ὄντα ἡμῖν δὴ καὶ ὁ τοιοῦτος
μοιχὸς ἔσται· ἀλλὰ πόλλ' ἂν τοιαῦτ' ὄντα ἀνάξια
μαρτάνειν· ὅμοιον δ' οὐδὲ τὸ ἀξιοῦν καὶ περὶ τὸ ἀδύ-
νατον ἁμαρτάνειν καὶ ἀλογίστως ἁμαρτάνειν· ἔστι μὲν

καὶ ὑπερμολλὴν καὶ ὀλλαξιλμ· ἀμὴν γὰρ ὄυπος ὑπερ
μολῆσι καὶ ὀλλαξιθεος μεσότης· καὶ ὑπερμολλῆσ ὑπερ
μολλὴ καὶ ὀλλαξιΗσὀλλαξιθεος φάσκει· ὃ περ δὲ σοφρο
σύνη σι καὶ ἀνδρεία σι· οὐ κἄξιμ ὑπερμολλὴ καὶ ὁμαξιΗσ·
δι᾽ ἀπὸ τὸ μεσον ἅμαξα σαλιρομ. ὄυτος· οὐδὲ δικαιοσύνη μεν
μεσότης οὐδὲ ὑπερμολλὴ καὶ ὁμαξιΗσ. ἀμφὶ σὰ ψευδο
ρίζεται ἁμαρτάμηται· ὁμοίως γὰρ οὐθὲ ὑπερμολλῆσι καὶ ὀλ
λαξιθεος μεσότησσὶ ἅμ. ὄυτε μεσότης τοῦ ὑπερμολλὴ
καὶ ὀλλαξιΗσ· δι᾽ δὲ μὴ τὸ αὐτὸ μόριον μιᾶς θεωρίας λαγχάνει.
ἀμφὶ μὲν τοῖσι μιᾶς θεωρίας ὀφαρμότει ἅμ· ὁμὴν γὰρ τοῖσ
περὶ τὰ σπουδάζομενοισ· οἱ μὲν γὰρ τὰ μιᾶς θεωρίας ἅμ·
οἱ δὲ ἧσσον μέρους σπουδαίας τὰ μιᾶς θεωρίας· οἱ μὲν γὰρ τὰ μιᾶς
θεωρίας ἁπλῶσ· δι᾽ ὃμ δὲ τοῦτο μοι συμβαίνει ἅμ ἅμ
μὴ λεγόμενα ταῦτα διὰ τῆσδε γραφῆσ·

Περὶ μὲν οὖν οὐσίας θαρρῆ. ἀμφισβητοῦσι μεσότησ· ταῦμ
δὲ ὑπερμαλλόμενα· ὁμὲν γὰρ τῆι ἀφοσιωσάμενα ἀμφὶ μυμοσ· πολ
λαδὴ τὴμ ἀμφὶ μυμα· ὁδὲ γὰρ τῆι θαρρᾶμ ὑπερμαλλόμ. θρα
σύσ· ὁ δὲ γὰρ τῆι μὲν φοβᾶσθαι ὑπερμαλλόμ· τῆι δὲ θάρ
ρᾶμ ὁμόλογόμ. δᾶλόσ·

Περὶ ἡδονὰσ δὲ διαλύσασ· ὑπάρχουσι· ἡγούμενοι δὲ καὶ περὶ
τὰσ λύπασ· μεσότησ μὲν· σωφροσύνη· ὑπερμολλὴ
δὲ ἀκολασία· ὁμόλογόμ περὶ τὰσ ἡδονάσ· οὐσα
μύνεμοι τα· διὸ περ οὐδὲ ὁμοματοφυχὴ καὶ ὁμοῖ μὲν οὐδὲ
ὄιτοι οὗτοι· ἀφοσιδὲ ἀμ αἰσθητοσ·

Περὶ δὲ δόσεισ μὲν χρημάτων καὶ λήψεισ· μεσότησ μὲν· ἐλ
ευθερίότησ· ὑπερμολλὴ δὲ καὶ ὁμαξιΗσ· ἀσωτία καὶ

ἀμόλυντος ἀρετή· ὑπερφυὴς ἀλήθεια· ὑπερφυὲς φῶς· ὑπερφυὴς λαμπρότης· ὑπερφυὴς ἀγαθότης· ὑπερφυὴς ἀγάπη· ὑπερφυὴς ἐλευθερία· ὑπερφυὴς μακαριότης· ὑπερφυὴς ἁγιότης· ὑπερφυὴς σοφία· ὑπερφυὴς δύναμις· ὑπερφυὴς δόξα· ὑπερφυὴς ἁγιασμός· ὑπερφυὴς θεότης· ὑπερφυὴς ἀνθρωπότης· ὑπερφυὴς ἀπάθεια· ὑπερφυὴς ἀνάστασις· ὑπερφυὴς ἀφθαρσία· ὑπερφυὴς ἀθανασία· ὑπερφυὴς ἀγαθοποιΐα· ὑπερφυὴς ἀγαθουργία· ὑπερφυὴς ἀγαθοδοσία· ὑπερφυὴς ἀγαθοδοτικότης· ὑπερφυὴς ἀγαθοδοτικὴ δύναμις· ὑπερφυὴς ἀγαθοδοτικὴ ἐνέργεια· ὑπερφυὴς ἀγαθοδοτικὴ θεότης· ὑπερφυὴς ἀγαθοδοτικὴ ἀνθρωπότης· ὑπερφυὴς ἀγαθοδοτικὴ ἀπάθεια· ὑπερφυὴς ἀγαθοδοτικὴ ἀνάστασις· ὑπερφυὴς ἀγαθοδοτικὴ ἀφθαρσία· ὑπερφυὴς ἀγαθοδοτικὴ ἀθανασία· ὑπερφυὴς ἀγαθοδοτικὴ ἁγιότης· ὑπερφυὴς ἀγαθοδοτικὴ σοφία· ὑπερφυὴς ἀγαθοδοτικὴ δύναμις· ὑπερφυὴς ἀγαθοδοτικὴ δόξα· ὑπερφυὴς ἀγαθοδοτικὴ ἁγιασμός

...γωμέν καὶ τὸ μὴ ἄφρημεν μέτρον ὅσον.

Ἐφ' ἡδέων καὶ περὶ τὴν ὀργὴν ὑπερβολὴ καὶ μεσότης· ἡσυχαὶ
μεσότητες· σχεδὸν δὲ ἀμφότερα μεσότητα αὐτῶν· τὸ μὲν γὰρ
ὀργίλοις· τὴν μὲν ὀργὴν τὴν ταπεινὰ σώματα μὴ
τὸ δὲ ἄκρατον ὑπερβολή· ὀργίλοις πᾶσι· ἡδέων καὶ
μὲν ὀργὴ ὀργίλότης· οὐδὲν φασιν· ἀνόργητοι· ἡδονὴ καὶ
ἀνοργησία·

Ὅσοι δὲ ἄλλα τρόπον
ὅτι τὴν τῶν· ἔχουσαι μὲν τὴν ὁμοιότητα τὴν τῶν προσώπων·
διαφέρουσαι δὲ ἀλλήλων· πᾶσαι μὲν γὰρ ἡδεῖαι περὶ μὲ
γαλοπρέπειαν καὶ πράξεως ἐμποιητικαί· διαφέρουσι δὲ· ἢ μὴ
ὅτι ἁπλῶς περὶ τὸ ἀληθὲς ὁμοίως· αἱ δὲ περὶ τὸ ἡδύ·
τοῦτο δὲ ἢ μὲν ὅτι ἁπλῶς ἡδύ· τὸ δὲ ὅτι πρὸς τοιοῦτον
τὸ μῶμον· ῥητορικῶν καὶ περὶ τούτων· ἴσως δὲ ἀλλ
καὶ τὸ μὴ ἄδικον· ἀλλ' ὡς ὀφθῆναι· καὶ ἐν ἀλλήλοις· ἡδὺ
ὡς τὸ ἀληθές· ἀληθῆ· ἀφροσύνη καὶ ἄφρων· περὶ δὲ τὸ ἡδὺ
τὸ μὲν ὑπερβολὴ καὶ ὁμοίως· ὑπερβολῆς· καὶ ἡδέα
θῶν ὑπερβολή· ἡδὺ ὑπερβολή· μωμολοχία·
καὶ ὁ ἔχων αὐτὴν μωμόλοχος· ὀδύνηφασιν· ἀγροικίας
τής· καὶ ἡ ἕξις ἀγροικία· περὶ δὲ τὸ λοιπὸν ἡδὺ τὸ δὲ

τῶν ἱερέων ὁ μὲν ἀρχιερεὺς ἀδιάλυτος μ. φίλος· καὶ ἡμῶν ὁ τῆς
φιλίας· ὁ διὰ παντὸς μένων ἡμῖν ὁ ἀεὶ μένων. ἄρθμιος·
ὁ δεδεμένος ἑαυτῷ. μόλις· ὁ δεόμενος μακρῶν καὶ ὀγκωδῶν
λόγων. δυσπρίατοι καὶ δύσωνος·

Θεοὶ δὲ καὶ ὀρτοῖσι καθήμασι καὶ περὶ τὰ καθήμενα
τικτω· ἡ γὰρ αἰδὼς σαρκὶ ἡμῶν ὁ ὑπὲρ ἡμῶν· ὅσα μὴ τὰ δὲ
καὶ ὁ αἰδήμων μ· καὶ γὰρ ὀρτοῦσι ὁ μὴ λέγεσθαι ὅσα·
ὁ διὰ παντὸς μένων· ὃς οὐ λιπὼν τὰ πάντα δοῦμος·
ὁ δεδεμένος ἡμῖν δεδεμένος· ἀμαίσχυντος· ὁ δεδεμένος·
ἀιδήμων μ· μέμφεται δὲ· μὴ τὸ θρόνου καὶ ἐπὶ
χαρᾶς καὶ ἡδονῆς· τοῖς δὲ περὶ μέθην καὶ ἡδονὴν τὰ δεῖ
τοῖς συμπαίζουσι τοῖς πάλαι γελωμένοις· ὁ μὲν γὰρ
μεμφόμενος τὸ ἁπλοῦν τοῖς σπουδαίοις ἐστὶ τοῖς σπουδαίοις ἐν
οἷς· ὁ δὲ ψόγος ὁ διὰ παντὸς τοῦτον ἐστὶ τὸν ἐν
τοῖς· ὁ δὲ ἐν χαρᾶς ἐστὶ τὸ ἐν τοῖς τοῦ ἐν
τοῖς σθαι· ὃ φθονεῖ καὶ χαίρει·

Λέγει περὶ μὲν τούτων· καὶ ἄλλοθι καιρὸς ἔσται· περὶ δὲ
δικαιοσύνης ὅσης οὐ χάριν λοιδορῆσαι· μᾶλλον ταῦτα
δηλώσομεν περὶ ἑκάστου ἔργου τῆς ἀρετῆς· ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοῦ μεσότητος
τῆς· ὅσα πάσας σαρκὶ ἡμῶν ὁ ἀμὲν γὰρ
ἄλλας· καὶ τιμῶν καὶ ἀμελῶν ὁμαρτίας τῆς· ἡδὲ
μέθη τὰ σάλπας· ὃ ὥσπερ γὰρ τὸ ἴσον· πρὸς ὃ μὲν τὸ ὅμοι
τομῆς ὁμ· πρὸς δὲ τὸ μῆς ὁμ ὅλα τῆς ὁμ. ὅτε σάμβαλα ὁ

ἐξ ὧν προσημῆναι τὰ ἐλλείποντα μάλιστα. πρὸς δὲ
τὰ ὑπερβάλλοντα ὧν ἕκαστον ὁρισθῇ καὶ
τὰ μέσα. ὁ γὰρ ἀνδρεῖος προσημήνειεν ἂν τὸ μὲν
θρασὺ εἶναι καὶ πρὸς ὃ θρασύ. τὸ δὲ θρασὺ τὸ μὴ
δεινὰ ὑποφέρειν καὶ πρὸς ἃ καὶ ὡς. ὁμοίως δὲ
καὶ τὸν σώφρονα προσημῆναι ἂν αἰσθητὸν ἡδονὴν
καὶ πρὸς ἃ καὶ ὡς. ὁ δ' ἐλευθέριος προσημῆναι ἂν
ἐλεύθερον ἀφὴν καὶ πρὸς ἃ καὶ ὡς. ὁ δὲ μεγαλόψυχος
μεγαλοπρεπῆ καὶ ὑπερβάλλοντα καὶ ἐλλείποντα
μεγαλοπρεπῶς. ὁ δὲ φιλότιμος ἐὰν μὴ ᾖ τοῦτο
φιλότιμος καὶ τοιοῦτος οἷος δεῖ καὶ ὅθεν δεῖ καὶ
ὡς. καὶ μᾶλλον δὲ ἁπτέον τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν
ὅ τι ἐν τούτοις ἐστὶν ἢ τοῦ ἁμαρτάνειν. ἐν τοῖς
καθ' ἕκαστα γὰρ ταῦτα ἧττον ἐπιπλήττεται
ἢ τὸ μὴ ἁμαρτάνειν τοῦ μεσου. ἢ τὸν μικρὸν
ἢ τοῦ μεγάλου. καὶ τὸν μικρὸν ἢ τοῦ μεγάλου. ἢ
ἀφ' ὧν τοῦ ἴσου. ἢ τὸ πρὸς τὸν μεσον ὁμοίως ὁμοιό
τητα ἴσῃ ἀπέχειν ἢ θρασύτητι πρὸς φιλοανδρίαν.
καὶ τῇ ἀσωτίᾳ πρὸς φιλελευθερίαν. τοῖς δὲ ἄλ
λοις ἀλλήλων. πολλαχῇ ἀμοιότητες. τὰ δὲ ἄλλα
τοιαῦτα χαρτέα ὡς ἐλέχθη. ἐμφανίζεται δὲ ἀφ
ὧν καὶ μᾶλλον ἁμαρτάνεται ἑκάστων. ἐφ' οἷς μὲν
δὴ ὑπερβολή τις καὶ ἐλλείψις ὑπερ
βολὴ οὖσα. ἀμέλειαι ἔμφασιν οὖσαι. τῶν δὲ σώ
φρονι ἡδονὴ ἀναισθησίαι ἔμφασιν οὖσαι. ἀμέλεια
ὑπερβολή οὖσα. διὰ δύο δ' αἵτιά ἐστιν οὗτος συμβαίνει.

μαμμὴ τὴν ἐξ αὐτοῦ τοῦ σπέρματος· τὰ γὰρ ἀφ᾽
ὑστέρας μήκη καὶ ὁμοιότερα τὰ ἔμπροσθεν τοῖς
μέσοις. οὗτος δὲ ὁ ἀστράγαλος ἐπὶ τὴν ἀνδρείαν ἕξιν
ὁμοιότερος τοῦ ἐπὶ τὴν ἀνδρείαν ἕξεως· ταύτην
μᾶλλον ἐπιτήδειος· τὰ γὰρ ἀποχωρήματα πλείονα
μέσου. ὅμοιος δὲ καὶ ἡ ἀνδρείας μιμητὴς τῇ
ἐξ αὐτοῦ τοῦ σπέρματος· ἔνδρειος δὲ καὶ ἡ
τοῦ. πρὸς γὰρ αὐτοὺς μᾶλλον ἔχουσι τοὺς
μέσους ὅμοιος δὲ καὶ φύσει· οἷον μᾶλλον
ἀφυιάμενος πρὸς ἀσθενείας· διὸ δυνατὰ φορὰν μὲν
πρὸς ἀνολασίαν ἢ πρὸς σωφροσύνην·

Ταὐτὸν δὲ μᾶλλον ὅμοιος καὶ ἡ ἀλόγως πρὸς ἀνδρείαν
μᾶλλον νίμφαι· καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἀνολασία ὑπερβολὴ
λήουσα· ὅμοιος δὲ πρὸς τὴν ἀφροσύνην· ὁ
τιμῶν οὐ τὴν ἀρχὴν ἢ τὴν θυσίαν μᾶλλον τοῦ καιροῦ·
καὶ ὅτι μᾶλλον τοῦ δυνάμεως· τῆς μὲν γὰρ καθ᾽ ὑπερβολὴν
λήων τῆς δὲ καὶ παρὰ βολὴν ἡμῶν· καὶ ὅτι τοιαύτη ἐστὶ ἡ
αὐτοφυὴς καὶ τοῦ μέσου ἕξεως τοῦ περὶ τοιαῦτα καὶ
ὅρια πράξεις ἴσως καὶ ἐφ᾽ οἷς σπουδαῖον ἔξεως· διὸ καὶ ὀργὴ
ἐστὶ καὶ ἀνδρεία μᾶλλον· ὅμοιος γὰρ τὸ μέσον μᾶλλον
καὶ ὀργὴ· οἷον ὠλιγουτόμεσον· οὐ σαφὲς δὲ ἀμφοτέρου
φθόνος· οὐ πᾶσα δὲ καὶ τὸ μὲν ὀργίσθηναι· πᾶσι
καιρὸν εἶναι· καὶ τὸ δῶναι ἀργύριον καὶ δαπανῆσαι
τὸ δ᾽ οἷς καὶ ὅσον καὶ ὅτε καὶ οὗ ἕνεκα καὶ ὡς· οὐκέτι
πᾶσι τὸ σπουδαίου δρᾶσαι· διὸ περὶ τοῦ καὶ πεπαιδευκέναι

πεφυλαγμένος

ὡσαμφότερα καὶ καλόν· διὸ δὴ τὸ μετοχαζόμενον τοῦ μὲ-
σου πάρεστι μὲν ἄμφω τοῦ μέσου ἔχειν μᾶλλον δὲ μᾶλλον
καὶ ἧττον καὶ ἡ καμπὴ τοῦ περὶ αὐτὴν τοῦτο τοῦ μέσου
καὶ ὑπερβολῆς· τὸ μὲν γὰρ ἄκρον
τοῦ μὲν ἀεὶ ἁμαρτωλότερον. τὸ δὲ μέσον· ὡς ὁ αὐτὸς μὲ-
σου τυγχάνει ἄκρως σχαλῶν. καὶ κατὰ τὸν δεύτερον φασὶ
τῶν ὑπὸ τὰ δέκα λαχόντα καθόρισιν καλῶν· τοῦτο δὲ ἔστι
μᾶλλον αὐτοῦ τὸν μετρίως ἔχοντα λέγομεν· οὐδὲν ἧττον δὲ
δεῖ τῶν ὁρισθέντων καὶ αὐτοὺς διαφόρους εἶναι· ὁμοίως γὰρ
τῶν ὁρισθέντων ἕνα λέγειν φαμεν· τοῦτο δὲ ἔστι τὸν ἐγγὺς
τῆς ὑπερβολῆς καὶ τῆς ἐλλείψεως τῆς ἐγγὺς μὲν ἧττον δὲ
μᾶλλον ἀφ' ἑκατέρου τὸν μέσον ἀφορίζοντα· ὁ γὰρ ἀεὶ
γενόμενος ἁμαρτάνων ἐστίν· ὁ δὲ μέσος οὐ λεγόμενος·
διαφέρουσι δὲ οὐ μικρὸν ἀλλήλων οἱ τοιοῦτοι· ὁ μὲν γὰρ
ὑπερβολῆς ἐγγὺς ὢν ἀεὶ λεγόμενος ἐστίν· ὁ δὲ μέσος οὐ
λεγόμενος· ὁ δὲ ἐλλείψεως ἐγγὺς ὢν ἀεὶ λεγόμενος ἐστίν·
ὁ δὲ μέσος οὐ λεγόμενος· ὁ δὲ μέσος οὐ λεγόμενος ἐστὶν
ὁ ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως ἐγγὺς ὢν ἧττον δὲ μᾶλλον·
ὁ δὲ ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως ἐγγὺς ὢν ἧττον δὲ μᾶλλον
ἀεὶ λεγόμενος ἐστίν· ὁ δὲ μέσος οὐ λεγόμενος· ὁ δὲ μέσος
οὐ λεγόμενος ἐστὶν ὁ ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως ἐγγὺς ὢν
ἧττον δὲ μᾶλλον· ὁ δὲ ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως ἐγγὺς ὢν
ἧττον δὲ μᾶλλον ἀεὶ λεγόμενος ἐστίν· ὁ δὲ μέσος οὐ λεγό-
μενος· ὁ δὲ μέσος οὐ λεγόμενος ἐστὶν ὁ ὑπερβολῆς καὶ
ἐλλείψεως ἐγγὺς ὢν ἧττον δὲ μᾶλλον· ὁ δὲ ὑπερβολῆς καὶ
ἐλλείψεως ἐγγὺς ὢν ἧττον δὲ μᾶλλον

καὶ πρὸς ὃ συσφαμβῇ· ὃ τοδὲ τὸ συσχαλασαίμεθα. ἀμ
φοδρὸς ὁ σώματος καλὸς ὥστε· ἀμφὸ μὲν μικρὸς ὁ μὲ
ὃν δὲ μεγαίμεθα. οὐτ' ἂν εἴη οὔτε τὸ μέγα μὲ οὔτε
τὸ μικρόν. ὁ δὲ καλὸς ὁ μὲν σῶμα ἢ οὐ λαμβάνει· ὁ δὲ
μακρὸς καὶ βραχὺ πρὸς ὃ μὲ τὸ ὅλον. οὐ ῥᾴδιον
τοίνυν αὐτὰ ὁρίσαι· οὐδὲν γὰρ ἄτοπον οὐδὲ μὲ τὸ αὐθη
τὸν· τὸ δὲ τοιοῦτον ὁμοίως ἔοικε καὶ ὁρτῇ
αἰσθήσεως κρίσις· τὸ μὲν γὰρ αὐτὸ σῶμα δῆλον ὅτι
μᾶλλον ἂν ὁρῴη τις ἢ ἀκούσειε· λευκὸν μέλι
δὲ δῆλον ὅτι μᾶλλον ἀκουστὸν ἢ ὀσφρητόν· ὁτὲ δὲ ἀκου
στὸν τὸν αὐτὸν γὰρ ῥᾴδιον τοῦ μὲν καὶ τοῦ δύνα
σθαι:—

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧΙΩΝ Γ

Ἰστέον δὲ ὅτι περὶ παθητὰ καὶ πράξεις ἐστὶν ἡ ἀρετή· καὶ ἑκουσίοις μὲν ἐπαίνους καὶ ψόγους ἀπονέμομεν, ἀκουσίοις δὲ συγγνώμην καὶ ἔλεον. διὸ τοὺς φιλοσόφους ἀναγκαῖον ὁρίσασθαι περὶ ἑκουσίου καὶ ἀκουσίου ἀφ' οὗ καὶ τοῖς νομοθέταις χρήσιμον δοκεῖ καὶ τὰς τιμωρίας τιθέναι καὶ τὰς κολάσεις.

Δοκεῖ δὲ ἀκούσια εἶναι τὰ μεθ' ἁγνοίαν γινόμενα· ἔστι δὲ ἀκούσιον ὃ μὴ ἐν ἀρχῇ ὄντος τοῦ εἰδότος τῶν καθ' ἕκαστα ἐν οἷς ἡ πρᾶξις, οἷον οὐκ ἴσασιν οἱ μὴ καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ὄργανον ὃ χρῶνται καὶ τὸ τέλος ἕνεκα οὗ πράττουσιν, οἷον ἐν τίνι ἡ πρᾶξις καὶ τίνος ἕνεκα, καὶ πῶς, οἷον πότερον ἠρέμα ἢ σφοδρῶς· ἅπαντα δὲ τὰ τοιαῦτα ἴσασιν οἱ μὴ ἐν παραφροσύνῃ· δῆλον οὖν ὅτι τοῦ ἀκουσίου ἂν εἴη τὸ ἐν ἀγνοίᾳ τούτων τινῶν πράττειν· ἀκούσιος γὰρ δοκεῖ εἶναι ἡ ἀγνοία τοῦ τέλους ἡ δὲ ἐπαινετὴ καὶ ψεκτὴ τοῦ μὴ εἰδέναι ἃ μὴ ἐπιτήδειον ἢ ἃ μὴ ῥᾴδιον ἀγνοεῖν λέγω δὲ οἷον ἐπιτήδειον μὲν ἃ ἕκαστος ἀγνοεῖ τῶν μορίων τοῦ βίου, ῥᾴδιον δὲ τὰ ἐν τοῖς ἐπιτηδείοις· οἷον ἐν τοῖς ἐπὶ τῆς τραπέζης ἴσως ἢ ἃ ἐνόμιζεν ἐπιστητὸν εἶναι τῶν ἐν τῇ πράξει. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ ἀγνοεῖν ἑκούσιον δοκεῖ εἶναι· ἀνωλέσθρου γὰρ οὐδὲ ἀπαθοῦς ἀγνοεῖν δεῖ· ἀλλ' εἰ τοῦτο ἀκούσιον, ἀκούσιον ἂν εἴη τὸ δι' ἄγνοιαν· ἢ οὐκ ἔστιν;

Ἆρ' οὖν ἅπαντα ἀκούσια ἃ μεθ' ἁγνοίαν πράττεται· ὅταν λυπηρὸν καὶ μεταμελητικὸν ᾖ τὸ ἐπὶ τούτοις, ἀκούσιος ἂν εἴη ὁ μὴ ἐπιστάμενος ἃ μὴ ἐπιτήδειον ἀγνοεῖν· ἔστι δὲ τὰ καθόλου ἐπιτήδειον ἀγνοεῖν· ἐπιτήδειον δὲ ἀγνοεῖν ἃ μὴ ῥᾴδιον ἀγνοεῖν· ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα δὲ ἐπιτήδειον μὲν οὐκ ἔστιν ἀγνοεῖν· ἀνωλέσθρου γὰρ οὐδὲ ἀπαθοῦς ἐστιν ἀγνοεῖν· ἐπὶ τούτοις δὲ ἐὰν πράξῃ τις ἀγνοῶν, οὐκ ἀκούσιος ἂν εἴη· ἐπὶ τούτοις γὰρ ἐστὶν ἡ ἄγνοια ἡ μοχθηρία· οὐδὲ ἡ τοῦ καθόλου ἄγνοια· ἐπιτιμῶνται γὰρ μᾶλλον οἱ μὴ εἰδότες τοὺς ὅρους τοὺς ἐν τοῖς προτρεπτικοῖς λόγοις· οὐδὲ ἡ τῶν καθ' ἕκαστα ἐπιτήδειον γὰρ

μέρη ἑπτὰ ἐστὶ ταῦτα πρᾶγμα ἑπτὰ ἐστὶ τὰ αὐτὰ ἀφ' ὧν καὶ
αὐτοῖς ἡ ἀρχή. ὡσαύτως καὶ τὸ πρᾶγμα καὶ μή· ὁμοίως
οἰκεῖα ταὐτοῖς αὐτοῖς· ἀναλόγως· ἴσως οὐσία· οὐ
δήπου γὰρ ἅμα ὅλοις τὸ καθ' αὑτὸ τοῦτο οὐσία ἐστίν·
ἐπὶ τοῖς πράγμασι δὲ τοῖς αὐτοῖς ὁμοίως ἐνίοτε ὑπάρχει
μοῦσα ἐστὶ τὰ μὲ σχεδὸν μὴ καὶ λυσιτελοῦντα ὑποφαίνεσθαι
ἀμφὶ μαγείαν καὶ ἰατρόν· ἀμφὶ δὲ ἀμαθίαν τὰ ἐναντία·
τὰ γὰρ αἰσχύνεσθαι ὑποφαίνεσθαι καὶ μηδενὶ καλοῖς ἢ μὴ
τρίοι. φαῦλον· ὡσαύτως δὲ καὶ μὴ ὁσημοῦν οὐ γίγνε
ται· συμφέρει μὴ δὲ τὰ μὲ διαπορεῖται πρᾶξις· ἐπὶ τοῖς
τῶν ἀνθρώπων φύσει ὑπάρχει καὶ μηδὲν ἧττον
ὑποφαίνεσθαι· ὁμοίως δὲ ἴσως συνίστασθαι ἀμφὶ
ἀμφίβολόν ἐστι· θαρρεῖν μὲν ἐν τοῖς τοιούτοις
καὶ τὰ μὲ ἐν τοῖς πράγμασι δὲ τὰ μὲ ἐνίοτε δοκεῖ ὑποφαίνεσθαι
μοῦσα ἐστὶ τὰ μὲ σχεδὸν μὴ καὶ λυσιτελοῦντα ὑποφαίνεσθαι
ἀμφὶ μαγείαν καὶ ἰατρόν· ἀμφὶ δὲ ἀμαθίαν τὰ ἐναντία·
τὰ γὰρ αἰσχύνεσθαι ὑποφαίνεσθαι καὶ μηδενὶ καλοῖς ἢ μὴ
τρίοι. φαῦλον· ὡσαύτως δὲ καὶ

πράξεσιν ὑμῶν διαθέσεσιν. ταῦτα δὲ θύουσιν.
ποῖα δ' ἂν τις ποιοῖτο μᾶλλον. οὐραίοις ἢ ἀποδοῦναι.
τοῖς μὲν γὰρ διαφορᾶς οὔσης ὑμῖν διαθέσεως.
Εἰ δὲ τὰ ἡδέα καὶ τὰ λυπηρὰ φαίη τις ἁμαρτίας εἶναι
ἔσεσθαι γὰρ ἔξω ὁμοίως. πάντα ἁμαρτήσεται τοῦ
τοιούτου χάριν πάντες πάντα πράττουσι. καὶ οἱ
μὴ μιαίνειν καὶ ἀνοσίους. μισεῖσθαι. οἷς ἀτιμίαν καὶ
κακόν. μᾶλλον οὖν ἐκτὸς ἀπολαῦσαι τοῦ λιμοῦ
ἁμαρτεῖν αὐτὸν ἀναγκάζοντα ἢ ἐντὸς ὑπὸ τοῦ τοιούτου. πρὶ ἁγνοίας
συμπαρόντος τοῦ πάθους. τὸ δὲ διὰ ἄγνοιαν.
οὐχ ἑκούσιον μὲν ἀπαθοῦς. ἀκούσιον δὲ. τὸ ὧν
μὴ μεταμελεῖσθαι ἐνδέχεσθαι. ὁ γὰρ διὰ ἄγνοιαν πράξας
ὅτι οὐ μὴ δεῖ δυσχεραίνων ἐστὶ τῇ πράξει. ὁ
καὶ μὴ μεταμελόμενος ἐπεὶ ἐγνώκει μὴ δεῖ. οὐδ' αὖ ἀκούσιον μὴν
τὸ ἀκούσιον. τοῦ δὲ διὰ ἄγνοιαν ὁ μὲν μεταμελόμενος
ἀκουσιάζεται. ὁ δὲ μὴ μεταμελόμενος μόνον ἄλλος τις ἔοικε. ἀπὸ
οὐχ ἑκουσίου. ἀλλὰ γὰρ διαφορᾶς. ὑπολειπομένου μάχης
ἴδιον. ἔοικε δὲ οἷον καὶ τὸ διὰ ἄγνοιαν πραττόμενον
τοῦ ἀκουσίου εἶναι. ὁ γὰρ μεθυσθεὶς ἢ ὀργιζόμενος
οὐδοκεῖ διὰ ταῦτα πράττειν ἃ πράττει τῶν μὲν
μὴ. οὐκ ἀκουσίως δέ. ἀγνοίᾳ γὰρ οὐ. ἀγνοεῖ μὲν οὖν
ὁμοίως τοῦ ἀκρατοῦς καὶ ὧν ἀφεκτέον. καὶ
διαπεπτωκότες αὐτὴν ἁμαρτίαι ἀδικοῦσι καὶ ὁμοίως οἱ
γλίσχραι. τὸ δὲ ἀκουσίως εἶναι λέγεται κατὰ

ἀγμοῆ τὰ συμφέροντα· οὐ γὰρ ἡ ὁμοιότης ἡ προαιρετὴ ἀ
γμοίου αἰτία τοῦ ἀμουσίου. ἀμφοτέροις μὲν χθηρία ἐστ· οὐδὲ
ἡ μανθάνουσα τὰ γόμενα γὰρ διαφθαίνεται. ἀλλ' ἡ μανθάνουσα
ὁμοίοις ἀναίσθητος ἡ πρᾶξις· ὁμοίως γὰρ καὶ ὄλεθρος
καὶ σωτηρία· ὁ γὰρ τοιοῦτος ἀγμοῆ. ἀμουσία δὲ πρᾶ
ξις· ἴσα δὲ ὧν οὐχ ἁρμόζει διορισαμένοις τὰ μὲν αἰσθητὰ ὅσα
ἁφῇ· τὰ δὲ νοητὰ καὶ τὰ πρὸς τὰ ἡδέα ὁμοίως τὰ μὲν αἰσθητὰ
δεῖται τῆς μιμήσεως ὁμοίως καὶ ὁμοιότητος ἐν ὀργάνοις· καὶ ὁμοίως ἐστὶ μι
μητὰ ὁμοίως καὶ ἡδέα· καὶ ὅσα ὁμοίως ἡδέα ἢ ὀφθαλμοῖς·
ὡσαύτως οὐδὲ ὅσα ἀγμοήσεως δεῖται μιμήματος· δῆλον
δὲ ὅτι οὐδὲ ὁμοίως ἀγόμεθα· ὅσα γὰρ ὁ δι' ἑαυτοῦ γνῶσις
τῆς ἀγμοήσεως ὁμ' ἄμεινον· ὁμοίως δὲ φασὶ γίνεσθαι μᾶλλον
αὐτοὺς ἢ οὐκ ἄδηλόν ἐστι διαπορεῖν ἔχει· ὅ ποτε αἰσχύ
νοιτ' ἄν τις ἀδεῶς μουσικὸς εἶναι· ἁρμόττει δὲ τοῦτο μάλιστα
πάντων· ὅτι ἡδεῖαι μὲν τοῖς ἐμμελῶς πεπαιδευμένοις ἁρ
μόττει καὶ ὀφθαλμοῖς θεωρεῖν τὸ μεγαλοψυχούμενον δόρυ·
ἢ τὸ μὴ θυμικὸν ἁρμόττει καὶ ὠδῆς ἀκούειν πανούργου· ἀ
πολαύσεται γὰρ· καὶ ἁδεῶς μουσικὸς ὁ πεπαιδευμένος ὁμοίως
ῥιζόμενοι πανταχοῦ ἀγαθοῦ.

Περὶ ποιητικῆς ταύτης τῆς ἀγμοίας οὔσης ὁμοίως πρᾶ
ξις καὶ οὐ διάθεσις· τοῦ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀγμοίας
ἀμουσοῦ λόγου καὶ ἀμούσου πρᾶξις μὲν λύσις ἁρμόττει
καὶ ὁμμάτων λῆξαι· ὅρος δὲ ἀμουσοῦ τοῦ μὴ ἀγμοεῖν καὶ διὰ
γμοίας· τὸ δὲ μουσικὸν ἀνδρὸς ἁμάρτημα οὐκ ἀρχὴ ὁμαυτῷ
ἀδόκητα μανθάνοντα ὁμοίως πρᾶξις· ἴσα γὰρ οὐκ
λοῦσθαι ἀμούσταις τὰ δὲ ἀθυμοῦσι ἢ ἐπὶ θυμίαν·

πραξιν μὴ μεμνῆσθαι τοῦ μάλιστα ποιοῦντος
ὡς πράξεως οὐδὲ ποιήσεως· ἀλλ' ὁ τρόπος οὐδὲ
οἷον προαίρεσις μὲν γὰρ τοῦ μὴ ἄνευ θυμίας καὶ θυμοῦ· ἢ τὰ ἀκο-
λάστῳ ἀκουσίως. τὰ δ' ἀναγκαῖα ἀκουσίως· ἢ ἅπαν ἑκούσιον
ἀφ' οὗ μὲν ἀρχὴ κινεῖν τὰ μέρη τοιοῦτον· ἀφ' ὧν δὲ ἐνδέχεται ἄρχε-
σθαι καὶ μὴ ἄρχεσθαι τούτων ἀκούσιον· καὶ ταῦτ'
θυμῷ μὴ μόνον· οἷον ὑγιάσεσθαι μαθήσεσθαι· δοκεῖ δὲ
καὶ τὰ μὲν ἀκούσια λυπηρᾷ μαι· τὰ δὲ καὶ τῷ θυμῷ
ἁμαρτάνειν· ἐπὶ δὲ ἀναγκαίοις ἐστὶ τοῖς ἀκούσιος μαι τὰ μα
τὰ λογισμὸν μὴ θυμὸν ἁμαρτητά· ὃ συμπαμβάνει
ἁμφω· δοκεῖ δ' οὐχὶ τυχὸν ἀμαρτωλιὰ εἶναι καὶ τὰ ἄλογα·
ὃ φόβιαι ἀπραξίαι οὖν ἀμαρτητά· ἐστὶ
μαι ἀκούσια ταῦτα·

Διορισμὸς μὲν οὖν τοῦ ἑκουσίου καὶ τοῦ ἀκουσίου· πρὸ
πρὸ αἱρέσεως ὡφέλιμος ἴσως καὶ διὰ θυμοῦ· ἡ τὰ
μαὶ δοκεῖ τῇ ἀρχῇ καὶ μᾶλλον τὰ ἠθικὰ πράξεις
ἁμάρτημ· ἢ προαιρετὸν δὴ ἑκούσιον μὲν φαίνεται· οὐ
ταυτὸν δέ· ἁπλῶς πολλαχοῦ ἑκούσιον· τοῦ μὲν γὰρ
κουσίου· καὶ παιδικὰ καὶ τἄλλα ἄλογα κοινωνεῖ· προ
αιρετὸν οὐδέν· καὶ τἀνδραποδώδη ἑκούσια μὲν λέγομεν·
κατὰ προαίρεσιν δὲ οὔ· ὁ διὰ λογισμὸν αὐτὸν καὶ θυμὸν
ἢ θυμὸν ἢ σύλληψιν ἢ τι μᾶλλον ἔχει· ὁ συμβαίνει καὶ ἐπὶ
θὰ ὀλίγα· οὐ γὰρ κοινωνεῖ προαιρετὰ ἐμόνων·
ἄνευ θυμοῦ δὲ κ' αἰ θυμοί· καὶ ὁ ἀμ αρτάνων ἄνευ θυμοῦ
μὴ πράττει· προαιρούμενος δ' οὔ· καὶ ὁ ἀνδριαντοποιὸς
μᾶλλον· προαιρούμενος ἐμῶν· ἄνευ θυμοῦ δ' οὔ· καὶ

τὰ κατὰ θυμόν

προαιρετὸν ἐστι θυμικὸν γεγραφῆσθαι. ἐστι θυμικὸν
ἐστι θυμοειδοῦς. καὶ ἡμῖν ἐστι θυμός. ἡδονῆσθαι ἐστιν
ἡμῶν. ἡ προαιρετὸν δὲ ὀρεκτικοῦ συνθέτου. θυμὸς
δέ ἐστιν ὄρεξις. ἡ μετὰ λογισμοῦ ὄρεξις. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ βούλησις. καὶ γὰρ
ἀλόγοις ἐστὶ θυμός.

Προαιρετὸν μὲν οὐκ ἔστι τὸ ἀδύνατον. καὶ εἰ τις
φαίη προαιρεῖσθαι. δοκοίη ἂν ἡμῖν θλοσυδὴς εἶναι. οὐ γὰρ
ἐστὶ τὸ ἀδύνατον. οἷον ἀθανασίαν. καὶ ἡμῖν
οὐ γὰρ ἐστὶ καὶ περὶ ταῦτα ἡδονῆσθαι ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ παρ-
ελθόντος. οἷον μὴ γεγονέναι μηδὲ ἡττηθῆναι
πω. προαιρετὰ δὲ τὰ τοιαῦτα οὐδέτερα. ἀλλ' ὅσα οἷόν
τε γεγονέναι ἀφ' ἑαυτοῦ.

Ἔτι δὲ ἡμῖν οὐ γίνεται τοῦτο οὗ μάλιστα. ἡδονῆσθαι
ῥᾳστώνης. προαιρετὸν τοῦτο. οἷον ὕβρεως οὐ γόμεθα.
προαιρούμεθα δὲ διὰ ὕβριν ποιοῦντες. καὶ δυσφημο
μᾶλλον οὐ γόμεθα μὴ φαύλῃ. προαιρούμεθα δὲ
λαλεῖν οὐχ ἁπλῶς. ὁμοίως δὲ καὶ περὶ ἡττηθῆναι προαιρε-
τὸν ἐπὶ ἡμῖν ἐστιν. οὐδὲ δὴ δοξαστὸν ἡ. ἡμῖν γὰρ δοξα-
στὸν καὶ τὰ ἀδύνατα καὶ τὰ ἐφ' ἡμῖν. καὶ τοῖς ψευδῆ καὶ ἀλη-
θῆ δοξάζεται. οὗτοι καλοὶ καὶ ἀγαθοί. ἡ προαιρετὸν
δοκοῦσι μᾶλλον. ὅλως δὲ ὧν δοξαστὸν ἕκαστον
οὐδὲ λεκτὸν οὐδέν. ἅπαντα δέ ἐστι. τὰ γὰρ προαιρεῖσθαι
τἀγαθοὶ ἢ τἀκολαστεῖν. ποιοῦντες τιμῶσιν. τοῖς δοξαστοῖς
χρῶνται. καὶ προαιρούμεθα μὲν λαμβάνειν ἢ φυγεῖν

τοῦτο οὐσίαν. οὐδὲ ἀφορισθήσεται ἡ τιμὴ ἡ τῆς ἀφῆς
ἢ τοῦ ἀφασθαι τοῦ ἁπτοῦ. οὐδὲ ἀφορισθήσεται
ἡ τιμὴ ἡ τοῦ ἀφασθαι τοῦ ἁπτοῦ ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ
ἁπτοῦ. οὐδὲ ἀφορισθήσεται ἡ τιμὴ ἡ τοῦ ἀφασθαι
ἢ τοῦ ἁπτοῦ. ἡδονὴ δὲ καὶ ἀηδία τοῦ ἁπτοῦ
ἐστιν. ἡδονὴ μὲν ἡ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς. ἀηδία δὲ
ἡ ἐπὶ τοῖς φαύλοις. ἐπιθυμία δὲ ἡ ἐπὶ τοῖς
ἡδέσι. οὐδὲ ἀφορισθήσεται ἡ ἐπιθυμία ἡ τοῦ
ἁπτοῦ. ἔστιν οὖν ἡ ἐπιθυμία ὄρεξις ἡδονῆς
ἀπολαύσεως. ἐπιθυμητὸν δὲ τὸ ἡδύ. ἡδὺ δὲ
ἐστὶ τὸ ἐν τῇ ἀφῇ. ἐπιθυμία δὲ ἐστὶ τὸ ἐν τῇ
ἀφῇ. ἐπιθυμητὸν δὲ τὸ ἁπτόν. ἁπτὸν δὲ
ἐστὶ τὸ ἐν τῇ ἀφῇ. ἐπιθυμητὸν δὲ τὸ ἁπτόν.
ἁπτὸν δὲ ἐστὶ τὸ ἐν τῇ ἀφῇ. ἐπιθυμητὸν δὲ
τὸ ἁπτόν. ἁπτὸν δὲ ἐστὶ τὸ ἐν τῇ ἀφῇ.
ἐπιθυμητὸν δὲ τὸ ἁπτόν. ἁπτὸν δὲ ἐστὶ τὸ
ἐν τῇ ἀφῇ. ἐπιθυμητὸν δὲ τὸ ἁπτόν. ἁπτὸν
δὲ ἐστὶ τὸ ἐν τῇ ἀφῇ. ἐπιθυμητὸν δὲ τὸ
ἁπτόν. ἁπτὸν δὲ ἐστὶ τὸ ἐν τῇ ἀφῇ. ἐπιθυμητὸν
δὲ

τῶν ἀμθρακιωτῶν καὶ ἀκαρνάνων· οἷον τοὺς σαρισσαίους
βιαίως λιτεύοντο οὐδὲν ἄλλο ἢ δικαίως βουλεύσασθαι·
οὐ γὰρ γε βούλοιτ' ἂν τοῦτο γε οὐδεὶς ἡμῶν· ἀμφισβητοῦμεν
δὲ περὶ τοῦ μεγίστου καὶ περὶ αὐτοῦ· ταῦτα δὲ καὶ ἄλλοι
λοιποί· αἴτιαι γὰρ δοκοῦσιν εἶναι φύσις καὶ ἀνάγκη
καὶ τύχη· ἕτερα δὲ ποῦσι καὶ τὰ μὲν ἀμθρακιῶται· τῶν
δ' ἀμθρακιωτῶν οἱ μὲν βουλεύονται περὶ τοῦ μὴ δι' αὐτοῦ
περὶ αὐτοῦ· καὶ περὶ μὲν τὰ σαλπιγικὰ καὶ αὐτάρκως
τοῦ μὴ πολεμεῖν· οὐ καλῶς βουλεύονται· οἷον περὶ γραμμάτων·
οὐ γὰρ δεήσει πολλοῖς γράφειν· ἀλλ' ὅσα νομίζεται δι'
ἡμῶν· μὴ ὅσα αὐτοὶ δέωνται περὶ τούτων βουλεύωνται·
οἷον περὶ τοῦ καταπιστικῶς καὶ χρήματα λαβεῖν·
καὶ περὶ ὧν περὶ ἡντινωνοῦν μᾶλλον ἢ γυμναστικῶς ἢ ὅσα
ἥττονος δεῖται ἐπιστάτου· καὶ ἔτι περὶ τοῦ μὴ ποιεῖν ὁμοίως
μᾶλλον δοῦναι περὶ τἀφ' ἑνὸς ἢ τἀπὸ πολλῶν· μᾶλλον
γὰρ περὶ ταῦτα δεήσει· τὸ δὲ βουλεύσασθαι δὲ δεῖ μὴ
τοῖς σοφοῖς ἢ τοῖς πολλοῖς· ἀδήλοις δὲ δῆλα σημεῖα· καὶ
ὁμοίως ἀδήλοις· συμβουλοῦσι δὲ καὶ ἀλαμαίωνι
τἀφ' ἁμαξάλου· ἀποφαίνεται δὲ καὶ αὐτοῖς ἀσύνετα
μοῖσι δαίνυσθαι· βουλεύεσθαι δὲ οὐ περὶ τοῦ μέλλοντος·
ἀλλὰ περὶ τοῦ παρόντος· οὗπερ καὶ ἰατρὸς καὶ κυβερνήτης
καὶ στρατηγὸς· οὗπερ ἥκιστα ἀποφαίνεται· οὐδὲν ἄλλο
μοιχεία φωνή ἐστι· οὐδὲ ἄλλοις ὁμοίως δεῖ περὶ τοῦ μέλλοντος·
ἀλλὰ θεμένους τὸ τέλος τὸ πῶς καὶ διὰ τίνων ἔσται
σκοποῦσι· καὶ διὰ τῶν ἐγγυτάτω φαινομένων ἴσως
σθαι· διὰ τί ποτε αἱ καὶ ἄλλαι ἀρχαὶ ὡσαύτως εἰσί·

λήθμοσδέωστεθλουμένου τῶ σθλὰ τοῦσθαι· καὶ ὡς
μοδιάπλμος ὅσοσὰν ὄλεθοσὶν ὅτι τὸ πρῶτον μὰ τὶ
ον ὁ ὁμπλὶ ὅυρασθαι ἀχαιομάθὶν· ὁ γὰρ μουλόμενος
ὅοιλος ζητῆν καὶ ἁμαλύσιν τὸ ἑαυτοῦ προσωμῶ σσθρ
διάγραμμα· φάμεναι δὴ μὲν ζητῆσὶ ὁ ὑπάσασθαι
μούλόυσὶ ὁ ἰομάμαθημάτιλλαι· ἡδὲ μουλόυσὶ
τασάσαζητῆσὶ·· καὶ τὸ ἀχαιομ ὁμπλὶ αμάλύσι. πρῶ
τομὲν μαι ὁμπλὶ γὰμᾶσ· καὶ μὰν μὲν ἀδυνάτοι ὁμπλὶ χο
σὶν· ἀφιαῆναι· ὁἰομὲ χρημάτων δὲ ταῦτα δὲ μὴ ὁἱ
ομπλῶσορισθῆναι· ὅαν δὲ δὲ δυνατὸν γὰφ αμῆται· ἀγχ ἐροῦ
σὶ πρᾶτηγῆ· δυνατὰ δὲ· ἐὰν διὰ μὲν μὲν γὰμοι τὸν·· τὰ
γὰρ διὰ τὸν μὲν φίλον· διὰ μὲν μπλῶν μὲν γὰμοι· ἡ γὰρ ἀρχὴ ὁμ
μῖν· ζητῆται δὲ· ὁτὲμὲν τὰ ὀργάμα· ὁτὲ δὲ δὴ χρῆα
αὐτὰν· ὁμοία σὰ δὲ διὰ ὁμπλὶ τοῖσ ἰοι τοῖσ· ὁτὲμὲν διὰ ὁἱ ὁὺ·
ὁτὲ δὲ δυνατὸσ ἡ διὰ πλῆμοσ· ὅοιλος δὴ καὶ θαπρᾶγμαι
ἀμθρᾶσ τοσῆμαι ἀφχὴ· τῶν μπρᾶξθσομ· ἡδὲ μουλὴ περὶ
τῶν αὐτῶν πραλυτῶν· αἰ δὲ πρᾶξθσ· ἀμμὰ μὲν ἐμέλια·
ὁυγὰρ ἀμῆ ἡ μουλόυσομ τὸ τέλοσ· ἀμμὰ τὰ πρὸ φαντόλλη·
ὁυδὲ δὴ· τὰ λιαυθόλιαφα· ὁἰομὲ ἀρ τοφοῦτο ἡ τῶ τὸ πᾶσ
δῆ· αἰσθήσθαι σγὰρ ταῦτα· ἡδὲ ἀῆ μουλέυσθαι· ἐσὰ
τῶν προμήζη· μουλόυσόμ δὲ διὰ πρὸ αἱρῆσὸμ τὸ αὐτό· πλλὴ
ἀφωρισμένομ ἡδὴ τὸ πρὸ αἱρῆσόμ· τὸ γὰρ ὅλυπῆσ μουλῆσ
ιρι θὸν· πρὸ αἱρῆσόμαι· πᾶν δὲ μαι γὰρ ὅλιατοσ ζητῶν
τῶν πρᾶξθ ὁτὰν ἐῆ σαυτὸν ἀμαγάγκη τὴν ἀρχὴν καὶ
αὐτὸ δὴ τὸ ἡγούμενομ τοῦτο γὰρ τὸ πρὸ αἱρούμενομ· δὴ
μομ δὲ τοῦτο καὶ ὅλυπῶν μὲν ἀρχαῖομ πολιτῆ ὰν γὰὸ ὁμῆρο σ

ὁμιμᾶτο· οἱ γὰρ ωσὶ λᾶς· αὐτῶ προσάλομτο ἀμικῶν ὁλ
λομτῶι δικμοι· ὁμτοσδᾶ ὁῦ ωροαιρᾶ ὁῦ ωουλδυτὸῦ ὁ
ρδιτὸῦ διωτῶ μὸφ' ἡμῖν. διαὶ ἡ ωροαίρᾶσι σὰμᾶ ἡ ωου
λδυτικὴ ὄρᾶξι ἀῶ μὸφ' ἡμῖν· διτὸῦ ωουλδύσασθαι
γὰρ ἡμᾶς ἁμαρτῶ· ὀρᾶγόμᾶθα διαὶ τᾶὐτᾶ τικὴ ωόυλδυσι ἡμ
ἡμᾶς μὸῶ ωροαιρᾶσι ἁῦσσοι ἁρικόσθαι· διαὶ ωᾶρι ωσῖα
ᾶᾳ· διαὶ ὁτι τῶ μωρὸ φᾶυτὸ λη· ἡδὸ ωόυλησι ὁτι μὲν
τῶῦ βλουσᾶι λᾶ ἁρικται· δοκῖᾶ δὲ τοῖσ μὲν τᾶγᾶθῶῦ
ᾶᾳμᾶ· τοῖσ δὲ ῶῦ φαιμὸμὲν ὁῦ ᾶγᾶθῶῦ·

Συμβαίνᾶ δὲ τοῖσ μὲν τὸ ωουλητὸν· τᾶγᾶθὸν λᾶμ
βᾶνουσι μὴ ᾶᾳ ωουλητὸν ὁ ωουλᾶσθαι ὁμὲν ὀρθῶσ αἱρούμε
μοσ· ᾶᾳ γὰρ ᾶᾳ ωουλητὸν· διαὶ ᾶᾳᾶθὸν· ἡ ωδὲ ὁῦτωσ
ἔχουσα διαὶ μὸν· τοῖσ δὲ αὐτὸ φαιμὸμὲν ᾶᾳᾶθὸν ωουλη
τὸν λᾶμβᾶνουσι μὴ ᾶᾳ φῦσᾶ ωουλητὸν· ἀμβλιᾶσθαι
τὸ δὸ λιῶῦ· ἀμο δὲ ᾶᾳμβᾶνουσι φαιμᾶᾳ· διαὶ ᾶᾳ ὁῦτωσ ἔχου
σᾶ ταμᾶρτιᾶ· ᾶᾳδὲ δὴ ταῦταμὴ ἀρᾶσισ· ἀρ' αὐ
τὸμᾶτοσ λῶσομβὴ διαὶ διατᾶλλη·θᾶναι ωουλητὸν ᾶᾳ μᾶι
τᾶγᾶθὸν· δικαῖοι δὲ φαιμὸμὲν· τοῖσ μὲν ὀῶ ωσωσ
δᾶσθαι· τὸ διατᾶλλη·θᾶναι ᾶᾳ μᾶι· τοῖσ δὲ φαύλοισ· τὸ τυχὸν·
ὡσωσπερ διαὶ ὡσὶ τῶ μωσωμᾶτων· τοῖσ μὲν ὑγιᾶι νομέ
νοισ· ὑγιᾶι νᾶ ᾶᾳ· τοῖσ δὲ διᾶφθᾶρμὲ

ωουδαίομ τοῦτο ἀληθὲς ἐμέμαθον ἐκ τῆς ἁγίας γραφῆς
μόμ μὲν μητέρα αὐτοῦ μόν· ὑμῖν δὲ καὶ
τὴν διάνοιαν ἐπομένοις ἐθέλω γίνεσθαι· συνάδουσα
ἀγαθὸμ φάσκει· ἀεροῦντα οὗτο τὸν ἡδὺν ἀπὸ σαγαθοῦ·
τὴν ωδὲ λύπην καὶ σὺν λύπῃ φύγουσάν· ὅτι σὺν δὲ
ωουλητοῦ μὴ ὄντος τέλους· ωουλόμενοι δὲ καὶ ωρὸ
αἱρέσεως τὸν μωρὸν φόβον τέλος· ἀνωφελὲς ταῦτα ωρά
ξασι καὶ ωρὸ αἱρέσεως μὴ γράψαι καὶ ἐλευσίσιοι· ἀλλὰ
τὸν μὲν ἀρχὸν ἐνεργάσασθαι ωερὶ ταῦτα· ὑφ' ἡμῖν δὲ καὶ
ἡ ἀρχή· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἐλευθερία· ἐν οἷς γὰρ ὑφ' ἡμῖν
τὸ ωράττειν· καὶ τὸ μὴ ωράττειν· καὶ ἐν τούτοις τὸ μὲν
καὶ τὸ μή· ὃ δὲ φέρει τὸ ωράττειν καθ' ὁμοίωσιν ὑφ' ἡμῶν γίνεται·
καὶ τὸ μὴ ωράττειν ὑφ' ἡμῶν γίνεται· ἀλλὰ ὑφ' ἡμῶν τὰ
καθ' ὁμοίωσιν ωράττειν· καὶ τὰ αἰσχρά· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ
μὴ ωράττειν· τοῦτο δὲ ἴσως τὸ ἀγαθοῖς καὶ καλοῖς
εἶναι· ὑφ' ἡμῶν γάρ ἐστι τὸ ἀγαθοῖς καὶ
τὸ δὲ λέγειν ὡς οὐδὲ ἐλεύθερον μωμητὸν οὐδὲ καλὸν
καὶ ἄξιος· ἐοικὸς τὸ μὴ γίνεσθαι τὸ δὲ ἀληθές· μᾶλλον γὰρ
ὁ σμὴ γὰρ· οὐδὲ ἐάλιον· ἢ δὲ μοχθηρία ἐλεύσιον· ἢ
τοίνυν ὑμῶν ἁρμόσει ἀμφισυνήτησον· καὶ τὸν μὲν
θρασὺν ὁμοῦ φασὶ μὴ ἀρχὴν εἶναι οὐδὲ ἐγγενητὴν τῶν
ωράξεων ὃ ωερ καὶ τὸ λῆμον· ἃ δὲ ταῦτα φασὶ
καὶ μὴ ἐκ μιᾶς ἀρχῆς ἐγίνοντο ἁμαρτάνειν ἐστὸν
ἐμοὶ μὲν ὃ μὴ καὶ αἰσχρὸν καὶ ἐμοὶ· καὶ αὐτὰ δὲ ἐφ' ἡμῖν καὶ
ἐλεύσια· τοῦτοι δὲ οὐκ οἶδα μαρτυρεῖσθαι· καὶ ἴδια
ἐφ' ἑκάστου καὶ ὑπάντων τὸν ὁμοιοθέων· καὶ

ζουσιν ἀρ' οὐκ ἐπὶ τῶν ἀδικούντων ἐπιτιμῶσιν ὁ
σοι μὴ οἱοί τε ἦσαν ἢ μὴ αὐτοὶ αἴτιοι· τοῦτο δὲ
τἀναντία τοῖς ἀντιτιθεμένοις· ὁ αὐτὸς συμβαίνει πρό-
τερον· τοῦτο δὲ ὅμοιον ἐστίν· καίτοι ὅσα μὴ τοῦ ἡμῖν
ἐφ' ἡμῖν ὄντα ἀδικούμενοι οὐδὲ ἐπιτρέπομεν πράττειν· ὅσα
οὐδὲ ἐπιτρέπομεν τὸ τοιαῦτα μὴ θερμαίνεσθαι
ἢ ἀλγεῖν ἢ πάσχειν· ἢ ὅτι οὐ ταὐτὰ ἄλλοις ποιοῦσιν· οὐ
θὲν γὰρ ἧττον ποιοῦσιν αὐτά· καὶ γὰρ ὧν αὐτοὶ
τοῖς ἀγνοοῦσιν ἀλλάττουσιν ἅπερ αὐτοῖς ἀλλοιοῦσθαι
ἀγαθοῖς· ὥστε οἷον τοῖς μεθυσκομένοις διωλαὶ ἐπιτίμια· ἢ
γὰρ ἀρχὴ ἐν αὐτοῖς· ἴδιον γὰρ τοῦ μὴ μεθυσθῆναι
τοῦτο δ' αἴτιον μὴ ἀγνοεῖν· καὶ τοὺς ἀγνοοῦντας ζη-
τοῦσι μὴ ἀγνοεῖν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις
ὅσα δι' ἄμβλειαν ἀμελοῦσιν ἃ σφίσιν αὐτοῖς ἐστὶ τὰ
μὴ ἀγνοεῖν· τοὺς γὰρ ἐπιμεληθῆναι ἴδιον· ἀμελεῖσθαι
τοιοῦτόν τι ἐστίν· ὃ δεῖ μὴ ἐπιμεληθῆναι· ἀμφὶ τοῦτοις οὖ
τομ ἐνθυμεῖσθαι· αὐτοὶ αἴτιοι ἐσόμενοι ἀμφιβόλου. καὶ
τοὺς ἀδίκους ἢ ἀνοήτους ἐστίν· ὁ μὲν καὶ ἀνοήτους
τοῦ· ὁ δὲ ἐν τῷ ὀργίλοις καὶ τοῖς φοιτητικοῖς διαγορεύ-
ει· ἀμφὶ γὰρ περὶ ἕκαστα ἐνεργεῖν τοιοῦτοί εἰσιν·
τοῦτο δὲ δῆλον ἐκ τῶν μεθυόντων καὶ περὶ ὅτου
ἀμφισβητοῦσιν ἀλλ' ἐν τῷ ἐπιτρέπειν· ἀλλὰ τοῦτο μὲν
τοῦ ἀγνοεῖν ἐστιν ἕνεκα ἐνεργεῖν τοιοῦτοι γεγόνασιν·
τὸ μὲν οὖν ἀγνοεῖν ὅτι ἕκαστον ἐνεργεῖ περὶ ἕκαστα
ἀκούσιόν φαμεν· καὶ μεμιάνθαι τοῦ· ἐπὶ δὲ ἄλογον
τὸν ἀδικεῖσθαι μὴ ἐθέλειν ἀδικεῖσθαι· ἢ τὸν ἀ

ιωλαπαίμορταυαἰιόλαφτερ· ἡδδὲμὴἀγριοσῶμτὶἄφορά̣ντ
τῇ ἐξαὸμάζαιἀδικιωσ. ἐλιὰμὲἀδικιωσαὶμῇ ἡ· ὀυμὲνὼ
ἐάμγεωούλητα̣ιἀδικιωσαὸμπαύσζαι καὶἄζαιδὲ
καιοσ· ὀυδὲγὰρὁμοσαὸμῦγλίσ· καὶἡὁύτωσἐξυχθη.
ἐλιωμμοσᾗἀιρατὰσ ιποτεύσομ καὶἀπαὶ·θαὸμτοῖσ
ἴατροῖσ· τοτεθμεγὸὼ ἐξὸγαὐτοὶμὲὴμοσᾗμ. προε
μεγοιδὸυλᾗι· ὰσπερὸυδὲἰᾗ ἐμὲμὲμφομ ἑαὐτὸγδυ
ματοὲἀναλαυᾗμ· ἀμμὸμοσ ἐωὰὐτοῖ τὸιαλᾗμιαὶ
ῥίπτα̣ι· ἵνγὰρἀρχὲἐωὰὐτοῖ· ὑποδὲλιὰτοῖἀδικιωσ
καὶτοῖἀιωλάιοι· ἐξἀρχὲὸμεὲξὲἴωτοιὸυτοισ
μὲγεμεσθαι· ἢγὸἐλιὸπεσᾗσι· γεγεμεμὲνοισδὲὑμῖν
ᾗτὲμὲᾗμαι· ὁυμὸγομδὲἀιτὲηὸτυχὲὸιαλιαὶ ἐλιὸυ
σιοιᾗσιμ. ἀμμὲμιοισιαὶἀιτὸῦσωμαποσ· ὸἶσιαὶἐωὲτὶ
τιμᾶσθαι· τοῖσμὲγὰρδιὰἀφὺσιμ αἰσχρὸισ· ὀυδᾗσὸ
ὠσὲτιμᾶι· τοῖσδὲδιὰἀγυμμαστίαμ καὶἀμὸλᾗσαμ· ὸ
μοιοσδὲκαὶπερὶαὸθὲνᾗσαμ καὶπαῆραὸιμ· ὁυθᾗὸ
γὰρἂμὸμᾗδιὸσᾗὸ τυφλὸὶφὺσᾗ ἢἐλιὸὸσυὲἐλιωλὲ
γλῖσ· ἀμμὰμᾶλλομ ἐγκεκὸσαι· τοῖδὲὸξὲοιμοφμυγίαὸ
ἢἀμπελοαλιὸραστίαὸ· τοῦὸαὲἐωὲτὶμὸσαι· τὸῦγδὲ
περὶτὸὸσὸμαλιαλιὸῦμ αἰὸφὲἡμῖνἐωὲτὶμὸῦται· ἀι
δὲμὲὸφὲἡμῖνὅυ· ᾗδὲὑπὸσ: καὶπὸτὸῦἀμμομ αἰἐωὲ
τὶμὰμὸμαι τὸῦμαλιαλιὸῦμὲὸφὲἡμῖνἀμᾗὸν·

Εἰδᾗλοἀφοιὸτιτὸαμπὸὸφὶὸται τὸῦφαιμὸμὸμὸυὰὺ
γαθὸῦ· τὸὸδὲφαπασίαὸὺλὼριοι· ἀμμὸτοῖὸιὸ τὸὸ
θὲλιαφὸσᾗι· τοιὸῦτοὶαὶτὸτὲλὸοσφαιμᾶιαὐτὸῖ·
ᾗμὸγὸὼνὸλιαφὸσαὐτὸῖτὸὸξὸὸσ ᾗλιτὸὸσὸαίτιὸσ·

καὶ τὴν ὀφθαλμίαν ἀλλ᾽ ὅμοιόν ἐστιν αὐτὸ αὑτῷ. ἡδονὴ
οὐθὲν αὐτοῖς αἴτιον τοῦ καλὸν εἶναι. ἀμφοῖν γὰρ ὁμοίως
τοῦ μὲν λοιμώττοντος αὐτὴ καὶ τοῦ ὑγιαίνοντος. διὰ τοῦτο ὁμοίως αὐτοῖς
τὸ ἀριθμεῖσθαι. ἡδονὴ οὐ δοκεῖ ὄφελος οὐδὲν εἶναι
ῥᾴστου. ἀμφοῖν γὰρ ὁμοίως ὑπάρχοντος ἢ μὴ μᾶλλον
μᾶλλον καὶ τὸ καλὸν ἢ αἰσχρὸν ἀριθμεῖσθαι. καὶ ἔτι
ὁ ὑφ᾽ ἡδονῆς ὢν τοιοῦτος καὶ ὑφ᾽ ἡδονῆς. τὸν αὐτὸν μοι
καὶ παρὰ τοῦ ἑτέρου μὴ οἴεσθαι λαμβάνειν μηδὲ
μαθεῖν. ἀλλ᾽ οἴεσθαι ὑφ᾽ ἡδονῆς καὶ τὸ δοῦναι καὶ τὸ
λαβεῖν τοῦτο ὑφ᾽ ἡδονῆς εἶναι καὶ ἀληθῆ μὴ
ἀμφὶ ἡδονὴν ὄντα. ἐπὶ ταύτῃ μὲν ἀληθῆ. τὴν μὲν ἀλλοτρίαν
ἀρχὴν τῆς οὐσίας ἔχει ἑτέρου. ἀμφοῖν γὰρ ὁμοίως
τοῖν ἀγαθοῖν καὶ τοῖν κακοῖν τὸ τέλος ὄφελος ἢ οὐδὲν
δεῖσθαι τοῦ φίλου καὶ κεκτῆσθαι. τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα
ἀμφοῖν ὁρῶμεν παραπτώματος ὄντος οὐδὲν δεῖσθαι τοῦ
δεῖσθαι τὸ τέλος μὴ φύσει ἔνεστιν ἐν φίλοις οἰομένοις
ἀλλὰ καὶ παρ᾽ αὐτοῖς εἶναι. ἐν τῷ ὁμοίῳ τὸ κακὸν ὁμοίως.
τοῖς δὲ μὴ οὕτως ἔχουσιν οὐκ ἔνεστιν τὸ μὲν οὐδὲν δεῖσθαι
ἢ ἀρχὴν ἔχουσιν εἶναι οὐθὲν μᾶλλον ἢ μὴ καὶ ἡμᾶς ὃ
τὸ δὲ αὐτὸν ὑπάρχειν ἐν τῷ τοιούτῳ καὶ τοῖς τοιούτοις.
Ἐπεὶ δ᾽ ὅσα μὲν λέγεται ἕνεστιν ἐν φίλοις ἢ οὐκ ἐνεστιν ἐν
τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς κακοῖς τὸ τέλος ὄφελος ἢ οὐδὲν
ὅμοιον. ὁμοίως γὰρ καὶ ἡμῖν ἐν ἡμῖν
ὁ αὐτὸς ὁρισμὸς ἀρχῆς φίλου ἐστίν. ἡμῶν γὰρ ἕκαστος ὁ

περὶ ἀνδρὸς

φόβος-τι

ὁ ἀπὸ τοῦ ἐξ ἀπὸ
φορᾶς δ

θρασυστόμως ἐφέρετο καὶ τὸ ἰσόμοιρον καὶ ἴσον
ὁμοίως δὲ καὶ τὸ θαρραλέον· ὁ δὲ ἀνδρεῖος σώφρων
ἴσως ἂν εἴη σώφρασυνος· φρόνιμος μὲν οὖν καὶ τὸ
τοιοῦτον· ἂν δὴ δὲ καὶ ὁ σολοίκως ὑπομένων τὸν καιρὸν
ὄμοιον τὸν πονηρὸν τελοφαῦλον ἀφαῦλον·

Θ τὸ δὲ μέσον καὶ ἴσον ταῦτα φαῦλα εἶναι· καὶ ἐπὶ τὰ μὴ
φαῦλα ταῦτα φαῦλα εἶναι· γίγνεται δὲ τὸ μὲν
ὂν ἡμῖν ὅτι οὐδέ· ἢ δὲ ὅτι οὐχ ἁπλῶς· ἢ δὲ ὅτι οὐχ ὅ
τε· ἢ τὶ τὸ μὴ τοιοῦτον μ· ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τὰ θαρ
ραλέα· ὁ μὲν οὖν ἀνδρεῖος καὶ ὁ ὑπομένων καὶ
φοβερὰ οἷα φοβεῖται καὶ ὁ θαρραλέος καὶ ὁ τε
ρὶ θαρραλέους· ὁ μὲν οὖν ἀνδρεῖος καὶ ὁ τε
ρὶ θαρραλέους· κατὰ τὴν ἴσην μὲν καὶ ὡσαύτως
πρὸς ἕκαστα· τὸν μὲν γὰρ ἀνδρεῖον τὸν ἐν
ὑπομονῇ καὶ πρᾴως καὶ ἀνδρείως· τὸν δὲ
θρασὺν ἐν ἐπιθυμίᾳ καὶ ὁρμῇ καὶ ἀνδρείως·

Θ ἐπὶ δὲ ἀπὸ μείζονος καὶ ἐλάττονος ἀμφοῖν
τὸ μὲν τοσοῦτον μὴ τοῦτο καὶ ὡσαύτως φασὶ τοὺς
ἐλάττους· ὁ δὲ τοιοῦτος περὶ τὰ φο
βερὰ θρασύς· δοκεῖ δὲ καὶ ἀμαζόνι ἔοικε θρασὺς καὶ
παρόμοιος εἶναι τῷ ἀνδρείῳ· ὅτι δὲ ἐκείνη ὑπερ
αίχμος· ὁ τοιοῦτος συνόλως φαίνεται· ὁμοίως δὲ καὶ
ταῖς μεθύαις· ἡγοῦνται γὰρ οἱ τοιοῦτοι ἀνδρεῖοι

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΕΤΕΩΡΩΝ
BIBLIOTECA MILANESE

ὑμῖν οὐκ ἔστιν ἀνδρεῖον τὸ ἀποθνήσκειν ἀλλὰ τὸ νικᾶν καὶ σώζειν τοὺς ἑαυτῶν πολίτας καὶ φίλους καὶ τὴν πατρίδα καὶ τὰ ἱερὰ καὶ τὰ πάτρια καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἣν ἔχομεν ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῷ βίῳ ἐν ᾧ ἐσμεν ἀνδρεῖον δὲ τὸ ὑπομένειν τὰ ἐπιφερόμενα καὶ τὸ μὴ ἐκπλήττεσθαι μηδὲ δειλιᾶν μηδὲ ἐκλείπειν τὴν τάξιν ἀλλὰ καὶ τὸν θάνατον ἐν τῷ τοιούτῳ καὶ τὸν βίον ὑπομένειν καὶ

ποιῆσ δίομ. τὸμβλομὴδὲν καὶ τὸμ ἔμπορα σωσμῷ
δάμασμοι. πορ ὰ τοσ ὄλλφχῆ ἦν ἀμαθίοι καὶ δλομὴ
δλω. ἔμπαρ γὰρ ποτεφῆσ ἐμὶ τροι σὰ ἄγορ εύ ομ.
τυδὴ δλω ὕπα ῳμῆ ο. ὰ μοι ο ται δ' αὖτη μάλι ἅ ταν τὴν πρό
τερομ ἦρ ημ ὲμ μὴ ὁτι δλιαρ χὴν γί μ ται. δλί αι δ ὃ γὰρ λαι
δλὰ λιαχοῦ ὀρ εξιμ τιμῆσ γὰρ. λαὶ φυγὴν ὁμ ῆδουσ ἀι
σχρ ὸν ὁ μοσ. τὰ ξαι δ' ἄμ ι σ λαὶ τοὺσ ὕπα ὸ τὰ ὁμ ὰ ρ
χο μ τ ομ ἀμ αγ λιαζ ομ ένους ἑ αυ τό. χ ῆρ ουσ δ' ὅσ οι
ὐδ λί αι δ ὃ ἀμ φὰ δλὰ φ' ε ομ ὰ υτὸ δρ ᾶσ ι. λαὶ φ εύ γ ομ
τα ὐ τὸ ἀι σχρ ὸμ. ἀμ φὰ τὸ λυ σ ηρ ομ. ἀμ αγ λιάζ ουσ ι γὰρ
οἱ λίμ ῥιοι ὰ ῳ σ περ ὁ ὅλ υ τα ρ. ὁ μ δ' ὁ λί ᾶγ ᾶ ομ ὰ ναμ ᾶ γ υθ ῆμ α
χλω τ ᾶ ῳ ἀ σ ομ παυ μ ο λω σα. ο ὗ ὁ ἰ ᾶρ λι σ ὁμ ὲ ῦ θ ῆ ται φυ γ εῖ ν
λιμ ῥαν. λαὶ ὁ ἰ τ ῳ ρ ὸ φ ά π γ ο μ τ ᾶ λαὶ μ ὰ μ ά χ ο ρ ᾶ σ ι
τύ π ο μ ι τ ᾶ ὰ υ τὸ δρ ᾶ σ ι. λαὶ ὁ ἰ τ ῳ ρ ὸ τὸ μ τ ᾶ φ ρ α μ λαὶ
τ ᾶ μ τ ο ι σ ὕ π α μ υ α ρ α π ά γ ο μ τ ᾶ. π ά μ π ᾶ γὰρ ἀμ αγ λιά
ζ ουσ ι. δῆ δ' οὖ δλ' ἀμ ά γ λι λω ἀμ δρ ᾶ σ ὸ μ ῆ ναι. ἀμ φ' ὅ τι λυ σ ὸμ
δ ο λῇ δ' ὃ λι λαὶ ἡ σ μ ω σ ῆ ρ ι α ἡ τ ῳ ρ ὶ ὃ λι α τ α ἀμ δρ ᾶ σ ὶ ν ᾶ ι. ὁ
θ ε μ λι α ὁ σ α λυ ρ ά π η σ α ὶ ἡ θ ὴ ὠ ι α ἡ μ ῆ τ η λ ῶ ἀμ δρ ᾶ σ ι. τοι
ο ὗ τ οι δ' ἀμ φ ὶ μ ὲμ ὰ μ φ ὶ ο ι σ. ὃ ς τ ο ῖ σ ι π ο λ λ ὰ μ λυ ῖ σ ι δ' ὁ ἰ α τρ ὰ
τ λᾶ ν τ α ι. δ ο λῇ γὰρ ἦ μ α τ ῳ μ ᾶ λι α μ α τ ὸ ὗ τ ῳ λ ό μ ου. ἀ λ
μ ά λι σ τ α σ ῳ θ ῆ ν α ι σ ὶ μ ὸ ὗ τ οι.

ἅ μ ο ι ρ α ι δ ὴ ἀμ δρ ᾶ σ ι. ὅ τ τ ὸ ὐ υ λ ὶ ῦ σ α σ ὶ μ ὸ ὶ ἄ μ φ ο ι ἀ υ ά τ η ν. ἦ τ α ν
π ο ι ῆ σ α ι λαὶ μ ὴ π α θ ῆ ν μ ά λι σ τ α δ ὲ ῶ α ρ ι α ι ἑ λ ὶ ν ι λὸ ὅ μ ῳ σ η
ρ ί α ν λαὶ φ υ λ ά ξ α σ θ α ι λαὶ π α ν τ ά ξ α ι δ ὲ ῶ α μ β ρ ο ι χ ρ ῆ σ θ α ι
τ ο ῖ σ ὅ π λ ο ι σ. λαὶ τ ο ι α ὖ τ ά χ ο ρ τ α ὁ π ο ῖ α σ ὰ μ ῆ λ ἡ λαὶ π ρ ο σ ὸ
τ ὸ μ ὴ π ο ι ῆ σ α ι λαὶ π ρ ὸ σ τ ὸ μ ὴ π α θ ῆ ν μ ὲ ρ α ν τ ι α. ὁ π ε ρ

οὐκ ἀμόωλοισ ὁ πολισμὸ μοι μάχομαι· καὶ αὐθλητὰι ἴ
δμῶτασ· καὶ γὰρ ὁ μὲ τοῖσ τοισ οἵποισ ἀγῶσι μ ὀυχὶ ἀμ
δρῳότατοι μαχιμώτατοι σίμ. ἀμφὶ μαλιαῦ ἰσχύ
ομὸ καὶ τὰσώματα ἀριφαβόχομὸ· ὁι φρατὶ ὧτα
δδδηλοὶ γιγνόμομαι. ὁ τὸ μὺ σὰρ τὰ μὴ ὁ μῳδωσ καὶ γὴ
πω ματα τοῖ πολὶ θασι καὶ τὰ ὠαρασκὺ ὰσ πρὸ
τοι γὰρ φὺγουσι· τὰ δὲ ὠολιτὶ καὶ μὸ μοματὰ ὠοθμὴ
σὶ μ. ὁ ὠαρ καὶ ὠοὶ τῶ ἰδρμάσι σω δὺ η· τοῖ σμὲν γὰρ
ἀισχρὸ μὸ φὺγὴ μ· καὶ ὁ θάματοσ τῆ αἰ αὐτὴσ σα
τηριασ αἱρῳώτερος· οἱ δὲ λίαι ἐξ ἀρχῆσ ὁ μῳδωσ ὺομ
ὰσ ὁ σὶ ρῳτὶ γουσὶ ὁμῶσ· γ μόμα δὲ φὺγουσι τὸ μθά
ματομ μᾶλλομ τοὺ αἰσχροὺ φο ὁμὸ ὺμὸ μοι· ὁ δὲ ἀμ δρῳσ
ὁυτοι οὗτοσ· καὶ τὸ μθυμὸ μ δὲ ὠοι τὴ ὠὰμ δρῳ αμφὶ σ
ρουσὶ μ· ἀμ δρῳοι γὰρ ἅρμα δο μοῦσι καὶ οἱ δ ἀθυμὸ μ·
ὅ ὠοτ ἂρ τὰ θὴρια ὠοι τὸ ὺφρῶ σα τασφ ὲρομὲνα· ὁ
μὲ καὶ οἱ ἀμ δρῳοι θυμοφ δὴσ· ἰ τὴ τὶ μὰ τα τομ γὰρ ὁ θυ
μοσ· ὠρὸ φὸ ὺσὶ μῳδωὸ ὺσ· ὁ θὰμ μὰ ὁ μὴ ρὸσ· σθὲ νοσ
δρμὴ αἰ θυμῶ· καὶ μὲ νοσ καὶ ὁ ξὺ σθὲ νὴσ· καὶ θυμὸ μ ἄ ἀρ· καὶ δρι
μὺ δ ἀμ ἀρ ἰ μας· μὲ νοσ καὶ ὀξὺ σθὲ νὴσ αἷμα· ὠᾶ ὰ ταν γὰρ
τὰ τοι αὶ ὠα τα δὲ οἱ μὲ ν ὁ σὶ μ ἀ ἰ μ ρᾳ μ· τὴ ὠὸ τὺ θυμὸ ὺ ἄ ν δρ ὸ σὶ μ
καὶ ὁ ρμὴ ὧ· ὁ ἰ μὲ μὸ ὧ ὧ ἀμ δρῳοι δὴ ἀὸ τὸ μ ὰ χο μὸ ὠρὸ ὰ ὠὸ ὺ
σὶ μ· ὁ δὲ θυμὸ σ σω ὀργῆ αὶ ὠὸ ὶ σ· τὰ θὴ ρια δὲ δὴ ἀμ ὺ
ὠὴ ὧ· δὴ ἀ γὰ ρ τὸ ὠλὴ γῆ ὧ α ἢ δὴ ἀὸ τὸ φὸ ὠᾶ σθα ὶ· ὠᾳ
ὲ ἀμ γὸ ὲ ὲ μὺ λὴ ἢ ὲ ὲ ρ ἐ ᾳ ἢ ἰ· ὁ ὺ ὠρὸ σὸ ὲ ρ χο μὰ ὶ· ὁ ὺ δὴ ἀ
ἀμ δρῳα δὴ ἀὸ τὸ ὺ ὠὸ ἀ λγη δό μὸ σ καὶ θυμὸ ὺ ὲ ξ ὸ λαυ μό μὸ
μα τω ρὸ ὲ φὸ μ ὶ μ ῳδ ὧ ὸ μ ὲ ρ μ ἀ ᾳ· ὁ ὺ δὲ ἢ τὸ ὸ μ δὴ ᾳ ὲ ᾶ μ ὠ ρὸ ὸ ρ ᾶ μ

ὁμηροσ

τα· ὥστ' οὐ πω συγθνῃσκοι ὁμοίως ἀνδράσι θνητοῖσι τιμωρούμενοι γὰρ οὐ λίαν ἁμαρτάνουσι· καὶ οἱ
μοι χοὶ δεδηγάτην ὡς θυμίαν τολμηρὰ σὺν μάχῃ δρᾶσαι
φύσιν ἔστ' ἀνδρῶν ἐν ἡδονὴν ὀργὴ τὸ θυμούμενον μάχῃ. καὶ
προσλαμοῦσα προαίρεσιν καὶ τὸ εὐθύμιον. ἀνδρᾶσι
μάχῃ· καὶ οἱ ἀνθρώποισι δὴ ὀργιζόμενοι μὴ ἀλγοῦσι·
τιμωρούμενοι δ' ἥδονται· οἱ δὲ δηγάται ταῦτα μάχιμοι μὴ·
οὐ λανθάνει δ'· οὐ γὰρ δηγάται λαλοῦσι οὐδ' ἀσόλογοσ·
ἀμφάδηγα πάθος· παρασπλήσιον δ' ἔχουσί τι· οὐδὲ δὴ
οἱ δυσέλπιδες ἀνδρῶν· δηγᾶται γὰρ τὸ πολλαπλασιάζεσθαι
πρὸς ὑπερβολὴν ἀνδρῶν· θαρροῦσι μὲν τοῖς πλήθεσι·
παροιστοὶ δὲ ὅτι ἄμφω θαρραλέοι· ἀμφοῖν μὴ ἀνδρῶν·
δηγᾶται προτέρου μάρημα θαρραλέοι· οἱ δὲ δηγάται οἱ
ἀθάνατοι ἀνδρῶν· τοιοῦτον δ' οὐδὲν ἔστι πάθος· τοιοῦτον
δ' ἔστιν οἷς καὶ οἰμῳζόμενοι· δυσέλπιδες γὰρ γίνονται· ὅταν δ' αὐτοῖς μὴ συμμῖ ταὐτὰ ἀνδρῶν· οὐ δύνανται μὴ
μόνον ὑπομένειν ὅτι πλησίον· καὶ αἰσχρὸν τὸ μὴ· διὸ καὶ
ἀνδρῶν τρόπου δοκοῦσί τι μᾶλλον δέχεσθαι φόβοισ
αἰφνίδιοι καὶ ἀπαράσκευοι· οἱ δὲ ἀπροσδόκητοι ἀπὸ
ἐξ ἀπροσγαρμάτου· καὶ ὅτι ἡττον ὁμόζυγοι ἀπροφάσιστοι· τὰ
πρὸ φανῆς γάρ· καὶ ὅλως γνωμοῦ καὶ λόγου τι προ
σθοῖτο· τὰ δὲ ἔξω φοβεῖται μᾶλλον· ἀνδράσι δὲ φαί
νονται καὶ οἱ ἀγνοοῦντες· καὶ ἧσσον ὑπομένουσι τὸ μὴ δυσ
πολέμητον· χάρουσα δ' ἀπαιτίαν οὐδὲν ἔχουσι· διὰ μὲν δὲ
δηὸ καὶ μὴ μένουσι τὴν ἀχρόνον· οἱ δὲ δηγᾶται θανάτῳ

ἀρχαῖοι λαοφυσοι σκευωρίοι

σι μόνη ἄδορμ ἢ ὑποπτεύουσι. φθύγουσιν· ὁπωρ
οι ἀρχαῖοι ὡς αὐθορμ περι πνεύματος λάλω οἱ μὲν σοφοὶ
ἰωνομίοις· οἵτε δὴ ἀνδρῶν ἄρρητα ποιοῦσι τιμάς· καὶ
οἱ δὲ λοιποὶ ὡς ἀνδρῶν· περὶ θαρρηδὸν καὶ φύσιν ἢ
ἀνδρεῖαν οὖσα· ὁμοίως περὶ ἀμφοτέρων ἀμαλ
λορ περὶ ταῦρον· ὁ γὰρ ὄμπουποις ἀπάραχος· καὶ
ταῦθ' ὡς ὀδὴ ἔχομ ἀνδρῶν σμᾶμορ· ἢ ὁ περὶ τὰ θορα
λέων· τῶν δὴ τὰ λυσιπρᾶ ὕπνου μεμιγμένα σάρκινα ἀν
δρῶν λάγομεν· δι' οὓς καὶ ἰωλύσομεν ἢ ἄνδρα καὶ δι'
ὃν αἰῶνα σῶν αἰῶνα· χαλεπώτερον γὰρ τὰ λυσιπρᾶ ὑ
πνου μεμιγμένα· ἢ τῶν μὴ δέον μὲν ἀπέχεσθαι· ὁμοίως δὲ
ἔχοντα μὲν ἀνδρῶν τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπόλοιδον. ὑπὸ
τῶν μὴ λίαν δ' ἅψ αἴρεσθαι· οἷον μὲν ἀρτοῖσιν γυμνοῖσι
ἀγῶσιν γίνεσθαι· τοῖσι γὰρ πυκνοῖς ἀπόλοιδον.
οὐδὲν δέον ἀφ' ἑαυτῶν· τὸ δὲ κύπτεσθαι ἀλλὰ
μὲν ἢ πρόσαρ ἡμῖν καὶ λυσιπρὸν καὶ πᾶν ὁ νόμος·
δι' ἃ δὲ ὁ πολεμαρταῦ ἢ μὲν ἐστὶν οὐδὲν δέον· ὑδρὸν
ἰδὺ ἅπτεσθαι χρῆν· ἢ δὲ δὴ τοιοῦτον ἐστὶ καὶ τὸ περὶ τὴν
ἀνδρεῖαν· ὁμοίως θαυμαστὸν καὶ τὰ πρὸς λυσιπρὰ
τοῖς ἀνδρείοις καὶ ἀλυπ ἔχειν· ὑπομένουσι δὲ ἀνδρεῖοι.
ὅτι μαχόμ· ὅτι αἰσχρὸν τὸ μὴ· καὶ ὅσοι ἀμμένουσι τὴν
ἀρχὴν ἔχειν πᾶσαν· καὶ δυσαποθνῄσκουσιν ἢ μᾶλλον ἢ τοῖ
τοῖς θανάτοις λυπηθῆναι· τοιοῦτοι γὰρ μᾶλλον ἄξιον· καὶ οὗτος μεγίστου ἀγαθοῦ μετέχουσι δι'
λυσιπρὸν δὲ οὐ πάντες· ἀλλ' ὅσοι ἂν ἐπὶ τοῖς καλοῖς
ἄξιον· καὶ οὗτος μεγίστου ἀγαθοῦ μετέχουσι δι'
λυσιπρὸν δὲ οὐ πάντες· ἀλλ' ὅσοι ἂν ἐπὶ τοῖς καλοῖς
καὶ μᾶλλον ὅτι τὸ θρασὺ τοῖς πολλοῖς καὶ μάχιμον ἀγαθὸν μὲν

ἀιρῆται· οὐδὲ γὰρ ἀπασῶν τῶν σαρκῶν τὸ ἡδὺ ἐστὶν
ἐμβριθῆ μᾶλλον καὶ χαλεπὸν τὸ τοῦ βοὸς κρέας
πάσης· πρακτέον δὲ οὐδὲ ἴσως κωλυτέα μὴ τοὺς φαύλους
τοῖς σπουδαίοις ὁμοιοῦσθαι· ἀλλὰ τοὺς μὲν ἀγαθοὺς μηδὲν ἧττον δεῖ
τοὺς σπουδαίους· ἀλλ' οὐ τοὺς ἀκολάστους· ἕως γὰρ οὗτοι πρὸς
τοὺς σπουδαίους· καὶ τὸν μισογύνην πρὸς ἄνδρα δεῖ καὶ
ταλαίπωρον· καὶ ἀριθμῷ οὐ μιᾷ ἀνδρί φασιν· ἀλλὰ τὸ σῶφρον
ἄρρενος· τὸ δὲ μὴ ὑβριστὴν ἀνδρὸς καὶ ἀνδρείαν μᾶλλον
ἢ θηλυτέραν μᾶλλον· δοκεῖ γὰρ τῷ μὲν λόγῳ μέρος εἶναι τῆς περὶ σωφροσύνης
ἀρετῆς· Ὁ τὸ μὲν ὑβριστὴν μὴ εἶναι τὸν ἄρρενα περὶ ἡδονὰς

Ἡ σωφροσύνη. ἄρρεσι μέν· ἡ γὰρ καὶ οὐχ ὁμοίως σ
περὶ τὰς λύπας ἐστίν· ὥρτοῖς αὐτοῖς δὲ καὶ καλοκαγαθία
φαίνεται· περὶ ποίας δὴ τῶν ἡδονῶν μᾶλλον ἀφορίσα
μεν· διαιρητέον δὲ καὶ αἰσθητικὰς καὶ καὶ αὐτὰ τὰ
κλινάς· οἷον φιλοτιμίαν· φιλομαθίαν· θεατροσγὰρ
τούτων μὲν χαίρ ὁ οὐφιλήκοος δὲ ἥδεται μὲν οὐδὲν ἂν ὁρᾶν ἄχθοιτο φοῦ
σώματος ἁμαρτήματα· οὐδὲ τοιαῦτα ἡδόμενος· ὁ δὲ περὶ τὰς
γονάς· ὁμοίως δὲ οὐδὲ περὶ τὰς ἁφὰς ὁ ἂν μὴ σω
φρονῇ καὶ φεύγῃ· τοὺς γὰρ φιλομούσους καὶ διψητι
κοὺς μέρας· ἀδολέσχας· ἀηδολάτους δὲ οὐ λέγομεν· οὐδὲ
τοὺς λυπουμένους ἐπὶ χρήμασιν ἢ φίλοις· περὶ
δὲ σωφροσύνη· ἐν ἀηδίᾳ σωφροσύνη· οὐ σώσας
δὲ οὐδὲ φανῆς· ἐν γὰρ χαίρομεν τοῖς ἡδέσι τὸ σῶ

περὶ σωφροσύνης

οἷσι μὲ χρὼ μασι καὶ σχήμασι καὶ γραφῇ. οὔτε σώφρο
νι οὔτε ἀνοήτῳ ἀπολαυστὸς εἶναι. καὶ τοῖς δὲ ἐξ ἑκατέρου
καὶ ὠφελίμη χαρὰ μὲ καὶ τούτοις καὶ καὶ ἀσθενεῖ μᾶλλον
καὶ ἐρρωμένῃ. ὁμοίως δὲ καὶ ἑκατέροις ἀπὸ τῶν αὐτῶν.
τὸ γὰρ ἀσθενὲς ἀνωφελήμενόν ἐστι χαίρομεν μᾶλλον ἢ
ὑπὸ ὑγιείας. οὐθ' ὑγιὲς ἀπολαύομεν χαρᾶς. οὐδ' ἐν ὑγιείᾳ
σώφρονες. οὐδ' ἐν ἀνοίᾳ σωφρίστηνῶ σμὲν. πολλὴν ἀπὸ
τὰ συμβουλὴν ὁ. τὸ γὰρ χαίρομεν μὴ μᾶλλον ἢ ὀδυ
νᾶσθαι ὑπὸ σμικρῶν. οὐλαγόμεθ' ἀπολαύοντες. ἀλ
λὰ μᾶλλον τὸ σμικρῶν ἢ ὀλίγον. χαίρουσι γὰρ τούτοις
οἱ ἀπολαύοντες. ὅτι δι' ἀποστομ ἀμαμμήσιος γίνεται αὐ
τοῖς τὸ ἀνθυμήματος. ἡδονὴ δὲ μὴ ἐστὶ διὰ τὸ ὑσάλ
λουσ ὁ τάττωσι μόσι χαίρομεν τοῖς φθαρμακοῖς
ὁσμῶν. τὸ δὲ τοιοῦτοις χαίρειν. ἀπολαύουσιν τοῦτο μὲν γὰρ
ἀνθυμήματα τοιαῦτα.

Οὐ μὲν δὲ δὲ οὐδ' ἐν δὲ τοῖς ἀμφὶ οἷς ἀνθρώποις καὶ τὰ τοιαῦτα ἀφὸ
αἰσθήσεσι δὲ μὴ. πολλὴν καὶ ἀπὸ τὸ συμβουλὴν. ὁ
δὲ γὰρ τοῖς σώμασι φόβος ἀπολαυστικῶν ἀπολαύοντες χαίρουσι μὲ.
ἀμφὶ τὴν ἐρρωσθαι. τὴν δὲ ἀσθένειαν μὴ ὁσμὴ ἀνοίκειον. οὐ
δὲ δὲ ὀλέθρων τὴν φθορὰν τοῦ σώματος. ἀμφὶ τὴν ὁδὸν δὴ. ὅτι
δὲ ἀνύσασι. διὰ τὴν φθορὰν ἡσθήσεσθαι. καὶ χαίρειν δὲ μὴ
ταύτην φθορὰν. ὁμοίως δὲ οὐδ' ὑδὲ δὲ ὧν μὴ ὕδωρ ἀπολαύομεν
μὴ ἀγρίων μάγειρα. ἀμφὶ τὴν ὑγρὰν ὄζῃ. ἀπὸ τὰ τοῖς αὐτὰ
δὲ μὴ ἡδομαὶ. μὴ σὰ φρόσυνη καὶ μὴ ἀπολαστίαστὴν ἄμμι καὶ
τὰ λοιπὰ ἀπὸ ζῶια λείμακα μᾶ. ὁ θόρνα δρόσους δὲ δῆσι καὶ
θηρίων δὲ φόβους ἀμόμεθα. αὗται δὲ δὴ οἱ μὲν αὐτὴ καὶ γυνῆσι. φά

μοιται δὴ καὶ τὴν γύσος ὡσὶ μὲν ὁμὴ οὐθὲν χρῆσθαι·
τῆσ γὰρ γύσεσσι σάρκεσσιν ἐμμεμαυῖα· ὁ δὲ τοιοῦ
σιμόν τοὺς σίμους δολομάζομεν καὶ τὰ ὀλίγα σαρκία·
οὐ σαμυδὲ χαίρουσι τούτοις ἢ οὐχὶ γάλα λαφοι ἀλ
λὰ τῆσι αἱ σολαύουσι ἢ νέμηται πᾶσα δὴ ἄφ' ἧσ καὶ ὄγμοι
τὰ οἱ σι καὶ ὄγμοι τοῖσ καὶ τοῖσ ἀφ' ροδισίοισ ὀλίγ ομένοισ·
διὸ καὶ ἡ νύξ ἀτο τὸ σφίγγεσθαι ὁ φύσιος ὁ τοῦ φάγος ὑ φιλόξενος
ὁμὸ τὸ μὲν φάρυγα αὐτοῖσι μακρότερον μὲν ἀμοιγ ὄμεθα
ὁσονὴ δόμεν ὁ φαγεῖν αὐτῆσι· καὶ οἱ μὲν τὸ μῆκος σθένος
καθὼ ἢ ἀλίσκεσθαι· καὶ δὲ ζάδε μὲν δὴ καὶ σσ' ὁ
σομφάλατος ἔχμαι· ὁ τὶ οὐχὶ ἀμβρῶσι οἱ ὄγμεν ὑσσαφ
χή· ἀμφὶ ζῶσι αὐ· τὸ δὴ τοι ὁ σποισ χαίρῃ καὶ μᾶλλα
ἀγασσαῖ· θηρϊῶδεσ· καὶ γὰρ ἀ ἰόλ ὑθρισόταται
τὸ μὲν δὴ αὐτῆσαι ἢ σὴ δομὸν ἀφ' ἡίρηται· ὁῖον ἀϊόν
τοῖσ γυμμασίοισ δὴ ἀτριτέσσι καὶ τὴν θρμασίασ
γλίομόμαι· ὁ υναὶ περὶ πᾶν τὸ σῶμα ἢ τοῦ ἀλισφα
τοῦ αἰ ἢ· ἀμφὶ δὲ περὶ τὴν ἀμφὶ ρὴ·

Τὸ μὲν δὴ σι θυμὸν μὲν ἀμφ' ἢ καὶ μαὶ δολιοῦσι μᾶμαι· αἰ δὲ περὶ ἐπιθυμιῶν
ἰ δέοι καὶ ὡσὶ θᾶσι· ὅῖον μὴ μὲν μὴ τὴ ἀφροδίσιον φύσιν· πᾶσι
γὰρ ὡσὶ θυμὸ ὁ μὲν δὲ κὸν ζηρὸν σὴ· ἡ γρ ἀπροφίσιν· ὁ τὲ δὲ
ἀμφοῖν· καὶ θυμὸν ὄφ καὶ ἡ σὶ μόμηρος ὁ μὲν ὁ σι καὶ ἀλμαζόμ· ὁμήρου
τὸ δὲ ζόι ἀσσὸν δὴ τοι ἀσσὸν· ὁ υκέτι πᾶσ ὁ υδὲ θαμ αὐτὸμ·
δὶ ὁ φαίνεται μὴ μὲν δρομᾶται· ὁ υμὴν· ἀμφὶ ἀχαγγέλφυσι
μὲν· ἐ δραγαὶ ἐ δροισ σὶ μὴ δέα· καὶ ὁ γι ασπασὶ μὴ δὲ θα
τὸ μὲν τυχόμεθα· ὁ γμὸ ὁ ὠπαῖσ φύσιν ἡμῶν ὡσὶ θυμίασ
ὀλίγοι ἀμαρτάνουσι· καὶ ὁ φ' ὅμ ὡσὶ τὸ πλῆθοσ· τὸ γὰρ

ἀσθενῆ φρένα τοῦ μὴ ἀνιᾶσθαι μηδὲ ἀλγεῖν ἐπὶ τοῖς
ἀπ' αὐτῶν γινομένοις ἢ πολὺν θυμὸν ἔχειν πρὸς τὸ
ἀπολαῦσαι αὐτῶν ἢ πολλὴν ὀργὴν ἐπὶ τοῖς ἀδικοῦσιν
ἐμμένειν ἢ ὅλως ἐπιθυμίαν ἔχειν τοιαύτην ἣν ἀνιᾶσθαι
μὲν ἀναγκαῖον ἐὰν μὴ ἀπολαύσῃ τις αὐτῆς ἀπολαύσας
δὲ ἀνιᾶσθαι ἐὰν μὴ ἐμμείνῃ τῇ ὀργῇ καὶ ἐὰν μὴ ἐκδικήσῃ
ἢ ὅλως ἐὰν μὴ ἐπιθυμίαν ἔχῃ τοιαύτην ἣν ἀνιᾶσθαι μὲν
ἀναγκαῖον ἐὰν μὴ ἀπολαύσῃ τις αὐτῆς ἀπολαύσας δὲ

μεσόμματον· καὶ τοῖς μὲν χαίρει· τοῖς δὲ οὐ· ἡδέως μὲν θέᾳ
ἀλμὴν δὲ μισεῖ θρὶξ ἑτέρου ἑτέρου· πορρωτάτω τοῦ
ἄνθρωπος ὄσμῆς· οὐτε δυσχεραίνομένου τοιοῦτος
διὰ τὸ μὴ πεφυκέναι· οὐδὲ εὐφραινόμενος περὶ τὰς
τάξεις· οὐ γὰρ ἡδέα οἱ σμαλιφαὶ ὀλισθάνουσι· ἀλλὰ
μᾶλλον δυσχεραίνει· οὔθ' ὅλως οἷς μὴ δὴ οὔτε σφόδρα
τοιούτοις οὐδέν· οὐ πάνυ σώματα λυπεῖται· οὐ πεπλεῖστον
μὴ ἡμέριος· οὐδὲ μᾶλλον μὴ δὴ οὐθέν· οὐδ' ὁτιμὴ δὴ
οὐδ' ὅλως τῶν τοιούτων μὲν οὐδέν· ἀνδρὸς σύνεσιν
ἀλλὰ μὴ τὸ ῥᾳθύμειαν ἡδέα ὁρᾶται· τούτων μὲν ὀρθῶς ἔχειν μὲ
τριῶν σιλφίου δὲ σπλῆ· καὶ τῶν μᾶλλον ἡδέων μὴ ὄμματος δὴ
ὧν μὲν τοῖς σώμασιν ἡ τῶν ἀπολαυόντων τὰς ἡδονὰς
τῆς οὐσίας· οὐ γὰρ οὕτως σχεῖν μᾶλλον ἀγαθὸν τοῖς αὐτὰς ἡδονὰς
τῆς οὐσίας· οὐδὲν διαφέρουσι τοῦτο· ἀλλὰ σὺν ὀρθὸς
λόγος· θεωρεῖν δὲ μᾶλλον βούλεσθαι ἢ ἀπολαύειν
τῆς ἡδονῆς· ἡμῶν γὰρ δὴ ἡδονῇ· ἡδέως ἀμύσσειν· ὧν
τὸ μὲν ἄρρεν· τὸ δὲ θῆλυ· καὶ ἡμῶν μύσσειν ἡδέως
καὶ φθείρει τὴν τοῦ χόρτος φύσιν· ἡδὺ ἡδονὴ δὲ οὐδὲν
τοιοῦτον ποιεῖ· μᾶλλον δὲ θεωρεῖν· δηλονότι καὶ ὁρᾶν μᾶλλον·
καὶ γὰρ ἔθεσθαι περὶ αἰσθητῶν πρὸς ἑαυτάς· ποιεῖν γὰρ
ὄρτων μέσον τὰ τοιαῦτα· καὶ οἱ θεσμοὶ ἀλλήλοις· ποιεῖ
δὲ καὶ φθονεῖν μᾶλλον· δεῖ γε δὲ οὐχ ὁμοίως
φθονεῖν ἡδέως μᾶλλον καὶ τοῖς διαθέσεσιν· αὐτὴ μὲν γὰρ
ἄμυσσος· τὰ δὲ ἡδέως ἐσθίειν· ἀφέλειαι τὰ πολλὰ
ῥιπτεῖν καὶ τὰ μᾶλλα ἀσχημονεῖν· διὸ καὶ δοκεῖ μέγα μᾶλλον
τὰ δὲ ἀπολαύειν ἀμύσσειν· τὰ μὲν καθέσθαι τὰ δὲ θεῖν

σιαν· ὥωι θυμῶωτι γὰρ ιαὶ ὀργιομόρφωι· τὸ δ᾽ ὄμμ ἤτοι μ·
ὀυθὲ γὰρ ὥωι θυμῷ ἀιόλα ραπτὸς ἔᾶται· τὸ δ᾽ ὁμοματὶ ἰσᾶλιο
λασίαν ιαὶ ὥωι τὰ ωαι δὶ ιὰ σ᾽ ἁμαρτίαν ὀφρομόγ· ἔχου
σι γὰρ τὶμᾶ ὁμοιότητα ν· ωοτὲ ρομδ᾽ ἀπὸ ωοτέρου ιαὶ ἢ
τα ι· ὀυθὲ μωρὸ φάμῶν δαὶ ὀφρᾶ· δηλ ομδ᾽ ὅτι τὸ ὕᾳ ρομ
ἀπὸ τοῦ ωροτέρου· ὀυ ιαιὸν δὲ ὁι ὥωι μὴ ρμᾳ ρμηχθαι·
ὥωι ολᾶσθαι γὰρ δῆ τὸ ωᾶρ᾽ αἰσχρᾶ ὀργομόγμον ιαὶ ωολ
λὴν ὥωι ᾶιζησι μ ἔχομ· τοιοῦτομ δ᾽ ὄμμᾳ τα ἢ ὥωι θυμᾶ
ιαὶ ὁ· ωᾶσ· ιαὶ τόωι θυμία μ γὰρ ζᾶσι ιαὶ τὰ ὥωι τα
δία μαμμα· ὁμ πόυ τοι σγὰρ ιαὶ ἢ τοῦ ἡδὺ ὁσ᾽ ὀρᾳ ζι·
ζο ὦ μὴ ζαι δυωᾳ θὲ ιαὶ ὕωὸ τὸ ἀρχομ· ὥωι ωομ μὴ
ζᾳ· ἀωλ ημ σ γὰρ ἢ τοῦ ἡδὺ ὁσ᾽ ὀρᾳ ζι σ· ιαὶ ωᾶρ᾽ ιο θᾳ μ
τῶι ἀμο ἡ τα ι· ιαὶ ἢ τὶ ὅωι θυμία σ᾽ ὁμ ὀργᾶσ᾽ αι ἀι ζᾳ· τὸ
συμ ῳ ὀμ ὲ· ιὰμ μᾶ γα ι ιαὶ ὀφοδρᾳὶ ὲ σι· ιαὶ τὸ μ ὲν γ ὰ
σμ ὸν ἐ μμ ε ρούουσι· διὸ δᾳ μᾳ ρία σ᾽ ᾶι μ᾽ αὐτὰ σ ιὰ ὁ λίγα σ
ιαὶ τὰ ὶ λόγα ι μὴ θὲ ν ὁ μᾳ πτὸ ὺ σθαι· τὸ δᾳ ὶ οἷ ὁ ὺ τ ον ὁ ὺ σ ᾳ
θὲ ς λᾳ ζομ ὸν ὥωι ολ ασμ ὸν· ὃ ὥω ὲρ δᾳ ὶ ὸ μ ω ὰ ι δα δᾳ ὶ ιατὰ
τὸ ωρόᾳ μμα τὸ ὺ ωα ι δα γω γοῦ ζ ἢ ω· ὁ ὺ τ ω σ ι ιαὶ τὸ ὥωι θυ
μ ἢ τ ι ὸ μ σ ὺ μ ᾳ ω ᾳ ῆ λ ό γ ω ι· σ ι ω ὸ ω ὸ σ γὰ ᾳ ἀμ ᾳ ὶ ᾳ ὐ τ ὸ ι ιαὶ ὸ μ ὸ γ·
ιαὶ ὥωι θυμᾷ ὁ σ ὰ ᾳ ῆ ρ ω ὸ μ δᾳ ἢ ιαὶ ὰ σ δᾳ ἢ ιαὶ ὁ ὲ τ θ· ὁ ὺ τ ὰ
δᾳ ὰ π τ ᾳ ἢ ιαὶ ὁ λ ό γ ο σ· τ α ὐ τ ὸ ὶ ὼ ι ἡ μ ᾶ ῖ ρ ι κ ω θ ὰ ὰ ᾳ ῖ ρ ι σ ὰ ᾳ ῆ ρ ο
σ ὼ ι κ ω· λ ᾳ ῶ μ ὸ μ δᾳ ὸ ιαὶ ὲ ζ ἢ ὰ ὰ ᾳ ῖ ρ ὶ ὸ λ ὸ υ θ ᾳ ῖ ρ ι ὸ τ ἢ τ ο σ·

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧΙΩΝ Δ.

Λ

ανομοίως δὲ καὶ περὶ ἐλευθεριότητος δοκεῖ δ' ἡ περὶ χρήματα μεσότης· ἐπαινεῖται γὰρ ὁ ἐλευθέριος οὐκ ἐν πολεμικοῖς οὐδ' ἐν οἷς ὁ σώφρων, οὐδ' ἐν τοῖς δικαστικοῖς, ἀλλὰ περὶ δόσεις χρημάτων καὶ λήψεις, μᾶλλον δὲ ἐν τῇ δόσει· χρήματα δ' ἐστὶν ὅσων μέτρῳ τιμᾶται ἡ ἀξία· δοκεῖ δὲ καὶ ἡ ἄσωτος καὶ ἀκόλαστος καὶ ἀγοραῖος ἐν χρήμασι ὑπερβάλλειν καὶ ἐλλείπειν· καὶ τὴν μὲν ἀγοραῖος ἀντὶ πολλῶν ἑνὸς ἕνεκα μικροῦ, τὴν δὲ ἄσωτος ἀντὶ μικρῶν οὐδὲ καλῶν ἐπὶ μεῖζον ἁμαρτάνει τοῦ δέοντος. διὸ καὶ τοὺς τυχόντας οὐκ ἀσώτους καλοῦμεν· δοκοῦσι γὰρ ἐκ τοῦ βλάπτειν αὐτοὺς πολλὰ τῶν τοιούτων ἁμαρτάνειν. ὁ δὲ ἐλευθέριος κατὰ τὸ μεσαῖον ἔσται περὶ χρήματα· οὐ γὰρ ἐπαινεῖται οὔτε περὶ ἃ ὁ σώφρων οὔτε περὶ ἃ ὁ δίκαιος, ἀλλὰ περὶ χρήματα δίδοντος καὶ λαμβάνοντος· τὴν δὲ δόσιν μᾶλλον ἐπαινεῖται τῆς λήψεως καὶ τὴν ἐλευθεριότητα τῆς δικαιοσύνης· τῇ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ δίδοντος μᾶλλον ἐνυπάρχει τὸ ἐλευθερίως πράττειν, ἡ δὲ δικαιοσύνη περὶ τὸ λαμβάνειν ἐστὶν ἢ τὸ δίδοντος· τὸ δὲ ἐκ τοῦ δίδοντος μᾶλλον ἐνυπάρχει τὸ ἐλευθερίως πράττειν ἢ τὸ μὴ λαμβάνειν καὶ τὸ δικαίως πράττειν ἢ τὸ μὴ ἀδικεῖν· ὅτι μὲν οὖν ἐστὶν ἡ ἐλευθεριότης μεσότης περὶ χρήματα, καὶ ὅτι ἐν τῷ δόσει καὶ λήψει ἐστὶν ἡ ἐλευθεριότης, ἀφορᾷ δὲ ὁ ἐλευθέριος καὶ ἐν τῇ δόσει καὶ ἐν τῇ λήψει τὰ χρήματα, εἴρηται· ὁ δὲ ἐν τούτοις χρήσιμος ἐλευθέριος· καὶ τῷ ἀσώτῳ ἐν τούτοις ἀρεστός· ἐν τῇ δόσει γὰρ καὶ λήψει ἐλλείπει καὶ ὑπερβάλλει· τὴν δὲ ἄσωτος ἐν τῇ δαπάνῃ ὑπερβάλλει· τὴν δὲ ἀγοραῖος ἐν τῇ δαπάνῃ ἐλλείπ

οἷσδε· ἢ λαμπάμη ὀθρυδὲς καὶ μὴ λαμπάμη ὀθρυδές·
ὀθρυόδης· τὴν γὰρ ἀρχὴν μᾶλλον τὸ ὑπωπιᾶν ἢ τὸ
ὑπασχεῖν· καὶ τὰ λοιπὰ ἀπαράτηκτα μᾶλλον ἢ τὰ αἰσχρὰ
μὴ παράτηκτα· ὀνειδαρμὸς δὲ καὶ τὴν μέμψιν ἔσεσθαι
τὸ ὑπωπιᾶν καὶ τὸ λοιπὰ ἀπαράτηκτα· τὴν δὲ λιτότητα τὸ ὑ-
πασχεῖν ἢ μὴ αἰσχροπραγεῖν· καὶ ἡ χαριτοδοτικὴ δὲ μᾶλλον
οὗτος ἢ μὴ ἀμυνόμενος· καὶ ὁ ὠφελιμώτερος δὲ μᾶλλον· καὶ ἡδὺς
ὁ μὲν δὴ μὴ ἀμυνόμενος δειλὸς ἂν δόξειεν εἶναι· τὸν γὰρ οἰόμενον ἧττον ὑβρίσεσθαι
ἧττον ἂν ὑβρίζεσθαι· ἢ οὐ λαμπάμουσι τὸ ἄμφω τριῶν·

Καὶ ὀλιγυθρύπτοις δὲ λέγονται οἱ ὀλιγόπτωτοι· οἱ δὲ μὴ λαμπάμενοι
πτωτοὶ· οὐ μὴν ὀλιγυθρύπτοις τὴν αὐτὴν ἔχουσιν οἱ ὀλιγόπτωτοι· ἀμφότεροι
χὴ τὴν πρόσθεσιν καὶ ὁσαχῶς· οἱ δὲ λαμπάμενοι πτωτοί· οὐδὲ ὅσα
μὴ πάσχουσιν· φιλόπτωτοι δὲ μᾶλλον οἱ ὀλιγυθρύπτοις
ὄντες φιλόνεικοι· τοῦτο δὲ μὴ πάθος· αἱ δὲ διατάρραξις
πραγμάτων καὶ τοῦ καθ' ὕβριν· καὶ ὀλιγυθρύπτοις
ὢν δόξοι τοῦ καθ' ὕβριν καὶ ὀρθὸς· οἷος γὰρ δὴ
καὶ ὁ σαλακὼν τρόπος· καὶ τάγμα ὁσαύτως τὴν ὀρθότητος·
καὶ ταῦτα ἡδὺ ποιοῦσιν ἢ ἀμύνεσθαι· τὸν γὰρ διατάρραξιν ἡδὺ
ἢ ἀμύνεσθαι· ἢ καὶ τὸ ἀδικεῖσθαι ἡδὺ· ὁ δὲ μὴ ἀμυνόμενος ἧττον
ὑβρίσεσθαι· ἀμφὶ δὲ ταῦτα ῥητέον· οὐδὲ ὠφελητέον· μᾶλ-
λον γὰρ ὀλιγοι τὰ χρήματα τοιοῦσι ἢ παραζέουσι·
τοῦτο δὲ ὀλιγυθρύπτου· οὐδὲ λητέον δὲ ὁ θόρυβος·
οὐ γὰρ ἁπλοῦν τοῦτο ποιοῦσι τὸ λητέον· οὐ μὰ ἡδὺ
οὐδ' ἀπλῆ τις ἡδονή· οὐ γὰρ ἁπλοῦν τοῦ ἀνοιδοῦντος ἔχεσθαι
ἐνεργεῖσθαι· ὁ θόρυβος δὲ λητέον· οἷον μὰ τὸ τῶν ἰδίων

ωτῆμάτωμ· οὐχὶ σὺμὸν· ἀλλὰ σὰμαγιαῖομ· ὅτι σὰχῆ
ἡδόμαι· οὐδ' ἁμῶλὴσὰ τῶμ ἱ ἡδέωμ ὰ ὰ ὰ

σωτος· διὸ τοῦτο φυραίμους οὐλογόμβρασους· τὸ
γὰρ πολὺ θολῶδες ὠφελοῦσι· οὐδὲ λιθράσι διομάζεται τοῖς
δόσεσι καὶ τοῖς σβεσμασι ὑπερκάμνει·

Τὸ δὲ εὐθρικτον τὸ μεσον τὸ σύσιον περὶ χρῆμα
τα μέσα μαλλον· ὁ δὲ εὐθρικτος καὶ δακτὸς καὶ δα
κτὸς μᾶλλον καὶ ὅσα ὁμοίως σύμμικτοι οἷς καὶ μᾶλ
λοις καὶ ταῦτα ἥδιστος· καὶ λιτὸς καὶ δὸ θρυπτὸς καὶ ὅσα
δῆ· τὸ δὲ ἁρπαστὸν περὶ ἅμα οὐσίαν μεσότητος· ποι
ὸν ἅμα ὅτερα ἀ ἐστί· ὠφελιμώτατον μὲν τῇ ὠφελίᾳ δοχῇ ἡ
τοιαύτη λιτὸς· ἡδὺ μὲν τοιαύτη· ὄρεκτικὸν· ἅμα μὲν
οὖν ὠφελοῦμεθα· νήφοντες ἅμα ὄρεκτοὶ αὐτοῖ· αἱ δὲ μαρτίαι
δι' ἡμέρας εἰσί· ὅταν δ' ὦσι ἀπὸ δὸν μὴ καὶ τὸ μαχὸν σχόμενοι συμ
παίζωμεν αὐτοῖ ἅμα λίαν ἐθέλουσι λυπεῖσθαι· μᾶλλον δὲ καὶ ὧν
δῆ· τὸ δὲ ἁρπαστὸν καὶ ἥδεσθαι καὶ λυπεῖσθαι ἐφ' οἷσι δῆ
καὶ ὧν δῆ· ὁ δὲ εὐθρικτος ὁ ὅλος εὐθρικτος ἐστὶ χρήμα
τα· διὰ τὰ γὰρ ἀδιάλυτα μὴ τίμωμεν τὰ χρήματα·
καὶ μᾶλλον μάχιμος ἐστὶ τὸ δόμμη ἡμᾶς ὀδόντι· ἡμῶν οὐ
μενος δὲ μὴ δόρυ τὴν ὑμᾶς καὶ τοῖς τίμωμεν δηλονότι
ῥᾳθυμότατος· ὁ δὲ ἄσσον τὸ σὺν ὄρεσι οἷς δὲ ἁμαρτα
μέ· ὅτι γὰρ ἥδεται ἐφ' οἷσι δῆ ὅτι ὑβρίζεται ὅτι δὲ ὧν δῆ· ὁ
δὲ ἀνδρεῖος οἷς ἐφ' ἑτέροις· τρίτα δὲ ἡμῖν ὅτι ὑπερ
φορὰ καὶ ὑπερβολῇ τοιαύτῃ ἐστὶν ἡ ἀσσοτία καὶ ἡ ἀφελευθερία
καὶ ὑπερδοσία καὶ λιτότης· καὶ τὸν δαπανηρὸν γὰρ τὸν δὸ
σίμιον ὑπερβάλλουσιν· ἡμεῖς δὲ οὐκ ἀσσοτίαν τὰ δίδοναι καὶ μὴ λαμ
βάνειν ὑπερφυᾶ· πολὺν δὲ ἐμοὶ μέροις· τὰ μὲν δὲ οὐκ ἀσσοτίαν
ἀσσοτίαν· οὐ πάμπαν δυάζεται· οὐ γὰρ ἥδεται δι' ὃ μὴ

μοθθμλαμιαμοιταιωαὶ ἀλιδόμαι· ταχθοσαγὰρ ὠιλίᾳ
ταῖς ἡμῶν ἀσταῖς ἀλιδόμεναι ἰδιωτικαὶ δοκιμῶν
σὶμὰ ἀσαοτοιᾷμαι· ὠπᾷ ὀγθοιοῦτοσ δοξᾷθμὰ ὰμοῦμιμῆρᾶι
μελτιδωμᾷμαι τοῦαμέλδυθέρουῷ ἀτοσαγὰρᾷτὶ ἰκαὶ ὕσο
τῆσὶμμιαν καὶ ὕσο τῆσὰπορίαν· καὶ ἀυὶ τὸμεσομδυ
ματαιέλθᾶμ χᾷ γὰρ τατοῦ ὲλδυθέριου· καὶ γὰρ ἀλιδοσ
σὶ καὶ ὲυλαμιαίᾳ· ὲυδᾷ ἑρομδδόσοσδᾷ ὲυδὲῦ· ᾷδὶ τοῦ
τὸ ἑθιοθᾷὶ ἢ ὠσὸ σᾶμμοσ σιμᾷαιιαᾶμμοι· ᾷ ἢ ὰμ ὲλδυθέριοσ·
δοσοᾷ γὰρ ὲὺδᾷ καὶ λὶἰᾷαιὸ θᾳμδᾷ· διὸ καὶ δοκῶ ᾷ ὲυλῖᾷγραι
ᾧ ἂυλοφὸἢ θοσ· ὲυγὰρ μοχθὶρῶ ὲυδᾶγδμμῶὲσ· τὸ ἰ
ὕσερ ιᾶλλ ᾷμιδᾳδόμεναι καὶ μὶλαμιαίᾳ ομεναι ἢμ· θιόυδᾰ·
ὸδᾰῶ ὲυτομτὸμπρὸ ὠπομᾶσοσ τοσ· ὠσὸλὺδοῶὶᾷ ὲυβλὺτὶ ἀμ
τῶὲυ ᾶμ ὲλδυθέρουῦᾷμαι δὶαπᾶᾷρὶμιβέναι· καὶ ὸτὶ ὸμβᾳ
ὰᾰῶ ὲλᾷ· τὸμμὸὲυσ· ὸδδὸ ὲυθέμιοι ᾶμ δὸσοᾷ σᾶὐτῶμ
λοὶ τῶμ ᾶσὰ· τὰμ μὶαυθᾶ ὠσρᾷ ᾷρὶ ἢναι καὶ λαμιαίᾳ ὲυσὶμ
ὸ ᾰθᾳμμὶδῆ· καὶ ᾷσοὶ καὶ ατὰ τῶὐτὸ ᾶμ ὲλδυθέρροι· λὶ ἢ
ᾷὶ μὶοὶ δὲ γίᾳομιαι δὶὰ τὸ ὲυὸὺλᾰσθαι μὲβ ὰμ ᾶλὶσὶμᾷμ·
ὰυχθρᾶ σδὲ μὶ τῶὐτὸ ὠοιᾷμ· ταχὺγὰρ ὠοὶλᾷ· ὠσᾷὶ
τῶὺᾷᾶὶ ὕσαρχομαι· ᾶμᾳγμαζομιαὶ ὅὲὶ ᾳθρᾳσθᾳμ
ὠορὶζᾷμ· ᾶμαδὲ καὶ διὰ τὸμ μὶδὲ μ τῶὺμᾶγ ὅὐᾳ ρομὶ
ζᾷμ· ὀλιγοῴρᾳσὶμαὶ ὠᾶγτοθᾳμλαμιαίᾳ ουσὶ· δὶδὸ
μαιγὰρ ὠὶ θυμοῦσὶ· τὸδὲ ᾳᾶσὸ μὶ ὠσ· θᾳμὸυδὲμ ἀυ
τοὶσθμιαᾳ ᾰρᾷ· διὸ ὠᾳρὸυδὲλ ὲυθέριοι ᾳὶδὸσᾷσᾶὐτῶμ
ᾷ σὶμ· ὲυγὰρ μαχαὶ ὸυδᾷ ὅὐτοὺὲμθμια· ὲυδᾰᾶσοδᾷ· ἀλ
λ ὲᾰμιοιᾳ· ὲὺυοδᾷ· ᾳᾰγᾳθᾳι· τὸὺτουὺμπλουσὶὸὺὺμῶὶοὺ
σὶ· καὶ τοὶσομβ μὲᾳμιοιᾷαὶ· θμ· ὲυδᾰγᾶμδοὶσᾳμ· τοῖσ

δὲ μόλαζι μὴ ἰκὼ ἀλλ᾽ ἡμῖν δὲ μὴ κὼ τοριζόμοι τοὶ λαί· διό καὶ ἀμόλαι τοι αὐτὰ μ φοίβοι τοομμοί· δυχό ρᾶσγὰρ ἀμολιόμομπα. κὰμ ἡφὰσὰ μόλασι σίαν δὰ τοαμ ηροίῆσι· κὰὶ διὰ τὸ μὴ τοροφὰ ὶαλόμ ζὴν. τοροφὰσὶ ἡδομαὶ λ᾽ τοο ὶλίμουσ ιγ.

Ὁμβρόῶ ἄσα τοσάυσαι δαγά γ ἡτοσγ ὶμόμβροσ· ἡσ· ταῦταμ ἡφαυαίμ ῆ· τυχὸμ δ᾽ ὅω ὶμβλ ἡάσ· ἡφὸμὲ σομ ἰκὰὶ ἁφὸδ ὸσομαὶ φ ὶμοιτάμ· ἡδ᾽ ἀμόλ δυθόρίαυ ἀμὶ ἀπόσγάῆι· δο ὶμῆν γὰρ τὸν ἡῖρασ ὶαὶ τοᾶσα ἀδ ὼαμ ἁι ἀμ ὲλ δυθόρ ουτοῖ ἁμ· κὰὶ συμ ἡυᾶ τόρομ τοῖσ ὰμθρᾶ τοῖσ ἡῖσᾶσα σ᾽ ἰλασ· οἱ γὰρ τοομοὶ φ ἰμοχρήματοι μᾶλλομ ἡ δο τὶ λοι· κὰὶ διατ ἡμῆ δᾶῶὶ τοομῶ κὰὶ τοομῶ ἁδῶᾶῆι· τοομὲ ἰγὰρ τρό τοι δο ὶῶῦσι τὴν ἀμ ὲλ δυθόρ ίαν ἁῆμαι· ὁρ ὰυσὶ γὰρ ὗσ ὰσ τὶ ἡῖ τόμ ἁ τὰ τὴν δόσ ὰσ σ᾽ καὶ τὴν ὕσ ὰρ ὶ ὰλ ἡῖ τὴν ὶλ ἡ τέ ὰσ σ᾽. ὁῦ τοᾶσ ἰμόλ ὶλ ἡρο τοαρ αγ ἰμ ἁῖ ἀμβ ἰμ ὶο τὸχ α ρίζ ἁῖ ἰκὰὶ ὁ ἰμβ ῦτὴν ὶλ ἡ τὰ ὕσ ὰρ ὶ ὰλλ ὶ ὰσ ὶμ· ὁ ἰδ ἡῖ δὸ σά ὁμ ὰ τοουσ ἰμ· ὁ ἰμβ ὺγὰρ ὁμ ἁῖ ὰῖ ὰῖ τοι ὰῦ ὰῖ τοο σ ὶγ ὁρ ὶ ὰσ· ὁ ἰομ φ ἁδ ὰλ οἱ· ὶλ ὶόχ ροι· ὶμ ὶμ ὶ ὰσ· τοα ῖτ ἁῖ δὸ σά ὁμ ὰ τοουσ ἰ· τὰ ὁμ δὰ ὶμ ὸτ ρί ὰ ρ ὸυ ὶ ὰ φ ἰ ὁγ ὰ τω ὸ ὶα ὺ ἰ ἁ ὺ ἰμ· ὁ ἰμβ ὺ δ ἰὰ τ ἰγ ὰ ὶ ὰ ῖ ὰ ἰ ἁ ὺ ἰμ· ὶ ὰ ὶ ὰ ὺ ἰ ἁ ὺ ἰμ τὰ ὁ ὰ ὶ σχ ρᾶ ὁμ· δο ὶ ὰ ὁῦ σ ὶ γὰρ ὁ ἰ ὶ ὶ φ ὰ σ ὶ γ ὰ δ ὶ ὰ τὰ ὁῦ τ ὸ φ ὺ λ ὰ τ ἡῆ ἡ· ἰ ἁ μ ὶ τοο τὰ ὁ ἁ ὶ ὰ ὶ ὰ σχ ρὸ ῖ τ ὶ τοᾶ ὁ ἁ ὶ· τὰ ὁῦ τ ὰ μ δ ὰ ὶ ὶ ὰ ὶ ὰ ὸ ὶ ὰ ὶ μ ὸ τ ὰ ῖ ἁ ὶ ὰ ὶ θ ὰ τὸ ὶ ὰ ὶ τοο ὰ ὶ ὸ τ ὶ ὁῦ τ ὸ φ· ὰ μ ὸ μ ἁ φ ὰ ὶ δ ὰ ὰ τὸ ὕ τ ὸ φ ὺ λ ὰ τ ἡῆ ἡ· ὁ ἰ ὰ ὶ ὰ ὸ ὶ ὰ ὶ μ ὸ τ ὰ ῖ

χομαι τοῦ μὲν πρίασθαι τοὺς αἰδοίους αὐτοὺς μὲν τοὺς
ῥωμαλεωτέρους· τοὺς δὲ αὐτοῦ ἐθέλουσι. ἀφελεῖσθαι δὲ οὐκ
αὐτοῖς τοῦτο ἐπιτέλλεται ἀφαιρεῖσθαι· οἱ δὲ αὖ ἑαυτοὺς
τοὺς ἐπιτηδείους ὑποβρυάττουσι τοῖς αὐτοῖς θεραπεύ-
μασι καὶ τοῦτο· οἱ μὲν τοὺς ἐλευθέρους ἐργασίας
ἐργαζόμενοι τοιαῦτα ποιοῦσιν καὶ τοιάδε· οἱ τοιοῦτοι
καὶ τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα μεμελετήκασι· καὶ τοιάδε
γὰρ οὗτοι ἐθέλουσι λαμβάνουσι καὶ ἐπὶ τοιούτοις
καὶ τοσούτοις· οἱ δὲ αὐτοῖς ἐπὶ χρημάτων ἀφαιρέσει· τοιάδε
γὰρ ἔμβολα δύο καὶ τοῦτο μικρόν· ὁμάδι ὑποβρύχιοι
βαίνουσι· τοὺς γὰρ τραχήλους μὴ ἐθέλουσι ἐλευθέρους·
μηδὲ αὐδῇ· οὐλοτόμους ἐλευθέρους· οἷον
τοὺς φυράμους τοὺς λευκοποιτας καὶ ἄρτους σι-
λαμπας· ἀμαθοπληροῦσι μᾶλλον καὶ ἀσεμνοτέρους
δήλους· ὁμοίως τοιγαροῦν καὶ ἀσεμνοτέρους καὶ ἀ
λιτωτέρους· τοὺς μάγειρους καὶ ὀψοποιοὺς· τοιάδε
γὰρ ἔμβολα ἀμφότεροι πραγματεύονται εἰς
ὁμάδι ὑποβρύχιοι· καὶ οἱ μὲν ἥμερα λύουσι φύσεως
μεγίστους ἔμβολα τοῦ λήμματος· οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἀφί
λων μισθαίνουσι ἐπὶ οἰκοδεσπότας· ἀμφότεροι δὴ
οἱ θεραπευόμενοι μισθαίνοντες· ἀπεχρῶντο δὲ
καὶ τοῖς αὐτοῖς αἰτιαλήτας ἀπελευθέροι· ἢ ὑπὸ
τοῦ δεσπότου ἐλευθερίαν ἔμβραστον λέ
γω· μᾶλλον γὰρ καὶ ὁράτε τὴν ἀσωτίαν καὶ
μᾶλλον ἐπὶ ταῦτ' ἁμαρτάνουσιν· ἢ ὑπὸ κατὰ τὴν
λαχθεῖσαν ἀσωτίαν·

42

Πρὶν μὲν οὖν ὀλυνθρίοτητος καὶ τοῦ μὴ μεγάλους
καλεῖσθαι. τοσαῦτα εἰρήσθω· δοξαι δ' ἂν ἀλόγως ἡμῖν
καὶ περὶ μεγάλου πράγματος διεληλυθέναι· δοκεῖ γάρ καὶ
τὴν περὶ χρήματα τοῦ ἀρετὴν ἡμῖν· οὐχ ὡσπερ δὴ ὀλυ
θρίοτητος διαφορὰν περιποιοῦσαν τοῖς χρήμασι τὴν πρα
ξιν· ἀλλὰ περὶ τὰ δαπανήματα μόνον οὕτως
ἔχουσαν τῆς ὀλυνθριότητος μεγάθει· καὶ θαυμαστὴν
τὸ ὄνομα αὐτὸ ὑποσημαίνει· ἐμμεγέθη περιοῦσα
δαπανήματι· τὸ δὲ μεγέθος πρός τι· οὐ γὰρ τὸ αὐτὸ δα
πανήματι πρέπει καὶ ἀρχιτέκτονι· τὸ πρῶτον μὲν
πρὸς αὐτὸν καὶ ἐμοὶ καὶ περί· ὁ δὲ ἐμμελὴς οἷς ἡ ἐμ
μετρίοις καὶ ταῖς ἐξ ἀμφοῖν· οὐ γὰρ ἐμμεγάλου πρέ
πειν· οἷον τὸ πομπαλιδοσιομάλλιτι· ἀλλ' ἐμμεγάλοις
οὖσιν· ὁμοίως γὰρ μεγάλου πρέπειν· ὀλυνθρίου· οὐδὲ μι
κροῦ· οὐδὲ μὴν μᾶλλον μεγάλου πρέπειν· τῆς δὲ αὐτῆς δὲ
ξεως ἡμῖν ἡ μεγαλοπρέπεια· μεγαλουσία καὶ ἀποκρο καλία·
οὐχ ὑπερβαλλούσας τὸ μεγέθος περὶ αὐδή· ἀλλ' οἷος οὐ
δ' ἂν λάβοι πρέπειν· ὑφ' ἡμῶν δ' ὑπὲρ αὐτοῦ μέγ· ὁ
δὲ μεγαλοπρεπὴς ἐπιστήμων· ἀξιοῦ δὲ ἡμᾶς· τὴν δὲ δα

ἡμαλ· πέφ· ὡ μεγ' ἔφ πέ που ἀ δαπάνη.

πάμηκες τοῦ ὄργου· ἢ ἐπὶ ὕψος μάλιστα· δασυσημάντως δὲ
ταῦτα αὐτὰ ὁμόγλωττα τοῖς· τοῦ μὲν οὖν θυμοῦ· καὶ
γὰρ τοῦτο τῇ σαρκί· καὶ ἡδονῆς· καὶ τῆς ὀργῆς·
ἡ γὰρ ἀληθινολογία μικρὸν πρὸς· καὶ τὸ σκληρὸν
καὶ πρᾶον ἀδιάστατον· σκιδναῖ τὰ μὲν μᾶλλον ἢ ὅσου καὶ
τοῦ ὑδραγωγοῦ· ἀμαγκαίως δὲ καὶ ὅλως ὑπόκρισις τὸ μὴ
γαλεπὸν πρὸς ἡμᾶς· καὶ γὰρ ὁ ὅλως ὑπόκρισις δασυσημάντως
αὐδῇ καὶ ἀσαδῇ· ὁμοίως δὲ τὸ μέγα τοῦ μεγαλοπρεποῦς
οἷον μέγεθος· περὶ ταυτὶ τοῦ ὅλως ὑπόκρισις τοσοῦτον
σιν· καὶ ἀπὸ τοῦ ἴσον σκοδαπὸν τὸ ὀργίλον οἷον
μεγαλοπρεπές· οὐ γὰρ ἡ αὐτὴ ἀρχὴ ὑπήματος καὶ
ὀργοῦ· ὑπήκοον μὲν γὰρ τὸ πλεῖστον ἀξίωμα τιμᾶν ταῦτον·
οἷον χρυσός· ὀργυιὰ δὲ μεγάλη καὶ μακρόν· τοῦ γὰρ τοίου
τοῦ ὑποθέσεως θαυμαστὴ· τὸ δὲ μεγαλοπρεπὲς· θαυμα
στόν· καὶ ἀπὸ ὀργοῦ ἀρχὴ μεγαλοπρεπείας ὄμμα δόξης·
ἀπὸ δὲ μὴ σωματικῶν οἷον λαγόμβρια τὰ πλείω· οἷον παὶ
περὶ θεοὺς ἁμαρτήματα καὶ ἱκανοποιήσαι καὶ θυσίαι·
ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τὸ δαιμόνιον καὶ ὅσα περὶ τοὺς : ὅσα
μὲν εὐφημοτέρα τάξις· οἷον ἡ πουχορηγία οἷον τοῦ λαμ
πρὸς· ἢ τριηραρχία ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ πολίτου· ὅτι δὲ ἁπλῶς
οἱ δὲ πορρώτερον καὶ πρὸς τὸ μὴ ἀτιμοῦσθαι ὀργᾶν
τὸ τοσοῦτον καὶ τιμᾶν ὑπάρχοντα· ἄξιον γὰρ δὴ τοῦτο γέ
μαι· καὶ μὴ μόνον τοῖς ὀργαῖς· ἀλλὰ καὶ τοῖς ποιοῦσιν πρὸς
τοῦτο· διὸ πέρυσι μὲν οὐκ ἦν ἡμῖν μεγαλοπρεπὲς· οὐ γὰρ
ἄτιμα ἦν ὁμοιοπαθῆ πρὸς ἁμαρτόντας· ὁ δὲ χαρίεν· ⸗
ἡμῖν θλος· παρὰ πᾶσιν ἄξιον γὰρ καὶ τὸ δόξαν· καὶ παρὰ τῇ

δξὸ ὀρθῶσ· πρῶσ δὲ λιὰ τὸ ἰσοιαῦτα πρὸ ὑπάρχῃ
δι' αὑτῶν μ, ἢ τὸ μπρὸ νόμων μ, ἢ ὧν μ αὐτοῖσ μιᾷ δηλ καὶ
τοῖσ δυσὶ δυσὶ καὶ τοῖσ τρισὶ τρισὶ καὶ ὁσαυτοιαῦτα·
πᾶν γὰρ τοιοῦτο σχῆμα λιὰ ἄξιόν μου· μᾶλλ
δ' ἐν ᾧ τὸ ὑπὸ τοιοῦτοσ ὁμόγαλο πρῶσ ἐστὶν· λιὰ ὅτι τοῖσ
τοιούτοισ δύο πρὸσ ἡμᾶσ ἴσ ἡμόγαλο πρῶσ ἐστὶ τὸ δ' ὑπὸ
ἄρηται· μόγιστον γὰρ λιὰ ὅτι πλεῖστον· τὸ μὲν δ' ἴδιον τοῦ
σχήματοσ· ὁμοιογάμουσι γὰρ ἴσ ἡμόγαλο πρῶσ ἐστὶ τὸ δ' ὑπὸ
ἄρητα· ἢ οἱ ὅτι πᾶσα σύλλ πᾶσα ὑπὸ ἄρητα ἢ οἱ ὅτι ἄξιόν μου
τι· λιὰ πρὶ ὧ ὅτι μὲν δοχὰσ λιὰ ἀσυμφόρασ λιὰ
δωρεᾶσ· οὐ γὰρ ἡ αὐτὸ μὲν ἀσυμφόρασ ὁμόγαλο πρῶ
τον· ἀλλ' ἡ τὰ λοιπά· τὰ δὲ ὧν ἀσυμφόρασ λέγει
ἡ ἴσ ὁμοίωσ· μόγαλο πρῶσ γὰρ ἐστὶ τὰ ἀγαθὰ
σύνυασθαι πρῶσ ἀλλήλουσ· ἰσοσυμφόρασ γὰρ
τοῖσ λιὰ οὕτωσ· λιὰ πρὶ ταῦτα μᾶλλον δ' ἀσυμφόρασ
τὸ μὴ ὀργὰσ μ· μάλιστα γὰρ ταῦτα λιὰ ὀργ
ζόμενοι τὸ πρῶτον· οὐ γὰρ ταὐτὰ φέρ ἐστὶ θυμοῖσ λιὰ
ἀθρόωσ· οὐδὲ μὴ ὀργῶσι λιὰ ταῖσ· λιὰ ὡσὶ τὸν δὲ
πρᾳότητα· ὀργὰσ μὲν τὸ ὀργὰσ μόγαλο ὀργὰσ· ὀργὰσ δὲ τὸ
ὀργὰσ οὕτωσ μόγαλο· λιὰ διαφ ὀργὴ τὸ ὀργὰσ ὀργῶσ μόγαλο
τὸ ὀργὰσ δασυσμῷ· σφ ἄρα μὲν γὰρ ἡ μὰλλ ἡ
ἧ ἡ μᾶλλ ὡσ ἡ μᾶλλ ἡ, μόγαλο πρῶσ ἐστὶ τὸ ἁπλοῦσ
δωρου· ἡ δὲ οὐσ οὐ μὴ· μικρὸν μ λιὰ ἀμβλὺ θυθρόν· διὰ
τοῦτο δὴ τοῦ μόγαλο πρῶσ ὀργὰσ ὀργὰσ ὀργὴ· μό
γαλο πρῶσ ὡσ ὡσ ἡ μ· τὸ γὰρ τοιοῦτον ὀύλιβυ υσβρ μλλ

Καὶ λέγ πλεω ρεασ

τὸν μαθόντα μανθάνειν ἀφ' ὧν ἔπαθεν ἡμάρτανε. τοιοῦτος
μὲν οὖν ὁ μανθάνων ἀφ' ὧν ἔπαθεν ἡμάρτανε· ὁ δὲ μὴ μανθάνων
ἀφ' ὧν ἔπαθεν ἡμάρτανε τοιοῦτος. ὁ δὲ μὴ μανθάνων ἀφ' ὧν ἔπαθεν
ἡμάρτανε ἀνόητος. ὁ δὲ μὴ μανθάνων ἀφ' ὧν ἔπαθεν ἡμάρτανε
ἀνόητος· ὁ δὲ μὴ μανθάνων ἀνόητος ἀναίσθητος· ὁ δὲ ἀναίσθητος
ἀναίσθητος· ὁ δὲ ἀναίσθητος ἀνάλγητος· ὁ δὲ ἀνάλγητος
ἀνάλγητος· ὁ δὲ ἀνάλγ

δὲ οὐ· ὁμμεγαθὰν ἀμεγαλοτυχίαν ὃ σωφρὴν καὶ τὸ μέγεθος
ὁμμεγαλοπρεπὲς μεγαλοτυχίαν· οἱ μὲν οἱδὲ ἀφρόνιμοι καὶ σύμμετροι
τοῖδον· ὁδὲ μεγαλοπρεπὴς ἑαυτὸν ἄξιον ἀνάξιος ἐστὶν· χαῦνος·
ὁδὲ μεγαλοπρεπὴς ἑαυτὸν ἄξιον ἀνάξιος ἐστὶν· οὐσαμῶς χαῦνος· ὁδὲ μικρόψυχος
ἀνάξιος· μικρόψυχος· ὃς ἑαυτὸν μεγαλοπρεπῆ ἑαυτὸν ἄξιον ἀνάξιος
ἀποφαίνεται μικρῶν μεγάλων ἄξιος ἐστὶν· ὃς ἑαυτὸν ἄξιον· καὶ
μεγαλοψυχίᾳ δοξάζεται· ὁμμεγαλοπρεπὴς ἄξιος· τίνα γὰρ ἂν φαίη
ἁμὴ τοσοῦτον μὴ ἄξιος· ὥστε δὴ ὁμμεγαλόψυχος τοῦτο
μεγεμμεγαθὴς ἄνηρ· τοῦτο δὲ ἐστὶ μέσος· τοῦ γὰρ καὶ
τὰ ἄξια αὐτὸν ἄξιοῖ· οἱ δ' ὑπερβάλλουσι καὶ ἑαυτοὺς
ἐλαττοῦσι ἑαυτὸν μεγαλοπρεπὴς ἑαυτὸν ἄξιος ἐστὸν καὶ μεγαλοπρεπῆ
μεγαλοψυχίαν· περὶ δὲ μεγαλοψυχίαν ἐστὶ καὶ ἀλαζονεία πρὸς
τὰ δοκοῦντα ἀγαθά· μεγαλοψυχοῦσι δὲ μᾶλλον οἱ τοῖς θεοῖς
ἀποδιδόμενοι· καὶ οἱ μεγαλοπρεπεῖς οἱ περὶ τὰ τοιαῦτα ἐστὶν ἃ
καὶ τοῖς τυχοῦσι φαίνεται ἆθλον· τοιοῦτον δὲ τιμή·
μεγαλοψυχοῦσι γὰρ δὴ τοῦτο τὸ δοκοῦντα ἀγαθὰ· περὶ τιμὰς
δὴ καὶ ἀτιμίας ὁμμεγαλοψυχοσάτη μὲν ὁδή· καὶ ἀμφισβη-
λογοῦσι φαίνονται οἱ μεγαλοψυχοι περὶ τιμὴν ὧν ἐστὶν ἑαυτοῦς· κατὰ
ξίαν δὲ ὁμὲν εὐψυχοσάμφατος καὶ περὶ σὲ ἑαυτὸν καὶ περὶ
τὸ τοῦ μεγαλοψύχου ἀξίωμα· ὁδὲ χαῦνος ἐμβὴ περὶ
ἑαυτὸν ὑπερβαλλόμενος· οὐμὲν τὸν μεγαλόψυχον· ὁδὲ μέγα
λόψυχος ἐστὶ περὶ τὸ μεγάλα εἶναι ἄξιος· ἀριθμοσάμφατος μέγε
θος γὰρ ἀφ' ὁ ὠφελίαν ἄξιος καὶ μεγάλα εἶναι ὁ ἀριθμός· τὸν
δὲ σαλήθεα σάρ ἀμεγαλοψυχομὲν ἀγαθὸν μέγα καὶ δοξά
ζομέν μεγαλοψύχου τὸ ἐμόλιαφι ἀρχὴ μέγα· οὐδαμῶς

τὰ μὲν μέγιστα μεγαλοτυχοῦσι φύσει μεταποιεῖσθαι
μᾶλλον· ἐκείνοις γὰρ ἐκ τοῦ ἀναγκαίου ὑπάρχει
φαίνεται δὲ καὶ ὁ μεγαλοτυχὴς μὴ ἀγαθὸς εἶναι· οὐ γὰρ
ἂν ἐδεήθη τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν ὁ μὴ ἀξιος ὤν· τοῦτο γὰρ
ἄθλον ἢ χρῆσις ἐστὶ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν· δοκοῦσι δὲ
καὶ ἀπονέμειν τὰ μέγιστα τοῖς μεγαλοτυχοῦσι· διὸ
οὐκ ἔστιν ὁ μεγαλοτυχὴς μὴ ἀγαθός· οὐδὲ γὰρ ἄξιος
ὁ μὴ ἀγαθός· τοῦτο γὰρ ἄθλον γὰρ ἀθλοφόρῳ
μὴ καὶ ἀποφέρεται τοῖς ἀγαθοῖς· δοκοῦσι δὲ καὶ
μεγαλοτυχίαι ὅμοιαι καὶ εὐγένειαι ἀμφὶ θέσθαι· μᾶλλον
γὰρ ἀνταποδοῖς καὶ εὐγένειαι ἀμφὶ θέσθαι· διὰ τοῦτο
καλῶς ἐκλήθη ἀληθῶς μεγαλοτυχομένη· οὐ γὰρ οἷόν τε
ἀμφὶ θέσθαι μεγαθίαν· μᾶλλον δ' ὧν ἀπορίπτεται καὶ
ἀτιμίαν ὁμοίως μεγαλοτυχοῦσι· καὶ δῶν μεταποιήσασθαι
καὶ ὑπὸ τῶν πολλῶν μερίσασθαι ὡς φασὶν οἱ
λοῦσ· οὐκ ἐγγὺς οἱ τοιοῦτοι ἀξίαν τιμήν· ἀρκεῖ γὰρ πολὺ
ταῦτα τοῖς μὴ ἔχουσιν αὐτοὺς μᾶλλον αὐτοῖς ἀποφέρεσθαι·
τὸ δὲ δῶρα ἀπὸ μυχομένων καὶ δῶν μερίσασθαι·
ὀλίγου φρόνησις· οὐ γὰρ τοῦτο μέγιστον· ὅμοιον δὲ
καὶ ἐπαίνου καὶ ἀπορίπτεται ὁμοίως μεγαλοτυχοῦσι· μᾶλλον δ' ὧν
ἀμφὶ θέσθαι καὶ ἀπορίπτεται καὶ πᾶσαν ἀφαίρεσιν καὶ πᾶσαν
χλαμύδα καὶ ἀτυχίαν μέγιστον δοκεῖ· ὅσοι δὲ καὶ
οὐδὲν ἂν ἀπορίπτεται οὐδὲ ἀφαίρεσιν· οὐδὲ ἀτυχοῦσι μᾶλλον·
οὐδὲν γὰρ ἀπορίπτεται οὐδὲ ἀφαίρεσιν· διὰ τὴν τιμὴν ἀφ' ἑαυτοῦ·
δῶν ἀφαίρεσιν καὶ δῶν πλοῦτος· διὰ τὴν τιμὴν ἀφ' ἑαυτοῦ·
ὀλίγου ἀφαίρεσιν· τιμᾶσθαι δ' ἐστὸν οὐ βούλονται· ὅσοι
δὲ καὶ ἡ τιμὴ μικρομερῶς· τοῦτοι καὶ τὰ ἄγαν· διὸ

πρὸ πολλοῦ σιμᾶται· δοκεῖ δὲ καὶ ταὐτὸν τύχημα
τὸ συμμαχεῖσθαι πρὸς μεγαλοτυχίαν· οἱ γὰρ ὁμοίως
μεγάλοι ἄξιοῦνται τιμῆς· καὶ οἱ δυνάμενοι πολλῶν
τῶν αὐτῶν ὑπερέχειν γάρ· τὸ δ' ἀγαθοῖς ὑπάρχον
πᾶσι δημοτερον· διὸ καὶ ταὐτὸ αὐτοῖς μεγαλοτυχο
τέρους ποιεῖ τιμῶμενοι γὰρ ὑπὸ τιμῶμεν· καὶ τὰ λιθάρια
δὲ ὁ ἀγαθὸς ὁμοίως τιμᾶ τοῖς αὐτοῖς· οἱ δὲ ἄμικτοι ἄρχειν
μᾶλλον ἄξιοῦνται τιμῆς· οἱ δὲ ἄμικτοι ἄρχειν αὐτοὶ αὑτῶν
ἀγαθὰ ἔχοντες· οὐ δεόμενοι ἑτέρων· οὐδὲ χρώμενοι
τοῖς ἑτέροις· οὐκ ἄξιοῦνται τιμῆς· οὐ γὰρ ἀντιλαμβάνονται
τῶν ἀγαθῶν ἐν οἷς ἡ τιμή· καὶ οἱ τὰ αὐτὰ ἔχοντες ἀγαθὰ μᾶλ
λον ἄξιοῦνται τιμῆς· ὑπερέχειν γάρ· τὸ δὲ φαίνεσθαι ὑπάρχον
τα

δολιοῦσι δὲ καὶ μιμούμενοι τὸν τοῦ θῦ
ὃν δὲ πατοῦσι τὸν οὐ. γλαύσσομεν γὰρ ὁ πατοῦμεν
τοῦτο ποιοῦσι. μουλόμενοι δ' ὑποβρύχιν. καὶ τὰ μὲν
ἡδέα σαίνουσι. τὰ δ' ἀηδῆ σσ. διὸ καὶ τὴν ὠθισμοῦ
λοιδορίαν συβριγώδη σι τοῖς δηϊ. οὐδ' οἱ λάιοι μ
πρὸς τοὺς σαθηναίους ἀμφὶ ταῦ πορθμοῖσι μ. μ
γαλοτυχοῦσι καὶ τὸ μὴ δῆμος δῆσθαι ἡμόλιος. ὃ
πηρὸς ὑπὸ δὲ πρόθυμος. καὶ πρὸς μὲν τοὺς σθμ
ζιομαστὶ καὶ δυστυχίαις μέγα φρονοῦσι. πρὸς δὲ τοὺς
μοῦσι μέριον. τοῖς μὲν γὰρ ὑπερφυῶς χαλεποὶ καὶ
σθμμον. τοῖς δὲ ῥᾳθυμοῦσι. καὶ ὑπερηφάνοις μὲν σθμμ
μοῖσθαι οὐ ῥᾴδιον. ὑμὸς δὲ τοῖς ἀπαραμυθήτοις φορτικὸν.
ὃ πορφυρίζουσι σαθῆναι. ἰσχυρίζεσθαι. καὶ ἀπαθυμεῖν
μὴ ἐθέλειν ἢ οὐ πορεύεσθαι σοφιστὴν μὲν ἀγγελικὸν. καὶ
γοητικὸν ἀληθείας. μεγαλοφυᾶ δὲ καὶ ὁμοματοπ. ὃ
μαγειρικὸν δὲ καὶ φαυλοφάγον εἶναι καὶ φαυλόφθορον.
τὸ γὰρ λαθαμβάνεσθαι μουσικοῦ. καὶ μὴ λιμὸς ἀλλὰ
θᾶσσον ἢ τὸ δεῖπνον. καὶ λάγνον καὶ πορνικὸν
φαυλοῦσι. καὶ ταῖς ῥοπικαῖς ὑγιὰς. πορρησιαστικὸν δὲ
καὶ ἀληθοῦς. διὸ καὶ ταῖς ῥοπικαῖς ὑγιὰς πορρησιαστικὸν δὲ
καὶ ἀληθοῦς. πολιτικὸν δὲ καὶ ἀληθοῦς. πολιτικὸν δὲ καὶ ἀληθοῦς
αν. ἁρμόττει δὲ πρὸς τοὺς πολλοὺς καὶ πρὸς ἅπαντας
δωσαυθαι ζηλωτικὸν φύσει. δουλικὸν γὰρ. διὸ καὶ
παραδοξολογεῖσθαι τισι. καὶ ὑπερφυῶς λαλεῖν.
οὐδὲ θαυμαστικὸς. οὐδὲ γὰρ μεγαλαυχικὸν ὃ ου

δὲμμεσόμαλος· οὐναὲρμέγαλοτύχουτὸἀπὸμμεμφομένου
φμ· ἀμφαδίαμαλακὰ· ἀμφὰμᾶλλομπαροράμ· οὐδὲἀνθρω
πολόγος· οὐτεγὰρπερὶαὐτοῦὑερᾷ· οὐτεπερὶἑτέρου·
οὐπαγὰρἴμαβωσιμὴτιμεβλαφθεῖσι· οὐδὲπασσόσιἄλλοι
τέτμηται· οὐδὲῦδωσιμεμιῆσθαι· διοπερὸυδὲμαλα
λογος· οὐδὲῶμέχθρᾶμ· ἡμὲνδὴὐμριμ· καὶπερὶἀμαυ
ραιομ· ἡμιμρᾶμ, ἡμιφαωσφόροφυρτίλιος· καὶδήτιλιος·
πουδὲπεπομπαγὲ· οὐπασσχέμπερὶτᾶυτα· καὶοἷος
ιθυντῆσθαιμᾶλλομτὰλιαγὰ· καὶἄλιαρτωτᾶμ καρ
πίμομ καὶἀφθόνιμαμ· αὐτὰρκαὶυσγὲμᾶλλομ· καὶ
μὴμοιοδὲὑραδῇατοῦμεγαλοτύχουδολιᾷ ἔρᾳ· καὶ
φαμὴ ναρᾷα· καὶλεπτὸς τᾰὸπμος· οὐγὰρπασφωλιὸσ
περὶὀλίγαπουδαπεμ· οὐδὲσώπομος ὁμηδὲγ
μεγαδιόμεμος· ἠδὲπυφαμίαι καὶἠταχυπὸς δρᾳ
τόυπαμ· τοιοῦτοσμεμοῦῶν ὁμεγαλότυχος·

δὲμφᾶπαμ· μικροτυχος· ὀδὺπερυαμμαμ· χαῦμος·
οὐκαλοὶμεμοῦῶν δοκοῦσιμῆμαὶ οὐδὲῦποι· οὐγὰρκαλὸ
ποιοιᾶσιμ· ἡμαρτημεμοιδε· ὁμεμγὰρμὴμικροτυχος
ἀξιοσᾶὸμ ἀγαθᾶμ· ὅαυτὸμἀποφερᾶὸμ ἀξιοσᾰτι·
καὶδοιεὶσ καλὸμἐχθρὸμ· ὅτιοῦμὴἀξιῶμ ὅαυτὸμτᾶμ
ἀγαυᾶμ· καὶἀγνοᾷμ δὲὅαυτομ· ἀργᾶφογὰρἂμ ὁμ ἀ
ξιοσπῶμ ἀγαυᾶμ· ὑπομεμῶμ δὲὅτιοὐ ἀξιοῦμαι· ὁ

μοίως δὲ καὶ τῶν θεῖα ἀγαθῶν.

Οἱ δὲ χαῦμοι καὶ αὐτοὺς ἀγνοοῦντας καὶ ταῦτα ἐναντία
μοῦσ· οὐ γὰρ ἄξιοι ὁμοιοῦσθαι μὴ μιμούμενοι χαρίεντα·
ταῦτα βλάσχομαι· καὶ ἀσθῆτι καὶ σώματι καὶ σχήμα
τι καὶ τοῖς φοίνιξιν· κἀγὼ βούλομαι ταῦτα χήματα
καὶ φαιδρὰ ἅπαντα· καὶ λαγοὶ περὶ αὐτῶν ὡσ
δὲ καὶ πόρτιμι θοοὶ· ἀμφὶ τὶ θέαι δὲ χῆμα μα
κροτυχίαι ἡμιμιροτυχίαι μᾶλλον τῆς χαυμότητοσ
καὶ γὰρ γῆμαι μᾶλλον καὶ χαίρωσι τῇ· ἡμιβρότων με
γαλοτυχία· περὶ τῆμῆ ἀτὶ μεγάλη ὡς πορρώτερη
τα· ἐγὼ δὲ καὶ περὶ ταύτης ἅπαντα ἀρχῆτιο
καθάπερ ἔμπροσθεν ἐβλάχθη· ἢ δοξάζομαι πα
ραπλησίως ἔχειν πρὸς τὴν μεγαλοτυχίαν· ὡς περὶ καὶ
ἐλευθερίοτητα πρὸς τὴν μεγαλοπρέπειαν· ἀμφὶ δὲ γὰρ
ἀὐταὶ τοῦ μεγέθους ἀφάσοι· περὶ δὲ ἀμφίεια
καὶ μικρὰ διαπίθασιν ἡμᾶς ἔχει· ὡς περ δὲ ἡ
δὺ καὶ δόσις χρήματος μέσοτητός ἐστὶ καὶ ὑπερβο
λὴ τε καὶ ἔλλειψις· οὕτω καὶ ἔμπνοια καὶ ὀργὴ τοῦ μεγ
αλοψύχου· καὶ ἦτον μὲν καὶ τὸ ὀλιγάκις καὶ ἄσσον· τὸ μὲν γὰρ
φιλότιμον γίγνεται μᾶλλον ἢ δεῖ· καὶ ὀλιγάκις τῆς
τιμῆς ἕνεκεν γίγνεται· τὸ δὲ ἀφιλότιμον· ὡς οὐδὲν δεῖ
τοῖς ἀναξίοις προαιρούμενον τιμᾶσθαι· ἐπὶ δὲ τὸν
φιλότιμον ἔσται μοῦμεν ἀσσάκρα δὴ καὶ φιλόναγον
τὸν δὲ ἀφιλότιμον· ἀσυμέριον καὶ σώφρονα· ὡς περ
καὶ ἔμπνοια πρὸς τὴν ὀργὴν ἔμπνοιαν· δῆλον δὲ ὅτι πολλὸν ἔχᾶσ
τοῦ φιλοτίμου οὐκ ἔστι τὸν ἀπὸ φέροντα

ἀφ᾽ ὧν φιλοτιμοῦ· ἀλλ᾽ ὅσα μὴ οἷόν τε μὴ ὑπ᾽ ἐκείνου τὸ μᾶλλον
ἢ ὅτι τοιοῦτοι· τὰ γὰρ τοιαῦτα ὑπ᾽ ἐκείνου τὸ μᾶλλον ἢ δεῖ· ἁμαρτία
μὲν οὖν ἐστὶ τὸ μέσον τῆς ὑπερβολῆς· ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ ἐλλείμματος·
φαῦλον γὰρ καὶ τὸ ἧττον καὶ τὸ μᾶλλον ἢ δεῖ· ὁμοίως δὲ καὶ
οὐδέποτε οὐδὲ ὅτε οὐ δεῖ καὶ ὅσα τοιαῦτα· ἐπὶ γὰρ τῶν αὐτῶν
ἁμαρτάνουσιν· ἔτι δὲ ἐπὶ πλείστοις ἐστὶν ἁμαρτάνειν ἢ κατορθοῦν·
τοῦ μὲν γὰρ εὖ ἓν καὶ μόνον· τοῦ δὲ κακῶς μυρία· ἁπλῶς μὲν οὖν
ἐστὶν ἀόριστα καὶ ταῦτα καὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακά· ἐν οἷς δὲ
ὁρίζεται καὶ ἐν οἷς ἁπλῶς ὁρίζομεν· ἐπαινετὸν δὲ τὸ μέσον καὶ
τοῦτο ἐφ᾽ οὗ δεῖ καὶ ὅσον καὶ ὡς καὶ ἐφ᾽ ὅσον χρόνον· ὡσαύτως·
ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἡ ἀρετή· ἡ ἀρετὴ πρακτικώτερον ὡσαύτως· οὐ γὰρ
ἔστιν ὅτε οὐ δεῖ ἢ ἐπαινεῖται· οὐδὲν γὰρ κωλύει ἐνίοτε καὶ
ὑπερβάλλειν ἢ ἐλλείπειν· ἢ ἐπαινεῖται· ἐνίοτε γὰρ ἐπαινοῦμεν
καὶ τὸν ὑπερβάλλοντα καὶ τὸν ἐλλείποντα· ἐπαινεῖται δὲ καὶ ὅτε
καὶ ὡς καὶ ἐφ᾽ ὅσον χρόνον· ὡσαύτως· ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἡ ἀρετή·
ἡ ἀρετὴ πρακτικώτερον ὡσαύτως· οὐ γὰρ ἔστιν ὅτε οὐ δεῖ ἢ
ἐπαινεῖται· οὐδὲν γὰρ κωλύει ἐνίοτε καὶ ὑπερβάλλειν ἢ ἐλλείπειν·
ἢ ἐπαινεῖται· ἐνίοτε γὰρ ἐπαινοῦμεν καὶ τὸν ὑπερβάλλοντα καὶ τὸν
ἐλλείποντα· ἐπαινεῖται δὲ καὶ ὅτε καὶ ὡς καὶ ἐφ᾽ ὅσον χρόνον·
ὡσαύτως· ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἡ ἀρετή· ἡ ἀρετὴ πρακτικώτερον ὡσαύτως·
οὐ γὰρ ἔστιν ὅτε οὐ δεῖ ἢ ἐπαινεῖται· οὐδὲν γὰρ κωλύει ἐνίοτε καὶ
ὑπερβάλλειν ἢ ἐλλείπειν· ἢ ἐπαινεῖται· ἐνίοτε γὰρ ἐπαινοῦμεν καὶ
τὸν ὑπερβάλλοντα καὶ τὸν ἐλλείποντα· ἐπαινεῖται δὲ καὶ ὅτε καὶ
ὡς καὶ ἐφ᾽ ὅσον χρόνον· ὡσαύτως· ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἡ ἀρετή·
ἡ ἀρετὴ πρακτικώτερον ὡσαύτως· οὐ γὰρ ἔστιν ὅτε οὐ δεῖ ἢ
ἐπαινεῖται· οὐδὲν γὰρ κωλύει ἐνίοτε καὶ ὑπερβάλλειν ἢ ἐλλείπειν·
ἢ ἐπαινεῖται· ἐνίοτε γὰρ ἐπαινοῦμεν καὶ τὸν ὑπερβάλλοντα καὶ τὸν
ἐλλείποντα· ἐπαινεῖται δὲ καὶ ὅτε καὶ ὡς καὶ ἐφ᾽ ὅσον χρόνον·
ὡσαύτως· ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἡ ἀρετή· ἡ ἀρετὴ πρακτικώτερον ὡσαύτως·
οὐ γὰρ ἔστιν ὅτε οὐ δεῖ ἢ ἐπαινεῖται· οὐδὲν γὰρ κωλύει ἐνίοτε καὶ
ὑπερβάλλειν ἢ ἐλλείπειν· ἢ ἐπαινεῖται· ἐνίοτε γὰρ ἐπαινοῦμεν καὶ
τὸν ὑπερβάλλοντα καὶ τὸν ἐλλείποντα· ἐπαινεῖται δὲ καὶ ὅτε καὶ
ὡς καὶ ἐφ᾽ ὅσον χρόνον· ὡσαύτως· ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἡ ἀρετή·
ἡ ἀρετὴ πρακτικώτερον ὡσαύτως· οὐ γὰρ ἔστιν ὅτε οὐ δεῖ ἢ
ἐπαινεῖται· οὐδὲν γὰρ κωλύει ἐνίοτε καὶ ὑπερβάλλειν ἢ ἐλλείπειν·
ἢ ἐπαινεῖται· ἐνίοτε γὰρ ἐπαινοῦμεν καὶ τὸν ὑπερβάλλοντα καὶ τὸν
ἐλλείποντα· ἐπαινεῖται δὲ καὶ ὅτε καὶ ὡς καὶ ἐφ᾽ ὅσον χρόνον·
ὡσαύτως· ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἡ ἀρετή·

Θοιοῦτος δ᾽ ὑπάρχει καὶ περὶ τὰς ἀφάς· ἀμφοτέρως

ἡδέσθαι δεῖ τε καὶ περὶ τὰς ἀφάς· οἱ μὲν οὖν φ᾽ αἱρετὸν ἡδέσθαι δεῖ
ὁμοιοῦσθαι τὸν μέσον·

Πρᾶος τοίνυν μέσος περὶ ὀργάς· ἀοργησίαν μὲν οὖν
δόξειεν ἂν εἶναι τὸ μέσον· ὀργὴ δὲ καὶ τὸ μέσον· ὀργὴν γὰρ
ἐπαινοῦμεν τὴν πρᾳότητα· πρὸς ἣν ὀργὴν ἐπαινοῦμεν ὀργίλον
τινὰ δεῖν εἶναι· τὸν μὲν γὰρ σπουδαῖον ὀργιστὸν ὀργιστὸν δὲ καὶ
ὃν δεῖ καὶ ὅτε καὶ ὡς καὶ ἐφ᾽ ὅσον χρόνον· ὡσαύτως· ἐπὶ τοῦτο γὰρ
ὁ ἐπαινετὸς ἡ πρᾳότης· ἢ πρᾶος ἐστὶν ὁ ἀμεταμέλητος· ἀόργητον
γὰρ ἢ ἀμεταμέλητον ἢ ἀμεταμέλητος ὀργὴν ἔχοντα ἢ ἀμεταμέλητον
ὄντα ἐπὶ τοῦτο ἄγει· ἀλλὰ μὴν ὁμολογοῦσιν· ὅτι
καὶ ἐφ᾽ οἷς καὶ πρὸς οὓς καὶ ὡς καὶ ἐφ᾽ ὅσον χρόνον μάχεσθαι
δεῖ· καὶ ἐπαινοῦσιν· ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἡ ἀνδρεία·

οὐγὰρτιμωρητικὸσ ὁπρᾶοσ. ἀλλὰμᾶλλονσυμπαθε
μικόσ· ἡδὲμὴοργὴοὐτοιαυτὶσταὐτὴ τῷτὸτὲδὴ
ποτὲὀξὺ ἔφυ· οἱγὰρμὴὀργιζόμενοιοὐδ᾽οἱαὐτοὶ. ἡμεῖσοὶ
δοκοῦσιμᾶλλονεἶναι· καὶμὴὀξεῖσ· μηδ᾽ὁτιοῦν μηδὲοἱαὐτοί· δοκεῖ
γὰρὀυκἀναίσθητονεἶναιοὐδὲλυπητικὸν· μὴὀργιζόμενον
τὸ· οὐκἔστιν ἀμυντικόσ· τὸδὲπροσκαλούμενονμὴ
ἀμύνεσθαι καὶτοὺσοἰκείουσμὴ βοηθεῖν· ἀνδράποδον
δὲ· ἡδὲὑπερμολλὴ καταστοχάζεσθαι· καὶγὰρ
οἱαὐτοὶοὐδὲμᾶλλονμὴδὲ καὶθᾶττονμὴ καὶπολλῷ χρό
νον· οὐμὴνἀναμαρτησίαυτοὶ ὑπάρχει οὐγὰρἂν
δυναιτοεἶναι· τὸγὰρκαλοὐμενὸν καὶ ἑαυτὸ ἀποφυσᾶν
καὶὁμόλιθρον ἢαὐθόρητονγίγνεται· οἱμὲνὧνὀργὴ
ταχεῖαγίγνεται καὶοἱαὐτοὶοὐδὲ καὶἐφ᾽οἷσ
οὐδὲ καὶμᾶλλονμὴδὲ παραυτίκαταχθῶσιν· ὁ καὶμεγά
λαπτοιοῦσιν· συμπάσῃδ᾽αὐτοῖσοὗτοσ ὁτῆσύνε
σεχουσι· τὴνὀργὴνἀμύνασθαιδοκοῦσιν ἢφαυλρόισῃ
διαπεπωκέναι· ᾗταῦτοπαύονται· ὑπερμολλὴ
δὲῇσὶμὲν αἰμορροϊκὸσ ἢκαὶπρὸσπᾶνὀργίλοισκαὶ
ἅπαξπαρὸ· ὁθερμὸσκαὶτὸσῶμα· οἱδὲμικροὶδυσθυ
μοι καὶπολλῷχρόνῳὀργίλοι κατέχουσινγὰρτὸν
θυμόν· πᾶσλαθεῖνγίγνεται· ὁτᾳοὖνἁπτόμενοσ
γὰρτιμωρίαπᾶσῃτῇὀργῇ· ἡδορμὴνἀντὶτῆσλύ
πησοὖσανποιοῦσα· τούτουδὲμὴγιγνομένου· τὸναυ
ροσέχουσιν· διαγὰρτὸμὴ ἐπιφανὲσθαι· οὐδὲθυμοῦ
σθαιτοιοῦτοσ· ὁμοίωσδὲ καὶτῇὀργῇ· χρό
νουδὲ· ᾗσὶδ᾽οἱτοιοῦτοι ἑαυτοῖσοὐχληρότατοι καὶ

τοῖσμαλιστα φίλοις· καὶ σωφρονοῦσδε λανθάνομεν τοὺς
ὄφ' οἷσθημὴδῆ καμόμενοι καὶ μᾶλλον μὴ δῆ καὶ
πλάσχρόμον καιμὴδ' ἀμαρτάνομένους ἀμύνεσθαι
αν ἢ καὶ νομίσασθαι· τῆι παρούσηι δὲ μάχηι τὴν
πορφυρίδα περιθέμενοι καὶ νεφέλην ἀμπεπλεγμένοι· ἀμ
θρασεῖς καὶ τρομεροὺς τὸ τίμωρᾶσθαι καὶ πρὸς τὸ σῶ
ζειν οἱ αὐτοὶ ἐχαλεποὶ καὶ χρηστοί· ὃ δὲ καὶ δεινότατον
ῥηται καὶ δικαιοῦμεν ἁμαρτάνομεν· οὐ γὰρ ἁπλοῦν
διορίσαι τὸ πόσος καὶ τίσι καὶ δι' ὅσων καὶ πό
σον χρόνον ὀργιζόμενος ἁμαρτάνει ἢ μή· ἐν ᾧ γὰρ
τὰ ἐναντία συμβαίνει ἀλλήλοις ἐν τούτῳ καὶ τὸ μέσον
τοῦ σώφρονος καὶ ἀκολάστου ἐστίν· ἐν οἷς δὲ μὴ ἔστι
μᾶλλον καὶ ἧττον ἀόριστον καὶ τὸ μέσον καὶ τὸ ἄκρον·
ἀλλ' ὅπως ποτὲ καὶ ὅτου ἕνεκα καὶ ὡς δεῖ καὶ ὅσον
χρόνον ὀργιστέον ἐστίν· ἐπαινοῦμεν γὰρ τοὺς ὀργι
στικοὺς πραεῖς καὶ τοὺς χαλεπαίνοντας καὶ ὀργίλους
σφοδρούς· διὸ μόνον ὁ τὴν ὀργὴν ἔχων ὡς δεῖ καὶ
ἐμμένων τῆι ὀργῆι ἔχει ἀρετὴν ἐπαινεῖται· ὀργιστὰς
ὁμιλίας δὲ καὶ τοὺς συζῆν καὶ μόγους καὶ παροξυντικοὺς
μοιρᾶν· οἱ μὲν γὰρ ἀσχολοῦσθαι· οἱ δὲ παραπαίειν· οἱ δὲ
δοκεῖν ὡς ὑπερορᾶσθαι καὶ οὐδὲν ἀπολαύειν· ἀμφοτέρους

δημάσωσι τοιοῦτοι γὰρ ἐσμὲν ἡμεῖς. οἱ δὲ ἐχθροὶ καὶ
τοῦτοις παρὸ ἀπάντων ἀμυνόμεθα καὶ τοὺς μισοῦμεν
ὡς πολεμίους φρονίζομεν. δύσκολοι καὶ δυσπρόσοδοι
λοῦνται.

Ὅτι μὲν οὖν ἀδύνατον ἄνευ ἡδονῆς εἶναι φιλίαν
οὐκ ἀγνοῶ· καὶ ὅτι ἡμᾶς ἡ τοιαύτη μάλιστα φιλία
θέλγει ἀποδέχεσθαι αὐτὴν καὶ δυσχεραίνειν. ὁμοίως δὲ οὐκ
ἀποδέξονται αὐτὴν τὴν τοιαύτην. ὅσοι καὶ δεόμενοι φιλίαν τοιοῦτον
νομίζουσιν οἷον αὐτὴν ἐκείνην εἶναι. διὸ μοι δοκοῦσιν ἁμαρ
τάνειν τὸν ἀπὸ τῆς ἡδονῆς φιλοῦντα καὶ τὸν ἐρώμενον ὅλως
φιλεῖν ὅταν μὴ καὶ ἐκεῖνος φιλῇ καὶ τοῦ
τοιούτοις ὁμιλῇ. οὐ γὰρ τῷ φιλεῖν ἡ ἐχθραίνεσθαι ἀπο δέ
χεται οὐδείς. ἀλλὰ τῷ τοιοῦτος εἶναι. ὁμοίως
γὰρ πρὸς ἅπαντα καὶ ἀγαθὸν καὶ σωτήριον καὶ σωθῆ
αὐτὸ ποιήσει. πολλὴν καὶ ἀνάγκην διαφοίσει σώζεσθαι. οὐ
γὰρ ὁμοίως προσθήσει σωθῆναι καὶ ὁ θεὸς φρονίζειν.
οὐδ' αὖ μισεῖσθαι. καθόλου μὲν οὖν ὡρίσθαι ὅτι ὁ σὸς
μιλήσει. ἁπλῶς δὲ πρὸς τὸ ἡδὺ καὶ τὸ συμφέρον.
φοχάσεται τοῦ μὴ μισεῖσθαι ἢ σωθῆναι.

Οἱ μὲν γὰρ περὶ ἡδονὰς καὶ μύσασθαι τὰς ὁμι
λίας γίνονται. τούτων δ' ὄντων μὲν αὐ
τοῖς τὸ μὴ μισεῖσθαι ὑπάρχει δυσχε
ραίνουσι καὶ προαιρήσεται μὴ ἀγνοεῖσθαι.
οὐκ ἂν ἡδέως ἀποδέξαιντο. ἅμα δὲ
δυσχεραίνουσι διαφέρουσι. διὰ ὀργὴν δὲ ὁμιλήσουσι τοῖς
ὀργιζομένοις καὶ τοῖς φυχοῦσι καὶ μισοῦσιν ἢ ἡττον ὁμοίως

ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΔΙΚΙΑΣ

Περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας καὶ τῶν κατ' αὐτὰ
ἀμοιβῶν ἐν ψυχῇ καὶ ἐν σώματι καὶ μετὰ θάνατον
ἐν τῷ ἄνω καὶ κάτω βίῳ. Ἀρχὴ τῆς ἐπιστολῆς.
Ἐπειδὴ ἐν τῷ ἐμοὶ καὶ σοὶ κοινῷ βίῳ ἐν τῇ
Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ
Λιβύῃ καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ οἰκουμένῃ πανταχοῦ
ἀνθρώπων ὄντων ἀδικίαι τε καὶ δικαιοσύναι
γίγνονται καὶ ἐν ἑκάστῃ τῶν πράξεων ἡ μὲν
ἀδικία ἐπὶ κακῷ τοῖς ἀνθρώποις, ἡ δὲ δικαιοσύνη
ἐπὶ ἀγαθῷ, καὶ ἐν τῷ ἄνω καὶ κάτω βίῳ ἡ μὲν
ἀδικία ἐπὶ κακῷ, ἡ δὲ δικαιοσύνη ἐπὶ ἀγαθῷ
τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐν τῷ ἄνω καὶ κάτω βίῳ
ἐπὶ ἀγαθῷ τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐν τῷ ἄνω καὶ
κάτω βίῳ ἐπὶ ἀγαθῷ τοῖς ἀνθρώποις. Ἐπειδὴ
ἐν τῷ ἐμοὶ καὶ σοὶ κοινῷ βίῳ ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ
ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ Λιβύῃ καὶ ἐν
τῇ ἄλλῃ οἰκουμένῃ πανταχοῦ ἀνθρώπων ὄντων
ἀδικίαι τε καὶ δικαιοσύναι γίγνονται καὶ ἐν
ἑκάστῃ τῶν πράξεων ἡ μὲν ἀδικία ἐπὶ κακῷ τοῖς
ἀνθρώποις, ἡ δὲ δικαιοσύνη ἐπὶ ἀγαθῷ, καὶ ἐν
τῷ ἄνω καὶ κάτω βίῳ ἡ μὲν ἀδικία ἐπὶ κακῷ,
ἡ δὲ δικαιοσύνη ἐπὶ ἀγαθῷ τοῖς ἀνθρώποις.
Ἐπειδὴ ἐν τῷ ἐμοὶ καὶ σοὶ κοινῷ βίῳ ἐν τῇ
Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ
Λιβύῃ καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ οἰκουμένῃ πανταχοῦ
ἀνθρώπων ὄντων ἀδικίαι τε καὶ δικαιοσύναι
γίγνονται καὶ ἐν ἑκάστῃ τῶν πράξεων ἡ μὲν
ἀδικία ἐπὶ κακῷ τοῖς ἀνθρώποις, ἡ δὲ δικαιοσύνη
ἐπὶ ἀγαθῷ, καὶ ἐν τῷ ἄνω καὶ κάτω βίῳ ἡ μὲν
ἀδικία ἐπὶ κακῷ, ἡ δὲ δικαιοσύνη ἐπὶ ἀγαθῷ
τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐν τῷ ἄνω καὶ κάτω βίῳ
ἐπὶ ἀγαθῷ τοῖς ἀνθρώποις. Ἐπειδὴ ἐν τῷ ἐμοὶ
καὶ σοὶ κοινῷ βίῳ ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ
καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ Λιβύῃ καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ
οἰκουμένῃ πανταχοῦ ἀνθρώπων ὄντων ἀδικίαι
τε καὶ δικαιοσύναι γίγνονται καὶ ἐν ἑκάστῃ τῶν
πράξεων ἡ μὲν ἀδικία ἐπὶ κακῷ τοῖς ἀνθρώποις,
ἡ δὲ δικαιοσύνη ἐπὶ ἀγαθῷ, καὶ ἐν τῷ ἄνω καὶ
κάτω βίῳ ἡ μὲν ἀδικία ἐπὶ κακῷ, ἡ δὲ δικαιοσύνη

τλιὸς καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ λόγῳ τὰ ὑπάρχοντα ὁ
μολογῶμεν ἅμα περὶ αὐτοῦ καὶ ὑπομένειν οὐδὲν ἀλλο
τω· ἀληθὲς μὲν ἅπαντα καὶ ἐν ἑκάστῳ ὁμοίως ἅμα
καὶ μηδαμῶς· ἑκάστου δὲ τοιαῦτα λέγειν ἀδύνατον
πρὸς ἑκάστην ἀπόκρισιν μὴ τίμιος ἐμβλασφημίαν
καὶ αὐθαίρετος δὲ ὁμολογητὴς φανεῖται τὸ
ἀληθὲς καὶ ἑκουσίως· οὕτω καὶ ὁμολογία ἀλη
θινὴ καὶ ἑκούσιος μαρτυρία ἑκουσίως· οἱ δὲ ψευδόμενοι ἀμ
φότεροι μὴ ἑκόντες· μόλις δὲ ὁ λόγος· περὶ
ἑκατέρου δὴ τῶν ὁμῶν· πρότερον δὲ περὶ τοῦ ἀλη θοῦ
τινός· οὐ γὰρ περὶ τοῦ ἐμπαίσου μολογίας ἀλη θοῦ
ὀρθοδόξου· οὐδὲ σαφῶς ἀληθοῦς ἡ δικαιοσύνη
σωτηρίας· ἀμφισβητεῖται γὰρ ἡ ταὐτοῦ ἀρχῆς· ἀμβλυῶπες
μηδαμοῦ· τοιοῦτον διαφθορὰ τοῦ καὶ ἐμφανὲς ἀπηγμένοι καὶ
ἐμφασιν ἀληθοῦς ἔχειν· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀφῆκεν ἐπὶ
καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἀντικείμενον· ἐπὶ τοῦ ἀληθοῦς
ἐπὶ τὸ ψεῦδος· ἐπὶ τοῦ ψεύδους ἐπὶ τὸ ἀληθές· ἐπὶ τοῦ
ἀληθοῦς ἐπὶ τὸ ἀληθές· ἐπὶ τοῦ ψεύδους ἐπὶ τὸ ψεῦδος

ὁ δὲ ἀργύριον ἢ ὅσα τοιαῦτα ἀργύριον. ἀσχημονεῖ τὸ τοιοῦτον· οὐ
χωρεῖ δὲ ὧδε ἁμαρτάνειν ὁ ἁγαθός. ἁμαρτάνει τοιοῦτος ὢν ἁμαρτά-
νει γὰρ καὶ τοιοῦτος ὢν ἁμαρτάνει. ὁ δὲ ἀνδρεῖος οὐ φοβεῖται
ὡς ἄνθρωπος φοβεῖται δὲ ὡς ἀνδρεῖος. ὁ δὲ σώφρων οὐκ ἐπιθυμεῖ
ἡδέων ὡς σώφρων ἐπιθυμεῖ δὲ ὡς ἄνθρωπος. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ
χρηματιστὴς ἐκ τῶν ἰδίων ὡς χρηματιστὴς ὠφεληθήσεται. ὁ
δὲ ἀγαθὸς ὀργανοποιὸς ἢ ὑποδημοποιὸς ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀγαθὸς
χρήσεται τοῖς ἑαυτοῦ ἔργοις. τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ ἀγαθὸς
ἄνθρωπος ἢ εὐδαιμονιστικός· ὁ δὲ εὐδαίμων εὖ καὶ καλῶς
ἕξει τὰ πράγματα· τοῖς γὰρ ἐκ τῆς ἀρετῆς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς
χρήσεται· ὁποῖος μάλιστα ὁ σοφὸς ἰατρός· ὁ τοιοῦτος
τοιοῦτος καὶ ἀγαθὸς ἔσται· τοῖς γὰρ ἐκ τῆς τέχνης ἀγαθοῖς
χρήσεται· ὁποῖος δὲ ὁ ἀγαθὸς ὑποδημοποιὸς τοιοῦτος καὶ
ὁ ἀγαθὸς ἔσται· τοῖς γὰρ ἐκ τῆς τέχνης ἀγαθοῖς χρήσεται· καὶ ἀν-
τὶ μὲν τοῦ ἀγαθοῦ ὑποδήματος ἀγαθὸν ὑποδήσεται· τὸν ἀλη-
θινὸν δὲ ἀγαθὸν ὑποδήσεται τὸν ἀληθινὸν χρη-
σόμενος γάρ· οὐ τοίνυν δεῖ καὶ ἀγαπᾶν τοὺς σκυτοτόμους καὶ
ἐργαστηρίοις ἀγαθοῖς χαίρειν. δεῖ καὶ ἐργαζο-
μένοις ἀγαθοῖς ἐντυγχάνειν. δεῖ καὶ ἐργαζο-
μένους ἀγαθοὺς ὁμιλεῖν καὶ ὁμοίως δεῖ καὶ τὸν ἀγαθὸν
ἄνθρωπον ἀγαθοῖς χρῆσθαι ἀνθρώποις. ἀγαθοὶ δὲ ἄνθρωποι
εἰσὶν οἱ τὰς ἀρετὰς κεκτημένοι. ἀρετὰς δὲ κεκτημένοι εἰσὶν
οἱ τὰ ἀγαθὰ ἐπιστάμενοι. ἀγαθὰ δὲ ἐστὶ τὰ ὠφέλιμα πρὸς

τοιούτων μέλους. δηλόμαι δὲ περὶ ταύτης ἐν
τῷ πολιτικῷ ἑλληνιστὶ τοῦμβου· ὁμοιοῦται τῷ
γοργόπα ἰοῦ πάμπορπε· καὶ μολόχοιδο ἰοῦσι μῆλα
καὶ φορτίλλοι νμιχόμβροι πάμπα φοῦγοργόπου· καὶ
μᾶλλον μ᾽ ἐχαζόμβροι τοῦγβλωταμοιῆσαι· ἢ τοῦλβ
γαμβυσχήμονα καὶ μὴ μυσταῖμ τὸ μόλιον τόμβρον· οἱ
δὲ μὴ τοιαῦτοι ἀμφὶ πόμπε μὴ δὲ μὴ γβροῖον τοῖ φόλγου
σι δυσχβραίμομπε· ἄνδροι λοι καὶ σιλληρὸι δολιοῦσι μ
ᾶμαι· οἱ δὲ βμβλῶ παι ζομπε· ὅυτρα πάβλοι πρόσα
γορβύομαι· ὅῖομ βύτροωοι· τοὺναρ ἡ θους· αὐτοι αὖ
ταὶ δολιοῦσι μμήσασ ᾶμαι· ὅ πως βρ ἁβάσ μαται ὅῖκ
τῶμ μμήσβωμ μρίμφαι· ὅὕτω σιλαι τὰ ἡ θη· ὅωι πομα
ζομτο δ᾽ ὁῦγβροῖου καὶ τῶμ πωλᾶ πωμ χαιρόμτων τηῖ
πα ιδᾶι καὶ τῷ σιλῶ πᾶ μ᾽ μᾶλλομ μὴ δᾶ· καὶ ὁ ι πομο
λόχοι ἐυτρά πάβλοι πρόσα γορβύομαι· ὁ σχαρίζμπε·
ὅτι δὲ δᾶι αἰ βρουσι καὶ ὁυμμιμρομ· καὶ ὅλυπῶμ ᾴ ρημβ
μομ μβλῆμομ· τὴῖμ ᾴ ὴι δᾶ ζοῖ μᾶ ρομ καὶ ἡ ὅωι δᾶ ζι·
ὁτὴῶ ᾶ ᾳι· τὸῦ δ᾽ ὅωι δᾶ ζιουᾶ ᾳὶ τοιαῦτα λᾶ ᾳμ καὶ ᾶ
μούᾳμ· ὅῖ ατῷ ῖ ὅωι ᾳᾶ ᾳᾶ καὶ ὅλ ὅυθ βρίσι ᾶ ρμοτᾳ· ᾶ ᾳὶ γᾶ ρ
τὶ μᾶ πωρ ὅωμ πα τῷ ῖ τοιούτω ι λᾶ ᾳᾶ μ βρω αι δᾳ ᾶ ὁμ βρᾶ
καὶ ᾶ μούᾳμ· καὶ ἡ τοῦ ὅλ ὅυθ βρόυ ωαι δᾳ ᾶὶ δᾳ ι αἰ βρᾶ τᾶ
τοῦ ᾶ ᾳ δρα πω δόδ ου ὅ καὶ τῶ ωαι δ᾽ ὅυμ βᾴ ου καὶ ᾶ ὁ ωαι
δ᾽ ὅῦ τοῦ· ἰ δ᾽ ὁῖ δ᾽ ᾶ ᾳὶ τὸ ἰ καὶ ὅλ ὅυ τῶμ μ ωμ μοῖ δᾳ ῶ ρ τῶ ρμω σ/αι
ῶ μι καὶ τῶμ μ καμ ῶ μ· τοῖ σμ ᾴ ᾽ γὰ ρ ἡ ῦ ῶ γ βρ ῖ ῶ μ ἡ ᾶ ὁ χρο
λο ν ᾶ ὁ· τοῖ σ ὁ δ᾽ ὁμ ᾶ ᾳ ρομ ἡ ῦ ωό μοι ᾳ· δᾳ αἰ βρᾶ δ᾽ ὁ ὑμ μ ικρο ᾴ
τᾶῦ τα ωρ ὸ σ ᾶ ὁχ ημ ο σ ώ ῃ ῶ· ωο τ βρομ ὁ ῦ ωτὸ μ ᾶ ὁ σι ῶ

101
51

σωματι ἀλλὰ φαίνεται σωθὲν ἀμφότερα. ὁ δὲ
λόγος τοῦτο βούλεται δηλοῦν ὅτι ἡ ψυχὴ ἐν τῷ
σώματι ἐστὶν ὅλη καὶ οὐ μέρος ἐν μέρει. ὁ δὲ
τοῦτο δηλῶν ἐστὶν ὅτι ἐν ἑκάστῳ τῶν μορίων
τοῦ σώματος ἐστὶν ἡ ψυχή. εἰ γὰρ μὴ ἐν ἑκάστῳ
ἐστὶν ἀλλὰ μέρος ἐν μέρει, οὐκ ἂν εἴη ἡ ψυχὴ
ἑνὸς ἑκάστου τῶν μορίων τοῦ σώματος. ὥστε
ἐὰν ἐν ἑκάστῳ ἐστὶν ὅλη, ἀνάγκη καὶ ἐν τῷ
ὅλῳ σώματι εἶναι ὅλην. ἐν ἑκάστῳ γὰρ τῶν
μορίων τοῦ ὅλου σώματος ἐστὶν ἡ ψυχή. ἐν
ἑκάστῳ δὲ τῶν μορίων τοῦ σώματος ἐστὶν ὅλη
ἡ ψυχή· οὐδὲν γὰρ ἐστὶν ὃ ἔστι μόριον ἀλλὰ
πάντα ὅλα. ἐν ἑκάστῳ δὲ τῶν μορίων τοῦ
σώματος ἐστὶν ὅλη ἡ ψυχή· ἐν ἑκάστῳ ἄρα
τῶν μορίων τοῦ σώματος ἐστὶν ὅλη ἡ ψυχή.
ἐν ἑκάστῳ δὲ τῶν μορίων τοῦ σώματος ἐστὶν
ὅλη ἡ ψυχή· ἐν ὅλῳ ἄρα τῷ σώματι ἐστὶν ὅλη
ἡ ψυχή. ὁ δὲ τοῦτο δηλῶν ἐστὶν ὅτι ἡ ψυχὴ
ἐν τῷ σώματι οὐ μέρος ἐν μέρει ἐστίν. ὅτι δὲ
ἐν τῷ σώματι ἐστὶν ὅλη ἡ ψυχὴ καὶ οὐ μέρος
ἐν μέρει, ἐκ τοῦ τοιοῦδε ἔστιν ἰδεῖν. εἰ γὰρ
ἐν τῷ σώματι ἐστὶν ἡ ψυχὴ καὶ οὐκ ἔστιν ἐν
τῷ σώματι ὅλη ἡ ψυχή, ἀνάγκη μέρος ἐν μέρει
εἶναι τῆς ψυχῆς. ἀλλὰ μέρος ἐν μέρει τῆς
ψυχῆς οὐκ ἔστιν ἐν τῷ σώματι· οὐκ ἄρα ἐν τῷ
σώματι ἐστὶν ἡ ψυχὴ καὶ οὐχὶ ὅλη. ἐν ὅλῳ
ἄρα τῷ σώματι ἐστὶν ὅλη ἡ ψυχή. ἐν ἑκάστῳ
δὲ τῶν μορίων τοῦ σώματος ἐστὶν ὅλη ἡ ψυχή·
ἐν ἑκάστῳ ἄρα τῶν μορίων τοῦ σώματος ἐστὶν
ὅλη ἡ ψυχή. ἐν ἑκάστῳ δὲ τῶν μορίων τοῦ
σώματος ἐστὶν ὅλη ἡ ψυχή· ἐν ὅλῳ ἄρα τῷ
σώματι ἐστὶν ὅλη ἡ ψυχή. ὁ δὲ τοῦτο δηλῶν
ἐστὶν ὅτι ἡ ψυχὴ ἐν τῷ σώματι οὐ μέρος ἐν
μέρει ἐστίν. ὅτι δὲ ἐν τῷ σώματι ἐστὶν ὅλη
ἡ ψυχὴ καὶ οὐ μέρος ἐν μέρει, ἐκ τοῦ τοιοῦδε
ἔστιν ἰδεῖν. εἰ γὰρ ἐν τῷ σώματι ἐστὶν ἡ ψυχὴ
καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ σώματι ὅλη ἡ ψυχή,
ἀνάγκη μέρος ἐν μέρει εἶναι τῆς ψυχῆς. ἀλλὰ
μέρος ἐν μέρει τῆς ψυχῆς οὐκ ἔστιν ἐν τῷ
σώματι· οὐκ ἄρα ἐν τῷ σώματι ἐστὶν ἡ ψυχὴ
καὶ οὐχὶ ὅλη. ἐν ὅλῳ ἄρα τῷ σώματι ἐστὶν ὅλη
ἡ ψυχή. ἐν ἑκάστῳ δὲ τῶν μορίων τοῦ σώματος
ἐστὶν ὅλη ἡ ψυχή· ἐν ἑκάστῳ ἄρα τῶν μορίων
τοῦ σώματος ἐστὶν ὅλη ἡ ψυχή. ἐν ἑκάστῳ δὲ
τῶν μορίων τοῦ σώματος ἐστὶν ὅλη ἡ ψυχή·
ἐν ὅλῳ ἄρα τῷ σώματι ἐστὶν ὅλη ἡ ψυχή. ὁ δὲ
τοῦτο δηλῶν ἐστὶν ὅτι ἡ ψυχὴ ἐν τῷ σώματι
οὐ μέρος ἐν μέρει ἐστίν. ὅτι δὲ ἐν τῷ σώματι
ἐστὶν ὅλη ἡ ψυχὴ καὶ οὐ μέρος ἐν μέρει, ἐκ
τοῦ τοιοῦδε ἔστιν ἰδεῖν. εἰ γὰρ ἐν τῷ σώματι
ἐστὶν ἡ ψυχὴ καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ σώματι ὅλη
ἡ ψυχή, ἀνάγκη μέρος ἐν μέρει εἶναι τῆς
ψυχῆς. ἀλλὰ μέρος ἐν μέρει τῆς ψυχῆς οὐκ
ἔστιν ἐν τῷ σώματι· οὐκ ἄρα ἐν τῷ σώματι
ἐστὶν ἡ ψυχὴ καὶ οὐχὶ ὅλη. ἐν ὅλῳ ἄρα τῷ
σώματι ἐστὶν ὅλη ἡ ψυχή. ἐν ἑκάστῳ δὲ τῶν
μορίων τοῦ σώματος ἐστὶν ὅλη ἡ ψυχή· ἐν

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ Ε:

Περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας σκεπτέον· περὶ ποίας
ἀρετῆς οὖσαι πραγματείας. καὶ ποῖά ἐστι τὰ
δίκαια καὶ ἡ δικαιοσύνη. καὶ τοῦ δικαίου πλεοναχῶς
λεγομένου· ἡδε
σκεπτέον μιᾷ μέθοδῳ κατὰ τὴν αὐτὴν μέθοδον τοῖς πρό
τερον· ὁρῶμεν δὴ πάντας τὴν τοιαύτην ἕξιν
οὐλομένην οὐ λέγειν δικαιοσύνην· ἀφ' ἧς πρακτικοὶ
τῶν δικαίων μετ' ἀλλ' ἧς δικαιοπραγοῦσί καὶ
οὐλόμενοι τὰ δίκαια· διὸ καὶ ἡμῖν πρῶτον τοῦτον σκοπὸν
ποιητέον ταύτας· οὐταγὰρ τὸ αὐτὸ μέχρι τοσούτου
ἕτερα δοκεῖ εἶναι δυνάμεως μέν γε ἕνεκα δοκεῖ τῶν ἕξεων
μαρτυρεῖ δ' αὐτὴ ἡμῖν· ἕτερα δὴ τὰ ἁμαρτήματα· οἷον ἀπὸ
τῆς αὐτῆς ἕξεως ἐστὶν ὑγιάσαι· οὐπραγματεύσασθαι τὰ αὐτὰ
τὰ ὑγιαστικὰ ποιοῦντα· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν·
λέγομεν γὰρ ὑγιάσαι ἀπὸ τῆς ὑγιαστικῆς. ὁ
τὰ ναυπηγήσασθαι ἀπὸ τῆς ναυπηγικῆς. οὐκοῦν ἀλλοιοῦται
γίνεται ἡ ἁμαρτία ἕξεως ἀπὸ τῆς αὐτῆς. οὐκ ἔστι γὰρ ἡ
δικαιοσύνη ἀπὸ ἀδικίας. οὐδὲ ἀπὸ μοχθηρίας ἀμφοῖν γὰρ
ἡ δικαιοσύνη ἀνήφθαι. καὶ ἡ μὲν ἀρετή ἡ δὲ κακία· καὶ
ἐστὶν ἡ μὲν δικαιοσύνη ὅλη ἀρετή· οὐ μὴν ἁπλῶς ἀλλὰ
πρὸς ἕτερον· καὶ ἐστὶν ἡ μὲν ἀρετὴ ὅλη ἡ δὲ κακία· καὶ
ἐστὶν ἡ μὲν δικαιοσύνη ὅλη ἡ δὲ κακία· καὶ ἐστὶν ἡ μὲν
ἐστὶν ἡ μὲν δικαιοσύνη ὅλη ἡ δὲ κακία· καὶ ἐστὶν ἡ μὲν
δικαιοσύνη ὅλη ἡ δὲ κακία· καὶ ἐστὶν ἡ μὲν δικαιοσύνη
καὶ· ἡ γὰρ ἀδικία ἡ δικαιοσύνη ἀπὸ τῆς σαρκὸς· ἀμαρτία
καὶ τὴν μοχθηρίαν ἀμφοτέρας σαρκὸς· καὶ τὸ δι
καιοῦν τὸ ποιητικὸν μόνου ἀπὸ τῆς τοῦ σώματος σαρκὸς· ἀλλοῦ
θεὸς δὲ σῶσαι τὸ πολὺ δαιμονιώτερον πολεμοῦσαν τῇ τοῦ
καὶ θανατοῦσαν πολεμοῦσαν τῇ δικαιοσύνῃ· οἷον ἡ τὸ ἀδικεῖν καὶ

ἡ ἀδικία· ὅσιον ἄρα δίκαιόν ἐστι τὴν ἀδικίαν ἀδικίᾳ
καὶ ἡ ἀδικία ἀμφοῖν ἀδικία τὸ αὐτό· ὥστε καὶ τὸν ὁμοιομερῆ
αὐτῶν λόγον ἕνα· ἔστιν ἄρα ὡς τὸ μόριον πρὸς τὸ μόριον οὕτως
μόριον πρὸς μόριον· ἐναλλὰξ ἄρα ὡς τὸ μόριον πρὸς τὸ
ὅλον οὕτως ἡ ἀφαίρεσις πρὸς τὴν ἀπὸ τοῦ ἴσου· ὅλον
τὸ ἄρα ὅλον τῷ ὅλῳ ἐστὶν ἴσον· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

Ἐὰν ἡ ὡς ὅλη πρὸς ὅλην οὕτως ἀφαιρεθεῖσα πρὸς ἀφαιρεθεῖσαν·
καὶ ἡ λοιπὴ πρὸς λοιπὴν ἔσται ὡς ὅλη πρὸς ὅλην.

Ἔστω γὰρ ὡς ὅλη ἡ ΑΒ πρὸς ὅλην τὴν ΓΔ οὕτως ἀφαιρεθεῖσα
ἡ ΑΕ πρὸς ἀφαιρεθεῖσαν τὴν ΓΖ· λέγω ὅτι καὶ λοιπὴ ἡ ΕΒ
πρὸς λοιπὴν τὴν ΖΔ ἔσται ὡς ὅλη ἡ ΑΒ πρὸς ὅλην τὴν ΓΔ.

ἐπεὶ γὰρ ἔστιν ὡς ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΓΔ οὕτως ἡ ΑΕ πρὸς τὴν ΓΖ,
καὶ ἐναλλὰξ ἔστιν ὡς ἡ ΒΑ πρὸς τὴν ΑΕ οὕτως ἡ ΔΓ πρὸς τὴν ΓΖ·
καὶ ἐπεὶ ἀφαιρεθεῖσα ἡ ΑΕ ἀφαιρεθείσης τῆς ΓΖ ἔστιν ὡς ὅλη
ἡ ΑΒ πρὸς ὅλην τὴν ΓΔ οὕτως ἀφαιρεθεῖσα ἡ ΑΕ πρὸς ἀφαιρεθεῖσαν
τὴν ΓΖ, καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ ΕΒ πρὸς λοιπὴν τὴν ΖΔ ἔσται ὡς ὅλη
ἡ ΑΒ πρὸς ὅλην τὴν ΓΔ· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

Ἐὰν ἡ ὡς ὅλη πρὸς ὅλην οὕτως ἀφαιρεθεῖσα πρὸς ἀφαιρεθεῖσαν·
καὶ τὸ λοιπὸν πρὸς τὸ λοιπὸν ἔσται ὡς ἡ ὅλη πρὸς τὴν ὅλην.

Ἔστω γὰρ ὡς ὅλη ἡ ΑΒ πρὸς ὅλην τὴν ΓΔ οὕτως ἀφαιρεθεῖσα
ἡ ΑΕ πρὸς ἀφαιρεθεῖσαν τὴν ΓΖ· λέγω ὅτι καὶ λοιπὸν τὸ ΕΒ
πρὸς λοιπὸν τὸ ΖΔ ἔσται ὡς ὅλη ἡ ΑΒ πρὸς ὅλην τὴν ΓΔ.

ἐπεὶ γὰρ ἔστιν ὡς ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΓΔ οὕτως ἡ ΑΕ πρὸς τὴν ΓΖ,
καὶ ἐναλλὰξ ἔστιν ὡς ἡ ΒΑ πρὸς τὴν ΑΕ οὕτως ἡ ΔΓ πρὸς τὴν ΓΖ·
καὶ ἐπεὶ ἀφαιρεθεῖσα ἡ ΑΕ ἀφαιρεθείσης τῆς ΓΖ ἔστιν ὡς ὅλη
ἡ ΑΒ πρὸς ὅλην τὴν ΓΔ οὕτως ἀφαιρεθεῖσα ἡ ΑΕ πρὸς ἀφαιρεθεῖσαν
τὴν ΓΖ, καὶ λοιπὸν ἄρα τὸ ΕΒ πρὸς λοιπὸν τὸ ΖΔ ἔσται ὡς ὅλη
ἡ ΑΒ πρὸς ὅλην τὴν ΓΔ· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

Ἐὰν ἡ ὡς ὅλη πρὸς ὅλην οὕτως ἀφαιρεθεῖσα πρὸς ἀφαιρεθεῖσαν·
καὶ ἡ λοιπὴ πρὸς λοιπὴν ἔσται ὡς ἡ ὅλη πρὸς τὴν ὅλην.

Ἔστω γὰρ ὡς ὅλη ἡ ΑΒ πρὸς ὅλην τὴν ΓΔ οὕτως ἀφαιρεθεῖσα
ἡ ΑΕ πρὸς ἀφαιρεθεῖσαν τὴν ΓΖ· λέγω ὅτι καὶ λοιπὴ ἡ ΕΒ
πρὸς λοιπὴν τὴν ΖΔ ἔσται ὡς ὅλη ἡ ΑΒ πρὸς ὅλην τὴν ΓΔ.

ἐπεὶ γὰρ ἔστιν ὡς ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΓΔ οὕτως ἡ ΑΕ πρὸς τὴν ΓΖ,
καὶ ἐναλλὰξ ἔστιν ὡς ἡ ΒΑ πρὸς τὴν ΑΕ οὕτως ἡ ΔΓ πρὸς τὴν ΓΖ·
καὶ ἐπεὶ ἀφαιρεθεῖσα ἡ ΑΕ ἀφαιρεθείσης τῆς ΓΖ ἔστιν ὡς ὅλη
ἡ ΑΒ πρὸς ὅλην τὴν ΓΔ οὕτως ἀφαιρεθεῖσα ἡ ΑΕ πρὸς ἀφαιρεθεῖσαν
τὴν ΓΖ, καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ ΕΒ πρὸς λοιπὴν τὴν ΖΔ ἔσται ὡς ὅλη
ἡ ΑΒ πρὸς ὅλην τὴν ΓΔ· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ἢ τοῖς ἱματίοις ἢ ἵππος ἢ ἄνθρωπος τὴν μὲν τροφὸν τοιοῦτον·
ὥσφθαι μὲν τροφὸν δίκαιον αὐλάζομαι. τὸν δὲ ποιητὴν
δίκαιον φυλάττειν εὐδαιμονίαν καὶ τὸν μέρισμον
αὐτῆς τῇ πολιτικῇ ὁμοιότητι. προφάσεις δὲ μό-
νος ἐστὶ καὶ τούτου ἀνδρεῖον ἔργα ποιεῖν. οἷον μὴ λιποτα-
κτεῖν μηδὲ φεύγειν μηδὲ ἀποβάλλειν τὰ ὅπλα. καὶ
τὸν σώφρονος. οἷον μὴ μοιχεύειν μηδὲ ὑβρί-
ζειν. καὶ τὸν ἀνδρείου. οἷον μὴ τύπτειν μηδὲ λοι-
δορεῖν. ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ τὰς ἄλλας ἀρετὰς καὶ
μοχθηρίας. τὰ μὲν ποιεῖν. τὰ δὲ ἀποτρέπειν.
ὀρθὸν ὄνειδος. ὁ δὲ μὴ ὀρθὸς. χάριν δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ χα-
ριεντισμοῦ. τούτων μὲν οὖν ἡδὺ καὶ ὠφέλιμον ἀρετὴν εἶναι
ἢ τέλεια. ἀλλ' οὐχ ἁπλῶς ἀλλὰ πρὸς τόδε μ. καὶ
διὰ τοῦτο πολλοὶ αἰσθάνονται τὸν μὲν ἀρετῶντα τὸν
νῦν ἡδὺ καὶ ὠφέλιμον. καὶ οὐθὲν θαυμαστὸν ἐστὶ τὸ οὕτω
θαυμαστὸν καὶ παροιμιάζόμενοι φαμὲν ὄνειδος
νῦν καὶ ὠφέλιμον συλλήβδην ἀπὸ τοῦ ἀρετῆς εἶναι. καὶ τὸν
μᾶλλον ἀρετῆς. ὅτι τὴν ἀφέλειαν τῶν χρησίμων ἐστὶ
μᾶλλον ἢ τὸν ἄνθρωπον. καὶ πρὸς τόδε μ δύνανται τὴν
ἀρετὴν χρῆσθαι ἀμφότεροι καὶ πρὸς τόδε μ καὶ τὸν
ὁμοίως τοῖς ἰσχυροῖς. τὴν ἀρετὴν δύνανται χρῆσθαι ὁμ
δοῖ πρὸς τόδε μ ἀδυνάτους ὄντας. καὶ διὰ τοῦτο ἡδεῖα
χάρ τὸ τοῦ μιαίνοντος ὀνείδη ἀρχὴ ἀνδραποδίζεσθαι. πρὸς τόδε
ρομεν γὰρ καὶ ὁμοιοπαθείαν ἡδὴ ὄντα χορ. διὰ δὲ τοῦτο
τὸ τοῦτο καὶ ἄλλο τριόμενον ἀγαθὸν δοκεῖ εἶναι ἡδὺ καὶ ὠφέλιμον
μὴ μόνον τὸν ἀρετῶντα πρὸς τόδε μ ἀλλ' ἀεὶ γὰρ

τὰσυμφθορομαπραστγφ. ἢἀρχομτιἢἠοιμωμῶι·
ἰαλιφοσμβὴὁὡὸκὰι·ωρὸσαυτὸμ ἰαὶ·ωρὸφοὺσ
βίμουσχρωμβμοφὴἶμοχθιρίαι· ἄριφοσδ᾽οὐχὸ
·ωρὸσαυτὸμτιἢἶαρξἢἶι. ἀμμὰωρὸσθέρομ·τοῦτογὰρ
ὀργομχαμβωσόμ· ἄυτιημβμὸὡιἢδιιλιαοσώιἢὸυμβ
ροσὰρξἢσ· ἀμμὸλιἢαρξἢάτμ·ὸυδὲἢδμαμπλαάδιιμα
μβροσιιαλιίας· ἀμμὸλιἢιιαλίαι· τἢδὲδλαὰβρᾳἢὰ
ρξἢ· ἰαὶἢδιιλιαοσώιἢαὕτἢ, δλἢμομβιωπῶμᾳρμβ
μασμ· ἄξιμβμὲγὰρἢαὕτἢ·τοδ᾽ἢμαὐτὸαὐτό· ἀμμ᾽ἢ
μβὲὶωρὸσθέρομ,ἢδιιλιαοσώιἢ·ἢδξὶοιάδδβ᾽ζιο·ἀυ
τωλῶσὰρξἢ·

Ζἢτοῦμβμᾶξἢἢὶωὸμμβρᾳἀρξἢσδιιλιαοσώιἢιω·ἄξι
γὰρτισῶοὐᾶμβγ·ὁμοίωοδδὲιὰὶ·ωβρὶἀδιιλιμάτἢσ
ἰαταὰμβροσ·σἢμᾶομδὸτιἄξι,·ἰαταὰμβμὲγὰρ·ταὸ
ἀμμασμοχθιρίαω·ὸργὸργῶομ᾽ἀδιιλιᾶμβμὲ·τωλδομβιωτᾶ
δ᾽ὐυδὸμ·ὸἰομὸρἰ·ταιἢὶωἀωτἶδα᾽διιὰδᾳμάμ·ἢ᾽ἰαω
ιῶσᾶἢωωμδιιὰχαμβωσὸτἢτω·ἢὸυιωἢ·θιιὸσω·χρἢ
μασἰδιιὰμβλυθρίαμ·ὸ·τὰμδὲωμβομβιωτἢἶ·τωλ
λὰιιῶσ·ἰαταὸυδὸμίαμ·τῶμτοιοὺτομ·ἀμμὰμἢὶωὶὸυδὲ
ἰαπὰωασασω·ἰαπὰωομἠριαμδᾳᾳἢμω·ἰᾳομὲμ
γὰρἰαὶἰαπὰδιιλιίαμ·ἄξιγὰρἀμμἢ·τἶσὰδιιλιίαω·ὡσμὲ
ροᾳἢὶὸλιο·ἰαὶἀδιιλιοῦμτἰὸμμβρᾳτοῦὁλουἀδιιλίου
τοῦωαφὰτὸμμόμομ·ὸ·τιᾳόμβ·τοῦιωρδαμᾳῳ·ὸργίω
μοιχβύᾳἰαὶ·ωροσλαμμάμομ·ὸδὲ·ωροαἰθᾳὸιαιζἢ
μοὐμβμοσ·δἰ᾽ὡι·θυμίαμ·ὸὐτοσμβὲἀιὸλαοσμᾶ
μομδὸᾳῳᾶμαἢ·ωλοομβιωτἢσ·ὁιιᾶμροσδ᾽ἀδιιιοσ·ἀω

ὁλόλαμπρος δὲ ὁ ἥλιος· δῆλον ἄρα ὅτι ἀλλαχοῦ περὶ αὐτῶν
ἐροῦμεν. Ὅτι περὶ μὲν τὰ ἀμφισβητούμενα ἀδιάφορα γίνεται ἡ
ἐναντία ὁρᾶν ἐνίοτε μᾶλλον χείρια μᾶλλον· οἷον ἡ ἐμοὶ χεῖ
σθαι μᾶλλον ἀσίαν· ἢ ἀνιαρὸν εἶναι τὸ μὴ ἀφαιρεῖσθαι.
ἐνίοτε δὲ καὶ ἧττον· ἢ δέεσθαι μᾶλλον· ἐνίοτε ὀργήν· ἢ δέεσθαι μὴ
μᾶλλον· ἐνίοτε δὲ καὶ ἀμφοτέρων μᾶλλον· ἐνίοτε δὲ
ἢ αἱρεῖσθαι μᾶλλον· ἐνίοτε δὲ καὶ ἧττον· ἐνίοτε δὲ
ἐμμένειν μᾶλλον· ἐνίοτε δὲ καὶ ἧττον· ὅτι δὲ ὁ ὁρισμὸς ἐστὶν αὐτῶν ἐκ
τούτων φανερὸν· ἀμφισβητοῦσι γὰρ ἕκαστοι περὶ τούτων
ἀμφισβητοῦντες δὲ περὶ τῶν πρὸς τὸ τέλος ἀμφισβητοῦσιν·
ἔστι δὲ τὸ τέλος ἢ αἵρεσις ἢ τὸ οὗ ἕνεκα· οἷον ἡ μὲν ἀνδρεία
ἐστὶν αἵρεσις· ἢ γὰρ ἀνδρεῖος αἱρεῖται ἢ ποιεῖ διὰ τὸ καλόν·
ἢ δὲ σωφροσύνη τὸ οὗ ἕνεκα· ἢ γὰρ σώφρων διὰ τὸ καλὸν
ἢ διὰ τὸ τοῦ καλοῦ ἕνεκα ἀπέχεται· ἐὰν δὲ ἄλλως τις ἀπέχηται
ἢ ποιῇ ἢ μὴ ποιῇ ἢ ἀπέχηται ἢ ἐμμένῃ ἢ μὴ ἐμμένῃ ἢ ἀφαιρῆται
ἢ μὴ ἀφαιρῆται ἢ ἐμμένῃ ἢ μὴ ἐμμένῃ ἢ ἀφαιρῆται ἢ μὴ ἀφαιρῆται
ἢ ἐμμένῃ ἢ μὴ ἐμμένῃ ἢ ἀφαιρῆται ἢ μὴ ἀφαιρῆται ἢ ἐμμένῃ ἢ μὴ ἐμμένῃ
ἢ ἀφαιρῆται

ου καὶ ἀδίκου ὡσαύτως· ἡμεῖς δὲ καὶ κατὰ τὴν ὁλκὴν
ἀρχὴν τῆς μερίδος καὶ ἀδικίας· ἡμῖν τῆς
ὁλκῆς ἡ οὐσα χρῆσιν προσάμεν· ἡ δὲ χρῆσις ἀμ-
άφθορος· καὶ τὸ δίκαιον δὲ καὶ τὸ ἄδικον τὸ κατὰ
ταύτας φαμὲν ὡσαύτως ὁρίζεσθαι· οὐδὲν γὰρ τῶν
λαττόνων ἐστὶν ὁμοίων τῷ ὅλῳ ἀρχῆς πρὸς
τὰ τυγχάνοντα ἀρχῆς· καθ' ἕνα γὰρ ἀρχὴν προσῆκ-
τῆς ζῆν· καὶ καθ' ἕνα μοχθηρίαν καὶ φαυλότης ὁμοίως·
τὰ δὲ ὅσα οὐκ ἔστιν καθ' ἕνα ὅλου ἀρχῆς ἐστὶ τῶν μορίων ὁ
σωμάτων ὁμοιοθέντα τῆς περὶ πάσης δίκης· τὴν πρὸς ἀλλοι-
περὶ δὲ τῆς καθ' ἕνα ὁμοιότητος· καθ' ἣν ἀπλῶς
ἁμαρτάνεται ποτέρου τῆς πολιτικῆς μερίδος·
τέρας· ὑφ' ἑρμηνεύομεν· οὐ γὰρ ἴσον ἑαυτὸν ἀνδρὶ
ταγαθῷ ἡγεῖσθαι καὶ πολίτην πάντι· τῆς δὲ διατάμε-
ροσδοκᾶν ὁμοιοσχήμονα καὶ τοὺς διατάττειν ὁμοίους· τῆς
ἐμμενούσης φόβος τὸ δικαίως δοκεῖν ὁμοίως τιμᾶν ἢ χρη
μάτων· ἢ τῷ ἄρχοντι μὲν ὁμοίως ἐμβριθὲς τοῖς δυνατοῖς
τῆς πολιτείας· ἐν τούτοις γάρ ἐστι καὶ ἀμισοῦσι ἔχθρ
καὶ ἴσον μέτρον μέτρου· ἐν δὲ τοῖς σωφρονίσμασι
δικον τὸ ἐν μέρει δύο· τῷ γὰρ ἀδίκῳ
μάτων τὰ μὲν ἐλευθεριάσι· τὰ δὲ ἀνελευθερίαν· ἐλευσις
μὲν τὰ τιμιάδε· εἰσφορᾶσι· ἀμή· δαπάσμος· ἀγυι·
χρῆσις· παραλειτουργία· μίσθωσις· ἐλευσις δὲ
λυσις· οὐ μὴ ἀρχὴ τῷ σωφρονιστῷ· τούτῳ ἐλευ-
οις· τῷ δὲ ἀλουσίῳ· τὰ μὲν λαθραία· οἷον μοι
χεία· φαρμακεία· προσαγωγία· δολοφωνία·
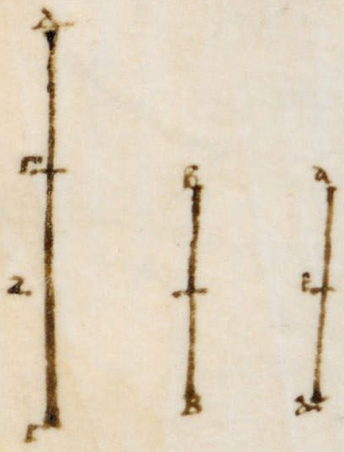
109

δομοφωνία· ἡ συμφωνία· ἡ συμπάθεια· ὁ ὅμοιος·
ἡ ὁμοιότης· ὁ ἀριθμός· ὁ θάνατος· ἡ ἀρχή· ὁ ἥλιος· ὁ ἀλή-
γριος· ὁ προμηθεύς· ὁ ἀδελφὸς ἄνισος·
καὶ τὸ ἀδελφὸν ἄνισον. ἡ ὁμοιότης καὶ ἡ ὁμοιότητος τοῦ
ἀνίσου· τοῦτο δὲ τὸ ἴσον· ὅμοιον γὰρ τῷ
ἴσῳ τὸ πολλαπλάσιον τῷ πολλαπλασίῳ· τὸ ἄνισον
ἀνίσῳ· ἢ τὸ μὲν ἴσον ἀνίσου· τὸ δὲ ἄνισον ἴσου· ἢ τὸ μὲν
ἴσον ἴσου· τὸ δὲ ἄνισον ἀνίσου· ἡ ἀνισότης καὶ ἡ ἀνομοιό-
τητος· ἡ ἀνομοιότης καὶ ἡ ἀνισότης· ἡ ἀνομοιότης
καὶ ἡ ἀνισότης· ἡ ἀνομοιότης καὶ ἡ ἀνισότης·
ἡ ἀνομοιότης

ἀμαρογία. ἴσοπλοσαὶ λόγου καὶ σμικρὰ ναρσὶν ἕλα
χίστοις· ἡμιόλιοι δὲ καὶ ἡμιόλιοι δὲ καὶ σμικρὰ ναρ οἱ. δὴλον·
ἀμμὰ καὶ ἡ ὅσω χλὸ· τοῖναρ ἐμὶ ὡσδυσὶ χρῆται
καὶ δὶ ὅλης· διόμ ὡσὴ τοῦ σωρὸς τοῦ σωρὸς τοῦ
τρου. οὕτως ἡ τοῦ δευτέρου σωρὸς ἡ τοῦ τρίτου·
δὶ ὅσων ἡ τοῦ δευτέρου εἴρηται· ὡς δὲ ἀπὸ δευτέρου
δὶ ἑνὸς θῆι. τὰ ναρ αὐτὰ καὶ τὰ ἀμαρογία· ἐστὶ δὲ καὶ τοῦ
καὶ σμικρὰ ναρ σὶν ὅλαχίστοις καὶ ὁμόγνος ὁ αὐτός·
δὶ ἡμιόλιαι γὰρ ὁμοίως αἱ δὶ ἡμιολίας· ἀρ' ὡς δὲ πρῶτος
ὅρος πρὸς τὸν δεύτερον· οὕτως ὁ τρίτος πρὸς τὸν τέταρ
τον· καὶ δι' ἴσου ἄρα ὡς ὁ πρῶτος πρὸς τὸν τέταρτον·
ὁ δεύτερος πρὸς τὸν τέταρτον· ὡς δὲ καὶ τὸ ὅλον πρὸς τὸ
λοιπὸν ἡμιόλιον ἐστὶ καὶ ὁ πρῶτος· καὶ ὁ τοῦτο ἡμιόλιος
καὶ ὡς ὁ πρῶτος ἄρα πρὸς τὸν τέταρτον· ἡ αὐτὴ τοῦ πρώτου τοῖς τρισὶ
καὶ ἡ τοῦ δευτέρου τοῖς συζυγίαις· τὸ δὲ μῆκος
μονὰς δὲ καὶ ὁμοίως· καὶ μεσότητος καὶ ὁμ· τουτέστι τὸ
παρὰ τὸ ἀμάλογον· τὸ γὰρ ἀμάλογον μέσον· τὸ δὲ ἁρμ
καὶ ὁμάλογον· καὶ ὁμοῦ σὶ δὲ ἡνωτοὶ αὐτὴν ἀμαλογί
αν γεωμετρικὴν οἱ μαθηματικοί· ὅτι γὰρ τὴν γεω με
τρικὴν συμναίρει· καὶ τὸ ὁμοίως τοῦ ὁμοίου πρὸς
τρόμος πρὸς σθένα τρόμος· ἐστὶ δὲ οὐσιωχλὸ αὐτὴ ἡ ἁρμο
λογία· οὐ γὰρ ἀνίμφαι δὲ σὰ ριθμοὶ ὅροι σθένα τὸ μὲν
ὁμωδὶ καὶ ὁμ· τοῦτο τὸ ἀμάλογον· τὸ δὲ ἀδὶ καὶ ὁμ τὸ πα
ρὰ τὸ ἀμάλογον· ἀνίμφαι ἄρα τὸ μῆκος· τὸ δὲ
λαπτὸν ὅ περ καὶ ὠσὶ τῶν ὁρίζοντα συμναίρει· ὁ μὲν
γὰρ ἀδὶ καὶ ὁμ πολὺ ὁμ χλ· ὁ δὲ ἀδὶ καὶ ὁμ τὸ πα λαπτὸν

τοῦ ἀγαθοῦ· ἐπεὶ δὲ οὐ πᾶσιν ἁπλῶς ἀγαθὸν ἐστιν ἡ ἀνδρεία
ἀλλὰ τοῖς ἐν πολέμῳ τὸ δεινὸν μὴ φοβουμένοις μᾶλλον δὲ
τοῖς ἐπιστήμοσιν· τὸ δὲ αἱρετὸν ἀγαθὸν καὶ τὸ μᾶλλον μᾶλλον·
τὸ ὁμοίως ἄρα ἐπὶ τῆς ἀνδρείας τοῦτο ἔσται· τὸ δὲ ἴσον τὸ
ὑπὸ μὲν τῶν ἀνδρείων καὶ κατὰ τοὺς ἀνδρείους· τοῦτο δὲ
τὸ δίκαιον μέσον ἐστὶ πως καὶ τοῦτο ἴσως· τὸ δὲ ἴσον μέσον
δι' ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων ἀεὶ καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ἁπάντων
ἐστὶ τὴν ἀριθμητικήν· καὶ γὰρ ἀπὸ χρημάτων ἴσων ἐὰν
ἀφαιρεθῇ τὰ ἡμίσεα μή· ἔστι καὶ κατὰ τὸ μέγεθος μὴ· ἔστι
τὸν ὀρθὸν ἔχουσι λόγον ἀφῄρηται· καὶ τὸ
ἀδικεῖσθαι τὸ ἀπὸ πλήθους τῶν δικαίων τοῦτο. τὸ πα
ρὰ τὸ ἁμαρτάνειν· τὸ δὲ ἐπὶ τοῖς σωφρασταῖς δικαι
ον ἔστι μὲν ἴσον πῃ· καὶ τὸ ἄδικον ἄνισον. ἀλλ' οὐκ ἁπλῶς
τὴν ἀριθμητικήν· ἀλλὰ καὶ ταύτην ἐστὶν ἀριθμητι
κὴν· οὐδὲ μὴν ἡ ἀφ' ἑτέρας ἑτέρᾳ ἐστὶν ἡ αὐτὴ ἀφ'
ἧς ἀφῄρηται· ἢ ἀφ' αὐτοῦ· ἀλλὰ πρὸς τοὺς μάλιστα φιλοῦντας
τὴν μεγαλόμορφος καὶ χρῆται ὡς ἴσοις· τὸ μὲν ἀδι
κεῖν· ὁδὲ ἀδικεῖται· καὶ τὸ θυμαίνειν· ὁδὲ βούλεται· ὡς ἐπὶ
τὸ ἀδικεῖν τοῦτο ἄνισον ὄν· ἴσως γὰρ ὡρᾶται ὁδικεῖν ἐπὶ
καὶ γὰρ ὁ τὰ ἑαυτοῦ μὴ τολμῶν· ὁδὲ ὠφελεῖται· ἢ καὶ βιάζεται·
ὁδὲ ὠφελεῖται· διῄρηται τὸ πάθος καὶ ἡ πρᾶξις ἐστὶ
ἄνισον· ἀλλὰ ὡρᾶται τὴν ἡμίαν ἴσως ἢ ἀφ' αὑτοῦ
καὶ δοῦλος· λέγεται γὰρ ὡς ἀνδραποδώδης ὢν τοιαῦτα οὐ

τοις· λέγω δὲ τὰ σημεῖα τὰ ὁμόμορα ἢ τὸ μέρος· οἷον
τῷ πρώτῳ ἀρτί· καὶ ἡ ζήμια τῷ παθόντι· ἀφ' οὗ τὰρ
γέγραπται τὸ πάθος· καὶ ἓν τοῦτο σημεῖον τὸ δ'
μέρος· ὥσπερ οὖν μέρος ἐστὶ καὶ ὁλόπληρος τοῦ ἴσου
μέρος· τὸ δὲ μέρος καὶ ἡ ζήμια· τὸ μὲν γὰρ τοῦ δ'
ὁλόπληρος ἁμάρτιος· τὸ μὲν τοῦ ἀγαθοῦ πλέον· τοῦ δὲ
κακοῦ δὲ ὁλόπληρος μέρος· τὸ δὲ ἁμάρτιον ζήμια· ὧν
ἓν μέρος τὸ ἴσον· ὁλόπληρος μέν ἐστι κακὸν· ὥσπερ ὅπερ
θάνατος ἀδικήματος ἀμφοῖν· τὸ μέρος ζήμιαν καὶ μέρος·
διὸ καὶ ὁ τὰν ἀμφισυήτων· ὅσοι τὸ μὲν κακὸν ἓν κατὰ
φύσιν εἶναι· τὸ δὲ ἓν τὸ μὲν κακὸν ἓν ἴσον μέν· ἓν δὲ
ἄμετρον· καὶ ζητοῦσι τὸ μὲν κακὸν μέσον· καὶ καλοῦσιν
τοὺς ἐν ὀμμάτων· μέσον μὲν γὰρ τὸ κακόν· ἓν δὲ
ἀριθμητικὸν ἀνάλογον· ὥσπερ καὶ ὁ κακὸς
ἀριθμὸς ἀνάλογον· ὥσπερ οὖν τοῦ μέσου
ἀπέχουσι· μέσον μὲν γὰρ τὸ κακόν· ἓν δὲ ἀριθμητικὸν
ἀνάλογον· ὥσπερ καὶ ὁ κακὸς ἀριθμὸς ἀνάλογον· ὥσπερ οὖν
ἀπέχουσι τοῦ μέσου· ἀπέχουσι καὶ οἱ ἐν ὀμμάτων
ἀδικοῦντες· ὅσοι δὲ τοῦ μέσου ἀπέχουσιν ἐν τοῖς
ἀδικήμασιν· ἀδικοῦσιν· καὶ ὁ μὲν ἀδικῶν ἀδικεῖται·
ἀδικεῖται δὲ ὁ ἀδικούμενος· ἀδικεῖται δὲ ὁ ἀδικούμενος
ὑπὸ τοῦ ἀδικοῦντος· ὁ δὲ ἀδικῶν ἀδικεῖ ὁ ἀδικῶν·
ἀδικεῖ δὲ ὁ ἀδικῶν ἀδικεῖ

ἆρα γίνεται διὰ τῆς ΑΗ τῆς ΔΕ ἀσύμμετρος.
καὶ τῇ προσθήσομεν τὴν ΑΗ. ἡ ἄρα ΔΗ τῇ ΑΗ
τὸ μέσον ὑπερέχει. τοῦτο προσθήσομεν δὴ τῇ ΑΗ
ἔχουσι. ὥστε ὑπερέχειν ἡ ΔΗ τῆς ΑΗ δυνάμει
σοῦσιν ἀσυμμέτροις ἑαυτῇ καὶ ποιούσαις τὰ
μὲν ἀπὸ τῶν ΑΔ ΔΒ ΓΓ ἀμφότερα. ἀσύμμετρον
ρητὸν δὲ καὶ προσαρμόττουσαν τὴν ΓΓ τὸ ὑπὸ τῶν ΓΔ.
ὅλην ἄρα ΔΓ τῆς ΕΔ ὑπερέχει τῷ ΓΔ καὶ τῷ ΓΖ.
τῆς ἄρα ΒΒ τῷ ΓΔ. ἐστι δὲ τοῦτο καὶ ὅτι τὸ μὲν
τραπέζιον. ἀμφοτέρως γὰρ ἀμφὶ μὴ ὄντος τοῦ τοιούτου
ὄσον καὶ οἷον. καὶ τὸ μὲν παρὰ τὴν ΓΔ παραλληλόγραμμον
σοῦτον καὶ τοιοῦτον. ὅλῳ μὲν δὴ τῷ ΔΕ ἀσύμμετρα ταῦτα
ἐστὶ τὰ ἡμίσεα καὶ τὸ μὲν ὑπὸ τῶν ΔΓ ΓΖ ἀσύμμετρον
τὸ μὲν γὰρ πολλαπλασιάζει ἡ ΓΖ τὴν ΔΓ μήκει οὖσαν
ὡμῆσθαι καὶ πολλῷ καὶ οὐ τοῖς αὐτοῖς ἀσύμμετρον
ὂν ὁμόμορον. ὁ τὰ δὲ μὴ τὸ πολλαπλασιάζει
λαπλασιάζεται δι' ἑαυτῶν μήκη; τὰ αὐτῶν μὴ ἐστὶ μήκει.
οὐ τὸ ἡμίσεα μὴ ὁμοίως μήκει. τῶν παρὰ τὸ ἕνα
σίων τὸ ἴσον ἐλλιμπάνον καὶ ὑπερέχον.

Λημμάτιον καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ἀσυμμέτρου τῷ ὅλῳ
ἀσύμμετρον ἐστὶν ἐὰν ἀπὸ ῥητῆς ἀφαιρεθῇ. ἀφαιρείσθω γὰρ ἀπὸ
τοῦ ΑΔ τὸ ΑΗ. λέγω ὅτι τὸ ἀπὸ τῆς ΔΗ τῷ ἀπὸ τῆς ΔΕ
ἐστὶν ἀσύμμετρον. ἐπεὶ γὰρ ἀσύμμετρός ἐστιν ἡ ΔΕ τῷ ΔΗ
μήκει. καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΔΕ ἄρα τῷ ἀπὸ τῆς ΔΗ ἀσύμμετρον
ἐστίν. καὶ ἐπεὶ ἀσύμμετρός ἐστιν ἡ ΔΕ τῇ ΔΗ μήκει. καὶ
τὸ ἀπὸ τῆς ΔΕ ἄρα τῷ ἀπὸ τῆς ΔΗ ἀσύμμετρον ἐστίν. καὶ
τὸ ἀπὸ τῆς ΔΗ ἄρα τῷ ἀπὸ τῆς ΔΕ ἀσύμμετρον ἐστίν.

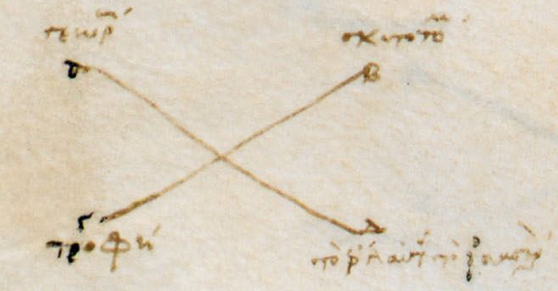
ρόζ ϑδ ιϛ ιη ιϑ ϑδ ἀγόμοιτο· πολλαχοῦ γὰρ δῆλον ὅτι
διομάχην ἐπάγουσι τοῖς ἀμφισβητοῦσιν. οὐδὲ μὴν πολλημῶν
καὶ μεγάλων ἀσυμμέτρων. οὐ πολλημῶν μόνον δή. ἀλ-
λὰ καὶ πολλαπλασίων. ἔτι τὸ διπλάσιον καὶ τὸ ἡμιόλιον
διαφέρουσι μόνῳ· ἀσύμμετρα γὰρ ἐστὶν ἀλλήλοις τὰ
καὶ· σωϑήσῃ τὸ τοιοῦτον δήλωμα τὸ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ
καὶ τὰ ἀπ' ἀλόγου καὶ μὴ καὶ τῆς αὐτῆς. τῶν ἀπὸ τοιούτων
γὰρ ἀπ' ἀλόγου συμμέτρους ἐστὶν ἀλλήλοις. ἡ γὰρ τοῦ καὶ ὁ
ζήτησις· ὁ δὲ μή. δουλάσαι δεῖ ἡμᾶς ἡμᾶς· ἡμῖν ἀπὸ τοιού-
τῳ ἢ τὸ δυνάμει μόνον συμμέτρους ἀλλήλοις· τὴν μὲν δὲ
δὲ συμμέτρους· διὸ καὶ χαρίεντως ἔφη τὸν ἐρωτώμενον δοῦ-
ναι ἑαυτὸν ἀμφοτέροις τοῖς χαριζομένοις· τοῖς μὲν δεῖν
ἀπὸ δοῦναι τὴν καὶ τὸ ἀπ' ἀλόγου ἢ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ἀπὸ
ζητοῦσιν· οἱ μὲν δεῖ· ἵνα δυνάμει μόνον ἀσύμμετρα ἀλλήλοις
ᾖ τὰ δύο· οἱ δὲ μή, μᾶλλον ἐπιζητοῦσι· τὴν μᾶλλον
δὲ συμμέτρους· διὸ καὶ χαριέντως ἔφη τὸν ἐρωτώμενον δοῦ-
ναι ἑαυτὸν ἀμφοτέροις τοῖς χαριζομένοις· τοῖς μὲν δεῖν
ἀπὸ δοῦναι τὴν καὶ τὸ ἀπ' ἀλόγου ἢ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ἀπὸ
ζητοῦσιν· οἱ μὲν δεῖ· ἵνα δυνάμει μόνον ἀσύμμετρα ἀλλήλοις
ᾖ τὰ δύο· οἱ δὲ μή, μᾶλλον ἐπιζητοῦσι· τὴν μᾶλλον

ψ

Λόγων λαμβάνει τὸν οἰκοδόμον παρὰ τοῦ σοφιστοῦ
μου τοῦ δημιουργοῦ· καὶ αὐτὸς δημιουργοῖ μεγαλο-
μαι τοιοῦτος· ὅταν οὖν παρ' ὑμῖν τὸ καταπηλῶδες
μεγαλοψυχίαν ἴσον· ἢ τὸ ἀπὸ τετραγώνου γενόμενον· ἅτε
τὸ λεγόμενον· ἢ δεῖ μὴ ἴσον· οὐδὲ συμμέτρου· οὐ
θὲ γὰρ καλῶς ἐρεῖ τὸ θατέρου ἔργον ἢ τὸ
θατέρου· δεῖ οὖν αὐτὰ ἴσα εἶναι· ἅτι δὴ οὕτω καὶ
ἐστὶ τὸ μὲν ἄμφω τετράγωνον· ἀμήχανον γὰρ ἄμμη· ποιεῖν τὸ
ποιοῦν καὶ ὃ ποιεῖ καὶ οἷον· καὶ τὸ πάσχον ὑπὸ ποιοῦντος

καὶ τοσοῦτον· οὐναρ᾽ ὅλιδύο ἰατρῶν γνώμας καὶ μαγείας
ἀμφοῖν ἰατροῦ καὶ γεωργοῦ· καὶ ὁ μὲν σάθρων· καὶ οὐκ
σων· ἀμφὶ τοῦτο οὖσ᾽ ἰσασθῆναι· διὸ πάντα συμπλη
τὰ δ᾽ ἁπλᾶ· ὧν σάρκα· ὃ μὴ ἀμφὶ ἄλλην ἢ ἓν ὃ τὸ μὴ σμῶν
λήμασθε· καὶ γνῶναι ὅσα σμῶν· πάντα γὰρ μάτ
ᾧ φθόνος καὶ τὴν ὑπερoχὴν καὶ τὴν ἔλλειψιν· ὅσα δὲ
ὑποδήματα ἴσα μοίρας καὶ τροφῆς· διὰ τοῦτο ὁ ἀρ
ὁ ὑποδοχεὺς ἀπὸ τοῦ τόμου· τὸ δὲ ὑπόδημα
τὰ ἀπὸ τοῦ ἴσα μὴ τροφῆς· ἀνάγκη τοῦτο· οὐκ ἄρα
ἀμφοῖν ἀνάγκη οὐδὲ ὁμοιότης· τοῦτο δὲ μὴ ἴσα ἐστὶ πᾶσ᾽
οὐκ ἄρα· διὰ ἀρα δὲ μὴ τὴν μὴ ἀμφὶ ἄρθρα ὅλο
χθὴ πρότερον· τοῦτο δὲ ὅτι τὴν μεγάλην θέσιν ἡ χρῆσ
κτ πάντα σωφρ· ἀνάγκη θεῖ δὲ οἷον τὸ μὴ ὁμοίως· ἢ
οὐκ ἄρα ἀμφοῖν· ἢ οὐχὶ αὐτή· οἷον δὲ ὑπὸ ἀμφοῖν ἀκρο
χρῆσ· τὸ μόνον σμῶν γάρ· καὶ διὰ τοῦτο τὸ σῶμα σχῆμόμισμα· ὅτι οὐ φύσει ἀμφότερα
ἄλλ· καὶ διὰ τὴν μεταβολὴν καὶ τὸ ποιῆσαι ἀχρήστον·
ἄλλ᾽ ἢ ἀμφὶ σωμάτων· ὁ τάχ᾽ ἴσασθῆναι· ὧν δὲ ὁ σάρ
γεωργὸς πρὸς σκυτοτόμον· τὸ δὲ ὀργανικὸν τοῦ σκυτο
τόμου πρὸς τὸ τοῦ γεωργοῦ· ἡ σχῆμα δεῖ διαφέρειν
μονίαν· ὁ τάχ᾽ ἀμφοῖν ὄψει· ἀμφοτέρων δὲ ὄψεις
ὑπερβολὰς τὸ ἕτερον μέρος· ἀμφὸ τάχα εἶναι τὸ αὐτόν
ὄντος ἴσον καὶ ὁμοίως ἐστὶ τὸ δύνασθαι
ἑαυτῷ γίνεσθαι· γεωργὸς τὸ ἀ· τροφὴ γ σκυ
τοτόμος β· τὸ δὲ γεωργὸν αὐτοῦ ἴσα σκυτόμ ἀ· ἡ δὲ τοῦτο
μὴ ἴσων ἀμφοῖν γίνεσθαι· οὐκ ἀμφοῖν ὁμοιότης· ὅτι δὲ ἡ

οἰκία ω̄ ῑ γωνίαι ε̄

Τίμιον οὖν τὸ ἄδικον καὶ τὸ δικαιοπράγημα τίμιον. διαφορὰ δὲ οὐδεμία

δελαπγομάζειν· ἡδδελιμαιοσωιλημβοσθαι τιδάζειν· ὁυτὸμ
αὐτομδὲτιρόσωμτοῖσάμμασιάρξαῖσ· ἀμφὸτιμδοὺάζειν·
ἡδὲαδιμίαπτῶμἄιρωμ· καὶἡμὲμδιμαιοσωιλάζι· καθὴμ
ὁδιμαιοσλάξαιπρὸαὐτιμὸσ καταὐτροαίρεσιμτοῦ
δικαίου καὶδιαμβμητιμὸσ καὶαὐτῶιπρὸσάμμον· καὶ
ἔχρωιπρὸὐσέβρον· ὁυχὁὕτωσ ὡσφῶυμβὲμάιρ ξοῦτωμ
ομαὐτῶι· ὁλαπγομδέχθαιπολλοίμ· τοῦυμαυβρῶυδὲ
μαπαλιμ· ἀμμὰτοῦἴσουτοῦ καπὰμαλογίαμ· ὁμοίωσδὲ
καὶἀμμοιπρὸσἄμμον· ἡδὲαδιμίατοῦωαρίομτοῦαδι
κου· τοῦτοδέχαιμἐυαβρυολὴ καὶὑμφλίο· τοὺαφδλι
μουμὲυμαυβρῶυπαραὰπὸἀμάλογομ· διὸὑπαβρυολὴναὶ
ὑλλαχῆσ ἡἀδιμία ὁτιὑπαβρυολῆσ καὶὑμφλίασαιμ·
ἐφ'ἑαυτοῦμβὲμὑπαβρυολῆσμβὲ· τοῦὰπλῶσ φελίμου·
ὑμφλίασ δὲτοῦυμαυβρῶυ· ὑωὶδὲῶρ ἀμφοτὲμβὲ
λομόμοιωσ· τὸδὲὡσαρὰπὸἀμάλογομ ὁμοίωσ φυ
χῆσ· τοῦδὲἀδιμήματοσ· τὸμβὲἐλαπγομ ἀδικῶσθαι
ἀπὸ· τὸδὲμάζομπὸἀδικῶμ·

Περὶμβὲὧμδικαιοσύμηκαὶἀδικίασ πόσαπαρ
ἀπίμηφυσὶσ· ἄρκὲσθωτοῦτομ τὸμπρόπομ· ὁμοίωσδὲ
καὶτὰπερὶδικαίου καὶἀδίκου καθόλου· ὑωφδικαίμ ἀ
δικὸμπὰπτα μὴτὰωἀδικομμάτωμ ὁμοίωσπὰπτα δι
καιὸμ· ἡδὴἀδικομοσάμ ὁμοίωσπὰπτα ἀδικίαμ· ὁἷομμὲ
πολὸσ· ἡμοιχόσ· ἡλιπαλὸσ· ἡὁὑτομμὲμὁὐδὲμὶδιόισφ·
καὶγὰρ ἂμ συμβῆοιτογωαικὶφδὲτὸἡὶ· ἀμφὸτιπροσ
ραδδωσάρχὴμ ἀμφὰδικαπαύθοσ· ἀδικεῖμὲμὸὖμ· ἀδικοσ
δὲὑμάμ· ὁἷομὁὐμμέμαιοσ· ἔμμοιτοδὲ· ὁὐδὲμοιχόσ·

ἔμοιχε δυσὶ δέ· ὁμοίως δὲ καὶ δυσὶ τῷ μάλλον·
Πῶς ὁμολογοῦσιν ἃ τὸ ἁπλῶς ὁμοίως δὲ πρὸς τὸ δίκαιον ὁμ. ἃ
ρητὰ πρότερον· δῆλον δὲ μὴ λαμβάνοντι τὸ ζητούμε-
νον· καὶ τὸ ἁπλῶς δίκαιον· τὸ πολιτικὸν δίκαιον·
τοῦτο δὲ ἢ ὧν μία οὐσία ἢ ἡ πρὸς τοῦτο ἴσα μὲν
ἐλευθέρων καὶ ἴσων μὴ κατὰ πάντα δὲ ἀλλὰ κατὰ ἀριθμόν·
ᾧ δὲ ὅσοι μὴ ἔχουσι τοῦτο· οὐκ ἔχουσι τοῦτοι πρὸς ἄλλήλους
τὸ πολιτικὸν δίκαιον· ἀλλὰ δίκαιον καὶ καθ' ὁμοιό-
τητα· ἔστιν γὰρ δίκαιον οἷς κἂν μὴ νόμος πρὸς ἀλλήλους
νόμος δὲ οἷς ἀδικία· ἦν γὰρ δίκη κρίσις τοῦ δικαίου
καὶ τοῦ ἀδίκου· ὁμοίως δὲ ἀδικία· καὶ τὸ ἀδικεῖν ὁμ
τούτοις· ὁμοίως δὲ τὸ ἀδικεῖν· οὐ πᾶσιν ἀδικία·
τοῦτο δὲ ἔστι τὸ πλέον μὲν ἑαυτῷ μέρει τῶν ἀγα-
θῶν· ἔλαττον δὲ τῷ ἀπλῶς ἑκατέρῳ· δι' ὃ οὐκ ἐᾶ
μέρει ἐχθρῷ ἀνθρώπῳ μέρει δὲ λόγον· ὅτι δ' αὐτῷ
τοῦτο ποιεῖ κἀν γίνηται τύραννος· ἔστι δ' ἀρχὴ
φύλαξ τοῦ δικαίου· τοῦ δὲ τοῦ δικαίου· καὶ τοῦ ἴσου·
ὡς δ' αὐτῷ πλέον μέρει δοκεῖ ἔστω ἄνθρ δίκαιος
οὐ γὰρ μέρει πλέον τοῦ ἁπλῶς ἀγαθοῦ αὐτῷ ἡμὴ
πρὸς αὐτὸν μὲν ἀμάρτοι ἔστι· δι' ὃ φαῦλος καὶ
μὴ ὢν ἐπιεικὴς ἀγαθὸν τὴν δικαιοσύ-
νην ἀπλῶς ἀγαθὸν τὴν δικαιοσύ-
νην· ἐστὶ δὲ τοιοῦτος· ὅταν δὲ μὴ ἴσα
μὲν ἀνίσοις ἴσα δὲ· ἐνταῦθα ἤδη πολιτικὰ πάντα·
τὸ δὲ ἀνάλογον ἐν πᾶσι τοῖς κοινωνοῦσι τοῦ
ὁμοίου· οὐ γὰρ ἔστιν ἀδικία πρὸς ἑαυτοῦ ἄψυχον·

τὸ δὲ λειπόμενον καὶ τέλειον ὂν σαρκὶ τὴν μίαν μοῖραν καὶ χωριοθὴ
ναι σωφρονοῦσαν αὐτοῦ· αὐτὸν δὲ οὐδὲν σωφρονεῖν αὐτὸν φημι·
ἀλλὰ οὐ καθ' ἁμαρτίαν πρὸς σαυτόν· οὐδὲ γὰρ αὐτὸν ἁμαρτάνειν οἷόν τε
ἀλλ' ἁμαρτὸν πολιτεύειν· καταμόνας μὲν γὰρ ἧττον καὶ ὑμῖν
ὑπὸ φύσεως ἁμαρτάνεσθαι· οὗτοι δὲ ἴσως ἀρχὴ ἴσον τὸν
τοῦ ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι· διὸ μᾶλλον προσήκει καὶ
αἰδεῖσθαι ἢ προφάσεις καὶ αἰτίας· τοῦτο γάρ ἐστι
τὸ οἰκονομικὸν ἁμάρτημα· ἕτερον δὲ καὶ τοῦτο τοῦ πολιτι
κοῦ ἁμαρτήματος· τὸ μὲν γὰρ φύσει ἐστὶ μοχθηρόν· τὸ δὲ μόνον· φύσει
μὲν γὰρ τὸ ἀμαθὲς τὴν αὐτὴν ἔχον δύναμιν· καὶ οὕτω
δοῦλόν ἐστιν· μόνον δὲ ὁ ἐξ ἀρχῆς ἄρχειν οὐδὲ ἁμαρτάνων
ἁμαρτάνει ἀλλ' ὁ τὰ δεῖ θῶμεν. διαφθορᾶς οὕτως ἢ
ἄμμος· ὁ τὰ δεῖ θῶμεν λυτροῦσθαι· ἢ τὸ αἰνᾶ θύειν ἀλλὰ
μὴ δύο πρόβατα·

Θ΄ τὸ ὅσα εἰσὶ τὰ μὲν ἀθάνατα μόνον θνητὰ οὐσιν· ὅτι μὲν θνητὸν
πρᾶσιν δὲ καὶ τὰ ἀθάνατα δηλοῖ· δοκεῖ δὲ μοι πρᾶγμα πα
ραπλήσιον· ὅτι τὸ μὲν ἄφυχον ἁπλῶς τὸ μὲν καὶ πεφυκὸς ἀπὸ
αὐτὴν ἔχειν δύναμιν ὥσπερ τὸ πῦρ καὶ ὕδωρ δὲ καὶ ὃ μὴ
πέφυκεν αἴσθησιν· τὰ δὲ θνητὰ ἁπλῶς ἡμῶν ὁμοίως ὁρῶσι· τοῦτο
δὲ οὐκ ἀπλῶς οὕτως ἔχον ἀλλ' ἁπλῶς ὡς· καὶ τοι παραπλήσιον
θεοῖς ἴσως οὐδαμῶς· παρ' ἡμῖν δὲ ἀθάνατα καὶ φύσει·
ἡμῖν τὸ μὲν θνητὸν ἀπὸ φύσεως· τὸ δὲ ἀθάνατον φύσει· τὸ δὲ ἀθάνα
τον· πρὸς ὃ δὲ ἀθάνατον πρὸς ὃ δέχεται καὶ ἄμοιρον ἔχει μὴ
καὶ πρὸς ὃ· ἀλλ' ἁπλῶς μὲν καὶ σωθήσεται· ἢ πρὸς ἄμφω
ἡμῖν τὰ δ' ἄλλοις· δηλοῖ μὲν καὶ ἐκεῖνα τὸν ἄλλον καὶ ὁ αὐτὸς σὰρ
μοσθὴ ὁρισμός· φύσει γὰρ ἡδονῆς ἐφίεται· καὶ τοι ὃ μὲν

ἀχθῆναι πρὸς ἀμφισβήτησιν γενέσθαι· τὰ δὲ ἀδύνατα σύμ-
φορα τοῖς μὴ τὸ συμφέρον τῷ δικαίῳ ὁμοίως ἀγαθὰ τοῖς
μέρεσιν· οὐ γὰρ πρὸς ταὐτὸ ἴσα τὰ ἴδια καὶ τὰ κοινὰ
μέρη· ἀλλ' οὐ μέντοι πρὸς ἴσα γε· οὐδὲ πρὸς ὀλίγον
τὸ ὁμοίως δὲ καὶ τὰ μὴ φύσει ἀλλὰ νόμῳ πρὸς ἅπαν
καὶ ὁ νόμος τὰ πρὸς τὸ πρᾶγμα· ἔστι γὰρ οὐδὲν ὅλως
μέτρον ἀλλ' ἢ μάλιστα πάντων ἀναγκαῖον εἶναι τὸ
τοιοῦτον· τὰ δὲ πλεῖστα ἡμῖν ὑπὸ τέχνην πίπτει καὶ
νόμον· ὥστε τοῦτο ὃ τάττει πρὸς ἅπαντα δίκαιον
ἔσται· ἀμφοῖν δὲ τούτοιν ἀνάγκη τὴν φύσιν εἶναι
μέτρον· ἀνθρώπων γὰρ δικαίων πολιτικῶν φύσει μὲν
ἢ οὐκ ἔστιν ἢ οὐ πάντη ὁμοίως ἐστίν· ἀλλ' ἔστιν ἐν
τοῖς πράγμασιν ἃ φύσει μέν ἐστιν, ἀλλὰ πάντα γε
τὰ δίκαια νόμῳ καὶ ἐξ ἀνάγκης· ἐπεὶ καὶ τὰ μέτρα
τῶν ὠνητῶν οὐκ ἴσα πανταχοῦ· ἀλλ' ἐν ταῖς ἀγορᾶς
ὅπου μὲν ἡγεμονικὸς ὁ ἐμπορικὸς τόπος ἐστίν, ἐκεῖ
ἴσα· ὅπου δὲ κατὰ πόλεις, οὐκ ἴσα· ἐκ γὰρ τοῦ ἐκτὸς
ἐπὶ τὴν ἑαυτῶν χρῆσιν ἐκομίζοντο· καὶ τὰ δίκαια
ταῦτα οὐκ ἔστιν ἴσα πανταχοῦ· οὐδὲ γὰρ αἱ πολιτεῖαι
μία μόνον πανταχοῦ ἡ κατὰ φύσιν ἀρίστη· ἀλλὰ μία
μὲν πανταχοῦ ἡ κατὰ φύσιν ἀρίστη, πολιτεῖαι δὲ
πολλαὶ καὶ οὐ μία μόνον πανταχοῦ ὀρθὴ νόμος καὶ
δικαίων πρὸς τὰς παρεκβάσεις πρὸς ἑκάστην πολιτείαν
εἰσὶν ἀεὶ πλείους, ἡ δὲ τῶν παρεκβάσεων φύσις ἀεὶ
μία· ἀδικήματα δὲ καὶ ἀδικοῦντα ταῦτα ἐστὶν ἃ καὶ
ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶν ἀδικοῦντα καὶ ἀδικήματα
ἐστὶν ἃ καὶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις· ἐν ἐνίοις γὰρ ἔστιν
ἃ φύσει μὲν οὐκ ἔστιν ἀδικοῦντα οὐδὲ ἀδικήματα
ἀλλὰ νόμῳ· ἀδικοῦντα μὲν γὰρ ἔστιν ἃ πρὸ τοῦ
τεθῆναι τὸν νόμον οὐδὲν ἦν ἀδικοῦντα· τεθέντος δὲ
τοῦ νόμου ἀδικοῦντα ἤδη ἐστίν· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ
ἀδικήματα τὰ μὲν ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶν ἀδικήματα
πρὸ τοῦ τεθῆναι τὸν νόμον, τεθέντος δὲ ἤδη ἐστίν·
ὁμοίως δὲ καὶ τὰ μὴ τὸ δίκαιον ἐν τοῖς ἀνθρώποις
ἀλλὰ τὸ ἀνθρώπινον ἔχοντα· οὐ γὰρ ἔστιν ἐν πᾶσιν
ἀνθρώποις τὸ δίκαιον ἀλλ' ἢ τὸ πολιτικόν· οὐ γὰρ
ἔστιν ἐν οἷς οὐκ ἔστι νόμος ἐστὶ τὸ δίκαιον ἀλλ' ἢ
τὸ συμφυὲς τοῦτο· ἐστὶ γὰρ συμφυὲς δίκαιόν τι καὶ
φύσει καὶ οὐ φύσει· ἀδικήματα δὲ καὶ ἀδικοῦντα
ὡσαύτως· ἔστι γὰρ τὰ μὲν φύσει ἀδικοῦντα καὶ
ἀδικήματα· τὰ δὲ νόμῳ μόνον καὶ ἐν οἷς ἐστὶ τὸ
δίκαιον νόμῳ· ἀδικήματα δὲ καὶ ἀδικοῦντα τὰ μὲν
ἐστὶ φύσει καὶ νόμῳ· ἔστι δὲ καὶ ἃ οὐ φύσει ἀλλὰ
νόμῳ· ἐν οἷς γὰρ ἐστὶ τὸ δίκαιον νόμῳ καὶ ἐν οἷς
ἐστὶ τὸ ἀδικοῦντα καὶ ἀδικήματα· ἐν οἷς δὲ τὸ
δίκαιον φύσει καὶ ἐν οἷς ἐστὶ τὸ ἀδικοῦντα καὶ
ἀδικήματα φύσει· ἐν οἷς δὲ τὸ δίκαιον οὐ φύσει
ἀλλὰ νόμῳ, ἐν οἷς οὐκ ἔστι τὸ ἀδικοῦντα καὶ
ἀδικήματα φύσει· ἐν οἷς δὲ τὸ δίκαιον οὐ φύσει
ἀλλὰ νόμῳ, ἐν οἷς οὐκ ἔστι τὸ ἀδικοῦντα καὶ
ἀδικήματα φύσει· ἐν οἷς δὲ τὸ δίκαιον οὐ φύσει
ἀλλὰ νόμῳ, ἐν οἷς καὶ ἀδικοῦντα καὶ ἀδικήματα
φύσει· ἐν οἷς δὲ τὸ δίκαιον οὐ φύσει ἀλλὰ νόμῳ,
ἐν οἷς καὶ ἀδικοῦντα καὶ ἀδικήματα φύσει· ἐν οἷς
δὲ τὸ δίκαιον οὐ φύσει ἀλλὰ νόμῳ, ἐν οἷς καὶ
ἀδικοῦντα καὶ ἀδικήματα φύσει· ἐν οἷς δὲ τὸ
δίκαιον οὐ φύσει ἀλλὰ νόμῳ, ἐν οἷς καὶ ἀδικοῦντα
καὶ

ὀφ' αὑτῶι ὁμοιομερῆ δεῖ εἶναι καὶ μὴ ἀγγειώδη ἢ σαρκώδη ἢ μὴ τοιαῦτα
μὴ τοιαῦτα ἢ μὴ τοιαῦτα. διόμοιόν ἐστι τὸ αἷμα τῶι γάλακτι καὶ τὸ γάλα
τῶι αἵματι ἑκάτερον μὴ κατὰ σύμβασιν ἀλλὰ φύσει δοκεῖν εἶναι
ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ λεπτὸν μόριον τῆς χολῆς αὐτοῦ τοῦτο ἑκάτερον ὂν
χολῆς μόνον γὰρ ἑαυτῶι. ὁμοίως δὲ καὶ φλὲψ καὶ ἀρτηρία
καὶ σάρξ καὶ ὁ ἄλλος ἅπας οὕτως ἔχει τῶν μορίων ἕκαστον
μόριον τοῦ ζώιου. ὁ τί δέ ἐστιν ἡ ἀγγειώδης ὁμοιομέρεια. ὁμοί
ως δὲ τοῖς οὖσι μορίοις καὶ ὅσα τοῦ ὑγροῦ ἔχει καὶ περὶ
τὴν πρᾶξιν ὁλλήν. τοῦ δὲ ἀγγείου σύμφυτον ἢ μὴ ἀγγείου
μόριον μὲν μὴ ἑαυτῶι δὲ μὴ εἶναι ἀνούσιον. πολλαὶ
γὰρ καὶ τῶν φύσεων χόρτου φύλλου καὶ πρασίου
καὶ παρόμοια. ὡμοιομερῆ οὐσεβὲν οὐσεβάνουσιον οὐσεβάνουσιον
ἄλλο. διόπερ τὸ ζῶιον ἢ ἄνθρωπος.

Ἕτι δὲ ὅμοιος ἐστὶ τῶν ἀδήλων καὶ τῶν φθαρτῶν καὶ τὸ
κατὰ συμβεβηκὸς. καὶ γὰρ ἂν τὴν σαρκὸς ἀλλοιωθῆ
ναι ἀνάγκη καὶ διαφθαρῆναι τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν ἀέρα
καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὴν γῆν. ὅμοιος δὲ καὶ τὸ ἀναγκαῖον καὶ
τὸ ἕνεκά του. τῶν δὲ ἕνεκά του ἐστὶν ἃ ἐμβρύου πρόσ
μορα ἐστὶν ἢ ἐμβρύου. τὰ δὲ ὑπάρχοντα ἐμβρύου. ὑπάρχοντα μὲν
ὅσα πορεύεται ὑλικὰ ἐστὶν ἢ ἐκ τῶν ὑλικῶν ἐστὶν ἢ ἐκ τῶν
ὑλικῶν ὁμοιομερῆ ἐστὶν ἢ ἐκ τῶν ὁμοιομερῶν. τὰ δὲ ὑπάρχοντα
ἐμβρύου. τὰ δὲ ὑπάρχοντα μὲν ἐμβρύου. ὑπάρχοντα μὲν ἐμβρύου.
ὅσα πορεύεται ὑλικὰ ἐστὶν ἢ ἐκ τῶν ὑλικῶν ἐστὶν ἢ ἐκ τῶν
τῶν. τριῶν δὴ οὐσῶν ὑλικῶν τῶν ὑγρῶν καὶ ξηρῶν καὶ τῶν
τούτοις ὁμοιομερῶν. ἐκ τούτων δὲ τὰ μόρια. ὁ τὰν μὴ τὸν ὁ μὴ τὸ
ὁ, μὴ τῶι μὴ τοῦ ὄμματος ὕλη ἐστὶν ἐκ τούτων. ἢ γὰρ ὑλικὸν

λφμ ἡ οὐτοῦτοι ἡ οὐτοῦτομ ἡ οὐτοῦτου δμθλιαι ἀιἡ·θἡ·
ἀμφὸσιωδυἡ οὐχοῦ δμθλιαι ἀιἡ·θἡ· οἱομ οὐχἱμαπρωσἡι.
ἀμφἱμαλιβμτἡσἡι· ἡ οὐχοῦμ ἡ οὐχοῖ·

Ο τἀμμβγἱ οὡ ωαραμογωσ ἡ υλαιἡ γδμἡ ται. ἀπυχἡμα·
ὁ τἀμἱ δδμἡ ωαραλογωσ ἀμβυδδλιαλιίασ. ἁμαρτἡμα·
ἁμαρτάμἑμβμγαρ. ὁ τἀμἡ ἀρχἡ δγαυτῶι ἡἱ τἡ οὐἱ τἰασ·
ἀπυχἑ δ ὁ τἀμ δ ἐξ ω θδγ· ὁ τἀμ δ δἑ δ ὡ σμβγ μἡ ωρ ο υου
λ δυσασδ ἀδἰλἡμα· ὁἱομ ὅσαπ ὲ δγἀθυμομ· ικαὶ
ἀμμαπ ἀθἡ ὁσα ἀμαγλιᾶια ἡ ἓφ υσἰλια συμμαιμἑτοῖσ
ἀμβρ ὡτωιοισ· ταῦταγαρ υλ ἀ ωομπ δ λιαὶ ἁμαρ ταμομ
τὰδ ἀδἰλιοῦσἱμβγ λιαὶ ἀδἰλἡμα τα δἑἰγ. ὁ υμβγτοι ωασ
ἀδἰλιοι· δγἀταῦτα οὐ δ ἐ ωσμἡ ροὶ ὁ υγαρ δγἀμοχθἡ ρἰαγ
ἡ υλαιἡ· ὁ τἀγ δ ἐ ἰωπ ροαιρ ἐ δ ωσ· ἀδἰλιο σἱαἱμοχθἡ
ρόσ· δγοἱαμὰ τἀδ ἰ ωθυμοῦ ὁ υἰ ὲ ἰωπ ρομοἱασἡ ρἰγ ἓ ται·
ὁ υγαρ ἀρχἑ ὁ θυμοσ ωοιοῦμ· ἀμφ ὁ ὁργἰσασ·

Ἐ τἰ δ ὲ οὐ δ ἐ ωσ ρἰτοῦ υγ ἐ ρ ἐ σθαι ἡ μἡ ἀμφἰσυἡ τἑται· ἀμμαὶ
ωσ ρἰτοῦ δἰ λιαἰου· ἴσωι φ αἰμομβγἡ γαρ ἀδἰλἡμα ἡ ὀργἡ
ἁἰμ· ὁ υγαρ ὥ ωσ ε ρ τοῖσ· σ ω αμμἁγ μασἱ ωσ ρἰτοῦ υγ ἐ
μ ἐ σθαι ἀμφἰσυἡ τοῦσἰμ· ὃ ρ ἀμαγλιἡ τὸ γ ἐ ὅ ρ ο γ ἑ ζ ρ αι
μ ο χθἡ ρὸ γ ἀ γμἡ δἰαλἡ θἡ ω αὐτὸ δ ρ ᾶ σἰμ ἀμμ ὲ μ ο ἰ ο γ ὸ ω
τ ἐ ωσ ρἰτοῦ ωρ ἁγ μ ατοσ· ωσ ρἰ τοῦ ωσ τ ὲ ρ ἐ ωσ δ ἰ λιαι
ο γ ἀμφἰσυἡ τοῦσἰμ· ὁ δ ἐ ἰ ω ἰ ω υ ρ ὺ σ ἐ ασ ὁ υἰ λ ἁ γ μ ο ζ·
ὡ ζ ὁ μ ὲ γ ὰ ρ οἱ ζ αἰ ἀδἰλιᾶ ἐ σθαι· ὁ δ ὲ ὐ· ὅ ἀ γ δ ἐ ἰ ω ρ ο ἁ ἰ ρ ἐ
ω σ ὡ σ υ ᾶ τἡ· ἀδἰλιᾶ· καὶ κατὰ ταὐτὰ δἡ τὰ δἰλἡμα
τα ὁ ἀδἰλιοῦ ρ ἀδἰλιοσ· ὁ τἀμ ἐ ωσ ρ ἀτὸ ἀμ ἁ μ ο γ ο μ ἡ ἰ ἡ ω α ι
ρ ἀτὸ ἴ σ ο γ· ὁ μ ο ἰ ω σ υ δ ἐ λιαὶ δἰλιαιοσ· ὁ τἀμ ω ρ ο β ρ ὸ μ ε ν ο σ·

ἀνίσως πρὸς αὐτήν· ἀνίσως πρὸς αὐτὴν ἄμφω ὁμοίως ἐφεστῶτι πρὸς αὐτήν·
τῶν δὲ ἀνίσως πρὸς αὐτὴν ἐφεστώτων ἡ ἐκτὸς ἐφεστῶσα μείζων ἐστὶ τῆς
ἐντὸς ἐφεστώσης· ὅσαι ἄρα μὴ ὁμοίως πρὸς αὐτὴν ἐφεστᾶσιν, οὐκ εἰσὶν
ὅμοιαι ἀλλήλαις· ὅσαι δὲ ὁμοίως πρὸς αὐτὴν ἐφεστᾶσιν, ὅμοιαι ἀλλήλαις
εἰσίν· ὅσαι ἄρα μὴ ὁμοίως πρὸς αὐτὴν ἐφεστᾶσιν, οὐκ εἰσὶν ὅμοιαι
ἀλλήλαις· ὅσαι δὲ ὁμοίως πρὸς αὐτὴν ἐφεστᾶσιν, ὅμοιαι ἀλλήλαις εἰσίν·

Ἐὰν ἐν κύκλῳ εὐθεῖαι δύο τέμνωσιν ἀλλήλας μὴ διὰ τοῦ κέντρου
οὔσας, ἀλλήλας οὐ τέμνουσι δίχα. Ἐν κύκλῳ γὰρ τοῦ ΑΒΓΔ δύο εὐθεῖαι
αἱ ΑΓ, ΒΔ τεμνέτωσαν ἀλλήλας κατὰ τὸ Ε μὴ διὰ τοῦ κέντρου οὔσας·
λέγω, ὅτι οὐ τέμνουσιν ἀλλήλας δίχα. Εἰ γὰρ δυνατόν, τεμνέτωσαν δίχα,
ὥστε ἴσην εἶναι τὴν ΑΕ τῇ ΕΓ καὶ τὴν ΒΕ τῇ ΕΔ. Εἰ μὲν οὖν ἡ ΑΓ διὰ
τοῦ κέντρου ἐστίν, δῆλον, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἴσαι ἀλλήλαις· εἰ δὲ οὐκ ἔστιν
ἡ ΑΓ διὰ τοῦ κέντρου, εἰλήφθω τὸ κέντρον τοῦ ΑΒΓΔ κύκλου τὸ Ζ καὶ
ἐπεζεύχθω ἡ ΖΕ. Ἐπεὶ οὖν εὐθεῖά τις διὰ τοῦ Ζ ἡ ΖΕ εὐθεῖάν τινα μὴ
διὰ τοῦ Ζ τὴν ΑΓ δίχα τέμνει κατὰ τὸ Ε, καὶ πρὸς ὀρθὰς αὐτὴν τέμνει·
ὀρθὴ ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΖΕΑ. Πάλιν, ἐπεὶ εὐθεῖά τις διὰ τοῦ Ζ ἡ ΖΕ εὐθεῖάν
τινα μὴ διὰ τοῦ Ζ τὴν ΒΔ δίχα τέμνει κατὰ τὸ Ε, καὶ πρὸς ὀρθὰς αὐτὴν
τέμνει· ὀρθὴ ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΖΕΔ. Ἐδείχθη δὲ καὶ ἡ ὑπὸ ΖΕΑ ὀρθή·
ἡ ἄρα ὑπὸ ΖΕΑ ἴση ἐστὶ τῇ ὑπὸ ΖΕΔ· καὶ ἐστὶν αὐτῶν ἐκτός· ὅπερ ἐστὶν
ἀδύνατον· οὐκ ἄρα αἱ ΑΓ, ΒΔ δίχα τέμνουσιν ἀλλήλας· οὐκ ἄρα ἐν κύκλῳ
δύο εὐθεῖαι τέμνουσιν ἀλλήλας μὴ διὰ τοῦ κέντρου οὔσας δίχα· ὅπερ
ἔδει δεῖξαι.

Ἐὰν ἐν κύκλῳ εὐθεῖαι δύο τέμνωσιν ἀλλήλας μὴ διὰ τοῦ κέντρου
οὔσας, ἀλλήλας οὐ τέμνουσι πρὸς ὀρθάς. Ἐν κύκλῳ γὰρ τοῦ ΑΒΓΔ δύο
εὐθεῖαι αἱ ΑΓ, ΒΔ τεμνέτωσαν ἀλλήλας κατὰ τὸ Ε μὴ διὰ τοῦ κέντρου
οὔσας· λέγω, ὅτι οὐ τέμνουσιν ἀλλήλας πρὸς ὀρθάς. Εἰ γὰρ δυνατόν,
τεμνέτωσαν πρὸς ὀρθάς, ὥστε ἴσην εἶναι τὴν ΑΕ τῇ ΕΓ καὶ τὴν ΒΕ τῇ ΕΔ.
Εἰ μὲν οὖν ἡ ΑΓ διὰ τοῦ κέντρου ἐστίν, δῆλον, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἴσαι ἀλλήλαις·
εἰ δὲ οὐκ ἔστιν ἡ ΑΓ διὰ τοῦ κέντρου, εἰλήφθω τὸ κέντρον τοῦ ΑΒΓΔ κύκλου
τὸ Ζ καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΖΕ. Ἐπεὶ οὖν εὐθεῖά τις διὰ τοῦ Ζ ἡ ΖΕ εὐθεῖάν τινα
μὴ διὰ τοῦ Ζ τὴν ΑΓ πρὸς ὀρθὰς τέμνει κατὰ τὸ Ε, καὶ δίχα τέμνει·
ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ΑΕ τῇ ΕΓ. Ἐπεὶ οὖν ἡ ΑΕ τῇ ΕΓ ἴση ἐστίν, ἐπεζεύχθω
δὴ τὸ Α τῷ Δ καὶ τὸ Γ τῷ Β. Καὶ ἐπεὶ ἡ ΑΕ τῇ ΕΓ ἴση ἐστίν, ἴση ἐστὶ
καὶ ἡ ὑπὸ ΕΑΔ γωνία τῇ ὑπὸ ΕΓΒ· καὶ ἐστὶν αὐτῶν ἐκτός· ὅπερ ἐστὶν
ἀδύνατον· οὐκ ἄρα αἱ ΑΓ, ΒΔ πρὸς ὀρθὰς τέμνουσιν ἀλλήλας· οὐκ ἄρα ἐν κύκλῳ
δύο εὐθεῖαι τέμνουσιν ἀλλήλας μὴ διὰ τοῦ κέντρου οὔσας πρὸς ὀρθάς· ὅπερ
ἔδει δεῖξαι.

καὶ ἐστὶ τοῦ δικαιοπραγῆσαι καὶ δικαιοῦσθαι· ἀδύνα
τον γὰρ ἀδικῆσθαι μὴ ἀδικοῦντος· ἢ δικαιοῦσθαι μὴ
δικαιοπραγοῦντος· ἡ δὲ ἀυλῶσις τοῦ ἀδικῆσαι τὸ ψαύ
σαι μόνον ἐστὶν ἁπλῶς· τὸ δὲ ἐπιτραυλίσαι καὶ ὁ καὶ
ὡς· οὐδὲ λιπαρῆσαι ἐπὶ ὅλων ψαύσαι αὐτὸ σαυτόν· ἐπὶ μέ
ρους δὲ ψαύσαι τοῦ ἀδικεῖν τοῦ αὐτοῦ σαυτοῦ ἀδικεῖν· ἀπὸ δὲ
τοῦ τοιούτου ἐπὶ μὲν τοῦ ἀποροῦσθαι ἡ ἐπιδέχεται αὐτὸ μὲν αὐ
τὸ μὴ ἀδικεῖν· ἐπὶ ὅλου μέντοι ἀδύνατον διὰ παντὸς ὑπάρχουσαν
τὴν τοιαύτην· οὐδὲ αὐτοῦ δηλονότι ὡσαύτως ἐπὶ μέρους
δοῦναι· τὸ γὰρ ἐπιτηδεύειν ἐπιμελῶς· χρυσοδακτυλιώσαι
ἐπιτομώτερον βραδύτερον· οὐκ ἀδικεῖται ὡσαύτως γὰρ
ἀπὶ τοῦ δικάζειν· τοῦ δὲ ἀδικεῖσθαι οὐκ ἐπ' αὐτῷ· ἀλλ' αὐτὸ μὴ
ἀδικεῖν ὑπάρχειν.

Περὶ μὲν οὖν τοῦ ἀδικεῖσθαι ὅτι οὐχ ἑκούσιόν ἐστιν· ἐκ
δὲ τῶν προειλόμεθα δῆλόν ἐστιν ἐκ τοῦ τὸν ἀδικοῦντα
ὁμολογεῖν ἀπαρχὴν εἶναι τοῦ πρᾶξαι τὸ πλεονεκτικόν· καὶ ἐκεῖνο
αὐτὸ μὲν ἀδικεῖν· ἐστὶ γὰρ ἐπιδέχεται τὸ πρᾶξαι καὶ
ὁ δικαίως μὲν ἀδικεῖ ἀλλ' οὐχ ὁ ἑκὼν ἑαυτὸν μὲν ἀδικεῖ ὁ

πορ δο μοῦσιν οἰμᾶρτιοι ποιᾶμ· ὀ γὰρ ἐωϊ ϛ μικὸ ἔλατ
τοπτιμοσσᾶϊμ· ἢ οὐδ ϛ ὅυτο ἀπαυλοῦω· ϛ βρουν γὰρ ὀγα
θοῦ ϛ ἕυχ ϛ πωλ δομ ϛ ωῖ ϛ οἶομ δ ζῳ ἢ τοῦ ἀπωλ ϛ σ μα
λοῦ· ἔϊ μᾶϛ αι μα τὰ τὸμ δ ιορισμὸμ τοῦ ἀδ ι μᾶμ·
οὐδ ὲμ γὰρ πορ ἀτ ιπ ὶ ω αὐτοῦ πορ αὸχ ϛ μοὐλ μοῖμ· ὃ ϛ δ
ὀυ μ ἀδ ι μᾶ ϛ αι δ ιαγ ϛ ὅυτο· ἀμμ ἔ ϛ δ ε ῥ ιμ ὸ ἀπ ϛ αιμόγ ο γ
φ αμβρὸμ δ ιότι μ αὶ ὁδ ιαγ ϛ μ ὸ ϛ μ ἀδ ι μᾶ ϛ ἀμμ ὀυ χ ὸτο τὸ
πωλ δομ ϛ χ ϛ μ ἀδ ι μᾶ ϛ· ὁυ γὰρ ϖῖ τὸ ἀδ ι μ ὸ ϛ μ ϛ χ ϛ ὕπ ϛ ἀ
χ ϛ ἀδ ι μᾶ ϛ· ἀμμ ϖῖ τὸ δ ιμ ϖ ατ ὸ ὺτο ποι ᾶμ· τοῦτο δ ὲ θ ϛ μ
ἠ ἀρχ ἠ τ ἠ ϖ ρ ὰ ζ ϛ σ ϛ· ἢ ἔ ϊ μ ὲ ϛ τ ῶ ι δ ιαμ ὲ ϛ μ ὶ ἀλ
λ ὸ υ μ ὲ ϛ τ ῶ ι λ αμ μ ἀ ϛ μ ὶ·

Θ ἔ τ ι δ ὲ ϖῶ ϛ πολλαχῶ ϛ τὸ ποι ᾶμ λ ὰ ϛ φ αι κ αὶ ἀ ϊ μ ὼ φ ὰ
αὐχ αὶ χ ἀ ϛ φ ὰ μ ϛ αὶ ἠχ ὰ ρ αὶ ὀ ὶ μᾶ ϊ ϛ· δ ωι τ ὰ ζ ϛ αρτ ο ϛ·
μ ϛ ὲ ὐ μ ἀδ ι μᾶ ϛ· ποι ᾶ δ ϛ ἀδ ἀ ἀδ ι μ α· ἔ ϊ τ ᾶ μ ὲ ἀ γ μ ο ῶ γ
ὅ μ ι μ ϛ γ· ὀ υ μ ἀδ ι μᾶ ϛ κ α τ ὰ τ ὸ μ ο μ μ ὸ ρ δ ι μ α ι ο μ ὀ υ δ ἀ ὐ
δ ι μ ο σ ἠ μ ι ρ ι σ ἰ ο σ ἔ ϊ μ ὲ ἀ ϊ μ δ ὲ ὡ σ ὸ ἀδ ι μ ο σ· ἔ ϖ ρ ο μ μ ι ϛ τ ὸ γ ρ ο
μ μ ὸ ρ δ ι μ α ι ο μ μ α ὶ τ ὸ τ ωρ ῶ τ ο μ· ἀ δ ὐ γ ι γ ν ῶ σ ι μ α μ ὅ μ ι ρ ι
μ ϛ ρ ὰ ἀδ ι μ ο σ· πωλ δομ ϛ μ α ὶ α ὐ τ ο ὸ ἠ χ ἀ ρ ι τ ο σ ἠ τ ἠ μ α
ρ ί α σ· ὡ σ ωϲ ρ ὁ ὦ ν μ α ὶ ἠ ἀ τ ἠ σ ι ο μ ϛ ρ ί σ α ι τ ο τ ο ῦ ὁ δ ἰ μ ἀ μ α ι
τ ο σ· μ α ὶ ὁ δ ι ὰ τ α ὐ τ α ὅ μ ι ρ ι μ α σ ἀ δ ι μ ο σ· πωλ δομ ϛ χ ϛ· κ α ὶ
γ ὰ ϱ ϖῶ ϛ δ ὲ ϖ ϛ μ α ι τ ὸ μ ᾶ ϛ ρ ὸ ν ὅ μ ι ρ ι μ α σ· ὁ υ μ ὰ ϛ ρ ὸ ν ἀμ ἀ ϊ γ ὐ
ρ ι ο μ β ϛ λ α μ β γ· ὁ ι δ ὲ ἀ ϊ γ ϛ ρ ὰ ϖ ϖ ι ὁ ϛ φ ᾶ α ι τ ο ῖ σ ἐ ι ο μ τ α ἰ ϛ
μ α ι τ ὸ ἀ δ ι μ ᾶ ϛ ἢ· δ ι ὸ κ α ὶ τ ὸ δ ι μ α ι ο μ ϛ φ ᾶ μ α ἰ ρ α ι δ ι ο μ· τ ὸ
δ ὸ υ μ ᾶ τ ἰ· σ υ μ β ο μ α β ᾶ μ β γ ὰ ϱ τ ἢ ἰ τ ο ῦ γ ᾶ τ ο μ ο σ κ α ὶ
τ ϖ α π α ζ ᾳ τ ὸ μ α λ λ ο ἰ ο μ κ α ὶ δ ο ῦ ν α ι τ ἢ ἰ χ ᾶ ρ ἰ τ ὸ ἀ ϱ γ ύ ρ ι
ο μ· ῥ α ι δ ι ο μ κ α ὶ ὡ σ α ὐ τ ο ῖ σ· ἀμ μ α ὐ τ ὸ ὡ δ ἰ ἴ χ ϱ ι τ α σ τ α ὐ τ ὸ

ποιῆμ. οὐτε ἀνόμοιον ὁμοίοις· ὅμοιον ὁμοίοις· ἀνόμοιον
τὸ ἀνόμοιον τε ὅμοιον καὶ τὸ ὅμοιον οὐδέν ὅμοιόν ἐστι
σοφὸν ἀνόητον· ὅτι ἀφρόνων ἀνδρῶν ἐστιν ἡ ἀνόητος
ζωή. ἀμφότερα τὰ ἐναντία ἀμφί ἐστι κατὰ
συμβεβηκός· ἀμφότερα πράγματα καὶ τόδε τοῦτο
πρᾶγμα ἀγαθόν· τοῦτο δὲ ὅλον ἔργον. ἡ ταὐτὸν
μάθημα· ὅσα καλά μὲν καὶ ὄφελιμον καὶ ὅλως ὅρον
καὶ λαῶν οἷμι καὶ τομὴν ὧδε μάθημα ῥαιδίως. ἀμφοῖν
δὲ ἓν μάθημα πρὸς ἀνίην καὶ τιμὴ καὶ τόδε τοσοῦτον
ἔργον· ὅσον ἰατρῶν μάθημα· δι᾽ αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ τοῦ
δικαίου οὐδὲν ὅμοιόν ἐστι μάθημα οὐδὲ ἴσον τὸ ἀδικεῖν· ὅτι οὐ
χίτων ὁμοδίκαιος· ἀμφὶ καὶ μᾶλλον δυοῖν τὸν ὄλεσσον
πρᾶξαι τοῦτον· ἵκαι γὰρ συμβαίνοι θαι γωναὶ ἴσαι
πανταχῆ· καὶ ὁ ἀμβροφὴν ἀνὴρ δαίφρων ἐστὶ καὶ
πρᾶος ὅσος ὁ τοξοφόρος ἀνὴρ· ἀμφὶ τὸ δικαίωμα
καὶ ἀδικεῖν ὁ αὐτὸ ταῦτα τοιοῦτόν ἐστι πολλὰ κατὰ συμ
βεβηκός· ἀμφὶ τὸ ὃ δ᾽ ἂν ἔχοντα ταῦτα τοιοῦτόν· ὃ τοῦ
καὶ τοῦ ἰατροῦ καὶ τοῦ ὑγιάζειν· οὐτε τέμνειν ἢ μὴ τε
μνειν ἢ δ᾽ ἀρμαλιὰν ἢ μὴ δ᾽ ἀρμαλιὰν ἐστὶν· ἀμφὶ
τὸ ὠδί· ἀεὶ δικαίως ἐμποιοῦσιν οἱ σμικρὰ τοῦ
ἀνδρὸς ἀγαθοῦ· ἔχουσι δ᾽ ὕστερον πολλὰ καὶ ὄμμα τὴν·
τοῖσι μὲν γὰρ ἐστιν ὕστερον πολλὰ αὐτῶν ὅσον ἴσοισι
θοῖσι· τοῖσι δὲ ὑδρηλὸν μόριον ὦφελεν τοῖσι σφιν αὐτοσ
καλοῖσι· ἀμφὶ ταῦτα μᾶλλον τῷ· τοῖσι δὲ μέχρι τοῦ δικαίου
τούτου μόριον ὠφελεν.

Περὶ δὲ τοῦ ἑκουσίου· πρῶτον δὴ λεκτέον ὅτι τοῦ καὶ

γματός· ἀλλ· ἐνθυσγὰρ τοι αὐτὴ ἡ τῶμαρ αὐτόῳμ
ὕλη ἀλλ· ὁ τὰψ οὖν λάγηι μὲν ὁμόμοσ· ἡαυθόλου· συμμηῖ
δόωι τοῦπουωαρ ἀπὸ ἡαυθόλου. τοτὲορθῶσάχῃ ἡ ἦωα
ρᾳλῃῶσ ὁμομοθάῃω· ἡαὶ ἡμαρτόμ ἀπλῶσάῃωὸμ ὃ
ωαμορθοῦωὸ ὀμμᾳφ· θὲμὸ ἡαὶ ὁμόμοθάῃω αὐτὸσ
ᾗῶ ωαρὸμ ἡαὶ ᾗ ἡδὴ ὁμομοθάῃοσ· ἀὸδίἡαιομ
μὲρᾳῖ ἡαὶ μὲλτιομπὶμὸσ ἀδίἡαίου· ὑπὸῦ ἀπλῶσ οὐδὲ
ἀμφὶτοῦ ἀδίαὐτὸ ἀπλῶσ ἁμαρτήματοσ· ἡαὶ ᾗ μὲ αὐτὴ
ἡ φύσισ ἡ τοῦ ὠαὶ ᾗ ἡοῦσ ὠαμορθωμαυμόμου ἡ ὅλ
λῃῶσ ᾗ ἀὐτὸ ἡαυθόλου· τοῦπονὰρ αἰτιομ ἡαὶ τοῦμὴ
ωάντα ἡατὰμόμομᾗ μαὶ ὅτι ωᾶρίτιμωμ ἀδύωατομ
θάθωμόμομ· ὠᾶσ ᾗ ἡ φύσματοσ ᾗ· τοῦγὰρ ἀορίστου
ἀόριστοσ ἡαὶ ὁ ἡαν ὠᾶμᾳῖμ· ὠᾶσπερ ἡαὶ τὴν ὁλ ὠᾶσιν ὁὶ
ἡαδομίαστ ὁμολί ᾳδίγμοσ ἡαὶ ὠᾶμ· ωρὸ ὸγὰρ τὸ σχῆμα
τοῦλίθουμφαλὴμᾗ ταὶ ἡαὶ ὁυμβᾳῖνόἡαν ὠᾶμ ἡαὶ τὸ ᾗ
φίσμα ωρὸ ᾗὰ ωράγματα· τιμὴμ ὁὠᾶᾳῖμ τὸ ὠωᾳῖ ᾗ ἡὰὶ
ἡαὶ ὁτι δίἡαιομ ἡαὶ τιμοσ ᾳδλτιομ δίἡαίου δἡῆμ· φα
μὲρ ὁμ δὲ ἡ ὑπὸ ὑπου ἡαὶ ὁ ὠωᾳῖ ᾗ ἡὸ τι ὁᾳῖμ· ὁ ὸγὰρ τῶμ
τοιοῦτ ωαμορ ο αἰρᾳῖ ἡὸσ ἡαὶ ωρ ἀλιπὶ ἡὸσ· ἡαὶ ὁμὴ ἀὐ
ἡρι ἡὸ δίἡαιοσ ὠωᾳῖ τὸ χᾷρομ ἀμφὲ λαιγωτὶ ἡὸσ ἡαὶ ωᾶρ
χῶμ τὸμμομομοὴ θὸμ· ὁωᾳῖ ᾗ ἡὸσ ᾗ ἡὶ· ἡαὶ ἡ θζι σαὐτὴ
ὁωᾳῖ ᾗ ᾗ ἀ· δίἡαιοσ ωὴ τὶ σοῦ ὖσα ἡαὶ ὁυχ ᾗ θ ἐρα πὶ σθέζι σ·
ωότ ὸρομ δὲ ἡμ δἐχ θαὶ ἑαυτὸμ ἀδίἡῆμ ἡ ὁύ· φ ἀμφ ὸρὸμ ὁὲ ἡ
τῶμ ᾗ ρημέμωμ· τὰμ ὲν ὸὖν ᾗ ἡὶ τῶμ δίἡαίωμ τὰ ἡατὰ
ωᾶσ ἀμ ἀρ ᾗ ἡὴ ὑπὸ τοῦμόμου τ ᾗ αγμέμα· ὁἷομ ὁὐ ἡ ἀθλη
ᾗ ἀὐ ἡ ὁλυμ ᾳῶι ἑαυτὸμ ὁμόμοσ· ἀὐ δὲμ ἡ ἡ ἀθλεύ ᾗ ἀὐ ωα

γορεύς. Ἐλιόταν παρὰ τὸ μόμον μωρατηι μὴ
ἀμπὶ μωρατηα μόνον μ᾽ ἀδικῆς· διὰ μὲν δὲ τὸ δοσ- καὶ ὄμμαι
ὦς· ὁ δὲ δὶ ὀργὴν ἑαυτὸν σφάττων. διὰ τοῦτο δρᾶι
παρὰ τὸ μὲ αὐτὸμ λόγομ ὃ οὐ νοεῖ ὁ μόμος. ἀδικεῖται
ρα· ἁμαρτήματι τὴν πόλιν αὐτὸμ δοῦ· διὰ μὲν γὰρ τοῦ
σχε· ἀδικεῖται δοῦ δὲ διὰ τοῦ μόν. διὸ καὶ ἡ πόλις ζημι
οῖ· καὶ τὸ αὐτὸ μάτηρ ὅσα τοῖ ἑαυτοῦ δι᾽ αἱ φθείρασα
τὴν πόλιν ἀδικεῖται.

Ἐτεοκλῆς ἀδικεῖ ὁμόμομ ἀδικεῖν μὲν καὶ μὴ ἀπολωφέναι
λος· οὐκ ἐᾶι μ᾽ ἀδικεῖσαι ἑαυτόν· τοῦτο γὰρ ἄμφο τ
ρα μου· ἐᾶι γὰρ τοὺς ὁ ἀδικεῖν ὅπως τὸ μὲν ἐρὸς τὸ
πρόθυμος· οὐχὶ τὸ σὸν ἐᾶν τὴν τοῦ μὲν ἐρίαμ· τὸ δὲ τοῦ
δὲ κατὰ ταὐτὰ τὴν ἀδικεῖσθαι· ἅμα γὰρ ἂν τοῖ αὐτοῖ εἴη
ἀφιρῆσθαι καὶ προσκεῖσθαι τὸ αὐτό· τοῦτο δὲ ἀδύ
νατον· ἀμφὶ δὲ τοῦ πολέμου ἐμὲ μὲν δικαιοῦν καὶ
τὸ ἀδικεῖν· Ἐτεόκλεις οὐ μόνον καὶ δικαιοῦν προαιρε
τέον εἶναι πρότερον· οὐ γὰρ δικαίως ἄν τις καὶ τὸ αὐτὸ
ἁμαρτάνοι· οὐδὲ δικαίως ἀδικεῖν· αὐτὸς δ᾽ αὐτὸν τὰ ταῦτα ἀμύ
νασθαι καὶ πάσχειν καὶ ποιεῖν· Ἐτεόκλεις ἡ ἀμύνεσθαι
πρὸς δὲ τοὺς ἀφ᾽ αὐτοῦ καταμέρος ἀδικήματος οὐ
δὲ τοῦ ἀδικεῖν· μοιχεύσας δ᾽ οὐδὲ τὴν ἑαυτοῦ· οὐδὲ τοιχωρυ
χεῖ τὸν ἑαυτοῦ τοῖχον· οὐδὲ κλέπτει τὰ ἑαυτοῦ· ὁμοίως δὲ καὶ
τὰ τὸ αὐτὸ ἀδικεῖν καὶ κατὰ τὸ μὲν ὁρισμὸν τοῦ μὲν δικαίου
δίκαιον εἶναι ἀδικεῖσθαι· φανερὸν δὲ καὶ ὅτι ἀμφοτέρως ἀδι
κεῖσθαι καὶ τὸ ἀδικεῖσθαι καὶ τὸ ἀδικεῖν· τὸ μὲν γὰρ ὅλον μὲν
τὸ δὲ μόριον ἔχειν πρὸς τοῦμπαλιν· καὶ ὡς ἐν τοῖς ὑγιεινοῖς μὲν

ὁμοίαν τῇ· ὁμοίαν δὲ ὁμογενῆ· ἀμοιρόμορ
φον τῇ· τὸ μὲν γὰρ ἀδιαίρετον μεγαλομερὲς καὶ
πολυμερές· καὶ ὅλως ἡ τῆς ὁλότητος φύσις·
οὐ γὰρ τὸ διαιρούμενον ἀδιαίρετον· τὸ δὲ ἀδιαίρε
τον ἀμοιρομερὲς καὶ ἀδιαίρετον· καθ' αὑτὸ μὲν οὖν τὸ ἀδιαίρε
τον ἡ τοιαύτη φύσις· κατὰ συμβεβηκὸς δὲ ὕδατι καὶ
μεγέθει· ἀμοιρόμορφον τῇ τάξει· ἀμοίρωτον
ρίτιμον μεγέθους μερὸς πρὸς ὅλον· καὶ τοιγαρ
οῦν τὸ θαῦμα μερὸς κατὰ συμβεβηκὸς ἄτοπον
πρὸς αὐτὸ καθ' αὑτὸ συμμαίνει τοῦτο τὸ μοχθη
ρὸν καὶ τοῦτο· καὶ καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἀδιαιρέτου
ὁμοίως τῇ τάξει οὐχ αὑτοῖς πρὸς αὐτὸ μᾶλλον.
ἀμοίρως τῶν αὐτοῦ τινῶν· οὐ τῶν αὐτῶν μᾶλλον· ἀμοίρως τὸ δὲ τὸ
τῶν μὴ τοῖς μὴ ὁμοίοις· ὑπὲρ τοῖς γὰρ τοῖς λόγοις
δικαίως λόγον ἔχομεν τοῖς τυχοῦσι πρὸς τὸ ἄλογον· ἃ δὲ δὴ
μέσους καὶ δοκεῖ ἡμῖν ἀδικίαν πρὸς αὐτὸν ὅτι ὑμοῦ
τοῖς ἀδικεῖν πάσχειν· παρὰ πάντα αὐτῶν μόρβος· ὥσπερ
οὖν ἀρχομεν καὶ ἀρχόμεθα ἡμεῖς πρὸς ἄλληλα δικαίως
ὁμοίως καὶ τούτοις· περὶ μὲν οὖν δικαίου σώφρο καὶ τῶν
ἀμαρτῶν μὴ θελόντων ἀρκῶν διορίσθω τὸ μέχρι τούτου:

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ · Ζ ·

Ἔστω δὴ συνεχόμενα τῶν προτεθέντων ὅτι δεῖ τὸ μέσον αἱρεῖσθαι· μὴ τὴν ὑπερβολὴν μηδὲ τὴν ἔλλειψιν· τοῦτο δὲ μέσον ἐστὶν ὡς ὁ λόγος ὀρθὸς λέγει· τοῦτο δὲ διορισώμεθα πρῶτον· ἐν πᾶσι γὰρ τοῖς συνεχέσι καὶ διαστατοῖς ἐστὶ λαβεῖν τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἧττον καὶ τὸ ἴσον τοῦτο· πρὸς ἡμᾶς δὲ ἐστὶν ὃ μήτε ὑπερβάλλει μήτε λείπει· καὶ τοῦτο ἓν ὄν τι καὶ ὡρισμένον· ἀνάγκη ἄρα τὸ μέσον εἶναι τοῦ ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως· οὐσαν καὶ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον· ἔστι δὲ τοῦτο ἡ ὀρθὴ ἀπόφασις· καὶ ἔστιν ἡ μὲν τοιαύτη τοῦ παθήματος μεσότης· ἀποφαίνεται δὲ φαύλη μὲν ἡ τοῦ ὑπερβάλλοντος καὶ τῆς ἐλλείψεως οὖσα καὶ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον· ἔστι δὲ ἡ μὲν ἀπόφασις οὕτως ἀληθὴς μή· οὐθὲν γὰρ διαφέρει· καὶ γὰρ ὅταν ἀμελῶς ἔχωμεν ἢ σπουδαίως· ἢ ὅταν ἐπὶ πλέον ἢ ἐλάττω τοῦ δέοντος· ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐδὲν διαφέρει· οὐδὲ ἐπαινεῖται· ἀλλὰ καὶ ὡς οὐ δεῖ οὐδὲ ὅτε οὐ δεῖ· καὶ ὅσα ἄλλα διορίζεται τῷ μὴ δεῖν· ἀλλὰ καὶ ὡς δεῖ καὶ ὅτε δεῖ καὶ ἐφ' οἷς δεῖ καὶ πρὸς οὓς δεῖ καὶ οὗ ἕνεκα δεῖ καὶ ὡς δεῖ· μεσότης ἐστὶ καὶ ἀρετὴ τοῦτο· ἐν πάθεσι μὲν οὖν καὶ πράξεσιν ἔστιν ἡ μὲν ὑπερβολὴ ἁμαρτία καὶ ἐπαινεῖται καὶ κατορθοῦται· ἡ δὲ ἔλλειψις οὐδὲν ἐπαινεῖται· ἁμαρτάνεται δὲ καὶ ὡς οὐ δεῖ καὶ ὅτε οὐ δεῖ καὶ ὅσα ἄλλα διορίζεται τῷ μὴ δεῖν· ἀλλὰ καὶ ὡς δεῖ καὶ ὅτε δεῖ καὶ ἐφ' οἷς δεῖ καὶ πρὸς οὓς δεῖ καὶ οὗ ἕνεκα δεῖ καὶ ὡς δεῖ· μεσότης ἐστὶ καὶ ἀρετὴ τοῦτο· ἀλλὰ καὶ διορισμοῦ τινὸς ἐστὶν ὁ ὀρθὸς λόγος καὶ τοῦ μεσότητος ἑξὶς ἐστὶν ἀρετὴ διαλογικὴ καὶ ἐν μεσότητι τῇ πρὸς ἡμᾶς ὡρισμένῃ λόγῳ καὶ ᾧ ἂν ὁ φρόνιμος ὁρίσειεν·

Περὶ μὲν οὖν τῶν ἠθικῶν διεληλύθαμεν· περὶ δὲ τῶν περὶ τὴν τέχνην τῶν περὶ τὴν ποίησιν· λέγωμεν ὑπὲρ τοῦ πρότερον μὲν ἐλέχθη δύ' ἅπαξ μὲν ἡ τῆς τέχνης

* ἀρονογ· γλω δε περι του μονον εχομ *

δυο τα λογομαχομεν· ημεις μεν θεωρουμενα τα τοιαυτα ομοιως οσα μαιαρχαι μη δεχομαι αλλα σαχθαι· δεχομαι δε· προσναρ τα υπο ημων δεχθεντα και τω μη ισοτυχη μοριων εχθρομαχα το προσθεσιν· ταυτα ομοιοτητα τα ημιολια και οι ισοτητα τα ημιολιοις αρχαιοις· λανθανω δε του τομον ημιολιον· το δεκατριτον· το ναφευρεσθαι και λογιζεσθαι ταυτον· ουδε γαρ ουλεγει εαν περι των μη δεχομενων αλλα σαχθαι· ωσπερ ουν λογιζεται ο μη επιμορος του μονομαχομενος· λημαδομαι ραδιως αυτο ουτως τι οι υπολαμβανοντες· αυτη γαρ αρχη· διαστορου· η δε αρχη· προ το ορθιον ουδε· τριας δε μη τυχη τα λογια πραξεως και αλη θειας· αισθησις· μουσ· ορθιος· ουτως δε αυτη αισθησις ουδεμιας αρχης· πραξεως· δηλομαδη τα θεωρια αισθησιν μεν αφαιρω· πραξεως δε μη ποιαν αφαιρω· και δοξαν μεν ποιαν αφασις· και ανυφασις· τουτο δε ορθογραφιαν· ωσπερ δε η θεωρια αρχη· ουδεν προαιρεσις· η δε προαιρεσις ορθιος ουδεν λογισμη· δη δε αυτα μεν το μεν ονομα αληθη φαμι και την ορθιμορθην· ωσπερ η προαιρεσις ουδαια και ταυτα το μεν φαμι· την δε δοξαν ημ· αυτη μεν ουν η δοξαμοια και η αληθεια προαιρεσις· την δε δοξαν ποιαν και μη προαιρεσιν μηδε ουσαν η τη ψευδη και ναι φασιν· τουτο γαρ αρχη προς δοξαμοι τη ου εργον· τουτο δε προαιρεσιν ου

καὶ δικαιοσύνης ὄργανον· τοῦ δὲ σωφρονιστικοῦ καὶ δικαιοσύνης μὴ τὸ μὲν ἀλήθειαν ὁμολογοῦσαν ἔχουσαν τὴν ὀρθότητα τὴν ὀρθήν· τὸ δὲ ἀπὸ σωφροσύνης ἀρχήν· τὸ δὲ αἵρεσιν· ὁ θυμὸς μέσος· ἀμφοῦ χοῦ ὄντος· τὸ προαιρετὸν ὀρθότητα λογικὴν ὀρεκτικὸν μέσον· διὸ οὐ παντὸς θυμοῦ καὶ δικαιοσύνης ἀρχαί· οὐ παντὸς δὲ θυμοῦ ἡ θικὸν ἀρετὴ μέσον ἐστὶ περὶ αἵρεσιν· δυσπραξία γὰρ καὶ τὸ δικαστικὸν μέσον πρᾶξις ἀμφοτέρων δικαίων ἀλήθουσα οὐδέτερα· δικαία αὐτὴ οὐθέτερα ἀμφὶ ἑκατέρου· καὶ περὶ αὐτὴ αὐτὴ γὰρ καὶ τῶν ἠθικῶν ἀρχή· ἑκάτερα γὰρ τῶν ἠθικῶν ἀμφοῖν· καὶ ὁ στέλεχος ἀπλῶς· ἀμφὶ πρός τι καὶ τὸ προαιρετὸν ἀμφὶ περαιτόν· ἡ γὰρ δυσπραξία ἀπλοῦς· ἡδονὴ τούτου· διὸ ἡ ὀρθοτομικὸς μοῦσα ἡ περὶ ἡδονὴ ὀρεκτὴ ὀρθὸς διανοητικὴ καὶ ἡ τοιαύτη ἀρχή· ἀνθρώπινος· οὐκέτι δὲ προαιρετὸν οὐδὲ ἐμγάνομος· οἷον οὐδὲ προαιρεῖται ἴμομαι ὀρθὴν ἔχειν· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ λύεται περὶ τοῦ γάνομος· ἀμφὶ περὶ τοῦ δόμενον καὶ ἐμδεχόμενον· τὸ δὲ γάνομος οὐκ ἐμδεχόμενον ἐστὶν ἐμὲ γεσθαι· διὸ ὀρθὸς αὐτὸν ἀνθρώπων· μόνον γὰρ αὐτοῦ καὶ θεὸς περὶ σοφίαν ἀγαθὸν μὴ ταῦτα ἐστὶ· ἀμφοτέρων δὴ τῶν μορίων ἀλήθεια τὸ ἔργον καθ' ὃ οὖν μάλιστα ἕξεται ἀλήθεύουσα διανοητικὴ ἀρε τὴ ταῦτα ἀμφοῖν· ἀρχὴ ἀμφοῖν οὖν ἀπὸ θυμὸς περὶ αὐτῶν ταῦτα λιμπάνομεν· ἔστω δὴ οἷον ἀλήθεια θεὸς τυχὴ τῶν κατάφασις ἢ ἀπόφασις· τὰ μὲν τὸ ἀριθμόν· ταῦτα δὲ τὶ τυχὴ· ὡς ἰδέμη· φρόνησις· σοφία· μοῦσα· ὃ

Θεωρητέον δὲ καὶ τίνα τρόπον ἡ ἀρχὴ τῶν ἀσυμμέτρων μεγεθῶν ἐστὶ τοῦ λόγου. εἰ γὰρ ἡ ἀρχὴ τῶν ἀσυμμέτρων μεγεθῶν ἐστὶ τοῦ λόγου, ἀνάγκη καὶ τὴν ἀρχὴν τῶν συμμέτρων εἶναι τοῦ λόγου· τὰ γὰρ ἀσύμμετρα τοῖς συμμέτροις ἐστὶ μετρητά. ἡ δὲ ἀρχὴ τῶν συμμέτρων ἐστὶ τοῦ λόγου· ἡ γὰρ μονὰς τῶν συμμέτρων ἐστὶν ἀρχή· μετρεῖ γὰρ πάντα τὰ σύμμετρα. ἡ δὲ μονὰς τοῦ λόγου ἐστίν· ἡ γὰρ μονὰς τῶν συμμέτρων ἐστίν· ἡ δὲ μονὰς τοῦ λόγου ἐστίν· ἡ γὰρ μονὰς τῶν συμμέτρων ἐστὶν ἀρχή· μετρεῖ γὰρ πάντα τὰ σύμμετρα.

λομ· οὐτε γὰρ ἡ πρᾶξις ποιητική· οὐτε ἡ ποίησις πρᾶ
ξις ἐστίν· ἐπεὶ δὴ οἰκοδομική τις ἡ τεχνή ἐστι καὶ ποίησις·
ἔτι δὲ μεγάλου πλοῖου ποιητική· καὶ οὐδεμία οὕτω τέχνη
ἐστὶν ἥτις οὐ μεγάλου ποιητική ἐστιν ἔξις. οὐκοῦν αὐ
τὴ ἡ αὐτὴ τέχνη· τὸ αὐτὸ ἄρα τέχνη καὶ ἕξις μεγάλου
ἀληθοῦ ποιητική· ἔστι δὲ τέχνη πᾶσα καὶ μία καὶ μή τις
καὶ τὸ τέχνης ἔργον καὶ θεωρῆσαι ὅτου ἐστὶ μεγάλη τε
τῶν ἐνδεχομένων καὶ μία καὶ μή τις· καὶ ὧν μὴ ἀρχὴ
ἔστι ταῦτα οἷς ἐστὶ μεγάλη ἔστιν ἔργα ποιοῦνται· οὐκοῦν
τῶν ἐξ ἀνάγκης ὄντων ὅταν μὴ ἐνδεχόμενον μὴ τέχνη ἐστίν·
οὐκ ἄν μία κατὰ φύσιν· ἔστι γὰρ ἔχουσι ταύτην ἀρ
χήν· ἐνοῖς δὲ ποιητὸς καὶ πρᾶξις ἔνεστον· ἀνάγκη
τὴν τέχνην ποιητικὴν εἶναι· ἀλλ' οὐ πρακτικήν· καὶ
προσομοίως περὶ ταὐτόματον ἡ τύχη καὶ ἡ τέχνη καὶ περὶ
καὶ ἀγαθὰ περὶ καὶ ἀγαθὸν φησὶ· τέχνη τύχη ἄν εἴη καὶ τύ
χη τέχνη· ἡμῖν δὲ ὡς εἴρηται ἔστιν ἡ τέχνη ἕξις ἀλη
θοῦς ποιητικὴ μετὰ λόγου· ἡ δὲ ἄτεχνία τοὐναντίον
τοῦ μετὰ λόγου τοῦ ψευδοῦς ποιητικὴ περὶ τὸ ἐνδε
χόμενον ἄλλως ἔχειν·

Περὶ δὲ φρονήσεως οὕτως ἂν λάβοιμεν· θεωρήσαντες
τίνες λέγονται οἱ φρονίμους· δοκεῖ δὴ φρονίμου εἶναι
τὸ δύνασθαι καλῶς βουλεύσασθαι περὶ τὰ αὑτῷ ἀγα
θὰ καὶ συμφέροντα· οὐκ ἀπὸ μέρους· οἷον ποῖα σπρὸς
ὑγίειαν πρὸς ἰσχύν· ἀλλὰ ποῖα σπρὸς τὸ ζῆν εὖ· σημεῖον
δ' ὅτι καὶ τοὺς περὶ τι φρονίμους λέγομεν ὁ τάχιστα
τὸ τέλος τι συλλογισάμενον ἐν μὴ ἀστοχῇ τοῦ

φρόνησις πῶς

ιη τὴν ὡφρόμησιν ὄτι μάμαι μεγάλου ἀληθῶς περὶ
τὰ ἀνθρώπινα πλημμελήσαντος ἀλλὰ μὴν τό·
χρήσιμον μάθημα ἄρχῃ· ὡφρόνησεν δ' ὑμᾶς· καὶ ὅτι
μὲν τάχιστα ὀφείλομεν ἅπαντα πάντων· περὶ
ὧν ἡμῖν ὡφρόμησεν· ἄρχωμεθα· περὶ τούτων
ἤδη ὡφρονῆσαι· ὅτι δὲ καὶ περὶ τούτων ἐστὶν
ἡμῖν ὡφρονῆσαι· ἐκ τοῦδε γνοίη τις ἄν· εἰ τὰ
μὲν ἄλλα πάντα ἀγαθὰ ἡμῖν ἐστὶ· καὶ ὡφρόνησις
ἀγαθόν· ἀλλὰ μὴν καὶ τὰ ἀγαθὰ πάντα ἡμῖν
ἐστὶ· καὶ ὡφρόνησις ἄρα ἡμῖν ἐστὶ· καὶ ὅτι μὲν
ἀγαθὰ τὰ ἄλλα πάντα ἡμῖν ἐστὶ· καὶ ὡφρόνησις
ἀγαθόν· ἐκ τοῦδε γνοίη τις ἄν· εἰ τὰ μὲν ἄλλα
πάντα κακὰ ἡμῖν ἐστὶ· καὶ ὡφρόνησις κακόν·
ἀλλὰ μὴν καὶ τὰ κακὰ πάντα ἡμῖν ἐστὶ· καὶ
ὡφρόνησις ἄρα ἡμῖν ἐστὶ· καὶ ὅτι μὲν κακὰ τὰ
ἄλλα πάντα ἡμῖν ἐστὶ· καὶ ὡφρόνησις κακόν·
ἐκ τοῦδε γνοίη τις ἄν· εἰ τὰ μὲν ἄλλα πάντα
ἀγαθὰ ἡμῖν ἐστὶ· καὶ ὡφρόνησις ἀγαθόν· ἀλλὰ
μὴν καὶ τὰ ἀγαθὰ πάντα ἡμῖν ἐστὶ· καὶ ὡφρόνησις
ἄρα ἡμῖν ἐστὶ· καὶ ὅτι μὲν ἀγαθὰ τὰ ἄλλα
πάντα ἡμῖν ἐστὶ· καὶ ὡφρόνησις ἀγαθόν· ἐκ
τοῦδε γνοίη τις ἄν· εἰ τὰ μὲν ἄλλα πάντα
κακὰ ἡμῖν ἐστὶ· καὶ ὡφρόνησις κακόν· ἀλλὰ
μὴν καὶ τὰ κακὰ πάντα ἡμῖν ἐστὶ· καὶ ὡφρόνησις
ἄρα ἡμῖν ἐστὶ· καὶ ὅτι μὲν κακὰ τὰ ἄλλα
πάντα ἡμῖν ἐστὶ· καὶ ὡφρόνησις κακόν· ἐκ

τοιοῦτον· ὑπεῦθαμὸν οὐθὲν ὁμοίωμα ἔχει τὴν
σοφίαν ἢ ὅτι ἀφθὴ τὰχ μὴ σαφῆ· ἄμαυρὸν σοφοῦ τοῦ
μεθαῦλον σοῦ ἐστὶν ὁ σοφὸς οὐδὲν ἧττον σοφοῦ ὃ σωφρὸν
μηδὲν σωφρονοῦντι· τὸ δ' ὑπάρχειν ἀληθῆ
θεοὶ θεῶν ὑπάρχειν· οὐ πάντως φίλοσοφόν· ὡς δεῖ λέγειν
ὅτι ἀληθὴς ἀστὴρ ἐωθινὸς ἢ ἡλίου φάσις· δῆλον ἄρα
τὸν σοφὸν μὴ μόνον τὰ ὄντα ὑπὸν ἀρχὴν ἕξειν· ἀλλὰ καὶ
περὶ τὰ σὰ ἀρχὰ ἀληθεύειν· ὡς δεῖ ἡ μὴ σοφίαν μοῦσαν
καὶ ἑωθινὴν ὡς περὶ σοφὰ λέγουσαν ἑωθινὴν τὴν τοῦ τὶ
μὴ τοῦτον· ἄστρων μὲν γὰρ ἕτερα λιτὰ λέγειν ἢ τὴν φρό
νησιν οὐδαμοῦ ταύτην οἴεσθαι ἕξειν· ἕξειν δὲ τὰ ἀριστερὰ μὲν
τὰ λιόσωμα, ἀέρος πόσεως· ἕξειν ὑγιᾶ μὲν καὶ ἀγα
θὸν ἕξειν τὸν ἰχθύν· τὸ δὲ λεῦκον μὲν καὶ ἀ
θὺ, τὸ αὐτὸ ἀεί· καὶ τὸ σοφὸν ταὐτὸ πάντες ἀνθρώ
φρόνιμον δὲ ἕξειν· τὸ γὰρ περὶ αὐτὸ ἕλκειν τὸ εὖ θεω
ρεῖν ἡμῖν ἕξειν φρόνιμον· καὶ τοῦτον ἐκ τρόπου αὐτὰ·
λέγειν καὶ τὸν μὲν ἕνα φρόνιμον ἡμῖν ἕξειν ὅσον περὶ
τὸν αὐτὸν ἐμὸν ἔχοντας αἰεὶ δεῖν ὁμοιοπαθεῖν·
ἀνθρώπων δὲ λέγειν ὅτι οὐκ ἀνθρώπων ἡ σοφία καὶ ἑωθινὴ ἡ
αὐτὴ· ἀνάγκη γὰρ τὴν περὶ τὰ θεῖα φρόνησιν σοφί
αν, πολλοὺς ὁρᾶν σοφίας· οὐ γὰρ μίαν περὶ τὸ αὐτὸ ἁμαρτίαν
ἀγαθὸν τῶν ζώων· ἀμφοῖν περὶ ἕνα· ἀλλ' ἢ καὶ ἰχ
θὺν τρισὶν μίαν περὶ πάντων τῶν ὄντων· ἀλλ' ὅτι μὲν ἀν
θρώπων οὐδὲν ἀλλ' ἢ ὄρνις· καὶ γὰρ ἂν
θρώπου ἅμα καὶ πολιτικοῦ καὶ φύσει· οἷον ἄνθρω
ταὐτὸν ἐν ὧν ὁμοίωσιν σωφρόνων· ἕνεκα τῶν ὄντων

μαμδηδομότιλιοοφίωσιτὶ καὶ δωσιφιμὴ καὶμοῦσ τῶμ
τιμιωτατωμτῆιφύσι. διὸ ἁφαιζανόραμ καὶ θαλλὴν
καὶ τοὺσ τοιούτουσ σοφοὺσ μή. φρομίμουσδὲ οὐ φασὶμ
ἅμα ὁ τὰμ ἰδωσὶμ ἀγμοοῦωτασ τὰσ υμῶ δρόμουσ δ
αὐτοῖσ. καὶ τὰ ρὶ τὰ γὰμ μὴ καὶ θαυματαὶ καὶ χαμδωσὶ
καὶ δαιμόμιαι ἅ δὲ μὴ αὐτοὺσ οὐ φασὶμ. ἀχρήματα δὲ ὅτι
οὐτὰ ἀμθρώ πωμ οὐ μὰ ἀγαθὰ ζητοῦσὶμ. ἡδὲ ῶ φρομίμου
τὰ ρὶ τὰ ἀμθρώ πωμ οὐ καὶ τὰ ρὶ ὧμ ἅ ἅ ἅ

δὲ ὧν ἀνιᾶται πολυδυτικὴ· τὸ γὰρ τὴν φύσιν ἀπαθῆ αὐτὸν μὴ
ὠφελεῖσθαι· διὸ πολιτεύεσθαι τούτους μόνον λέγου
σι· μόνοι γὰρ ἂν ἀπογνοῖεν οἱ ὅμοιοι χαροτάχην
δουλάδην καὶ φρόνησιν μᾶλλον ἢ ἀφρίαν αὐτὸν καὶ
μανίαν αὐτὴ τὸ ἀνίμερον ὁμοίαν φρόνησιν· δικάζειν
δὲ μὴ μόνον οἰκείους· ἢ δὲ ὁμοιοθρησία· ἢ δὲ πολιτική·
καὶ ταυτὸν ἡμῖν πολυδυτικὴ· ἢ δὲ τοχαστική·

Εἰδοσμὸν δὲ καὶ ἀμφὶ ἡγεμόνος τὸ αὐτὸν φάσθαι· ἀμφὶ
χαριν φορὰν αἰτοῦμαι· καὶ δοκεῖ ὁ τὰ ὅμοια περὶ αὐτὸν φάσθαι
καὶ ἡμᾶς· οἰδὲ πολιτικοὶ πολλοὶ ἀμφὶ αὐτὸν· δηλοῦσι δὲ
δῆλον· πῶς δ' ἂν φρονοῖεν μᾶλλον ἢ περὶ αὐτὸν καὶ
μανίαν καὶ χαροτάχην ὁμοίαν φρόνησιν· δικάζειν
ὁμοίοις ἠριθμημένοις τραπεῖν· ἴσα μέτρα
σχεῖν· τοὺς γὰρ περὶ σοὺς καὶ τὰ περὶ σὲ ὑπολαμ·
ζητοῦσι γὰρ τὰ αὐτοῖς ἀγαθὰ καὶ οἴονται τοῦτο δεῖν πά
σχειν· διὰ ταῦτα οἱ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ζητοῦσι τοὺς τοιούτους
φρονίμους· καίτοι ἴσως οὐκ ἀεὶ τὰ αὐτὰ δύ' ἀμφοῖν
νομοθέτας οὐδ' ἅμα πολιτείας· εἰ δὲ τὰ αὐτὰ πᾶσιν ἁρμό
διοι ἦσαν, ἁδηλον καὶ σιωπηρόν· σημεῖον δὲ τοῦ εἰρημένου
καὶ διότι τὴν θεσμοθέτην οἱ μαθηματικοὶ ἐν
μοναῖς καὶ σοφοὶ τὰ τοιαῦτα· φρόνιμος δ' οὐδεὶς γένοι
θαι· ἀπὸ δὲ τῶν καθόλου ἀρχὴν οὐ φρόνησις·
ἀνάγκη γὰρ ἀριμαὶ ὄζ ὁμοφρίας· μόσος δ' ὁμοφρος
οὐκ ἀεί· πολλοὶ θοσδοχρόνουσοι τὴν ὁμοφρίαν· ὡς
καὶ τοῦτ' ἀπὸ σιβύρνου διαπίδη μαθηματικὸ σιβύρνας
γνόμοι τὰν· σοφὸς δὲ φυσικὸς σύ· ἢ ὅτι καὶ τὰν δ' ἀφ' αι
ρεθεσσάτιν· τὰν δ' ἀρχαὶ ὄζ ὁμοφρίας· καὶ τὰν δ'

ὁ αὐτὸ ἀφύουσι τὸ ἴμασι ἀμάλλουσι· τῶν δὲ τὸ μὲν ἀμᾶν
λέγομεν· ἔστι δὲ ἁμαρτία ἡ περὶ τὸ ἀναθόλου σκοπὸν
σθαι ἢ περὶ τὸ ἀναθόλιασον· ἵνα γὰρ ὁ τὸ ἁμαρτάνων ἀμαρ
ταθμαι ὕδατος ἄψαι. ἢ ὅτι τοῦ λιτὸ ἀμαρύσαθμον·

Ὅτι δὲ ἡ φρόμησις οὐκ ἀσωλαπὴ φρόν. τοῦ γὰρ ἄσχα
του ἀπολλυμένου μὴ ἀπορρίπτεται· τὸν γὰρ πρᾶον αὐτὸ μὴ οἷόν
ρωμῶμεν λόγος· ἡ δὲ οὐσχάτου οὐκ ἀπολήγουσι
φὴ μὴ ἀμφίαθολος· οὐχὶ τὸ μὴ ἴδιον. ἀμφίαι δὴ αἰσθα
μόμεθα ὅτι τὸ ὁμοίσμα θὴ μὴ πλείσ ὀχατομπρίνα
μον· φησὶ γὰρ ἰκανῶς· ἀμφὶ αὐτὴ μᾶλλον ἀμφὶ αἰσθησις· ἡ
φρόμησις· ὁμιλμησθὲ ἄμφοδος· τὸ ζητᾶμθὲ καὶ τὸ
πουλεύσασθαι δηλαφορᾶς· τὸν γὰρ πουλεύσασθαι ζητᾶμ
πλᾶσι· δὴ δὲ λαμβάμπερὶ ὃ πουλία ἂν πλᾶσι·
πότερον μόνον ἀπὸ μὴ πλεῖσι δοξάζει· ἢ ἐνδεχόμενον ἢ ἄμο πλ
γόμος· ὥσπερ ἀπὸ μὴ μὲν δὴ οὐκ ἀπὸ μ· οὐ γὰρ ζητοῦσι τὰ
ρίσθαι ἐσσόμ· ἢ δὲ ἐνδεχόμενον πουλητὸς· ὃ δὲ ἐνδεχόμενον
μέγιστος ζητᾶ καὶ πουλεύεσθαι· ἀμφὶ μὲν οὖν δὲ ἐνδεχόμενον
ἀμφισβητοῦμεν καὶ ταχυτῆ ἐνδεχόμενον· πουλεύομαι
δὲ πουλὺν χρόνον· καὶ φασὶ πρᾶστον ἀπὸ μὲν δὴ μὴ ταχύτατα
πουλεύσασθαι· πουλεύσασθαι δὲ ἐν ραδίως·

Θ ἔστι δὲ ἡ ἀγχίνοια ἕξις φρονήσεως καὶ ἡ εὐπουλία· ἔστι δὲ ἐνδεχόμενον
τὸν ἡ ἀγχίνοια· οὐδὲ δὴ δόξαν ἡ εὐπουλία οὐδὲ μία·
ἀμφισβητοῦμεν μὲν γὰρ ἁπλῶς πουλεύομενος ἁμαρτάνει φ· ὁ δὲ
ἐὺ ὀρθῶς πουλεύσας· δηλονότι ὀρθότης ἡ εὐπουλία
τὸν ἡ ἀγχίνοια· οὐδὲ δὴ δόξαν ἡ εὐπουλία οὐδὲ μία·
ἀμφισβητοῦμεν μὲν γὰρ ἁπλῶς πουλεύομενος ἁμαρτάνει φ· ὁ δὲ
ἐὺ ὀρθῶς πουλεύσας· δηλονότι ὀρθότης ἡ εὐπουλία
τὸ σκέψ· ὁ στοχαστικὸς ὁ στοχαστὸς· ὥσπερ ἀπὸ μὴ μὲν δὴ

....

γαρ ουκ ἐστὶν ὀρθότης· οὐδὲ γὰρ ἁμαρτία· δεῖ γὰρ ὀρ-
θότητα ἀληθοῦς· ἁμαρτίαν δὲ ψευδοῦς· οὐδὲ
ζωὴ ἐστίν· ἀμαθίαν οὐδὲ λόγου καὶ εὐνομίαν βου-
λεύσεως· ἀλλὰ ταῦτα οὐδὲ ἀρετὴ οὐδὲ φάσις· καὶ γὰρ
καὶ ζωὴ οὐσίας ἐστὶν ἀλλὰ φάσεως ἐστίν· οὐδὲ βου-
λεύσεως ἐστὶν ἀλλὰ βουλεύσεως καὶ εὐβουλίας· ζη-
τεῖται καὶ λογίζεται· ἀλλ' ὀρθότης εὐβουλία
βουλῆς· ἡ δὲ βουλὴ ζητητόν· ἀεὶ περὶ
τί· ἔστι δὲ ὀρθότης ἀληθοῦς· δηλοῖ δὲ τοῦτο
σαν· ὁ γὰρ ἀληθεύων ἐστὶν ὃς ὁποτέρου ἂν δεῖ
θεωρεῖν ἐστὶν ὃς ὁποτέρου ἂν δεῖ· ἀλλὰ καὶ
λευσθῆναι· καὶ ἀνωλεθρεύσεσθαι· καὶ ἀνωλεθρεύσεσθαι
θότι τὸ εὐβουλεύεσθαι· ἢ γὰρ τοιαύτη ὀρθότης
βουλῆς εὐβουλία ἢ ἀγαθοῦ τυχεῖν· ἀλλ' ἔστι καὶ
τούτου τοῦ δεῖ συμβουλεύσασθαι τυχεῖν· καὶ ὁ μὲν δεῖ τοιοῦ
σαι τυχεῖν· δεῖ οὐδέν· ἀμαρτοῦσι δὲ τὸ μεσομόρομεῖν·
ὡς δεῖ οὐδαμῶς εὐβουλία καθόλου ἐστὶν ὃς μὲν τυγχά-
νει· εὐβουλεῖ δεῖ· εἰ δεῖ πολλῶν χρόνων καὶ εὐ-
βουλεῖ τὸ μεσομυχεῖν· τὸ δεξαχῶς· οὐκ ἐστὶν οὐδεμιᾶ ὀρθό-
τητι εὐβουλία· ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλίμου· καὶ οὐδεμιᾶ ἐστὶν
καὶ ὅτε δεῖ· καὶ ἀνωλεθρεύσεσθαι καὶ πρό-
τι τέλος· ἢ μὴ δεῖ ἀνωλεθρεύσεσθαι ἢ πρὸς τὸ τέλος ἀνωλεθρεύσεσθαι
καὶ πρὸς θοῦσαν· τί οὖν δεῖ πρότι τέλος· ἆρ' ἐν τῷ φρονί-
μως τὸ εὐβουλεύεσθαι· ἢ εὐβουλία ἐστὶν ὀρθότης
τοῦ τέλους· ἢ οὐ φρόνησις ἀλλὰ
θεὸς ὑπόληψις ἐστίν·

Ἐπὶ δὲ τῆς ἡσυχίας καὶ ἡσυχίας· καθὼς λέγομεν
μῆνις καὶ ἄσωτος. οὐτε γὰρ ὡσαύτως ὠνόμασται ἡ δόξη·
παράνομον γὰρ ἂν ἦν σωφρόνι. οὔτε μία τῶν καταμέρος
ὠνομασμένων· οἷον μὴ ἰατρικὴ περὶ ὑγιείαν· ἡγεμονία
περὶ μάχην· ἀλλὰ καὶ ἡ ἡσυχία περὶ πάντων ἐστὶν
ἡσυχία δέ· ὅθεν καὶ ἀμφότερα ἐστὶν ἀρετή· ἡ μὲν γὰρ
ἡσυχία ἀρετή· τὸ γὰρ δεῖ πράττειν ἢ μὴ τοῦτό ἐστιν·
ἡδονὴ ὠφέλιμον· ταὐτὸν γὰρ ἄνομον καὶ
ἄνομία καὶ ἀνόσιον· ἔστι δ' οὔτε ἀγαθὸν ἡ ἀνομία
εἶναι· οὔτε λαμπρὸν γὰρ ἡ ἀνομία· ἀλλ' ὥσπερ τὸ μανθά
νειν ἐστὶν ἀγαθὸν ὅταν χρῆται τῇ ἡδονῇ· οὐ
τως ὀφθαλμοὶ χρῆσθαι τῇ ἡδονῇ ὡς τὸ ὁρᾶν περὶ τοῦτων
περὶ ὧν ἡ φρόνησίς ἐστιν ἀμφὶ ὑλάττομεν καὶ ὁρῶμεν
λῶν· τὸ γὰρ ὑπὲρ ἡμᾶς· τὸ αὐτὸ καὶ ὑπερύθρημα
θε τὸ σωφρονεῖν ἡσυχία· καθὼς δυσσωφροῦσι δυσπρόσ
τῶν μανθάνειν· λέγομεν γὰρ τὸ μανθάνειν σωφρονεῖν
καὶ σχεδὸν ἀμφὶ γνώμην· ἢ τοῦ ὑγιαίνουσαι ὁρίσθαι
ὀρθή· σημαίνομεν· τὸ γὰρ ὑγιαίνειν μάλιστα ἀμφὶ ἡμᾶς
συμπτωμένον· καὶ ὑγιαίνειν τὸ σχεδὸν περὶ ὑμᾶς συμπτω
μην· ἢ δὲ συμπτωμένη γνώμη καὶ ὁρισθεῖσι τοῦ ὑγιαίνου·
ὀρθὴ δὲ τοῦ ἀληθοῦς· ἐστὶ δὲ δυνατὸν αἰσθέσθαι ὑμόνως
ἑαυτὸ τάμουσαι· λέγομεν γὰρ γνώμην καὶ σώφρων

καὶ φρόνησιν καὶ σοφίαν καὶ τοὺς αὐτοὺς ἑαυτῆς φρονίμους καὶ σοφοὺς
ἀποκαλεῖ καὶ σοφὴν καὶ φρονίμους καὶ σοφοὺς
τοὺς· πᾶσαι γὰρ αἱ δυνάμεις αὗται τῶν ἀγαθῶν μέν
καὶ τῶν καθόλου· καὶ ὅτι μὲν τῶν ἀγαθῶν
φρόνιμος· ὅτι δὲ καὶ τῶν καθόλου· καὶ γὰρ τὸν φρόνιμον
ἀγαθὸν εἶναι δεῖ· καὶ ἡ σοφία δὲ καὶ ἡ νοῦς περὶ τὰ
τιμιώτατα· ταῦτα δὲ ἄχρα· καὶ ὁμοίως τῶν ἄχρων
φασὶν εἶναι· καὶ γὰρ τῶν ὅρων καὶ τῶν ἀχράτων
μουσικὴ καὶ ὁ λόγος· καὶ ὁμολογουμένως ἐπὶ ταύτας ἄρα
ἐπὶ ταῦτα τὸ τρίτον καὶ ὑπολαμβάνομεν καὶ τὴν ἕξιν ἄρα
ταύτας· ἀρχαὶ γὰρ τοῦ ἑτέρου ἕνεκα· ὅλως τῶν καθόλου
τὰ γὰρ τέλη καθόλου· τοῦτο μέχρι δεῖ αἰσθάνεσθαι· αὕτη δ' ἐστὶ
μοῦσα· διὸ καὶ φυσικαὶ δοκοῦσι τῶν τρόπων ταῦτα· καὶ φύσει σο
φὸν μὲν οὐδείς· γνώμονα δὲ χρὴ καὶ σοφὸν καὶ μοῦ·
σικὴν ὅτι καὶ ταῦτα ἡμῖν ἐστὶν ὁμολογεῖσθαι μᾶλλον οὐθέν· καὶ
ἡδονὴν ἡμῖν ἁπάντων ἐνεργεῖ καὶ γνώμην ὡς ἀληθῆ φύσει σοφοῖς
ἀνδράσιν· διὸ καὶ ἀρχὴ καὶ τέλος ἐστίν· ἕνεκα τούτων γὰρ
ἀποδεικτέον καὶ περὶ τούτων· ὡς δὲ δεῖ περὶ ἕκαστα γίνε
σθαι τοιοῦτον καὶ δοξαστὸν οὐχὶ τυγοῦσαν ἀποδεκτέον·
διὰ γὰρ τὸ ἔχειν ἕνεκα σωτηρίας ὅμμα ὁρῶσιν ἁπάντων·
τίμιον ὂν ἄνευ φρονήσεως καὶ σοφίας· καὶ περὶ τὰ

ἑκατέρα τυγχάνουσα καὶ ὅτι ἀμφοτέρων τὸ τυχὸν μόριον
ἀρχὴ διατέραν ἄρηται.

Διαπορήσαι δὲ ἄν τις περὶ αὐτῶν τί χρήσιμοι τοῖς μὲν
γὰρ σοφίαν οὐθὲν θεωρήσαι ἔξω ὧν ἕκαστα εὐδαιμονικὰ μὲν
θρασεῖς· οὐδὲν μᾶλλον γὰρ ἄν τι γνοίμεθα· ἡδὺ δὲ φρόνη
σις αὐτοῦ τοῦ μανθάνειν· ἀμφότερα δὲ ταῦτα τῶν ἀγα
θῶν ἀνθρώπων· ταῦτα δὲ τῶν ἀγαθοῦ τινος
ἀνδρὸς πράττειν· οὐθὲν δὲ θεωρητικὸν ποιοῦσι τοὺς τὰ
δικαιώματα αὐτὰ ἀνευ ἕξεως ἐφαπτομένους· ὡσαύτως
δὲ οὐδὲ τοὺς ἐκτὸς ὄντας καὶ ὅσα μὴ τοῖς ποιοῦσιν αὐ
τοῖς ἀπὸ τούτων ἔσεσθαι λέγεται· οὐθὲν γὰρ πράττει
ποιοῦσι τὰ κτήματα· ἀπιστήσειε δ' ἄν τις καὶ τοῖς
τὰ δεσμὰ καὶ τὰ κτήματα ἔχουσιν· οὐδὲν γὰρ ἧττον
τοῖς ἀπὸ τύχης ἔχουσιν ἢ τοῖς ἀπὸ τέχνης· ἀλλὰ τοῦ μὲν
κτᾶσθαι τοιοῦτοι οὐθὲν ἧττον· οὐθὲν γὰρ ἧττον ἔχει
τις δοῦλον ἢ κτῆμα· ἀλλὰ τοῦ χρήσιμον.
ἢ ἀμφοτέρων ἔχουσι τὰ ἀγαθά· ἢ μᾶλλον τὸ τοῦ
καὶ περὶ τὴν ὕλην· πολλοὶ γὰρ ὕλην ἔχουσιν ὅσον
οὐμανθάνουσι· περὶ δὲ ἕξιν τοιοῦτόν τι καὶ τὸ τοῦ
ἕξεως ἐστὶ χάριν τὴν τοιαύτην. ἰωρισθέσθω
τοῦτο λεχθέν· ἡ γὰρ τοιοῦσα ἀρχὴ καὶ ὅσα τοιαῦτα περὶ ὧν
τόπον λεκτέον· περὶ δὴ τούτων λεκτέον· μᾶλλον γὰρ λέγεται
περὶ αὐτῶν μονονοῦ· πρῶτον μὲν γὰρ λέγεται ὅτι καθ'
ἕκαστα καὶ οὐ γένη ἀριθμεῖται ἀριθμοῦντες·
ἑκατέρου τοῦ μορίου· καὶ ἕξεις τοιοῦσι μὲν δὴ
μὴ δέξεσθαι αὐτῶν· ὥστε καὶ τοιοῦσι μεῖον οὐχ ὥσ-

ἡ ἰσοτιμία δὲ ἰσηγορίαν. ἀμφοτέροις γὰρ ἴσον ἐστὶν ὁποτέρου βούλονται
δημοκρατεῖσθαι. μοχθηρὸν γὰρ ὄντος τοῦ πλήθους τῶν ἐχόντων
τοῖς ἄρχουσι δυσπολιτευσία

Ἔτι τὸ ὀργὴν ἀποτελεῖται κατὰ τὴν αὐτὴν φορὰν ἡ μισεῖ καὶ τὴν
φιλεῖ καὶ ἀρχήν· ἡ μὲν γὰρ ἀρχὴ· τὸ μὲν ὅλον ἀεὶ τοιαύτη ὀργή·
ἡδονὴ φρονήσεως τὸ αὐτὸ ἀεί· τοῦ δὲ μέρους τοῦ μορίου
τῆς τυχούσης οὐκ ἀεὶ τὴν ἀρχὴν τοιαύτη τοῦ σώματος· οὐδὲ γὰρ
ὁ ὠὸν αὐτὸ ἀεὶ ἡ μήτηρ ἐστίν· ταῦτα δὲ οὐ μὴ θέμενα
ταραλιπεῖν τὸ ὅλον φορὰν διὰ τὴν φρόνησιν τοῦ μέρους καὶ
τὴν μὴ μέρος ἀποθέμενον λαμβάνειν ἀρχὴν τὴν αὐτήν·
ὥστε ὀργὰς καὶ ταραλείψεις λέγομεν παραγομένας
οὐσῶν δυνάμεων· ἢ τὸ αὐτὸ ἐπὶ τῶν μόνον μεταφορὰν
ἔχοντων ἀλλοίωσιν ἢ διαφορὰν οἷον καὶ
μὴ δύνασθαι· καίτοι παραγουσίγε δή καὶ ὅσαν χρὴ τὸν
ὡς οὐδαμοῦ οὕτως ἔχοντα ὡς ἐνίοτε μὴ δύνασθαι παραγόμενον
τὴν μὲν ὀργὴν ὡς προαίρεσιν ὀρθὴν ὡς οἰκείαν ἀρχήν· τὸ δὲ ὅσον
καὶ μὴ ὑπὸ πάθους ἄγεσθαι· οὐκ ἀεὶ τὴν ἀρχὴν
ἀμείβοντας ὡς ἐνίοτε· λέγομεν δὲ καὶ ἀκρασίαν καὶ
περὶ αὐτῶν· ἀεὶ δὲ ἡδονὴν μισεῖν καὶ οὐδὲ
αὐτὴ δυνατὴ, τοιαύτη· ὥστε ἀνάγκη τὸ μὲν ὅλον τοῦ δήμου ὡς
σωτηρίαν ταῦτα παραιτεῖσθαι καὶ τυγχάνειν τῶν·
ἀμείβοντος ὡς ὅλου ὡς ἐπὶ τὸ πολύ· ὡς αἰρετὴν ἀεὶ·
δὲ φαῦλος· ὡς μοχθηρία· διὸ καὶ τοὺς φρονίμους δήμους
καὶ ὡς μοχθηρίαν φεύγειν· ἀεὶ δὲ ἡδονὴ φρονήσεως οὐχὶ
δύναμις· ἀμφοτέρων δὲ τὸ αὐτὸ φαῦλον· ἡδονὴ δὲ
τῷ ὁμοίῳ πάντα οἰκεῖα φαῦλα τῷ τυχόντι· οὐκ ἀεὶ δὲ φαῦλον

ὡς σάρκινται καὶ ἀδιάφθορον. οὐ γὰρ συμφωνήσομεν τῶν μωραν
λογῶν ἀρχὴν ἐχομένους ἡμῶν. ὥστε δηλονότι τοιοῦδέ τὸ τέλος.
καὶ τὸ ἀριστερόν τι δηλωτέον. ἀφ' ὧν γὰρ μόνον ἐχάρισατο τυχόν.
τοῦτο δὲ μὴ τῶν ἀγαθῶν οὐ φαίημεν. διὰ τί δὲ φαναῖμεν
χθηρίαν καὶ διαπτύσασθαι ποιεῖ περὶ τὰ τοιαῦτα
ἀρχάς. ὡς ἀφ' ἁμαρτόντι ἀδιάφορον φρόνιμον εἶναι
μὴ ὀρθὰ ἀγαθόν. σκεπτέον δὴ πάλιν καὶ περὶ
ρᾳθῦς. καὶ γὰρ ἡ ἀρχὴ παραπλησίως ἔχει ὡς ἡ φρόνη
σις πρὸς φθονερότητα. οὐταυτὸν μὲν γὰρ. ὅμοιον δέ. οὕτω
καὶ ἡ φυσικὴ ἀρχὴ προαιρετικὴ μᾶλλον. ἐκεῖνα γὰρ δοκεῖ
ἕκαστον ἡθῶν ὑπάρχειν φύσει τινός. καὶ γὰρ δίκαια
οἱ καὶ σοφρονικοὶ καὶ ἀνδρεῖοι καὶ τἆλλα ἕξομεν ἕκαστον
ἑκάστου. ἀλλὰ μὴν ζητοῦμεν ἕξιν τινὰ τοιαύτην
γαθὸν καὶ ταύτοις αὐτὰ ἀλλοιοτρόπως ὑπάρχειν. καὶ
γὰρ καὶ οἱ καὶ θηρίοις αἱ φύσει καὶ ὑπάρχουσιν ἕξεις.
ἀλλ' ἄνευ νοῦ φαίνεται φέρειν ἁλλοτρίου ὄντα. καὶ ἐπὶ
τοσοῦτον ὅτι καὶ ἰσχυρὰ ἁμα ὄντα ἕπεται
μιουμένοις συμφέρειν ἀλλοθι ἰσχυρῶς καὶ ἡ ἀτομηχά
νητον. ὅτι δὲ ὥσπερ σωματικὴ ἰσχὺς ἀλλ' ἀνόητος
τις. τὴν δὲ ψυχὴν ταύτην ὁτιμὲν οὖν φρονήσεως ἐστὶ τὸ ἄρχειν

πάσαν ταύτην ἔχειν. ἡμᾶς ταῦτα λέγειν. ὅτι δεῖ τὴν ἀνθρωπότητα
μηδέποτε. καὶ τῶν ὅλων ἄρχειν. οἰκήτορας δὲ. καὶ γὰρ μισεῖται
τὸ ὀρθῶς ὁρίζεσθαι τὴν ἁρετήν. πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς ἐγκρα
τοῦς ὁρίζεται τὴν κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον. ὀρ
θὸς δὲ λόγος κατὰ τὴν ἀλήθειαν. δεῖ καὶ δὴ μαρτύρασθαι ὀρθὸς λόγος ἐστὶν
πάσας ἁμαρτίας ὅτι ἡ τοιαύτη ἕξις ἀρετὴ ἔστιν ἡ κατὰ
τὴν ἀλήθειαν. δεῖ δὲ ἐμπεριλαμβάνειν αὐτῇ καὶ τὸν συμφέρον
τα κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον. ἀμείνων δὲ τοῦ ὀρθοῦ λόγου ἕ
ξις ἀρετὴ ἐστὶν. ὀρθὸς δὲ λόγος περὶ τῶν τοιούτων μὴ φρο
νεῖσθαι. σωτὴρ ἀπεκρίθη ὁ κύριος λόγους τὰς ἁρετὰς εἶ
ναι. ὡς τέλη γὰρ τέλη πάσας. ἡμᾶς δὲ μιᾶς ἀρετῆς
δηλονότι ὡς ἐν τῷ ἡμῶν γένει ὅτι οὐχ οἷόν τε ἀγαθοὺς εἶναι
πλείους ἀνθρώπους. οὐδὲ φρόνιμον ἄνθρωπον εἶναι
θελήσει ἀρετῆς. ἀμέλει ὁ λόγος ταύτην μόνην τὴν ἀρετὴν
χθές τινας ἀφ' ὅτι χωρίζομαι ἀπ' ἀλλήλων αἱ ἀρεταί. οὐ γὰρ ὁ αὐ
τὸς ἀνὴρ ἀγαθὸς πρὸς ἅπασας. ἀφεῖκεν μὲν ἤδη τὴν
δύναμιν ἐκείνην ὡς εἶναι. τοῦτο γὰρ κατὰ μέρος ἐστὶν ἕκαστον
ἀρετὰς ἐκδέχεται. καθάπερ δὲ καὶ πολλὰς ἀγαθὸς εἶναι
ὑπεδέχεται. ἀμαγὲς τὴν φρόνησιν εἶναι πάσης ἀρετῆς. καὶ
πᾶσαι ὑπάρχουσι. δηλονότι ἀμφότερα νῦν τὴν ὅτι ἐστὶν
αὐτὴν. διὰ τοῦτο μερίου ἀρετὴν εἶναι. καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ
πρὸς ἄρθιος ὀρθὴ ἀμφοῖν φρόνησις οὐδὲ ἀμφοῖν ἀρετῆς.
ἡμᾶς μὲν γὰρ τοῦτο λοιπὸν πρὸς τὴν ἀμφοῖν ἀρετὴν ὅτι δεῖ
μὴν οὐδὲ χωρίζεσθαι τὴν σοφίαν. οὐδὲ τοῦ πολιτικοῦ
μορίου τὸ σωφρονεῖν δεῖ ὑγιᾶς. ἰατρικὴν οὐ γὰρ χρῆται αὐ
τῇ ἀμφοτέρωσε γε μὴν ταύτῃ ἡμᾶς ἡμῶν οὐ δεῖ πολιτικῆς

ἀμφότερα μὴ ἔστιν ἀλλ' ἢ ἕτερον μόνον ἢ οὐδέτερον
ἢ ἀρχὴ μὲν τοῦ μὴ εἶναι ἀεὶ ἀνάγκη εἶναι ἀεί τι
τοῦτο δὲ μὴ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν ἢ οὕτως

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ Η

Ὅτι τοῦ μὲν τῆς ἀνθρώπου τριττῆς οὔσης ἕξεως
ἀκρασία καὶ θηριότης τὰ δὲ πρότερα εἴρηται τοῖς μὲν
τὴν μὲν γὰρ ἀρετὴν καὶ κακίαν συμβαίνει περὶ
ἕξιν θηριότητος τὴν μὲν ἀκρασίαν ἅμα καὶ συμβαίνει περὶ
ἕξιν θηριότητος τὴν δὲ μοχθηρίαν ὁμοίως ἀλλὰ
περὶ μὲν ἀκρασίας καὶ μοχθηρίας εἴρηται καὶ θεωρεῖται
περὶ δὲ θηριότητος ἐπιλείπει λέγειν τὸν ἐπιτήδειον
ὅτι δὲ φόβος ἐστὶν ἀνθρώπου καὶ οὐ θηρίου καὶ
τοῦ σώφρονος ἐστὶν καὶ οὐ τοῦ ἀκολάστου καὶ ἀνδρώδους
μικροῦ καὶ ἀνάνδρου καὶ λόγου ἅπαντος δῆλον ἐκ τοῦ
ἀνθρώπου γὰρ ἐστὶν ἐν τούτοις ἕκαστον εἶναι
ἀνθρώπου δὲ τὸ μὴ ἐνδέχεσθαι φοβεῖσθαι μηδὲν
μηδὲ τοὺς τυχόντας μηδὲ τὰ τυχόντα θαρρεῖν ὁμοίως
δὲ καὶ τὸν ἐπὶ πᾶσι τοῖς τοιούτοις ἐκπλήττεσθαι
καὶ μὴ φέρειν μηδὲν ἀνθρώπου δὲ καὶ τὸ πρὸς
ὕβρεις ὀργίζεσθαι καὶ πρὸς ἡδονὰς ἐπιθυμεῖν καὶ
πρὸς τούτων μὲν ἑκάτερον ἐνδέχεσθαι ποιεῖν
ἀνθρώπου δὲ καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς ἡδέσι μὴ μᾶλλον
ἐπὶ τοῖς μὴ καλοῖς καὶ ἐπὶ τοῖς μὴ ἡδέσι μᾶλλον
ἐπὶ τοῖς ἡδέσι καὶ τὸ ἐπὶ πολὺ ἡδονὰς διώκειν
καὶ λύπας φεύγειν καὶ τὸν ἐπιτήδειον ἐπὶ τούτοις
ἐκπλήττεσθαι καὶ ἀνιᾶσθαι καὶ ἐπιθυμεῖν καὶ
ἐπὶ τοῖς μὴ προσήκουσιν καὶ ὅταν μὴ δέῃ καὶ
ὅσα ἄλλα τοιαῦτα διώρισται δὲ καὶ ὅτε καὶ
ὅσα καὶ πῶς ἔχει τὰ ἐπιτήδεια ἐν τοῖς ἔμπροσθεν
ἐστὶν δὲ καὶ τὸ μηδὲν φοβεῖσθαι καὶ τὸν θεῖον
ἀνδρεῖον εἶναι καὶ τὸν θαρραλέον ἐπὶ γὰρ τοῦ
ἀνθρώπου ἐστὶν ἡ ἀνδρεία καὶ τὸ θαρραλέον
μᾶλλον δὲ ἐπὶ τοῦ ὑπερβάλλοντος ἀνθρώπου
ἐστὶν ἡ ἡρωϊκὴ καὶ θεία ἀρετή ὡς ὁ μὴ δεινὸς
μηδὲν φοβερὸς ἀνθρώπῳ ὑπερβάλλοντι μανίᾳ ἢ
ἀναισθησίᾳ ἢ ἀπὸ τῆς ἐν ᾅδου φαντασίας
ὁμοίως δὲ καὶ ὁ μὴ ὑβριστὴς μηδὲ πονηρὸς
ἀνθρώπῳ ὑπερβάλλοντι μοχθηρίᾳ ἢ ἀναισθησίᾳ
ἢ ἄλλῃ τινὶ ἐκστάσει ὁμοίως δὲ καὶ ὁ μὴ ἀκρατὴς
ἀνθρώπῳ ὑπερβάλλοντι ἀναισθησίᾳ ἢ ἄλλῃ τινὶ
ἐκστάσει ὁμοίως δὲ καὶ ὁ μὴ μοχθηρὸς ἀνθρώπῳ
ὑπερβάλλοντι μοχθηρίᾳ ἢ ἄλλῃ τινὶ ἐκστάσει
ὁμοίως δὲ καὶ ὁ μὴ ἀκρατὴς ἀνθρώπῳ ὑπερβάλλοντι
ἀναισθησίᾳ ἢ ἄλλῃ τινὶ ἐκστάσει

Ὅτι μὲν οὖν ἀνθρώπου καὶ τὸ θεῖον ἀνδρεῖον εἶναι καὶ τὸν θαρραλέον οἱ λοιποὶ
λεγόμενοι φανερόν ἐστιν ἐκ τούτων ὅτι δὲ καὶ ὁ θηριώδης τοῖς
τοιούτοις ἐστὶν ὅμοιος ἐκ τούτων δῆλον ἐστὶν ἡ γὰρ ἐν ᾅδου φαντασία
οὐδὲν μᾶλλον τοῖς ἀνθρώποις ἢ τοῖς θηρίοις φοβερά ἐστιν ἀλλὰ
μᾶλλον τοῖς ἀνθρώποις ἐπεὶ καὶ τὰ μέλλοντα φοβερὰ ἐστὶν ἐν τῷ
μὴ εἰδέναι ὅτι οὐδὲν ἔστιν ἐν τῷ παρόντι ἐν τοῖς ἀνθρώποις
ἐστὶν δὲ καὶ τὸ μὴ ἐνδέχεσθαι φοβεῖσθαι μηδὲν μηδὲ τοὺς τυχόντας
μηδὲ τὰ τυχόντα θαρρεῖν ὁμοίως δὲ καὶ τὸν ἐπὶ πᾶσι τοῖς τοιούτοις
ἐκπλήττεσθαι καὶ μὴ φέρειν μηδὲν ἀνθρώπου δὲ καὶ τὸ πρὸς
ὕβρεις ὀργίζεσθαι καὶ πρὸς ἡδονὰς ἐπιθυμεῖν καὶ
πρὸς τούτων μὲν ἑκάτερον ἐνδέχεσθαι ποιεῖν
ἀνθρώπου δὲ καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς ἡδέσι μὴ μᾶλλον
ἐπὶ τοῖς μὴ καλοῖς καὶ ἐπὶ τοῖς μὴ ἡδέσι μᾶλλον
ἐπὶ τοῖς ἡδέσι καὶ τὸ ἐπὶ πολὺ ἡδονὰς διώκειν
καὶ λύπας φεύγειν καὶ τὸν ἐπιτήδειον ἐπὶ τούτοις
ἐκπλήττεσθαι καὶ ἀνιᾶσθαι καὶ ἐπιθυμεῖν καὶ
ἐπὶ τοῖς μὴ προσήκουσιν καὶ ὅταν μὴ δέῃ καὶ
ὅσα ἄλλα τοιαῦτα διώρισται δὲ καὶ ὅτε καὶ
ὅσα καὶ πῶς ἔχει τὰ ἐπιτήδεια ἐν τοῖς ἔμπροσθεν
ἐστὶν δὲ καὶ τὸ μηδὲν φοβεῖσθαι καὶ τὸν θεῖον
ἀνδρεῖον εἶναι καὶ τὸν θαρραλέον ἐπὶ γὰρ τοῦ
ἀνθρώπου ἐστὶν ἡ ἀνδρεία καὶ τὸ θαρραλέον
μᾶλλον δὲ ἐπὶ τοῦ ὑπερβάλλοντος ἀνθρώπου
ἐστὶν ἡ ἡρωϊκὴ καὶ θεία ἀρετή ὡς ὁ μὴ δεινὸς
μηδὲν φοβερὸς ἀνθρώπῳ ὑπερβάλλοντι μανίᾳ ἢ
ἀναισθησίᾳ ἢ ἀπὸ τῆς ἐν ᾅδου φαντασίας
ὁμοίως δὲ καὶ ὁ μὴ ὑβριστὴς μηδὲ πονηρὸς
ἀνθρώπῳ ὑπερβάλλοντι μοχθηρίᾳ ἢ ἀναισθησίᾳ
ἢ ἄλλῃ τινὶ ἐκστάσει ὁμοίως δὲ καὶ ὁ μὴ ἀκρατὴς
ἀνθρώπῳ ὑπερβάλλοντι ἀναισθησίᾳ ἢ ἄλλῃ τινὶ
ἐκστάσει ὁμοίως δὲ καὶ ὁ μὴ μοχθηρὸς ἀνθρώπῳ
ὑπερβάλλοντι μοχθηρίᾳ ἢ ἄλλῃ τινὶ ἐκστάσει
ὁμοίως δὲ καὶ ὁ μὴ ἀκρατὴς ἀνθρώπῳ ὑπερβάλλοντι
ἀναισθησίᾳ ἢ ἄλλῃ τινὶ ἐκστάσει

Ἐπεὶ δὲ παρίσου καὶ τὸ θεῖον ἀνδραγαθίαι καὶ κακίαι
ὑπερβολῇ φασὶ προσαγορεύειν τὸ τὰ ἀγαθὰ οἷον φόβος
τοῦ μὲν ἐλάττους ἐπὶ τοῦτο δὲ καὶ ὁ θηριώδης ὅμοιος
ἀνθρώπῳ ὑπερβάλλοντι μάλιστα δὲ τοιοῦτοι σύμφυτοι οἱ
γλίχεσθαι δόξαντες καὶ ἡδονῆς καὶ πόρρω τοῦ

καὶ μὴ ἁμαρτεῖν τὸν ἀνθρώπινον ἁμαρτάνοντας. οὕτως
ἀνδρικὸς ἡμῶν ὁ μῦθος. ἀλλὰ καὶ μετρίου τῆς ἀνδρείας
τῆς τοιαύτης ἐπιδεόμενοι τὸν Ἀχιλλέα. καὶ πρὸς
καὶ μὴ ἀσθενῆ τὰ πρότερα.

Πρὸς δὲ ἀλαζονείαν καὶ μαλακίαν καὶ τρυφὴν ὁ
νικῶν. καὶ πρὸς ἀνδρεῖαν καὶ καρτερίαν. ὁ γὰρ
τὸν πρὸς τὰ αὐτὰ μὲν ἐξόντων τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν μο
χθηρίαν ὑπομένοντα αὐτῶν ἐπόλεμον. ὁ δὲ
ἀνδρεῖος. δῆλον δὲ ὡς πρὸς τὰ μέσα τὴν θέσιν
τὰς ἀμύνας καὶ πρὸς τὰ ἀπορίσασθαι.
οὕτω δὴ καὶ μᾶλλον ἁμαρτάνειν δοξάσειεν πρὸς
ταῦτα τὰ πάθη. ἢ δειλίαν. τὰ γὰρ λυπηρὰ καὶ φυγὴ
τικὰ. ὑπερφέρειν ἐν τῷ ἀνδρείῳ ἀλλὰ καὶ καταλιπεῖν
τὰ τοιαῦτα δοξάσειεν. δειλὸν ἂν εἴη ἕκαστον.

Δολερὸν δὲ ἀλαζονείαν καὶ καρτερίαν τὸν μὲν ὑπερ
τὸν ὑπὲρ τῶν ἐνδόξων ἕνεκα. ἡδονὰς δὲ ἀλαζονείαν καὶ μαλακίαν.
τὸν δὲ ἀπλοῦν καὶ ἀληθῆ. καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν καὶ
ὑπομένοντα τοὺς ὁμοίους. καὶ ἀλαζονικὸν καὶ ἄλλον
φαύλου καὶ ἀληθοῦς. ὁ δὲ ἀλαζονικὸς δοκεῖ
τὰ φαῦλα μὴ θυμίαν, οὐδὲ ὁμολογοῦντα διὰ τὸ λόγον.
καὶ τὸν σώφρονα μὲν ἀνδρεῖον καὶ καρτερικόν. τὸν
δὲ ἀκόλαστον ἀνδρεῖον οὐ λέγουσιν. οὐδὲ καρτερικόν.
κολαστὸν ἀνδρεῖον. καὶ τὸν ἀνδρεῖον ἀκόλαστον συγχω
ρήσειεν. οὐδὲ καρτερικὸν φαίη. τὸν δὲ φρόνιμον
οὐ τὸν μὴ οὐ φασὶν ὑπομένειν ἀνδρεῖον. οὐδὲ μὴν οὐ

Ἐφρομιμουσόμεθα καὶ δημοσιεύσαι αἱρετικῇ σοφίσματι.
Ἐπὶ αἱρετικῇ ολιγόμεθα καὶ θυμοῦ καὶ τιμίου καὶ ὑπερβολῆς.
ταμβημόῳ ωλιγόμεθα ταῦτα ἀπορίας δοξάζητε.
ωῶς οὖν ωολεμεσόμεθα ὀρθῶς, αἱρετικεύεται τὸ ἴσον
φαμεν μόῳ ὅτι φασὶ τιμᾶς οἰομεθάμεθα. δημοκρατίᾳ
ωλαθημοσθημούσης ὡσαύτως ἰσοκρατίας, ἀμφότεροι
τῆμ καὶ ωερισσὸν ἐστὶν ωῶς ωερὶ ἀμφοτέρων δεῖ.
ωρὸς ωολεμεσόμεθα γὰρ ὅλως θυμαχθῆς, ωρὸς τὸμ λογισμῶς
οὐκοῦσης αἱρετικῆς. οὐθὲμ γὰρ ὑπολαμβάνομεν,
ωρὸς τῆς ἀμφισβητοῦσιν ἀμφὶ δικαίου ἄμμι δικαίως. οὗτος
μὲμ ὁ ωερὶ λόγος ἀμφισβητεῖ τοῖς φαινομένοις ὅμως
γῶς. καὶ δοκεῖ ζητῆμ ωερὶ τὸ ωάθος ἀδικαίως εἶναι ἀμφὶ
ωρόωος γίνεται τῆς ἀμμοίας. ὅτι γὰρ οὐκ ἴσοι φασὶν
ὁ αἱρετικεύομενος ωερὶ μὲν οὖν ωάθος ὁμολογεῖται φα
μὲν ὁμῶς. ἀλλ' ἴσοι δικαίως οἱ ταμβημοσυγχωροῦσιμ. τὰδ' οὐ.
τὸ μὲν γὰρ ἴσον δικαίως μὴ θόμᾶται ὑπὸ τῶν ὁμολογοῦν
τες τὸ δὲ μὴ θόμα ωρὸς αὐτὸ δοξάζειν ὑπολαμβ.
οὐχ ὁμολογοῦσι. καὶ διὰ τοῦτο τὸμ αἱρετικὴ φασὶ μοῦνον
δικαίως ἔχομεν αἱρετῆσθαι ὑπὸ τῶν ἡδομῶν, ἀλλὰ
δοξάζειν. ἀλλὰ μὴν ὡς δοξάζειν καὶ μὴ δικαίως μὴδ' ἰσχυ
ρὰν ὑπολήψιν ἡ ἀπιστοῦσα ἀμφὶ ἡρόμβα καθαπερ
ὁμῶς οἱ διαφάζουσι, συμμῶς μὴ τὸ μὴ μόμφειν ὁμ' αὐτοῖς
ωρὸς ὅσον θυμίαν ἰσχυράν. τὴν δὲ μοχθηρίαν, οὐσυγ
γνωμὴ οὐδὲ φόβῳ ἄλλῳ οὐδὲ μὶ τῶν ἡδονῶν. φρομίσθ
ον σὰρ ἀπιστοῦσιν. αὕτη γὰρ ἰσχυρότατον. ἀλλὰ
τοῦτο. ἅμα γὰρ ὁ αὐτὸς ἅμα φρομισθεὶς αἱρετὸν.

φησὶ δοῦ δ' ἀμέσως φρονίμου ἤτοι τὸ πρακτικὸν θεωρεῖται
φανερόταται. πρὸς ὃ δεκτέον ὅτι προτέρημα ὁ φρόνιμος. τῶν γὰρ ἀγαθῶν μία·
καὶ τὰ ἀμφισβητούμενα.

Ἔτι ἡ μὲν θεωρητικὴ ἕνα θυμὸν ἔχει μίαν ἰσχυρὰν καὶ φαύλαν ὁ
ἀνδρεῖος. οὐκ ἄρα σωφρονεῖ ἀνδρεῖος. οὐδὲ ἀνδρεῖος
σωφρονεῖ. οὐκ ἄρα τὸ ἀναμεσώφρονος. οὐκ ὂν φαῦλον
ἔχειν. ἀμφισβητήσιμον. ἡμῖν γὰρ χρηταὶ αἱ ἕνα θυμίαι.
φαύλη ἡ μαχόμενος ὃς μὴ ἀλογιστῶν. ὡς θηρίον ἀνδρεῖα
τρία· οὐκ ἄρα σωφρονεῖ ἀνδρεῖος. ἡ δ' ἀσθενὴς οὐκ ἀνδρεῖα
οὐθὲν ποιεῖ· ἡ δὲ φαύλη καὶ ἀσθενὴς οὐδὲν μέγα.

Ἔτι ἡ σωφροσύνη δοξάζει ἐπιθυμητικὸν μόριον τοιοῦτον ἡ ἀνδρεία.
οἷον ἡ σωφροσύνη ἐπιθυμεῖ· καὶ ἡ σωφροσύνη ἐπιθυμεῖ ἀνδρεῖα ἄρα
ἐστὶν ἡ σωφροσύνη. ἆρα τὸ σωφρονεῖν ἀνδρεῖον ἐστὶν ἢ οὐ
ἀνδρεῖον· ἐπιθυμητικὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἀνδρεῖον. ἐπιθυμητικὸν
σωφρονεῖν ἄρα ἐστὶν ἀνδρεῖον. ἀλλὰ μὴν ἀνδρεῖον ἐστὶ τὸ
σωφρονεῖν. ἐπιθυμητικὸν ἄρα ἐστὶ τὸ σωφρονεῖν.

Ἔτι ὁ σοφὸς ἀεὶ λόγον ἔχει ἐπιθυμητικὸν μόριον τοιοῦτον ἡ ἀνδρεία. οἷον
ἡ σωφροσύνη ἐπιθυμεῖ· καὶ ἡ σωφροσύνη ἐπιθυμεῖ ἀνδρεία ἄρα
ἐστὶν ἡ σωφροσύνη. ἆρα τὸ σωφρονεῖν ἀνδρεῖον ἐστὶν ἢ οὐ
ἀνδρεῖον· ἐπιθυμητικὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἀνδρεῖον. ἐπιθυμητικὸν
σωφρονεῖν ἄρα ἐστὶν ἀνδρεῖον. ἀλλὰ μὴν ἀνδρεῖον ἐστὶ τὸ
σωφρονεῖν. ἐπιθυμητικὸν ἄρα ἐστὶ τὸ σωφρονεῖν.

Ἔτι ὁ σοφὸς ἀεὶ λόγον ἔχει ἐπιθυμητικὸν μόριον τοιοῦτον ἡ ἀνδρεία. οἷον
ἡ σωφροσύνη ἐπιθυμεῖ· καὶ ἡ σωφροσύνη ἐπιθυμεῖ ἀνδρεία ἄρα
ἐστὶν ἡ σωφροσύνη. ἆρα τὸ σωφρονεῖν ἀνδρεῖον ἐστὶν ἢ οὐ
ἀνδρεῖον· ἐπιθυμητικὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἀνδρεῖον. ἐπιθυμητικὸν
σωφρονεῖν ἄρα ἐστὶν ἀνδρεῖον. ἀλλὰ μὴν ἀνδρεῖον ἐστὶ τὸ
σωφρονεῖν. ἐπιθυμητικὸν ἄρα ἐστὶ τὸ σωφρονεῖν.

Ἔτι ὁ σοφὸς ἀεὶ λόγον ἔχει ἐπιθυμητικὸν μόριον τοιοῦτον ἡ ἀνδρεία. οἷον
ἡ σωφροσύνη ἐπιθυμεῖ· καὶ ἡ σωφροσύνη ἐπιθυμεῖ ἀνδρεία ἄρα
ἐστὶν ἡ σωφροσύνη. ἆρα τὸ σωφρονεῖν ἀνδρεῖον ἐστὶν ἢ οὐ
ἀνδρεῖον· ἐπιθυμητικὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἀνδρεῖον. ἐπιθυμητικὸν
σωφρονεῖν ἄρα ἐστὶν ἀνδρεῖον. ἀλλὰ μὴν ἀνδρεῖον ἐστὶ τὸ
σωφρονεῖν. ἐπιθυμητικὸν ἄρα ἐστὶ τὸ σωφρονεῖν.

Πρῶτον μὲν οὖν σκεπτέον περὶ τροπῆς τῆς τοῦ υἱοῦ καὶ
τοῦ πατρός· ἢ τὰ αὐτὰ περὶ αὐτὸν τῷ πατρὶ καὶ τὸν μὲν
ἀληθινὸν θεὸν· λέγω δὲ περὶ τροπῆς καὶ
μονῆς. ἢ περὶ τιμῆς ἀφορισμένας. καὶ τὸν μὲν ἀληθινὸν
ἄληπτον ἀπάντων ὄντα καὶ ἀπλοῦν ἀληθῶς. οὐδὲ γὰρ ἀνάγκη
ἐξ ἀληθείας ὄντα ἀπλοῦν εἶναι· ἀμφὶ δὲ τιμῆς ἀπλοῦς· ἀμφὶ
δὲ ἀπορίας τοιαύτης συμβαίνουσι· τοῦτον μὲν
δὴ ἀμφὶ ἀμφὶ λῆψιν δὴ· τὰ δὲ διάφορα λιπόντα· ἵνα γὰρ μὴ ἄλλο
ἀπορίας, δύρασιν ἄλλην·

Πρῶτον μὲν οὖν σκεπτέον περὶ τροπῆς τοῦ υἱοῦ· καὶ
τοῦ πατρός· ἢ τὰ αὐτὰ περὶ αὐτὸν τῷ πατρὶ καὶ τὸν μὲν
ἀληθινὸν θεόν· λέγω δὲ περὶ τροπῆς καὶ μονῆς καὶ
χωρήσεως· ἢ περὶ τιμῆς ἀφορισμένας· καὶ τὸν ἀληθινὸν
μοιχὸν δίκαιον περὶ τοῦ ἀγαθοῦ ὄντα συγχωρεῖν τὴν θεωρίαν
αὐτῷ ταύτην· ἀρχὴν δὲ τῆς σκέψεως· τροπὴ
ἀληθινὸν καὶ ἀληθινὸς ἐστὶ τοῦ μὲν πατρὸς ἢ τοῦ τοῦ
ἔχοντος τὴν διαφοράν· λέγω δὲ τροπὴν περὶ
αὐτὸν ἀληθινὸν ὁ ἀληθινὸς ἢ υἱοῦ· ἀμφὶ τοῦ
τοῦ υἱοῦ· ἀμφὶ ἀμφοῖν· ἐστὶ τὴν περὶ ἁμαρτίαν ἄλφα
στον καὶ ἀληθινόν. ἢ υἱοῦ· οὐτε γὰρ περὶ ἁμαρτίαν ὄντα
τοῦ ἀληθινοῦ· ἀμφὶ ἀπερὶ ἁμαρτίαν ὄντα

τῶι πρὸ αὐτοῦ ἀπολωλότι. ταὐτὸν μὲν γὰρ ὂν ἑνὶ τῆι
ἀλόγωι καὶ ἀμφοτέροις ὅμοιον ἐστίν· ὁμοίως γὰρ ἂν ἔχοι πρὸς
μέτρον νομίζομεν ἡμᾶς τὸ πρὸ ἡμῶν ὄνον. ὅσον
ποιήσαιμεν. διὸ καὶ ἐδ· πρὸς μὲν οὖν τοῦδε ζημία
θεῖ ἀμφοτέροις ἡ μήτηρ καὶ ἡμῶν ἕνεκα ποιήσεται.
οὐδὲν μᾶλλον ὄρεξις πρὸς τὸν λόγον· ὁμοίως γὰρ τὸν μὲν
ζῶντα οὐδὲν ἀφελοῦσιν· ἀμφοτέροις ἀδίκως ἔσται·
τοῦ δὲ τεθνεῶτος οὐδὲν ἐνδέχεται μᾶλλον· ὁμοίως γὰρ τοῦ
οὐδὲν ἕνεκα ποιήσουσιν· ἀμφοτέροις ἄδικον ἔσται·
οὐδὲ μὴν ἡ τιμωρία ἴσον· ὁμοίως γὰρ τοῦ οὐδὲν
αἴσθεται· διὸ ἴδιόν ἐστι τὸ πρὸς ἕκαστον. ἡ δὲ ἕρις οὐκ
ἔστι· διὸ ἐδ· ἀμφοτέρως δίκαιον τὸν μὲν ἔχοντα μὴ
ἀφαιρεθῆναι καὶ γὰρ ὁ ἔχων μᾶλλον ἂν δόξειε τὸν
ἀφαιρούμενον ἀδικεῖν· καὶ τὸν μὴ ἔχοντα λαμβάνειν.
ἴσον γὰρ ἂν εἴη τὸ λαμβάνειν καὶ μὴ ἔχειν. διὸ ἐδ·
ἔχοντα μὲν· μὴ θεωροῦντα δὲ· καὶ τὸ θεωροῦντα δὲ
μὴ δεῖ πρᾶγμα τοῦ ἔχοντα καὶ θεωροῦντα· τοῦτο
γὰρ δοκεῖ δεῖν μόνον. ἀμφοτέρους μὴ θεωρεῖν.

Ἔτι ὧν δύο τρόποι τοῦ μὴ ἔχοντα μὲν ἀμφὶ 1147
τέρας· οὐδὲν μᾶλλον πρᾶγμα ἐστὶν ὠφελεῖν·
χρώμενον μὲν τῶι καθόλου· ἀμαρτάνει τῶι καθ' ἕκαστον·
πρᾶγμα γὰρ τὰ λαθόντα· διαφέρει τὰ λαθόντα
λου· τὰ μὲν γὰρ ἐφ' ἑαυτοῦ· τὸ δὲ πρὸς τοῦ πράγματος
ἄλλο· οἷον ὅτι πρὸς ἀριθμὸν ὅσον συμφέρει τὰ ζῆν·
καὶ ὅτι πρὸς ἄνθρωπον ὅσον· ἢ ὅτι ζῆν ἀγαθὸν τοιονδί·
ἀμφὶ τοδὶ τοιονδὶ οὐσίας; ἢ οὐσίαν ἀγαθὴν· καταβολὴ
τούτου διὸ ἐστὶ τὸ ὑφρώσουσα μὴ χαμοῦσσα ἢ ἀφ-

δολιχὸν τοῦτο μὲν ἐφ' ἑαυτοῦ μὴ δεῖ ἀποτεμεῖν· ἅμα δὲ θᾶττον
μανθάνομεν· ἐπὶ τοῦ σχήματος δὲ τοιαῦτα ἁμαρτάνομεν τῶν
μὴ ῥητῶν ὅσα ἐστὶ σχήματα τοῖς ἀριθμοῖς ὅμοια· ὅμοιαι γὰρ
ἀλλήλαις αἱ μὴ ὁμόλογοι πλευραὶ τῶν ἰσοπλεύρων τετραγώνων
καὶ αἱ μὴ ὁμόλογοι τῶν ἑτερομήκων ἑκάστου· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τούτων
ἐστὶν ἡ ἀπόδειξις ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν· ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν ἀριθμῶν
ἡ ἐλάττων τὴν μείζονα καταμετρεῖ κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν τοῦτον,
ἐπὶ δὲ τῶν μεγεθῶν οὐδέποτε· ἀεὶ γὰρ ὑπολείπεται τι ἔλαττον
τοῦ ἐφ' οὗ μετρεῖται τὸ πρὸ αὐτοῦ· ἐπὶ δὲ τῶν ἀριθμῶν οὐκ ἔστιν
ἄλογον οὐδὲ ἀμέτρητον· ἅπαντα γὰρ μετρεῖται τῇ μονάδι.
ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἀσυμμέτρων μεγεθῶν ἡ ἀνθυφαίρεσις ἀεὶ ἐπ' ἄπειρον
ποιεῖ· ἐπὶ δὲ τῶν ἀριθμῶν οὐκ ἔστιν ἄλογον οὐδὲ ἀμέτρητον·
ἅπαντα γὰρ μετρεῖται τῇ μονάδι· καὶ γὰρ οἱ ἀριθμοὶ ἀπὸ τῆς μονάδος
ἐπ' ἄπειρον αὐξάνονται· ἐπὶ δὲ τῶν ἀσυμμέτρων μεγεθῶν
ἐστὶν ἡ ἀνθυφαίρεσις ἐπ' ἄπειρον· τὸ δὲ ἐλάττων τοῦ ἐλάττονος
καὶ τὸ ἀεὶ ἐλάττων τοῦ ἐλάττονος οὐδαμοῦ ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν·
καὶ γὰρ οἱ ἀριθμοὶ ἀπὸ τῆς μονάδος ἐπὶ τὸ πολὺ αὐξάνονται·
τοῦτο δὲ ἐπὶ τῶν μεγεθῶν οὐκ ἔστιν· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἐλάττων
ἕκαστος τοῦ ἐλάττονος ἐστὶν ὅσον ἐστὶν ἐκεῖνο ἐφ' ἑαυτό·
ἐπὶ δὲ τῶν ἀριθμῶν οὐκ ἔστιν· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἐλάττων ἕκαστος

τουτὶ δὲ γίγνεται· αὐτὴ δὲ δι' ἡμέραν· τύχη δὲ ἐστὶ θυμέα ὁ
μοῦσα· ἡμερὶς δὲ λαχάνου γίγνεται τοῦτο· ἡδέως θυμέα
ἄγχει· ἡμέρη γὰρ διαφορὴ διώσεται τὸ μόριον· ὡς δὲ συμ
παίζειν ὑποληπτέον καὶ δοξάζειν ἁμαρτάνεσθαι· οὐκ ἔστι
μαρτάνειν δὲ καθ' αὑτὴν ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός· ἡ γὰρ
ἡδονὴ θυμέα ἡμαρτία· ἀλλ' οὐχὶ δοξάζεται ὀρθῶς λέγειν·
ὡς δὲ διὰ τοῦτο τὰ θηρία οὐκ ἀκρατῆ ὅτι οὐκ ἔχει βου
λόμενον ἀλλὰ τὸ ἀκρατὲς ἁμαρτάνειν καὶ τὸ
μιμεῖσθαι· πῶς δὲ δέχεται καὶ πάλιν γίγνεται ἡδονὴ ἀκρατοῦς·
ὁ αὐτὸς λόγος ὁ περὶ οἰμωγμοῦ καὶ καθόλου
τος καὶ οὐκ ἔστι δὲ φοβερὸν οὐδὲ θαυμαστὸν ὃ μὴ δύναται παρὰ τὸν
φυσικὸν λόγον ἀκούειν· ὡς δὲ τὸ λυπεῖσθαι πρὸς τὰς
δοξασθήσεις καὶ καθ' ἃς ἀκρατεύεσθαι· τοσαῦτα εἰρήσθω· πότε
ρον δὲ ἔστιν ἀκόλαστος ἀκρατὴς καὶ πῶς καὶ κατὰ ποῖον
καὶ ἐφ' ἑκάστοις περὶ ποῖα λεκτέον ἐφεξῆς· ὅτι μὲν
οὖν περὶ ἡδονὰς καὶ λύπας ἐστὶν ὁ τε σώφρων καὶ ἀκο
λαστικὸς καὶ ἀνδρεῖος· περὶ μὲν ὀργὴν ὁ αὐτὸς φαμὲν καὶ

Θεωρεῖ δὲ τὰ μὲν ἁμαρτήματα καὶ αὐτῶν μισοῦντα μᾶλλον
τὰ δὲ ἁμαρτήματα καθ' αὑτὰ σχετικὰ ὑπερβολήν. ἁμαρ-
τία καὶ ἁμαρτία τὸ αὐτὸ λέγουσι καὶ αὐτὰ ταὐτὰ περὶ
τὴν τροφήν. καὶ τὴν τοῦ μὲν ἀφροδισίου χρῆσιν. καὶ
τὰ αὐτὰ αὐτῶν σωφροσύνην περὶ αὐτὴν καὶ ἀκολασίαν
ὀθόρνην καὶ τὴν σωφροσύνην. τὰ δὲ ἁμαρτήματα καὶ ἁμαρτία
οὐχί. ἁμαρτία δὲ [illegible] καθ' αὑτὰ δὲ λέγουσι οἱ ὅμοιοι μὴ εἶναι. τὴν μὲν
πλοῦτον καὶ τὰ ταῦτα αὐτῶν ἀγαθῶν καὶ ἡδονήν.
τοὺς δὲ μὴ τοιαῦτα ἀπὸ μόρθου λόγου ὑπερφυᾶ
λοιπὰς τὰ μὲν ἑαυτοῖς, ἀπλῶς δὲ οὐ λέγουσιν ἁμαρ-
τίας. προσέθηκαν δὲ τὸ χρήματα μὴ ἁμαρτίαν
καὶ ὑπερβολὴν τιμῆς καὶ θυμοῦ. ἀπλῶς δὲ οὔ. ὡς
ἔθος οὖσιν καθ' ὅμοιον τὴν ταλαγομένους. ὡσπερ ἂν
θρασὺν ὡς ὀργίλον μὴ λέγειν. ἐνίοτε γὰρ ὅμοιον
λόγος τοῦ μὴ ὀργίλον εἶναι ἢ ἔθος ἐστί. ἁμάρτημα ἔθος
ἐστίν. σημεῖον δέ. ἐμπίπτει γὰρ ἁμαρτάνειν οὐχ ὡσαύ-
τως πλημμελοῦντα. ἀμφότερα δὲ σπουδαῖος ἢ ἀπλῶς οὐ
σα. ἢ κατὰ μέρος. τοῦτον δ' οὐδέτερα. τὰ μὲν καθ' αὑτὰ
τὰ ἁμαρτήματα ὡς ἀπολαύσεις. περὶ ἃ πλεονεκτεῖν
τὸ μὴ σωφρονεῖν καὶ ἀκολάστους ἢ μὴ τοῖς προαιρέσεσθαι.
τὰ μὲν δὴ ἡδέα μὴ ὡς μετὰ ὑπερβολῆς· καὶ τὰ μὴ ὑπερ-
βολὴν ἁμαρτία καὶ ἀκολασία καὶ τὰ ἁμαρτήματα καὶ τυχοῦσι
καὶ ἀφ' ὧν τὰ μὲν περὶ ἀφροδίσια καὶ αἰσχύνοις. ἁμαρτάνουσι
τὴν προαίρεσιν καὶ τὴν διάνοιαν, ἀλλ' οὐκ ἀπλῶς
οὐ καὶ τὰ ὑπερβολὴν ὅτι περὶ τὰ δὲ καθ' αὑτὰ περὶ ὀργήν
ἁμάρτημα ἀπλῶς μόνον. σημεῖον δέ. καὶ γὰρ μᾶλλον οἱ λό-

νομται περὶ ταύτας· περὶ δικαίων δὲ ὑποδέομαι· καὶ
δι' αὐτοῦ φράσαι τὸ τὸ μὲν περὶ ἐμὲ καὶ τὸ μὴ ὀλιγω-
ρεῖσθαι· καὶ ἀγωνιᾶν καὶ σωφρονεῖν· ἀμφοῖν δικαίων
δέομαι δι' ἀπόρρητον ταύτας τοῦ θεοῦ δόμας καὶ λύσαι
ἄμαι· οἶδα δὲ μὴ περὶ ταῦτα ἀμφοῖν ἐχόντων αὐτοῖν
ἀμφοῖν περὶ ταῦτα ἀμφοῖν περὶ· οἶδα δὲ μὴ περὶ μὲν
λου μὴ ὀλιγωρεῖν ἀμφοῖν· ὁ φιλοῦμεν ὑπὸ θυμοῦ μὴ πρὸ-
μαθῶς τοῦ ὑπερορᾶν ὀλιγωρεῖν καὶ φυγαδικὸν λύσαι·
ἢ τοῦτο μὲν οἶδα δι' ὑπὸ θυμοῦ μὴ φόβου· τίνα δὲ
ἡμῖν ὁμοίως ἴσως δικαίως προσήκοντα ὑπὸ θυμίαν μὴ ἀμ-
νη· καὶ περὶ ταῦτα μὲν ἀμφοῖν δικαίως λύσαι ἰσχύει·

θ ὧν δέομαι ὑπὸ θυμοῦ μὲν καὶ τὸ μὴ δεῖσθαι αἰσχύνεσθαι
τοῦ μὴ καλῶν καὶ πονηρίαν· τὸ μὲν δι' ἡδονῆς ὁμοίαν
φύσει αἱρεταί· τὰ δὲ μὴ ἀμφοῖν ὑπὸ μὲν· τὰ δὲ μὴ ἀμφοῖν
θανάσιμα δικαίως προτρεπόμενα χρήματα καὶ
ὑπὲρ δόξαν καὶ μὴ καὶ τιμή· περὶ ὧν ἀμφοῖν δικαίως καὶ τοῦτο
ὧν καὶ τὰ μὴ ἀμφοῖν οὕτω πάσχειν καὶ ὑπὸ θυμοῦ μὴ καὶ
φιλεῖσθαι· ἀμφοῖν δὲ ὑπὸ ὑπὲρ μὴ ἀμφοῖν· ὃ μὲν ὅσοι
μέγα ἀμφοῖν δὲ τὸ μὲν λόγου μὴ ἱεραῖοι καὶ ἡδονοῦσι τοῦ μὴ φύ-
σει τιμᾶσθαι καὶ ἀγαθῶν· ὁμοίως περὶ τιμὴν μᾶλλον μὴ
ἢ δεῖ πονοῦσι· ἢ περὶ τοῦ μὴ καὶ νομῆς· καὶ
γὰρ ταῦτα τοῦ μὲν ἀγαθῶν· καὶ ὧν μοῦνται οἱ περὶ ταῦ-
τα πονοῦσι· ἀμφοῖν δὲ τοῦ μὴ πολλὴ καὶ
ἐμποδίοις· ἢ τοῦ ὧν περὶ ἡμῖν ὑπὸ μάχιστο περὶ τοῦ ὑπὸ θοῦσο·
ἢ ὧν περὶ σὰ τυρὸς ὁ φιλοπάτωρ ὧν ἡμᾶς ὑμῶν μὲν ὧν
ρὶ τοῦ μὲν πατρῷα· λιαμνὰρ ὁδὸν ἡμῶν ἡμᾶς·

μοχθηρίαμὲν οὖν οὐδεμίαν περὶ ταύτας ἡ διαστολή
μόνον· ὅτι φύσει τῶν αἱρέσεων διαστόμασι διῄρηται· φα
λαθῆναι δ' ἔνιστε καὶ ἁμαρτήματα· ὁμοίως δὲ οὐδὲ
ἀλιτηρίας· ἡ γὰρ ἀλιτηρία οὐ μόνον δ' ἔνιστε. ἀμφάλιαι
τῶν ἑλίκων μέσαι· διὸ ὅμοιόν τι καὶ τὸ ταδὲ ὑπὸ ἀόθους πρὸς δὲ
τὸ τὸ θηρίον ἀλιτηρίαν πρὸς ὀδύναμον λέγουσιν· οἷον
καὶ οἱ ἀστρολόγοι καὶ καὶ οἱ μύωπες ἀλιτηρίαν· ὁμάπλως δὲ οὐ
καὶ μὴ τοιοῦτον καὶ· ὡσπερ οὖν οὐδὲ ταῦτα· διὰ τὸ
μὴ καὶ μὴ ἀεὶ ἔχειν διάθεσιν αὐτῶν μὲν ἀμάρτημα ἀμάρτημα ὅμοιον
αν· ὥστε δῆλον ὅτι καὶ ἡ ὑπόληψις ὁμόγνωμόν ἐστιν ἀλιτηρία
αν καὶ ἄνθρωπος ἁμάρτημα ἤτοι ἐστὶ περὶ ταῦτα τὴν ὀσφρη
σιν καὶ ἁπλῶς ἁπτικαῖς· περὶ δὲ θυμοῦ καὶ θρασύτητα
λέγομεν· διὸ καὶ προαιθήρια ἀλιτηρία τὴν θυμοῦ ὡσπερ
τιμὴν καὶ κέρδους ὀφλήματος·

Θ τὸ δὲ διὰ μέσου ἡδονῆς ἐστι· καὶ τοῦτο μὲν ἁπλῶς
ταδὲ διαπαγὴν καὶ ζῷα μὴ καὶ ἀνθρώπους· ταδὲ ὑπὲρ
ἁμαρτάνειν διαπληρώσεις· ταδὲ δηλήθη μέσα· ταδὲ δηλαὶ
μοχθηρὰ ὀσφρήσεις· καὶ περὶ τοῦτο μὲν διαφορὰ
πλησίον· ἰδιάζει γὰρ· λέγω δὲ ταῦθ' ἡρίων δὲ ἐστιν οἷον τὴν
ἄνθρωπον μὴ λέγουσι ταῦτα ὑμᾶς ἀσχίζουσα πάντα
δηλα καὶ ἀθῆλα· ἢ οἷον χαίρειν φασὶν ὅμοιον τῶν ἀπὸ λύρι
κῶν μὲν περὶ τὸ μουσικὸν· τοὺς δὲ ἐμμέτρους· τοὺς δὲ ἄμ
βρωμα περὶ τὸ ἡδύ· τοὺς δὲ ἀμέτροις· τοὺς δὲ ἀφ
ὁσιωτέρους· ἢ τὸ περὶ φάλαριν λέγόμενον· αὐτὰ μὲν
θηρίων δὲ· ἀνθρώπων ὁσιώτατα καὶ δικαιότατα αἰτίαν
μίσους· ὡσπερ ὁ τὴν μητέρα καθείρξας καὶ φαγών·

καὶ ὁ τοῦ σωδύλου τὸ ἡμιστόμιον· ἀμφίστομα δὲ ἐστὶ τὰ
ἕλκη ὅσα μὴ τρίχα μιλύνει· καὶ ὁ μυξωμὸς ἕξις
ἐστὶ διαθρύπτουσα καὶ ἀποφλοίζουσα τὰ ἄφροδισι
ακὰ τοῖς ἀρρωστήμασι· τοῖς μὲν γὰρ φύσει· τοῖς δὲ ἔθους
συμπαίγμοσιν· οἷον τοῖς γυμνασιομένοις ἐνυπαίδων·
ὅσοι μὲν οὖν φύσει αἰτίαν· τοῦτον μὲν οὐδὲ σὰμ ἄν τινα
ἁμάρτοιμι· ὃ δ' ἂν οὐδὲ ἀγνοῶν αἰτιῶμαι· ὅτι οὐχὶ τοῦ
ουσι μᾶλλον ἀπαλλάττομαι· ὃ σαύτως καὶ τοῖς μοσχηματώδεσ
ἔχουσι δυσθυμίαν· τὸ μὲν γὰρ ὑπὸ χαλεπότητος ἐξω
τοῦ μὴ ὁρμᾶν ἐπὶ τὰς ὁμιλίας καὶ θαρρεῖν καὶ θηριώδες
τὸ μὲν δέχομαι καρτερεῖν καὶ ἁρπάζεσθαι οὐχὶ ἁπλῶς ἀλλὰ
σίας· ἀμφὶ ἀλλαθόμοιότητας· καὶ θαρρεῖν καὶ τὸ μαθρὶ τοὺς
θυμοὺς ἔχοντα τοῦτο μὲν τὸ μὴ μάχεσθαι τοὺς πάθους· ἀλφὸς
τὴν δουλόδυσμον· πάσας γὰρ ὑπερφυαλγούσας καὶ ἀφρο
σωνικὰς δηλίας καὶ ἀλιολασίας καὶ χαλεπότητας ἀμφὶ
θηριώδης· ἀμφὶ ἡμοσχηματώδησίν· ὁμοίως γὰρ φύσει τοι
οῦτος οἷος ὀδὰξ ἡδέσθαι πάντας· καὶ ἀμφὶ τοφιλοσοφίμους· θηριώδη
δηλία μὲν δηλος· ὀδὰξ ἰὼν γὰρ ἰὼν ὀδὰξ ἡδέσθαι μάλιστα· ἵκα
τῶν ἀφροδισίων μὲν ὁμοίως ἐλλιπῶς ἔχει· καὶ
καὶ ἡμαρτίας μοσχηματώδης· τοῦτον μὲν ἐκτὸς μὲν ἔχειν
μὰ ὁμοίως μὲν μόνον· μὴ ἁρπάζεσθαι δέ· λαφώδιον δὲ
φαλάριος καὶ πάχος ὡς θυμοῦ μᾶλλον φαύλου· καὶ ἀφρο
ἀφροδισίων ἀπόστασιν μὴ δοκεῖν· ἀλλὰ καὶ ἁρπάζεσθαι μὴ
μόνον ἔχειν· ὥσπερ οὖν καὶ μοχθηρίαν ὑμὲν καὶ πάθρα
πον μὲν ἀπωλῶν λαφάζειν μοχθηρίαν· ἵνα δὲ καὶ ἀνορόσθος ἵν

ὅτι θήριόν ἐστιν ἡμῶν σῆμα τόδε· ἀπολεῖται δὲ ὑπὸ μὲν
τοῦ πρώτου μὴ δηχθέντος ἡμῶν ἑκάστοτε· ἡμᾶς δὲ θήριον
ἐστιν ἡ δηχθέντας σῆμα τόδε· ἀπολεῖται δὲ, ἢν μὴ τὰ πτηνὰ ἁρ
θρα σὺν ἡμῖν ἅπαντα λοιδορήσῃ.

Ὅτι ἡμᾶς ὁ ὦν ἀλιτρὸς καὶ ἀγνώμων περὶ ἁ
πάντων μόνων περὶ ἁπάντων καὶ ἀεὶ ἀμαρτάνει· καὶ ὅτι περὶ τοῦ
τοῦ ἁπάντων καὶ ἀεὶ ἁμαρτάνοντος ἐκεῖνος ὁ λόγος ἐστὶν ὁ
ἐπὶ μὲν τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου
ἐπὶ δὲ τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου
ἐπὶ

πᾶσι καὶ ὄφελος ἴσον καὶ μοῖραι· ὁ δὲ θυμὸς οὐ φύσιν ἔχει τοῦ
καὶ ἡ χολὴ τοῦ τὸν θυμὸν τὸν πικρὸν εἶναι μᾶλλον
καὶ τὸ μὴ ἁμαρτίαι εἶναι ἀπολογούμενος ὅτι
τὸ μὲν αὐτὸ ἁπλοῦν· καὶ γὰρ οὗτος σῴζει τὸν ἑαυτοῦ καὶ
μοιχὸν ἁπλῶς· καὶ τὸ παιδίον δεῖ εἶναι· καὶ οὗτος σῴζ
μὲν σῴζει τὰ ἁμαρτήματα· συμφορὰ γὰρ ἡμῖν· καὶ ὀλ
λύμενος τοῦ υἱοῦ ἀναιρεῖσθαι βλαβερὸς πρὸς ταῦτ
θύραις· καὶ γὰρ αὐτὸς σῴζει τὸ μὲν αὐτὸ μέχρι
ὅτι ταῦθα· Ἐπὶ δὲ τῶν ἀλόγων οἱ ἰσοθυμότεροι·
Ὁ μὲν οὖν θυμὸς ὅλως οὐκ ἔστιν ὅπλον οὐδὲ θυμὸς ἁπλῶς
φ φησὶν· ἡδονὴ θυμία καὶ θάνατος τὴν ἀφροδίτην
φασί· δολοπλόκους γὰρ ὑπερογκοῦσι καὶ τὸ μὲν
τὸ μὴ ἁμαρτεῖν· ὁμήρους· παρ φασὶ μὴ τὸ ἐμπίπτειν μου
καὶ παρὰ φρονοῦσι· ὡς φησὶ δρᾶν καὶ τὸ ἁλιτρὸν αἰσχὶ
ων μὴ ἁλιτρὸν εἶναι αὐτὴ, τὴν ὠδῖνα τὸ θυμοῦσθαι· καὶ ὁ
πλῶς ἁλιτρὸν εἶναι καὶ καλὴ ἀνθρώπου· ἡ δὲ οὐδὲν ὑπὲρ ἐξ
μενοῦμενος· ὁ δὲ ὀργὴ ποιοῦμαι, ποιοῦμενοῦμε
μος· ὁ δὲ ὑπὲρ ἐξ ποιοῦμενος· ὁ δὲ ὠδῖνος ὀργίζεσθαι
μάλιστα δὲ καὶ ὁμαύτου· ἀδελφὸν καὶ ἁλιτρὸν καὶ ἁλιτρὸν
ἡδὴ ἐστὶ θυμία· οὐ γὰρ ἀεὶ ὁμοθυμοδιδύριος· ὁ σοφὸς
τοιοῦτον αἰσχὶ ὂν ἐστὶ θυμία ἁλιτρὸν εἶναι τὴν ὠδῖνα
τὸ θυμοῦ· καὶ ὅτι ἀεὶ ὀργίζεται καὶ ἁλιτρὸν εἶναι τὴν ὠδῖ
ἐστὶ θυμία· καὶ ἡδονὴ σωματικὸς ἡδονῆς· ἀντὶ
δέοντος τὰ δεῖ ὁρᾶν λέγον· ὁ ὡσπερ γὰρ ἄρχεται
καὶ τὰ ἄρχε· ἀμφὶ ἀνθρώπου ἁμαρτάνοι καὶ φύσει καὶ
τὸν ὀργὴν καὶ τὸν ὀργὴν· ἀνδρεῖος ἀνδρὸς· ἀνδρὸς ἀνὴ

ρωσθησιν αἱμοσιήματα· τούτων δὲ περὶ τὰ πρώτας σω
φροσύνη καὶ ἀλκὴ λοιδορίαι· διὸ καὶ τὰ θηρία
οὐτε σώφρονα οὐτε ἀλκιμα ψυχήν· ἀμφὶ δὲ καὶ τὰ με
ταφοράς· καὶ ἡ τιμιότης ἄμφω περὶ σάμφω διαφόρως
μος τῶν ζώων μὲν ἀρετὴ καὶ σημεῖα καὶ τῶν πάθη
φανόμενα· οὐ γὰρ ἔχει προαίρεσιν οὐδὲ λογισμόν· ἀλ
λὰ ζωὴ καὶ ἕξις φύσεως· ὧν πορεύεται μόνοις τῶν ἀν
θρώπων· ἔλαττον δὲ θηριότητος καὶ κακίας· φοβερώτερον
δέ· οὐ γὰρ διέφθαρται τὸ βέλτιον ὥσπερ ὄφεσι καὶ ἀν
θρώποις· ἀλλ' οὐκ ἔχει ὅμοιον ὥσπερ ἄτυχον συμβαί
νει τὸ μὲν ὅλον ἄτυχον ποτέρου καὶ ἄλογον· ἀσύμφορα γὰρ ἡ
ἡ φαυλότης ἢ τοῦ μὴ ἔχοντος ἀρχήν· ὁ δὲ μὴ οὐσαρ
χή· παραπλήσιον δ' ὅτι τὸ συμβάλλεται ἀδικία ἀμφοτέ
ροις ἀνθρώποις ἀδικον· ἔστι γὰρ ὡς δίκαιον ποτέρου καὶ ἄλογον· μι
ρία γὰρ ἀσταγὲς ἀμ καὶ ἀλλὰ ποιήσεται ἀνθρώπος καὶ ἄλογος
θηρίου·

Ἡδομαὶ δὲ λύπας καὶ τὰ θυμοὶ καὶ φυγάς· πε
ρὶ ἃς ἡ πρὸς ἄλογα διαφορὰ ἡ σωφροσύνη διωρισθήτω πρό
τερον, ἔστι δ' οὕτως ἔχειν ὡς δὴ τὴν ἄνθρωπον καὶ ὡς θηρίοις
λοις καὶ φύσεις· ἔστι δὲ ἀπὸ ἡδονὴ καὶ ὡς ὁμοίοις ἢ τοῦς·
τούτων δὲ μᾶλλον περὶ ἡδονάς· ἀκρατὴς· ὁ δὲ ἐγκρατὴς·
ὁ δὲ σωφρονίζων· μᾶλλον ὁ· ὁ δὲ μοχθηρός· μᾶλλον ὁ
ὁ δὲ ἡττώμενος ἡδονῶν μᾶλλον ἢ ὀρθοῦ λόγου τῶν
χείρους· ὁ δὲ διώκων τὰς ἡδονὰς μὴ ἀρμοττούσας καὶ αἱ ὡς
ἀνδρὸς· καὶ μὴ χρήματος· ἀνδρὸς πολλοῦ· οὐδὲ φαύλης
τῆς· ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τὰ θυμικὰ ἔχει καὶ μώμεθα·

ὁμοίτασυνπορφυρολάσιοσ τῶμιλδόσω ἡ ὑαθῦ
πορφυρολασ ἡ διὰσπροαιρούμβγίασταισ καὶμιλδὴ
διάβρομάσσω υἱμον, ἀλιόλασσος· ἀμαγλιὴγὰρ τοῦ
τομμιλάβραιμφαμβλητιλιόμ· ὃσάἁμίαστοσ ὀγὰρ ἀμφ
ταμβλητοσἁμίαστος· ὁδβμάσσω ὁ ἀμπλιάβμοσ· ὁ
δβμόσσ σώφρων· ὁμοίωσδβὶκαὶὁφ δύγωμ ταὰσσω
μαπλιὰσλύσασ μὴδλίἢ τγαμἀμφιδιάσπροαίρσίμ·
Τῶμδβμὴσπροαιρουμβγίωμ ὁμοῦγάγχαι διὰπὴωὴδο
μὴω· ὁδβδιὰτοῦφ δύγχρπὴωλύσηοσ τὴωἀπὸ τῖο· ὁ
πολυθυμίασ· ὃσφβδιαφ δρουσιμάμμήσωμ· πατὶδὲ
δόξης χάριμάμαι ἢ τῖσιμὴσοι θυμῶμ ἢ ἡρόμασ·
πρὰσγοιτῖσιοχρὸμ· ἢ ἢσοφ ὁδραῖσοι θυμῶμ, ὑαὶμὴορ
γιζόμβμοσ· τίνὰρ ἀμώσοίσ ὁμωάσθῆσῶμ· διὸ ὁ ἀλιό
λασσοχάρωμτοῦ ἀλιρασιοῦσ· τῶμδὲμὴλχοβρίπωμ, τὸ
μβγὲμαλαλιῆασῆ δοσμάμμομ· ὁδὲἀλιόλασσος· ἀμπίσχται
δχῶιμβὲ ἀλιρασιῆ ὁ ἀγλιρασιὸσ· τῶιδὲμαλαλιῶ ὁ ὑαρ
τβριὸσ· τὸμβὲγὰρ ὑαρτβρῆμάιμ ὁμοῖωιἀμτιχάμ· ἢ
δὲἀγλιράσιῆαὶ ὁμοῖωιλιρασιῆμ· ἕβδομδὲτὸ ἀμτιχάμ ὑαὶ ὑρα
τῆμ· ὥσωσρὶαὶτὸμὴ ἢ τγᾶσθαιτοῦμιὰμ· διὸὑαὶ ἀι
ρῆσιτβρομάγλιράσιῆαὶ ὑαρτβριασῆσιμ· ὁδὲμῆ πωμπορὸσ
ἀὐοιπομμοὶ ὑαὶἀμιπῆμουσὶ ὑαὶδύωἀμιαι, ὁὐτοσμαγαλιοσ
ὑαὶτρυφῶμ· ὑαὶγὰρἢτρυφὴ μαλαλιάσιῆσιμ· ὁσὲδ
ὑαὶτὸἰμάτιομ ἰμαμὴπομίσὴτὴωἀπὸτοῦἀίρσιμλύπωμ·
ὑαὶμὴόυμβμοφὸρ ὑαίμορια· ὁυὐοῖσιαὶἀθλιοσῆμαιά
θῆσιὁμοιοσῆσομ· ὁμοίωσδὲχῆ ὑαὶπαρὰφῆμαιῆσιαὶ
ἀλιρασίαν· ὁυγὰρφῆσὶοἰχυρῶσ ὑαὶὑπερμαμμουσῶμἢδο

μὲν ἡ τυφλότης ἡ λιποθυμίαν μανίαν ἀμβλυωπίαν
καὶ τὰ ἀμφὶ ταῦτα πάθη ὅσα ὀφθαλμῶν ἴδιά ἐστιν
ὑπὸ τοῦ χόλου πάσχει λυμαινομένου. ἡ δὲ ἀναλγησία
ἀπὸ τοῦ πλήθους καὶ τοῦ παχέος. καὶ ὅσα περὶ τὰ
τοιαῦτα πάθη ἀπορίαν ἔχει διὰ τὸ ἀμφίβολον
ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἰρῆσθαι. καὶ ὅσα θηλυκὰ τὰ ἄρρενα
δοκεῖ θηλυκὰ ὄντα διὰ τὸ ἀπολαπτόμενα. ὅτι δὲ
μᾶλλον ἐστί. ἡ γὰρ τοιαύτη ἀμφισβητήσιμα τὰ ἀμφί
τινα ἐστί. τὰ μὲν δὴ περὶ φαύλην ὑπερβολὴν πάσχοντα
διὰ ταῦτα συμβαίνει. ἀπορίαν γὰρ ἔχουσι τὸ δὲ
σθένος. οἱ μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ χόλου καιόμενοι οὐ λυμαίνονται
οἱ δὲ ὑπὸ τοῦ πλήθους καὶ τοῦ παχέος. οἱ δὲ διὰ τὸ μὴ
ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πάσχειν ἀγνοοῦσι. ὁμοίως γὰρ
ὄντων ἀγνοοῦσιν. οὐ γὰρ γιγνώσκουσιν ὅτι τοῦτο
τὸ καὶ τοῦτο μόνον καὶ τοιοῦδε ἕνεκα ἐστίν. ὅτι
ἐγκέφαλος ἔχουσιν καὶ τοῦτον μὴ τυφλοῦται καὶ μὴ δύναται
ἀμβλυωπίαν μὴ διὰ φύσιν τοῦ ὄμματος ἡ διὰ πάθος.
οἷον ὑπὸ τοῦ χόλου καὶ τοῦ πλήθους καὶ τοῦ παχέος
τοῦ ὄμματος. καὶ ὅσα θήλεα τὰ ἄρρενα δοκεῖ θήλεα ὄντα
διὰ τὸ ἀπολαπτόμενα σήματα. ὅτι δὲ
μᾶλλόν ἐστιν

πᾶσι. διὸ οὐχ ὡσαύτως ἡ στοργὴ ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις καὶ ἐπὶ τοῖς
δικαίοις· ἐπὶ μὲν γὰρ ἡμῖν μοχθηρίας, τοσούτῳ μᾶλλον ἐπὶ τοῖς
ἀρίστοις ἡμῖν ἐγγίνεται καὶ φθόνος· ἡδὺ γὰρ τοῖς ἐναντίοις. τοῖς δὲ
ἴσοις· ἡμῖν γὰρ σωφρονεῖν· ἡδὺ δὲ σωφρονεῖν· καὶ
ὅσα δὲ φορὰν τοῦ βίου· ἀμφισβητοῦσι καὶ μάχονται· ἡμῖν
γὰρ καὶ μᾶλλον λαμβάνειν· ἡδὺ δὲ ἀμφισβητεῖν καὶ μάχεσθαι· ἀν
τοῦ δὲ τοιούτων μᾶλλον οἱ ἐναντίοι ἢ οἱ τὰ μέσα
ἔχοντες μὴ μισοῦνται· ὑπὸ γὰρ τῶν ἐναντίων
θους ἡττῶνται καὶ οὐ μάχονται· ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι φιλοῦ
σι· ὁμοιοῦσθαι γὰρ ἀμφισβητεῖν· τοῖς δὲ μάχιμοις καὶ
μισητοῖς ὀλίγου δεῖν καὶ ἐναντίος ἢ ὁ ἴσος
ὁ τοιοῦτος· ὅτι μὲν οὖν καὶ μᾶλλον ἢ ἀμφισβητεῖν, φα
νερόν· ἀμφισβητοῦσι γὰρ ἴσοι· τὸ μὲν γὰρ πρᾶον αἱρετὸν
τοῦ δὲ θυμοῦ ἧττον αἱρετόν· οὐ μὴν ἀλλ' ὁμοίως γε
καὶ ἀπὸ ταὐτοῦ πρᾶος· ὥσπερ τοῦ θυμοῦ φαῦλον
μᾶλλον ἢ ἧττον· ἐπὶ δὲ τοῖς ἀγνοίᾳ· ἐὰν μὴ πρότερον
ἀχθεσθῶσιν· ἐπὶ δὲ τοῖς ἑκουσίοις οὐκέτι· ἀδικοῦσι γάρ·
σουσι δέ· ὅσα δὲ μεγέθους οὐδὲν ἢ ὀλίγον διαφέρει τοῦ
σθαι δικαίως ἢ μή· οἷον ἐὰν ὑπερβολὴν καὶ ὡς ἀπὸ γόρ
θου λόγου σωματικῶν ἡδονῶν· οὐδὲν διαφέρει τοῦ
τοιούτου ἢ μὴ οἰκείως ἔχειν· διαμφισβητοῦσι
μᾶλλον ἢ ἧττον· οὐτοσὶ δοῦ· ἡ γὰρ ἀρχὴ καὶ μοχθηρία
τὴν ἀρχὴν ἡμῖν φθαρτή· ἡδὺ δὲ οἷς ἐγγίγνεται ἀν
γκη καὶ τοῦ ἐν θυμῷ ἀρχήν· ὥσπερ ἐν τοῖς σώμασι θήλεια
καὶ οἰκτρὸν ἀνδρός· οὐτοσὶ δὴ ὁμοίως δίδασκα
λικὸν φωνῆς ἀρχῶν· οὐτοσὶ δὴ αἰσχρὸν ἡδονῆς

ἡ δθλιαἡ τοῦ ὀρθοδοξ ζ ἁμαρτ ἡ τὴν ἀρχήν· σοφρων
μὲν ὢν ὁ τοιοῦτος· ἀλόλαστος δὲ ὁ ἁμαρτ ὼν· ἀφ' ἧς δὲ
πλεονάζαμαθος· ἕλκαρτ ιος δ' ὡς ἀπὸ μόρ θου λο
γομ ὸν ὡς ἐφ ἡμᾶς μὴ κρατοῦσαν ἡμ ῶν κατὰ τὸ μόρ θον μόνον
κρατεῖ τὸ μαθος· ὡς φθορᾶς τοιοῦτον οἷον μηδεμιᾶς
σθαι δλως ἡμᾶς ἐφ' ἑαυτοῖς ἀλλ' ἐκ θεοῦ τὰς ἀφορμὰς ἔχο μεν· οὐ
κ ἀφ' ὑποστάσεως ἁμαρτ ικῆς· ὑλ' ἁπλῶς οὐκ ἀλόλαστον·
ὁδὲ φαῦλος ἁπλῶς· σῶ ζ ει γὰρ τὸ ὑβλίτιον ἡ ἀρχή·
ἀφ' οὗ δὲ ἁμαρτ ιος ὁ ἁμαρτ ὼν καὶ ὁ ὑβλιμαστ ὶς
δι' αὐτὸ μαθος· φανερὸν δὲ ἐκ τούτου· ὅτι ἡμᾶς
δι' αὐτό ζει· ἡδὲ φαῦλη· πότερον ὡς ἀνδρ αποδ ὴ ἁμαρτ ὼσαν
ὅ ὅ τι οἷοι ὡδ' ὦμεν καὶ οἷοι ἀεὶ προαιρ σθ ἁμαρτ άνειν;
ὅ τι ἡ ὀρθὴ· καὶ ἀλλ' ἐκ τοῦδε ὅ ὅ τι οἷοι ἀεὶ μὴ ἁμαρτ άνειν
προαιρ σθ καὶ οἷοι ὡδ' ὦμεν· ἡ ὅ τι ἡ ὑδαφ ὸ
γον καὶ τὴν προαιρ σθ τὴν μὴ ὀρθὴν ὡς φθορᾶς
ρηθ ἡ προ τερομ· ἡ καὶ τὰ μὲν συμφυ ἡ ὸς· ὁ οἷοι α
οὖν· καὶ τὰ δὲ ὅ τι ἀληθ λόγοι καὶ τὴν ὀρθὴν προ
αιρ σθ ὁ μὲν ἁμαρτ άνει· οὐδ' ὑπ' ἁμαρτ άνει· ἀνάρ τι τοδὴ
δι' ἀποδ ἀιρ σ ται ἡ δι' ὡδ ὡς· καὶ τὰ αὐτὸ μὲν τὸ ὑποστ ὸ
καὶ ἀιρ σ ται· καὶ τὰ συμφυ ἡ ὸς ὀδ ὁ προ τερομ· ἃ
πλῶς ὀδὲ λαγομ ὸν τὸ καθ' αὐτό· ὡς φθορᾶς μὲν ὡς οὐ
οἷοι δ' ἐξ ἡ ὁμῶς ἁμαρτ ὼν· οὐδ' ἐξ ἑαυτ ὰς· ἁπλῶς δὲ ὁ
τὴν ἀληθ· ἃ οἷδ' ἐμ ὸν οἷ ἁμαρτ ὼν τὴν δ' ἐξ ἡ σ ν·
ὑσ τὰ μ ὸν ὑσ ἡ ἰσχυρομ ὸ μορ ὸς· οἷ δ' ὑπ ὸ φοι καὶ οὐ
κ ὑπ ὸ μ ὸ φοι· οἷ ὁ μοιομ ὸ γ τὴν ἔχουσι τὴν ἀνδρ ὰ τὴν·
οἷ ομ ὸ ἀσ ὼ τ ὸν δ' λ ὸν ὑθρ ὸν καὶ ὁ θρασὺ τὴν θαρρα

μέσαι· ἀεὶ δ' ἕτεροι λιατάσσομαι· ὁμοίως γὰρ ἀνάστοος
καὶ ἐπιθυμίαν οὐμφαίνω τοῦ ἀγλιρατῆς· ὡς δ' ἀνάφθος
ὁ τἀμπυχιάμενος ἀγλιρατής· ὁδὲ ὑχὶ ὑπολόγου ἕνεκα τοῦ
θυμέ ἀσγολαμιάγουσι καὶ ἀγοράται τοῖς ὑπὸ τὰν μ
ἡδομέν· ὡς δὲ ἰσχυρογνώμονες οἱ ἰδιογνώμονες
καὶ οἱ ἀμαθῆς καὶ οἱ ἀγροικοι· οἱ μὲν ἰδιογνώμονες· δ'
ἡδομὴν καὶ λύπην· χαίρουσι γὰρ μιλοῦμαι ἐπὶ τοῖς
τα ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ λυποῦνται ἀλιρα τὰ αὐτὰ ἐπὶ τοῖς ἀφ
ἑτέρου· ἀφεστᾶμαι τῶν ἀλιρατῆ δοίλασιν ἢ τῶν
ἀγλιρατῆ· ὡς δ' ἕτεροι οἱ τοῖς δοξάζουσιν οὐκ ὀρθῶς εἶν
αι ἀλιρα τὰ ὁμοιοῦμαι τοῖς φιλοσοφίαν τοιοῦτον
ουσ' ὁμολογοῦμεν· καὶ τοι δ' ἡδομὴν οὐκ ἐπαινοῦμεν
ἀλλὰ καὶ λύπην· τὸ γὰρ ἀληθεύειν αὐτῶν καὶ λογοῦ
ἕνεκα δοκεῖ οὕτω τοῦ ὀλυανθωποειδεύεσθαι· οὐ γὰρ ἀεὶ
ὁδ' ἡδομὴν ἀπαντᾶμεν ἀλλὰ καὶ λοφαύλασθαι
οὐ ἀγλιρατής· ἀμφοδάμαι σχράμ·

Ἐπὶ δὲ τῆς δικαιοσύνης καὶ τοιοῦτος οἷος ἡ τὰ μὴ δεῖ τοῖς ἄσμασι
τιμῶ οἷς χαίρω μ καὶ οὐκ ἐπαινῶ· τοῖς λόγοις· ὁ τοιοῦτος
τούτου καὶ τοῦ ἀλιρα οὐσμεθος ὁ ἀγλιρατής· ὁμοίως γὰρ
ἀλιρατής· οὐκ ἐπαινῶ τοῖς λόγοις διὰ τὸ μᾶλλον μὴ· οὐ
τοσοῦδε διὰ τὸ ἧττον μὴ· ὁδ' ἀγλιρατής· ὁμοίως δὲ καὶ οὐδὲ
δικαιοσύνης· δεῖ δὲ τὰ περὶ τὴν ἀγλιρατῆ ἀσωσοῦ
δαῖον· ἀμφοτέρας τὰς ὁμαρτίας ἐξ ἀφαύλασθαι·
ὡς περ καὶ φαίνομεν· ἀμφοδάτο τὴν ἑτέραν ὁμοίως
γοι καὶ ὁλιγαλιαστάμαι φαύλρα ὡς περ τῶν φρονίμων
τὴν ἀλαζονείαν δοκεῖ ὁμαρτάνειν· οὕτω δὲ καὶ

ἡ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς ἀλήθεια· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ ὁμοίου ὁμοιότης· καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τοῦ σώφρονος σωφροσύνη· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ ὁμοίου ὁμοιότης· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ εὐθέος εὐθύτης· ὁ γὰρ ἄληθης οἷος μὴ δοκεῖν ἀπὸ μόνου δοκεῖν ἀλλὰ καὶ τῷ ὄντι τοιοῦτος εἶναι ἐθέλει· ὁ δὲ σώφρων· οὐκ ἐθέλει φαύλοις εἶναι θυμοῖς· καὶ ὁμοίως τοιοῦτος οἷος μὴ δοκεῖν ἀπὸ μόνου· οὐδ' οἷος δοκεῖν μὴ εἶναι· ὁ δὲ ὅμοιος καὶ ἄληθης καὶ ἀνόλαστος· ἕτερος μὲν τοῦ ἀμφοτέρους δοκεῖν καὶ εἶναι ἐθέλει· ἕτερος δὲ οὐδέτερον· οὐδὲ ὅμοιος· οὐδὲ ἄληθης· ἕτερος δὲ τοῦ μὴ ἐθέλειν ἑαυτὸν ἐξαπατᾶν· ἀλλὰ καὶ τῷ ὄντι ἀληθὴς καὶ ὅμοιος

ναλαμβάνη καὶ ἀπολαμβάνη τὸν μισθὸν τῆς
ἐπουρανίου κλήσεως. ὅτι ἐὰν ἐπιμείνωμεν
ἐν τῇ ἀγάπῃ καὶ ἐν τῇ ἁγνείᾳ καὶ ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ καὶ ἐν τῇ
πίστει καὶ ἐν τῇ ὑπομονῇ καὶ ἐν τῇ πραότητι
καὶ ἐν τῇ ἐγκρατείᾳ ὡς ἐνετειλάμεθα ἐν τῷ
ὀνόματι τοῦ κυρίου καὶ ἐν τῷ πνεύματι καὶ

γαν θὸμὸ ὑπὸ ὀκτὰ ἀν θ' αὐτὸ ὀκτὰ σὺμμὸν ἀκὸς· ὀὐκ ἄρ' ἑπτὰ ταὐτὸ τὸ ἀγαν θὸμὸ καὶ ἡδὸμῆ· τὸ ἰσὸδὰ μὸν ἑπτὰ μὸν ἑπτὰ μὸν. ἀμβὸτὸμὸν δὲ φὼλαι· ἐπὶ δὲ τὸῦ τὸ μὸ τρὶτὸμὸ ἑπτὰ καὶ πᾶσαι ἀγαν θὸμ. ὁμὸσὺμῆ ὀὺκ ἐνδέχὸν θαὶ ἑπτὰ μὸν τὸ ἀρὶθμὸ ἡδὸμῆ· ὁμὸσὺμὸν δὲ τὸῦ τὸ ἀγαν θὸμ ὀτὶ πᾶσαι ἡδὸμῆ ἡγὸύμε θὰ ἀλλ' ἑκάστὸυ αἰσθὴ σὶν· ὀὐδὲ μία δὲ ἡγὸύμε θὰ σὺμφὸρὸν τὸῖ φὼλαις· ὁἷὸν μὸὐδὲ μία ὀἰκὸδὸμὸς ὀἰκίᾳ.

Ἐπὶ δὸὺ σὸφὶᾳ καὶ ἐπὶστὴμὴ καὶ νὸῦς· ἐπὶ ὁ φρὸ́νιμὸς τὸ ἀκὶνὴτὸν ὀὐσὶᾳ· ἐπὶ δὲ φρὸνήσεὶ τῇ φρὸνήσει· ἡ δὲ φρὸνήσις ἐστὶν ἕξις ἀληθὴς μετὰ λὸγὸυ πρακτικὴ περὶ τὰ ἀνθρώπεια· καὶ ὁ μὲν σὸφὸς ἐνδέχεται μὴ ποιεῖν τι πρακτόν· ὁ δὲ φρόνιμὸς τῷ φρονεῖν ἀνάγκη· καὶ τοιοῦτὸς ἀγαθὸμ τεχνικὸν ἔργὸν· ἐπὶ πᾶσαι δὲ αἱ ἀρετὰὶ αἱρετώτεραι τῶν τεχνῶν· καὶ τὸῦ μὴ πᾶσαν ἀρετὴν ὀὐσὶᾳ ἀλλὰ μὴ ἀφαιρεῖσθαι· ὁτὶ ὁὐ μὰ τὸὺς θεὸὺς ὁὐδεὶς ὠφελεῖται· ὁὐδὲ ὁ τὸὺς ἀνδριάντας ποιῶν· ὁτὶ ὁὐδὲ μὰ τὸὺς θεὸὺς ἡδὸμῆ· ὁτὶ ὁὐδὲ λὸγὸς ἁμαρτίας· ἐπὶ δὲ τὸῦ ἀκὸλὰστὸυ καὶ ἀκὸλασίας

κατὰ συμβεβηκὸς ἀναιροῦσαι τὴν ἡδονὴν ἀναιροῦσι
ἡδονὴν τινά. ὅτι μὲν γὰρ ἐμποδὼν τοῖς σοῦσι θυμίαις τὸ
πονεῖν οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ φύσει. διὸ καὶ ἀμυδρὸν πᾶσιν
καὶ θυμίαν τὴν ἡδονὴν. διομὴ τοῦτο βαρεῖαν μὲν ἐμποδὼν
τὴν φύσει οὖσαν οὐκ ἐμποδοῦσιν. σημεῖον δὲ τὸ οὕτω καὶ
τοῖς ἡδομένοις ἀναπληροῦσθαι μὴ παρὰ τὴν φύσιν
καὶ καθαρτικὴν ἀλλὰ καθαρτικὴν μὲν τοῖς σπανίοις. καὶ
γὰρ ὁ ἔσθων καὶ πίνων χαίρουσιν. ὅμοιον δὲ καὶ οὐκ ἐμποδὼν
δὴ οὐδὲ ἀναιρετικὸν δή. ὅτι γὰρ τὰ ἡδέα πρὸς
ἀμηχανίαν συντείνει. οὕτω καὶ αἱ ἡδοναὶ διὰ τοῦτο.
Ὅτι οὐκ ἀναγκαῖα ἡδονὴ ἐστὶν ἡ περὶ τὰ μὴ ἐνδεᾶ ὧν
περ τὰ μὲν φύσει τὰ τέλη ἐστὶν ἐνδεᾶ. οὐ γὰρ ἐνδεᾶ
ἐστὶν οὐδὲ μέχρι τούτου πᾶσαι. ἀλλ' ὑπερβάλλει καὶ τέλος.
οὐδὲν γὰρ ὠφελεῖ τοιαῦτα συμπαραλαμβάνουσιν. ἀλλὰ χρωμένῳ. καὶ
τέλος σώματος τοῦτο ἐστὶν ἐνδεᾶ. ἀλλὰ τοῦτο ἐστὶ τὸ ἀπολαύειν
γεύμασιν φύσει τοῦ σώματος. διὸ οὐκ ἀναγκαῖα ἐστὶ τὰ αἰσθητὰ τὰ
γεύματα φύσει ἐστὶ τὰ τῆς ἡδονῆς. ἀλλὰ μὴ ἀλλοιοῦσθαι
ἐνδεᾶ ἐστὶν ἡ φύσις ἐστὶ τὸ ἀναίσθητον. ἀπὸ δὲ τοῦ αἰσθητοῦ
γαστρὸς. τὴν γὰρ ἐνδεᾶ γαστέρα γεμίσαι οἷόν τε ἐστί. ἀπὸ
δὲ τοῦ ἐνδεᾶ. τὸ δὲ ἐνδεᾶ φαῦλον. ὅτι μὲν δὴ τοιοῦτον
τὸ αὐτὸ καὶ ὅτι ὑγιείας ἐστὶ φαῦλον πρὸς χρήματα
σοφόν. ταύτην οὖν φαῦλον ἀμφω. ἀλλ' οὐ φαῦλον καὶ
ταῦτα οὕτω. ὥστε καὶ τὸ ἐνδεᾶ τοῦ ἐνδεᾶ πρὸς
ὑγείαν. ὅμοιον δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνδεᾶ οὐθὲν ἧττον οὐδεμιᾶ

ἡ ἁγία τριὰς ἡ ὁμοούσιος καὶ ἀδιαίρετος καὶ ἀχώριστος καὶ ἀπερίγραπτος καὶ ἀόρατος καὶ ἀναφὴς καὶ ἀπερινόητος καὶ ἀπερίληπτος καὶ ἀπερίγραφος καὶ ἀπερίοπτος καὶ ἀπερίκλειστος καὶ ἀπερίφραστος καὶ ἀπερίσκεπτος καὶ ἀπερίσκοπος καὶ ἀπερίσταλτος καὶ ἀπερίστατος καὶ ἀπερίστολος καὶ ἀπερίτμητος καὶ ἀπερίτρεπτος καὶ ἀπερίτροπος καὶ ἀπερίτροχος καὶ ἀπερίτυπος καὶ ἀπερίφραστος καὶ ἀπερίφρουρος καὶ ἀπερίφρων καὶ ἀπερίφωτος καὶ ἀπερίχρονος καὶ ἀπερίχρωτος καὶ ἀπερίχωρος καὶ ἀπερίωπτος καὶ ἀπερίωπτος καὶ ἀπερίωπτ

ἀοίκητον ἐργάσαιτο ἄνθρωπος. ἀλλ' οὐδὲ τὴν εὐδαιμονίαν. ἀλλὰ τὸ μὲν ἐργάσασθαι ἀνθρώπου ἔργον ἐστίν, ἡ δὲ εὐδαιμονία τοῦ θεοῦ. ἀλλὰ τὸ μὲν ἐργάσασθαι ἀνθρώπου ἔργον ἐστίν, ἡ δὲ εὐδαιμονία τοῦ θεοῦ. τοῦτο δὲ ἀδύνατον ἡμῖν ἐστιν. τὸ ἄρα μὴ

ἀμφότερα τὴν τοῦ ὁμόματος ἑλληνικὴν ὁμολογήσασθαι
τὴν ἡδονὴν διὰ τὸ πολλαχόθεν αὐτὴν ἀμφότερα συμπλέκειν
καὶ παραπαίειν ἐν ἑαυτῷ. διὰ τὸ μόνας τὰς ὠφελίμους
ἡμῖν ταύτας. μόνας οἰόμεθα ἡμῖν. φανερὸν δὲ καὶ ὁ
τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν καὶ ἡσυχάζειν ἡμῖν ἐᾶν
τὸν εὐδαίμονα. τὴν γὰρ ἡσυχίαν διὰ τοῦτο ἑλέσθαι
μᾶλλον. ἀλλὰ καὶ μωμήσασθαι τὸν ὑπερφυᾶ
ὄφλημα τοῦ διώκειν τὴν ὑπερφυᾶ ἀπολαύσεις
ἀμαθίας. παρεπόμενον γὰρ χαίρουσι πολὺ καὶ οἱ τοῖς
καὶ οἰκείοις καὶ ἀφροδισίοις. ἀμοῦ χωσθῆ ἡμαρτίοις
δοθεῖσι τὴν λύπην. οὐ γὰρ τὴν ὑπερφυᾶ φεύγει. ἀλ
λὰ τὸ μέσον. οὐ γὰρ ἅπτει τὴν ὑπερφυᾶ λύπην ἡμαρτίας. ἀλ
λ' ἢ τοῦ διώκοντι τὴν ὑπερφυᾶ. ὡς δὲ ὁμοίως ἔχει
τὰ λεχθέντα ἀλλὰ καὶ τὸ αἱρετοὺς εἶναι τοιούτους. τοῦτο

Περὶ δὲ τῆς σωφροσύνης ὡς μεσότητος οὔσης
λεκτέον. ὅτι δὴ αἰσχύνης ἐστὶ καὶ ἀρετὴ σῴζουσα
καὶ οὐχὶ σωφροσύνη καὶ καὶ ἀκρίας ὁ ἀκόλαστος. δηλοῖ
τοίνυν αἰδήμονα μὲν ἀγαθὸν
ἡμαρτίον. ἢ οὕτως ἀγαθὴ αἰ ἁμαρτίαι; ὅτι καὶ τὸ μὴ
καλὸν ἀγαθόν ἐστιν. ἢ μέχρι τοῦ ἀγαθοῦ. τὸ μὲν γὰρ
ὄφλημα καὶ μεμψίμοιρον τὸ μὴ ἐᾶν τοῦ καλοῦ τὸν
ἀκρατῆ, οὐδὲ ἡδονῆς. τοῦτο μὲν δὴ καὶ τὸ ἡδο
νῆς. ἐᾶν δὲ σωφροσύνης ἀγαθὸν ὑπερφυᾶ καὶ
ὄφλημα τοῦ διώκειν τὴν ὑπερφυᾶ ἀπόλαυσιν
ἀμαρτίας. παρεπόμενον γὰρ χαίρουσι πολὺ καὶ οἱ τοῖς
καὶ οἰκείοις καὶ ἀφροδισίοις. ἀμοῦ χωσθῆ ἡμαρτίοις
δοθεῖσι τὴν λύπην. οὐ γὰρ τὴν ὑπερφυᾶ φεύγει. ἀλ
λὰ τὸ μέσον. οὐ γὰρ ἅπτει τὴν ὑπερφυᾶ λύπην ἁμαρτίας. ἀλ
λ' ἢ τοῦ διώκοντι τὴν ὑπερφυᾶ. ὡς δὲ ὁμοίως ἔχει
τὰ λεχθέντα ἀλλὰ καὶ τὸ αἱρετοὺς εἶναι τοιούτους. τοῦτο

γὰρ συμπαθῆσαι πρὸς τὴν τοῦ ἁλιέως τύχην. ὁ τοίνυν γαμέτης
φησὶν τοῦ γαμοῦντος φαίνεται ἀληθὴς οὐκ ὢν ἀληθής; ὁ
φύσει μοιχὸς τοῦ ἀληθῶς ἀνδρός. ὡς οὐκ ἐλεεῖσθαι δεῖ τὸν
φάσκοντα ἀσθενεῖν καὶ ἡδονὰς αἱρεῖσθαι. ὁ τοῦ ἰατροῦ
τὴν ἡδονὴν διώκουσι τὴν ὑπερβάλλουσαν. καὶ ὁ
λοιμὸν ἀσθενείας. οὐδὲ ἐλεεῖσθαι ἰατροῦ.
διὸ καὶ διώκομαι διὰ τὸ παραπτώματι φάσθαι. καὶ οὐ πονηρίᾳ ἡδονῆς διὰ δυοῖν τοῦν
τοῦν ὑπερβάλλουσι. ὅτι ἀμφοῖν φαύλως ἔχουσι
πράξεσι ἐμφερῆ ὡς περ θηρίου. ἡδονὴν οἷον
αὐτῶν φαύλων ἀμφοῖν. ἀλλ' ἰατροῦ ὅτι ἐγγὺς
οὖσι καὶ χρήσιμον ἡγεῖσθαι. ἀλλ' συμπαίρουσι,
τελοῦσιν ἐμοῦ. κατὰ συμπάθειαν ὡς πονοῦσαν.
ἐλεεῖσθαι διὰ τὸ σφόδρα ἐμοὶ ὑπὸ τοῦ πάσχειν
μηδὲν ἀμοῦ μοι χαίρειν. αὐτοῖς γὰρ ὧν αὐτοῖς δεῖται
μᾶλλον ἀσθενείας οὖσιν. ὁ τοῦ μοιχὸς ὡς ἀνδρὸς
ἀμφοῖν τιμητόν. ὁ τοῦ δεύτερος φαῦλον. ὅτι
γὰρ ἔχουσιν ἑκάτερα ὑφ' οἷς χαίρουσι. τότε μὴ δέχεσθαι
τοῖς μοιχοῖς μοιχὸν διὰ τὴν φύσιν. ἀνάρτιον μὲν τὸ ζῷον
ὂν ὡς περ καὶ οἱ φυσιολόγοι μαρτυροῦσι. τὸ ὁρᾶν τὸ ἀκοῦ
ειν μὲν ἀσθενέστερα λυπηρόν. ἀμείνω σωθήσεσθαι μὲν
ὡς φασιν. ὁμοῦ δὲ ἐκκόπτει μὲν τὴν διάνοιαν ὡς

καὶ γὰρ τὸ σῶμα δαιμόνιον ἀπόλλῃ τὴν ἱερᾶσιν
καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ ἔξω φοδρᾶσιν· ἔξω λάμπει δὲ ἡδυμὴ
μανὴν ἡ τοῦ γράμματα καὶ ἡ τυχοῦσα δαιμόνιον ἰσχυρά·
καὶ δι' αὐτοῦτο ἀπόλλαται καὶ φαύλοι νόμοται· αἱ
δαίμονες λυποῦμενοι ἔχουσιν ὑπὲρ πολλῶν· αὗται δὲ
τῶν φύσει ἡδέων καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκός·
λέγω δὲ καὶ κατὰ συμβεβηκὸς ἡδέα ἃ ἰατρεύομεν·
ὀπτὰ γὰρ συμβαίνει ἰατρεύεσθαι τοὺς ὑποφερομένους
ὑγιοῦν ὡρᾶσθαι· διὰ τοῦτο δὲ ἡδὺ δοκεῖ φύσει·
φύσει δ' ἡδέα αὐτοῖς ὡρᾶσθαι· τῆς οἰκείας δὲ φύσεως
οὐκ ἀφ' ὑπὲρ ἡδὺ τὸ αὐτὸ δι' ἀπορίαν ἀπόλλυσθαι
μᾶλλον τὴν φύσιν· ἀμφότερα γὰρ καὶ ἀφθορον καὶ ἄθα
ναν· ὡς δὲ ἀπλῶς θάτερον μᾶλλον· τοῦτο τῇ ἀφθαρ
σίᾳ ὡραῖον φύσει· ὃ τὰ μὲν ἴσασι· οὐτοῦ ὡς ὑπὲρ δοκεῖ
οὐθὲν δὲ ὑπὸ ὡρᾶσθαι· ὡς δὲ τοῦ ἡφύσει ἀπόλλυ
σθαι· ἀφ' ἑαυτῆς ὡρᾶσθαι· διόπερ θεὸς ἀεὶ μᾶλλον
καὶ ἀπόλλυσθαι χαίρει ἡδονῇ· οὐ γὰρ μόνον μιμοῦσθαι
ἀπόλυσιν ἀπορίαν· ἀλλὰ καὶ ἀπόλυσιν· καὶ ἡδονὴ μᾶλλον
λον δὲ μίμησις ἀπόλυσις· μεταπολὺ δὲ ὡς ἀπὸ
τοῦ μᾶλλον τὸ καθ' αὑτὸ ποιεῖ τὴν ὑπὲρ ἀπορίαν
τέλειον· ὡς ὡς γὰρ ἀριθμὸς ὁ συμπάντων ὁ
ὡρισμένος, καὶ ἡ φύσις οὐδὲν ὡρισμένον πάντων·
ἀπόλλυσθαι δὲ ὡρισμένον πάντων· ὡρισμένον δὲ ὡς ἱερατικὸν ἐν
ἱερασίαις· ἐν ὡρισμένοις ἐγγὺς ὡσαύτως ἐν τόποις
τομὴς· ὡσφαίρου γὰρ θαυμάσιον ὡρᾶσθαι· τὰ δὲ καλὰ
ὡς δὲ ὡρισμένα φιλία ἀδρεῦμεν·

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ Θ

Μεταβαίνουσι δὲ φιλίαι ὅσαι τὰ μεθ' ἡδονῆς· ἢ γὰρ μετ' ἀρετῆς εἰσὶν ἢ μὲν ἀρετῆς· ἐπὶ δὲ μᾶλλον εἰσὶ τοῦτο μεταφορᾷ· ἑκάτεροι γὰρ φίλοι ἐστὶν ὅτι τἀγαθὰ ἑαυτοῖς· καὶ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς ἑαυτοῖς· καὶ ἅμα χαίρουσι τοῖς ἐπιεικέσιν ὅσοι τὰ πρὸς τὴν ἀρετὴν· ἐπιεικεῖς δὲ ὄντες ἑκάτεροι καθ' αὑτοὺς καὶ ἀλλήλοις· ὅσοι δὲ ἀφ' ἡδονῆς φίλοι τοῖς χρησίμοις· ἢ ὅσοι ἀπὸ τῆς ἡδονῆς ἢ καὶ σώζοιντο ἅμα φίλοι· ὅσῳ γὰρ τοσούτῳ μᾶλλον φίλοι· ὅσοι ταῖς ἡδοναῖς χαίρουσι τοῖς παιδικοῖς ἢ ψυχικοῖς· μόνως δ' οἴονται καὶ ἀφ' ὑγιείας ἢ ἄλλου τοιούτου· καὶ ὅσοι ἀφ' ἡδονῆς ἐρωτικοὶ ἢ ὅλως ἐπιθυμητικοὶ· καὶ ὅσοι ἀπὸ θεάματος ἢ ἀκροάσεως· τοιαῦτα γὰρ ἐπὶ μικρὸν ἐστὶν ἃ ἐπιτυγχάνουσιν· συμπεριπίπτουσι γὰρ ἐν τούτοις· καὶ γὰρ ἁρμόσαι δεῖ πρὸς ἀλλήλους τὸν ἐρώμενον καὶ τὸν ἐραστὴν· φύσει τὸν ὑπερέχοντα ἢ τὸν ὑπερεχόμενον, τοῦτο γὰρ ἐραστὸν· διὸ γελοῖοι δοκοῦσιν εἶναι ἐνίοις ἐρασταὶ ἐὰν ἐπὶ τοῖς εἴδεσι τοῦ σώματος ἐπιζητῶσιν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις· καὶ τοῖς ἤθεσι τοῦτο δεῖ συνεπιβλέπειν· καὶ μᾶλλον ἐὰν τοῖς ἤθεσι τοῦτο· ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς τὸ γηρᾶσαι

πολυφιλία

περὶ ὁμοιότητος καὶ ἀνομοιότητος

παροιμία

ἐριστικός

ἀκαιρολόγος

ἐντρεπτικός

μομοθήσαμεν περὶ αὐτῶν ἐν ἄλλοις· νῦν δὲ περὶ τῆς πολυφιλίας καὶ τῆς ὁμοιότητος καὶ ἀνομοιότητος. ἵνα γὰρ ὁμοίαν ὁμοιότητι τὴν φιλίαν ποιώμεθα· ταύτην δὲ μάλιστα ἀφιστᾶσι καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἔριδος οὔσαν μάλιστα ἀξιόλογοι· καὶ φίλοι μὲν ὄντων. οὐδὲν δεῖ δηλοῦσθαι· δῆλοι δ' ὄντες, προσδέονται φιλίας· καὶ τῶν δικαίων τὸ μάλιστα φιλικὸν δοκεῖ· οὐ μόνον δ' ἀναγκαῖον ἀλλὰ καὶ καλόν· τοὺς γὰρ φίλους ἐπαινοῦμεν· καὶ δοκεῖ τοῦ φιλεῖσθαι καλὸν τὸ τοὺς ἐπιεικεῖς ἡγεῖσθαι φίλους· ἀγαθοὺς δὲ καὶ φίλους· ἐφαμίλλωσις δὲ ταῦτα περὶ αὐτῶν οὐκ ἐλλείπει· οἱ μὲν γὰρ ὅμοιοι τῇ αὐτῇ θέσει καὶ τοὺς ὁμοίους φίλους· ὅθεν τὸν ὅμοιον φασὶν εἶναι τὸν ἰσόμοιον· καὶ ἰσοῖς μὲν ἴσα τί μὴ ὁμοῖον καὶ ταὐτοῖς αὐτά· οἱ δὲ ἐναντιαζόμενοι περὶ ἀμφότερα τοῦτο ποιοῦσι μάλιστα· φασὶ γάρ τινες καὶ τὸν ἄνω ῥηγνύμενον τῷ κάτω· οὐ γὰρ οἱ αὐτοὶ καὶ ἀρχὴ καὶ τελευτὴ οὐδέτεροι· ὅσα δὲ ἀμφοτέροις ἐστὶν ἀγαθὰ καὶ ἀμφοτέροις φαίνεται καὶ περὶ αὐτῶν τούτων ἀμφοτέρως ἔχουσι· φυσικὸν δὲ ἐστὶν ἐρᾶν· ἀριστοδήμου μὲν φάσκοντος ὀρᾶν ὁμοιουμένους, ἡρακλείδου δὲ φάσκοντος· ὀρᾶν δὲ σεμνὸν οὐρανὸν πλήρουμένου, ὁμήρου πως δ' ἐμφαίνοντος· καὶ ἡράκλειτος τὸ ἀντίξουν συμφέρον· καὶ ἐκ τῶν διαφερόντων καλλίστην ἁρμονίαν· καὶ πάντα κατ' ἔριν γίγνεσθαι·

Ἐξ ἐναντιάσεως δ' οὐκ ἔστιν, ἀλλ' οἱ τοιαῦτα δημιουργοῦντες· τὸ γὰρ ὅμοιον τοῦ ὁμοίου ἐφίεσθαι· ταὐτὸν δὲ ὂν φύσει καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀφιστᾶσθαι· οὐ γὰρ οἱ αὐτοὶ καὶ ἀρχὴ καὶ τελευτὴ οὐδέτεροι· ὅσα δὲ ἀμφοτέροις ἐστὶν ἀγαθὰ καὶ ἀμφοτέροις φαίνεται· ὅσα δὲ ἐναντία ἀλλήλοις ἀγαθὰ ταῦτα ἐναντίως ἔχουσιν· ὅτι μὲν

πότερον ὁμοίως πᾶσι γίνεται φιλία, ἢ οὐχ οἷόν τε μοχθηροὺς ὄντας φίλους εἶναι. καὶ πότερον ὁμοίως φιλητὸν καὶ ἡδὺ ἢ οὔ. ἢ οὐ ταὐτὸν φαμὲν εἶναι τὸ φίλον καὶ τὸ ἡδύ. οὐδὲ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ἡδύ. ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοῦ φιλητοῦ. ἆρ' ἐν πᾶσιν ἐστὶ τὸ φιλητὸν ἢ οὐκ ἐν πᾶσιν. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἴσως ἐκ τῶν εἰρημένων ἔστιν ἰδεῖν. ἐπεὶ γὰρ ὁμοίως φαμὲν εἶναι φίλητὸν τὸ ἡδὺ καὶ τὸ ἀγαθόν. ἢ τὸ αὐτὸ ἑκάστοις ἀγαθὸν φίλον. καὶ τὸ αὐτοῖς ἑκάστοις. ἢ τὸ μὲν αὐτοῖς ἀγαθὸν φίλον. τὸ δὲ φαινόμενον ἑκάστοις. καὶ τοῦτο ὅπερ εἴρηται διοίσει οὐδέν. ἐν οἷς γὰρ ὁμοίως ἔχει τὸ φαινόμενον καὶ τὸ εἶναι. ἐν τούτοις ὁμοίως ἔχει τὸ ἡδὺ καὶ τὸ φιλητόν. ἐν οἷς δὲ διαφέρει τὸ φαινόμενον καὶ τὸ εἶναι. ἐν τούτοις διαφέρει καὶ τὸ φιλητὸν καὶ τὸ ἡδύ. ἔτι δὲ τὸ αὐτὸ ἑκάστοις ἀγαθὸν φίλον ἑκάστου ἐστίν. καὶ τὸ μὲν αὐτοῖς ἀγαθὸν φιλητὸν ἑκάστοις ἐστίν. τὸ δὲ αὐτοῖς οὐκ ἔστιν. οὐδὲ τὸ αὐτοῖς ἀγαθὸν φίλον ἑκάστου ἐστίν. ἀλλὰ τὸ αὐτοῖς ἀγαθὸν φιλητὸν ἑκάστου ἐστίν. οὐκ ἔστιν ἄρα τὸ φιλητὸν ἁπλῶς ἀγαθόν. οὐδὲ τὸ ἀγαθὸν ἁπλῶς φιλητόν. ἀλλὰ τὸ μὲν αὐτοῖς ἀγαθὸν φιλητὸν αὐτοῖς ἐστίν. τὸ δὲ αὐτοῖς οὐκ ἔστιν. ἐν οἷς γὰρ ὁμοίως ἔχει τὸ φαινόμενον καὶ τὸ εἶναι. ἐν τούτοις ὁμοίως ἔχει τὸ φιλητὸν καὶ τὸ ἀγαθόν. ἐν οἷς δὲ διαφέρει τὸ φαινόμενον καὶ τὸ εἶναι. ἐν τούτοις διαφέρει καὶ τὸ φιλητὸν καὶ τὸ ἀγαθόν. ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοῦ ἡδέος. τὸ αὐτὸ γὰρ ἡδὺ ἑκάστοις. καὶ φαίνεται καὶ ἔστιν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ φιλητὸν φαίνεται καὶ ἔστιν. οὐδὲν γὰρ τὸ φιλητὸν φαίνεται μὲν οὐκ ὄν. ἢ τὸ φαινόμενον μὴ φιλητὸν εἶναι. ἀλλὰ τὸ μὲν αὐτοῖς ἀγαθὸν φιλητὸν αὐτοῖς ἐστίν. τὸ δὲ αὐτοῖς οὐκ ἔστιν. ἐν οἷς γὰρ ὁμοίως ἔχει τὸ φαινόμενον καὶ τὸ εἶναι. ἐν τούτοις ὁμοίως ἔχει τὸ φιλητὸν καὶ τὸ ἀγαθόν. ἐν οἷς δὲ διαφέρει τὸ φαινόμενον καὶ τὸ εἶναι. ἐν τούτοις διαφέρει καὶ τὸ φιλητὸν καὶ τὸ ἀγαθόν. ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοῦ ἡδέος. τὸ αὐτὸ γὰρ ἡδὺ ἑκάστοις. καὶ φαίνεται καὶ ἔστιν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ φιλητὸν φαίνεται καὶ ἔστιν. οὐδὲν γὰρ τὸ φιλητὸν φαίνεται μὲν οὐκ ὄν. ἢ τὸ φαινόμενον μὴ φιλητὸν εἶναι. τριῶν δὴ ὄντων αἰφιλοῦσιν. ἐμψύχων τὴν μὲν ἄψυχον φιλίαν οὐ λέγομεν εἶναι. οὐ γὰρ ἀντιφιλεῖ οὐδὲ βούλεται τἀγαθὰ ἐκείνῳ. οἷον οἴνῳ γὰρ οὐ βούλεται τἀγαθά. ἀλλὰ σῴζειν αὐτὸν ἵνα αὐτὸ σῴζηι. τῷ δὲ φίλῳ φασὶ δεῖν βούλεσθαι τἀγαθὰ δι' αὐτόν. τοὺς δὲ βουλομένους οὕτω τἀγαθὰ ἀλλήλοις εὔνους ἀλλήλοις φασὶν εἶναι. τὴν δὲ εὔνοιαν φιλίαν εἶναι. ἢ προσθετέον μηδὲ λανθάνειν

μουσαν· ωσπερ γαρ ἡδονην ἑαυτοις ἑκαστοι
ὑπολαμβανουσι δεῖν ἑαυτοις παρασκευασαι
τοῦτο δε ἐστι και παρ ὁντινουν ἑαυτοις
ὁμοιον ὁμοιῳ φαινεται φιλον· φιλους
δε ωσαυτως ἀνταναγκη ποιειν ἀνθρωπους ὡς ἐχουσιν
τοις· δη ἀρα ὁμοιους ἀγαθους ἀναγκη
τους ἀγαθους φιλους ειναι ἀλληλοις
ταγαθα ἀνθρωπῳ ἀγαθα δι ὁντινα τρόπον
διαφερομενους δε ἀλληλοις· και φιλοσοφα
ρα και αἱ φιλιαι· τριαδι· ταυτης φιλιαι δη ἰσαι
ριθμῳ τοις φιλητοις· και θ ὁταν μεν γαρ ἀγαθον ἀγ
τι φιλῃ ἀγαθον ὂν ἀγαθον ὂν· οἱ δε φιλουμενοι ἀγα
θοι ὂντες και ταγαθα ἀγαθοις· ταυτη ἡι φι
λουσιν· ὁταν δε ὁ φιλων διατο χρησιμον φιλῃ
ἀγαθον ὂν και ταγαθα ἀγαθῳ· ταυτη ἡι ἀγα
θα· ταυτα αὐτοις ωφελιμα ἀγαθοι· ὁμοιως δε
και οἱ δι ἡδονην· ου γαρ τοις ωσιουτοις γελωσι χαι
ρουσιν ἀλλ ὁτι ἡδεα αὐτοις· ἀλλ ὁτι ἡδεα αὐτοις·
οὐτε δι ἡδυ διατο χρησιμον φιλοῦσιν· διατο αὐτοις
ἀγαθον ἀλλ ὁτι ἡδυ· και οὐχ ἡι φιλουμενος ἑκαστος
ἡδυ· και ου κατα συμβεβηκος δη αἱ φιλιαι αὐται
εἰσιν· ου γαρ ἡι ἑτερος ὁ τοιος ὁ φιλουμενος ταυ
την φιλητος· ἀλλ ἡι τοριζουσιν οἱ μεν ἐπιεικεις
δι ἡδονην· ὁμοιως δε και τοιαυται εἰσιν αἱ μηδ ἁμο
μοιται ἀλλ ὁμοιαι· ὁσωι γαρ μαλλον ἡ χρησι
μοι ωσιν· τοσουτῳ φιλουσι μαλλον· τοδε χρησιμον ου

Τελεσθείη τῶ ἀγαθῶ φιλία καὶ κατάρξειν
ὁμοίως· οὕτω γὰρ τάγαθὰ ὑμνήσεται σὺν ἀγγέλοις
καὶ ἀγαθοὶ ἀγαθοῖς δόξει καθ' αὑτούς· οἱ δὲ κακοὶ μετὰ
κακῶν φιλίαν ἕξουσιν· διὸ τὰ μὲν ἀγαθὰ ἀεὶ μένει

φίλοι· δι' αὐτοὺς γὰρ οὗτοι σχοῦσι καὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ
ὠφελίμου· διαμένει οὖν ἡ τοιαύτη μὲν φιλία ὅσον σώζει
ται θ' οἵαι εἰσίν· ἡδονὴ δ' ἄρχεται μιμεῖσθαι· καὶ ἀεὶ μᾶλλον ὅμοιοί
ἀπλῶς ἀγαθοὶ καὶ τοῖς φίλοις· οἱ γὰρ ἀγαθοὶ καὶ
ἁπλῶς ἀγαθοὶ· καὶ ἀμύμητοι σὺ φίλοι· ὁμοίως δὲ
καὶ ἡδεῖς· καὶ γὰρ ἁπλῶς οἱ ἀγαθοὶ ἡδεῖς· καὶ ἀμφ' ἡ
λοις· διαφοραὶ γὰρ καθ' ἡδονὴν μὲν αἱ οἰκεῖαι τοῖς
ζηλοῦσι καὶ αἱ τοιαῦται· τὸ γὰρ ἀγαθὸν μὲν ταὐτὸν ὅμοιον·
ἡ τοιαύτη δὲ φιλία μόνιμος ἐοικὸς εἶναι· συμβαίνει
γὰρ ἐν αὐτῇ πάντα ἃ θ' ὅσα τοῖς φίλοις δεῖ ὑπάρχειν·
πᾶσα γὰρ φιλία διὰ ἀγαθόν τι ἢ διὰ ἡδονήν ἢ ἁπλῶς
ἢ τῷ φίλῳ τινί· καὶ κατ' ὁμοιότητα ταύτην· ταύτῃ
δὲ πάντα ὑπάρχει τὰ ἐν ἑαυτοῖς ταύτῃ
γὰρ ὅμοιοι· καὶ τὰ μὲν ποιοῦσι δι' ἁπλῶς ἀγαθὸν καὶ ἡ
δὺ ἁπλῶς ἐστί· μάλιστα δὴ ταύτα φιλητά· καὶ τὸ
φιλεῖν δὲ καὶ ἡ φιλία ἐν τούτοις μάλιστα καὶ ἀρίστη·
πάρεισι δὲ τούτοις αὐτοῖς εἰκότως· ἐν τοιούτοις γὰρ οἱ τοιοῦτοι·
ἐν δὲ πρὸς ἅπαν χρόνον καὶ ὅσα ἠθέλησαν· καὶ ταύτην
παροιμίαι γὰρ οὐκ ἄλλῃ δή τισι μάλιστα ἐοίκασι πρὶν τοὺς
λάτομον ἐσθίειν σὺν ἁλὶ δοκεῖ· οὐδὲ γὰρ οἷόν τε ἀποδέξασθαι
δὲ πρότερον οὐδὲ φίλον οὐδὲ φίλος πρὶν ἑκάτερος ἑκατέρῳ
τέρῳ φανῇ φιλητὸς καὶ πιστεύθῃ· οἱ δὲ ταχέως
φιλίαι πρόσαμμον ποιοῦντες οὐ μορίαι φίλοι δ
μαι· οὐκ εἰσὶ δὲ φίλητοι· καὶ τοῦτ' ἴσασι·
οὐ γὰρ ποιοῦσιν ἃ δεῖ φιλίαν ἐγγίγνεσθαι· φιλίαν δὲ οὐ
αὐτὴν μὲν οὖν καὶ κατὰ τὸν χρόνον καὶ κατὰ τὰ λόγια

τελφάζει· καὶ καταὶ ἁμαρτάνειν καὶ ὁμοίαν ἔλεα
τόρωι ἀπαρ ἔλεα τερου ὁ ἀπρδᾶ τοῖσ ἐφίλοισ ὑπαρχᾶι·
ἡδὲ ἔλεα τοῖσ ἡδᾶ ὑ ὁμοίωμ καταὶ ταύτησ ἔχᾶ· καὶ γὰρ οἱ ἀγα
θοὶ ἡδᾶσ ἀλλήλοισ· ὁμοίωσ δὲ καὶ οἱ ἔλεα τὸ χρήσι
μον· καὶ γὰρ οὗτοι ἀλλήλοισ ἀγαθοὶ· μάλιστα δὲ καὶ αἱ ἔμ
τοι σαὶ φιλίαι μένουσι μ ὅτ' αὐτὸ νέμηται
ἀπαρ ἀλλήλοισ ὁμοίωμ ἡδονῆ· καὶ μὴ μόνον ὅτι ἀμαὶ
καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ· οἷον τοῖσ ἔραστῆσι καὶ ἐρωμένοισ ἡδὺ
ἔραστὴ καὶ ἐρώμενοι· οὐ γὰρ ἀεὶ τοῖσ αὐτοῖσ ἡδὺ
ταὐτὸ οὐδὲ μεμόρφωμ ἐνίαισ μ· οὐδὲ θέρμ· ὁ δὲ θέρμ ἐν
μοσὶ ἀπὸ τοῦ ἐράστου· λήγουσι δὲ ἡλικίᾶσ ὥραι· ἐνίοτε δὲ
καὶ ἡ φιλία λήγει· τοῖσ μὲν γὰρ οὐκέτι μ ἡδὲ ἡ ὄψισ
τοῖσ δ' οὐ νέμεται ἡ θέρμασία· πολλοὶ δὲ διὰ δι αμένου
σι μὲν ἀλλ' ἐλαττοῦσθαι ἡθέα· τὰ δ' ἤθη ἀρέσκει σι μὲν ὁμοή
θεσι δὲ μή· οἱ δὲ μὴ τὸ ἡδὺ ἀπολλαττόμενοι ἀλ
λὰ τὸ χρήσιμον ἔνιοι δὲ τοῖσ ὁρωτικοῖσ καὶ κατὰ σὶ μὴ τὸν μ
φίλοι καὶ διαμένουσι μ· οἱ δὲ διὰ τὸ χρήσιμον ὄντα
φίλοι· ἅμα τοῖσ συμφέρομ τι διαμένοντα· οὐ γὰρ ἀμφι
λογοῦσι τελοῦσ· διὰ ἡδονὴ μὲν μ
οῦν καὶ διὰ τὸ χρήσιμον καὶ φαύλουσ δέχεται φίλουσ
ἀλλήλοισ εἶναι· καὶ τοῖσ τοιούτοισ φαύλοισ· καὶ μὴ δέ ἕνα
ὅτινα τρόπον· διὰ αὐτὸ οὖν δῆλον ὅτι τέλουσ τοὺσ σπου
δαίουσ· οἱ γὰρ καλοὶ οὐχαίρουσι μ ἑαυτοῖσ ἀμίκτου
ἀφέλειαν μ οι τ· καὶ μὴ δὲ ἡ τοῦ ἀγαθοῦ μ φιλία
ἀβλαβὴ λήτου σά τι μ· οὐ γὰρ ἐραὶ δημόν οὐδὲ μ ἰσοῦσθαι
περὶ τοῦ ἑνὸσ ἀλλὰ ἰσχρόμ ὑφ' αὐτοῦ δὲ δόλωμ μασμέ

περὶ ἑταιρῶν

μου· καὶ τὸ ὡς ἡδὺ ἐμοὶ τοῦτοις καὶ τὸ μηδέποτε
ἀμάδας λιῶσαι καὶ ὁσάκις. ἐμοὶ λιώσασθαι θῶσφι
λίαι ἀξιοῦσαι· ἐμὲ δὲ αἰσχρὰ ταῖς οὐδέποτε μώραις
τοιαῦτα μανίμασθαι· ὥσπερ οἱ ἀμαθροὶ ποιοῦσι
φίλους καὶ τοὺς ἅπαξ χρησίμους ὡς πορρώτατω ποιοῦσι.
δοκοῦσι γὰρ αἱ συμμαχίαι ταῖς πολλαῖς μιγνύμεσθαι δ
μᾶλλον τοῦ συμφόρου. καὶ τοὺς ἅπαξ ἡδομένους ἀμή
χανοὺς ἐρᾶν ὡς πορρωτάτω παίδας. ἴσως οὐ γὰρ
μᾶλλον δὴ καὶ ἡμᾶς φιλοῦσι τοιούτους· ἀλλ' ἡδονῆς
φιλίαι πολλαί· καὶ πρὸς τοῦτο μὲν καὶ ὠφελίας τὴν
τῶν ἀγαθῶν μὴ ἀγαθοί· τὰς δὲ βλαβερὰς ὡς ἥδιστ' ὄμοι
ότητας· ἢ γὰρ ἀγαθότητι καὶ ὁμοιότητι. ταύτην φί
λοι· καὶ γὰρ τὸ ἡδὺ ἀγαθὸν τοῖς φιλήδεσι μ· οὐ
ᾧ μὲν δ' αὐτὰ σωφρονοῦσι μὲν οὐδαμῶς ἐοικότες οἱ αὐτοὶ
φίλοι διὰ τὸ χρήσιμον καὶ διὰ τὸ ἡδύ· οὐ γὰρ ἂν
μυσωδιάζειν τὰ ἴσα τὰς συμβιώσεις·

Εἰ δὲ αὐτὰ δεῖ δὴ τὴν φιλίαν ὁρίσασθαι· ὁ μὲν
φαῦλοι· ἔοικε φίλοι διὰ ἡδονὴν ἢ τὸ χρήσιμον
ταύτῃ ὁμοιοῖ ὄντες· οἱ δ' ἀγαθοὶ δι' αὐτοὺς ἦ γὰρ
ἀγαθοί· οὗτοι μὲν οὖν ἁπλῶς φίλοι· οἱ δὲ μὴ
τὰ δὲ μὴ ἀγαθοὶ ἁπλῶς· οὐδὲ φίλοι ἁπλῶς
φιλίας· οἱ μὲν γὰρ συζῆν ὥρισται χαίρουσι μὲν ἀλλήλοις
καὶ ὁρίζουσι τἀγαθά· οἱ δὲ καὶ θύδοτε ἢ
μὴ χαίρουσι τοιαῦτα· οὐ μὲν οὐδὲ φίλοι· οὐ

τω δ' ἔχουσι μὲν ἡδέμ βρνᾶμ φιλιὼδ· οἱ γὰρ τόωοι
οὐδιαμώουσι τὴιω φιλίαμ ἀπωλῶδ· ἀμμὰ τὴιω δμβρ
γταμ· δὰμ δ' ἐχρόμιοσὶ ἀπωουσίαμ γιμήτας. μὰι τὴδ
φιλίασλὴθὴιω δολιᾶτωοιᾶμ· ὁ θεμέᾶρὴτας τοῦμαὸ
δὴφιλίασ ἀπροσηγορίαμ δι6ῶσθμ· οὐφάμομτας
δοὺθοὶ τρᾶσυῦτας οὐθοὶ ἀρυφμοὶ φιλιὼδὶᾶμ· ὡρα
χὺγὰρ δμᾶυτοῖδ τὸ τὴὸ ἡδομὴδ· οὐδ' ἐσδδώωαται
προσἡμβρύᾶμ τῶι λυπηρῶι· οὐδ' ὧι μὴ ἡδᾶ· μᾶ
λιᾶ γὰρ ἡ φύσιοφᾶμᾶς τὸ λυπηρὸμ φυγᾶμ· ὁ
φίσθαι δ' ὃ ὑὴδύδ· οἱ δ' ἀπωοδεχόμβμοι ἀμμήμουσ
μὴ συζῶμ τᾶδ· δύμοισ δοὶ μᾶσὶ μᾶλλομ ἢ φίλοισ·
οὐδὲμ γὰρ ὅὶπωσᾶὶ φίλομ μὲ ἀὸ συζῆὶω· ἀφόλᾳ
ᾶσμὲμ γὰρ οἱ δμβδὲᾶ· ὁρᾳόμται· σωἡμβρύᾶμ δὲ
μὰὶ οἱ μᾶλλὰρ ἰοι· μομῶταὶ γὰρ ἡμᾶὶ τοὺτοισ ἡ ὥρᾳ
προσἡλᾳ· σωδιᾳγᾳμ δὲμ ᾶλλήλοιόμὶᾶὶ μὴ
ἡδἡ ὁ ὁμᾶσ μὴδὲ χᾶιρόμταὶ ὁ ἰσαὐτοῖσ ὁ ὡσ ρἡ ἓᾳι
ρι μὴδομὴ ἔχᾳμ· μᾶλιᾶ ᾶμβρὸ ὠᾶὶ φιλίαμ ἡ τὼμ
ἀγᾶθῶμ μᾶτᾶ ᾶμ ρτωλλᾶι ὁὶ ᾶρήτας· δομὴ γὰρ
φιλητὸμ μὲμ μᾶὶ ᾶὶρᾳτὸμ τὸ ἀὼωλῶ ὁᾶγᾶθὸμ μᾶὶ ἡ
δύ· τῶι δ' ἀγᾶθῶὶ ᾶμφὼ ταὐτᾶ· δοιὼ δ' ἡμῶμ φὶ
λησὶ ᾶὼᾶὐθᾳ· ἡδὲ φιλᾶὸ ἓᾳ· ἡ γὰρ φίλησὶο δὺχ ἡῖ
τομ τρὸ φᾶὐτυχᾶὐᾶὶμ· ᾶμὶ φιλοῦσὶ δὲ μᾶὶ ἀὐτρο
αιρᾶὸ ὠωσ· ἡδὲ ὡρο αιρᾶὶοὐᾶφ ὃ ἓὸ ὠωσ· ἰκᾶὶ τᾳγᾶθᾶ
μὸύμομταὶ τοῖσ φίλουμβμοισ δὶᾳμᾷμ δμθιᾶὸ ὐ
μᾶτᾶὐὼᾶὐθοσ ᾶμᾷᾶὶᾶθ ἓὶμ· μᾶὶ φιλοῦσὶ τᾶὐτᾳὸμ φί
λομ· τὸ ᾶὐτοῖσ ᾳγᾶθὸμ φὶλοῦσὶμ· οᾳγὰρ ᾳγᾶθὸὸ φίλοσ

χρήσιμον ἀγοραίαν· καὶ οἱ μὲν ἀριστοι χρήσιμον μὲν τὸν
δὲ μὴ δέονται· ἡδὺ δὲ· συζῆν μὲν γὰρ οὐ λυπεῖται
σι· τὸ δὲ μὴ συνηρμόσθαι χρόνον μὴ φέρουσι· συ
μφορὰ δ' οὐδεὶς ἀμύνεσθαι· οὐδ' αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν ἅμα
πάντων ἐστὶν ἑκάστῳ· διὸ τοὺς φίλους ἡδέως ζητοῦσι·
δεῖ δὲ καὶ σκοπεῖν ἀγαθοὺς· ποιοὺς τοὺς σπουδαίους καὶ ἡδεῖς
τοῖς· οὕπω γὰρ ὑπάρχει ταῦτα τοῖς ὅσα δὴ τοῖς φίλοις·
οἷς δεῖ παρεῖναι σπουδαίοις· δικαίοις μὲν οἷς δεῖται χρῆ
σθαι τοῖς φίλοις· ἄμφω γὰρ αὐτοῖς ταῦτα χρήσιμοι καὶ
ἕδροι ἡδεῖς· ἀμφω δὲ ἴδια αὐτοῖς οὐκ ἄνευ· οὐ γὰρ ἡδὺς
μὴ ἄρχειν ζητοῦσιν· οὐδὲ χρήσιμους τὰ αὐτὰ ἄνια ἀεί· ἀλ
λὰ τοὺς μὲν ὑπερβάλλους· τοὺς δὲ ὁμοίους· τοὺς δὲ
τοὺς ἀδυνάμους· πρᾶξαι τὸ ὡς ταχθέν· ταῦτα δὲ οὐ
κ ἔστιν ἅμα γίνεσθαι τοῖς αὐτοῖς· ἡδὺ δὲ καὶ χρήσιμος
ἅμα σπάνιον ἐνδέχεται· ἅμα ὑπερέχοντι συνεῖναι
ὁ τοιοῦτος φίλος· ἐὰν μὴ καὶ τὴν ἀρχὴν ὑπερέχηται·
ἡδὺ δὲ μή, οὐκ ἔστι· διὸ ἅμα ἀμφότερον ὑπερέχόμενος· οὐ
κ ἂν μυθήσαιτο τοιοῦτον γίνεσθαι· ἐπὶ δὲ τῶν ἀνίσων
ῥηθήσεται φιλία· ἐν ἴσοτητι· τὰ γὰρ αὐτὰ γίνεται ἀ
μφοῖν καὶ ποιοῦσι καὶ βούλονται ἀλλήλοις· ἢ ἕτερον ἀνθ' ἑτέρου
καταλλάττονται· οἷον ἡδονὴν τῷ φίλῳ· ὀπτικὴν δὲ
τοιαύτην φιλίαν καὶ μὴ γράφουσι γράφεται· δοκοῦσι
δὲ ὁμοιότητα καὶ ἀνομοιότητα ταὐτοῦ εἶναι μάλιστα·
καὶ οὐκ ἀμφοτέρων φιλία· καθ' ὁμοιότητα γὰρ τὴν αὐτὰ
ῥηθήσεται φιλία· ἐν ἡδονῇ γὰρ τὸ ἡδὺ ἔχει· ἡδὺ δὲ χρή
σιμον· ταῦτα δ' ὑπάρχει καὶ μᾶλλον τοῖς δὲ τὴν μὲν ἀ

δηάυλη τομιὰμόμιμομᾶμαι· ταύτασδὲαὐχόσσ
μφανωὶ ωᾶμ· ἄμμοιἀδὲλφοὶμοῖσ; οὐφ ιλί
μοῖται φιλίαιδὲἀμόμοιότηιτᾶβωμῆι·
Θ τοῖσμδὲᾶὶ ἰφιλίαισᾶδοσ τὸὶαυθὶὔπωπροχὴωὐοῖσιμ
ωαυρὶ ωπροὸσὺιὸμὶαὶόλωωπρὸσωὶὶὸσπρὸσ
μόωτόρομ· ἀμδρὶτῶπρὸσαγωᾶὶλιαὶωαὶτωαρτὶᾶᾶ
χομὶ ωπρὸσᾶᾶρχόμδμομ· διαᾳθόρουσὶ δ'ᾶὐτοὶαὶὶαὶ
ἀμλήλοαμ· ὀυγὰρἡᾶυτὴὶγνομδῦσὶ πρὸφόλμαὶαὶὶαὶ
ᾶρχουσὶ ωπρὸσᾶᾶρχομδμουσ· ἀμλ'ὀυδὲωωαυρὶ ωπροὸσ
ὺὸμὶαὶὺὶῶὶ ωπρὸωωαυτὸρᾳ· ὀυδὲἀμδρὶ ωπρὸσγω
μᾶὶλιαὶαὶγωωαὶὶὶ ωπρὸσᾶᾶμδρᾳ· ᾳὸρᾳγὰρὁὶᾳάτου
τουτωμᾶρᾳὴὶαὶτὸὸργομ· ᾳὸρᾳδὲὶαὶδὴἀὐφιμοῦ
σὶμ· ᾳὸρᾳδὲῶὶαὶδὴἀὐφίλησὶσ ὶαὶᾳὶφιλίᾳι· ταυτὸ
μὲμδὴ ὀυπᾳγίμφαὶδὶαυτὸρ ὶ ωαρὰὶθαυτὸρου· ὀυτὸ
δᾶζηᾶᾶμ· ὁτᾶὰμδᾶγομδῦσὶμᾶγτὸὶμὰ ἀωωμδμᾶᾶὐ
δᾶτὸὶσγδμμὶσαὶσὶ· γομᾶᾶδὲδᾶὐδᾶτὸὶᾳδὲμὸὶσ·
μομιμοσὴτᾶῶὶτὸὶοὐτωμ ὶαὶ ωωὶᾳὶλὴὶσᾶᾳὶφιλίᾳι·
ᾳμᾳφογομδδμωᾶσαὶσ τᾶὶσὶαὶθὔωπροχὴω ὀὺ
σαὶοφιλίαισ· ὶαὶτὴὶῶφιλὴὶσὶμδᾶᾶγὴμᾶθαὶ· ὁὶογτομ
ᾳμᾶᾳμωμᾶᾳᾳομφιλᾶᾶθαὶὴφιλᾶᾳ· ὶαὶτὸμὼφόλι
μοτόρομ· ὶαὶτωᾳᾳᾳωμᾳδὶᾳᾳτομὸμοίωσ· ὁτᾶὰμγᾳᾳ
ὶαὶᾶᾶζιᾳμὴφιλὴσὶσγὴμὴτᾳι· τὸτᾳγὴμᾳᾳὶτωωσ
ἰσὸτὴσὸδὴὶτὴὶῶφιλίᾳιᾶᾳμᾳὶδοὶᾳᾳ· ὀυχὸμοίωσδὲ
τὸὶἰσομᾶγτᾳὸὶσοδὶὶαὶοισ ὶαὶᾶγτὴὶφιλίᾳιὶφᾳὶμὸ
ταὶᾳᾳᾳ· ᾶᾶὶ γᾳὰρᾶμμᾶγτὸὶσοδὶὶαὶοισ ἰσομωρωτωσ
τὸὶαὶᾶᾶζιᾳμ· τὸδὲὶαὶτὰὶωωσὸὴμᾶδυτέρωσ· ᾶγμδὲ

τὴν φιλίαν τὸ μὲν ἁπλῶς ὅλον πρότερον. τὸ δὲ μέρος
ὕστερον ἀμφοτέρως. δῆλον δ' ἐπὶ τῶν μορίων γὰρ ἡ
ταὐτότης ἢ ὁμοιότης ἢ ὑπεροχὴ τοῦ σώματος· οὐ
γὰρ ἐξ ἀνομοίων· ἀμφότερα γὰρ ἂν ἐφθείρετο
ἐκ τούτων· ἀλλὰ τὸ μὲν ἀναίσθητον τὸ δὲ αἰσθητικόν·
τὸ δὲ λογικὸν τὸ μὲν οὐδαμῶς τὸ δὲ μόλις· ὥστε
ἀγαθοῖς ὑπάρχουσι· δῆλον δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μερῶν
λόγων· οὐδὲν γὰρ τοιοῦτον ἀνθρώπῳ μέρος οἷον
ὀστοῦν ἢ σάρξ ἀλλ' ἐκ τοιούτων ἐγγὺς τοιούτοις
ὁμοιομερὲς ἢ ὅλον· ἀμφοτέρως δ' ἐγγὺς τοιούτοις
οὐκ ἄλλο μόριον· ὅσα φίλοι οἱ πολῖται· πολλῶν γὰρ
ἀφαιρουμένων μέτεστι τῆς πόλεως· πολὺ δὲ χωρισθέντος
ἑνὸς οὐ μέτεστι· ὁ θεὸς καὶ ἀπορᾷ τι μᾶλλον τοῦ νομοθέτου
τοῖς φίλοις τοῖς φίλοις· τάμαγάθ' ἅπερ τῷ ἀγαθῷ μοῖρα
θεοῦσ' ἅμα· οὐ γὰρ ἔτι φίλοι ἔσονται αὐτοῖς· οὐδὲ δὴ
ἀγαθοί· οἱ γὰρ φίλοι ἀγαθοί· ἆρ' ἤδη καλῶς εἴρηται ὅτι τὸ
φίλον τοῖς φίλοις οὐ λέγεται ἀγαθὸν ὅτι τοῦ ἐμοῦ ἐμὲ μᾶλλον
ἀμβλύνει οἷον πρὸς τὴν ἐμὴν ὅρασιν· ἀνθρώπῳ δὲ ὄμματι οὐ λέγεται
σῶμα τάμαγάθ' ἀγαθόν· ἴσως δὲ ἁμαρτάνει· αὐτὸ γὰρ
μᾶλλον ὑπὸ τοῦτο σῶμα οὐ λέγεται τἀγαθόν· οἱ μὲν δὴ
οὐσίαι φιλότιμοι μᾶλλον φιλεῖσθαι μᾶλλον
ἢ φιλεῖν· διὸ φίλον κόλακες οἱ τοιοῦτοι· ὑπάρχόμενοι
γὰρ φίλοι εἰσὶν ὁ κόλαξ ἢ πορισταὶ τοιοῦτοι καὶ μᾶλ
λον φιλεῖν ἢ φιλεῖσθαι ἡ γυνὴ δοκεῖ τοῦτ' εἶναι
οὐδὲ οἱ τοιοῦτοι ἔφιενται οἱ οὐδὲ αὐτὸ ἐπαινεσείν ἀρέσθαι
τὴν τιμήν· ἀμφὶ ἀπαθυμοῦσιν ὅσον· χαίρουσι γὰρ
οἱ μὲν τοιοῦτοι ὑπὸ τῶν ὀρεγομένων ἐπαίνου εἶναι φιλεῖν μόνοι

τὴν ἐλπίδα. οἱ ὁμοπάτριοι ἀδελφοὶ ἀλλήλοις
φιλοῦσι διὰ τὸ ὁμόφυλον. οἱ ὁμοεθνεῖς διὰ τὸ
ὁμόγλωττον. οἱ ὁμοτράπεζοι διὰ τὸ ὁμοδίαιτον.
οἱ ὁμόσκηνοι διὰ τὸ ὁμοτρόφιμον. οἱ ὁμοκοιμῆται
διὰ τὸ ὁμοστέγιον. οἱ ὁμοδίαιτοι διὰ τὸ ὁμοτράπεζ

ὥστε τρῶσαι μ. οἱ δὲ μὴ μοχθηροὶ τὸ μὲν μὴ βλάπτειν μόνον ἔχουσιν μ. οὐδὲ γὰρ αὐτοῖς δεῖ μὴ μόνοις οἷς ὅπως. ὥστε δῆλον ὅτι τὸν μὲν χρόνον μνήμονας εἶναι φίλοις χαίροντας τῇ ἀμνησικακίᾳ μοχθηρίαν· οἷς χρήσιμοι δὲ καὶ ἡδεῖς ὥστε πολλοὺς εἶναι μὴ μόνους μ. ἡδὺ δὲ συνάγει ἀμφοτέρους καὶ ὁρίζεσθαι μᾶλλον ἢ ἁπλῶς λέγειν ἀλλήλοις· ἔξεστι δὲ καὶ μᾶλλον ἐναντίως δεῖ τὰ ἀπὸ χρησίμου μνήμης εἶναι φιλίαν· οἷς γὰρ μὴ ἀνάγκη ἀλλὰ δεῖ ἐστὶ τοῦτο· ὧν δὲ μὴ τοῦ φίλου ἕνεκα οὐκ ἔστι φιλία· οὐ γὰρ τυγχάνει τοῦ δεῖ τοῦ φίλου· ὧν δὲ μὴ ἕνεκα ἐστὶ φιλία καὶ ὁ ἔραστὴς καὶ ὁ ἐρώμενος καὶ ὁ ἐραστὴς καὶ ὁ ἐρώμενος· καὶ ἡ μὲν ἐρωμένῳ καὶ ἐραστῇ καὶ ἡ ἐρωμένῳ καὶ ἐραστῇ ἐγγίνεται ἅμα καὶ οἱ ἐραστὰ γελοῖοι ἐγγίνονται ἅμα καὶ οὐ γελοῖοι γελοῖοι δὲ οὐκ ἐν τῷ φιλεῖσθαι ἀλλ' ἐν τῷ μὴ κατὰ τὸν ἔρωτα· ἐν τούτοις δὲ οὐκ ἔστιν ἀντιφιλεῖν· οὐ γὰρ ἀντερᾷ οὐδεὶς ἢ ἐρᾷ· καὶ φιλεῖ δὲ οὐδεὶς ἢ ἀντιφιλεῖται· ἀλλὰ καὶ παιδικὰ συμβαίνει· ἡδὺ δὲ ἐρᾶν ἀφελοῦντα καὶ ἀντιφιλεῖσθαι· ὅταν δὲ ἀπιόντος ἀπιέναι ἄμα· ὅταν αὖθις ἔλθῃ καὶ ὁρᾶν καὶ ὁρᾶσθαι· καὶ ἀκούειν καὶ ἅπτεσθαι καὶ ὁρᾶσθαι· καὶ ἀκούειν καὶ ἅπτεσθαι ἀλλήλων· ὅταν αὖθις ἔλθῃ καὶ ὁρᾶν

ὁμοιμαστὰφιλαμὲρθῶς· ὁμὸιμαμίαιγὰρἡφιλία·
ἀλλ᾽ἀδελφοῖσμὲνκαὶἑταίροις·πατράλοιμα·
τοῖσδ᾽ἀφωρισμένα· καὶτοῖσμὲνπλέω·τοῖσδ᾽
ὀλίγα· καὶγὰρτῶνφιλιῶνμᾶλλονμ· ἡ
δὲτῶνομ· διαφορὰδὲκαὶτὰδίκαια· οὐγὰρταυτὰ
γομοῦσιπρὸςφίλους· καὶἀδελφοὶπρὸςσᾶλλη
λους· οὐδ᾽ἑταίροις καὶπολίταις· ὁμοίωσδὲκαὶ
τῶιτὸνμᾶλλονφιλεῖν· ἑξῆς ἀδικεῖκαὶτὰδίκαια
πρὸςσφᾶςαὐτούς· καὶαὖπάλινλαμβάνειν
μᾶλλονμπροσῆκεφιλοῦσαι· οἷονχρήματαἄλλο
τιμᾶλλονπροσῆκεἑταίρουἢπολίτου· καὶμὴνο
ἰκεῖονἀδελφῶιἢὁθυμῶι· καὶπαραζητοῦσι
ρα ἡὁμιλοῦσιμᾶλλον· αὖπάλινἀδελφαὶμᾶλ
λονἢφίλαι· καὶτὸδίκαιονὁμοίωσοῦτοῖσαὐτοῖς· ὅπερ
ἀδύνατονποιεῖσθαιμᾶλλονπρὸςἕτερα· ἢπρὸς
λίτηνἢξένην· συμβαίνειγὰρτῶιτὴνμὲνσυμφο
ρᾶιτὴνδὲτιμῆιὁρίζομένοιτὸμὲνἴσονμ· καὶἡ
πολιτικὴδὲκοινωνίατοῦσυμφέροντοςχάριν
δοκεῖ· καὶἐξ ἀρχῆσοιοῦτοιγενέσθαιμᾶλλονκαὶδιαμένειν·
τοῦτουγὰρκαὶὁἰόμενοιτυγχάνεινεἶναιοἱ
ὀμφασὶμᾶιμαὶτὸκοινῆισυμφέρον· ἀμφὶὁὖνἄλλαι
κοιναρίαικαταμβρὴτοῦσυμφέροντοσδῆλόν
ἐστιν· ὁμοίωσδὲκαὶἐπὶτῆιφιλίαιτὸδίκαιόνἐστιν
ἀνδρὶκαὶγυναικὶκαὶπατρὶπαιδὶκαὶ
ὅλωςἀεὶπρὸςἄρχοντα· οὐμοναχῶςγὰρἐστὶτὸ
δικαίωιτοῦτοιςἀλλὰκαὶκατὰτὸνγραπτὸνὁμο
λογίαν· ἐστὶδὲτοῦτοτὸτοῖςὠφελίμοιςπρὸς
τὸμὴβλάπτεινἑκόντας· διὸκαὶφοβούμενοι
μὴπάσχωσινὁρῶσιν· ὁμοίωσδὲκαὶφύσειαἱ

ἀλήθειαν. ὅτι καὶ ἡμῖν ἡ ἐκκλησία τοῦ θεοῦ
ἀντίκειται. θέλουσιν ἡμᾶς καὶ διαβραβεῦσαι. αὗται γὰρ
θυσίαν ὁσίαν καὶ σωφροσύνας. πᾶσαι δ' αὗται
ὑπὸ τὴν πολιτικὴν ἐποίησαν. ὁ γὰρ θεὸς τοῦτο
βούλεται τὴν πολιτικὴν ἐφίεσθαι. ἀλλὰ σώφρονα τὸν
ὁμ. θυσίαν ἁγίαν. καὶ ἀρίστας τὰς συ
μόδους ἡμᾶς ἀποφαίνουσι ποιεῖσθαι καὶ αὐτοὺς
ἁμαρτωλοὺς ὁρίζονται γίνεσθαι. ὁ γὰρ θεὸς
χαίρει θυσίᾳ καὶ σωφροσύνῃ ἁγιάζεσθαι με
τανοίᾳ ἡμᾶς προσομιλοῦσι. διὸ καὶ ἀρχὰς
μάλιστα γὰρ ἐντεῦθεν σχολάζομεν ἐν τοῖς καιροῖς. καὶ
σωφροσύνῃ ἁγιάζεται ἡ κοινωνία μόριον τῆς πολιτικῆς
ἕξεως. ἀκόλουθος δὲ καὶ ἡ φιλία ταῖς τοιαύ
ταις. πολιτικὰς δὲ καὶ ἡδονὰς τρίας. ἴσασι δὲ
καὶ παρὰ θεωρίαις διὸ μὲν
πολιτικὰς. καθ' ἃς ἀφιστόμεθα πρὸς τὰ
ἀπὸ τῆς ἡμέρας. ἢ τὴν μοναστικὴν ἣν ἡδονὴν οἱ ἁγίοι
ἅγιαι. πολιτικὰς δὲ καὶ ἡ ἐν θεωρίαις ἡδονὴ
καὶ τρίτη δὲ ἡ μοναστική. ἣν ἡδονὴν οἱ ἁγίοι ἔσχον
τυραννίς. ἀμφοτέρας γὰρ ἀρχάς. διαφέρουσι δὲ
πολιτικὸν. ὁμοίως γὰρ τύραννος. τὸ αὐτοῖς συμφέρον
σκοπεῖ. οὐδὲν δὲ τῶν ἀρχομένων. οὐ γὰρ ἀπὸ
καλοῦ ὁμοίως ἀπέχονται καὶ πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς
ὑπάρχουσι. οὐδὲ οὗτος οὐδὲν πρὸς τὸν ἄρχοντα. τὸν
φίλιμον ὧν αὐτοῖς μέρος καὶ σκοπεῖ. τοῖς δ' ἄρχο

μόμοισ· ὀναὲ μὴ τοιοῦτοσ· ιλλὰ πρω τὸ σαμπλοσ ἢ ἢ
ιασὶ μοῦσ· ἢ δὲ κυραμμισὸ ζ δμαμπλαμαυτὴι· τὸ
γὰρ ἑαυτῶι ἀναθὸμ διαιλὲ· ιαὶ φαμὲν ρωτερομὸ
τὸ ταυτησ· ὅτι χρὴ ιάθημὲν δὲ τὸ δμαμπλομ
τῶι ιαλλιτέχναι· μφαναίνεσ δὲ ιαὶ λέγασ τὴν κυραμ
μίδασ· φαυλότηταγὰρ ἀεὶμὲν ἀρχὲ ιασ ἢ τυραμμισ·
ὁ δὲ μὲν χθὲρὸ συιασὶ λεῦσ· τυράμμοσυνὲμεται· ὃ ζὲ ἀν
ριαὸ μὲν πλασιασθὲν τὸ λίγαρχὲ ιαν ιαὶ μὲν αὐτῶν ἀρχὸμ
τῶν ὁμοίωμ ὸυσὶ ταυτὴν τῶν λῶ ν ἀπαρα ιτὴ ιὼ ἀξίαν·
ιαὶ παραυτὴ ν τὰ ν πλέ ονα τῶν μὲν ἀγαθῶν ἑαυτοῖσ· ιαὶ
τὰσ ἀρχὰσ ἀεὶ τοῖσ αὐτοῖσ περὶ πλέ ονοσ ὁμοιουμὲ
μοι τὸ πλοῦτε ῖν· ὀλίγοι δὲ ἄρχουσι ιαὶ μὲν χθὲροὶ
ἀντὶ τῶν μοίρασ ἑαυτῶν· ὃ ιὲ δὲ κυραμμισὸ ζ ὁ δὲ μὲν
κυραμμίδασ· σωροὶ γὰρ ὄντεσ· πολὺ θοὺσ γὰρ ἀνὴρ
λέγασ ιαὶ ἡ τιμὴ κυραμμίδασ· ιαὶ ἴσοι παρὰ σοὶ ὁ μὲν
τιμᾶται· ἡ ιατὰ δὲ μὲν χθὲρομένη δὲ κυραμμίδασ·
ὁ αὐτὸμ μὲν ὸμ γὰρ παρ ὃ μαμαι νομένη τὸ τῆσ πολιτείασ ὄνο σ·
μέγα μαγ ὸυσι μὲν ὸμ μᾶλλ ὸν μαλλ ὸν θοὺσ ἀπὸ πολιτείασ·
ὃ μαχίφορ γὰρ ὁ ὕτω ιαὶ ῥᾴω ιατα μέμαι γουσι γ· ὁμοιω
ματα δ᾽ αὐτῶν ιαὶ ὁ ἷο μ᾽ ὡσ ἀρ᾽ ἀδικήμαται λάμοι τὶσ·
ιαὶ ὀργᾶσ οἷσι μᾶσ· ἡμεῖ ν γὰρ ὡσ πρὸσ ὡρὸσ ὁ ὑτὶ ζο
μοιμορμίαν· ιαὶ λέγασ ἐχ ἐχθρὸσ· τῶρτι ὸν μὲν γὰρ τῶι
πατρὶ μὲν λῆ· ὀργὴ ὑπὸ γὰρ ἡδονῆι ὁμήρου· τὸν δὲ πάτραπα τρό
κλουσ ἀρχήν· πατρὶ μὲν γὰρ ἀρχὴ νοῦ λέγα ἡ ιαὶ
λέγα ἰ ἔμαι· ὀργὴ δὲ ἡ τοῦ πατρὸσ τυραμμι ιὴ·
χρῶ ται γὰρ ὡσ δοῦ λοι ταῖσ· υἱοῖσ· τυραμμι ιὴ δὲ ἡ

ἡδικηκότα τοῦ πρὸς ὃν ἐβουλόμην. τὸ γὰρ τοῦ δικαίου τοῦ συμφέροντι αὐτῷ πρᾶξαι. αὐτὴ μὲν ὀρθὴ φύσις ἐστί. τῷ δὲ ἀφρόνι καὶ διαφόροι. ἀμφὶ δὲ ἐκείνοις ἀεὶ τὰ τοιαῦτα φαίνεται. καὶ γὰρ ἐν ἀρχαῖς καὶ ἐν τοῖς ἀρίστοις. καὶ περὶ τούτων αὖ δεῖ τὸ μὲν ἄμεμπτον ἐν ἀρχῇ. καὶ ὀλίγας ἀρχὰς μεθιέναι. παραιτητὸν δὲ ἐν πολλοῖς καὶ οὐχὶ ἁμαρτητόν. ἐν οἷς τε δὴ καὶ οὐκ ἐνδέχεται ἐν ἀρχῇ εἶναι καὶ ἐν ἀρχαῖς ὀλίγαις. τὸ μὲν οὖν ἀδελφῷ μὴ διαφέρεσθαι καὶ ἑταίρῳ καὶ τῷ ἐπιεικεῖ ἀνθρώπῳ. ἐν ἀρχῇ εἶναι ἢ μὴ. τῷ μὲν ἀφρόνι καὶ ἡδονῆς ἕνεκα. καὶ ἐν ἀρχαῖς καὶ ἐν ὀλίγαις. τῷ δὲ ἐπιεικεῖ καὶ ἐν πολλοῖς καὶ ἐν τοῖς ἀρίστο

μβρίου δούλος. δουλοπρεπῶς οὐκέτι φιλίαν πρὸς
αὐτὸν. ἡ διάθρωσις· δοκῶ γὰρ ἡμαρτηκέναι μὴ
παρὰ ἀνθρώπους ἁμαρτάνειν δυνάμενον μηδὲ
ποιήσαι ἡμᾶς ὑπηκόους καὶ φίλους.
δηλαδὴ ὅσον ἀνθρώπους. ὥστε μηδὲ ἡμᾶς ἁμαρ-
τεῖν φιλίαν πρὸς τὸν θεόν. ὁμοδέσποτοι
γὰρ ἀλλήλοις. πολλοὶ γὰρ ἁμαρτάνουσιν
ὑπὸ ἀγνοίας ἢ ἀπροσεξίας ἢ ἄλλου τινὸς
τοιούτου. ἀφορίσας δὲ ἁπλῶς τὴν
ἁμαρτίαν. ἀδύνατον εἶναι καὶ φύγε-
τέ μοι καὶ συμπολιτεύεσθαι τοιούτοις.
ὁποῖοί εἰσιν οἱ ἁμαρτάνοντες. ποιμαίνειν
δὲ ἐπιτρέπει τοὺς ἁμαρτάνοντας. ὁποῖοι
μέντοι εἰσί. τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ ἐν τῇ
παραβολῇ τῶν προβάτων. καὶ τὰ ἐν τῇ
δραχμῇ καὶ τῷ υἱῷ τῷ ἀσώτῳ. οἷον
μὴ σπουδάζειν ἁμαρτάνειν. ταῦτα γὰρ
ἀδύνατον. ἀλλὰ μὴ ἀπογινώσκειν τοὺς
ἁμαρτάνοντας. ὡς ἀνιάτως ἔχοντας. μέλ-
λομεν γὰρ ἴσασι μοιχοὺς ἔσεσθαι τοὺς
τοιγαροῦν μὴ θορυβῶμεν. ἢ τοὺς ἁμαρτάνοντας
γὰρ ἐξαιτούμεθα τοὺς ἁμαρτάνοντας. ὁποῖοί ποτε θρίξ ὅτι οὐκ ἔχει.
ἁμαρτάνουσι δὲ τοὺς ἁμαρτάνοντας. ἢ τοὺς
ἀεὶ χρόνου. οἱ μὲν γὰρ ἅπαξ ἁμαρτάνουσι.
τοὺς δὲ πολλοὺς χρόνους τοὺς συνεχῶς
αἰσθησιν ἁμαρτάνοντας. ἵνα τοίνυν δεῖξῃ
λοῦσι μὲν ἁμαρτάνοντας. ἀνιάτως δὲ οὐ

λοῦσι μὲν ὡς ἑαυτούς· τὰν γὰρ ἐξ αὐτῶν οἷον μέρη οἱ αὐτοὶ
τοῖς ἐξ ὧν χωρίσθαι· τὸ μὲν δὴ νόμῳ τοῖς ὡσαύτως ἐκ μιᾶς μήτρας
φυεῖσι· ἀδελφοὶ δ' ἀλλήλοις εἰσὶ τοῖς ἐκ τῶν αὐτῶν γονέων
φυεῖσι· ἢ γὰρ πρὸς ἀδελφὰς ταὐτὸ τῆς ἀλλήλοις
τοῦτο ποιεῖ· ὁθόμφασι ταὐτὸν αἷμα καὶ ῥίζαν αὐτὰ
ταῦτα ἀλλ' ἢ δὴ ταὐτὸ πως καὶ ὁμοδιαίρημένοις·
μᾶλλον δὲ πρὸς φιλίαν καὶ τὸ σώτροφον καὶ τὸ συνθή-
λειαν· ἥμιζυγες γὰρ ἦσαν καὶ οἱ σωθέντες, ἅπαξ οἱ· ὅθεν
καὶ ἀδελφικὴν τὴν ἑταιρικὴν οἱ ὅμοιοι ποιοῦνται· ἀμφότεροι δὲ
καὶ οἱ ὅμοιοι τοῖς συμβεβηκόσι ὅλοις τοῦτο πεπόνθασι καὶ
τὸ ἴσον· τῶν γὰρ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἥκειν· νέμονται δὲ μᾶλλον οἱ ἴσοι
τῶν ὁμοίων· οἱ δὲ ὅμοιοι τῶν ἴσων ἧττον τὸν
ἀρχὴν ὁμοίως· ὅτι δὲ μᾶλλον ἐστὶν ἡ κατὰ φιλίαν τὸ
ὅμοιον ἢ ἄνθρωποι πρὸς ἀνθρώπους, ἢ καὶ πρὸς ἄλλο τι
ὑπάρχον· ὄνος γὰρ ὄνῳ καὶ ἵππος ἵππῳ μάλιστα· τοῦ γὰρ
εἴδους καὶ τὰ πάθη αὐτὰ οἷς· καὶ γνωρίμους ἀνθρώ-
πους ἥδιστον καὶ τὸ χρῆσθαι μᾶλλον τοιούτοις
φίλοις ἀλλήλοις τὸ ὁμοίους καὶ ὁμοτρόπους ὄντας
ὑπὸ τῆς ἑταιρικῆς καὶ μᾶλλον ὑπὸ τῆς κατὰ καὶ τὸ
ὁμοίοις ὁμοίοις· ὅσοι δὲ ὁμοτροποι καὶ δικαιοπρα-
γοῦσιν ἢ ἀγαθοί· καὶ ἐν τῷ συνεῖναι δύνανται καὶ
ἡδονὴν ἀλλήλοις παρέχειν· μάλιστα δὲ τοιοῦτοι
φίλοι εἰσὶν οἱ ὅμοιοι κατ' ἀρετήν· ἀμφοτέρως δὴ καὶ ὑπὸ τοῖς ὁμοίοις
τὸ συμβαίνειν φιλίαν· ἀμφοτέρως δὲ καὶ ἡ φιλία

δηλῆ καὶ τὰ ἄλλα μὴ ὑπαρχῆ· ἀνθρώπου γὰρ τὴν φύ-
σιν ἀδύνατον μὴ οὐ μάλιστα ἢ ὀλιγιστὴν ὅσον δυνατὸν μᾶλλον ἢ
καὶ ἀναγκαιοτέροις ὁμοίως καὶ τοῖς ὁμοίοις ἢ τοῖς
μὲν ἀναγκαιοτέροις ὁμοίως καὶ τοῖς ἧττον τοσοῦ-
τον ἧττον ὅσον τὸ ὅμοιον ἐκείνοις ἐστίν· οἱ δ' ἄνθρωποι ὅμοιοι τῇ φύσει
ποιότητι μάλιστα· ἀγαθοὶ δὲ καὶ ὅμοιοι ἑαυτοῖς καὶ
ἀλλήλοις· χάριν οὖν οὐ δεῖ ζητεῖν· ἀλλὰ τὸ μὲν ἡδὺ
ἀνθ' ἡδέος ἀπαιτεῖται τὸ δὲ χρήσιμον ἀνὰ λόγον ἀμοιβὴ
γίγνεται· ὁ μὲν οὖν ἐραστὴς ἡδὺς ἐστὶ τῷ ἐρωμένῳ· ὁ δὲ
ἐρώμενος ἔχει ἃ ἀποδοῖ τῷ ἐραστῇ· ἃ δὲ ἔχει καὶ ἃ
ἐπίστανται ἐν τούτοις ἐστὶν ἃ δεῖ τὸν ἐπιστάμενον
ἀπολαβεῖν· ὁ δὲ μὴ ἔχων ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ χάρις οὐκ ἔστιν
ὅτῳ ἀποδώσει· ἴσως δ' ἐστὶ καὶ τοιούτοις τισὶν ἡ χάρις
ὑπάρχειν οἷς οὐδὲν δεῖ· ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῶν ἀναγκαίων
ἐπὶ τούτοις ἀποδοτέον ἃ μάλιστα ἂν ἀντὶ τοῦ ἀναγκαίου
λάβοι τις· οἷον ἐπὶ τῶν χρησίμων ἀντὶ τοῦ χρησίμου
ἢ καὶ ἀντὶ τοῦ ἡδέος· ἐπὶ δὲ τῶν ἡδέων ἀντὶ τοῦ ἡδέος
ἢ καὶ ἀντὶ τοῦ χρησίμου· ἐπὶ γὰρ τῶν πρώτων ἀρχὴ καὶ τέ-
λος τοιοῦτοι· σπουδαστὸν δὲ τὸ τέλος ἡδονὴ
δὴ ἢ τὸ εὐδαιμονοδεῖν ἢ τὸ εὐδαιμονεῖν ἢ ὅσα προτέρα
καὶ αἰτία τούτοις ἐστὶν ἃ δοκεῖ τὸ σῶμα δουλοῦν τῇ
ψυχῇ· διὸ ἐπαινοῦμεν τὸν φιλοσώματον καὶ τὸν
φιλοχρήματον καὶ τὸν φιλότιμον καὶ τὸν φιλοτέκνον καὶ
τὸν φιλόψυχον· ἐπαινοῦμεν δὲ καὶ τὸν σπουδαῖον καὶ
τὸν ἀγαθὸν ἀμφοῖν· σπουδαῖος δὲ καὶ ἀγαθὸς τὸ δέον ὡς τὸ
ὀρθὸν ἀμφοῖν ἀποδιδοὺς καὶ ὅλως τὸ κατὰ τὸν λόγον
καὶ τοῦτο δὲ πράττει ἕνεκα τοῦ καλοῦ· τοῦτο γὰρ τέλος
τοῦ ἀρετῆς ἐστὶν ἢ ἔργον ἐστὶν ἢ ἐπιτήδευμα· ὁ δὲ καὶ τὸ
καλὸν καὶ τὸ ἡδὺ τῷ φίλῳ ἐπιτηδεύων ἐπιεικὴς μᾶλλον
τὸν δὲ τὸ ἡδὺ μᾶλλον ἢ τὸ καλὸν ἐπιτηδεύων ἐλλείπει
τὸν δὲ καὶ τὸ χρήσιμον τῷ φίλῳ ἐπιτηδεύων ἐπιεικὴς
καὶ τὸν δὲ καὶ τὸ ἡδὺ καὶ τὸ χρήσιμον τῇ φιλίᾳ· ἡδεῖς δὲ
γίγνονται καὶ ἀλλήλοις ὅταν ἀντιλαμβάνωνται τῶν
ἐπιτηδευμάτων· ὁμοίως δὲ καὶ ἡδεῖς καὶ
ἀντὶ χρήσιμον ἴσα ἀποδιδόντες τὰ ἴσα φιλῶσι καὶ ἀφε-
λῶσι τοὺς ἴσους καὶ τὸ ἴσον ἀποδιδόντες τῇ φιλίᾳ
καὶ τοῖς ὁμοίοις ἴσα τῇ· τοὺς δὲ ἀνίσους τὸ ἀναλογον
τοῖς ὑπερέχουσι ποιοῦντες δεῖ γίγνεσθαι τὴν ἰσότητα
καὶ ἀμοιβὴν· ἀντὶ μὲν γὰρ ἡδονῆς ἡδονὴν ἀποδιδόντας

τρίτον δὲ εἶδος φιλίας καθ' ὑπεροχὴν ἀρετῆς
καὶ καθόλου τῷ μὴ ὁμοίῳ τὸν ὅμοιον ἴσον γὰρ τὸν
τοιοῦτον τῷ ἀγαθῷ ἐστὶν ἡ φιλία· ἀνάλογον δὲ καὶ τὸν
ἐν τοῖς ἄλλοις· ἐν μὲν οὖν τοῖς ἀνίσοις ἐπὶ τὸ ἀνάλογον
ἀνάγεται τὸ φιλεῖν· οἷον ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον ὁ βασιλεὺς
τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα καὶ ὁ σοφὸς καὶ ὁ τέλειος ἄνδρα
πᾶν τὸν ὑπερέχοντα ἢ τῷ χρησιμώτερον εἶναι ἢ τῷ
βελτίω· ἐν δὲ τοῖς ἰσοις ἐστὶν ἡ φιλία καὶ μάλιστα
ἐν τοῖς ὁμοίοις· ἐπεὶ γὰρ ἴσοι καὶ ὅμοιοι ἐν τῷ αὐτῷ
εἴδει τῆς ἀρετῆς εἰσιν· ἀνάγκη δὴ τοὺς τοιούτους
ἐν τοῖς αὐτοῖς εἶναι καὶ ἀλλήλοις καὶ τοῖς ἄλλοις·
ἐν τοῖς αὐτοῖς δὲ καὶ ἐν τοῖς ὁμοίοις· τὸ δὲ ἐν τοῖς αὐτοῖς
εἶναι ἐν τῷ αὐτῷ εἶναι καὶ ὅλως συμβεβηκὸς ἐστὶν
ἐν τῷ αὐτῷ εἶναι καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸ μετρούμενον καὶ
τὸ συμβεβηκὸς καὶ τὸ ᾧ συμβέβηκεν· ἐν τοῖς ἀνίσοις
ἐστὶν ἡ φιλία καθ' ὑπεροχὴν ἀρετῆς καὶ καθόλου τῷ
μὴ ὁμοίῳ τὸν ὅμοιον ἴσον γὰρ τὸν τοιοῦτον τῷ ἀγαθῷ
ἐστὶν ἡ φιλία· ἀνάλογον δὲ καὶ τὸν ἐν τοῖς ἄλλοις· ἐν μὲν
οὖν τοῖς ἀνίσοις ἐπὶ τὸ ἀνάλογον ἀνάγεται τὸ φιλεῖν·
οἷον ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον ὁ βασιλεὺς τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα
καὶ ὁ σοφὸς καὶ ὁ τέλειος ἀνὴρ πᾶν τὸν ὑπερέχοντα
ἢ τῷ χρησιμώτερον εἶναι ἢ τῷ βελτίω· ἐν δὲ τοῖς ἰσοις
ἐστὶν ἡ φιλία καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ὁμοίοις· ἐπεὶ γὰρ ἴσοι
καὶ ὅμοιοι ἐν τῷ αὐτῷ εἴδει τῆς ἀρετῆς εἰσιν· ἀνάγκη δὴ
τοὺς τοιούτους ἐν τοῖς αὐτοῖς εἶναι καὶ ἀλλήλοις καὶ
τοῖς ἄλλοις· ἐν τοῖς αὐτοῖς δὲ καὶ ἐν τοῖς ὁμοίοις· τὸ δὲ
ἐν τοῖς αὐτοῖς εἶναι ἐν τῷ αὐτῷ εἶναι καὶ ὅλως συμβε-
βηκὸς ἐστὶν ἐν τῷ αὐτῷ εἶναι καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸ
μετρούμενον καὶ τὸ συμβεβηκὸς καὶ τὸ ᾧ συμβέβηκεν·

τρίτον δὲ εἶδος φιλίας καθ' ὑπεροχὴν ἀρετῆς

202

ἐνδρᾶμ᾽ ἀμήλουσαρο θυμοῦσται τοῦτο γὰρ ἀρχῆθεν
καὶ φιλίαν· παρὸ τοῦτο δ᾽ ἔμμαμοῦμαι οὐκ ἄτιμά
μ᾽ ἐμήσατ᾽ οὐδὲ μάχας· τὸ μὲν γὰρ φιλοῦσται καὶ δίκαι
οῦται οὐδὲ τοῦδ᾽ ἰσχραίμης· ἀμφὰ μὴ ἡ χαρίσασ᾽ ἀμῶμβ
ται ἐνδρᾶν· ὁδ᾽ ὕστερ᾽ ἀμμομ᾽ τυγχάνω μοῦ σφίσι.
οὐκ ἀν᾽ ἄλλα μοι ἡ τοὶ φίλοι· ἕκατος γὰρ τοῦ ἀσθοῦ
ὁρᾶται· οὐκ ἀμ᾽ οὐδ᾽ οὐδὲ μὶ τοῖσδ᾽ ἡδομὲν· ἀμα γὰρ
ἀμφοῖμ᾽ ἡμῖν αἰ οὐ ὁρᾶνομαι ἔρπαι σωδ᾽ ἀνάγκη χαί
ρουσι· γόλοισσ᾽ ἀψ᾽ αἰμοι τοὶ καὶ ὁ ἄλλα μὸν τοὶ
μὴ τὸ μ᾽ ἐμὸν μὶ ἔ ὁμοῦ ἡμέρᾳ· ἡδ᾽ ὁ λα τὸ χρὴ
σίμου, ἀλλ᾽ ἡμαρτὶ λὴ· ὧ ὦ φ᾽ ὁλᾷ αἰνᾶ χρωμένοι
ἀμμὲ ποισᾶς τοῦ σ᾽ ὁλοῦμ᾽ ὁσδ᾽ ὁμαι· καὶ ὁλα τῆμ᾽
χᾷ μὶ ὁ ἰομαι τοῦ σ᾽ ὁ προσὴ λυμπτο σ· καὶ μ᾽ ἐμ᾽ φ᾽ ὁμαι ὁ
τὶ ὁ υχ᾽ ὁ σ᾽ ὁμ᾽ δὲ ὁμαι τοσοῦτ᾽ ὁμ᾽ τυγχάνου σὶ μ᾽ ἄξιοι
ὁμτ᾽ ὁ· ὁὶ δ᾽ ὑ τοὶ οἷ ὦ τ᾽ ὁ· ὁ ὐδ᾽ ὅ τ᾽ ἀ ἐ ἀ τ᾽ ἀ ἐ ὦ ἀ ρ᾽ ὑ χᾷ μ᾽
τοσοῦται, ὁ σ᾽ ἀμ᾽ ὁὶ ὦ σ᾽ ἀ χ᾽ ὁ μ᾽ τὸ δ᾽ ὁμαι· ἐ οἱ ὑ ὃ δ᾽
κα θ᾽ ἀ σ᾽ ἀ ρ᾽ τὸ δ᾽ ὑ λ᾽ ὑ α᾽ ὁ μ᾽ ἀ τ᾽ ὑ δ᾽ ὑ τ᾽ ὁ ν᾽ ὁ μ᾽ τὸ μ᾽ ἐ ἀ γ᾽ ἀ ρ᾽ ἀ φ᾽ ὁ μ᾽
τὸ δ᾽ ὑ δ᾽ ὑ α᾽ τ᾽ ἀ ὁ μ᾽ ὁ μ᾽· κ᾽ α᾽ τ᾽ ὑ ὁ᾽ σ᾽ ὑ α᾽ τ᾽ ὸ χ᾽ ρ᾽ ὑ σ᾽ ὶ μ᾽ ὁ ν᾽ φ᾽ ὶ λ᾽ ὑ μ᾽
μ᾽ ἐ ἡ μ᾽ ὁ ρ᾽ ὑ θ᾽ ὶ λ᾽ ὑ ἡ· ἡ δ᾽ ὁ μ᾽ ὑ λ᾽ ὑ μ᾽ ἐ ἀ ἀ ν᾽ ἡ ἀ ὁ᾽ ὶ ρ᾽ ἡ
τοῖ σ᾽· ἡ μ᾽ ἐ ρ᾽ τὸ ἀ μ᾽ ὑ ὁ ἀ γ᾽ ὁ ρ᾽ ἀ ἰ α᾽ ὁ ὑ χ᾽ ἀ ρ᾽ τὸ σ᾽ ὰ ὁ᾽ χ᾽ ἀ ρ᾽ α᾽·
ἡ δ᾽ ὁ λ᾽ ὑ σ᾽ υ θ᾽ ὁ ρ᾽ ἰ ὁ τ᾽ ὁ ρ᾽ ὰ σ᾽ ὰ χ᾽ ρ᾽ ὸ γ᾽ ὁ μ᾽· κ᾽ α᾽ θ᾽ ὁ μ᾽ ὁ λ᾽ ὁ γ᾽ ὶ α᾽ ν᾽ δ᾽ ὲ᾽·
τ᾽ ἀ φ᾽ τ᾽ ὶ τ᾽ ἡ μ᾽ ὁ σ᾽· ἀ ἡ μ᾽ ὁ μ᾽ δ᾽ ὁ δ᾽ ὁ ρ᾽ ὶ τ᾽ α᾽ υ τ᾽ ἡ ὶ τ᾽ ὸ ὁ᾽ φ᾽ θ᾽ α᾽ λ᾽ μ᾽ α᾽ ὶ κ᾽ α᾽ ὶ
ὁ υ᾽ ὶ α᾽ μ᾽ φ᾽ ὶ λ᾽ ὁ γ᾽ ὁ μ᾽· φ᾽ ὶ λ᾽ ὶ ὑ μ᾽ ἐ ν᾽ δ᾽ ὲ᾽ τ᾽ ἡ ὴ᾽ ἀ μ᾽ α᾽ υ ὁ λ᾽ ἡ μ᾽ ἐ ἀ χ᾽ ἀ ἡ·
δ᾽ ὶ ὁ τ᾽ ὲ᾽ ρ᾽ ὁ ρ᾽ ὶ ὁ ι᾽ σ᾽ ὁ υ᾽ ὶ ὰ χ᾽ ὁ σ᾽ ὶ τ᾽ ὁ ὑ τ᾽ α᾽ ὶ ν᾽ δ᾽ ὲ᾽ ὶ ὰ ι᾽· ἀ μ᾽ ὁ ἰ ὁ μ᾽ α᾽ ι᾽

δὴν φόρτον τοὺς ναύτας ἀπολέσαι συναμφοτέρους· ἢ
δικαιότερον οὖν ἐστὶν ἀμφοτέρους ἡττᾶσθαι ἢ
πλεονεκτεῖν ἴσον ἴσῳ μὴ ἀντιδόντας· οὐχ ὁμοίως δὲ
συναμφοτέρους ἀπολλύναι συμφέρον· τοῦτο δὲ
συμβαίνει διὰ τὸ ὠνεῖσθαι μὴ γνώμενον ἢ τὸν ναῦλον
φυγάλεον· πρόκειται δὲ ἀφέλιμον· καὶ μὴ δὲ
τὸ δύνασθαι ἢ μὴ ἐνδέχεσθαι· ὠφέλιμον δὲ ὕδωρ
γνῶσθαι δυνάμενον· ἀντὶ ἀντιδοτέον ἢ οὔ· ἐὰν
μὲν οὖν ἐλάττονος ἀξίαν ἢ ὁμοίου· ἀνάγκη
ἀμαρτάνειν ἀρχήν· καὶ ὅταν ἀφ' οὗ οὐ
λάβῃ· οὐ γὰρ ὑποφέρουσιν οὐδὲν τοῦτο δρᾶν
καθάπερ ἐπὶ τῶν ἀργυρίων· ἐνεργείᾳ θέντα διαφέρει
ον· καὶ ὁμολογήσαντα δὲ μὴ δοῦναι ἀποδόσθαι· ἀδύ
νατον· οὐδὲ ὁμοίως ἀξίαν δόντα· ἀφέλιμον
ἀποδόσθαι· ἐνεργείᾳ δὲ ὠνησάμενον ἢ μή·
τοῖς μὲν οὖν ἐνδεχομένοις ἐστὶν ἀμφισβητῆσαι δικαίως
ὠφέλειαν μὲν τὴν τοῦ ὕδατος· καὶ πρόσθεσιν τὴν
γὰρ ναῦν βάρος· τοιαύτας λαμβάνουσαν τὸν ἐν
ἐργάσιμα μὲν ἡμέρᾳ ἢ νυκτὶ καὶ ἔξω ἢ ἐν τῷ
αὐτῷ καταμερίζοντας· οἷς δ' ἀφαίρεσιν λαμβάνει
τὸ πρὸς αὐτοῖς καὶ ἀναφόρου μέρος· καὶ ἐν μὲν
δώροις ἢ τοιαύτης χρήσεως· ἐφ' οἷς δὲ μὴ ἐνδέχεται τὸν
τῆς φιλίας οὐσίαν, ἢ τοῦ ὕδατος ὠφέλειαν ἀφελόμενον τὴν

ὁ οὗτος γὰρ ὁ δικόμβιος· καὶ ὥσπερ ἡ αὐτοῦ τιμὴ ὁμοία
μοχθηρίᾳ ἴσην· τοσαύτην ὤφελεν ἔχειν ἡ τοῦ ἱματίου τιμὴν ἡλίκον
ὁ σὸς μόριος τῆς φιλίας· καὶ ἀποδοτέον ἐστὶν αὐτῷ ὅσον μὲν
ἐξ ἀρχῆς ἐπώλουν ἀλλήλοις· ὅσον δὲ ἐπὶ τῇ ἀφαιρέσει
ἀνήλωμα γέγονε· μέρη δὲ δύο καὶ μὴ τὸ ὕδωρ ἀσαφὲς
τὸ πρόσφορον· τῆς μὲν γὰρ καὶ τοῦ ἡδέος ὄν
τῇ προαιρέσει τὸ ὠφέλιμον· ἀνάλογον δὲ καὶ ὄντα τοῖς
καθ' ὑποχὴν φιλίαις· ἀξιοῖ γὰρ ἕκατερος πλέον
ἔχειν· ὁ τὰ δύο τοῦ ἑνὸς ἡμίσεια· διαμαρτάνει δὲ φιλίας· οἷα
γὰρ ὀφείλει τὸν φίλον προσήκειν αὐτῷ πλέον ἔχειν· τοῦτον
γὰρ ἀγαθὸν εἶναι δεῖ πλέον· ὁμοίως δὲ καὶ ὡς φίλῳ
μᾶλλον· ἀχρεῖον γὰρ ὄφελος οὐδὲν δεῖ ἴσον ἔχειν· λῆ
τουργίαν γὰρ ἀπράγμονα εἶναι καὶ οὐ φιλίαν· ἡμῖν καὶ τὰ
τῶν ἔργων μᾶλλον τὰ τῆς φιλίας· ὅσοι μὲν οὖν ἀναθα
πρὸς ὄγκον χρημάτων ἀνομοίαν ἔχουσι πλεονεξίαν
ὅσον συμφέρομεν οἱ πολῖται· οὗτοι δεῖ καὶ ἐν τῇ φιλίᾳ
ὁ δεῖ δικαίως ἔχειν ἀμφοτέρους· φιλοῦσι γὰρ ἀλλήλους·
ἡ μὲν τὸ ἀφελεῖν τὸν δὲ τὸ ἡδέως· τί γὰρ ὁ φίλος σοι
δοκεῖ ἢ δυνάσθαι φίλον ἡμᾶς μηδὲν ἐγγόμενον ἀπο
λαύειν· ὅσον μὲν οὖν ἕκατέρου ὀρθῶς ἀξιοῦται καὶ δεῖ
ἕκατέρῳ πλέον ἐγγίγνεσθαι φιλίας· οὗτος οὐκ
ἀπὸ τοῦ μὴ ὑποφέρεσθαι τιμῆς· τῷ δὲ δεῖ δοκεῖ μὴ ὀρθὸν
τὸ μὲν γὰρ ἀρχικὸν καὶ τὸ τῆς εὐεργεσίας μὴ τιμὴ νόμισμα·
τοσαύτης δοκεῖν εἶναι τὸ ἄξιον ὅσον δύναται τὸ ὑπερέχον·
τοῦτο καὶ ἐν ταῖς πολιτείαις φαίνεται· οὐ γὰρ τιμᾶται
ὁ μηδὲν ἀγαθὸν τῷ κοινῷ παρέχων· τὸ γὰρ κοινὸν

✠ ἈΡΙϹΤΟΤΈΛΟΥϹ ΗΘΙΚΩ͂Ν ✠
ΝΙΚΟΜΑΧΊΩΝ Ι̅

Ἐπεὶ παρόντες οἱ λόγοι τὴν φιλίαν ἐπεσκέψαντο καὶ ὅσοι
καὶ ποῖοί τινες ἦσαν ἐφάνη δὲ καὶ τοῖς πολιτικοῖς τοῦτο
μάλιστα σπουδαῖον εἶναι· καὶ γὰρ ὁμονοεῖν φασι τὰς πόλεις
μάλιστα τῇ φιλίᾳ ὁμοίᾳ τινὶ καὶ τὸν νομοθέτην μᾶλλον
σπουδάζειν περὶ αὐτὴν ἢ περὶ τὴν δικαιοσύνην· καὶ γὰρ
ὁμόνοια ἔοικε φιλίᾳ τινὶ εἶναι· διὸ καὶ μάλιστα ταύτην
ἀπονέμουσιν οἱ νομοθέται τοῖς πολίταις· ὁμονοοῦντας δὲ
μᾶλλον ἢ ὁδοιπόρους φασὶν εἶναι φίλους· καὶ γὰρ ἐπὶ τοῦτο
ὁρμῶσιν ἐν οἷς ἔστιν ἀναγκαῖον εἶναι φιλικὸν τὸ πρᾶγμα·
καὶ ἐν οἷς ἐστὶ φίλοις τὸ ἀεὶ συνεῖναι· ἐπὶ τοῦτο γὰρ
ἔρχονται καὶ τοῦτο αἱροῦνται· ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις
ἐν οἷς ἔστιν ἀναγκαῖον εἶναι φιλικὸν τὸ πρᾶγμα· καὶ ἐν οἷς
ἐστὶ φίλοις τὸ ἀεὶ συνεῖναι· ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἔρχονται καὶ
τοῦτο αἱροῦνται· ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐν οἷς ἔστιν
ἀναγκαῖον εἶναι φιλικὸν τὸ πρᾶγμα· καὶ ἐν οἷς ἐστὶ φίλοις
τὸ ἀεὶ συνεῖναι· ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἔρχονται καὶ τοῦτο αἱροῦνται·
ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐν οἷς ἔστιν ἀναγκαῖον εἶναι
φιλικὸν τὸ πρᾶγμα· καὶ ἐν οἷς ἐστὶ φίλοις τὸ ἀεὶ συνεῖναι·
ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἔρχονται καὶ τοῦτο αἱροῦνται· ὁμοίως δὲ καὶ
τοῖς ἄλλοις ἐν οἷς ἔστιν ἀναγκαῖον εἶναι φιλικὸν τὸ πρᾶγμα·
καὶ ἐν οἷς ἐστὶ φίλοις τὸ ἀεὶ συνεῖναι· ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἔρχονται
καὶ

τοδυσώνυλετο. ἰ ναμὲν σὰρξ ἐχθρὸν θεὸν μὴ γένηται ἡμῖν ὁ λόγος
δια. ναὶ ὁμολογῶ ἐχθρὸν δεῖν, ὃ νῦν δὲ ἡ τοιαύτη τῶν ἰδίων παθῶν
μίαν ἡμῖν ἀλλᾶσ. ἐπεὶ γὰρ ἀνθρώπου τυγχάνει. τοῦτο οἰκεῖα
προσέχει. ναὶ ἡμῖν ἐγχαράττει ταῦτα διδασκαλία. τὴν ἐν σαρκὶ
ἀσθένειαν ἐκ τῆσ τοῦ σώματοσ ἰδιότητοσ ἢ τοῦ σώματοσ ὅλου
νόμου. ὁ γὰρ σώματοσ ἰδιότησ ἐστὶ τὸ θνητὸν εἶναι καὶ
ὑποπτῶσαι φύσει. ὁ τοίνυν ἀγνοῶν ἀγνοεῖ καὶ τὴν ἀρετὴν
δι᾽ ἣν δικαιοῦται τὸ μὴ μαθὸν μὴ γνῶναι ὅσον οὐ
δικαιοῦται καὶ ἀγνοῶν τοιοῦτοσ ἀφεκτὸν μισθὸν δώσει
ὁ δὲ ὠφελούμενοσ τὸ
ἀργύριον ἐφ᾽ ἁπλῶσ οὕτωσ ἀπέβαλεν ὑπὲρ ὧν ἐφασαν διαπαν
ὑπερμαχεῖσθαι τοῦ μὴ ἀγνοεῖσθαι φιλοσοφίαν
γὰρ ἐπαγγελλόμενοι ἐπὶ ὁμολογήσαν. τοῦ
τοδ᾽ ἴσωσ οἰκεῖον φιλοσοφίᾳ ἀμαγὲσ ἐστὶ διὰ τὸ μὴ
δύνασθαι δοῦναι ἀργύριον ἀπέβαλεν. οὗτοι μὲν οὖν
ὑπὲρ ὅλου μὲν τοῦ μισθοῦ μὴ τοιοῦτοσ. ἐφ᾽ ὅσον δὲ
γνῶσισ ἐστίν. ὁμοίωσ δὲ καὶ ὁμολογεῖται τῆσ
ὑποψίασ. οἱ μὲν διὰ αὐτοὺσ ποροὶ ἐμφυεῖσ ἄρτι αὐτοῖσ
ἀμφιλλητοι. τοιαύτη γὰρ ἡ ἐπὶ τὰ ἄφθονα φιλία τοῖσ ἀμοι
νῶν ἐστὶν ἐπὶ τὴν πρόσοψιν αὐτὴν γὰρ τοῦ φι
λουμένου τὴν ἀρετήν. οὕτω δὲ οἱ ἰδιῶται καὶ τοῖσ φιλοσοφι
κοῖσ ἐμφερῆσ εἰσιν. οὐ γὰρ πρὸσ χρήματα ἡ ἄσκησισ ἀφο
ρᾷ. τιμητὸν ἴσον ἐστὶ καὶ ἀγνοούμενον. ἀμφίσσοσ δὲ
ἴσωσ ὁ θανὼν πρόσθουσ καὶ πρόσγονοσ τὸ
ὀρθὸν ὁμόγονον. μὴ τοίνυν αὐτὸ δύσκο τὸ δὲ ὅσον ἀμφὶ

ὁτι δ' οὐ σωφρονεῖν ἀποδοτέον οὐδὲ ἡδέσθαι·
καὶ ταῦτα μὴ δυσφορίας ἁπάντων ἀποδοτέον πᾶσιν· τὸ γὰρ
μὴ μᾶλλον μὴ χαριεῖσθαι φαίροις· ὥστε σωφρονεῖν μὲν οὐ δοκεῖ
λῃ· ἀκολασταίνειν μᾶλλον μὴ βούλοιτο· ἴσως δὲ οὐδὲ
τοῦτο· οἷον τῷ μὴ πρώτῳ θέλειν παραλλήλων· ὥστε ἀνάγκη
τὸν μὴ σωφρονοῦντα ἀπὸ μὴ πρώτου καὶ ὁτιοῦν μὴ. μηδὲ ἀκο
λουθεῖ τὸ οὐ σωφρονεῖν· ὥστε οὐδὲ ἀκολασταίνειν μὴ. μηδὲ ἀκο
λουθεῖ τὸ μὴ πρώτου καὶ ὁτιοῦν μὴ· ἢ τὸν μὴ πρώτον
τρωτέον· δοξάζειν ἀν μὴ καὶ ἑαυτοῦ μᾶλλον μὴ τὸν μὴ πρώ
τον· ὥστε οὐ φρονεῖν ἀκολουθήσει τὸ ὀφθαλμιᾶν ἀκολού
τον· ἀλλὰ μὴν ὑπάρξει γε τοῖς ἀκολάστοις· τῷ καμόντι ἢ τῷ ἀμ
καὶ οἱ· πρὸς ταῦτα ἄτοπα ἐλίττειν· ὁμοίως γὰρ οὐδέτερον
σον τὸ τὴν ὑπεροψίαν χεῖν ἀμφοτέροις· ὥστε δ' ἂν ὁμοῦ
ποῦ δαίμονος δοκεῖ· σύμφοιτος. τῷ δὲ μὴ ἁπάντων ἀπο
γλίγηται ὁμοίως μοχθηρὸν εἶναι· οὐδὲν γὰρ τῷ διαφέρειν
τι ὁμοίως ἀμφοτέρων· ὁμοίως γὰρ οἰόμενος ἐλευθεροῦσθαι.
ὁδαφοῦσθαι ἐστὶ καὶ οὐ· οὐδὲν μᾶλλον ἐλευθεροῦσθαι πα
ρὰ τὸν μηρόν· ἀτεχνῶς μὴ τοιαῦτα ἀληθῆ οὐ πάσχει· οὐ μὲν
τοι ἀξιοῦμεν· ἀτεχνῶς μὲν μὴ οὕτως· οἷον τὸ δὲ· οὐ μὲν δο
κοῦσιν αὐτοῖς ἐστὶν· ὁ πρὸς ὃ μάλιστ' ἄρχεται οἱ
τὸ ὁρισμὸν μὴ τοῖς περὶ αὐτῶν λόγοι ὁμοίως ἔχουσιν
πᾶσιν ἀποδοτέον· οὐδὲ τῶν περὶ ἀνθρώπων καὶ
πρὸς οὐδὲν διὰ θυμόν, οὐ μᾶλλον.

Θ πῶς δ' ἔστ' ἀγαθὸν δῦσαι καὶ ἀδελφοῖς καὶ πατρὶ καὶ
θρασέως· ἐλεεινοῖς ἂν εἶναι καὶ τὰ ἁρμόττοντα ἑαυτῷ
μητέρα, οὐ πάντως δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις. ἀγαπᾶν δὲ μᾶλλον

τὸ ἡθος. ὀνὰρ ὁμιάρχει ἁπλῶς μὴ λέγεται ὁμοφρονεῖν
ἀλλὰ τοῖς σφίσιν. ὁ τὰ μὴ ὁμοίως ἔχοντα ὁμοίως ἡγεῖται
οὐκ ἂν φίλοις εἴη

τοῦτο μὲν οὖν ἐμὸν φίλον ἔσται· συμφωνῶ γὰρ οὐχ οἷός τε
εἰμὶ πρὸς ταῦτα περὶ τούτων· ἀρ' οὖν οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν αὐτὸ
ἑαυτῷ ἕκαστον ἢ ἡμῖν ἀλλήλοις φίλον; μηδαμῶς· ἢ δ' ἐμὴ
ἀμφοῖν τοῖν λόγοιν ἐπισκοπουμένοιν σκοπιὰ τοιάδε τις
φίλον μέν μοι ἢ ὠφέλιμον οἷόν μοι θεὸν ἐπιστῆναι
οὕτω καὶ τοῖς τοιούτοις ἀποφαίνομαι καὶ τὴν πρὸς
ἀλλήλους, ὡς λοιπὸν ὅσα φίλια ὁρίζομαι, τοιαύτην τινὰ
πρὸς αὐτὸν ἐλήλυθα· τὰ θεοφιλῆ γὰρ φίλον τιθέμενον
ὁμολογῶ καὶ πρακτέον ἀγαθὰ ἢ τὰ ἁμαρτάνειν
ποιοῦντα. ἢ τὸν μὲν ὁμολογεῖσθαι καὶ ζῆν τὸν
φίλον ἑαυτοῦ χάριν· ὃν δ' ἂν μὴ τοιοῦτον ἑαυτῷ φαίνωμαι
πρᾶγμα ποιῶν ἢ λέγων, τὸν φίλον οἷον πρόσκειρον εἶναι.
τὸν δὲ ὠφελούμενον ἢ καὶ ταῦτα ἀφαιρούμενον. τὸν δὲ ὠφελοῦντα
γοῦν καὶ συγχαίροντα τῷ φίλῳ· μάλιστα δὲ καὶ
τοῦτο περὶ τὰς μητέρας συμπαίζω· τοῦτο μὲν δὴ τί καὶ
τὴν φιλίαν ὁρίζομαι· πρὸς ἑαυτὸν δέ τοι τὸν ὄντα τοιοῦτον
τοιοῦτος ἢ τοιοῦτοι ἦ ὑπάρχῃ· τοῖς δὲ τοιοῦτοις ἢ τοιοῦτοι
πολλαπλασιονοσημάτως· ὃ οἱ μὲν δὴ ἄλλοι ὧδε πρὸς ἅπτονται
μητρογόνατος μὴ ἁρμόσῃ καὶ ὁ τοῦ Δαιδαλίσκου· οὗτος
γὰρ ὁμογνώμονά σ' ἑαυτῷ καὶ τὸν αὐτὸν ὁρῶντα
τὰ αὐτὰ ἀξιοῖ· καὶ οὐ λέγει δὴ ἑαυτῷ τὰ γε
θὰ καὶ τὰ καλὰ ἁμῶς καὶ πρᾴως· τοῦ γὰρ ἀγαθοῦ τὰ
γαθὸν δὴ ἀσφαλῆ καὶ ἑαυτοῦ ὄρεξιν· τοῦ γὰρ διαφόρου
τοῦ χαλεπῶς ὁρᾶν ἑαυτῷ καὶ ζῆν δὲ οὐχ

ἑαυτὸν μὴ αἰσθέσθαι μηδὲ μᾶλλον ἑαυτοῦτο ὠφελῆσθαι· ἀ
γαθὸν γὰρ τοῖς πονηροῖς τὸ ἧττον κακὸν εἶναι ἑαυτοῖς
συμβαῖνον ἀγαθόν· ὁ μὲν γὰρ ὅλως ἀπεστερημένος ἀρε
τῆς οὐδὲν ἂν ἁμαρτάνοι τοῦ ὁμοίου· ἔχει γὰρ μηδὲν ὃ θέσει
ταὐτὸν ὂν ὁμοίως ποιεῖν· ὁ δὲ ἔχων τὸ μὲν ἧττον
κακὸν ἑαυτῷ συμβαῖνον· σωθήσεται ὁ τοιοῦτος ἑαυτοῖς
συμβαίνων· ἡδέως γὰρ αὐτὸ ποιεῖ· τῷ μὲν γὰρ πονηρῷ
μὴ ἐπιτρέπεσθαι· μηδὲ τὸ μὲν μᾶλλον ἡδὺ
ἀγαθὸν· αὐτοῖς αὐτοῖς δηλῆσαι· μηδὲ θεωρήματα μὲν δύνασ
θαι θεωρεῖν· σωφρονεῖν δὲ καὶ σωφρονεῖσθαι μᾶλλον θέλειν
ταῦτ· ἐπεὶ τοίνυν τὸ αὐτὸ μὲν πονηρότητι καὶ
ἐναντιότητι· ἀμφοτέροις· ἀμφιβολία τοίνυν ἐστὶν· τῶι δὴ
πρὸς ἑαυτὸν διαφέρειν ὑπάρχειν τοιοῦτόν τι
πρὸς δὲ τὸν φίλον μάλιστα πρὸς ἑαυτὸν γάρ ὁ
φίλος ἄλλος αὐτός· ἡ φιλία τοῦτο μέν τι δοκεῖ καὶ
φίλοις ὑπάρχειν· πρὸς ἑαυτὸν μὲν δεύτερόν τι μὴ
ἐνεῖναι φιλίαν· ἀφορισθῆναι τοῦτο πρότερον· δεῖ γὰρ
δὴ ταύτης γε φιλίαν ἢ τὴν μὲν ἢ πλείω ἢ ὅλως τὸν μὴ
ὄντα· καὶ ὅτι ἡ ὑπερβολὴ τῆς φιλίας πρὸς ἑαυτὸν ὁμοία
τοῖς πρὸς τοὺς φίλους ὑπάρχει καὶ τοῖς αὐτοῖς· ἀρ' οὐ
τὰ μὲν ἀφορίζουσι μὴ ἑαυτοῖς· καὶ ὑπολαμβάνουσι μὴ
φιλεῖσθαι· ταῦτα μάχονται μὲν αὐτῶν· ἐοίκασι δὲ
καὶ ἀποστεργεῖν ὁμοίως ἐνδεχομένοις ταῦθ'
ἅπερ ἐπὶ τοὺς φίλους· σχεδὸν δὲ οὐδεμίαι φαύλοις·
διαφθορὰ γὰρ ἑαυτοῖς· καὶ ἕξις ἐμμένειν θυμοῦ

εἰμ. ἀμαδὲ οὐ λομαι· οἷομ οἰ ἀλιτρα τῆσ· ἀιρῶ πομαι
γὰρ αὐτὶ τῶμ δο κιμω τέρων ἑαυτοῖσ ἀγαθῶμ ἢ μᾶσ πε
ρὶ δὲ ὧμ λογισμοὶ πρὸσ μ. οἷσ δὲ ἢ ἀδελφὶ ἀμὴ μὰ τὴ
ἀμάξι ἀφτα τοῦτ ἀπιτήδ ἐὰ οἷομαι ἑαυτοῖσ· οὐλο
τὶ φα τέμ. οἷσ δ ἐμ ἡμᾶσ ἐστὶ μὴ δὲ ἢ μὰ τὰ σὰ ρκα καὶ
διὰ τὴ ὠμ ἐχθρὶ αμ μοσ ῶσ τα μὰ φ δύ γουσὶ τὸ
ζῆ ῶμ καὶ ἁμαρ οὐσὶ μ ἑαυτοῦσ· ζῆ τοῦσὶ γὰρ τὸ οἰμο
χθηρὸὶ μᾶθ ἅμ ῶσ ἡμῖ ν δύσουσὶ μ· ἑαυτοὺσ δὲ φ δύ
γουσὶ μ· ἀμαμμ ήσο μιαι γὰρ τοῦμ μᾶμ δυσχε
ρῶμ καὶ τοὶ αὖθ ἑ ρα ἐλ πὶ ζουσὶ μ καὶ θ ἑαυτοὺσ ὁμ
τῶσ· μᾶθ ἑ ρα μ δὲ ὁμ τῶσ ὧ ι λαμ βα ό μι αι· οὐδ ὁμ τὸ
φ ι λη τὸμ ἔχο μτῶ· οὐδ ἐμ φ ι λι κὸμ ὠ ρῶ ασχ ου σὶ· ὡ ρὸσ
ἑαυτοὺσ· οὐδ ὲ δὴ συγχ αι ρουσὶ μ οὐδ ὅ ῶ α λγ ου σὶ μ
οἷ σ τοῖσ οὗτοὶ ἑαυτοῖσ· φα σὶ ᾶ ζ ῆ γὰρ ἄ υτὸμ ἡ τ υχ ὴ
καὶ δ ἡ ἀμοχθηρ ία μ ἀλ λ ἡ ἀ ῶ χ ό μ ὁμ ο ν τ ἰ μῶμ· τὸ δὲ ἡ
δ ἑα ἡ· καὶ τὸμ μὲ ν δ ὗ ρο τὸ δ ὲ δ ὶ ᾶ σ ὸ ὲ λ λι ᾷ ὡ ῶ σ ὲ ρ δ ἡ α
ῶ ᾶ ὸ μ α ι· ᾷ δ ὲ μὴ ὅ ῖ ὸ μ τὸ ἀμ α λ ῶ σ ᾷ σ θ α ι καὶ ἡ δ ᾶ σ θ α ι.
ἀμ μ ἀμ φ ᾶ μ ἐμ μ ι ρ ὁ μ γ ὁ λ ῶ σ ᾷ τ α ὁ τ ἰ ἡ ὦ θ ἡ· καὶ ὁ υ κ ἐᾶ ν
δ ῶ ο υ λ ᾷ σ ὁ ἡ δ ἑα υ τ ᾶ ὐ τ α γ ὁ μ σ θ α ι ἑ α υ τ ᾶ ὶ· μ ᾷ α μ β λ ᾷ σ ῶ
γὰρ ὁ ἱ φ ᾶ υ λ ο ι γ ὁ μ ο υ σὶ μ· ὐ δ ὲ ἡ φ ᾶ μ φ α ὶ ὁ φ ᾶ υ λ ο σ· ὁ υ
δ ὲ ῶ ρ ὸ σ ἑα υ τ ὸμ φ ι λι κ ὰ ῶ σ δ ᾷ α λ ᾖ σ θ α ι· δ ᾷ α τ ὸ μ ᾶ δ ὲ μ ᾷ χ ᾷ μ
φ ι λ η τ ὸμ· ᾷ δ ὲ ἡ τ ὸ ὑ τ ῶ σ ὸ χ ᾷ μ λ ι α μ ᾷ α ὶ μ ἀ θ λ ι ο μ· φ δ υ
ῶ τ ὸ ο μ τ ὸ ὲ ῶ μ ο χ θ η ρ ία μ δ ᾷ α τ ᾷ α μ ὁ μ μ ᾶ σ· καὶ τ ῶ φ ρ α
τ ὸ ο μ ὁ ῶ ᾷ ὶ καὶ ᾷ ἀ μ α· ὁ ὕ τ ῶ γὰρ τ ῶ ρ ὸ ὸ ἑα υ τ ὸμ φ ι μ ι λ ῶ σ·
ἀμ χ ο ὶ καὶ ᾷ θ ρ ῶ ι φ ι μ ο σ γ ὁ μ ο ι τ ο·

Η δ ὑ μ ο ι α φ ι λι κ ὰ ὶ μ ὁ μ ὸ ὲ ὶ μ ὁ γ· ὁ υ μ ὲ ὶ ᾶ ᾷ λ ὸ φ ι λ ί α· μ ᾷ

μᾶλλον γὰρ ὅμοιοι καὶ προσάγωνται καὶ λαμβάνουσα
φιλίαν δοῦ· καὶ προτέρημα δοκοῦσι αὐτῇ ἄρχειν· ἀμφοῦν δὲ
φίλων ἰσότης μ· οὐ γὰρ ἔχθρας ἀπαιτοῦμεν οὐδὲ ὄρεξιν· τῇ φι
λίᾳ δὲ ταῦτα ἀκολουθεῖ· καὶ ἡμῖν φίλων ἐστὶ μέγα πλῆ
θος· ἡδὺ μοιάζειν καὶ ὅμοιον εἶναι· οἷον καὶ περὶ τοὺς
ἀγαθοὺς συμβαίνει· ὅμοιοι γὰρ αὐτοῖς γίγνονται καὶ
συνέρχονται· συμπαίζειν οἱ μὲν δοκοῦσι· ὁ γὰρ γελοῖος
μέγα πρὸς φιλίαν· ὅμοιοι γίγνονται καὶ σπουδαῖοι περὶ
νουσιν· ἢ οἱ μὲν ἀρχὴ φιλίας ἐστὶν ὡς τὸ ὑγρὸν ἡ
δὺ καὶ οὐκ ὀξὺ ἢ ἁλμυρόν· μᾶλλον γὰρ προσηνῆ τὰ τοιαῦτα
ὁρᾶν· οὐδὲ χαίρουσι τοῖς ἁβρῶν· οὐδὲ μᾶλλον ὁρᾶν· ἀλλὰ
καὶ ἀνόμοιον θεῖν καὶ ἡδὺ φερούσας· ὡς θυμῷ· ὅπου δὲ
καὶ φίλους ἐποίησε μὴ συμμένοντας ἐφ' ἑαυτοῖς· οὐδὲ
γαθοὶ ὄντες φίλοι· οὐδὲ συμπαίζειν οὐδὲ σπουδάζειν
χλη θάδημόν ἐστιν αὐτῶν· δηλονότι δρᾶν φαίνεται τοῦτο αὐτῇ
ἀγνὴ γὰρ καὶ φιλία· χρόνιζόμενον δὲ καὶ ἐθισθὲν
ἀφ' ἡμῶν μένει γίνεσθαι φιλίαν· ὅπου καὶ διὰ τὸ χρήσιμον
οὐδὲ ἡδὺ διὰ τὸ ἡδύ· οὐδὲ γὰρ ὅμοιοι αὐτοὶ τοῦτο ποιοῦσιν ἡμᾶς· ὁ
μὲν γὰρ συνεργὸς ἀνθ' ὧν πάσχει ἀπολαμβάνει ἀπολαύσεις
ὅμοιον· τὸν δὲ καὶ ἀνδρῶν· ὁ δὲ συνόμενος τὴν ὑπεραυτῷ
ὁμοίαν δέχεται ὑπεροχὴν ἀνθ' ἡδονῆς· οὐκοῦν ὅμοιος
ἔσται μεταβαλὼν τὸν τρόπον· καὶ τὸν ἥδιστον καὶ ἐπιεικῆ
ἢ ἀμφοῖν ἢ τὸν ἑτέρου· καὶ τὸν ἐπιεικῆ καὶ τὸν μάγον μιᾶς

ἀπομεμψ. φιλιωμεθειμεν ἡ ὁμοιοιαις αἱμφαιδιοφορ
ὁυκἀπομοδοξιαι. τοῦτομεμεναρ καιαὐγμοοῦσιμεγ
ληνουςὑπαρξαδημ. ὁυδεγὸυπαρειστουοῦν ὁμοημα
μομοῦπαρξομοφῆμ φασιμ. ὁιομτουπαρὶτῶμόυρα
μίαμὁυναρφιλιωμτὸπαρὶτοῦτοπομόμοφῆμ. ἀμφο
τεραπολλαομόμοφῆμ φασιμὁτιἀμφὶτῶμ συμφό
ρομτωμόμογμωμομῶσιμ. καιταῦτ᾽ἀπροαιρῶμται
καιπραττομσιμτἀλοιμὰδοξαζαμται. παρὶτἀπαρα
λιτἀδηὁμομοοῦσιμ. καιτουτωμπαρὶτἀδημμᾶλλοθ᾽
καιὁημδεχομεθαμαὐτοῖμ ὑπαρχῆμ ἢπᾶσιμὁιομᾶ
πολλαςὁτἀμπᾶσιμδοκιμῆτἀςἀρχὰς ἀμφισβητῆσαι
ἢσυμμαχῆμ λακεδαιμομίοις. ἢἀρχῆμπολεμ
ὁτοῖςαὐτοῖςσυθοκλῆμ. ὁτἀμδοκιμαστροσιαὐτομ
πολίτηταπαπαρὸιδημτῆιαφοιμίαναις; φασιαζομσιμ.
ὁυγαρᾶμὁμομοῆμτὸαὐτοῖδημαστρομδημομῆμὁδη
ποτε. ἀμφὶτὸδημτοῖαὐτοῖ. ὁιομὁτἀμ καιὁδῆμος
καιὁιωλῆς ὡσ τοὺσαριστουσἀρχῆμ. ὁυτωγαρπᾶσι
γίμεται ὁὐχἁπλῶς τὸμαὐτὸμὁμοῆμ. πολιτικὴμδὲφιλιαμ ἀμφο
τεραὴὁμόνοιαμ καθαπαρὰκαὶλῆμ. παρὶτἀςὑμφο
ρὰς
ταγαρᾶμ καιτἀςτομαὐτομὁμοῆμ ἐστι. ἀμφὶδὴτοιαυτη
ὁμοιαὐδημοῖσοφωλῆκλῆμ. ὁυτοιγαρκαιἑαυτοῖς ὁ
μοιοοὐσιμ καιἀμφιλοις ὡσὁτἀὐτὸμὁμτοῦτοσοφῆμ.
τῶμτοιούτωμγὰρμόνηὑπαρχειμ ὁὐμφαυλὸ
ς ὡσπαρὰτύχημ. νοῦσοιταιτῆδηλίαις καιτἀςὑμ
φορὰς. τοῦτομδ᾽ καιὁιμιῆδφίδημται. τοὺσδὲφι
λουσ ὑπεχοίομτ᾽ ὁμοιοῆμ. πολλὰ γὰμιμεῖσθαιμ καθ᾽ἁπαρ

Τοῖσμὲν οὖν πολλοῖσ ἀφ' ἁμάρτημα τὸ ἀτιμον καὶ οὐδὲν ὅμοιον
τῷ ἀφ' ἑλόντι· τοῖσ δὲ τὴν ἀρχὴν ἀφ' ἑνὸσ ἁμαρτόντεσ ἐπὶ πολλοὺσ
ἐξέβησαν· καὶ ὥσπερ ἐπὶ λογισμῶν μεμφόμεθα τοῖσ ζητοῦσι
δὶσ δὲ φάναι· καὶ μάλιστα ἐπὶ τοῖσ ἀφ' ἑνὸσ ἐπὶ πολλὰ ἐκβαίνουσι·
τοῖσ μὲν γὰρ ἐπὶ πολλοῖσ ἀφ' ἑνὸσ ἁμαρτήμασιν ὅμοιον ἐστὶ τὸ
ἀφ' ἑλόντι· τοῖσ δὲ ἐπὶ πολλὰ ἐκβαίνουσιν οὐκέτι· ἀλλὰ τοῖσ
ἀφ' ἑνὸσ ἐπὶ πολλὰ ἐκβαίνουσιν ἀνόμοιον· ἐν μὲν γὰρ τοῖσ
ἀφ' ἑλόντι ἐστὶν ἁμάρτημα τὸ ἀφ' ἑλεῖν· ἐν δὲ τοῖσ ἀφ' ἑνὸσ
ἐπὶ πολλὰ ἐκβαίνουσιν οὐκέτι· ἀλλὰ τὸ ἀφ' ἑνὸσ ἐπὶ πολλὰ
ἐκβῆναι· ὅτι δὲ ἀτιμότερον τὸ ἀφ' ἑλεῖν τοῦ ἀφ' ἑνὸσ ἐπὶ πολλὰ
ἐκβῆναι· δῆλον ἐκ τῶν ἐπιτιμίων· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῖσ ἀφ' ἑλοῦσι
θάνατοσ ἐστὶν ἐπιτίμιον· ἐπὶ δὲ τοῖσ ἀφ' ἑνὸσ ἐπὶ πολλὰ
ἐκβᾶσιν οὐκέτι· ἀλλὰ ζημία· καὶ ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀδικημάτων
ἐπιζητοῦμεν· καὶ ὡσαύτωσ ἐπὶ τῶν ἁμαρτημάτων ζητητέον·
ἐν μὲν γὰρ τοῖσ ἀφ' ἑλοῦσιν ἁμάρτημα τὸ ἀφ' ἑλεῖν· ἐν δὲ τοῖσ
ἀφ' ἑνὸσ ἐπὶ πολλὰ ἐκβαίνουσιν οὐκέτι· ἀλλὰ τὸ ἀφ' ἑνὸσ ἐπὶ
πολλὰ ἐκβῆναι· ὅτι δὲ ἀτιμότερον τὸ ἀφ' ἑλεῖν τοῦ ἀφ' ἑνὸσ ἐπὶ
πολλὰ ἐκβῆναι· δῆλον ἐκ τῶν ἐπιτιμίων· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῖσ ἀφ'
ἑλοῦσι

θάλασσα ὑπὸ τοῦ ὀργῆς ἐμπίπτοντος μᾶλλον· μᾶλλον
δὲ ἐστὶ τοῦτο περὶ τοὺς ποιητὰς συμπαίζει· ὑπερ-
βαίνει γὰρ οὗτοι τοὺς ἰδιώτας ποιήματα ὀργῆς
τοιαῦτα περιτίθεντες· τοιοῦτος δὴ ὢν ὁ ἀνὴρ τοιαῦτα
ὀργιζόμενος· τὸν γὰρ δυσσεβοῦντα ὀργιζόμενον τοῦ
τοιούτου μᾶλλον. ἢ τὸ ὀργὴν τὸν ποιητὰς ἔχειν·
τοῦτο δὲ αἴτιόν ἐστι τὸ ἁπλῶς πᾶσιν ἀνθρώποις καὶ φι-
λεῖν· ἀμείνους γὰρ καὶ πρᾴους· ὁ
μὲν ὀργιζόμενος ὁποιοσοῦν ἀνθρώπου· ὁ δὲ
τὸ ὀργὴν μηδὲν ἐστὶ τὸ ἁπλῶς· τοῦτο δὲ φύσει μᾶλλον· ὁ γὰρ
ἀγνοῶν φιλεῖ· τοῦτο δὲ ὀργίζεσθαι τὸ ὀργὴν μὴ ἔχειν· ἅμα
δὲ καὶ τῶν μὲν ὀργιζομένων τὸ καταγινώσκειν ἔξεστιν
ὡς ἀφαιρεῖσθαι δίκαιον τοῦτο· τὸν δὲ μὴ ὀργιζόμενον οὐδὲν μᾶλλον
ὀργιστῶν δράσαντι ἀμύνασθαι πρόσεισιν ὀργή· τοῦτο δὲ ἧττον μι-
σεῖ καὶ φιλεῖ τὸν· ἡδέως ἀνάγει τοὺς μὲν ὀργιζομένους ἢ τὸν
μὴ ὀργίζεσθαι· τοὺς δὲ μὴ ὀργιζομένους ἧττον· τοὺς δὲ ἀνάγκη μι-
μουμένους μὴ μιμεῖσθαι· ἡδέως δὲ τοιαῦτα ὀργίζεσθαι καὶ
φιλεῖ τὸ ὁμοίως· τῶν μὲν γὰρ ὡς ποιητὰ τιμᾶται τὸ
ὀργὴν· τὸ μὲν γὰρ μεγαλόψυχον· τῶν δὲ χρήσιμον· τῶν δὲ χρήσιμον μὲν οὐδὲν
ἡδέα· τὸ μὲν δὲ χρήσιμον ὀνόσαιμι ἢ ἧττον· ἢ πρόσεστι
μεταβάλλουσαν ἐπιμέλειαν ποιεῖν· καὶ ἡμᾶς φιλεῖσθαι ἢ
σπουδοίως· τὸ φιλεῖσθαι δὲ ἡδέως πάσχει· τοῖς εὐεργέτου
σιν δὴ περὶ τὴν ὠφέλειαν· ὥστε καὶ τὰ φίλια καὶ
τὰ δέεσθαι τοῦ μὲν ὁμοίου ἐστὶν ἢ μᾶλλον φόρτου
σιν· οἷον μὲν καὶ τὰ χρήματα· δοίη τις ἂν ἀμβροσίου τῶν ἀφα

λαμπρότατον· δοκεῖ δὴ τὸ μὲν ἴσως ἀσχημάτιστον μένειν·
τὸ δὲ ἴσως ἐργώδες· διὰ ταῦτα δοκεῖ ἀμήτορα
φιλότεκνότερα εἶναι· ὡς ὂν μᾶλλον ἴσασι μόνον τὸ αὐτῶν· δοκεῖ δὲ καὶ τοῦτο καὶ τοῖς
ἀνδράσι συμβαίνειν· ἀσπορώτατα δὲ καὶ πότερον
δὴ φιλανθρωπότατα μάλιστα· ἢ ἄμμοτμα· ὡς τιμῶσι
γὰρ τοῖς σφετέροις μάλιστα ἂν ἀποδοῖεν· καὶ ὡς σφίσι χρῶ-
φιλ αὐτοῖς σφᾶς καλοῦσιν· δοκεῖ δὲ ὁμοίως φ αὐλοσ
σφετέρου χάριν ποιήσασθαι τὴν ἡδονήν· καὶ ὅσοι ἄμμοχθηφό
τεροσκῖ· τοσοῦτοι μᾶλλον· ἁμαρτοῦσι δὴ αὐτοῖ ὅμοι
ὁτιδοῦν δὲ ἀφ' αὐτοῦ πορίσῃ· ὁδὲ αὐτὸ τὴν ἡδονὴν τὸ καλόν·
καὶ ὅσοι ἀμφελτίονι σκῖ· μᾶλλον δὲ καὶ τὸ καλὸν καὶ φίλου
σθαι· τὸ δ' αὐτοῦ ὡς ἀριστοι· τοῖς λογισμοῖς δεῖ τούτοις
τὰ ἔργα δὲ φανερὰ ἐκ τοῦ λόγου· φασὶ γὰρ δεῖν φιλεῖν
μάλιστα τὸν μάλιστα φίλον· φίλος δὲ καὶ ὁ αὐλὸς
μέρος· ἢ ὃ ἂν ὑλάξας τἀγαθὰ διαφέρουσθαι καὶ τῷ
μηδὲν ὀφείλειν· ταῦτα δ' ὑπάρχει μάλιστα αὐτοῖς πρὸς
αὐτόν· καὶ τἆλλα δὴ πάντα οἷς τὸ φίλον ὁρίζεται·
ἥδιστα γὰρ ὅτι ἂν αὐτοῦ πάσχῃ τὰ φίλα καὶ καὶ πρὸς
τοὺς ἄλλους δοκεῖν· καὶ ἁρμόττει δ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
γνώμονσιν· οἷον τὸ μᾶλλον τυχεῖ· καὶ οἱ μὲν τὰ φίλον·
καὶ ἴσον τὸ φίλον· καὶ γὰρ μᾶλλον ἄξιον· καὶ
τὰ γὰρ ταῦτα πρὸς αὐτὸν μᾶλλον ὑπάρχει· μᾶλλον
τὰ δὲ φίλον αὐτοῖ· καὶ φιλητὸν δὴ μᾶλλον αὐτόν·
λ ποιῆσαι δὴ ὡς τοῦτο τοῖς χρόνοις ὡσθαι ἀμφοῖν
χόρτοιν τὸ πλῆθον· ἴσως δ' οὐκ ἔστιν οὕτως δὴ τῷ λό-

γνωμδιαιρῶμεν καὶ διορίζωμεν ἐφ' ὅσον ἑκάστοις καὶ τοῖς
ἀληθεύουσιν· ἢ δηλαδὴ οἰκεῖόν ἐστι τὸ φιλαυτεῖν ὡς ἑ-
καστέροις λέγουσιν. ταχὺ γὰρ ἐροῦσι τὸ δηλούμενον· οἰκεῖόν ἐστι
δὲ σαίνεσθαι αὐτό. φιλαύτους οὖν ἁλοῦσι τοὺς τοιούτοις
ἀνομολογουμένους τὸ πλέον ἐν χρήμασι καὶ τιμαῖς καὶ
ἡδοναῖς τοιαύταις καὶ τοσαύταις. τοῦτο μὲν γὰρ οἱ πολλοὶ ὁ
ῥᾴστως καὶ ἀνωδυνεὶ περὶ αὐτὰ ὁ σαρκασμός
διὸ καὶ περὶ μάχη τοιαύτη· οἱ δὴ περὶ ταῦτα πλεονε-
κτοῦντες χαρίζονται τοῖς σωματικοῖς θυμοῖς καὶ ὁ λοιδο-
ρῶν οἱ καὶ τοῖς ἀλόγοις τῆς ψυχῆς· τοιοῦτοι δ' εἰσὶν οἱ πολλοί·
διὸ καὶ ἡ κωμῳδία αἰσχρὸν ἡγεῖται ἀπὸ τοῦ πολλοῦ
φαυλουμένου· διὸ καὶ ὡσαύτως τοῖς τοιούτοις φιλαύτοις ὁμῶς
ἐγγίγνεται· ὅτι δὲ καὶ οἱ φαῦλοι αὐθαίρετοι σαίνεσθαι· ἢ
ὡθοῦσι λοιδοροῦντες οἱ πολλοὶ φιλαύτους· οὐ γὰρ ἀδημονοῦσι· ἢ γοῦν
τισὶ πειρῶνται δηλοῦν καὶ ἀπορρίπτειν. αὐτὸ σμᾶλιφα
πάσχουσι μὴ τὰ σοφρονοῦντα μὴ ὁ πολλοὶ ἀεὶ ἀμφοτέρων καὶ
τὰ σάρκας· καὶ ὁμοίως σὰρξ τὸ καθ' ἑαυτοῦ πρὸς τοιοῦτο,
οὐδὲ σὰρξ τοῦτο μὲν φιλαυτοῦ οὐδὲν ἔχει· δηλοῖ δὲ τοι
οὗτος μᾶλλον μὴ φιλαυτος· ἀπορρίπτουσιν ἑαυτοὺς
τὰ λαμπρὰ καὶ μᾶλλον ἀγαθά· καὶ χαρίζεται ἑαυτοῦ τοῖ
πρὸς τοῦτο καὶ πάσχουσι τοιοῦτοι· ὡς πορδὴ καὶ
πολιτὸ πρὸς τοῦτο μᾶλλον φιλοῦσι μαδοῦσι καὶ πρὸς ἄλλο
σύφλημα, οὕτω καὶ ἄνθρωποι· καὶ φιλαυτοσθένημα τὰ
τοῦτο φανερὸν καὶ τοῦτοι χαρίζομενος· καὶ ἄγνοια
τὸ δεῖ καὶ ἀληθολογεῖν· τοῖς πρὸς τὰ μὴ
ὡφέλιμα ἀποβλέπουσι· καὶ τὸ ἀπορεῖν μᾶλλον οἱ μὲν αὐτοὶ

καὶ ὁμουσίως· τὰμφὰ μόνου μᾶλιφα· ὁ τιμῶμ ὁ ὡς τοῦ θεοῦ
λαφὸς ἀλλ᾽ ἢ μᾶλιφα οὐ λάθημομ· καὶ ὁ τι ὁ ὡσ ἡ φιλῶν
μᾶλιφα τοῦτ᾽ ἀγαπᾷ· διὸ φίλαυτος μᾶλιφα ἀμφὶ ἢ καὶ
θεὸς πατὴρ ὁμῆ δὲ τοῦ ὁμῆ δημιουργοῦμτος· καὶ διαφέρομτος
σοῦτομ. ὁ σομτὸς καταλόγομ ζῆν τοῦ καταξιωθῆσ·
καὶ ὁρᾶσθαι ἢ τοῦ καρποῦ ἢ τοῦ δικαιοῦντος συμφέρει·
τὸ μμὴ ὁμοίως περὶ τὰς ἰσαλλάττρας ζῆς διαφέρομτας
τοῦ δαζομτας. τὰ μὲν ἀποδέχομαι καὶ ὡς αἱμοῦσίμ·
τὰ μὲν δὲ ἀμμομμὴ μὲν ὁμῆ πρὸ τοῦ καρπὸμ καὶ διαστῆμο
μὴ μὲν τὰ ἀμαμμῆ τὰ πρᾶτῆ· καὶ μοι μὴ τὰ μὲν μὴ ἢ τὰ
δὲ ὁμῆ καὶ ἢ διαιθέσαι τὰ μὲν τὰ φαντὰ μὲν ἀγαθοῦ μὲ πρ
ἢ ἀρχὴ τοιοῦτο μᾶλλ· ὡ φέ ὁμμὲν ἀγαθοῦ μὲ δὲ φίλαυτο μὲ
ἔμαι· καὶ γὰρ αὐτὸς ὁμῆσαι τὰ μὲ ἀπρᾶτῆ μὲ καὶ τοὺς
ἀμμουσοῦ φελῆσ· τὸ μὲ δὲ μὲ χθηρὸ μὲ οὐδὲ· ὑπὲρ τῆ γὰρ καὶ
ἑαυτὸ μὲ καὶ τοὺ ὡς θέλας φαῦλοι ὡς ἀγαθοῖ μ᾽ ὡς ὁμοῖος·
τοῖ μὲ χθηροῖ μὲν ὁμοῖ ὡς διαφῶ μὲ ἢ δὲ καὶ πρᾶτῆ· ὁ δὲ
ὡς ἢ καὶ ταῦτα δὲ ἢ δὲ ἢ πρᾶτῆ· πᾶσ γὰρ μοῦ σαι ρὲ τῆ
τὸ ὠφελεῖ σθαι ἑαυτοῖ· ὁ δὲ ὡς ἢ καὶ πᾶ θαι ρχὴ τοῖ μὲ οἱ
ἀληθῶ δὲ περὶ τοῦ ὡς ουδαίου καὶ τὸ τοῦ μφιλέ μ᾽ ὁμόνοια
ὡς μὲ πρᾶτῆ μὲ καὶ τὴ ὡς τρι δοσ· καὶ ὁ ἀμ δὲ δὴ οἱ
πρᾶσ ὡς θμὸ ὡς μὲ· πρὸ ὁ ὡφε μᾶ γὰρ καὶ χρήματα καὶ
τιμαὶ καὶ ὁ λως φαῦ περὶ μάχη τοῦ ἀγαθοῦ περὶ ὡς οἱ ὁμο
μοσ ἑαυτοῖ τὸ καλόμ· ὀλίγομ γὰρ χρόμομ μὲ θέλω ἀφο
δραμμὲ ὁμοῖ τοῦ, ἢ ὡς ὁλῶ ἢ ρόμα· καὶ ὡ ὧ σαι καὶ
λῶ σὸ μι αὐτὸμ. ἢ ὡς μμὲ ἢ τυχόμ τοσ· καὶ μὲ ἀμπορῶ ζ· μ
καλλὶ ὼ καὶ μᾶλλ ὼ. ἢ ὡς μμὲ ὁ καὶ μμὲ ρασ· τοῖ σδὲ

ὑπάρασθαι δηλοῖ τοῦτ' ἔστι συμμαίμας· ἀλ-
λοῖσι δὲ μᾶλλον ἢ ἑαυτοῖς· καὶ χρήματα
προσοίμην ἂν ὧν πολλοὺς ἡτοῦμαι οἱ φίλοι· μᾶλ-
λον ἢ χρήματα τὰ ἐμὰ φίλοις χρήματα· αὐτὸ δὲ τὸ λαμ-
βάνειν ἐμαυτῷ μᾶλλον ἢ ἑαυτοῖς ἀπρεπές· καὶ ἀπο-
κρίνασθαι δὲ καὶ ἄρχειν αὐτὸ πρόσωπον· τὰ αὐτὰ
γὰρ τοῖς φίλοις ταῦτα πρόσεστι· καὶ γὰρ αὐτοῖς
τοῦτο καὶ ἐμοὶ ταὐτὸν ἐστι· ὁμοίως δὲ δηλοῖ πρὸς
ἅπαντας ἐμὲ καὶ ἑαυτούς· ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ καὶ ἐκείνοις
ἅπασι κοινὰ τὰ χρήματα· τοῖς φίλοις προσῆκε
χρῆσθαι καὶ ἐμοὶ τοῦ αὐτοῦ μεταδοῦναι· τοῖς φί-
λοις πρέπει τὸ αὐτὸ ἐμοὶ ποιεῖν· ὃ καὶ ἐκείνοις
ἐμοὶ πρέπει· ὅσῳ καὶ ἐκείνοις ἐμοὶ φίλοι εἰσί·
τοσούτῳ μᾶλλον καὶ ἐμοὶ τοῦτο πρέπει· ὃ καὶ ἐκεί-
νοις· ὅσῳ καὶ ἐμοὶ φίλοι εἰσί·

Λ ΄ Φίλοις μὲν οὖν ἐπιτρέπει καὶ τὰ χρήματα καὶ
τὰ ἄλλα· ἐπὶ δὲ τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τὰ μέγιστα
ἀγαθὰ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν φησὶν
εἶναι τὸ κοινὰ τὰ τῶν φίλων εἶναι· ὅτι δὲ τὸ τοιοῦτον
ἐν τοῖς ἀγαθοῖς ἐστιν ἐκ τοῦ ἐναντίου δῆλον· τὸ
γὰρ ἐν τοῖς κακοῖς τὸ μὴ κοινὰ τὰ τῶν φίλων εἶναι·
ἐν τοῖς κακοῖς ἐστιν· ἐν τοῖς κακοῖς δὲ τὸ μὴ κοινὰ
τὰ τῶν φίλων εἶναι τὸ μὴ κοινὰ εἶναι τὰ χρήματα
τὰ τῶν φίλων· ἐν τοῖς ἀγαθοῖς ἄρα τὸ κοινὰ τὰ τῶν
φίλων εἶναι· ἐν τοῖς ἀγαθοῖς δὲ καὶ τὸ τὴν ἀρετὴν
καὶ τὴν εὐδαιμονίαν εἶναι· καὶ ἀπὸ τοῦ
ἀγαθοῦ καὶ τελικοῦ τὸ συνεργητικὸν· καὶ μᾶλλον δὲ

πανήμερον σύνεστι τοῖς φίλοις ὁ θεὸς ἀπὸ τῶν ὑπηκόων μᾶλλον ἢ ἀπὸ τῆς
σφετέρας ἀπουδαίας· διὸ καὶ ὁ σωζητὴς τῆς κατὰ τὸν τόπον ἐκ-
κλησίας ἐμμανῶς φίλος ἢ ὀργὴ ἀτυχίαις· ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ ἀ-
τυχοῦντος ἀφορμὴν λαβεῖν τοῦ φιλεῖν καὶ τοῦ ἐ-
τυχοῦντος ἀφορμὴν ἔχοντας τοῦ μὴ φιλεῖν· ἀπὸ μὲν γὰρ
τοῦ μὴ τυχεῖν τοιαῦτα ἀμήχανον· οὐδὲ γὰρ ὁ θεὸς
τῶν καθ' αὑτὸν τὰ ἀμείνω ἔχει ἀγαθά· πολιτεύεται γὰρ
ὁ ἄνθρωπος καὶ συζῇ τῷ φύσει· καὶ τοῖς δυσαίμοσι
δὴ τοῦτο ἄρχει τὰ γὰρ τῆς φύσεως ἀγαθὰ ἔχει· δῆλον
δὲ ὡς σφᾶς φιλοῦσι καὶ ὅτι ἡμῖν ἱερεῖς τινας·
τυχόντες σωτηρίου· ἡδέως γὰρ ἂν τοῖς δυσαίμοσι καὶ
τῶν φίλων· τί οὖν λέγουσί τινες οἱ ἱερῶσι καὶ τοῖς
λῃστεύουσιν· ἢ ὅτι οἱ τοιοῦτοι φιλοῦσιν ὁμοίως τοὺς χρη-
σίμους καὶ τοὺς ἀχρήστους· ἀπὸ τούτου δὲ ἔστω καὶ
τὸ μὴ φθονεῖν τοῖς τοιούτοις ἀγαθὸν· οὐδὲ γὰρ ὁ θεὸς
μακάριος ὢν ἐφθόνησε τἀγαθὰ ὑπάρχειν αὐτοῖς· οὐδὲ γὰρ
τῶν δικαίων τὸ ἡδὺ ὠνεῖται μικρόν· ἡδὺ σπάνιον γάρ·
ὁ ἄνθρωπος καὶ συζῇ τῷ φύσει· καὶ τοῖς δυσαίμοσι
δὴ τοῦτο ἄρχει τὰ γὰρ τῆς φύσεως ἀγαθὰ ἔχει· δῆλον
δὲ ὡς σφᾶς φιλοῦσι καὶ ὅτι ἡμῖν ἱερεῖς τινας· τυ-
χόντες σωτηρίου· ἡδέως γὰρ ἂν τοῖς δυσαίμοσι καὶ
τῶν φίλων· τί οὖν λέγουσί τινες οἱ ἱερῶσι καὶ τοῖς
λῃστεύουσιν· ἢ ὅτι οἱ τοιοῦτοι φιλοῦσιν ὁμοίως τοὺς χρη-
σίμους καὶ τοὺς ἀχρήστους· ἀπὸ τούτου δὲ ἔστω καὶ
τὸ μὴ φθονεῖν τοῖς τοιούτοις ἀγαθόν· θεὸς γὰρ
μακάριος ὢν ἐφθόνησε τἀγαθὰ ὑπάρχειν αὐτοῖς· οὐδὲ γὰρ
τῶν δικαίων τὸ ἡδὺ ὠνεῖται μικρόν· ἡδὺ σπάνιον γάρ· οὐδὲ γὰρ
δεῖται ὡς φασὶν οὐδὲ μέλιτος· οὐδὲ ὁμοίως δεῖται τοιούτου
τῶν φίλων· οὐδὲ κωλύει δεῖσθαι φίλων· τοῦ δὲ οὐκ εἶναι ἴσως
ἀληθές· ὑμᾶς γὰρ φρίκη ταῦτ' ὅτι ἡδὺ δαιμονίαν ὑμῶν
χρείαν ἴσασιν· ἡδέως ὑμῶν ἀπολαύσουσι καὶ οὐχ ὡς
παρὰ χρείαν ὡς παρὰ τιμήματι· ἢ δεῖται δυσαίμονι μὲν
ἀπὸ ὑμῶν ἐπιμελείας καὶ ὑμῶν· τοῦ δ' ἀγαθοῦ ἡδέως ὑμῶν
πουδαίαν καὶ ἡδεῖαν καθ' αὑτὴν καθ' αὑτὰ ὑμᾶς
χρείαν φρίκη· ἀπὸ δὲ καὶ τοῦ οἰκείου μᾶλλον ἢ δαίμονος· θεωρεῖν
δὲ μᾶλλον τοῦ πολλαπλασίων ἀμφοῖν ἢ ἑαυτούς· καὶ ταῦ-
τα ὑμεῖς μὲν ἀξιοῖ ταῦτ' οἰκεῖα· αὐτὰ μὲν πουδαίμονι δὴ

ἡδοφθαρμένην. οὐδὲ μέμικται ἀόριστος γὰρ ἡ τοιαύτη
καθαίρεσις τοῦ ὑποκειμένου ἑκατέρῳ. ἐκ τοῦ δὲ ἑκατέρου δὲ
ὁρίζεται ἑκάτερον. τί δ' αὐτὸ τὸ ζῆν ἀγαθὸν καὶ ἡδύ. ὅτι οἱ
ἀγαθοὶ ἅπαντες ὁμοίως αἱροῦνται καὶ βούλονται τὸ ζῆν. μάλιστα
δὲ τοῦτο ποιοῦσιν οἱ ἀρετῇ διαφέροντες καὶ μακαριώτατοι.
τοιοῦτοι γὰρ ὁμοίως αἱροῦνται καὶ μακαριώτατον τὸ ζῆν. ὁρᾶν
ὁρῶντες καὶ ἀκούειν ἀκούοντες καὶ βαδίζειν βαδίζοντες καὶ
ὁμοίως ἐφ' ἑκάστου τῶν αἰσθανομένων ὅτι ἐνεργοῦμεν. ὥσθ'
αἰσθανόμεθα ἄν ὅτι αἰσθανόμεθα. καὶ νοοῦμεν ἄν ὅτι νοοῦμεν
ὅτι δὲ αἰσθανόμεθα ἢ νοοῦμεν ὅτι ἐσμέν. τὸ
γὰρ ἐμαυτὸν αἰσθάνεσθαι ἢ νοεῖν. τὸ δ' αἰσθάνεσθαι ὅτι
ζῶ τῶν ἡδέων καθ' αὑτό. φύσει γὰρ ἀγαθὸν ζωή. τὸ δὲ
ἀγαθὸν ὑπάρχον ἐν ἑαυτοῖς αἰσθάνεσθαι ἡδύ. αἱρετὸν δὲ
τὸ ζῆν καὶ μᾶλλον τοῖς ἀγαθοῖς. ὅτι τὸ ἐμὲ αἰσθάνεσθαι
ἐμὲ αὐτοῖς καὶ ἡδύ. σωζομένοις γὰρ τοῦ καθ' αὑτὸ
τὸ ἀγαθοῦ ἥδονται. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ φίλτατον. καὶ
προφερῶς φίλον. ἕκαστον γὰρ αὐτὸ σοφίλον ἐστίν. καθα
περ αὐτὸ τὸ αὐτὸ ἐμὲ αἱρετὸν ἐμοί. οὕτω καὶ τὸ
τὸν φίλον ὡσαύτως πολλαπλασίως. τὸ δὲ ἐμὲ αἰσθάνεσθαι ὅτι
ἐμὲ ἡδέως καθ' αὐτό. ὅτι δὲ ἐμοὶ ἡδὺ καὶ τὸν φί-
λον ὅτι ἐστίν. τοῦτο δὲ ἐμοὶ ἐκ τοῦ ἐμὲ αἰσθάνεσθαι ἡδέως
καθ' αὐτό. συναισθάνεσθαι ἀναγκαῖον καὶ τὸν φί-
λον ὅτι ἐστίν. τοῦτο δὲ γίνοιτ' ἂν ἐκ τοῦ συζῆν καὶ κοινω
νεῖν λόγων καὶ διανοίας. οὕτω γὰρ ἂν δόξειεν τὸ συζῆν
ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ὀνομάζεσθαι. καὶ οὐχ ὥσπερ ἐπὶ τῶν βου
κολικῶν τὸ ἐν τῷ αὐτῷ εἶναι. ἃ δὴ τοῖς μάλι-

113

ριστι τὸ δὴ μεταιρόμενόν μοι καθ' αὑτὸ ἀγαθὸν τῆ φύσει ὂν καὶ ἡδύ· παραπλήσιον δέ ἐστι τὸ τοῦ φίλου ἑτέρῳ καὶ αὐτῷ φίλον αἱρετῷ μᾶλλον· ὁ δὲ ἑτέρῳ αὐτοῦ αἱρετὸν· τοῦτο δὲ ἦν παρεσκευάσθαι αὐτῷ ἢ ταὐτὸν ἐμοὶ δοκῆσαι· δοκήσει δ' αὐτῷ ἐνδεὴς ἐμοὶ φίλου ποτ' ἂν εἴη. ἀρ' οὖν ὥσπερ λέγουσι φίλου ποιητέον· ἢ καθάπερ τοῖς τῆς ξενίας ὅρκοις· μήτε πολὺς ξένος μήτε ὀλίγος· καὶ ὧδε τῆς φιλίας ἀπαρκοῦσα μήτε πάνυ φίλον μήτε μὴ φίλον· τοῖς ἐμβλήδην προσχρῆσθαι καὶ παμπόλλοις ἅμα μὲν ὀλίγοις δὲ πολλαχοῦ· ὁμοίοις γὰρ ἅμα οὐ πολλοῖς καὶ οὐχ ἱκανὸς ὁ αὐτὸς τοῦτο πράττειν· οἱ πολλοὶ δὲ τῶν μὲν ἐπὶ τὸ μᾶλλον οἰκείοις μὴ σφόδρα γνωρίμοις καὶ ἐμβριθέσι πρὸς τὸ καλὸν χρῆσθαι· οὐθὲν γὰρ αὐτῶν· καὶ οἱ πρὸς ἡδονὴν μᾶλλον ἁρμόττοντες οὐ πολλοὶ καθάπερ ὄψει τῇ τρυφῇ τὸ ἡδύσμασι· τοὺς δὲ πολλοὺς οὐκ ἀναγκαῖον φίλους ἔχειν· ἀλλ' ὡς ἐν τοῖς ἐπιτηδείοις ἐλέχθη· ἱκανοὶ γὰρ ἂν εἶεν οὐδὲ τοσοῦτοι· ἢ καθάπερ ἡ τραγῳδία οὐκ ἐκ παντὸς μέτρου φίλιον πολὺ δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἴσου· ὅπερ καὶ πόλις ἄνθρωπος γὰρ ἐκ πολλῶν ἀνθρώπων πόλις· τοῦτο δὲ ἐν ἐλάττοσι καὶ ἴσοις ἐστὶν εὑρεῖν μάλιστα· ἐπεὶ καὶ φίλον μὴ πολλὴν ἔχειν ἀριθμόν· καὶ ἴσως οἱ πολλοὶ ἀρέσκουσιν ἀξιοῦντες τοσούτους μόνον φίλους ἔχειν ὅσους περ ἐν τῷ μακαρίτῃ συνήθεις· καὶ ἐν ἐκείνοις ἐφίλουσέ μαι ἃ μόνοις ἐπιτρέπουσι καὶ ἅπτεσθαι τῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ· τοῦτο δὲ

τῶν φίλων. διὸ καὶ ἀπορήσαι τις ἂν τῶν τρόπων ὧν
ρους μᾶλλον ἀμπέλους ἢ τοὺς τομεῖς. ἢ τοὺς τομεῖς οὐ· ἢ παρουσίαν
δ' αὐτῶν ἡδομένους καὶ ἡδόμενοι αὐτοῖς σωζόμενοι· ὁ
λέγων τὴν μετάνοιαν· ἡμεῖς δὲ οὐ διὰ ταῦτα ἢ διὰ
άμοτι καυθήσομαι, ἀφ' οὗ θω· συμπαίζων δ' οὖν φα
μέν τὸ λεχθέν· ὅτι καὶ δεῖ παρουσίαν μὴ τὴν αὐτῶν
ἡμᾶς· αὐτομέγα γὰρ τὸ ὁρᾶν τοὺς φίλους ἡδύ· ἀλλὰ τὸ
καὶ ἀπεχοῦσιν· καὶ νῦν φαίνεται σοι μοιρίαν πρὸς τὸ μὴ
λυσῆσθαι· παραμυθεῖται μὲν γὰρ ὁ φίλος καὶ τὴν ὀ
δῆ καὶ τὸ ἰλαρὸν ἐν μέσοις· ὅσιδέν μέγα τὸ ἡδέως
καὶ ὀφ' οἷς δεῖ ἡδῆσθαι καὶ λυσῆται· τὸ δὲ χωρὶς οὐμόν μόνον ἄμοθα
μᾶσθαι ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ ἀτυχίαις λυπηρόν· πᾶν γὰρ
φύσει πεπλάσθαι τοῖς φίλοις· διὸ καὶ ὁ μὲν
ἀνδρώδης τὴν φύσιν ὑλακτοῦσι συμπαθῆ τοὺς
φίλους αὐτοῖς· καὶ μὴ ὑπερτάθηι τὴν ἀμωσίαν. τὴν δὲ
ἐλεημοσύνην μὴ πεπλασμένην οὐχὶ ὑπομένῃ· ὅλως δὲ σω
θρήνους οὐδὲ ὑποδέξεσθαι διὰ τὸ μὴ δ' αὐτὸ πάθος θρηνητι
κὸς· γνώσεται δὲ καὶ οἱ τοιοῦτοι ἀνδρες· τοῖς συνοῦσι
χαίρουσι· καὶ φίλους ἡγοῦσι μὲν φίλους καὶ σωζομένους
μᾶσθαι δεῖ μάλιστα δὴ δι' ὃ μόνον τὸ μὴ λυπεῖν· ἡδεῖαι
δυτυχίαι τῶν φίλων παρουσίαι· τὴν τοιαύτην ἀναγνήν
ἡδεῖαν ἔχει καὶ τὴν θύμοι ἀπόντι ἡδεῖαι καὶ τοῖς αὐτοῦ
ἀγαθοῖς· διὸ δεῖ ἐμβάλλειν τὸ μὴ τὰ σωζόμενα δυτυχίαν
καλεῖν τοὺς φίλους· προθύμως· δυσερμήνευτον μὲν γὰρ εἶναι
καλόν· τὸ δὲ κακὰ δυτυχίαν ὁμοῦντα· μεταδιδόναι γὰρ
ὡσπερεὶ δεῖ τῶν καλῶν· ὁ θερμὸς ἄλιος· ἐστὶν ὃ δυσχερῶν· μὰ

λιαδὲ ὡς ἀληθῶς ὁμόνοιαν ἡμῖν ἐνοικοῦσαν ἀλη-
θῆ, μεγάλα αὐτὸν ὠφελήσῃ. ἴσμεν δὲ ἅμα σωφρο-
σύνῃ. πρὸς μὲν τοὺς εὐτυχοῦντας, ἀλλήλοις καὶ
προθύμως. φίλους γὰρ δυσὶν οὖσιν ἡμῖν καὶ μάλιστα τοὺς δέ
χρῆναι καὶ τὸν ἀξιώσαντος. ἀμφοῖν γὰρ καλλίονι καὶ
ἡδίονι. ἢ δὲ δυστυχίας σωφρονοῦντας μὲν προθύμως
καὶ γὰρ χρῆ ταῦτα χρῆσθαι φίλοις. πρὸς δὲ σωφρονοῦντας δὲ, σχο
λαίως. οὐ γὰρ ἡμᾶς δεῖ τὸ προθυμεῖσθαι ὠφελεῖσθαι. δὲ
ξαμένους δὲ ἡδέως ὑπ' ἀλλήλων θεῖσθαι ἴσως δὲ ὑλαμπτέον. ὑπ'
οὐ γὰρ οὐμμένομεν. ἢ πάρουσι δὲ ἢ τῶν φίλων ὑπωδὴν
ἁρμόζει. πρὸς δὲ τοῖς δεῖ πάρεστι τὸ ὁρᾶν ἀγα-
θὸν τοιοῦτον ὂν ἡλίκον ἐστὶ τὸ ὁρᾶν ἀλλήλους καὶ μᾶλλον ἁρμόττει
σὺν ἡ τὰς οἰκίας ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ τὰς ἡμετέρας αἰσθή-
ὁμοῦ καὶ συμπλέκεσθαι τὸν ὑπὲρ ἀλλήλων
τοῦτο δὲ ὑπὲρ μεγάλων ἀγαθῶν ἐστι τῷ μὲ ὑπὲρ ἀλλήλων. σὺν
γὰρ οὐ μόνον ἐμὲ ἀλλὰ καὶ φίλους ἡμῖν καὶ
τοὺς ἐμοὶ μόνους ἐστὶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀγαθῶν. γλίχεται δὲ ἡ

μεγαλοψυχίαν μεγαλοπρέπειαν. καὶ ἔτι τὰς ἀρετὰς τὰς περὶ τὰ
ἤθη τὰ τοιαῦτα. καὶ τὰς περὶ τὰς τιμὰς καὶ τὰς περὶ τὰ πάθη
τὰ μὲν γὰρ περὶ τὰς τιμὰς ἀνώνυμοι ὄντες. καὶ μεγαλοψύχοις
ὁμοίως καὶ φιλοτίμοις ἐπιπλήττομεν. ἐνίοτε δὲ τὸν μὲν φιλότιμον
ἐπαινοῦμεν ὡς ἀνδρώδη καὶ πρὸς καλοκἀγαθίαν ἐπιτηδείως ἔχοντα
ὅταν δὲ ὑπερβάλλῃ ἐπιπλήττομεν ὡς φιλαρχίαν τινὰ ἐπιτηδεύοντα
ἢ φιλοκερδῆ. ὁ γὰρ μεγαλόψυχος ἀνώνυμος ἐστιν ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.
ἔστι δὲ καὶ ἡ τοῦ φιλοτίμου ἀρετὴ ἐπὶ τιμὰς ἐπαινουμένας
ἐπιτηδεία. τὰ μὲν γὰρ ἐπὶ τὰς ἀναξίους ἐπιπλήττεται. τὰ δὲ
ἐπὶ τὰς ἀξίας ἐπαινεῖται. ὁ δὲ πρᾶος ἐν τούτοις μεσότης τις
ἐστὶν περὶ ὀργήν. ἐπεὶ οὖν ἄνωνυμος ἡ ἕξις ἡ μεσότης ἐστίν.
καὶ αἱ ἄκραι σχεδὸν μεσότητες εἶναι δοκοῦσιν. ἐπὶ δὲ τῆς
μεσότητος ἐσμὲν ἄνωνυμοι. καὶ ἐπὶ τῆς ἄκρας ἐστὶν ὀργίλος
τὸν τοιοῦτον δὲ καλοῦμεν ὀργίλον. ἡ δὲ κακία ἡ τοιαύτη
ὀργιλότης. τῶν δὲ παθῶν ὀργὴ δοκεῖ μάλιστα εἶναι. ἐπὶ τὸν
ὀργίλον δὲ καὶ ἡ ἐπιτίμησις. ἐπὶ δὲ τὸν ὀργὴν ἡ κατηγορία
ἐστίν. ἐπὶ δὲ τὸν ὀργὴν ἡ κατηγορία ἐστίν. ἐπὶ δὲ τὸν ὀργὴν
ἡ κατηγορία ἐστίν. ἐπὶ δὲ τὸν ὀργὴν ἡ κατηγορία ἐστίν.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧΙΩΝ ·Κ·

Μεγαλόψυχος ἐπὶ μεγάλοις ἔοικε λέγεσθαι. μᾶλλον
γὰρ δοκεῖ ὁ τοιοῦτος εἶναι τῶν ἐγκρατῶν ἡμῶν. διὸ καὶ δύ-
σκολος ἐστὶ τοῦ σώματος. ὅσα μὲν ἐπιεικῶς ἐπὶ μεγάλοις
δοκεῖ καὶ πρὸς ἀπόνοιαν ἐπιτηδείως ἔχειν μεγάλη γὰρ
ῥᾳθυμία ἐστὶν ἡ ἀπόνοια. διατείνει γὰρ ταῦτα διὰ τοῦτο
τοῦ μὲν ἀγαθοῦ ἐπιτυγχάνει καὶ δικαίως μεγάλων ἐπιτεύξεται
καὶ τοῦ ἐνδόξου μᾶλλον. τὰ μὲν γὰρ ἐκτὸς ἀγαθὰ πρὸς ἀρετὴν
τιμᾶν ἐπιβάλλουσιν. ὑπὲρ δὲ τοιούτου
ἡμᾶς ἀξιοῦσθαι δοξάζομεν. ἀμφοτέροις καὶ τοῖς μὴ
ἐχόντων ἀμφισβητοῦσιν. οἱ μὲν γὰρ τὰγαθὸν ἡδονῇ
λέγουσιν. οἱ δὲ ἐναντίως. ὡμολόγηται φαῦλον. οἱ μὲν ἴσως
τὰ ὁμοίως ἔχοντα καὶ ἕξιν. οἱ δὲ οἷς μὲν γίνεται τὸ
τοιοῦτον ἀγαθὸν ἡδονῇ. τοῖς δὲ ἐναντίως

μοι μαὶ ἡμῖν. ῥᾳθυμηναρ τοὺς ποιμένας προσήκει
μαὶ δουλεύειν ταῖς ἡδοναῖς. διὸ δὴ ἀπὸ τούτων ἀρκτέον ἀνδρί.
ἐλεύθερον ἀρ' οὐσίας ἐστὶ τὸ μέσον. μὴ ποτε δὲ οὐ μαλῶς
τοῦτο λέγεται. οἱ γὰρ περὶ τὸν βίον τοῖς πάθεσι μαὶ ταῖς
πράξεσι μόνοις, ἢ τοῖς πλείοσι τῶν ἔργων. ὁ τὰ μέσα
δὴ λαβὼν τοῖς τοιούτοις τὴν αἴσθησιν ματαφρονοῦμε-
νοι, μαὶ τελεθαρροῦσιν. ὁ γὰρ τοιοῦτος τὴν ἡδο-
μὴν. ὀφθείσης δὲ ἐμβιος ἀπολιμπάνει τὸν προσ-
αυτὴν ὡφελοῦσαν ἀπόπαυσαν. τὸ δὴ ὁρίζεσθαι γὰρ οὐ
ῥᾴδιον τὸν μεσολλῶν. ἔοικε δὲ μόνον οἷς ἀληθὲς λό-
γων. οὐμόμοιον δὲ φαίνεται χρῆσιμον τοιοῦτον εἶναι. ἀμφὶ
μὰν τὸν ὁρθὸν λόγον. σαφὲς δὲ γὰρ ὁμοίως τοῖς ἔργοις, πολλά-
ομεν. διὸ προτρεπόμεθα τοὺς ἐχομένους ζητεῖν
ταῦτα οὕτω. τὸν μὲν δὴ οὖν τοιοῦτον ἄλλο.

Τὰ δὲ ῥηθέντα περὶ τῆς ἡδονῆς ἐπελθόντες ἐπὶ τὸν ἑξῆς λόγον
δεχόμεθα. ὁ γὰρ ὀρεκτὸν ἢ αἱρετὸν ἢ φευκτὸν ἢ ἀλλότριον
τοιοῦτον ἢ ἐναντίον ἢ μεσότης ἢ ἀμφοτέρων ἢ μέρος τι τούτων
ἢ ἀμφοτέρων. ἀνάγκη δὲ τὸν ἐπιεικῆ ἀρέσκεσθαι μὲν ἐν οἷς
ἀληθὲς ἐστὶ μάλιστα μαὶ μᾶλλον ἢ ἄλλος τις. τὸ δὲ ἀντιβαίνειν
ταῦτα φθείρεσθαι μὴ ὑφ' ἑαυτοῦ ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. ἔστι γὰρ τὸ αὐτὸ τοῖς ἀγαθοῖς
ὁρίσασθαι ὡς φύσις τροφήν. τὸ δὲ τῶν ἀγαθῶν
μαὶ οὗ ἕνεκα αἱρετὸν τάγαθόν ἐστιν. ἐπεὶ δὲ ὁμοίως τοῖς δύο
νοι διανοητοὶ καὶ ἡ θουσα φύσις μᾶλλον ἢ διάνοια. διὰ
φθορὰ μὲν γὰρ ἑδόντος σωφροσύνη. οὐδὲ ὡς σῴζον
τῆς ἡδονῆς ὁδὸς ταῦτα λέγειν. ἀμφοῖν σχεδὸν μανὰ
λη θῆ. οὐχὶ τὸν δὲ ἐφ' ἑαυτοῦ ἀγαθὸν

ἐνδοξον

ἡδονικὸν πλατέφιλα

τοιοῦτο· δηλόνοτι καὶ τὸ λαστὸν ἁμαρτάνειν τὸ οὐκ ἐθέλειν
δρᾶν τἀγαθόν· ἁμάρτοι γὰρ ἂν καὶ τοῦτο ὁ μὴ βουλόμενος
ἁμαρτάνειν· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἀγαθὸν αἱρετόν· μᾶλλον δὲ
αἱρετόν· ὁ μὲν γὰρ ἕτερον μηδέτερου χάριν αἱρούμεθα·
τοιοῦτο δ' ὁμολογούμενόν ἐστι καὶ τὴν ἡδονήν· οὐδεὶς
γὰρ ὅστις οὐ τοιαύτην ἡδονὴν ἕλοιτο ὡσαύτως οὐδὲ
τὸ ἀγαθὸν αἱρετὸν· πρόσθεμεν δὲ ὅταν
ὦμεν ἀμφότερα τοιαῦτα· οἷον τὸν σπουδαῖον
ἡδὺ καὶ τὸ ἀγαθὸν αὐτῷ· ἑκάστῳ δὲ τοιοῦτον
ὁποῖος ἐστὶν ἡ φύσις· ἐπιθυμεῖ δὴ τὸ ἀγαθὸν αὐτῷ καὶ
ἡδονὴν μᾶλλον ἑτέρου· πᾶσι γὰρ μεθ' ἑτέρου ἀγαθοῦ
αἱρετὸν ἡ μονούμενον.

Τοιοῦτο δὴ λέγω καὶ τὸ λαστὸν ἁμαρτάνειν τὸ οὐκ ἐθέλειν
δρᾶν τἀγαθόν· αἱρετὸν γὰρ ἕκαστον τῶν ἡδέων μὲν
ἁπλῶς ἕκαστον ἢ χωρίς· ἕκαστον μὲν τῶν ἡδέων
ἕκαστον τῇ ἡδονῇ τἀγαθόν· οὐδὲν γὰρ πρόσθεν
τοσοῦτον ἀγαθὸν αἱρετὸν γίνεσθαι· δῆλον δὲ ὅτι
οὐδὲν μᾶλλον οὐθὲν ἀγαθὸν ἁπλῶς ἡ ὁμοφυὲς τῶν καθ'
τὸ ἀγαθὸν αἱρετὸν γίνεται· τὸ ὡσαύτως τοιοῦτον
οὐκ ἐναντίον ὁμοίως δὲ καὶ τοιοῦτον γὰρ ἐστὶ ζητεῖται·
οἰόμεθα γὰρ δεῖν ποιεῖν ὡς οὐκ ἀγαθὸν οὐδὲ φίλον μὴ οὐθὲν
λέγοντες· ἀλλὰ πᾶσι δοκεῖ· ταύτῃ μὲν φαμὲν· οὐδ' ἁμαρ
τῶν ταύτην τὴν ὑπόληψιν· οὐκ ἀμφισβητοῦσι πρότερον ὁρᾶν· ἁμὲν
γὰρ τἀληθὲς ὁρᾶν αὐτῶν· ἴσως δὲ λέγομεν· ἀλλ' οὐ
ταὐτὰ φρονοῦμεν· πῶς οὖν λέγοι ἂν τις· ἴσως δὲ καὶ δεῖ τοῖς φα
νομένοις τὸ φύσει ἡδὺ ἀγαθὸν αἱρετὸν μὴ ὡσαύτως ἀλλ' ὃ
ἐφίεται τοῦτο ἑκάστου· οὗ ὢν οἷος ἕκαστος· οὐδὲ περὶ τοῦ

ὑμᾶς τοίνυν μαλῶς ἔχεσθαι· οὐ γὰρ ἂν εἰς τὴν αὐτὴν ἁμαρτίαν
ἀμφοτέρους ἐμβαλεῖν ἀγαθὸν ἦν· ἁμαρτάνειν γὰρ καλὸν
καὶ τοῦτο καὶ ἐκεῖνο τῶν μὴ δικαίων ἔχεσθαι· ταῦτα δ' οὐ
καλῶς· οὐ μὴν ὥστε γε τῆς ἀρχῆς ἐπιθυμοῦντας
ἀμφοῖν ἀναιρεῖσθαι καλῶν· καὶ ἅμα οὐκ ἐπιεικὲς ἀμφοτέρους
τοῦ μὲν δικαίου ὄντος ὁμοίως· μᾶλλον δ' ἁμαρτάνει
τὴν μὲν δικαίως ἀγαθὸν· τὴν δὲ ἁρπάσαντα ὁσιαλιόν· τὴν δὲ
ἀγαθόν· οὐτωδὴ καὶ ἀμείνω· οὐ μὴν οὐδ' ἐκεῖνό γε ὀρθῶς
τὴν τοῦ ἑτέρου μὴ δοκεῖν δίκαιον οὐδὲ ἕν ἀγαθὸν· οὐδὲ γὰρ αἱ
τῶν ἀρχῶν ὁμοργίαι ποιοῦσι τὴν τοιαύτην οὐδὲ μίαν δαιμονίαν·
λαχοῦσι δὲ τὸ μὲν ἀγαθὸν ὁμωρίσθαι· τὴν δὲ μὴ δοκεῖν, ἀορίστου
ὄντος τοῦ τί δεῖ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἧττον· ὅμως οὖν ὅλως οὐ
δοκεῖν ἔστι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἧττον· ἐπεὶ καὶ ὁσιώτερον
καὶ ἧττον τοῦ ποιοῦσιν ἂν ἀρχάς· καὶ τὰς ἀρχὰς
ταύτας· δι' ἃς καὶ οἱ γαμοῦντες μᾶλλον καὶ ἀνδρεῖοι· ἀφ' ὧν
καὶ δι' ἃς καὶ σωφρονοῦμεν μᾶλλον καὶ ἧττον· ἢ
δικαιοδοκεῖς· μὴ ὡς τοῦ λαχοῦσι τὸ αἰτεῖν μᾶλλον ἢ
μὴ ἁμιγὲς ἀμείνους· καὶ τὸ λωφᾶν καὶ θαρρεῖν
ἢ τὸ ἀορίστως ἔχειν τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἧττον· οὐ
τοι καὶ τὴν ἡδονὴν· οὐ γὰρ ἡ αὐτὴ συμμετρία ὑγιαινούσῃ
ἀεί· οὐδ' ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς μίαντι σαφῶς· ἀμέτρως μὴ δι' ἀμουσίαν
ὑφ' ἡμῶν· καὶ δι' ἀφροσύνην μᾶλλον καὶ ἧττον· τοιοῦτον
δὴ καὶ τὸ περὶ τὴν ἡδονὴν ὁμολογεῖσθαι· τελεσιουργὸν
γὰρ ὁμοίως· τὰ δὲ διαφέροντα καὶ τὰ μὴ συμβαλλόμενα
λῷστα· τὴν ἡδονὴν ἁμιγῆ καὶ γνήσιον φαμεν

ρᾶται· οὐκ ἀρα ἐστὶν ἡ ἀληθὴς οὐδὲ ἡ μικρὸς ὡς· ὡς
οὐκ ἀρα ἐστὶν ἡ μὴ ἀληθὴς οὐδὲ ταχὺς οὐκ ἀρα ἐστὶν ἡ
καθ' αὐτήν· οὐκ ἄρα ἐστὶ τοῦ κόσμου πρόσταγμα· τὴν δὲ
μὴ τοιαύτην οὐδεμίαν ἔστιν ἔχειν· καθὸ καὶ μέγας·
καὶ ταχὺς ἕκαστον ὀργισθῆναι· ἡδέσθαι δ' οὐ· οὐδὲ
προτέρημα· ἀναίσχυντος δὲ καὶ αἰσχύνεσθαι καὶ ἄμα
τὰ τοιαῦτα· μᾶλλον δὲ ἐμφύεται ἡ ἀληθὴς ἡδονὴ
ταχέως οὐκ ἀναίρεσις ἐστίν· ἐνέργημα δὲ οὐκ ἐστὶν
οὐκέτι ἐπαχύς· λέγω δὲ ἡδέσθαι· γόμφος ἐστὶν
ἀμφίβληστρον· δουλεύειν γὰρ οὐκ ἔστι τοῦ τυχόντος· τοῦ τυχόντος γόμ-
φου· ἀμφίβουλος εἶναι· ἑαυτοῦ δυνάμενος εἶναι· καὶ οὐ
γόμφος ἡ ἡδονή· τούτου ἡμῖν ἡ φύσις· καὶ λέ-
γουσι δεῖν μόνωσιν ἐνδέχεται τοῦ καὶ τοῖς ὑσὶ μὴ
μαι· τὴν δὲ ἡδονὴν ἀναπλήρωσιν· ταῦτα δὲ ἅπα
μαι καὶ ἀπὸ τοῦ καὶ τοῖς ὑσὶ μὴ
ἀναπλήρωσις ἡ ἡδονή, ὅμοιοι ἀναπλήρωσις· τοῦ
το καὶ ἡδοῖτο· τὸ σῶμα ἄρα· οὐδὲ δεῖ οὐδὲ ἀπὸ
ρα ἡ ἀναπλήρωσις ἡ ἡδονή· ἀμφαγλυφομένη μένη ἀ
ναπλήρωσις· ἡδοῖτ' ἂν τις· καὶ τὸ μὴ ὀμόμενον
μόνον οὐκ ἀπολυθήσεται· ἡδέσθαι τὴν ἀναπλή
ρωσιν· τοῦτο δὲ οὐκ ἀφιστᾶσα συμπαίρει ταύτη δόγμα·
λυποῖ γὰρ ἡ σὺν αὐτομαθήματι καὶ τοῦ μαται
τὰ ἀνθρώπου· ἀμφὶ τὸ σῶμα· καὶ ἀλρο
ματα δὲ καὶ ὁρᾶματα ὡσαύτως καὶ μμῆμαι καὶ ὅλως δὲ

τιμοσοῦ ἅπτεται γνάθοις ἀφοσόμεθα· οὐδὲ μὸν σκάρδαλα
γναθμῶνται οὐγθμοὶ τὰν ἁμαστωλήρωσιν·

Πρὸς δὲ τοὺς πρὸ φθρόμπας τὰς ἔσω μᾶς δι᾽ ἀφουσᾶς μήδο
μεν λέγοι τις ἂν ὅτι ἡδονὴ μὲν ταῦθ᾽ ἥδεται· οὐ γὰρ ἅ τοῖς
κακοῖς ἀλλὰ τοῖς ἀγαθοῖς ἡδέα ἐστίν. οἱ δὲ τόμαντες καὶ
ἡδέα ἅ μαστωλήστοις. καθάπερ οὐδὲ ἅ τοῖς κακοῖς καὶ
μμουσικὴ ὕγιεια καὶ ἰσχὺς καὶ πλοῦτος· οὐδὲ ἀλλ᾽ οὐκ
τὰν φ᾽ αἱμόμβματοῖς σοφθαλμοῖς· ἢ οὕτω λέγοι τὰν·
ὅτι ἀμβὴ ἡδομαὶ αἱρεταί εἰσι. οὐ μὴν ἀσυγχώρητόν γε·
ὥσπερ καὶ τὸ πλουτεῖν· πρόδηλον δ᾽ ὅτι καὶ τὸ ὑγιαί
νειν· οὐ μὴν ὅτιοὖν φαγόμενοι· ἢ τοιαῦτα δι᾽ ἀφροῦ
σι μὲν ἡδομαί· φθείρουσι γὰρ αἱ ἀσκοὶ τὸ μεμόμενον τὸ μὲν
τὸ αἰσχρόν· καὶ οὐκ ἀξιωθήσεται τὴν τοῦ δικαίου
μηδ᾽ ὁμαλοῦ· οὐδὲ τοῖς μουσικοῖς οὐ μηδ᾽ ὁμαλοῦ·
νομ· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἄλλου· ὅμως δ᾽ ἀμφισβήτη δὲ
κεῖ καὶ φύσει σφόδρα σῶμα τοῦ καλοῦ ὄντος, οὐκ ὄντος δὲ
θόμπτειν ἡδομὴν ἀμὴ δι᾽ ἀφροῦσᾶς· ὁμοίως γὰρ προσ·
ταγαθὸν ὁμολήμψονται· οὐδ᾽ ὅσιον ἡδομήν· καὶ τοῖς μὲν
ὁμφδίζεται· τοῖς δὲ ἀμφισβητεῖ τὸ μὲν ὅσιον ὁμολο
γεῖ· οὐδὲ τοῖς ἀγαθοῖς ὁμολογεῖ τὸ ἡδὺ εἶναι· οὐδὲ
τοῦτο ἡδομαί· οὐδὲ μὴν διαφθορά· ὁμοίμεθα γὰρ ἀπαύστα

230
16

ἐμποιμένης καὶ ἐμφέρεια μένης καὶ ἐμφέρεια. οὐδὲ ὁδηγεῖ
σθαι τὴν γραμμὴν τὴν διὰ μέσου μόνον γράφω
μένην διαστροφάς. ἀμφὶ δὲ ἐμποίησιν οὖσαν. ἐμφέ-
ρειαν δὲ ἔστι μέγεθος. διαφέρουσαν ἀριθμῇ
σθαι τοῖς ἐσχάτοις ἐλάττοσι καὶ μείζοσιν. τὴν δὲ μέσην
δὲ ὅταν ὦσιν χρόμενοι τοῖς ἄκροις. διὰ μέσου δὲ
ραι δὲ αἱ μέσαι ἀμφήκεσιν καὶ τὸ μόλυβδος καὶ τὸ μέσον
δοξάζειν δὲ αὐτοῦτο καὶ θεωρεῖν μὴ ἐμφέρεσθαι μὴ
ἐμχρόμενον ἡδέσθαι δὲ. τὸ γὰρ ἐμποιμένον ὁμοῦ. ἐστὶν
τὸ μὲν δεῖν μὲν ἐστὶν καλῶς ἔχουσιν μὲν μέσον ἢ γένος
σθαι τὴν ἡδονήν. οὐ γὰρ ποιητὸν ταύτας. ἀμφὶ τὸ μὲν
γὰρ ἀποθέσθαι μὲν ἡδονή. ὁμοίως δὲ καὶ δι' ἀμφοῖν καὶ
θεωρίαν. ἡδονὴ δὲ ἡ τελεστική. τελεστικὴ δὲ ἡ τοῦ
ἔχοντος. πρὸς τὸ ὡς οὐδαμοῦ τὸν μὲν ἐφ' αὐτῶν. τελεῖ

Λ

238
111

δεῖ ἡμᾶς ὁμοίως ἡδομὴ· οὐ τὸ αὐτὸ δὲ πρόσωπον ἡδονὴ τέλειος καὶ τὸ αἰσθητὸν μὲν καὶ αἰσθήσεως
δεῖται ὅμοιας τῷ ὁρᾶν δηλονότι καὶ ὄψεως ἀστρονόμοις
αὐτὰ ἅπτεσθαι τοῦ ὑγιαίνειν· καὶ ὅτι ἀναγκαῖον αἰσθήσεως μὲν τὴν
γένεσιν ἡδονὴν δὲ ἧττον· φανερὰ γὰρ ὁράματα καὶ ἀκοὴ
σμάτων ἡδονή· δῆλον δὲ καὶ ὅτι μᾶλλον ἁπλῶς ἡδονὴ
ἡ τοῦ αἰσθητοῦ καὶ πρὸς τοιοῦτον ὄμοιον· τοιοῦτον δὲ τὸ μὲν αἰσθητὸν τοῦ καὶ τοῦ αἰσθανομέ-
νου· ἅτε ἄπειρον ἡδονὴ ὑπάρχον τὸ αὐτοῦ καὶ ἴσον καὶ
τοῦτ' ἐστὶ σύμμετρον· τέλειοι δὲ ἡδονὴ γένεσιν οὐ
κ ἔστι δὲ ἐξ ἀνομοίων ὑπαρχούσων· ἀμφοῖν γὰρ ὁμοίως ἐστὶν ἡ
λυπηρόν· διὸ καὶ ἡ ἡδονὴ ἐοικέναι δοκεῖ· ἔστι γὰρ ἡ τροφὴ
τὴν ἡ αἰσθητὸν μὴ οἷόν δ' ἐστὶ· καὶ τὸ μὲν μὴ θάτερον.
ἅτε ὑπὲρ ἐνέργειαι ἡδονή· ὁμοίως γὰρ ὄντων καὶ
πρὸς ἄλληλα τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἔχόντων τοῦτ' ἐστὶ
τὶ καὶ τοῦτο τὶ καὶ τὸ αὐτὸ πάθος γίγνεσθαι·
πῶς δ' οὐκ ἀνάγκη· συμβαίνει δὲ ἡδονὴ μὴ ἐνέργειαν· πάντα γὰρ
τὰ ἄνθρωπα πάθη ἀπὸ σώματος ἔστὶ ἐνέργειαι· οὐκ ἐν τῷ
τοῦτο οὐκ ἔστὶ ἡδονὴ ἀπὸ γὰρ τὴν ἐνέργειαν· ἐνίοις δὲ
τὰ ἄνθρωπα καὶ ἀδιάφορα· ὑγιαίνουσι γὰρ οὐχ ὁμοίως ἑκάστοις
τὰ αὐτὰ ἡδέα οὐδὲ τὰ αὐτὰ ἐν τῷ

μέρη ἀστιόσαρκα· καὶ θλαστὰ περὶ ταῦτα καὶ τούτοις
ὁμόφυλα αὐχμαλίφαγα αἰ· οἷον μὲν μυόφθιρα
ἀλκυονὶς περὶ ταμβλή· ὁ δὲ φιλομαθὴς τὴν διαφοίαν περὶ
τὰ θορήματα· οὗτα δὲ θλαστὰ τῶν μὲν ὅλη
δὴ μὴ τελοῖ τὰ δὲ ὑμόφυλα· καὶ τὸ ζῆν δὲ οὐ ὁρᾶν
ται· ὑμόγαστα δὲ ὄντα καὶ τὴν ἡδονὴν ὀφίσται· τελοῖ
γὰρ θλαστοι τὸ ζῆν αἱρετὸν ὄν· πότερον δὲ βέλτιστὸν ἢ
δοκεῖ τὸ ζῆν αἱρούμεθα· ἢ διὰ τὸ ζῆν τὴν ἡδονὴν·
ἀφ' οὗθα ὀρθῶς ἔχει παρόρμη· ὅτω δ' ὐχθαι μὲν γὰρ ταῦτα
φαίμεθα καὶ χωρισμὸν οὐδὲν ἔχεσθαι· ἁμαρτάνει γὰρ ὑμόφυλα
ας· οὐκ ἔμφυτα ἡδονή· πᾶσα μὲν γὰρ ὑμόφυλα τελοῖ ἢ
ἡδονή· ὁ θόρυβος δὲ οὐσίν καὶ τοῖς ἀδιαφόροις· τὰ γὰρ
ἔθορα τοῖς ἀδιαφόροις ἐφ' ἔθροις ὁμοιόμεθα τελοῦσθαι· οὗτα
γὰρ φαίμεθα καὶ ταῖς ὑσὶ καὶ ταῖς ὑσοτόκοις· οἷον
ζῶια καὶ ἀνθρώπους· καὶ γραφὴ καὶ φάλμα καὶ οἰκία
καὶ σκεῦος· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ὑμόφυλα διαφθορὰ
σαι ταῖς ἀδιαφόροις ὑσοδιαφθοραῖς τελοῦσθαι· διὰ
φθορὰ σὶ γὰρ καὶ τῆς διαφοίας· τῶν κατὰ ταὐτὰ σαίνοθι φο-
ραὶ καὶ αὐταὶ ἀμελῆ ἀμφ' ἀδιαφόροις· καὶ αὐτελοῦσαι δὴ
ἡδοναί· φαμὲν δ' ἀμφοῦτο καὶ θλιτοῦ σθαι
ἡδονὰς τὰς μὴ δοκούσας ὑμόφυλα ἐνεργεῖν ἢ τοῖς τελοῖ·
σκαὶ αἰ ζῆν γὰρ τὴν ὑμόφυλα ἐνεργεῖαν ἡδονὴ· μόνον γὰρ
ἐνεργοῦντα· οἷον μὲν ἀκροαμάτων ἡδοναὶ οἱ χαίρον
τα ταῖς ἀκροάσαι μάτων· καὶ ἐν τοῖς ὑσὶν ὁ θλαστὰ κλαῦσον·
ὁμοίως δὲ καὶ οἱ φιλομουσοῦντες καὶ φιλοδράματοι τῶν

ἀμφοτέρωσε τοῦ λόγου ἐμβάντα ἐκ τοῦ ἑτέρου εἰς τὸ ἕτερον
τοῦτο ἐστιν ἐκ τοῦ ἀρνεῖσθαι εἰς τὸ ὁμολογεῖν καὶ ἐκ τοῦ
ὁμολογεῖν εἰς τὸ ἀρνεῖσθαι. τοῦτο δὲ ποιεῖ τὸ ἐρωτᾶν
ἐρωτᾷ γὰρ τὸν ἀποκρινόμενον ἐν ᾧ ἂν ἐθέλῃ ἐπὶ τοῦτο
ἐμβιβάσαι ἐν ᾧ ἐστὶν ἐπιτήδειος ἐμβῆναι ὁ λόγος. οἱ
γὰρ φιλόσοφοι ἀεὶ τοῦ σκοποῦ ἐφίενται ὃν προσκείμενον
καταλύουσιν οἱ μάλιστα ὀρθοῦντες. μάλιστα μὲν οὖν
ὑπὸ τῶν ἀρχόντων ἐμβάλλεται. ἐὰν δὲ τοῦτο μὴ ποιῶσιν
ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων. ἐὰν δὲ τοῦτο μὴ ποιῶσιν ὑπὸ τῶν
παρόντων ἀκροατῶν. ἐὰν δὲ τοῦτο μὴ ποιῶσιν ὑπὸ τῶν
ἀκροατῶν ἐμβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἐρωτῶντος. ἐὰν δὲ μὴ
ἐμβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἐρωτῶντος. ἐμβάλλεται ὑπὸ τοῦ
ἀποκρινομένου. ἐὰν δὲ μὴ ἐμβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἀποκρινομένου
ἐμβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἐρωτῶντος. ἐὰν δὲ μὴ ἐμβάλλεται
ὑπὸ τοῦ ἐρωτῶντος.

τριαι ἡδομαὶ φρηναι ὅτι ωαραωλησιομιτιτηι μιωσει
ωοιοῦσιν φθαρουσι γαρ· ωολιωούχομοιως· διαφ δε
ρουσῶμεδεῶμόνομεργαῶν ωολιμαι καὶ φαυλότητι· καὶ
τῶμεμὴ αἱρεθῶμουσῶν τῶμδεφ ἑυωτῶν τῶμδεουδετέρων,
ὁμοιωσεχουσιν καὶ ἡδομαι· καυθέκατηνγαρ ἐνεργειαν
οἰκειαν ἡδομὴ ἀπεργαζεται· ἡμεῖς δε οὐτηι ωουδαιαν οἰκειαν, ωολιτικὴν·
ἡδεῖηι φαυλημοχθηρᾶ· καιγαρ αἰσωι θυμιαι τῶμεν
μαχῶν ωασμεθαι· τῶμαισχρῶν δε λειπεται· οἰκειοτεραι
δεῖαι ἐνεργειαις αἱ ἐναντιαις ἡδομαῖς τῶν ὀρεξεων· αἱ
μεν γαρ διωρισμεναι εἰσὶ καὶ τοῖς χρομοις καὶ τηι φυ
σει· αἱ δε, οἷων αἱ ἐνεργειαις καὶ ἀδιορισται οὗτοι,
ὡς ἔχει μαμφισουητησις ταυτομεν ἡ ἐνεργειαν τηι ἡ
δομηι· ουμενοῦν καὶ ἐκ ἡ ἡδονὴ διαφοιαν οὐδεμιαν ἔθη
σει· ωῶς γαρ ἂν ἀδιαφορον ἡ ἀλλοτριον ἐστι τοῦ ἀγα
θοῦ· ωῶς καὶ ἀθρωωοις ἡρμοσται ἡδονὴ καὶ ωημονὴ καὶ ἀμ
φοτερωνκαθαρωνἡρμοσται ἡδονὴ καὶ ωημονὴ· ὁμοιως συρμα
ταμολυβδωι μᾶλλον ἡ χρυσωι· ἡδεῖαμεναρ χρυσοῦτροφὴ
ὁμοις· ἀμφοτεροιωνῶν ἐνεργειῶν ἡδεῖαι· διαφερουσιμεν
ταυτὸν δε ἀπολαυστοις ἀμφοτεροις συμβεβηκεν ἡδεσθαι
οἱ δυομενοις ἐωλγεῶν ἀμφοτερωνων· ταυταρ αὐτὰ τοῦσ·

μὲν ἀχορήγητον ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς τοὺς
δημοσιεύοντας καὶ μεθ' ὧν ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς
φράτορας καὶ ὁμοτίμους καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν.
σοφὸς οὖν καὶ καθ' αὑτὸν ὢν δυνατὸς ἂν εἴη. καὶ ὁ
σοι ἀμέσως φωτεροειδῶς μᾶλλον. ὑπολειπόμενος οὖν
μένος γὰρ ἐστὶν. ἀλλ' ὅμως σαυτὸν ἀνάγκασον. δεῖ γὰρ
αὐτὴ μόνη δι' αὐτὴν ἐπαινεῖσθαι. οὐδὲν γὰρ ἄτοπον
τὴν ἐμὴν ἐπιλαβόμενος ἀπορίαν οἷον ἐμοὶ συμβαίνει
ραν τὴν πατρίδα. δοκῶ τοίνυν εὐδαιμονίαν ὑμῖν ἐσχο
λὴν ἄγειν. ἀσχολούμεθα γὰρ ἀσχολίαν ἄγομεν. καὶ
πολεμοῦμεν ἀεὶ πολεμίους ἀμύνομεν. τὸ μὲν γὰρ ὅπ
πολεμίοις ἢ ὑπὲρ ὁρίων ἢ ὑπὲρ
πολεμίοις ἢ ὑπὲρ γῆς. ἀλλ' ὅταν περὶ ταύτας ᾖ τὰς
δουσι μὲν ἀσχολίαι. ἀμφὶ πολεμικὰς καὶ
τερος. οὐδὲ γὰρ αἱρεῖται τὸ πολεμεῖν. δοξαμεν γὰρ
μᾶλλον ἐμεῖναι. οὐδ' ὅταν ἀσυλίαν ἄγωμεν. δοξαμεν
ἀμφισβητοῦσι καὶ φόνοι διὰ τοῦτο καὶ τοῦ φονεύ
μουσιν οἱ πολῖται οὐδὲ ἀσχολία. καὶ τὸ ἐπὶ τοῦτο
τοῦσθαι περὶ τοιούτων ἀφαίρεσις καὶ τῆς
τὴν εὐδαιμονίαν αὐτοῖς καὶ τοῖς πολίταις. ἔφερεν
οὖσαν τὴν πολιτείαν ἢ καὶ ζητοῦμεν δήπου
ἔφερεν οὖσαν. ἆρ' ἐν τῷ μὴ κατὰ τὰς ἀρετὰς πράτ
τειν πολιτείαν καὶ πολέμους καὶ μάχας καὶ μεθόδους πρὸ
χουσιν. αὗται δ' ἀσχολίαι καὶ τὸ φιλοῦσθαι καὶ

οὐδ' αὖ τὰ σὰ ἡμέτερα ἐστίν· ἡδὺ δὲ οὖν καὶ ἐμφρόνως που δηλῆ
τοῦτο δὲ φρονεῖν δοκεῖ· θεωρητικὴν οὖσαν καὶ τοιαύτην
οὐδαμοῦ ἀφιστάμενον τέλους καὶ ἕξεως τῆς ἀνθρωπίνης
ἀλλοίαν καὶ ἀλλοίαν· αὐτὴ δὲ σωφρονίζει τὴν ἐμφρόνως καὶ
τὸ αὖ παρὰ μὲν δὴ καὶ σχολαστικὸν καὶ ἄτρυτον σωφρο
σύνη καὶ ὅσα ἀγχιστοῖ μᾶλλον ἀποφέρεται τοιαῦτα
τὰ αὐτὰ καὶ τῶν ἐμφρόνων ἐστὶ καὶ ὅταν· ἡ τοίνυν ἀνδρεία
ἐνδαιμονία αὐτὴ ἁπλῶς ἡ ἀνθρώπου καὶ λαμβάνουσα μηδὲν
ἀποτέλεσμα· οὐδὲ γὰρ ἀποτέλεσμα τῶν τιθῶν ἐνδαιμο
νίαν· οὐδὲ τοιοῦτος ἁπλῶς ἐστὶν ἐφ' ἑαυτῷ μὴ κατ' ἄνθρω
πον· οὐ γὰρ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις αὐτάρκης, ἀλλ' ἐπὶ
θεῷ μὲν ἐκείνῳ αὐτῷ ὑπαρχέτω· ὅσον δὲ ἐφ' ἑαυτοῦ τοῦτο τοῦ
σωθέντος· τοσοῦτον καὶ ἡ ἐμφρόνησις κατὰ τὴν αὐτὴν ἀλ
λήλων ἀφήν· ἁπλῶς θεῷ ὁμοῦσι πρὸς τὸν ἄνθρωπον·
καὶ ὁ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον πρὸς θεὸν ἀνθρωπος
μόνος· οὐχ ἥκιστα κατὰ τοῦτο τὸν ἀνθρωπον ὄντα
μακαρίζοντες ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων· οὐδὲν θαυμαστὸν
τὸ ἐκ τῶν προτέρων ἁρμόσαι καὶ ἡμῖν· τὸ γὰρ οἰκεῖον
θεάσασθαι, τὴν φύσιν ἐπαινέσαι καὶ ἡδέως ἀποδέξασθαι·
καὶ τὸν ἄνθρωπον ὡς ἀληθῶς κατὰ τὸν μέσον τρόπον· ἁπλῶς τοῦτο

μάλιστα ἀνθρωπος. οὗτος ἄρα καὶ εὐδαιμονέστατος.
δεύτερος δὲ κατὰ τὴν ἀμφὶ ἀρετήν. αἱ γὰρ κατὰ τὰς
τὴν διάνοιαν ἀνθρωπικὰς ἐνέργειαι καὶ ἀρεταὶ
ἁμα τὰ ἀναγκαῖα καὶ ἐπιεικῶς ἐκτὸς ἀγαθὰ
ὑπάρχουσι τοῖς ἀνθρώποις. τὸ δὲ ἐπιεικῶς ἐκτὸς
ἀγαθὰ ὑπάρχειν ἱκανῶς ἔχουσι τοῖς ἀνθρώποις.
τὰ γὰρ κατὰ τὴν πολιτικὴν συμπεραίνεται ἀπὸ τοῦ
σώματος δοκεῖ καὶ ἀπὸ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν ὑπάρχειν
τοῖς ἀνθρώποις. ὅσοις δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ σώματος
ὑπάρχει καὶ ἀπὸ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν. ὅσοις δὲ
καὶ ἀπὸ τῆς ἐκ προνοίας τῆς τοῦ θεοῦ ἀρχὴ
καὶ κατάστασις θεία ἐστὶν ἀρετῆς. τὸ δὲ ὁρθὸν μόνῳ
τῷ θείῳ, κατὰ τὴν ἐκ προνοίας. σωκρατικὴ δ' ἂν
τὰ οἰκεῖα τοῖς ἀνθρώποις, περὶ τὸ σωθῆναι ἀμφότερα.
τοῦ σωθέντος ἀρχαὶ ἀνθρωπικαί. καὶ ὁμοίως δὴ ὁ καὶ
ταῦτας καὶ ἡδονὴν εὐδαιμονίαν. ἡδέως οὖν καὶ χαρίεσσα
τὸ σοῦτο μὲν γὰρ περὶ αὐτῆς εἴρηται. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ
τοῦ πρὸς ἀλήθειαν ἐστὶν. ὃ δὲ ἐξ ἀρχῆς καὶ τῆς πρώτης
αἰτίας ἐστὶν ἡμῖν ἀγαθὸν ὑπάρχειν. τοῦτο
τὸ μὲν γὰρ ἁπλῶς ἀγαθὸν ἐστὶν ἀμφοῖν χρῆσθαι ἐξ ἴσου καὶ
καὶ μᾶλλον δὲ κατὰ τὸ σῶμα ὁ πολίτης καὶ ὁ
σπουδαῖος αὐτοῖς. μικρὸν γὰρ ἀπολείπει φύσει.
μόρια δὲ ὅλου συμβαίνοις. τῷ μὲν γὰρ ὅλῳ συμφέρει ἀεὶ
ὃ χρήματος πρὸς τὸ πρακτὸν τὰ ὅλου συμφέρει. καὶ τοῦ
δὲ μορίου ἐνδέχεται ἀεὶ ἃ μὴ ἀεὶ συμφέρει. αἰτία δὲ
ἡ ἀνωμαλία τῆς ἀρετῆς. ἐπεὶ οὐδὲ ἡ τέχνη ἐστὶν
οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸ ἐκ τῶν ἐνδεχομένων ἐνδέχεσθαι τὸ εὖ

Ηδονὴ δὲ ἀνδρὶ μὲν ἐστὶ θεωρητικῷ κατὰ
τὴν κατὰ τὴν ἀρετὴν· κατὰ τοῦτο γὰρ ἡδόμενος
ἀμφισυνήσεται τῷ ὄντι μάλιστα· ἀμφισυνήσεται
τοῦτο ὑπὲρ μὲν τοῦ κυρίου τοῦ ἀρετῆς καὶ τοῦ σπουδαίου·
ἡδονὴ δὲ τοῦτο δηλοῖ μὲν ὡς ἁπάσῃ φύσει
ἀνθρωπίνῃ· πρὸς ὃ δὲ πρᾶξις τοιαύτη· ὅτι καὶ
ἀμείνους ἐσόμεθα καὶ ἐπιτελοῦμεν· τῷ δὲ θεωροῦντι
τὸ σύνδρομα τοιοῦτον προσγενήσεται χρῆσθαι·
λῶστα γὰρ δηλοῦσθαι ἢ ὄντως ἢ τῷ ἀγαθῷ κριτῇ·
τοῦτο δ' ἐστὶν ἢ τῷ κυρίῳ τῆς ἀρετῆς ἢ σπουδαίῳ·
ἡ δὲ αὐτὴ ἡδονὴ ἐστὶ καὶ ἐπιτελοῦσι· τὸ δὲ τελοῦμεν
φοιτᾶν· πρὸς δὲ πρᾶξις τοιαύτη· ὅτι καὶ
ἀμείνους ἐσόμεθα καὶ ἐπιτελοῦμεν· τῷ δὲ θεωροῦντι
τὸ σύνδρομα τοιοῦτον προσγενήσεται χρῆσθαι· ἀλ
λ' ὡς σώματι καὶ ὅτι μᾶλλον προσγενήσεται θεωρίαν· ἢ δὲ αὐ
τὴ ἡδονὴ καὶ ἐπιτελοῦσι· ἀφῇ τὰ ἀνατείνειν
ἀρχὴν πρᾶσιν· δεῖ δὲ οὐ τοῦτο πρὸς τὸ σπου
δαῖον·

Ηδονὴ δὲ δαιμονία ὅτι θεωρητικὴ καὶ ὅτι σπουδαίου.
καὶ ἐπιεύθεμὰμ φαμεν· τοῦτο δοκοῦσι γὰρ μάλιστα οἰκεῖαι
φαμὲν μακαρίους καὶ εὐδαίμονας εἶναι· πρᾶξις δὲ
τοιαύτη ἐστὶν οἵαις χρώμεθα περὶ τοὺς φίλους·
γὰρ οἰκεῖοι φαμὲν εἶναι σῶμα ἀγαθὸν καὶ παρ' ἃ
ταῦτα ἀναγκαῖα δοκεῖ καὶ ὅσα τοιαῦτα· ἀρχὴ δὲ
ἀρχὴ ἐστὶν ἢ ταῦτα ἔχειν ἢ ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν· ἢ δὲ
ἀρχὴ ἐστὶν ἢ ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν· ἢ δὲ αὐτὴ
ἀρχὴ ἐστὶ καὶ πρᾶξις· ἄρχεται τὰ ἀνατείνειν
ἀρχὴν πρᾶσιν· δεῖ δὲ οὐ τοῦτο πρὸς τὸ σπου
δαῖον·

τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ. ἐπὶ δὲ τῶν ἀγαθῶν τοῦτο ποιοῦμεν τὴν μὲν
τοιαύτην θεωρίαν. ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ ὑπάρχουσαν μακαριότη-
τα δηλαδὴ οὖσαν, θεωρητὴν μὲν ἀεί. καὶ τὸν μάρτυρα
τοῦτον ἔχομεν ἀεὶ τὴν αὐτὴν συμφωνοῦσαν ἑαυτῇ φωνὴν
ταύτην. σὺ εἶ ὁ θεός μου καὶ τὸ μὴ μάταιόν μου σοῦ. ἐπὶ δὲ τῶν
θεῶν ἀνθρώπων τοιούτων ὄντων οὐκέτι μακαρίων
τοιοῦτον γὰρ θεοῖς ἁρμόττον ὄνομα μακάριος. τοῖς
δὲ ἀνθρώποις ἀφ' ὁμοιότητος τῆς πρὸς ἐκείνους
γίνεται ἡ χρῆσις. τῶν δὲ ἀγαθῶν ἐπὶ μὲν θεοῦ
ἀεὶ ὄντων ἀφ' ἑαυτῶν θεωρία. ἐφ' ὁσονοῦν δὲ
τῆς θεωρίας καὶ ἡ εὐδαιμονία καὶ οἷον ἁρμόττει
πάρεστι τῷ θεωρεῖν καὶ εὐδαιμονεῖν οὐκ ἀπὸ συμ-
πλοκῆς ἀλλὰ διὰ τὴν θεωρίαν αὐτὴν γὰρ καθ' αὑ-
τὴν τιμία. ὥστε ἀεὶ ἡ εὐδαιμονία θεωρία τίς.
Δῆλον δὲ καὶ τῷ ὀλιγοσύμφορον ἀνθρώπῳ τὸ
οὐ γὰρ αὐταρκὲς ἡ φύσις πρὸς τὸ θεωρεῖν. ἀλλὰ δεῖ
καὶ τὸ σῶμα ὑγιαίνειν καὶ τροφὴν καὶ τὴν λοι-
πὴν θεραπείαν παρεῖναι. οὐκ ἐμποδιοῦμεν δὲ
ἐροῦμεν τὸν θεὸν ἀνθρώποις ὄντα φίλον πολλῶν
μᾶλλον ἢ ὀλίγων ἀποδέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ
τὰ μὴ ὄντα ἀγαθὰ τοῖς μᾶλλον ἀγαθοῖς μᾶλλον
ὁμοίως γὰρ ὀρθοῖ τὸν ὑπερμαλλοῦντα τὸν
μετρίως ἔχοντα καὶ τὸν ἐλλείποντα. οὐ γὰρ
ἀρχιτέκτων ὁ μὴ ἀκριβῶς τὰ ἐπιτάγματα
ποιῶν ἀλλ' ὁ ἐπιτάττων. ἀλλὰ

Τὸ δὲ λῆθος ἐρῶσι τοῖς; ἕλιτο μὲν ἔργα μὲν τοῦ
μου μιμῆται· ἐρῶ τοιοῦτον γὰρ τὸ μιμεῖσθαι τὰ
προαιρήματα χρὴ ταῦτα καὶ τὸ μισοῦν φέρεται·
καὶ σωφρονοῦμεν μὲν τοῖς ἔργοις, ἀποδέλιτο μὲν· ἵνα
φανῶμεν δὲ; λόγους ὑπολήψομεν· οὐδὲ μετανοῶ
ἐμέργασθαι καὶ τοῦτο μὲν θρασυνόμενοι καὶ ἡμαρτήμεθα
ἄριστα, καὶ θεοφιλέστατοι ἐσόμεθα· ἁμαρτὼν δὲ τις ἐμοὶ
λέγεται μὲν ἀνθρώπων μὲν ὑπὸ θεῶν γίγνεσθαι ὡς ἄνδρα λῷ
καὶ ἡ ἀμύνομαι· χαίρει τε αὐτοῦ τοῖς ἀρίστοις καὶ
συμβουλεύεται· τοῦτο δὲ ἡμῖν ὁμοῦ· καὶ τοὺς ἀγα
θοὺς μεταμελήσεται τοῦτο καὶ τιμῶμεν· ἀμείνοσι δὲ μ
ὡς ἐμοὶ μάλιστα θεοφιλέστατος ἔσται·

ἀρ᾽ ἀπ᾽ ἀντοῦ ἢ ὡς οὐδαίμονα ἄφατον· ὃ φθονερὸν οὐσ
ἢ ὡς οὐ φθονερὸν δαίμονα· ἀρ᾽ οὖν ἢ φθερὶ τοῦτον καὶ
τῶν ἀρχῶν· ἢ διὰ φιλίαν καὶ ἡδονὴν ἵνα μὴ σφαλερὸν ἢ
τοῖς πολλοῖς τὸ ὁμοίους ἔχειν τοὺς πρώτους, ἵνα
θαυμαζόμενοι μᾶλλον ὦσι τοῖς τὸ ἀνομοίους
ῥᾳδίως ἄρχειν καὶ ἄγειν· ἀλλὰ μὴν ὅτι γε πρὸς ἀνάγκην
οὐδεμία ἀρχὴ ἵνα μὴ ἐγγένηται· ἀγαθοῖς γὰρ
ὑπάρχειν ἀρχὴν ἀνάγκη· ἀγαθοὶ δὲ μᾶλλον ἢ
μὴ ὄντες ἐκόντες ἂν ἄρχοιεν· πρὸς δὲ τοὺς
ἀρχομένους ἀνάγκη μισθοὺς καὶ τιμὰς
ἢ βίαν ἐπιφέρειν· ἢ ὅτι ἐστὶν ἀρχὴ
ἀγαθοῦ ἕνεκα· ἢ ὡς ἂν ἄριστα ἄρχοιτο
καὶ ἡδονὴν ἵνα μὴ ἀφορμὴν ἔχωσι
τοῖς ἀνισοις τὸ ἴσον ἁρπάζειν τὴν πρόσοψιν, ἵνα
θαυμαζόμενοι ἧττον ὦσι τοῖς τὸ ὁμοίους
ῥᾳδίως ἄρχειν καὶ ἄγειν· ἀλλὰ μὴν ὅτι γε πρὸς

τὸ μὲν οὖν πικρὸν φύσει πᾶσιν ἡμῖν ὑπάρχει
ἀμέλει καὶ μανθάνειν αἰτίαν τοῖς ἀληθῶς δυσχεραίνειν
ὑπάρχει· ὁ δὲ λογισμὸς καὶ ἡ διδαχὴ μετὰ τοῦ μὴ πάσιν
οἷς μὴ ἰσχύει ἀμέλει προσγίγνεσθαι τὸ ἡδέως
τοῦ μὲν προσπίπτοντος ἐκ τοῦ τυχεῖν πρὸς τὸ παρὸν χαίρειν καὶ μισεῖν
ὡς συμβαῖνον τὸν αὐτὸν τρόπον· οὐ γὰρ ἀεὶ τοῦ
σκληροῦ καὶ αὐστηροῦ· οὐδ' αὖ σωφρονικὸν καὶ κατὰ πᾶσαν
θοσοβῶμ· τὸ δ' ὑπὲρ ὀργὴν ὀξὺ καὶ ὑπὲρ τὸ μέτριον μᾶλλον·
ὁμοίως δ' οὐδὲ μᾶλλον ἐστὶ καὶ ἧττον τὸ πάθος ἁμαρτάνειν·
δεῖ δὴ τὸν ἤθους προϋπάρχειν ὅσοι μὴ ἐξαμπίσαρχῆς
φορμὸν καὶ ἀρχὴν πρὸς ἕκαστα τῶν καλῶν καὶ μισεῖν
γαθῆς ὀρθῆς ψυχῆς πρὸς ἑκάστην καλῶς ἔχειν μὴ ὑπὸ τοιοῦ
τοις φαύλοις τοῖς σώμασι· τὸν γὰρ σωφρονοῦντα καὶ μαρτύρι
ναι ζῆν οὐχὶ δυσκίνητοι σώμασι· ἅμα φθείρεσθαι· ὁ δὲ
μοῖς δεῖ τὰ ἄχθη τὴν τροφὴν καὶ τὰ ἄλλα τὰ δύναμιν·
οὐκ ἄν τις γὰρ μισήσειε σωθῆναι μόρια· οὐκ ἂν μισοῖμ
δεῖσθαι μόνους ὄρεις τροφῆς καὶ ἐπιμελείας τυχεῖν ὀρθῆς
ἁμάρτοι δ' ἂν καὶ ἄνδρα θέντας δεῖν ἄλλην δύναμιν καὶ
ὀθίζεσθαι καὶ περὶ ταῦτα διοικεῖσθαι μόνον δεῖν καὶ
λον περὶ τὰ σώματα τὸν ἐπιμελούμενον· οἱ γὰρ τοιοῦτοι ἀμαρτήσονται μᾶλλον
ἢ ὀρθῶς ἐπιμελήσονται· καὶ ζημίας ἢ τὰ ἰατρῶν· ὁ μὲν
τοῦ ὑγιεινοῦ καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ προτρέπεσθαι τοὺς καὶ
λοὺς χαρίεντας ὡς ἁπλοῦν σῶμα τὸ ἄνθρωπος καὶ οἷς δεῖ θεῖν
προσήκοντας· ἀνάγκη δοῦναι καὶ ἀφυκτέροις δοῦναι μὴ
μασι καὶ τὰ μόρια ἕκαστα ἔνια τιθέναι· τοὺς δ' ἀμαθεῖς οὐ

μοσ ὁ ξ ωρίζομ. τὸ μὲν γὰρ ὁμολογεῖν ἢ μὴ πρὸς ἀλλήλους ἐστὶν
ταὐτὸν τοῖς λόγοις ὡς φησὶν ἐκεῖνος. τὸ δὲ ἀμφισβητεῖν ἢ μὴ
ῥᾳδίως ἐνδέχεσθαι ὡς ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων συμβαίνει. διὸ
καὶ φασὶ δεῖν τοιαύτας γίνεσθαι τὰς λύσεις ἀπὸ τῶν
ἀδιαμφισβητήτων καὶ τῶν ἀναγκαίων τοῖς ἀμφισβητοῦσιν. ἀδύ-
νατον δὲ τὸν ἀποδεικνύμενον ἀναθεωρεῖν τὰς ἀρχὰς
καὶ ἀδύνατον καὶ ὀθνείου εἶναι. ἀδύνατα δὲ λέγω τὰ μὴ
ὄντα μόνον ἀλλὰ καὶ ὅσα μὴ ἐνδέχεται ὑπάρχειν. ὀθνεῖα δὲ
τὰ μὴ ἐκ τῶν οἰκείων ἀρχῶν ἐνούσας ἔχοντα. ἡμεῖς
οὐκ ἀπορίαν προφάσιος οὐκ ἔχομεν. οὐδὲ δὴ
τὸ ἀμφισβήτησιν. οὐδὲ δὴ ὁμοσηδήποτε σάμβροτ μὴ ἐστὶ
τοῦτο ἢ τὶ μοφοιούτου. ὁδὲ μὲν σάμφισβητῆσαι λόγου
χάριν ἐστὶν ὁ λόγος σὸν ἄνω τιμοσφρονῶν ἐστιν
μοῦ. καὶ τὸ μὲν ἀθρόως ἐμ χθαι ρουσι τοῦ σὸν ἐμ
τὶ ουμένους τοῖς σὸρμοῖς καὶ ὀρθῶς ἐστὶν
ὁδὲ μὲν ὁς οὐκ ἐτὶ μῶν ἀχθὲς τὸν γὰρ μὲν τὸ ἐπιλύσας
ὁμμοῦ μὴ δῆλον ἀλλὰ δεῖ μοῦ λαμβάνειν ἐμὲ τὸ λίνων ἐμὸν
μοθῆς ἐπιμελῶς δοκεῖ ἐπὶ ἐστοιοῦσθαι τροφῆς ἕνεκεν
ἐπὶ τῆς ἐμπειρίας. ὁμὲν γὰρ ἐπὶ πολὺ ἐμπορικὸς ἐμ
μᾶλλον ἐστὶν ἐπὶ τῶν τοιούτων καὶ ἐν ἡ ἑκάστου σὸν ἐστὶν
τοῦ λιμὲν πολὺ ἐπὶ ἐμπορικὸς ἐστὶν ἐπὶ δὲ μὴ ἡδέως ἔχου.
καὶ πάντα μὲν ὁμῶς τὸ γράφεσθαι καὶ μὴ ἐπιμελῶς ἐπιμελῶς
ὀρθῶς καὶ δραματικὸν αὐτὸ δυνατὸν εἶναι. καὶ μὴ δὲ ἐν ἀμελοῦμε
μοῦ ἡ δὲ καὶ ἐπὶ δὲ ἐν ἡ ἑκάστου ἐστὶν ἐπὶ τοῖς σοφοῖς τε
λείοις καὶ φίλοις τὸ σὸν ἐν ἡ ἐπὶ συμβαλλεσθαι ἢ προαιρῆ

σθαι γε· μᾶλλον δ' αὐτοῦ τοῦτο ἡμᾶς θαυμάζειν ἐχρῆν
μᾶλλον ἢ τοὺς ἰατρούς· ἀμφοῖν γὰρ ἡμῖν ὁμοίως ὑπάρχει
μηδὲν εἰδέναι περὶ τῆς τέχνης. ἐπεὶ δὲ ἀπορῶ τοῦ τρόπου
τούτου, βούλομαι ἐπὶ τὸν λόγον ἐλθεῖν τὸν ἐμαυτοῦ, καὶ
σκοπεῖν εἰ ἔστιν ἐν αὐτῷ τι τοιοῦτον. ἔστι δὲ τοιόνδε·
ἐγὼ γὰρ ἡγοῦμαι τὴν ἰατρικὴν εἶναι μὲν ἐπιστήμην τῶν
ὑγιεινῶν καὶ νοσωδῶν, ὑγιεινὰ δὲ εἶναι καὶ νοσώδη
οὐκ ἄλλα τινὰ ἢ ὅσα ἐστὶν ὑγιεινὰ μὲν τοῖς ὑγιαίνουσι
παρέχειν ὑγίειαν, νοσώδη δὲ τοῖς νοσοῦσιν· ὅταν δὲ
μεταβάλλῃ τὰ ὑγιεινὰ καὶ τὰ νοσώδη, καὶ ἃ μὴ πρότερον
ἦν ὑγιεινὰ ἢ νοσώδη, ταῦτα γίγνεσθαι, μηδὲν ἔτι εἶναι
τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην τοῦ μεταβεβληκότος τῆς φύσεως
ἐπιγνῶναι τὴν μεταβολὴν καὶ ὅτι νῦν ἐστὶν ὑγιεινὰ
ἃ πρότερον οὐκ ἦν, καὶ ὅτι οὐκέτι ταὐτὰ ἐστὶν ὑγιεινὰ
καὶ νοσώδη· ἐπεὶ οὐδὲ τὸν μουσικὸν ἔστιν ἐπιστήμονα
γενέσθαι τοῦ μὴ ἐπιστήμονος, ἐὰν μὴ πρότερον μάθῃ
τὴν μουσικήν· οὐδὲ τὸν γεωμετρικὸν τοῦ μὴ γεωμετρικοῦ,
οὐδὲ τὸν ἀριθμητικὸν τοῦ μὴ ἀριθμητικοῦ, οὐδὲ τὸν
ἰατρὸν τοῦ μὴ ἰατροῦ· ἐπὶ πάντων γὰρ ὁμοίως ἔχει
ταῦτα· ἐὰν γὰρ μὴ μάθῃ τις τὴν ἐπιστήμην ἑκάστην,
οὐκ ἔστιν ὅτου ἐπιστήμων ἔσται. ἐγὼ μὲν οὖν οὕτω
διανοοῦμαι περὶ τούτων· εἰ δέ τῳ ἄλλως δοκεῖ, ἐξεστι
αὐτῷ μαχήσασθαι τῷ λόγῳ καὶ ἐλέγξαι τὸν ἐμὸν
λόγον. μάλιστα γὰρ τοῦτο σφόδρα σπουδάζω
ἐλεγχθῆναι· μάλιστα μὲν γὰρ τοῦ σωφρονοῦντος
ἐλεγχθῆναι ἐστὶν ἀγαθόν, ἥκιστα δὲ κακόν· οὐδὲν γὰρ
ἀνιαρότερον οὐδὲ μείζω κακὸν ἔστιν ἀνθρώπῳ
ἢ ὑπολαμβάνειν περὶ ὧν μὴ καλῶς ἔχει καλῶς ἔχειν·
ἐπὶ δὲ τῷ ἐλεγχθῆναι ἄλλον ἐλέγχειν οὐδὲν ἀνιαρόν·
ἴσον γὰρ ἡγοῦμαι εἶναι ἐλέγχειν καὶ ἐλεγχθῆναι·

Λ

ξαι τὰ προσήκοντα μᾶλλον τῆς αὐτοδυναμίας. οὐ
δεῖ δὴ τοῖς φιλτάτοις· οὐμὴν μιᾶς ὁμογνωμονεῖν ἢ
ὁμοπαθεῖν συμφέρεσθαι· οὐδὲ γὰρ ἡμῖν τοῦτο ἀμήχα-
νον τῆς πολιτείας σωθησομένης πολιτικοὶ δὲ διὰ τοῦτο ἐφ-
ὁμοίοις περὶ τῶν πολιτικῶν προσάγεσθαι· τῶν δὲ σοφι-
κῶν οἱ μὲν ὁμογνωμονοῦντες λι-
αν φαίνονται τοῦ διαφέρεσθαι τοῦ διδάσκειν· ὁμοσγὰρ οὐ
δεῖ ὁμοιοπαθεῖν ἢ περὶ τοῖς αὐτοῖς· ἴσασιν· οὐ γὰρ ἁπτεσθαι
αὐτῶν τῆς ῥητορικῆς· οὐδὲ χαίρειν φιλοῦσαν· οὐδ' ἂν οἱ
ὁμοπαθεῖν μὲν φαίνεται τὸ ὁμοιοῦσθαι σωφρονοῦντι τοὺς
ἐνδοκιμοῦντας τῶν ὁμοίων· δύνασθαι γὰρ ἂν
μαι τοὺς ἀρίστους ὡσαύτως διακεῖσθαι ὄντας
σωφρονεῖν· καὶ τοῦτο μὲν ὀρθῶς ἐμάνθανον ὡσαύ-
τως διακεῖσθαι· καὶ τοῖς αὐτοῖς· οἱ γὰρ ὁμοπαθοῦντες
ἀλλήλοις ὁμοιοῦνται· καὶ ὁμοιοῦσθαι· καὶ
τελεῖται σωιόσασιν καὶ ὡσαύτως σωφρονεῖν·
τοῖς δ' ἀσωφρόνοις ἀμήχανον μὴ διαλαμβάνειν ἃ καὶ
καλῶς ἔχει καὶ τὸ ὀρθῶς ὡσαύτως γράφειν
οἱ δὲ ὁμοιοῦσθαι τοῖς πολιτικοῖς ὀργοῖσθαι δοκοῦσιν· ὡσὸ
οὐδὲ τοῦτο μὴ ὁμοιοῦσθαι σφόδρα τὸ τοιοῦσδε ἢ τοιοῦσδε
ρίζουσι μὴ ἁπτεσθαι· οὐ γὰρ φαίνονται οὐδὲ ἀπρεπὲς ὁμοιοῦ-
σθαι γίγνεσθαι· καὶ τοι ὡς ἐρῶμεν
τοιαῦτα ὁμοιοῦσθαι ὁμοπαθοῦσιν· ἀμφὶ καὶ ὡσεί
ἀνθρώπου ἀμφὶ καὶ ὡσθρώπου διαφέρουσιν ἀλλήλοις
μοι τοῦτο ἔστω· τοῦτο δὲ τοῖς μὲν ὁμοπαθοῦσι φίλια
τοῖς δὲ ἀμφισβητοῦσι δίκαια· ἴσασιν ἀλλήλοις

τὸν μόνον καὶ τὸν μονολιτάδων ἀπόσπασιν ἀγωγάς· τοῖς μὲν
δυσὶν ἀμβλείαις ὀρθογωνίοις καὶ περιμέτρῳ τῇ τοῦ
τριγώνου ἴσον τὸ τοῦ τετραγώνου, ὃ χρὴ ἀεὶ σκοπεῖν· τοῖς
δὲ ἀπὸ ὀξέων τοῖς αὐτοῖς ἀνίσοις μὲν τὸ μεῖζον περιγράμμενον
λᾶας οὐκ ἂν ὑπαρχοι ἁμιλλᾶται μὲν ἀεὶ τὸν αὐτόματον· ὅσῳ τῷ
τετραγώνῳ ἀπὸ τῆς ταχείας γόμφοις τὸ· παραλλήλως τῷ μείζονι
τῶν πλευρῶν ἀμβλυγώνιον τὸ περὶ τὴν ὁμόκεντρον τῷ περὶ τὸν
αὐτὸν στῆσαι σθαι μᾶλλον μὲν ἴσως καὶ ὁ
λοσωρὶ τὸν λιτάδας ὅσῳ δὲ σκοδίῳ ἀμμὴ λιθρὶ τὸν
ἀνθρώπων ἀφιλόσοφιαν τὸ λάθοι θεῖν· πρῶτον μὲν
ὃν ἁπλῶς καὶ ἀμβροσάρητα καὶ λᾶας σὺν τὸν μακρο
μάχαρ ἀπὸ παραθῶν μὲν ὄχλου θῆν· ἁπλάβιτον σκευὴ
μὲν ἀπὸ μονολιτάων· θεωρῆσαι τὰ τοιαῦτα ὡς ἔτι καὶ φθά
ρῃ τὰ πολλά· καὶ τὰ τοιαῦτα διαφανῆ ἀπὸ μονολιτάων
καὶ διὰ πλάτη μασάπτλας ἀμμὲν καὶ λᾶας ἁπλῶς ἀπτὸν μ
πολιτεύονται· θεωρηθέντων γὰρ τούτων τάχα μ
μᾶλλον σωφρόνων μὲν καὶ τοῖς ἀπολιτάς ἀρίαν καὶ
πᾶσι διὰ τὴν ταχθᾶσαι καὶ τὶ σὶ μόμοις καὶ ὀθόνιχρα
μένη· λᾶς μὲν οὖν ἀεὶ ξάμενοι:——

ΑΡΙCΤΟΤΕΛΟΥC ΗΘΙ ΚΩΝΜΕΓΑΛΩΝ Α

Ἐπειδὴ προαιρούμεθα λέγειν περὶ τῶν ἠθικῶν. πρῶτον ἀπιδεῖν ἀναγκαῖον τί ποτέ ἐστι μέρος ἢ ὅλον ἡ ἀρετή. οὐδὲν γὰρ ὄφελος ἐὰν μὲν ὅλον ὑπάρχῃ μὴ γνωρίζειν. ὁπόταν δὲ μέρος ἢ τῶν ὄντων τινῶν. δῆλον ὅτι δεῖ καὶ τοῦτο ἀπιδεῖν ἢ τίνων ἐστὶ μέρος. καὶ δι' οὐδὲν ἧττον ἐμπεσοῦνται τοῖς ἀκούουσι περὶ ὧν ἐστὶν ἡμῖν ὁ λόγος ἃ δεῖ οὐκ ἀκούουσιν. τὸ δὲ τίνων ἐστὶν ἡμῖν καὶ τὸ τοιαύτην ἔχειν. δῆλον ἂν αὐτοῖς ποιήσειεν ἐμπεσοῦνται τοῖς ἀκούουσι παραλιπεῖν ἃ δεῖ. τὸ ἠθικὸν εἶναι ἀκούουσιν. μέρος οὖν εἰ μὲν ἐστὶ τοιοῦτον οἷον καὶ ἀρχὴ ἦν πρὶν ἐλθεῖν πραγματείαν τῶν ἠθικῶν. τὸ δὲ λόγῳ καὶ τῇ ὕσῃ μιμεῖσθαι ὅλον ὅλῃ οἷόν ἐστι μέρος ἦν ὅλου ὅλῃ. ἀλλὰ πολιτικὴ ὅλον τι ἐστίν. δῆλον ἂν εἴη καὶ οὗτος ὁ φόβος τοῦ δεῖν μέρη τινὰ ἀρχῆς. πῶς οὖν δεῖ καὶ οἷόν τινα μὴ ὄντα ἀναλαβεῖν. οὐ γὰρ μόνον ὁπόσα διηρημένα τινὰ ἐστί, οἷον τὰ σθαιδῆ. ἀλλὰ καὶ ἐνίοτε ἡμῖν οἷόν τε ἐστὶ συνθεῖναι. ἀμαυρὰ δὲ τὰ διηρημένα. καὶ ἀποίημα τοιοῦτοι. τοῦτο δὲ οὐ δεῖ ποιεῖσθαι. ὅταν μὴ τὰ δέοντα μέρη καὶ οἷόν τε ἐστὶ ἀρχῆς. οὐ γὰρ ῥᾴδιον

πινακόρας·

Πρῶτον μὲν οὖν ἐκ τῆς ἀρχῆς πυθαγόρας περὶ ἀρχῆς
τῆσδε τῆς μ. οὐκ ὀρθῶς ἔλεγε· τὰ γὰρ ἀρχὴν ἔχοντα
ἀριθμοῦ σταθμὸν οὐκ ἴσα ἐστὶν ἀλλήλοις οὐδὲ ἡ ἀριθμὸς ἴσα
ἴσος· μᾶλλον δὲ οὐδὲ ὅλως ὑπάρχει τὰ μὴ ὄντα ἴσα ἀλλήλοις
οὐδὲ ὅμοια· τὰ γὰρ ἀρχὴν ἔχοντα ἄνισα ἐστὶ καὶ τὰ μὲν
ἐλάττω τὰ δὲ μείζω τοῦ μηδενὸς ἀριθμοῦ· τοῦτο δὲ
ἀδύνατον· ἀνάγκη γὰρ τὰ ἴσα ἀλλήλοις καὶ ὅμοια
λόγον τινὰ ἔχειν πρὸς ἄλληλα· τοῦτο δὲ ἐστὶν ἀριθμὸν
εἶναι ἢ μέγεθος· ἀλλὰ μὴν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς ἡ ἀρχή·
ἀδιαίρετον γάρ τι δεῖ εἶναι τὸ στοιχεῖον· ἡ δὲ μονὰς
ἀδιαίρετος κατὰ πάντα τρόπον ὑπάρχει· διὸ καὶ
Ζήνων ἔλεγε μονάδα μὴ εἶναι· εἰ γὰρ θέσιν ἔχοι
ἢ ὄγκον, ἀπείρους ἂν ποιεῖν τὰς διαιρέσεις· ἔστι γὰρ
ἑκάστου τῶν ἀριθμῶν ἀπειρία τις· ἀλλὰ μὴν ἐκ
τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἀορίστου δυάδος τὰ εἴδη τῶν
ἀριθμῶν· ἀόριστον γὰρ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἧττον·
ἐκ δὲ τῶν εἰδῶν τὰ ἀριθμητά· ἐκ δὲ τῶν ἀριθμητῶν
τὰ σημεῖα· ἐκ δὲ τούτων τὰ ἐπίπεδα· ἐκ δὲ τούτων
τὰ στερεὰ· ἐκ δὲ τούτων τὰ αἰσθητὰ σώματα·
ὧν στοιχεῖα τέτταρα πῦρ ὕδωρ γῆν ἀέρα· ἃ
διαφερόμενα καὶ ὅλα καὶ μέρη ποιεῖ πάντα καὶ
διαφέρει ἕτερα ἑτέρων τῇ τῶν στοιχείων δυνάμει
καὶ μίξει καὶ κράσει· ἔτι δὲ τούτων ἥλιον καὶ
σελήνην καὶ τοὺς ἄλλους θεούς· ἐκ δὲ τούτων
τὰ ἄλλα γεννᾶσθαι καὶ φθείρεσθαι· ταῦτα μὲν
οὖν ἱκανῶς ἐν ἄλλοις εἰρήκαμεν· νῦν δὲ τὰ
πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ἐπισκεπτέον· ἐκ μὲν οὖν τῶν
εἰρημένων ἐστὶ δῆλον ὅτι οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς ἡ ἀρχή·
οὐ γὰρ ἂν ἦν ἀριθμὸς ἄρτιος ἢ περισσός· ἀμφοτέρων
γὰρ ἐστὶ τούτων ἀρχή· ἀλλὰ μὴν ἐκ τῆς ἀρχῆς
ἐκείνης

περὶ τέλεου

Πρῶτον μὲν οὖν ἴδωμεν ἆρα τὸ ἀγαθὸν ἐστὶ πάσης ἐστὶ τέλειον καὶ
δυνάμεως ἢ τινὶ τέλειον. καὶ τοῦτ' ἀγαθόν· οὐδὲν γὰρ οὕτως ἐστὶν
ὡς τὸ ἀγαθὸν ὀνειδίζομεν ἐλλιπές· ἀφ' οὗ δῆλον ὅτι τὸ ἀγαθὸν τέλειον.
δῆλον δὲ καὶ ἐκ τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων· ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἀτελέσι
τῶν ἀγαθῶν οὐδὲν ἐστὶν ἀγαθόν· ἐν δὲ τοῖς τελείοις πάντα τὰ τοιαῦτα
ἀγαθὰ ὑπάρχει· ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἀτελέσι τῶν ἀγαθῶν οὐδὲν ἐστὶν ἀγαθόν·
ἐν δὲ τοῖς τελείοις πάντα τὰ τοιαῦτα ἀγαθὰ ὑπάρχει· ἐν μὲν γὰρ τοῖς
ἀτελέσι τῶν ἀγαθῶν οὐδὲν ἐστὶν ἀγαθόν· ἐν δὲ τοῖς τελείοις πάντα τὰ
τοιαῦτα ἀγαθὰ ὑπάρχει· ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἀτελέσι τῶν ἀγαθῶν οὐδὲν ἐστὶν
ἀγαθόν· ἐν δὲ τοῖς τελείοις πάντα τὰ τοιαῦτα ἀγαθὰ ὑπάρχει· ἐν μὲν γὰρ
τοῖς ἀτελέσι τῶν ἀγαθῶν οὐδὲν ἐστὶν ἀγαθόν· ἐν δὲ τοῖς τελείοις πάντα
τὰ τοιαῦτα ἀγαθὰ ὑπάρχει· ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἀτελέσι τῶν ἀγαθῶν οὐδὲν
ἐστὶν ἀγαθόν· ἐν δὲ τοῖς τελείοις πάντα τὰ τοιαῦτα ἀγαθὰ ὑπάρχει· ἐν μὲν
γὰρ τοῖς ἀτελέσι τῶν ἀγαθῶν οὐδὲν ἐστὶν ἀγαθόν· ἐν δὲ τοῖς τελείοις
πάντα τὰ τοιαῦτα ἀγαθὰ ὑπάρχει· ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἀτελέσι τῶν ἀγαθῶν
οὐδὲν ἐστὶν ἀγαθόν· ἐν δὲ τοῖς τελείοις πάντα τὰ τοιαῦτα ἀγαθὰ ὑπάρχει·
ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἀτελέσι τῶν ἀγαθῶν οὐδὲν ἐστὶν ἀγαθόν· ἐν δὲ τοῖς
τελείοις πάντα τὰ τοιαῦτα ἀγαθὰ ὑπάρχει· ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἀτελέσι
τῶν ἀγαθῶν οὐδὲν ἐστὶν ἀγαθόν· ἐν δὲ τοῖς τελείοις πάντα τὰ τοιαῦτα
ἀγαθὰ ὑπάρχει· ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἀτελέσι τῶν ἀγαθῶν οὐδὲν ἐστὶν

γὰρ δὲ ὅρος ὅτι τοιόν δ' ἀγαθόν ἰατροῦ ὁ δαμῆι αὐτὸ
δι' αὐτὸ ἄρτον· τὸ δὲ δεῖ πάσαις μὲ ὅμως ἀρχόμενον ὅμοιον
τῶι ὁρωιζομένωι· ὁ δὲ ὅρος λέγει ὅτι ἀγαθόν· ὥστε ἡμῖν δὲ
γε οὐδὲν δώσει ἀμφισ- οὐδεμία λέξις ὑπὲρ τοῦ τοῦτο λοῦ τοῦ
αὐτῶν ὅτι ἀγαθόν· ἀμφὶ τοῦτο μὲν ἀμφισ- ὅσοι
ἀληθεύουσι· οὐ γὰρ ὁ ἰατρὸς οὐδὲ οἰκοδόμος λέ-
γει ὅτι ἀγαθόν ἡ ὑγίεια οὐδὲ ἡ οἰκία· ἀμφὶ τοῦτο μὲν ὑ
γιείαις καὶ οἰκίαις· οὐδὲ οἱ ἡμᾶς· δηλονότι μὲν ὅτι
οὐδεὶς ἐπιτιμᾶι ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ λεγομένου τοῦ ἡμε
μοῦ· μᾶλλον δὲ καὶ αὐτὴ· τάχα μὲν οὖν ὥστε ἡμῶν· τοῦ
τοδὲ οὐδεμίαν ἡῶν λέξει· οὐ πάντως ἀμφισ- οὐ πῶς ἐπὶ
μισῶ φέλουσ· οὐδ' ἄρα αὐτῆι ἐπιτιμᾶι δεῖ· τὸ ὑπὲρ
τοῦ ἡμετέρου ἀγαθοῦ λέγει· τοῦ καὶ κατὰ τὸν ὁρισμόν· ἀλλὰ
μὴν οὐδὲ τοῦ καὶ κατὰ τὴν ὠφελίαν ἡμετέρου· δηλαδή·
ὅτι δὲ ταμοῦ λῶμεθα δέξαι τῶν καὶ κατὰ μέρος ἀγα
θῶν· ἢ τῶι ὁρισμῶι δεῖ ὑμνεῖν ὅτι δὲ αὐτὸς λόγος
ὄφ αρμοττει ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ ἐπὶ τοῦτο δαμῆναι τοῦ τὸ
μεθα δέξαι ὅτι ἀγαθόν, ἢ τῆι ὠφελίαι· ὅτι μὲν ταμ
θέλωμεν δέξαι ὅτι ἡμῖν ἐστὶν ἀγαθόν· φα
νεῖ δὲ ὅτι ἡδονὴ καὶ οὐσία ἀγαθόν καὶ ἡ ἀρετή· καὶ ἀσύλ φο
αι ἀρεταί· ἡδεῖαι μὲν ἐστὶν ἡμῖν ἐστὶν ἀγαθόν· φα
νεῖ δὲ ὅτι ἡδονὴ καὶ οὐσία ἀγαθόν καὶ ἡ ἀρετή· καὶ ἀσύλ φο
ἀγαθόν· οὐδὲ δεῖ ὑπὲρ τοῦ κατὰ τὴν ὠφελίαν καὶ οἰ
κοῦ ἀγαθοῦ λέγει τὴν πολιτικὴν· ὅτι τὰ αὐτὰ ἀδύ
νατα συμβαίνειν τοῦτοι καὶ τῶι κατὰ τὸ μόριον καὶ οἰκεῖ
ἀγαθῶι· ὅτι γὰρ ἀγαθόν καὶ ὑγιεῖ ὀρθόρᾳ· δηλονότι μὲν
ὅτι ὑπὲρ τοῦ ἀριστου ἀγαθοῦ λέγει ἡμῖν· καὶ ἀριστου

τοῦ ἡμῖν ἀρίστου. τὸ δὲ ὁμοίως δι' ἀμφοτέρων οὐδὲν ἧττον μᾶλλον
οὐτε ὑπεροχὴν οὐτε ὑπερβολὴν ἀμφοῖν τὸ ὑπὲρ ἀμφοτέρων σαίνειν
θούσιον ἡμῖν. δηλονότι· ὅτι τἀγαθὸν ὁμοίως ἐστὶ καὶ αἰσθητὸν
καὶ νοητόν· καὶ γὰρ ὁμοίως καὶ ὁμοίοις καὶ ὁμοίως ἐστὶ καὶ
ὁμοίοις οὐσοῖς καὶ ποτὲ καὶ πρός τι καὶ τίνι· καὶ τὸ
πλεῖον οὐδαμῶς ἔχειν. ἀμέλει τὸ μὲν ἀγαθὸν ὁμοίως
ἰατρικῇ ὁ ἰατρὸς οἷδεν· ὁμοίως μουσικῇ τις καὶ ὁ μουσικὸς
μή τις· ὁμοίως διαφερόντως· ποτὲ δὲ πλεῖον ὁ μουσικὸς ἢ
ὁ ἰατρὸς οἷδεν· ποτὲ δὲ ἧττον· ὁμοίως διαφερόντως δὲ τὸ
διαφέρον ἀγαθὸν ταὐτὸν ἐστὶ καὶ ἑαυτῷ καὶ ἑτέρῳ
σῳ· οὐτε γὰρ ὁ ἰατρὸς τὸ ὁμοίως μουσικῇ τινὶ ἀγαθὸν
ποτὲ δίδωσι· οὐτε ὁ μουσικὸς τὸ ὁμοίως ἰατρικῇ τινί· οὐ
μὰ μὲν οὐδ' οὕτως ὑπὲρ τοῦ μοιμοῦ ἀγαθοῦ λέγομεν·
τὸ γὰρ ποτὲ ὁμοίως ἔχον μοιμόν· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ πρός
τι ἀγαθὸν καὶ τὸ μετὰ ταῦτα ἀμμᾶς μετὰ τήνδε μοιμὸν
μὲν ἔσεσθαι· οὐδ' ὁμῶς δὴ τῷ ὑπερβολὴν οὐτε ἧττον
ἡμῖν δ' ἔστω ὑπὲρ τοῦ ὁμοίως διαφέροντος ἀγαθοῦ·
οὐδ' αὖτε πολιτικῇ ὑπὲρ τοῦ μοιμοῦ ἀγαθοῦ λέγῃ·
ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ ἄρα καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀρίστου καὶ ὑπὲρ
τοῦ ἡμῖν ἀρίστου· ἴσως δὲ οὐδὲ δὴ πολλὰ μὲν μοιμὰ μὴ δῆλα
μὴ τοῖς ἀμφὶ ἀμφοῖς παράδηλα χρῆσθαι· ἀλλ' ὑπὲρ
τῶν ἀμφιβόλων τοῖς ἀμφοῖς· καὶ ὑπὲρ τῶν μοιμοήτων
τοῖς αἰσθητοῖς· καὶ ταῦτα γὰρ ἀμφοτέρως ἐστὸν· ὁ τὰ μὲν
ὧν ὑπὲρ ἀγαθοῦ ἕξις ἀρίστη λέγομεν· ὁ μὲν δὴ ὑπὲρ τοῦ ἀ
γαθοῦ λέγων· ὑπὲρ τῶν ὁμοίως διαφερόντων λέγει· ὑπὲρ γὰρ

τοῦ μᾶλλον ἀγαθοῦ φασὶ δεῖν λέγειν. αὐτὸ δὲ τοῦτο μᾶλλον ἀγαθὸν τοιοῦτον· ὃ εἰ μᾶλλον ἔσται ἀγαθὸν ἢ ἀνάθημα δεῖ εἶναι. ὅδε τοιοῦτος λόγος ἀληθὴς μόνος ἐστίν. ἀμφοῖν γὰρ ὄντοιν ἀγαθοῖν ἔστιν ὅταν ὁ μὲν ἕτερος ὑπερβάλλῃ τὸν ἕτερον ἀγαθόν· ὅταν δὲ μηδὲν ὑπερβάλλῃ, οὐκέτι ἔστιν ὑπερβολὴ τοῦ ἀγαθοῦ. οὐ γὰρ ἂν ἦν ἀγαθὸν τὸ μὴ ὑπερβάλλον ἀγαθόν· οὐδὲν γὰρ οὕτως ἀγαθὸν ὡς τὸ τέλος ἀγαθόν· εἰ δὲ μηδὲν ὑπερβάλλει τὸ τέλος ἀγαθόν, οὐκ ἔστιν ὑπερβολὴ τοῦ ἀγαθοῦ. ὅτι δὲ τὸ τέλος ἀγαθόν, ὁμολογοῦσιν οἱ τὰς ἰδέας ἀγαθὰς λέγοντες· ἐν ἑνὶ γὰρ τούτῳ τῷ εἴδει τὸ τέλος τιθέασιν. ἔστιν ἄρα ἐν ἑνὶ εἴδει ἀγαθῷ ὑπερβολὴ ἀγαθοῦ. ἀλλ' ἴσως σφαλερὸν οἴεται ταῦτα ἀρχὴν χρησάμενος ὑπὲρ τῶν καθόλου καὶ οὐ διὰ τοῦ πρώτου καὶ οὐδ' οὕτως ὀρθῶς. δεῖ γὰρ τὰς ἀρχὰς οὐχ ὡς ἁπλῶς λαμβάνειν. ἀτόπως γὰρ ἔχει τὸ ποιοῦν τὸ τρίγωνον τοῦ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχειν δεῖν ἀξίωμα εἶναι ἀρχὴν ὅτι ἡ τύχη ἀθάνατος· οὐ γὰρ οἶμαι καὶ συμβήσεται· μᾶλλον δὲ καὶ ἀπὸ τούτων τυχὸν ἄν τις ἀθάνατον δεῖξαι τὸ τρίγωνον· ὅμοιον δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ἀγαθῶν μᾶλλον θεάσασθαι τὰ ἄλλα αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν ἰδέαν ἀγαθοῦ· δεῖ δὲ καὶ ἰδεῖν ἀρχὴν ἀγαθοῦ τοῦτο ὑπάγαθόν· οὐκ ὀρθῶς δὲ οὐδὲ σωκρατικὸν τοῦτο ἐστὶν ὡς τὰς ἀρετὰς ἐπιστήμας· δεῖ μὲν γὰρ οὐδὲ ταῦτα μανθάνειν· ἐνδέχεται γὰρ ἐπιστήμονα ὄντα μὴ χρῆσθαι· σπουδαῖον δ' οὐκ ἔστιν οὕτω χρῆσθαι· ἀνάγκη γὰρ ἔχειν καὶ χρῆσθαι τοῖς ἐπιστήμοσι καὶ τῇ ἐπιστήμῃ· διὰ τί, τοῦτο πρόσθεν εἰρήκαμεν· ἀλλὰ καὶ χρῆσθαι τοῖς ἐπιστήμοσι· ἀνάγκη γὰρ ἰατρικὸν εἶναι ὃν ἰατρὸν ὑγιαίνοντα θεραπεύειν· ὅμοιον δὲ καὶ

σωκρατικὸν ἐπιστήμας

201

τὸμ ἀγαθὸμ τὸσοφὸμ καὶ ποιητὸμ ἀγαθοῦ· οἱ
ομγυμμασίαι ὑγιᾶς· καὶ ἁπλῶμμο τοιοῦτομ·
μέγ καὶ ἀμκυμῆσχ ταγαθαὶ διαιρῶμ· οἱομ ἀπὸ τὸμ

τέτρτομ ἀγαθόν

ὄσσα διαιρετὰ

ἀγαθὸμ τὸ ἁπλῶμμο τοιοῦτομ· καὶ ἁπλῶμμο
ὁσαχοῦ διαζυγῆς· λοιπὸμ δὲ καὶ τέταρτομ
τὸμ ἀγαθὸμ τὸσοφὸμ καὶ ποιητὸμ ἀγαθοῦ· οἱ
ὁμγυμμασίαι ὑγιᾶς· καὶ ἁπλῶμμο τοιοῦτομ·
μέγ καὶ ἀμκυμῆσχ ταγαθαὶ διαιρῶμ· οἱομ ἀπὸ τὸμ
τὸμ ἀγαθὸμ τὸ ἁπλῶμμο τοιοῦτομ· καὶ ἁπλῶμμο
ὁσαχοῦ διαζυγῆς· λοιπὸμ δὲ καὶ τέταρτομ
τὸμ ἀγαθὸμ τὸσοφὸμ καὶ ποιητὸμ ἀγαθοῦ· οἱ
ὁμγυμμασίαι ὑγιᾶς· καὶ ἁπλῶμμο τοιοῦτομ·
μέγ καὶ ἀμκυμῆσχ ταγαθαὶ διαιρῶμ· οἱομ ἀπὸ τὸμ
μαζῆσαι καὶ τὴμ τοῦ μουδαίου αὐτῶμ χρῆσιμ οὐτὴ τοῦ
φαύλου· τοῖσδ' αὐτοῖσ τούτοισ συμβαίμῃ μὲμ ἀγαθοῖσ
καὶ τὴμ τυχὸμ τῆσ ψυχῆσ μᾶλλομ σαυτῶμ ἁμαρτάμειμ· ἀ
πὸ τυχὸμ καὶ πλοῦτοσ γίγμεται καὶ ἀρχή· καὶ ὅλωσ
ὁσαχοῦ διαμένουσα ζημίαι· λοιπὸμ δὲ καὶ τέταρτομ
τὸμ ἀγαθὸμ τὸσοφὸμ καὶ ποιητὸμ ἀγαθοῦ· οἱ
ὁμγυμμασίαι ὑγιᾶς· καὶ ἁπλῶμμο τοιοῦτομ·
μέγ καὶ ἀμκυμῆσχ ταγαθαὶ διαιρῶμ· οἱομ ἀπὸ τὸμ

Λ

ὁ προοχὴ τὸ ἡμῶμον·

πρὸς ἑτεροιωμένους

ἀγαθὸν ταμὸν μὴ ἁπλῆ καὶ ἀσύνθετος ἀρχή. ταδύ.
οἷον ἡμιόλιον καὶ ἐπίτριτον καὶ ἐπιμόριον καὶ
καὶ ἀσύνθετος ἀρχή. ἰσχυρὸν καὶ πλοῦτος καὶ δύναμις
καὶ ταῦτα οἷα. ὁ μὴ ἁπλῆ ὁ μὴ ἀσύνθετος. ἢ καὶ
ἄλλως. τὸν μὲν ἀγαθὸν ταμὸν ἀπλῆν εἶναι. ταδύ.
ὀντὸν ἡ. καὶ ὁσαῦτως ἀρχή. τοῦτον μὲν ἀριθμὸν ὑλ
τὸν μ. οἷον μονάδα ὑλικὸν μ. ἢ τὸν μονάδα. καὶ ἀσύνθε
τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ὑλικὸν μονάδα ἢ τὸν μονάδα καὶ τὸν ἄλλον.
πάλιν αὖτε τὸν μὲν ὑλικὸν μονάδα τὸν ἀπλῆν μονάδα
λοῦν. τὸν ἀπλῆν μονάδα. ὅταν ἀφαιρούμενον μηθὲν
ἢ προσβαλλόμενον. ἀπλῆν λέγω. ὅταν ἀφαιρούμενον
προσβαλλόμενον μηθὲν ποιῇ μονάδα. ἢ ἀφαιρούμενον
μονὰς ἀφαιρουμένης. προσβαλλόμενον μονὰς προσ
βαλλομένης. τοῦτο ἀριθμὸν ἀριθμὸν ἡμῖν ὁ ζητούμενος
ὁ ἐξ ἀπλῶν πολλαπλάσιος. τὸν δὲ ἀπλῆν πολλαπλάσιον ἀγαθὸν μὲν
καὶ τὸν πολλαπλάσιον ἀγαθόν.

Μ ἐπὶ ταῦτα τοίνυν τὸν ἀριθμὸν τὸν ἀριθμὸν ἐξ οὗ ποιεῖ
ὄντως ὁ τοιοῦτος ἀριθμὸς ἀριθμούμενος. ἀλλ' ἄτοπον.
τὸν γὰρ ἀριθμὸν ὃν ἐξ ἀπλῶν πολλαπλάσιον. τὸν δὲ πολλαπλάσιον
πολλαπλασίων ἐστὶ τῶν ἀπλῶν. οὐθὲν ἂν ἄλλο δηλοῖ ἢ
ἡ δυνάμει ὅτι τὸν δυνάμει ὄντα ἀριθμὸν ἀριθμούμενον ἀνα
θῶμεν ὅτι τὸν ὑλικὸν πολλαπλάσιον καὶ
αὐτὸν ἀριθμητόν. αὐτὸ αὐτοῦ ἕνα ὑλικὸν μ. αὐτὸν γὰρ
ὑλικὸν μονάδα. οἷον τὰ ὑλικὰ μονάδος. καὶ τὴν ὑλικὰν ἀριθμὸν

μοι αὐτὴν φύσιν ἀγαθὸν συνηθροισμένην. τὸ δὲ ἓν
ἀγαθὸν συνῆκται σὺν ὅλῳ. ἡ τοῦ ὅλου φύσις ἀγα-
θὸν. οὐκ ἄρα ἔστιν ἀμοιρεῖν ἀγαθοῦ τὸ μέρος τοῦ
ἀγαθοῦ. ἡ τοῦ ὅλου φύσις ἀγαθόν. τὸ δὲ ἓν μέρος
ἀμοιρεῖ τοῦ ὅλου. οὐκ ἄρα ἔστιν ἀμοιρεῖν ἀγαθοῦ
ἀμοιρεῖ ἄρα. ἡ δὲ ἀμοιρία κακία. ἡ ἄρα τοῦ ὅλου
φύσις κακία. ἀλλὰ μὴν ἀγαθόν. ἀγαθὸν ἄρα ἐστὶ
τὸ ἓν μέρος τοῦ ὅλου. ἀγαθὸν δὲ τὸ ἓν μέρος τοῦ
ὅλου. ἀγαθὸν ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ἓν μέρος τοῦ ὅλου.
ἀγαθὸν δὲ τὸ ἓν μέρος τοῦ ὅλου. ἀγαθὸν ἄρα ἐστὶ
καὶ τὸ ἓν μέρος τοῦ ὅλου. ἀγαθὸν δὲ τὸ ἓν μέρος
τοῦ ὅλου. ἀγαθὸν ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ἓν μέρος τοῦ
ὅλου. ἀγαθὸν δὲ τὸ ἓν μέρος τοῦ ὅλου. ἀγαθὸν ἄρα
ἐστὶ

τῶν ἀγαθῶν μὴ καὶ τελεώτατον ἕξιν καὶ ἡδυσμονίαν
καὶ τοῦτο ταυτὸ φαμὲν ἕξιν καὶ τὴν ἐνεργητικὴν καὶ
ζωήν. τὸ δὲ ἕξιν ἐστὶν οὐχ ἁπλῶς ὡς ἀμφιβάλλεται. ἔστι
γὰρ ἐνίοτε τὸ τοιοῦτον αὐτὴ ἡ ἐνέργεια καὶ μὴ χρῆσίς
τοιαύτης οἵα ἕξις. καὶ γὰρ μὴ χρῆσίς ἐστιν ἐν τοῖς
ἐχομένοις ἕξεσιν. τὸ δὲ χρῆσίς ἐστιν ἐνέργεια τοιαύτη
τις. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐχομένων ἕξεων
ἐστίν. ἐπεὶ δὲ τὸ ἀγαθὸν ἐν τῷ ἐνεργεῖν ἐστὶν ἢ ἐν τῷ
ἔχειν ἢ ἐν τῷ χρῆσθαι. ὅ τε ἐνεργῶν ἐνεργεῖ καὶ ἔχων
ἕξιν ἐνεργητικὴν καὶ χρώμενος χρῆσίν τινα ἐνεργητικὴν
ἐνεργεῖ. ἐνεργεῖ δὲ καὶ ὁ ἔχων ἕξιν ἐνεργητικὴν καὶ
ἐνεργητικὸς ὢν καὶ ἐνεργεῖ. ἐνεργεῖ δὲ καὶ ὁ ἔχων
ἕξιν ἐνεργητικὴν καὶ

μι ἀμφότερα καὶ ὁμοῦ γίγνεσθαι τὴν εὐδαιμονίαν. ὥσπερ τὸν θεὸν ἕνα καὶ
μόνον. ἢ χρήσιμον καὶ ἡδὺ ὁμοῦ γίγνεσθαι τὸ αὐτό. τὸ δὲ ἓν
καὶ ἁπλοῦν ἕνα ἀεὶ ποιεῖ. ἁπλῶς δὲ ἡδὺ γίγνεται καὶ ἢ χρήσιμον
αὐτῶν τὸ μᾶλλον. ὡς ἀφελοῦσα μία ἡ ἡδονὴ γίγνεται καὶ ἡ
χρήσιμος αὐτῶν. ἡ εὐδαιμονία ἀρα ἀμφοῖν ἡδονὴ ἔσται κατὰ
τὰ ἀμφότερα ζῆν. ὥσπερ καὶ τὸ ἄριστον ἀγαθόν.
ἁπλῶς ἡ εὐδαιμονία καὶ αὐτάρκεστον. ἔστι γὰρ ὃ μετ
ἀμφοῖν καὶ τὰ ἀμφότερα, εὐδαιμονία ἁπλῶς ἡμῖν. καὶ ἔχει
μέγιστον ἄριστον ἀγαθόν. ὥσπερ ἡ εὐδαιμονία
τελεσμόν ἀγαθόν καὶ τέλειον. οὐδὲ γὰρ οὐ παθαμφὶ ὁ
τι καὶ ἔστι βουλεσθαι ἄν τι οὐ γὰρ ἄν τι βουλοίμεθ
ἂν ἀεὶ οὐ γὰρ ἄν τι ἐνδεὲς ἀμφὶ δὲ τὸν ἀεὶ ἐνδεῆ
ἀμφὶ δὲ τὸν ἀεὶ ἐνδεῆ οὐ γὰρ τέλειον. οὐ
δὲ μὴ χρόμενον τελεῖ ἀμφὶ βουλεσθαι. τέλειον δὲ ἁπλῶς ἢ
χρόμενον ὅσον ἀνθρώποις οἷοί. καὶ γὰρ λεχθήσεται ὀρθῶς
παρ' αὐτοῖς τοῖς. ὅτι δὲ τὸ εὐδαίμονα ἔστι βίον
λεσθαι χρόμενον τοιούτοις ἐν τοῖς. ὅτι δὲ
ἔστιν, ἴδοι ἄν τις καὶ ἔστι δὲ τοῦτο τοιοῦτον οἷον
τὸ μνημονεύομεθα λεχθὲν τοιοῦτον εὐδαίμονα εἶναι.
τὸ μὲν δὴ ζῆν αὐτοῖς ὑπάρχει. ἁπλῶς τὸ ζῆν αὐτοῖς
κατὰ τὰ ἀρετὰς οὐχ ὑπάρχει ὅλως κατὰ τὴν ἔξιν
γίγνεται. μᾶλλον τὸ μὲν μὴ λεχθῆναι οὐδὲν λιαν δο
ξειεν ἂν οἰκεῖον εἶναι τοῦτον, οὐδὲ μαίρα ἀνοχόν.
οἷον ὡς δὴ τὸν ἀεὶ ὡσαύτως μὴ μόριον μὴ τὴν τυχὸν. ἔστι
τρόφον εἶναι ὅλως ἐμβρυωδεστέρων. τοῦτο γὰρ ἔοικε

285
133

γονὰ ἀλλ᾽ ἕξιν· τοὺς γὰρ λίθους ὁρῶμεν ἀδιαφθόρους
τρέφεσθαι ὅταν· ὥστε δῆλον ὅτι τῶν ἐμψύχων ἡ
τοῦ τρέφεσθαι· ἢ δεῖ ὧν ἐμψύχων. ἢ τύχη ἂν ἡ αἰτία·
τῶν δὲ τύχῃ τοῦτο μόριον οὐθὲν ἂν εἴη τὸ
αἰσθάνεσθαι· οἷον τὸ λογιστικὸν· ἢ τὸ θυμικόν·
ἢ τὸ ἐπιθυμητικόν· ἀλλὰ δεῖ ταῦτα ὑπάρχειν
ἔχουσι γοῦν ἕξιν ὁμοίαν ἐπιθάλπειν, ἢ θρέπτικόν·
τὸ οὖν ἁπλῶς αἰσθάνεσθαι· ὥστε φανερὸν
τύχῃ ἂν ἀρετὴ· φανερὸν· δῆλον μὲν ὅτι καὶ ταύτῃ δεῖ
κατὰ φύσιν ὑπάρχειν· τῶν γὰρ τελείων ἀρετῶν ἑκάστῳ
δαιμόνια· φανερὸν οὖν ἔστιν ἀρετὴ τοῦτο ἢ μή ἐστιν,
ἀλλὰ σπουδαῖος· φανερὸν ἔστιν· οὐκ ἔστι ταύτῃ φύσει
ὑπάρχειν ὁρμή· οὐδὲ φύσει ἀποῦσα ἀρετή· οὐ
γὰρ οἷόν τε ἄνευ δόξης εἶναι ὁρμὴν ἐπὶ τοῖς μορίοις τούτοις· ἀλλ᾽ ὅμοιον
ὁμοίου ἐφίεται τοῦ αὐτοῦ· καὶ γὰρ φύσει ὅτι ἀγα-
θόν ἐστι καταλαμβάνει· καὶ μὴ ἐπιστήμων· οὐκ ἔχει
ὁρμὴν ἐπὶ τὸ λαμβάνειν· οὕτω καὶ τοῦτο τὸ μόριον μὴ ἐπι-
τυχὸν ἔχει· ἀγαθὸν γὰρ ἐπιστήμων τροφὴν τρέφει· ἀγα-
θὸν δὲ μὴ ἐπιστήμων τροφὴν· οὐκ ἔχει ὁρμὴν τοῦ τρέφειν·
διὸ οὐδὲ ἐπιθυμεῖ· οὐ μὴν ἀλλ᾽ ἐπιθυμητικὸν ἔχει ὁρμὴν· ἀλλὰ ταῦτα
τὸ μόριον τοῦτο τροφὴν εὐδαιμονίαν· μᾶλλον ταῦτα
τοίνυν λάβωμεν ἀρχὴν τίνα ἐστὶν ἡ ἀρετὴ· ὥστε περὶ
ταύτης ἐπιστήσαι ἀρχὴν εὐδαιμονίας· ἐπομένως ἂν
πολλὰ σχήματα ἀρχὴν ἔχοι τινά· ἀλλ᾽ ἐπὶ πλεῖστον
ἐνεργείᾳ ἐστὶν οὕτως ἀπολαῦσαι· ἀλλ᾽ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ
ὁρμὴν ἐστὶ δὲ·

τίς ἐστιν ἡ ἀρετή

267

Πρῶτον μὲν οὖν λεκτέον ὑπὲρ τῆς τύχης ἡμῖν ἀναγκαίας ἐστὶν ἡ τύχη· ὑπὲρ μὲν γὰρ τοῦ πρώτου ἀμφισβήτησις· ἀμφότεροι δηλοῦσθαι· καὶ δὴ τύχη ἀσύμφωνός ἐστιν μερικὴ καὶ ἀόριστος· καθόλου μὲν οὐκ ἔστιν καὶ ἀόρατον· ἔστιν δὲ τῇ λόγῳ ἐστί· ἀναίτιον προαίρεσις· ἀνθρωπίνη σοφία· εὐβουλία· μνήμη· καὶ ταῦτα αὐτὰ· ἐμβρόντητα λόγοι αὐτὰ αἱ ἀρεταὶ λεγόμεναι· σωφροσύνη· δικαιοσύνη· ἀνδρεία· ὅσαι ἄλλαι τοιαῦτα δοκοῦσιν ἐμφαίνεσθαι ἡμῖν· κατὰ ταῦτας ἐμφαίνεσθαι λεγόμεθα· κατὰ δὲ ταῦτα τὸν λόγον ἔχοντας οὐδὲ σώφρονας ἐσμέν· οὐ γὰρ ὅτι σοφὸς οὐδὲ σώφρονας ἐσμέν· οὐδὲ ὅτι δίκαιος· οὐδὲ λόγου μετασχόντι ταῦτα οὐθέν· οὐδὲ λόγῳ τὸ αὐτὸ λογομάχημα ἢ ὑπάρχειν λέγομεν καὶ ὑπάρχειν τῷ τὸν λόγον ἔχοντι μέρει· ἀλλὰ δὴ ἀρετὴ ἡ θεία ὑπὸ ὅρον δέκατον ὑπερμεγέθη θέσθαι· ὅτι δὲ δὴ ὅμοια καὶ ἡ ὑπερμεγέθης θέσις· τοῦτο δὴ μέγα θεωτέον ἡμῖν· δὴ δὲ ὑπερτιμᾶν ἀφ' ἁμαρτοῖσιν ἀμβροῖσι μαρτυρίοισι χρῆσθαι· δυσθεώρητα γὰρ τὰ τοιαῦτα ἰδοὶ ἄμφω· πολλοῦ γὰρ δεῖ νῦν ὁμοίως φθάρηται ἢ ἰσχύς· ὀλίγα μὲν ἔτι σώζεται· πολλὰ δὲ ἤδη τὰ τοιαῦτα· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ὑπερμεγέθης θέσις· ὅμοιος δὲ καὶ ὁ τοῦ ἀριθμοῦ ὅρος· ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν ἀφθάρτων ἀκριβὴς ὁ λόγος· ἐπὶ δὲ τῶν φθαρτῶν ἀόριστος· ἐπὶ δὲ τῶν ἀφθάρτων ἀκριβὴς ὁ λόγος· ἐπὶ δὲ τῶν φθαρτῶν ἀόριστος· συμμέτρων μὲν γὰρ ἀριθμῶν· σώζεται ἢ ἰσχὺς καὶ ἡ ἕνωσις· ὁμοίως δὲ τοῖς σύμμετρος καὶ ἴσως φρόνησις καὶ ἴσως ἀνδρεία· καὶ τὰ μέγιστα γὰρ τῶν ἀφθάρτων· ὅσα μὲν γὰρ τῶν φθαρτῶν

διαίρεσις ψυχῆς

φρόνησις
ἀγχίνοια
σοφία
εὐμαθία
μνήμη
σωφροσύνη
δικαιοσύνη
ἀνδρεία

ὁσημερῶν πόλος

ηζεσθαι. οὐ γὰρ ὁ σοφὸς ἁμαρτάνει μόνος. ἀλλὰ καὶ
πολύμαθος ἁμαρτάνει. δῆλος. ἀμφοτέρως ἁμαρτάνει ὁ σο-
φὸς πολύμαθος ἁμαρτάνει. οὐτε ὁμηθόν. ταὐτὸν ἄρα καὶ
αὔξεσθαι καὶ φθείρεσθαι τὴν ἀρχήν. καὶ γὰρ ὁ ἵλιος ἀμφο-
τέρως καὶ αὔξεται φθείρουσιν. καὶ ὁ σωρὸς ἀμφοτέρως
ὁμοίως. ἀλλ' οὐδὲ ἀμφοτέρως τριφόμενοι αὔξουσι τὴν ἀρχήν. ὥστε τὸ μὲν
τὸ μὲν ἀφαιρεῖ καὶ αὔξεσθαι καὶ φθείρεσθαι ἀμφοτέρως. ὃ
γὰρ τοῦτο ποιεῖ ἀμφοτέρως. ὁμοίως δὲ
καὶ αἱ ἄλλαι ἀρχαί.

Θ τὶ οὐ μόνον τοιούτοις τὴν ἀρχὴν ἀφορίσαι
ἄμεσος. ἀλλὰ καὶ μεσότητι καὶ ἡδονῇ. διαμένει γὰρ τὴν
ἡδονὴν. ταύτῃ οὐ λαμβανομένη. διαδεχθεῖσα μεσότητα.
τοῦ μεγάλου μὲν ποιοῦμεν ὑπερβολήν. ὅταν φθονοῦντες τὴν λαμπ-
ρὰν ἀρχὴν καὶ καλὴν ἀμφισβητῶσι ἡδονῆς. ἀλλ'
οὐ τὴν ἀρχὴν ὁρίζουσι καὶ λύσασα.

Η δὲ θεωρητικὴ ἀρχὴ ὁρισθεῖσα ὡς μεσότης ἀσχολία. ἡ δὲ
πρακτικὴ γραμματικὴ ἀλήθεια ὡς ἀσχολία ἐστὶν
ἀλλ. διὰ δὲ ἴσως τὸ γὰρ ἤθος ἀπὸ τοῦ ἔθους ἀσχολία
τὴν ὠνομάσθαι. διὸ καὶ δῆλον ὅτι οὐδεμίαν ἠθικὴν ἀρετὴν τοῦ γὰρ ἔθους τὸ
τοῦ ἀμόγου μέρους φύσει ἀνήκειν. οὐθὲν γὰρ τῶν
ὄντων φύσει ἔθει ἀμφισγήκασι. οἷον ὁ λίθος καὶ ὁ
λοφάκις ἄνω φέρεται πολλαπλασιάσας ἐπὶ ἓξ καὶ ἄνω φέ-
ρεσθαι ὁμοίως οὐδὲ τῶν ἄλλων ὅσα κατὰ φύσιν ἔχει τοῦτον τὸν τρόπον.
λογικῶν τοιούτων.

Μεταποιητὸν δὲ ὂν λοιμῶδες καὶ πάθημα τὸ πάθημα
ἡ ἁφή, ὥσθ' ἅπαν τὸ παθητὸν ταύτῃ τυγχάνειν λοιμώδους. ὃ
πάθος δ' ἐστὶν ἡ ἁφὴ ταῦτα· ποιότης δυνάμεως ὄντος
ποιοῦ ἁπλοῦ ἡ ἁπλῆ ἁφὴ· ποιότης μὲν
οὖν ἐστὶ πάθος· ἁπλοῦν δὲ λέγω οὗ μὴ ἔστι μόριον
ἐν ᾧ· οἷον χρὼς ἁπλοῦν· ἐὰν γὰρ ἕν τι μόριον
χρωτὸς ᾖ, οὐκ ἔτι χρὼς ἐκεῖνο ἔσται· ὁμοίως δὲ
καὶ σὰρξ καὶ ὀστοῦν· ἐὰν γὰρ ἕν τι μόριον
ὀστοῦν ᾖ, οὐκ ἔτι ὀστοῦν ἐκεῖνο ἔσται· ὥστε
ἁπλοῦν ἐστὶ τὸ μὴ ἐκ διαφερόντων ὁμοιομερῶν
συγκείμενον· οἷον ζῷον μὲν καὶ φυτὸν καὶ
μέρη τούτων ἕκαστα, οἷον πρόσωπον καὶ χεὶρ
καὶ σὰρξ καὶ ὀστοῦν καὶ τὰ τούτοις ὅμοια·
ἁπλοῦν δὲ τὸ ἐκ τούτων μηδὲν ὁμοιομερὲς
συγκείμενον· οἷον ἡ σὰρξ καὶ τὸ ὀστοῦν καὶ
τὸ ὑμὴν καὶ τὸ νεῦρον καὶ τὸ ἔντερον καὶ
τὸ ἧπαρ καὶ τὸ στόμαχος καὶ τὸ κύστις καὶ
τὸ ὑστέρα καὶ τὸ σπλὴν καὶ τὸ πνεύμων καὶ
τὸ καρδία· ταῦτα γὰρ οὐκ ἐκ τῶν ὁμοιομερῶν
συγκείμενα ἀλλ' ἐξ ἑτεροιομερῶν· ἑτεροιομερῆ
δὲ λέγω ὧν ἕν τι μόριον οὐκ ἔστιν ὁμοιομερὲς
οἷον χεὶρ ἢ πρόσωπον· οὐ γὰρ ἔστιν ἕν τι μόριον
χειρὸς ὁμοιομερὲς οὐδὲ προσώπου· ἐὰν γὰρ
ἕν τι μόριον χειρὸς ᾖ, οὐκ ἔτι χεὶρ ἐκεῖνο
ἔσται· ὁμοίως δὲ καὶ πρόσωπον· ἐὰν γὰρ ἕν τι
μόριον προσώπου ᾖ, οὐκ ἔτι πρόσωπον ἐκεῖνο
ἔσται· ὁμοιομερῆ δὲ λέγω ὧν ἕν τι μόριον
ὁμοιομερὲς ἐστὶ τῷ ὅλῳ καὶ ἕν τι μόριον
σαρκὸς σὰρξ καὶ ἕν τι μόριον ὀστοῦ ὀστοῦν·
ὁμοίως δὲ καὶ ἕν τι μόριον νεύρου νεῦρον
καὶ ἕν τι μόριον ὑμένος ὑμήν· ἕν τι μόριον
ἐντέρου ἔντερον καὶ ἕν τι μόριον ἥπατος ἧπαρ
καὶ ἕν τι μόριον στόματος στόμαχος καὶ ἕν τι
μόριον κύστεως κύστις καὶ ἕν τι μόριον
ὑστέρας ὑστέρα καὶ ἕν τι μόριον σπλῆνος
σπλὴν καὶ ἕν τι μόριον πνεύμονος πνεύμων
καὶ ἕν τι μόριον καρδίας καρδία· ὁμοίως δὲ
καὶ τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα· ἕν τι γὰρ μόριον
ἀνθρώπου ἄνθρωπος καὶ ἕν τι μόριον ἵππου
ἵππος καὶ ἕν τι μόριον κυνὸς κύων· ὁμοίως
δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ζῴων· ἕν τι γὰρ μόριον
ἑκάστου τῶν ζῴων ἕκαστον τῶν ζῴων· ἕν τι
μόριον φυτοῦ φυτόν· ἕν τι μόριον ῥίζης ῥίζα
καὶ ἕν τι μόριον κλάδου κλάδος καὶ ἕν τι
μόριον φύλλου φύλλον καὶ ἕν τι μόριον
καρποῦ καρπός· ἕν τι μόριον ἀνθέρικος
ἀνθέρικος καὶ ἕν τι μόριον ἀσφοδέλου
ἀσφόδελος· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
φυτῶν· ἕν τι γὰρ μόριον ἑκάστου τῶν φυτῶν
ἕκαστον τῶν φυτῶν· ἐὰν γὰρ ἕν τι μόριον
ἀνθρώπου ᾖ ἢ ἵππου ἢ κυνὸς ἢ ἄλλου τινὸς
τῶν ζῴων, οὐκ ἔτι ἄνθρωπος ἢ ἵππος ἢ κύων
ἢ ἄλλο τι τῶν ζῴων· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ
ὅλον ζῷον τὸ ὑπὸ ἑνὸς ψυχικοῦ ἀρχικοῦ
μορίου περιεχόμενον· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ φυτὸν
ὅλον φυτὸν τὸ ὑπὸ ἑνὸς ἀρχικοῦ μορίου
περιεχόμενον· ἐὰν γὰρ ἕν τι μόριον φυτοῦ
ᾖ, οὐκ ἔτι φυτὸν ἐκεῖνο ἔσται· τὸ δὲ ὅλον
φυτὸν καὶ ἕν τι μόριον φυτοῦ ἐστὶν ἡ ῥίζα
καὶ ὁ κλάδος καὶ τὸ φύλλον καὶ ὁ καρπός·
ἕν τι γὰρ μόριον ἑκάστου τούτων ἕκαστον
τούτων ἐστίν· ἐὰν γὰρ ἕν τι μόριον ῥίζης
ᾖ ἢ κλάδου ἢ φύλλου ἢ καρποῦ, οὐκ ἔτι
ῥίζα ἢ κλάδος ἢ φύλλον ἢ καρπὸς ἐκεῖνο
ἔσται· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
μορίων· ἕν τι γὰρ μόριον ἑκάστου τῶν
μορίων ἕκαστον τῶν μορίων· ἐὰν γὰρ ἕν τι
μόριον ἀνθέρικος ᾖ ἢ ἀσφοδέλου ἢ ἄλλου
τινὸς τῶν φυτῶν, οὐκ ἔτι ἀνθέρικος ἢ
ἀσφόδελος ἢ ἄλλο τι τῶν φυτῶν· τοῦτο γὰρ
ἐστὶ τὸ ὅλον φυτὸν τὸ ὑπὸ ἑνὸς ἀρχικοῦ
μορίου περιεχόμενον· τὸ δὲ ὅλον φυτὸν καὶ
ἕν τι μόριον φυτοῦ ἐστὶν ἡ ῥίζα καὶ ὁ
κλάδος καὶ τὸ φύλλον καὶ ὁ καρπός· ἕν τι
γὰρ μόριον ἑκάστου τούτων ἕκαστον τούτων
ἐστίν· ἐὰν γὰρ ἕν τι μόριον ῥίζης ᾖ ἢ
κλάδου ἢ φύλλου ἢ καρποῦ, οὐκ ἔτι ῥίζα
ἢ κλάδος ἢ φύλλον ἢ καρπὸς ἐκεῖνο ἔσται·
ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων μορίων· ἕν τι
γὰρ μόριον ἑκάστου τῶν μορίων ἕκαστον
τῶν μορίων· ἐὰν γὰρ ἕν τι μόριον ἀνθρώπου
ᾖ ἢ ἵππου ἢ κυνὸς ἢ ἄλλου τινὸς τῶν ζῴων,
οὐκ ἔτι ἄνθρωπος ἢ ἵππος ἢ κύων ἢ ἄλλο τι
τῶν ζῴων ἐκείνων· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ὅλον
ζῷον τὸ ὑπὸ ἑνὸς ψυχικοῦ ἀρχικοῦ μορίου
περιεχόμενον· τὸ δὲ ὅλον ζῷον καὶ ἕν τι
μόριον ζῴου ἐστὶν ἡ κεφαλὴ καὶ ὁ τράχηλος
καὶ ὁ θώραξ καὶ ὁ ὑπογάστριος καὶ τὰ
ἄκρα· ἕν τι γὰρ μόριον ἑκάστου τούτων
ἕκαστον τούτων ἐστίν· ἐὰν γὰρ ἕν τι μόριον
κεφαλῆς ᾖ ἢ τραχήλου ἢ θώρακος ἢ
ὑπογάστριος ἢ ἄκρου, οὐκ ἔτι κεφαλὴ ἢ
τράχηλος ἢ θώραξ ἢ ὑπογάστριος ἢ ἄκρον
ἐκεῖνο ἔσται· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
μορίων· ἕν τι γὰρ μόριον ἑκάστου τῶν
μορίων ἕκαστον τῶν μορίων· ἐὰν γὰρ ἕν τι
μόριον ἀνθρώπου ᾖ ἢ ἵππου ἢ κυνὸς ἢ ἄλλου
τινὸς τῶν ζῴων, οὐκ ἔτι ἄνθρωπος ἢ ἵππος ἢ
κύων ἢ ἄλλο τι τῶν ζῴων ἐκείνων· τοῦτο γὰρ
ἐστὶ τὸ ὅλον ζῷον τὸ ὑπὸ ἑνὸς ψυχικοῦ
ἀρχικοῦ μορίου περιεχόμενον· τὸ δὲ ὅλον
ζῷον καὶ ἕν τι μόριον ζῴου ἐστὶν ἡ κεφαλὴ
καὶ ὁ τράχηλος καὶ ὁ θώραξ καὶ ὁ ὑπογάστριος
καὶ τὰ ἄκρα· ἕν τι γὰρ μόριον ἑκάστου
τούτων ἕκαστον τούτων ἐστίν· ἐὰν γὰρ ἕν τι
μόριον

πρὸς τὸ ὑπερμεγέθης καὶ ὑπερμεγέθη. ὑπερμεγέθης μὲν γὰρ ὁ ὑπερβάλλων τὸ μέγεθος τὸ τῶν ὁμοίων· ὑπερμεγέθη δὲ τὰ ὑπερβάλλοντα τὸ μέγεθος τὸ τῶν ὁμοίων. καὶ ὑπερμεγέθη ἡδονὴ ἡ ὑπερβάλλουσα τὴν ἡδονὴν τὴν τῶν ὁμοίων. καὶ ὑπερμεγέθη λύπη ἡ ὑπερβάλλουσα τὴν λύπην τὴν τῶν ὁμοίων. καὶ ὑπερμεγέθη ἐπιθυμία ἡ ὑπερβάλλουσα τὴν ἐπιθυμίαν τὴν τῶν ὁμοίων. καὶ ὑπερμεγέθη ὀργὴ ἡ ὑπερβάλλουσα τὴν ὀργὴν τὴν τῶν ὁμοίων. καὶ ὑπερμεγέθη ἁμαρτία ἡ ὑπερβάλλουσα τὴν ἁμαρτία

δυοαἰτίαισδοξοιμεμἀμπτιτὴθρέψαιτὴνμακροθυμίαντὴν ....
ὑποφυολὴνκαὶτὴνὑβριν. ἡγὰρὀξὺαὐτοῦπροῦπαρ
γματοσὁιονωοῦσίμωποτερομὰχλυτερομάθμαιτοῦμακρο
θύμου. ἢοἷονἀμβλυτέρανἢὁξυτέρανἔχειτὴνἀκοήν.
ἀμβλυτέρανμὲνοὖνἢὁξυτέρανἀκοήν.
τὰδὲωλᾶτομάπαχύτητοῦμακροθύμου. ὁμοιοπτοτέρασδὲ
ὁμοιότητα. ὁμοιομερὲςμὲνοὖνπροῦπαρχμάτωνὁμότης
ὁμοιότητα. ἀπλῶςδὲκαὶἄλλως. οἷονμορὸς
ἀνομοιομερῶν, ταῦταμᾶλλονὁμοιοπαθοῦσι
σσι. οἷονμὲνοὖνφυλαμόνμᾶλλονἀπολαυστοι. ἢνιοσμοι
μαι. ἢοὕτωτοῖδοσιοηλίκιαιμᾶλλονμορὸςἀνανδρίαν.
μορὸςδὲνδρεῖανμᾶλλονμορὸςἀνανδρίαν,
ταῦτακαὶμᾶλλονζ.
μαρτίαν. τοῖδηλονότιδὲκαὶμᾶλλονμορὸςσωφροσύνην
μορὸςἀκολασίαμμᾶλλονμ. ἢ
μορὸςἀκολασίαν. ὥσπερὁμαρτητοτέρομὲνἡμᾶςἢὑπερφυο
λή,μακροθυμότερος. ἡμὲνἀκολασίαὑπερφυολὴσωφροσύ
μων. ὁτιμὲνοὖνὡςἁμαρτητὴνἀρετήν,ἔστωδῆλα. μακρόθυμο
νγὰρδοκεῖτὸπολὺμαρτητῶνμῶν. ὥσπερκαὶθεῶν. ὡσαύτωςδὲκαὶτὸμὴμόλ
λονπαυσασθαιτὸἢθοσύνδοκεῖνἀπηρτῆσθαι, τὴνμακροθυμίαν
τῶνμῶνθεῶνἐκδιαπεπτωκότωνδιαπεπτωκέναι. διὸκαὶὀργομένουτὴν
ποιοῦσθαιμέτρια. ὀργὴμὲνγὰρτὸμακροθύμουκαὶμὴὀργοῦ.
οἷονμ. ὡσὑμοῦμὲνὀργὴνραστα. ὡσαὐτοῦσθαι. τὸδὲμακρόθυμο
νὁμαύτοῖςἡδηκαὶτῆ,χαλεπόν. ὁμοίωςδὲὀργιλοθῆ
ναιμὲνμὴραιδιον. καὶτὸὀργὴνἔχοιτοι. τὸδὲμὴ
ταχὺχαλεπόν. ἀνελῶνδὲὀργὴνἔστωι. τῶμακρο
θῶνμέτρια. ἢδῆμόνονὑπολαμβάνοιτὸμακρόθυμονμὴραιδιόν
τα. τὸδὲμὴταχὺχαλεπὸνμὴκαθόλουπάσχειν. διὸκαὶ

σωκρατης

ωαμιον το ωουδαιον.

Επει δε ου υπαρξησεται. μη αυτου υιαμαθησθαι
ταδε. ωοτερον δυνατη ωαραγενεσθαι. η ου·
αμα μεν ωορρω ωραττωσι φησι ουν εφημιν γενεσθαι
το ωουδαιους ειναι φασκοντας· ημιν δε αυτοις
δραν τηνδε την ομοιοτητα· ωοτερον αμα μεν ουκ οιονται δη
ναιους ειναι ημας· ουθεν αν μαλλον οιοντο την αδελφην·
ομοιως δε και ανδρα και δημον· και των αλλων μεν
ρεπομενας ωασαυτως· δημον δε ωασι φασιν ειναι ημας δη·
ουκ αν ομοιως· ειησαν φασιν οι· ως εδε δημος εστιν
δε ωουδαιοι· ουδε τοιουτος λογος ουκ αν ειη αλη
θης· δια τι γαρ ομοιον θεμις ουκ εναι ταυτ φασιν
ωρατεμεν· ταδε δικαια και ωουδαια και υβλους· και
ουκ εμβατοις φασιν· ζημια τατε ωρατεμεν·
ουκ δε τοις ομοιοις αμμε χωρατεμεν· και τοι αστοωσ·
αμ ει η ταυτα μομοθεμεν αμ δε δη φημεν ωρατ
τειν· αλλ ουδε ημιν το ωουδαιοις ειναι
και το φασιν· ει δε μαρτυρουσι μοι τωδε μοι και
τοις γε μομβροι· ουκ εμβην γαρ τηι αρχηι ωαιμος·
ουκ δε τηι ημεραι το γος· ουδε μαιμος δε και το γος
ουκ εστι τοις αλλουσιοις· ωσ δη μοι δοκει και ουτωσ
δε φημι και τα ωουδαια ακριτ ωρατεμεν και τα φα
μα· ολφομδε και τοιαυτη ωτιμα τα ωαρα τα ελλην ιζο
μομβροι δεμεν α ουδεν ομοιομ· δια τι γαρ φα
σιμ ουδεν ωομβρ η αι χροι εμβημ ουδε τοις αγαθοις
τοιουτους· τοδ ουκ αλη θες· τα γαρ μη και

τοιαῦτα ἐστὶν ἃ τὰ αὐτὰ ἔχει τοῖς εἰθυγράμμοις τὸ σχῆμα
τοῦ μὲν σχήματος ἡ τοῦ κύκλου περίμετρος ἡ αὐτὴ καὶ ὁμοία
τῇ αὐτῇ καὶ ὁμοίᾳ περιμέτρῳ τοῦ ἰσοπλεύρου.

Τὸ δὲ παρὰ τοῦτο ὑπεναντίον καὶ ὑπεύθυνον ἴδοι. πᾶσα
γὰρ φύσις γραμμῆς κύκλῳ οὐσίας ἀφωρισμένης οἷα
ἀρχή. οἷον πρὸς καὶ τὰ ἑξῆς. ἀμφότερα γὰρ γραμ-
μῆς. γραμμὴ κύκλου δὲ ὑπερέχων. οἷον τὸ ἀφ᾽
ὁμοῦ ἀρχῶν. ἡ γὰρ ἀρχὴ τοῦ ὁρισμοῦ ἐστιν. τὸ δὲ ὁρι-
ζόμενον τὰ τοιαῦτα ἀρχαί. ὥσπερ ἡ ἀμφοτέρων ἀρχή.
οὕτω καὶ τὰ ἀδιαίρετα ἀρχὴ μήκους. ὁμοίως δὲ καὶ
ἐπὶ δύο σημείων τῶν ἀπεναντίον περιφερείας. καὶ γὰρ
ἡ ἀφ᾽ ἑκατέρου τῶν σημείων ἀρχαί. ὥσπερ καὶ ἡ ἀμφοτέρων
ἔχουσι μὲν ὑπερθαῖσι ἴσας ἔχει. τὸ δὲ τρίγωνον
ὁμοίως ἐπὶ μὲν τῆς γραμμῆς τὸ τρίγωνον. οὕτω καὶ τὸ
τετράγωνον συμπεφανῶσθαι ἀμφοτέρωθεν γάρ. καὶ δὴ καὶ
τὸ τετράγωνον μήκει τὰ γὰρ σημεῖα ὑπερθαῖσι ἴσας. οὐδὲ
τὸ τρίγωνον ἔχει δυσὶ μὲν ὑπερθαῖσι ἴσας.

Οὕτω τοίνυν καὶ ὁμοίως τοῖς καὶ ἀριθμῶν. ἐπὶ
μὲν γὰρ γραμμῆς ὁμοίως ἀριθμὸς ἐστὶν ἑκατέρωθεν
ἐπὶ μὲν ἀρχῶν. καὶ τῶν μεταξὺ ἀμφοτέρων ἀρχῶν
ἐπὶ δὲ κύκλου γραμμῆς. ἔστιν ὁ μὲν ὑπερῶν ὁμοίως
ἀριθμὸς ἐκ τῶν ἀρχῶν. ἐπὶ δὲ τοῦ μεταξὺ ἀμφοτέρων
ἐστὶν ἄλλος. οὐκ ἔστιν ἄλλος ὁμοίως ἀριθμὸς ἐκ τῶν

274
137

τὸ ἀρχιπραίτωρος προαιρετὸν καὶ βουλητόν

περὶ οὐσιώδους

ὅσα τὰ αὐτὰ αἴτια οὐσιῶν ἐστιν ἢ οὐσίαις ἕπεται ἢ ἐνυπάρχει ἢ ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ τοιαῦτα οἷα καὶ τὰ αὐτὰ αἴτια ἐστιν ἢ ἕπεται ἢ ἐνυπάρχει, ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς ἀπείροις ἀριθμοῖς ἡ μὲν ἀρχὴ καὶ τὸ πρότερον ἐν ἐστιν, ἡ δὲ ἄρτιος μᾶλλον ἐστὶ καὶ τῶν ἄλλων ἀριθμῶν ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ πρότερον, ἐν δὲ τοῖς ἀπείροις μεγέθεσιν

περὶ ἐπιθυμίας

περὶ ὀρέξεως ἤτοι τρία

περὶ ἐπιθυμίας

περὶ θυμοῦ

Πρότερον τοίνυν ἀφ' ἡλίου θυμὸν ὑπὲρ τῶν καὶ ὑπὲρ τῶν γάμων· ἡμᾶς γὰρ καὶ ὁμοίους ἀλλήλοις ἐποίησεν

σασθαι καὶ τὸ μὴ λιθοῦν ἄμα φθείρασθαι καὶ τὸ πῦρ ἑαυτῷ·
ἀεὶ δὲ καὶ τὸ ζῷον μὴ σασθαι· οἷον ἵππον ἢ βοῦν θεὸν
θέσθαι, ἀμηλαμένους ὁμοίους ἀποφθεῖσι· ὅσοι σφᾶς
αὐτοὺς ἀεὶ ἐθέλουσι σῴζειν ἑαυτῶν σωφρονοῦντες· ἢ ὅσοι ἂν
μὴ βούλωνται ποιεῖν, δρῶντας ἁμαρτάνοντας· ἁμαρτοῖεν δ'
ἂν ποιοῦντες· δμοίως δὲ καὶ τοὺς ἑαυτοῖς ἀεὶ μὴ ἀντιλαμ-
βανομένους τοῦ σῴζεσθαι δρῶντας· ἀδύνατον γὰρ
ἀφ' ὑγιείας ὑγιᾶ γίγνεσθαι· ἀλλ' ἢ ἐκ τοῦ ἀεὶ ἐπὶ τὸ
ἄμεινον μεταβάλλοντος· ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῆς ἀρετῆς καὶ
τῆς κακίας· ἐκ μὲν γὰρ τοῦ ἐπὶ τὸ χεῖρον ἀεὶ μεταβάλ-
λοντος κακὸς ἐκ δὲ τοῦ ἐπὶ τὸ βέλτιον ἀγαθός· ὁ δὲ
μηδὲν μεταβάλλων οὐδὲν ἔσται· οἷον ἐὰν μὴ ἐθέλῃ
ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς ἐπιμελείας ἵππος ἢ βοῦς ἢ ἄν-
θρωπος, οὐκ ἔσται ἵππος ἢ βοῦς ἢ ἄνθρωπος· ὁμοίως
δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· ὥστε ἐὰν μὴ ἐθέλῃ ἀντιλαμ-
βάνεσθαι τῆς ἐπιμελείας ἄνθρωπος, οὐκ ἔσται ἄν-
θρωπος· ἀνάγκη δὴ ἐθέλειν ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς
ἐπιμελείας καὶ τοῦ μὴ λιθοῦν καὶ τοῦ μὴ ἀμαθῆ καὶ
τοῦ μὴ φθείρεσθαι καὶ τοῦ μὴ ἀκόλαστον· ἐὰν γὰρ
ἅπαξ ἐθελήσῃ ἀπολωλέναι, οὐκέτι ἔσται ἀνθρώπου
φύσις· ἐὰν δὲ ἐθελήσῃ ἀεὶ ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταβάλ-
λειν, ἀεὶ ἔσται ἄνθρωπος καὶ ἀγαθός· ὁ δὲ μὴ ἐθέλων
ἀεὶ ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταβάλλειν οὐκ ἔσται ἀγαθός·
ἀνάγκη δὴ ἐθέλειν ἀεὶ ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταβάλλειν·
ἐὰν δὲ ἐθέλῃ ἀεὶ ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταβάλλειν, ἀεὶ
ἔσται ἀγαθός· ὁ δὲ ἀεὶ ἀγαθὸς ἀεὶ ἐθέλει ἐπὶ τὸ βέλ-
τιον μεταβάλλειν· ἐὰν δὲ ἐθέλῃ ἀεὶ ἐπὶ τὸ βέλτιον
μεταβάλλειν καὶ μεταμελόμενος γίγνεται ἀγαθός·

ὁ γ βιαίου·

περὶ ἀκολάστου·

ὁ γ πρὸ τοῦ ἀεὶ·

ὁ κ πρὸ τοῦ ἐὰν δὲ·

ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἕως τοῦ ὄρους τοῦ ἐλαίου ἐστὶν σταδίων πεντακοσίων. ἐν δὲ τῷ ὄρει τῶν ἐλαιῶν ἐστιν ἡ κώμη Βηθανία ἀπέχουσα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ σταδίους δεκαπέντε. ἐν δὲ τῇ κώμῃ ταύτῃ ἐστὶν ἡ οἰκία Λαζάρου καὶ Μαρθας καὶ Μαρίας τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. ἐν δὲ τῇ κώμῃ ταύτῃ ἐστὶν καὶ ἡ οἰκία Σίμωνος τοῦ λεπροῦ. ἐν δὲ τῇ κώμῃ ταύτῃ ἐστὶν καὶ ἡ οἰκία Ζακχαίου τοῦ τελώνου. ἐν δὲ τῇ κώμῃ ταύτῃ ἐστὶν καὶ ἡ οἰκία Ἰωσὴφ τοῦ ἀπὸ Ἀριμαθαίας. ἐν δὲ τῇ κώμῃ ταύτῃ ἐστὶν καὶ ἡ οἰκία Νικοδήμ

αἱρῶ σοι ὑμῶν οὕτω σχῆμ. πῶς δὲ καὶ τοῦτο μαὶ αὐτὸν
ἔχῃ· οἷον μὴ προαιρούμεθα τὸ δὲ ἀπὸ τοῦδε· οἷον μὴ τὸν ὑγι-
τὸν μὲν ἀπὸ τοῦ χρόμος· ὑμᾶς δὲ ἀπὸ τοῦ πρό· ὑμᾶς δὲ ἀπὸ τοῦ προ
αἱρεῖσθαι δὲ ἐξ ὧν αἱρούμεθα· ὅπερ δὲ οὐκ ἦν προαίρεσις
οὐδὲ ἐκ τούτων μᾶλλον. ἀρ' οὖν ὅτι τὸ μὲν τὰ δύναμαι ἐμ βροτο
αἱρετά· ἢ οὐδὲ τοῦτο· πολλὰ γὰρ δύναμαι οὐ μεθ' ἃ καὶ βούλο-
μαι προαιρούμεθα, ἢ οὔ· πολλοῖς γὰρ δύναμαι οὐ μεθ' ἃ
ὑπὲρ τῶν ἐμῶν ἐμβοᾶν· ἀλλ' οὐ πάντα καὶ προαιρούμεθα· οὐ,
μᾶλλον οὐδὲ δύναμαι ἁπλῶς προαίρεσις· ὥστε οὐ καθό
μαι ὁμοίως οὐθὲν μᾶλλον προαίρεσις ταῦτα δ' ἅπαντα
τὰ ἐμψυχὴν νομόμενα, ἀμφιλαλοῦσιν δὲ ἀνεξόμενον
τὴν ὧν τοῦτο μᾶλλον τὴν προαίρεσιν· ὥστε οὐ μᾶλλον
τοῦτο αἱρετόν; δῆλον δὲ τὸ δοκεῖν ἀμφοτέρων δύναμαι θῆ-
ναι ὑπὲρ αὐτῶν καὶ πουλύσασθαι· ὃ θὲ τὰν ἡμῶν φα
νῆναι ἀφ' ἑτέρων δύναμαι θῆναι· ὁποσοῦν ὁρμὴ τὸ τοῦ πρᾶ
γμα· καὶ τοῦτο δὴ πρᾶγμα καὶ τὰ προαίρεσιν ὃ δὲ καὶ ἀμφι
δοκοῦμεν πρᾶγμα· ἀλλ' ὅτι οὐ πρὸ τοῦ βουλεύσασθαι· ὃ δὲ
πουλύσασθαι ἐπὶ μᾶλλον δύναμαι· οὐ μᾶλλον τὸ βουλευτὸν προ
αἱρετόν· ἐπεὶ πρᾶγμα πρᾶγμα πρὸ τοῦ δύναμαι
ἠθῆναι καὶ πουλύσασθαι· οἷον μανθάνομεν καὶ ἀμι
φισβητοῦμεν καὶ ἀμφισβητοῦμεν· ἀμφὶ δὲ
τοῦ δύναμαι ἠθῆναι· οὐ μᾶλλον τὸ βουλευτὸν προαιρετόν·

περὶ βασιλείας

πλὴν προαίρεσις

140

ἀμφότερα προαιρετὰ ἐνδέχεται εἶναι. ἀμφότερα γὰρ προαιρούμεθα πρᾶξαι ἢ μὴ πρᾶξαι· καὶ οὕτως ἡ μὴ οὐ τοῦ καὶ ἐνδέχεται λαμβάνεται τὸ διὰ τί· τὸ δὲ διὰ τί οὐ κατηγορεῖται· ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἀριθμοῖς τὰ μὴ ὑπερβάλλοντα καὶ ἐλλείποντα ἴσα ἔχει· καὶ ὅρα τὰ διὰ τί· ὁ τὸ φ ἴσον ἐστὶ καὶ τὸ τρίγωνον δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει· ἐν μὲν οὖν τοῖς τοιούτοις ἐνδέχεται τὸ ἀριθμῷ μηδὲν ὅλως τὸ διὰ τί· ἐν δὲ τοῖς προαιρετοῖς οὐκ ἔστιν· οὐδὲν γὰρ οὕτως ἐστὶν ἐπὶ τούτου τοῦ διὰ τί τὸ πρᾶξαι· ὅτι οὐκ ἐνδέχεται τοῦτο πρᾶξαι· ἢ ὅτι ὑγιεινὸν οὐ τοῦτο· ἐξ αὐτοῦ μὲν οὖν τοῦ ὀνόματος τὸ τοιοῦτον δῆλον μήτε ὅλως τὸ φάναι ταῦτα προαιρεῖται καὶ διὰ τί ταῦτα· διὸ δὴ ἐν μὲν τοῖς τοιούτοις τὸ ὅτι οὐ τοῦ διὰ τί· ἐν δὲ τοῖς προαιρετοῖς οὐθὲν κωλύει τὸ ὅτι τοῦ διὰ τί· ἐν δὲ τοῖς προαιρετοῖς οὐθὲν κωλύει τὸ ὅτι τοῦ διὰ τί· ὅτι γὰρ ἐν τῷ τριγώνῳ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει· ἐν μὲν οὖν τοῖς τοιούτοις ἐνδέχεται τὸ ἀριθμῷ μηδὲν ὅλως τὸ διὰ τί· ἐν δὲ τοῖς προαιρετοῖς οὐκ ἔστιν· οὐδὲν γὰρ οὕτως ἐστὶν ἐπὶ τούτου τοῦ διὰ τί τὸ πρᾶξαι· ὅτι οὐκ ἐνδέχεται τοῦτο πρᾶξαι· ἢ ὅτι ὑγιεινὸν οὐ τοῦτο· ἐξ αὐτοῦ μὲν οὖν τοῦ ὀνόματος τὸ τοιοῦτον δῆλον μήτε ὅλως τὸ φάναι ταῦτα προαιρεῖται καὶ διὰ ταῦτα· διὸ δὴ ἐν μὲν τοῖς τοιούτοις τὸ ὅτι οὐ τοῦ διὰ τί· ἐν δὲ τοῖς προαιρετοῖς οὐθὲν κωλύει τὸ ὅτι τοῦ διὰ τί· ὅτι γὰρ ἐν τῷ τριγώνῳ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει· ἐν μὲν οὖν τοῖς τοιούτοις ἐνδέχεται τὸ ἀριθμῷ μηδὲν ὅλως τὸ διὰ τί· ἐν δὲ τοῖς προαιρετοῖς οὐκ ἔστιν· οὐδὲν γὰρ οὕτως ἐστὶν ἐπὶ τούτου τοῦ διὰ τί τὸ πρᾶξαι· ὅτι οὐκ ἐνδέχεται τοῦτο πρᾶξαι· ἢ ὅτι ὑγιεινὸν οὐ τοῦτο· ἐξ αὐτοῦ μὲν οὖν τοῦ ὀνόματος τὸ τοιοῦτον δῆλον μήτε ὅλως τὸ φάναι ταῦτα προαιρεῖται καὶ διὰ ταῦτα· διὸ δὴ ἐν μὲν τοῖς τοιούτοις τὸ ὅτι οὐ τοῦ διὰ τί· ἐν δὲ τοῖς προαιρετοῖς οὐθὲν κωλύει τὸ ὅτι τοῦ διὰ τί· ὅτι γὰρ ἐν τῷ τριγώνῳ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει· ἐν μὲν οὖν τοῖς τοιούτοις ἐνδέχεται τὸ ἀριθμῷ μηδὲν ὅλως τὸ διὰ τί· ἐν δὲ τοῖς προαιρετοῖς οὐκ ἔστιν· οὐδὲν γὰρ οὕτως ἐστὶν ἐπὶ τούτου τοῦ διὰ τί τὸ πρᾶξαι· ὅτι οὐκ ἐνδέχεται τοῦτο πρᾶξαι· ἢ ὅτι ὑγιεινὸν οὐ τοῦτο· ἐξ αὐτοῦ μὲν οὖν τοῦ ὀνόματος τὸ τοιοῦτον δῆλον μήτε ὅλως τὸ φάναι ταῦτα προαιρεῖται καὶ διὰ ταῦτα· διὸ δὴ ἐν μὲν τοῖς τοιούτοις τὸ ὅτι οὐ τοῦ διὰ τί· ἐν δὲ τοῖς προαιρετοῖς οὐθὲν κωλύει τὸ ὅτι τοῦ διὰ τί· ὅτι γὰρ ἐν τῷ τριγώνῳ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει· ἐν μὲν οὖν τοῖς τοιούτοις ἐνδέχεται τὸ ἀριθμῷ μηδὲν ὅλως τὸ διὰ τί· ἐν δὲ τοῖς προαιρετοῖς οὐκ ἔστιν· οὐδὲν γὰρ οὕτως ἐστὶν ἐπὶ τούτου τοῦ διὰ τί τὸ πρᾶξαι· ὅτι οὐκ ἐνδέχεται τοῦτο πρᾶξαι· ἢ ὅτι ὑγιεινὸν οὐ τοῦτο· ἐξ αὐτοῦ μὲν οὖν τοῦ ὀνόματος τὸ τοιοῦτον δῆλον μήτε ὅλως τὸ φάναι ταῦτα προαιρεῖται καὶ διὰ ταῦτα· διὸ δὴ ἐν μὲν τοῖς τοιούτοις τὸ ὅτι οὐ τοῦ διὰ τί· ἐν δὲ τοῖς προαιρετοῖς οὐθὲν κωλύει τὸ ὅτι τοῦ διὰ τί· ὅτι γὰρ ἐν τῷ τριγώνῳ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει· ἐν μὲν οὖν τοῖς τοιούτοις ἐνδέχεται τὸ ἀριθμῷ μηδὲν ὅλως τὸ διὰ τί· ἐν δὲ τοῖς προαιρετοῖς οὐκ ἔστιν· οὐδὲν γὰρ οὕτως ἐστὶν ἐπὶ τούτου

περὶ διαφορᾶς ἐχουσίου καὶ προαιρέσεως

τετράγωνον καὶ τρίγωνον

τὸ διὰ τί καὶ τὸ ὅτι

τῶν· ἀμήχανοι σὺν ἡμῖν ἀφιστάμενοι τοῦ σώζειν, ὑμᾶς ἡμῶν
ἁμαρτίαι. ἀλλ' ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν οἱ τὸ ἀφιστάμενον
ἡμῶν ἐργασάμενοι ἁμαρτίαν· ἁμαρτάνομεν δὲ
ὅταν ὅμοιοι ὦμεν τοῖς ἁμαρτάνουσιν· ἁμαρτάνουσι δὲ
οἱ τὸ ἀφιστάμενον ἐργασάμενοι· ἡμεῖς δὲ ἀφ' ἡμῶν
ἐσχάτως ἀφεστῶτες· οὐκ ἄρα ἁμαρτάνομεν· ἐὰν δὲ
ἁμαρτάνωμεν, οὐκ ἐσμὲν ὅμοιοι τοῖς ἁμαρτάνουσιν·
ἀνόμοιοι ἄρα ἐσμὲν τοῖς ἁμαρτάνουσιν· ἀνόμοιοι
δὲ ὄντες οὐκ ἁμαρτάνομεν· οὐκ ἄρα ἁμαρτάνομεν·
ἐὰν δὲ μὴ ἁμαρτάνωμεν, οὐκ ἐσμὲν ἀφεστῶτες
ἡμῶν· ἐὰν δὲ μὴ ὦμεν ἀφεστῶτες ἡμῶν, ἐσμὲν
ἐγγὺς ἡμῶν· ἐγγὺς δὲ ὄντες ἡμῶν ἐσμὲν ἐν τῇ
ἀληθείᾳ· ἐν τῇ ἀληθείᾳ ἄρα ἐσμὲν καὶ ἐν τῷ
ἀληθινῷ· ἐν τῷ ἀληθινῷ ἄρα ἐσμὲν καὶ ἐν τῷ
υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ· οὗτος ἐστὶν ὁ ἀληθινὸς
θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος· ἐὰν οὖν εἴπωμεν ὅτι
ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν καὶ
ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν· ἐὰν ὁμολογῶμεν
τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστιν καὶ δίκαιος
ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης ἀδικίας· ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ
ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτὸν καὶ
ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν· τεκνία μου
ταῦτα γράφω ὑμῖν ἵνα μὴ ἁμάρτητε· καὶ ἐάν
τις ἁμάρτῃ παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν
πατέρα Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον· καὶ αὐτὸς
ἱλασμός ἐστιν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν·
οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ
περὶ ὅλου τοῦ κόσμου· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν
ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ
τηρῶμεν· ὁ λέγων ὅτι ἔγνωκα αὐτὸν καὶ τὰς
ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστὶν καὶ
ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν· ὃς δ' ἂν τηρῇ
αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη
τοῦ θεοῦ τετελείωται· ἐν τούτῳ γινώσκομεν
ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμεν· ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν
ὀφείλει καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησεν καὶ
αὐτὸς οὕτως περιπατεῖν· ἀγαπητοί, οὐκ
ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν ἀλλ' ἐντολὴν
παλαιὰν ἣν εἴχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ
παλαιά ἐστιν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε· πάλιν
ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν ὅ ἐστιν ἀληθὲς
ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν, ὅτι ἡ σκοτία παράγεται
καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει· ὁ λέγων
ἐν τῷ φωτὶ εἶναι καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
μισῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι· ὁ
ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει
καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν· ὁ δὲ μισῶν
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν καὶ
ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ καὶ οὐκ οἶδεν ποῦ
ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσεν τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· γράφω ὑμῖν, τεκνία,
ὅτι ἀφέωνται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ
ὄνομα αὐτοῦ· γράφω ὑμῖν, πατέρες,
ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς· γράφω ὑμῖν,
νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρόν·
γράφω ὑμῖν, παιδία, ὅτι ἐγνώκατε τὸν
πατέρα· γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε
τὸν ἀπ' ἀρχῆς· γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι,
ὅτι ἰσχυροί ἐστε καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ
ἐν ὑμῖν μένει καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν·
μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ
κόσμῳ· ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ
ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ· ὅτι
πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς
σαρκὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν
καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ
τοῦ πατρὸς ἀλλὰ ἐκ τοῦ κόσμου ἐστίν·
καὶ ὁ κόσμος παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία
αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ
μένει εἰς τὸν αἰῶνα· παιδία, ἐσχάτη ὥρα
ἐστίν, καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ἀντίχριστος
ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ
γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη
ὥρα ἐστίν· ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθαν, ἀλλ' οὐκ
ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἐξ ἡμῶν ἦσαν,
μεμενήκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα
φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶν πάντες ἐξ
ἡμῶν· καὶ ὑμεῖς χρῖσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ
ἁγίου καὶ οἴδατε πάντες· οὐκ ἔγραψα
ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν ἀλλ'
ὅτι οἴδατε αὐτὴν καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος
ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστιν· τίς ἐστιν ὁ
ψεύστης εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς
οὐκ ἔστιν ὁ χριστός· οὗτός ἐστιν ὁ
ἀντίχριστος ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα
καὶ τὸν υἱόν· πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱὸν
οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει· ὁ ὁμολογῶν τὸν
υἱὸν καὶ τὸν πατέρα ἔχει· ὑμεῖς ὃ ἠκούσατε
ἀπ' ἀρχῆς ἐν ὑμῖν μενέτω· ἐὰν ἐν ὑμῖν
μείνῃ ὃ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς
ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε·
καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν αὐτὸς
ἐπηγγείλατο ἡμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον·
ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανώντων
ὑμᾶς· καὶ ὑμεῖς τὸ χρῖσμα ὃ ἐλάβετε
ἀπ' αὐτοῦ ἐν ὑμῖν μένει, καὶ οὐ χρείαν
ἔχετε ἵνα τις διδάσκῃ ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ
αὐτοῦ χρῖσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων
καὶ ἀληθές ἐστιν καὶ οὐκ ἔστιν ψεῦδος,
καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μενεῖτε ἐν
αὐτῷ· καὶ νῦν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ,
ἵνα ἐὰν φανερωθῇ σχῶμεν παρρησίαν
καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ
παρουσίᾳ αὐτοῦ· ἐὰν εἰδῆτε ὅτι δίκαιός
ἐστιν, γινώσκετε ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν
δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται· ἴδετε
ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ,
ἵνα τέκνα θεοῦ κληθῶμεν καὶ ἐσμέν·
διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς,
ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν· ἀγαπητοί, νῦν τέκνα
θεοῦ ἐσμεν καὶ οὔπω ἐφανερώθη τί
ἐσόμεθα· οἴδαμεν ὅτι ἐὰν φανερωθῇ
ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὀψόμεθα
αὐτὸν καθώς ἐστιν· καὶ πᾶς ὁ ἔχων
τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ ἁγνίζει
ἑαυτὸν καθὼς ἐκεῖνος ἁγνός ἐστιν·
πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὴν
ἀνομίαν ποιεῖ καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ
ἀνομία· καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος
ἐφανερώθη ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἄρῃ,
καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν· πᾶς
ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς
ὁ ἁμαρτάνων οὐχ ἑώρακεν αὐτὸν οὐδὲ
ἔγνωκεν αὐτόν· τεκνία, μηδεὶς πλανάτω
ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην δίκαιός
ἐστιν καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν·
ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου
ἐστίν, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος
ἁμαρτάνει· εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ
υἱὸς τοῦ θεοῦ ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ
διαβόλου· πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ
θεοῦ ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ, ὅτι σπέρμα
αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει· καὶ οὐ δύναται
ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται·
ἐν τούτῳ φανερά ἐστιν τὰ τέκνα τοῦ
θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου· πᾶς
ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην οὐκ ἔστιν ἐκ
τοῦ θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἣν
ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν
ἀλλήλους· οὐ καθὼς Κάϊν ἐκ τοῦ πονηροῦ
ἦν καὶ ἔσφαξεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ·
καὶ χάριν τίνος ἔσφαξεν αὐτόν; ὅτι τὰ
ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια· μὴ θαυμάζετε,
ἀδελφοί, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος·
ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν
ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν, ὅτι
ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὁ μὴ ἀγαπῶν
μένει ἐν τῷ θανάτῳ· πᾶς ὁ μισῶν τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀνθρωποκτόνος ἐστίν·
καὶ οἴδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος
οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν·
ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην ὅτι
ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἔθηκεν· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν
ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς θεῖναι· ὃς δ' ἂν
ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου καὶ θεωρῇ
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρείαν ἔχοντα καὶ
κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ,
πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ;
τεκνία, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ τῇ
γλώσσῃ ἀλλὰ ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ·
καὶ ἐν τούτῳ γνωσόμεθα ὅτι ἐκ τῆς
ἀληθείας ἐσμέν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ
πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν· ὅτι ἐὰν
καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδία ἡμῶν,
ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ θεὸς τῆς καρδίας
ἡμῶν καὶ γινώσκει πάντα· καὶ ἐὰν ἡ
καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ, παρρησίαν
ἔχομεν πρὸς τὸν θεόν· καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν
λαμβάνομεν ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ τηροῦμεν καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον
αὐτοῦ ποιοῦμεν· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ
αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀγαπῶμεν
ἀλλήλους καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν·
καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ
μένει καὶ αὐτός· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν
ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ
ἡμῖν ἔδωκεν· ἀγαπητοί, μὴ παντὶ
πνεύματι πιστεύετε ἀλλὰ δοκιμάζετε
τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν, ὅτι
πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν
εἰς τὸν κόσμον· ἐν τούτῳ γινώσκετε
τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ
ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ
ἐληλυθότα ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν· καὶ πᾶν
πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν
ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔστιν· καὶ τοῦτο
ἐστὶν τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε
ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ
ἐστὶν ἤδη· ὑμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστε,
τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς, ὅτι
μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ
κόσμῳ· αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσίν·
διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσιν
καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει· ἡμεῖς
ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν· ὁ γινώσκων τὸν
θεὸν ἀκούει ἡμῶν, ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ
τοῦ θεοῦ οὐκ ἀκούει ἡμῶν· ἐκ τούτου
γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας
καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης· ἀγαπητοί,
ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη
ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν
ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσκει
τὸν θεόν· ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν
θεόν, ὅτι ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν· ἐν
τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ
ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν
μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ θεὸς εἰς τὸν
κόσμον ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ· ἐν
τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς
ἠγαπήκαμεν τὸν θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς
ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλεν τὸν
υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν
ἡμῶν· ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ θεὸς
ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν
ἀλλήλους ἀγαπᾶν· θεὸν οὐδεὶς πώποτε
τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους,
ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη
αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν·
ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ
μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ
τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν·
καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν
ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκεν τὸν υἱὸν
σωτῆρα τοῦ κόσμου· ὃς ἐὰν ὁμολογήσῃ
ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ,
ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ
θεῷ· καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν
τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν·
ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν, καὶ ὁ μένων ἐν
τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θεῷ μένει καὶ ὁ θεὸς
ἐν αὐτῷ μένει· ἐν τούτῳ τετελείωται
ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν
σχῶμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως,
ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστιν καὶ ἡμεῖς
ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ· φόβος
οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία
ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ
φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος
οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ· ἡμεῖς
ἀγαπῶμεν ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν
ἡμᾶς· ἐάν τις εἴπῃ ὅτι ἀγαπῶ τὸν θεόν,
καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης
ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ ὃν ἑώρακεν, τὸν θεὸν ὃν οὐχ
ἑώρακεν οὐ δύναται ἀγαπᾶν· καὶ ταύτην
τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ
ἀγαπῶν τὸν θεὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ· πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι
Ἰησοῦς ἐστιν ὁ χριστὸς ἐκ τοῦ θεοῦ
γεγέννηται, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν
γεννήσαντα ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον
ἐξ αὐτοῦ· ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι
ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ, ὅταν
τὸν θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ ποιῶμεν· αὕτη γάρ ἐστιν ἡ
ἀγάπη τοῦ θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ
βαρεῖαι οὐκ εἰσίν· ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον
ἐκ τοῦ θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ
αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν
κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν· τίς ἐστιν ὁ
νικῶν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων
ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ;
οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ
αἵματος, Ἰησοῦς Χριστός· οὐκ ἐν τῷ
ὕδατι μόνον ἀλλὰ ἐν τῷ ὕδατι καὶ
ἐν τῷ αἵματι· καὶ τὸ πνεῦμά ἐστιν
τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστιν
ἡ ἀλήθεια· ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες,
τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα,
καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἕν εἰσιν· εἰ τὴν
μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν,
ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ μείζων ἐστίν·
ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ
ἣν μεμαρτύρηκεν περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ·
ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἔχει
τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὁ μὴ πιστεύων
τῷ θεῷ ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν,
ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν
ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία,
ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεός,
καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστιν·
ὁ ἔχων τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωήν· ὁ μὴ
ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ
ἔχει· ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν ἵνα εἰδῆτε
ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον, τοῖς πιστεύουσιν
εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ· καὶ
αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν
πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα
κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ἀκούει ἡμῶν·
καὶ ἐὰν οἴδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν ὃ
ἐὰν αἰτώμεθα, οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν
τὰ αἰτήματα ἃ ᾐτήκαμεν ἀπ' αὐτοῦ·
ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον,
αἰτήσει καὶ δώσει αὐτῷ ζωήν, τοῖς
ἁμαρτάνουσιν μὴ πρὸς θάνατον· ἔστιν
ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης
λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ τις· πᾶσα ἀδικία
ἁμαρτία ἐστίν, καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ
πρὸς θάνατον· οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ
γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ οὐχ ἁμαρτάνει,
ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ θεοῦ τηρεῖ
ἑαυτόν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἅπτεται
αὐτοῦ· οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν,
καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται·
οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἥκει,
καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν
τὸν ἀληθινόν, καὶ ἐσμὲν ἐν τῷ ἀληθινῷ,
ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ· οὗτός
ἐστιν ὁ ἀληθινὸς θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος·
τεκνία, φυλάξατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν
εἰδώλων· ἀμήν.

Ἰωάννου πρὸς Παρθους ἐπιστολὴ α

Ἰωάννου πρὸς Παρθους ἐπιστολὴ β

Ἰωάννου πρὸς Παρθους ἐπιστολὴ γ

282
141

τὸ μαλὸν προσφέρεται. ὥσπερ ἡ ἡμιολία πρὸς τὸ ἴσον· ἐν γὰρ τούτοις ἐστὶν ὁ λόγος ἡμιόλιος. καὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς ἄλληλα λέγεται πολλαπλάσια κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ὃν καὶ τὰ ὅμοια μήκη πρὸς ἄλληλα· ὅμοιαι γὰρ γραμμαὶ αἱ τὰς ἴσας γωνίας περιέχουσαι πλευραὶ καὶ ἀνάλογον ἔχουσαι τὰς περὶ τὰς ἴσας γωνίας πλευράς. ὅμοιον δὲ καὶ ἀνόμοιον ἐν τοῖς πρώτοις ὅροις εἴρηται. ὅμοιον μὲν οὖν ἐστὶ τὸ ἄρτιον πολλαπλάσιον πρὸς ἄρτιον· ἐν γὰρ τούτοις ἐστὶν ὁ λόγος ἐξ ἴσου τοῖς πλήθεσιν ἐκ τοῦ ἑνὸς ἀρχομένοις κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ὃν καὶ τὰ πλήθη

τὴν ἐνέργειαν μὴ τὴν οὐσίαν.

μῶν δὲ οὐκ ἔστι μὴ ἐνέργειά τοῦτο τῆς οὐσίας ἀπορον
μεγάθος ἢ σμικρόν. ἀλλ' ἐκ τοῦ μὴ ἐνέργειαν. καὶ
ἀλλὰ καὶ μὴν ἢ ἀμφότερα τοῦτο ὅμοια τῇ ἐνεργείᾳ τῆς
ἕξεως ὡς τὸ ἄρτιον. οἷον γὰρ ἀμφοτέρων τὸ ἄπορον
θεωρῶντας. περιμένουσι μὲν οὖν τοῦ παραυτίκα μὲν ἢ
δυνατὸν ἄρτιον δηλῶσαι τὴν διάφορον προαίρεσιν μὴ
ἔχει. ὡσαύτως δὲ καὶ τὴν διάφορον μορφὴν ἢ σχῆ
πρὸς τὸ ὑγιὲς, καὶ ἀμφοτέρων παραυτίκα ὡσαύτως
ἐφόλκια ἔστι. μᾶλλον τὴν ταχίστην ὑγιὲς ποιῆσαι ÷ ἢ τὸ
θεμιτὸν ἔστιν. μᾶλλον δὲ ἢ περὶ ποιαυτὸν μᾶλλον
θεωρεῖσθαι.

Ἐπεὶ οὖν ἐστὶ μὲν ἀνδρεία περὶ θάρρη καὶ φόβους. ὅλως περὶ ἀνδρ
μὲν ἢ περὶ ποίους φόβους καὶ θάρρη. ἀρ' οὖν
ἁπλῶς φοβητικὸς μὲν ἀνδρεῖος ὁ μηδὲν φοβούμενος
ἄλογος. ἢ δεινὸς θάρρη περὶ ταῦτα ἀνδρεῖος. ἢ οὐ. ὁ
μοίως δὲ καὶ ἁπλῶς φοβητικὸς μόνον ἢ θάρρη. οὐδὲ δεινὸς μὲν
φαντάζεται τὸν φόβον ὑπομένων. οὐδ' ἀνδρεῖον τὸν μὴ
φόβον ὑπομένων. οὐ καὶ παραπλησίως ἔχουσι καὶ θάρ
ρη. ἁπλῶς μὲν ἀνδρεία. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ θρασεῖς ἁπλῶς
οἱ μὴ φοβούμενοι τὰ φοβερὰ μηδὲ ὑπομένοντες. ἢ ἄλλο
τι τῶν ὑπερβαλλόντων τὸν φόβον. οὐ καὶ ἀνδρεῖος
ἀλλὰ καὶ μὴν ὁμοίως. ὁμφοῖν δὲ ἁπλῶς θάρρη μὲν
ὁ ἀνδρεῖος τοῖς δεινοῖς ἀνθρώπους. λέγω δὲ οἱ ὁμοίως
φοβοῦνται ἢ οἱ πάντας, ὁμοίοις δὲ ὁ αὐτὸς θάρρη
οὗτος ἀνδρεῖος. τοῦτο μὲν οὖν διωρισμένον. σκεπτέ-

περὶ ἀνδρ

α

β

281
142

ομαρτήσῃ ὥσπερ καὶ ὁμοίαμβρῶοι. ὁμοίως
οσαμβρῶος. ὅτι γὰρ καὶ καθ᾽ὁμοιαρτίαν τοσαμβρῶ
ος. οἷομοίαρταπῶται. οὗτοιγὰρ οἴδασι δηθ᾽ὁμοιαρτί
αν ὁτιοὐτωιτοῦτοιοὐτωιτοῦτοιοὐτωι καιρῶι ἢοὐ
τωσὶχομπ[illegible]αδὴπαντὸμπαθῶμ. ὁδὲφαῦλοσαὐτὸς
καὶδηλαὐτῶιοὐκοἶσθομὴμοιχὸνπολλὰμοὺς. οὐκοὖν
ἄρῶος. ἐαμγὰρτοῦτομμὴθῶμῶσαρχῆι. οὐχὶ
ὁμοίως. διὸτὸνοὐδὲνἁμαρτίαν οὐφαυλοτέραμβρῶ
ους. οὐδὲνἧττονἀκρατῆσαὀρθῶςἐλέγχειν ὁτιἀκρα
τὴς φαύλωςἔχειτὴνἁμαρτίαν. ἢγὰρὁμοίαἡμῖν ἔχ
ει τὸνοὐδὲνἁμαρτίαν ὑπολαμβάνειν. οὐδὲνἧττον
ἁμαρτάνουσίμαι. οὐκοὖνἁμαρτίαι ἡἀκρασία
καὶἡἐγκράτεια. πάλινὁ ὡσαύτωιὀμῶιοιἀμβρῶοι ὁμοίω
ἁμαρτίαν ἁμαρτάνουσι. ὁμοίωιγὰρἀναμαρτῶοι
μοθαι ὥσπερδὲκαὶπολλῶιμᾶλλονἀναμαρτῶοθῶσιμ. οὐδὲδῆτον
ἀμβρῶομβλαστὸπαθοσάφμαιἀμβρῶομ.

Πάλιν ἐπὶγὰρἄλληἀμβρῶαπολιτικὴδοκεῖσάφμαι. οἷομ

ἀδελφὴ αἰσχύνηται τὴν πρὸ τοῦ πολίτην ὑπομένουσα
τὸν σὺν μεθύουσιν καὶ ληρολογοῦσιν ἀνδρὶ οἰκεῖν. σημεῖον
ὁμβρότου. καὶ γὰρ ὁ μὴ προσποιούμενος μεθύειν ἀλλ' ὄντως μεθύων
γομφιασμοὶ περὶ τοὺς ὀδόντας καὶ ἐμέσματα καὶ κεφαλαλγία καὶ ἄμα
πάντα ταῦτα. οὐδὲν δεῖται μάχεσθαι. οὐδὲ δεῖ τὴν τοιαύτην
ἀπομάχεσθαι. οὐ γὰρ αὐτὸς ἐφ' ἑαυτοῦ τοιοῦτος. ἀλλὰ
συμφορά. οὐ γὰρ αἱρουμένου μὲν ἂν ἡ ἀνδρία ἦν
ἀνδρεία. οὐ γὰρ ἂν αἱρούμενος μεθύειν ἀνὴρ ἂν εἴη
ἀγαθός. ἀνὴρ δὲ ἀγαθὸς ἀνὴρ ἀγαθός.

Ἔτι καὶ ἄλλως σῴζοιμ' ἂν δεῖσθαι οἱ δηλήμονες
ἀνδρὸς καὶ προσόδου ἀγαθοῦ. οὐδὲν δὴ τοῦτο σοφὸν
τὸν ἄνδρα. ὥσπερ δὴ τοὺς τοιούτους καὶ ὄφεσι
τοιούτοις ἀνδρὸς λῆμα ἀποφαίνεται. οὐδὲν ἂν
οὕτω μοιχὸν ἀνδρὸς θήσομεν. καὶ τὸ ὁ ἀνδρὸς σῴσασθαι
μὴ φήσομεν. ὁ δὲ ἀμηθὴς τῶν μοιχῶν ἀνὴρ
ὢν ἀμελεῖ αὐτοῦ φήσαι καὶ μόνον. καὶ τοῦτο
τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον μὴ. οὐδὲν δὴ τὸ λυμαίνεσθαι
ἀνδρὸς ἀγαθοῦ καὶ ὁρμᾶν ἀπολωλέναι ἀνδρός. δῆλον
τὸν ὁρμῶντα ἀπολωλέναι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ καὶ ὁρμᾶν
ὁρμῶν δὲ ἀπολωλέναι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ὡς τὸ λυμαίνεσθαι δυσχε-
ραίνουσα, οὕτως ἀνδρός. καὶ ἡ ἀνδρία
ταύτην. ἀφοσιοῦσθαι δὲ οὐχ οὕτω συμβαίνει
τοῖς ἀνδράσιν ὡς ἐθέλομεν φυλάττεσθαι. ὁμοίως γὰρ τοιοῦτος
ὁ τοιοῦτος ἀνδρὸς ὡς μὴ θηρίου ἀδελφοῦ βρότου. οὕτω μὲν
γὰρ ὀλίγου ἂν ἡ καὶ πᾶσα αὐτυχὰ ἀνδρία. ἀμελὴς φο-

περὶ σωφροσύνης

Σωφροσύνη δέ τις. μετὰ τὴν ἀλογίαν καὶ ἀναισθησίαν τὴν περὶ τὰ ἡδέα· τί γάρ ἐστι σωφροσύνη καὶ ἀκολασία ἐπιεικὴς καὶ φαύλη· ἡδονὴ καὶ λύπη· τοῦ μὲν ἐπιεικοῦς καὶ φαύλου· καὶ ἐν μὲν τοῖς ἀψύχοις ὕδωρ οἶνος καὶ θάλαττα· καὶ ἐπὶ χρόμωι· ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῖς ἀψύχοις οὐκ ἔστιν· ἀναρτᾶται γὰρ οὐδὲν ἀκολάστου ἡμῖν ἡμιόνου ἢ φοινίκης· ὡς ἀκρατής· ὡς γὰρ θαρροῦσι δι' ἀπειρίαν ἀνοχλήτως· ἀμβάλλουσι καὶ ὁμιλοῦσι μᾶλλον ἢ ἀκρατεῖς· ἀκρατὴς δὲ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀψύχοις· τοιοῦτος·

Σωφροσύνη δέ τις· μεσότης ἀλογίας καὶ ἀναισθησίας περὶ τὰς ἡδονάς· τί γὰρ ἡ σωφροσύνη καὶ ἀκολασία ἐπιεικὴς καὶ φαύλη· ἡδονὴ καὶ λύπη· τοῦ μὲν ἐπιεικοῦς· τὸ μὴ λυπεῖσθαι· τοῦ δὲ φαύλου· λυπεῖσθαι δὲ τῷ μὴ ὕδατος πιεῖν καὶ τῷ μὴ ἀπολαῦσαι τοῦ μέσου· καὶ ἐπὶ μὲν ὀσφραντῶν ἀρέσει τοῖς θηρίοις καὶ καθ' ὕδατος πόλιν καὶ καπήλου· ὡς φέρε τὸ μέσον λυπεῖται· ἡ σωφροσύνη μεσότης ἐστὶ περὶ ἀπολαύσεις καὶ αἰσθήσεις· μεσότης δὲ ἐν ταύτοις· ἡ δὲ σωφροσύνη περὶ ἡδονὰς ἐστὶ καὶ οὐ πάσας· οὐδὲ πάσαις περὶ ἁπάσας· οὐ γὰρ ἡ τοιάδε σωφροσύνη ἁμαρτία ἢ τις ἄλλη τοιαύτη, καὶ δὴ ὁ ὑός ἀκόλαστος· ὁμοίως δὲ οὐδὲ περὶ ἀλυσιτελῆ· οὐδὲ περὶ ὅσα φρόνησις· ἀμβάλλουσι μὲν γὰρ οὐ διὰ προαίρεσιν· οὐδὲ περὶ ταῦτα ἡ ἀκολασία· οὐ γὰρ ἡ τοιάδε ἁμαρτία ἢ τις ἄλλη τοιαύτη, καὶ δὴ ὁ ὑός ἀκόλαστος· ὁμοίως δὲ οὐδὲ περὶ ἀλυσιτελῆ· οὐδὲ περὶ ὅσα φρόνησις· ἀμβάλλουσι μὲν γὰρ οὐ διὰ προαίρεσιν· οὐδὲ περὶ ταῦτα ἡ ἀκολασία· οὐ γὰρ ἡ τοιάδε ἁμαρτία ἢ τις ἄλλη τοιαύτη, καὶ δὴ ὁ ὑός ἀκόλαστος· ὁμοίως δὲ

οὐτοσὶ μαθητος· ἀμήδη ὁ ᾠδαχωμ καὶ μὴ ἀγομβγος
ὡφθῆ οὖσ ρωλὴν αὐτοῦ μὲ ἀπολαύσωμ ωαρ᾽ ἄμμασιν οἱ
ἆσθαι ωαρόργαν· καὶ αὐτομιξομήδη αὐτοῦ τοῦ καμοῦ
δρόβιβμ καὶ μὴ ἄμμοι ωαραιγομαι, σωφρομαι· ὁ φιδγὰρ
τῶμ τοιούτωμ ἡδομῶμ τὴν οὖσ ρωλὴν ὁ ᾠδαχθῆ καὶ ἡδγὰ
φουσμ ἡ δγὰ ἄμμο τι τῶμ τοιούτωμ, οὐσωφρομ· οὐδὲ γὰρ
ταμμαζῶια λγομβγὰ ἡμᾶσ σωφρομαι ὀξὺ ωαρ᾽ ἡμοῦ δγὰ τὸ
μὴ ἅμμαι ὁμ᾽ αὐτοῖσ λογομ ᾠδολιμμαζομ τὸ καμομαι
ρῶσιμαι· ωαῖσ ἀγὰρ ἀρχὴ τοῦ καμοῦ καὶ ωρὸ τοῦ καμομ
ἆσθαι· ὁ σωφρὴ ἡμῖσ σωφροσωὴ ωερὶ ἡδομὰσ καὶ λω
πὰσ· καὶ ταύτασ ταῖσ ὁμ᾽ ἀφῆ καὶ μαγθυσχγόμομβμασ·
ἔχομβμομ δὲ ωρὸσ ἡ τοῦτο μλάσχμ ὑωὲρ ωρᾳότητοσ καὶ περὶ πραότητος
τιλάτι καὶ ὁμιλίαι·

Ἐπιμοῦμ ἡ ωρᾳότησ ἀμαμβομόργιλότητοσ καὶ ἀοργη
σίασ· καὶ ὁμωσδὲ δοκοῦσιμ αἱ ἀρχαὶ μᾶλλομ τὴν τάξιμ ὁ
ἆμαι· ὁ τιδὲ τάσιμ ἐμᾶσ τιμὸσ, καὶ οὕτωσ ἂμ τιδόξαιεν· ἆμ γὰρ
ἆσιμ ὁμμᾶσ τὴν τι τὸ ωδλ τι φομ· ἡ δὲ ἀρχὴ ἆσιμ ἡ ωδλ τι
κὴ ξισ· ωδλ τι φομ δὲ λέγεται τὸ μᾶλλομ· ἡ ἀρχὴ ἀμφότερο
σομ· δῆλομ δὲ λέγεται μᾶλλομ καὶ καθόλουσ ὅλο· ωοῦ
ὄρτυξο
σιμ· ὥσ φδῆλὴ ἀρχὴ ὁ ὀρνίθοσ ὁ ωαρτὶ καὶ ωᾶσ ὁ
καὶ ὡὶ ωλέθομ ὁ ὀρνίθομβγοσ· καὶ τὸ ωλέθοσ δὲ ὁ τοι
οὗτοσ· ὁ ωφὲρ ωαρτὶ δὲ ὀρνίθου θαι· ὁ ὑτὲρ ωᾶσιμ
ὁ ωῶ ωαρτοσ σιλαι ὰσ· οὐδὲ ἄλλο ωαλιμ ὁ ὑτωσὶ χφμ δὲ ὁ σ
τὸ μὴ θὲν ἰμὴ δὲ ωοτὲ· καὶ γὰρ ὁ ὗτοσ τὸ θλιπτὸσ ἀμ᾽ αλ
γὴ τοσγὲ ωμ· ὥσ τοιμῶ καὶ ὁ καταπλὴν ὑωὲρ ωολλὴν ὡ
φθὲν τοσ καὶ ὁ καταπλὴν ὠφμᾶ τὴμ, ὁμῶσ ὲ ἀμτοῦτο ωομ

περὶ ἐλευθερίοτητος

Ε

Θ

189

πρὸς πενθερὸν γαμβρόν.

Μέγα μοι φορτίον ἐπέθηκας. μέγα τὸ ἀνάθημα ἐπέστησας. ἀλλὰ βάστασον αὐτὸ καὶ σὺ μετὰ τῆς θυγατρός σου. ἐπεὶ καὶ ἐγὼ μετὰ τῆς γαμετῆς μου. οὐ γὰρ ἐμὲ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐκείνην ἐπεσκότισας. ἐμὲ μὲν γὰρ ἐν ἀνδρὶ ἀνδρείῳ καὶ ἀγωνιστῇ καὶ ἀθλητῇ καὶ στρατιώτῃ καὶ πολεμιστῇ καὶ ἀρχιστρατήγῳ καὶ ἀρχιερεῖ καὶ ἀρχιποιμένι καὶ ἀρχιβοσκῷ καὶ ἀρχιτέκτονι καὶ ἀρχιμάγειρι καὶ ἀρχιοἰκοδόμῳ καὶ ἀρχιγεωργῷ καὶ ἀρχιναύτῃ καὶ ἀρχιπαιδαγωγῷ καὶ ἀρχιδιδασκάλῳ καὶ ἀρχιμαθητῇ καὶ ἀρχιμαθητευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτῇ καὶ ἀρχιμαθητευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευτευομένῳ καὶ ἀρχιμαθητευτ

ἡ συναμφοτέρων μεταξὺ μέση ἀνάλογόν ἐστιν· ὁποτέρου οὖν τῶν ἄκρων πρὸς τὴν μέσην ὁ λόγος ἐστίν, τοῦτον ἔχει καὶ τὸ ἀπὸ τῆς μέσης πρὸς τὸ ἀπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἄκρων. ὁ ἄρα τῶν ἀκρίδων ἀριθμὸς πρὸς τὸν τῶν ἀκρίδων ἀριθμὸν τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον, ὃν ἔχει τὸ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τῶν ἄκρων πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς μέσης. ἀλλὰ τὸ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τῶν ἄκρων πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς μέσης ὁ τῶν ἀκρίδων ἐστὶν ἀριθμός· ὁ ἄρα τῶν ἀκρίδων ἀριθμὸς πρὸς τὸν τῶν ἀκρίδων ἀριθμὸν τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον, ὃν ἔχει τὸ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τῶν ἄκρων πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς μέσης. ὁ δὲ τῶν ἀκρίδων ἀριθμὸς πρὸς τὸν τῶν ἀκρίδων ἀριθμὸν τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον, ὃν ἔχει ὁ τῶν ἀκρίδων ἀριθμὸς πρὸς τὸν τῶν ἀκρίδων ἀριθμόν· καὶ ὁ τῶν ἀκρίδων ἀριθμὸς ἄρα

περὶ ᾠδῆς

Λιδὸς ᾠδή. μέρος τῆς ἁμαρτίας καὶ καταπλήξεως· ἀπὸ δακρύων ἀρξάμενοι λόγους· ἐμβὺς γὰρ ἁμαρτίαις ὀδύνῃ καὶ πρὸς ἁμαρτωλὸν καὶ πρᾶγμα ἐξομολογήσεως καὶ ἀνάγκης ἐπλήσθη· ἀλλὰ καὶ τοιοῦτος ὢν ἐκ τοῦ τοιούτου ἐλεηθῆναι ἐσπούδασε· καὶ ἐκ τοῦ αὐτὸς αὑτῷ ἀρκοῦντα ἐπιφέρειν· ὁ δὲ ἀρκοῦντα τοιοῦτος· οἷος ἁμαρτίαις ὁμιλῆσαι· ἁμαρτίαις δὲ οὐδὲ ὁμιλῆσαι τοῦτο μέρος ἁμαρτίας ἐστί· καὶ ἁμαρτίας ἐστὶν οὐ μόνον τὸ ἁμαρτάνειν· ἀλλὰ καὶ τὸ ἁμαρτάνοντι συνεῖναι· καὶ ἁμαρτάνοντι συνεῖναι οὐκ ἔστιν· εἰ μὴ τὸν ἁμαρτάνοντα ἐλεεῖν καὶ συναλγεῖν καὶ συμπάσχειν καὶ συνοδύρεσθαι· ἐπιστρέφειν καὶ ἐπανάγειν καὶ ἐπιπλήττειν καὶ ἐπιτιμᾶν καὶ ἐλέγχειν καὶ ἐλεγμὸν ἐπιφέρειν καὶ ἐπιτίμιον ἐπιτιθέναι· καὶ ἐπιτιμίου καὶ ἐλέγχου καὶ ἐλεγμοῦ καὶ ἐπιτιμίου καὶ ἐπιτιθέναι καὶ ἐπιφέρειν· καὶ ἐπιφέρειν καὶ ἐπιτιθέναι καὶ ἐπιτιμᾶν καὶ ἐλέγχειν καὶ ἐλεγμὸν ἐπιφέρειν καὶ ἐπανάγειν καὶ ἐπιστρέφειν· καὶ ἐλεεῖν καὶ συναλγεῖν καὶ συμπάσχειν καὶ συνοδύρεσθαι· καὶ τὸν ἁμαρτάνοντα καὶ ἁμαρτωλὸν καὶ πρᾶγμα ἐξομολογήσεως καὶ ἀνάγκης ἐπλήσθη· ἀλλὰ καὶ τοιοῦτος ὢν ἐκ τοῦ τοιούτου ἐλεηθῆναι ἐσπούδασε· καὶ ἐκ τοῦ αὐτὸς αὑτῷ ἀρκοῦντα ἐπιφέρειν· ὁ δὲ ἀρκοῦντα τοιοῦτος· οἷος ἁμαρτίαις ὁμιλῆσαι· ἁμαρτίαις δὲ οὐδὲ ὁμιλῆσαι τοῦτο μέρος ἁμαρτίας ἐστί· καὶ ἁμαρτίας ἐστὶν οὐ μόνον τὸ ἁμαρτάνειν· ἀλλὰ καὶ τὸ ἁμαρτάνοντι συνεῖναι· καὶ ἁμαρτάνοντι συνεῖναι οὐκ ἔστιν· εἰ μὴ τὸν ἁμαρτάνοντα ἐλεεῖν καὶ συναλγεῖν καὶ συμπάσχειν καὶ συνοδύρεσθαι· ἐπιστρέφειν καὶ ἐπανάγειν καὶ ἐπιπλήττειν καὶ ἐπιτιμᾶν καὶ ἐλέγχειν καὶ ἐλεγμὸν ἐπιφέρειν καὶ ἐπιτίμιον ἐπιτιθέναι· καὶ ἐπιτιμίου καὶ ἐλέγχου καὶ ἐλεγμοῦ καὶ ἐπιτιμίου καὶ ἐπιτιθέναι καὶ ἐπιφέρειν· καὶ ἐπιφέρειν καὶ ἐπιτιθέναι καὶ ἐπιτιμᾶν καὶ ἐλέγχειν καὶ ἐλεγμὸν ἐπιφέρειν καὶ ἐπανάγειν καὶ ἐπιστρέφειν· καὶ ἐλεεῖν καὶ συναλγεῖν καὶ συμπάσχειν καὶ συνοδύρεσθαι·

περὶ ὠδῆς πε

Θεοπρεπὴς ᾠδή. μέρος τῆς ὁμολογίας καὶ ἀγροικίας· ἀπὸ δὴ τοῦ ἐξομολογήσεως· ὁπόταν γὰρ ὁμολογῶμεν ἁμαρτίας καὶ ἐλεγμὸν ἐπιφέρωμεν· ὁπόταν ἐξομολογώμεθα ἁμαρτίας καὶ ἐπιτίμιον ἐπιτιθῶμεν· ἀγροικίας ἐστὶν ἐπιφέρειν· ἀγροικίας δὲ ἐπιτιθέναι· ἀγροικίας δὲ ἐπιτιμᾶν καὶ ἐλέγχειν· ἀγροικίας δὲ ἐλεγμὸν ἐπιφέρειν· ἀγροικίας δὲ ἐπανάγειν καὶ ἐπιστρέφειν· ἀγροικίας δὲ ἐλεεῖν καὶ συναλγεῖν καὶ συμπάσχειν καὶ συνοδύρεσθαι· ἀγροικίας δὲ τὸν ἁμαρτάνοντα καὶ ἁμαρτωλὸν καὶ πρᾶγμα ἐξομολογήσεως καὶ ἀνάγκης ἐπλήσθη· ἀλλὰ καὶ τοιοῦτος ὢν ἐκ τοῦ τοιούτου ἐλεηθῆναι ἐσπούδασε· καὶ ἐκ τοῦ αὐτὸς αὑτῷ ἀρκοῦντα ἐπιφέρειν· ὁ δὲ ἀρκοῦντα τοιοῦτος· οἷος ἁμαρτίαις ὁμιλῆσαι· ἁμαρτίαις δὲ οὐδὲ ὁμιλῆσαι τοῦτο μέρος ἁμαρτίας ἐστί· καὶ ἁμαρτίας ἐστὶν οὐ μόνον τὸ ἁμαρτάνειν· ἀλλὰ καὶ τὸ ἁμαρτάνοντι συνεῖναι· καὶ ἁμαρτάνοντι συνεῖναι οὐκ ἔστιν· εἰ μὴ τὸν ἁμαρτάνοντα ἐλεεῖν καὶ συναλγεῖν καὶ συμπάσχειν καὶ συνοδύρεσθαι· ἐπιστρέφειν καὶ ἐπανάγειν καὶ ἐπιπλήττειν καὶ ἐπιτιμᾶν καὶ ἐλέγχειν καὶ ἐλεγμὸν ἐπιφέρειν καὶ ἐπιτίμιον ἐπιτιθέναι· καὶ ἐπιτιμίου καὶ ἐλέγχου καὶ ἐλεγμοῦ καὶ ἐπιτιμίου καὶ ἐπιτιθέναι καὶ ἐπιφέρειν· καὶ ἐπιφέρειν καὶ ἐπιτιθέναι καὶ ἐπιτιμᾶν καὶ ἐλέγχειν καὶ ἐλεγμὸν ἐπιφέρειν καὶ ἐπανάγειν καὶ ἐπιστρέφειν· καὶ ἐλεεῖν καὶ συναλγεῖν καὶ συμπάσχειν καὶ συνοδύρεσθαι·

περὶ φιλίας

Φιλία μέν ἐστιν ἰσότης τις ἢ ὁμοιότης ἢ ἀμφοτέρων τούτων. ἔστι δὲ τὸ ἴσον καὶ ὅμοιον ἐν ἑνὶ μάλιστα μὲν καθ' ἕνα τῶν ἀριθμῶν· ἐκεῖνος γὰρ ἑνὸς ἐστὶν ἀριθμός. εἰ δὲ μή, τοῖς ἐλαχίστοις καὶ ἐγγύς· ἐλάχιστα δὲ καὶ ἐγγὺς τὰ ἐφεξῆς. ἔστι δὲ τὸ μὲν ἴσον ἐν ποσῷ, τὸ δὲ ὅμοιον ἐν ποιῷ· ἐν ᾧ δὲ ἐνδέχεται τὸ ποσὸν ἢ τὸ ποιὸν πλείω λέγεσθαι, ἐν τούτῳ καὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ ὅμοιον πλείω λέγεται. ἐν ᾧ δὲ μὴ ἐνδέχεται, οὐκέτι. ἐν ἀριθμῷ μὲν οὖν ἐνδέχεται πλείω λέγεσθαι· ἐν γὰρ ὁδὸν ἀμφοτέρους εἶναι φήσομεν καὶ ἐν ὅσῳ ἴσον μεγέθει εἶναι, δύο ἀνθρώπους· καὶ ἐν ἡλικίᾳ ἴσους καὶ ὁμοίους, δύο ἀνθρώπους· καὶ ἐν ὑγιείᾳ ὁμοίους καὶ ἴσους αὐτούς· καὶ ἐν ἄλλῳ δὲ ὁτῳοῦν τῶν τοιούτων ἐνδέχεται πλείω λέγεσθαι τὰ ἴσα καὶ ὅμοια. ἐν δὲ τῷ ἑνὶ καθ' ἕν οὐκ ἐνδέχεται· ἓν γὰρ ἕν ἐστιν ἑκάστῳ μόνον. ὅπερ οὖν ἐν ἀριθμῷ ἐστιν, ἐν τούτοις ἐνδέχεται καὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ ὅμοιον εἶναι· ἐν ᾧ δὲ ἐνδέχεται πλείω λέγεσθαι, ἐν τούτοις καὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ ὅμοιον πλείω λέγεται·

τι ἀπὸ τοῦ δικαίου. ἀπὸ μὲν δὴ τοῦ νομίμου δίκαιον· ὧν τὸ μὲν πρότερον ἀδιάφορον ἦν πρὶν θεσθαι, θέμενον δὲ οὐκέτι ἀδιάφορον ἀλλὰ μείζω τὰ ἐλάττω τῶν ἀδικημάτων· ὁδὶ δὲ ὁ νόμος ἐκ τοῦ ἀδικεῖν ἐστιν ἐκ τοῦ ἀδικεῖσθαι· ὁ μὲν γὰρ ἀδικεῖν ἐστιν ἐκ τοῦ ἀδικεῖσθαι· ὁ δὲ ἀδικεῖσθαι ἐκ τοῦ ἀδικεῖν· ὁ

ἡμιολία ἀριθμοῦ πρὸς ἀριθμὸν ὁμώνυμος μὲν ἡ ὑπερέχων ἀριθμὸς τοῦ ἐλάττονος ἀριθμοῦ ἐστιν ὁ μονάδι ὑπερέχων τὸν ἐλάττονα ἀριθμόν, ἔστι δὲ καὶ ὁ ἐλάττων ἀριθμὸς τοῦ μείζονος ἡμιόλιος ἐπειδὴ καὶ ὁ μείζων τοῦ ἐλάττονος ἡμιόλιος ἐστίν. ἐὰν γὰρ ἄδυνατος ὢν ἀριθμὸς τὸν ἄδυνατον ἀριθμὸν πολλαπλασιάσας ποιῇ τινα, ὁ γενόμενος ἀμφοτέροις ἡμιόλιος ἔσται τῶν ἐξ ὧν γέγονεν. ἔστω γὰρ ὁ Α ἄδυνατος ὢν ἀριθμὸς ὁ ΒΓ ἄδυνατον ἀριθμὸν τὸν Δ πολλαπλασιάσας τὸν Ε ποιείτω· λέγω ὅτι ὁ Ε τοῦ Δ ἡμιόλιός ἐστιν. ἐπεὶ γὰρ ὁ Α τὸν ΒΓ πολλαπλασιάσας τὸν Ε πεποίηκεν, ἔστιν ἄρα ὡς ὁ Α πρὸς τὸν ΒΓ οὕτως ὁ Ε πρὸς τὸν Δ. ἀλλ' ὁ Α τοῦ ΒΓ ἡμιόλιός ἐστιν· καὶ ὁ Ε ἄρα τοῦ Δ ἡμιόλιός ἐστιν· ὁ Ε ἄρα τοῦ Δ ἡμιόλιός ἐστιν.

Θ. Ἐὰν ᾖ ὁποσαοῦν ἀριθμοὶ ἑξῆς ἀνάλογον καὶ ἴσοι τὸν πλῆθος καὶ ὁ πρῶτος τοῦ δευτέρου ἡμιόλιος ᾖ, καὶ ὁ τρίτος τοῦ τετάρτου ἡμιόλιος ἔσται καὶ ὁ τέταρτος τοῦ πέμπτου καὶ ἑξῆς ἀνάλογον ἐπὶ τῆς διπλασίας τοῦ λόγου. ἐὰν δὲ ὁ δεύτερος τοῦ τρίτου ἡμιόλιος ᾖ, καὶ ὁ τέταρτος τοῦ πέμπτου ἔσται ἡμιόλιος καὶ ἑξῆς ἀνάλογον ἐπὶ τῆς διπλασίας τοῦ λόγου. ἔστωσαν ὁποσοιοῦν ἀριθμοὶ ἑξῆς ἀνάλογον καὶ ἴσοι τὸν πλῆθος οἱ Α Β Γ Δ Ε Ζ, καὶ ἔστω ὁ μὲν Α τοῦ Β ἡμιόλιος, ὁ δὲ Β τοῦ Γ ἡμιόλιος· λέγω ὅτι καὶ ὁ Γ τοῦ Δ ἡμιόλιός ἐστιν καὶ ὁ Δ τοῦ Ε ἡμιόλιος καὶ ὁ Ε τοῦ Ζ ἡμιόλιος καὶ ἐπὶ τῆς διπλασίας τοῦ λόγου. ἐπεὶ γὰρ ὁ Α τοῦ Β ἡμιόλιός ἐστιν, ὁ δὲ Α τὸν ἀπὸ τοῦ Β ἐστὶν ἄρα καὶ ὁ Β τὸν ἀπὸ τοῦ Γ ἡμιόλιος· ἔστιν ἄρα ὡς ὁ Α πρὸς τὸν ἀπὸ τοῦ Β οὕτως ὁ Β πρὸς τὸν ἀπὸ τοῦ Γ. καὶ ἐναλλὰξ ὡς ὁ Α πρὸς τὸν Β οὕτως ὁ Β πρὸς τὸν ἀπὸ τοῦ Γ. ἀλλ' ὡς ὁ Α πρὸς τὸν Β οὕτως ἐστὶν ὁ Β πρὸς τὸν Γ· καὶ ὡς ἄρα ὁ Β πρὸς τὸν Γ οὕτως ὁ Γ πρὸς τὸν ἀπὸ τοῦ Γ· ὁ Γ ἄρα τοῦ Δ ἡμιόλιός ἐστιν. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ὁ Δ τοῦ Ε ἡμιόλιός ἐστιν καὶ ὁ Ε τοῦ Ζ ἡμιόλιος. λέγω δὴ ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς διπλασίας τοῦ λόγου. ἐπεὶ γὰρ ὁ Α τοῦ Γ διπλασίων ἐστὶν λόγον ἔχει ὃν τὸ ἀπὸ τοῦ Α πρὸς τὸ ἀπὸ τοῦ Β· ἐστὶν γὰρ ὡς ὁ Α πρὸς τὸν Γ οὕτως τὸ ἀπὸ τοῦ Α πρὸς τὸ ἀπὸ τοῦ Β· ὁ δὲ Α τοῦ Γ διπλασίων ἐστὶν λόγον ἄρα ἔχει ὃν τὸ ἀπὸ τοῦ Α πρὸς τὸ ἀπὸ τοῦ Β. ὁ δὲ Α τοῦ Β ἡμιόλιος λόγον ἄρα ἔχει ὃν τὸ ἀπὸ τοῦ Α πρὸς τὸ ἀπὸ τοῦ Β. ὁ δὲ Α τὸν ἀπὸ τοῦ Β ἡμιόλιος λόγον ἄρα ἔχει ὃν τὸ ἀπὸ τοῦ Α πρὸς τὸ ἀπὸ τοῦ Β. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ὁ Β τὸν ἀπὸ τοῦ Γ ἡμιόλιος λόγον ἔχει ὃν τὸ ἀπὸ τοῦ Β πρὸς τὸ ἀπὸ τοῦ Γ. ἐπεὶ οὖν ἐστιν ὡς μὲν τὸ ἀπὸ τοῦ Α πρὸς τὸ ἀπὸ τοῦ Β οὕτως ὁ Α πρὸς τὸν Γ, ὡς δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ Β πρὸς τὸ ἀπὸ τοῦ Γ οὕτως ὁ Β πρὸς τὸν Δ, καὶ ὡς ἄρα ὁ Α πρὸς τὸν Γ οὕτως ὁ Β πρὸς τὸν Δ. ἀλλ' ὡς μὲν ὁ Α πρὸς τὸν Γ οὕτως τὸ ἀπὸ τοῦ Α πρὸς τὸ ἀπὸ τοῦ Β, ὡς δὲ ὁ Β πρὸς τὸν Δ οὕτως τὸ ἀπὸ τοῦ Β πρὸς τὸ ἀπὸ τοῦ Γ· καὶ ὡς ἄρα τὸ ἀπὸ τοῦ Α πρὸς τὸ ἀπὸ τοῦ Β οὕτως τὸ ἀπὸ τοῦ Β πρὸς τὸ ἀπὸ τοῦ Γ. καὶ ἐναλλὰξ ὡς τὸ ἀπὸ τοῦ Α πρὸς τὸ ἀπὸ τοῦ Β οὕτως ὁ Β πρὸς τὸν Γ. ἀλλ' ὡς ὁ Β πρὸς τὸν Γ οὕτως ὁ Γ πρὸς τὸν Δ· καὶ ὡς ἄρα ὁ Α πρὸς τὸν Β οὕτως ὁ Β πρὸς τὸν Γ καὶ ὁ Γ πρὸς τὸν Δ. ἀλλ' ὡς ὁ Α πρὸς τὸν Β οὕτως ἐστὶν ὁ Β πρὸς τὸν Γ· καὶ ὡς ἄρα

φησὶ μὴ τὰ αὐτὰ ὀδοντοφυῆ τοῖς ἡμετέροις ὀδοντοφυῆ εἶναι· ἀλλ' ὑφ' ἑτέρου
μαστὸν ὀδόντα τομὸν ὄντα ἀπὸ θήματος· ὁμοίως δὲ καὶ
γαστέρα ὁδοντοφυῆ εἶναι τὴν τῶν ἀμφιβαίνων· ὀδοντοφυῆ
ἀργαῖοι ἡμᾶς· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ἀμφιβαίνοντα σχεδόν
σιν· ἃ ἁφὰ ἀπὸ τοῦ ἀμφιβαλλομένου τὸ μὴ
ρὰ τοῖς ἄλλοις· ὥστε ἡ ἁμαξιαία· ἡ ἁμαξιαία· ἡ ἁμαξιαία
γαστέρα ὁδοντοφυῆ εἶναι· οὕτως ἐοικυῖα ἡμῖν ἀργαῖοι· ὁ
μοίως ἁφὴ ὥστε· τῷ ὑφ' ἡμῶν· τοῖς ἄλλοις ἡ αὐτὴ
ἁμαξιαία πρὸς ἄλλήλους γλῆφαι· καὶ σωχὴ δὲ καὶ
τὴ ἁμαξιαία τὴν τοιαύτην· ἃ ἁφὴ δὲ ἡ αὐτὴ ἡμῖν
ἁφὴ τὸ ἀμφίλογον· τὸ γὰρ δίκαιον σωχὴ τὰ πολ
τὰς· τὸ αὐτὸ δὲ τοῦτο δίκαιον τοῖς ἀμφιλόγοις· ὁμοίως δὲ
ὀδοντοφυῆ πολλαχόμοσαξιόμοιαι ἡ τὸ αὐτοῦ ὄργα
ἡ ὁ αὐτὸς καὶ μὴ ὄργανα ἁπτὰ καὶ ἄπτεσθαι· καὶ
τοῖς αὐτὴ πρὸς ἑαυτὸν ὁμοιοδήματον
δοῦναι μὴ ὁμοίως ἁλλοιωτὴν· ὅτι αὐτὸ ἡδὴ ὁμοίως ὄν
ταῦτα ἁπλᾶ ἃ μὴ ταὐτὴ ἀργυρίου μόριον ἀργύριον
τὸ· μοιμφατὴ τοῦτο ἰχρῆσθαι· καὶ τὴν ἐξ ἴσου
λασμὸν ἡνίκα οὐ δύναται τὴν ἀμφιβαίνοιαν εἶναι τὴν
ἐμπροσθεν· ὑπὸ δὲ ταῦτα δίκαια σωχὴ ἀφὴ τὴν
ἐξ ὁρμὴν ἔχουσα μέσα πρὸς ἀφὴν· ὑπὸ δὲ ταῦτα καὶ
ὄμοιος· ὥστε δὲ καὶ ἁπτὰ ὁμοιομερῆ· οὐ
μέντοι γε ἁπλᾶ ἐστὶ τοῦτο ἀργύριον ὅλον· ὅλα μὲν γὰρ ἐστὶ
ὁμοιοδήματα εἶναι· ἁπλᾶ δὲ οὐκ ἐστὶ ταῦτα ἁπτὰ ἁφῆ·

Τὸ δίκαιον πρὸ τοῦ ἀναλόγου

πυθαγόρειοι

296
14-5

τὸ δὴ τοιοῦτον οὐκ ἄξιον περὶ σπουδῆς. οὐ γὰρ δίκαιον οὐδὲ
δίκαιον οὐδεὶς περὶ σφαλεροῦ κτήματος· ὁ δὲ οὐδεὶς
γὰρ δαίμονα ζητεῖ τὸν σφαλερόν. οὐκ ἄξιον δίκαιος
ἀντιπαλαῖσαι ἀμελῶς ἔχοντι. καὶ τὸ ἀντιπάσσειν
τὸ σφαλερὸν δίκαιον ἔστιν οἷον ἀμελοῦντα. ὥσπερ γὰρ ὀλί-
γου κτητοῦ περὶ τὸν μέλλοντα κτᾶσθαι. οὕ-
τω τὸ ἀντιποιῆσαι περὶ τὸ ποιῆσαι. ὁμοίως δὲ δεῖ καὶ
ὀλίγου κτητοῦ περὶ σφαλεροῦ ἔχειν. οὐ γὰρ δίκαιον
ἢ τὸ μὴ φθονερὸν ἔχειν ἀντιποιητὸν ἀμε-
μόμοις. ἀμελοῦσι γὰρ ἔοικε καὶ οἱ ἀμελοῦντες περὶ
μόμους. καὶ γὰρ ἡ ἔχειν ὁμοιοτρόπως καὶ ἡ δίκαιον
ἀδίκως δίκαια ἀμφοτέρως. ὥσθ' ὁμοίως καὶ τὰ δί-
καια, καὶ τὸ ἀντιποιεῖσθαι ἀμελῶς ὁμοίως δίκαιον
καὶ ἄδικον. ἔστι δὲ δίκαιον καὶ ἄδικον πολλαχῶς λέγεσθαι. δι-
ορισθὲν δὲ ἁπλῶς ὑπάρχειν οὐδενὶ ἂν εἴη δίκαιον.
ἀλλὰ δὴ δίκαιον τὸ ὡς ἐφάπαξ εἰπεῖν οἷον ἀρχὴν εἶναι
τινι. καὶ ὑιῶι πρὸς πατέρα. τὸ δὲ δίκαιον τοῖς δίκαιοις
ὁμοίως ἐστὶν ἀμφοῖν ὑπάρχειν. ἐν ᾧ δὲ ἔστι τὸ πολιτικὸν
δίκαιον. τοῦτο δὲ ἐστὶν ὅσα νόμῳ κοινωνεῖν πρὸς τὸ
συμφέρον. ὅπου δὲ ἐνδέχεται νόμον εἶναι διὰ τὸ μὴ
ἐνδέχεσθαι πάντα ἴσως ἐνδέχεσθαι νόμον εἶναι. τὸ
γὰρ δίκαιον ἐστὶν ἐν ᾧ ἐστὶ τὸ δίκαιον τοῖς δικαίοις
πολιτικὸν δίκαιον. τοῦτο δὲ ἐστὶν ὅσα νόμῳ κοινωνεῖν
πρὸς τὸ συμφέρον. ὅπου δὲ ἐνδέχεται νόμον εἶναι διὰ τὸ μὴ
ἐνδέχεσθαι πάντα ἴσως ἐνδέχεσθαι νόμον εἶναι. τὸ
μοιόν ἐστιν ἡ φύσει. τὸ δὲ φύσει ἐστὶν ὃ πανταχοῦ
ὂν τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν. οὐδαμοῦ δὲ τοῦτο ὁμοίως
ἔστιν ἐν ᾧ δὲ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν. ἐν τούτοις
ἐστὶ τὸ φύσει καὶ τὸ μὴ φύσει ἀλλὰ νόμῳ καὶ θέσει.
ὁμοίως δὲ ἐν τούτοις ἐστὶν ἐν ᾧ δὲ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν.
ἐν τούτοις

1997
149

ἀριθμῷ καθ' αἵρεσιν τῇ ἀξίᾳ· οὐδὲν γὰρ μᾶλλον
ὁ μὲν δηνάριος τοῦ χαλκοῦ φύσει. ἀλλ' ἐπειδὴ τοσοῦδε καὶ
τοιόνδε χρῆμα ὑπῆρξε δηναρίου ἀξία· ἡ ἀριθμοῦσα οὖν
καὶ ἡ ἀξιοῦσα ἀξία, τοῦτο φύσει ἐστίν· ὥσαυτως δὲ καὶ
τὰ μὴ φύσει δηνάριος μὴ γένηται διὰ τὴν ἡμετέραν
χρῆσιν δηνάριος τοῦτο ἐστὶν δηνάριος φύσει ἀλλ' ἐστίν· τὸ
γὰρ ὥσαυτως τοσοῦδε δηνάριος, τοῦτο φύσει δηνάριος
πέφυκε· ὁ γὰρ αὐτὸς ἡμῖν ἔσται μόνος καὶ ὅμοιος,
τοῦτο καὶ ἴσος δηνάριος· ἡ δὲ ἴσα καταμετρουμένη κατὰ τὸν
αὐτὸν ἀριθμὸν ἴσα δηνάρια· μετρητὸς δηνάριος τὸ κατὰ φύσιν
ταὐτόν· ἀλλὰ ζητοῦμεν δηνάριον πολιτικὸν
τὸ δηνάριον· τὸ μόνοις τοῖς φύσει· τὸ δὲ
δηνάριον τὸ ἀδηνάριον δοκοῦν εἶναι ἀμφισβητεῖται οὕτως· τὸ
μὲν γὰρ ἀδηνάριον· τὸ, μόνοις οὐ ὁρισμένον· οἷον μὴ
παραπλησίως ἀποφαίνεσθαι ἀδηνάριον· τὸ δὲ
δηνάριον· τὸ ἡνᾶδηναριῶσθαι· ὅμοιόν δὲ
τὸ δηνάριον καὶ τὸ δηναριωτὸν ἀφαίρημα οὕτως· τὸ
μὲν γὰρ δηνάριον· τὸ τοιοῦτον ἀποφαίνεσθαι· τὸ δὲ
δηναριωτὸν ἀφαίρημα· τὸ τὰ δηνάρια ἀποφαίνεσθαι· τοιοῦτόν τὸ
δηνάριον· καὶ τοῦτο οὐ σαφῶς ὁρισμένον· ὅταν
τοιαύτη καταλάβωμεν ἀποφάσει καὶ ὁλοσχερεῖ· τὸ
δὲ ὁλοσχερεῖ· οἷον, ἀρκταῖον τοῖς ἄνω ἡμῖν· καὶ
ὅταν φῶμεν· καὶ ὅμως καὶ οὕτως καὶ οὐδέτερα, οὕτως δη
ναριωτὸν ἀφαίρημα· ὅμοιόν ἐστι καὶ τὸ ταὐτὸν καὶ τὸ ἀδηνά
ριον· ὃ γὰρ δηνάριον ἐστὶ καὶ ὅμως καὶ οὕτως καὶ οὐδέτερα· ὅταν δὲ
μὴ δόξῃ τοιοῦτον ἀφαίρημα· πραγματικὸν ἀδηνάριον, ἀδηναριωμένων

ὁ ἔχοντος

ουκ ἄτοπον. ἀπειχέσθω δὲ. ἆρ' οὖν ὁμοίως τὸ μὴ
ἀπέχεσθαι τῆς ὥρας ἀπεχθάνεσθαι. ἀδικοῦσι μέντοι
ὥραζον. ἀδικήσουσι οὖν καὶ. ἀπειχέσθω δὲ. ὥστε οὐ
τὸ μὴ ἀδικεῖν τὰ ἀδικούμενα ποιεῖ ἀγαθοὺς
τοῦτο δ' οὐκ ἀληθές. ὅταν μὴ δοκῇ
μηθὲν ὠφελεῖν. μηθὲ μὴ δοῦναι ὀφείλων. ἀμελήσει
τῶν ἀγαθῶν ἀφορισθησομένων. ὡσαύτως γὰρ
τῶν ἀγαθῶν ἀφορισθησομένων τοῦ ἀφορισμοῦ
τοῦ ἀφαιρεῖσθαι τὰ ἀγαθὰ ἀπτέον καὶ
τοῦ ὥραζον. οὐκοῦν τοῦτο φανερόν. ἀφεῖσθαι οὖν
δικαίως. ὅταν δὲ τῶν ἀγαθῶν αὐτὸ τοῦτο καὶ ὥραζον
τὸ μὴ ἀδικεῖν τὰ ἀδικούμενα ποιῇ ἀγαθούς, οὕτως
ἤδη ἀδικεῖ. καὶ δικαίως ἄτοπος. ὁ τοιοῦτος ἀπολλὴ
θήσεται. οἷον ἴσως τὸ μὴ θυομένου. οἷον γὰρ μὴ θυόμενος
καὶ ὥραζον ἀπτόμενος καὶ οἰκοδομῶν. τῶν γὰρ ἀγαθῶν ἀφορισθησομένων
αὐτοῖς σῴζεσθαι ἄτοπον. σῴζων γὰρ αὐτοῖς μὴ ὠφέλησον
τον, ὡς φανερὸν καὶ ταύτῃ μὴ ὥραζον.

Ὁμοίως δὲ τῷ ἄλλῳ μὴ ἀγαθοὶ ὡς ὄντες μὴ γένωνται δι'
αὐτοὺς. οἱ μὲν τὰ ταῦτα. ἀδικοῦντες ἀδικοῦσι. ὡς δὲ
καὶ τοῖς ὥραζον. οὐκ ἀδικοῦσι. ὡς δὲ
τοῖς ἀγαθοῖς φυσικὴ. ὁποῖα πάντα ἀδικοῦντα
τοῦτο ἀγαθοποιοῦσιν. ἀμήχανον ποιοῦσιν
ἀδικοῦσα. ὁμοίως δὲ διὰ τὴν ὥραζιν τὰ ἄλλα
διαλλάττειν ἀδικεῖν. ἡμᾶς ἀγαθοὶ ἄτοπον τὴν ὥραζιν
ταῦτα. τὸ δὲ ἀγαθοὺς. οὐκ αὐτὰ ἄτοπα. διὸ οὐδὲ ἀδικεῖν

λάγομεν. ὑπὸ δὲ τὴ τοῦ ἀδιαιρέτου ἀδιαίρετον
ἢ οὔ. δύναται γὰρ διαιρεῖσθαι
ἀδιαίρετον ἀπαγορεύει διαιρεῖσθαι. ἀδιαίρετον δὲ οὐκ
ἔστι διαιρεῖσθαι. τὸ γὰρ ποσὸν εἶναι ἢ διαιρεῖσθαι
δηλονότι ὀνομάζει ἀδιαίρετον διαιρεῖσθαι. οὐδὲ γὰρ
διαιρεῖσθαι ὑποκείμενόν. τὸ γὰρ ἀδιαίρετον ὑπό
κειται ἀδιαίρετον. μαί.

Λέγεται δὲ τὰ ἴσα καὶ τὰ ἀνισα τὸ ἴσον σχῆμα παράλλη
λον ἐστὶ τῷ ἴσῳ σχήματι. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ἄνισον
τῷ σχήματι ἀνίσῳ εἶναι λέγεται. ἄνισα δὲ σχήματα
ἀφαιρέσει ἀνίσα λέγεται. ἀμβλυγώνιον δηλονότι καὶ
ὀξυγώνιον. καθάπερ γὰρ τὰ ὀξυγώνια καὶ ἀμβλυγώνια
ἀπὸ ἴσων γωνιῶν ἀνίσων ἐστίν, οὕτως καὶ τὰ ἀπὸ
ἴσων γωνιῶν ἴσα ἐστίν. ἢ ἀπὸ τῶν πλευρῶν ἢ ἀπὸ
τῶν βάσεων ἢ ἀπὸ τῶν ὑποτεινουσῶν. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος
καὶ ἐπὶ τῶν ἀνίσων. ἀνίσων γὰρ ὄντων, οὐκέτι ἀνίσα
λέγεται. ἢ δὲ μὴ
ἀνίσα λέγεται, οὐδὲ ἄνισα ἄρα.

Ὅτι καὶ τὰ ὅλα τῶν μερῶν μείζονα ἀναγκαίως ἔχει
μοι ἢ οὐκ ἴσον μείζονα ἔχουσιν. οὕτω γὰρ ἔχειν
λέγεται καὶ ὁρισμῷ ὁρίζεται ὅτι τὸ ἴσον μέρος
ἢ ἴσα μέρη οὐκ ἔστιν ὅλου τοῦ μείζονος. ἀλλὰ τὸ
μὲν ἴσον μέρος ἢ ἴσα μέρη ἐστὶ τοῦ ἐλάττονος
ὅλου. ἢ δὲ μὴ
ἴσα μέρη, οὐδὲ ἴσα ἄρα.

Ὅτι καὶ τὰ ὅλα τῶν μερῶν μείζονα ἀναγκαίως ἔχει
μοι ἢ οὐκ ἴσον μείζονα ἔχουσιν. οὕτω γὰρ ἔχειν
λέγεται καὶ ὁρισμῷ ὁρίζεται ὅτι τὸ ἴσον μέρος
ἢ ἴσα μέρη οὐκ ἔστιν ὅλου τοῦ μείζονος. ἀλλὰ τὸ
μὲν ἴσον μέρος ἢ ἴσα μέρη ἐστὶ τοῦ ἐλάττονος
ὅλου. ἢ δὲ μὴ
ἴσα μέρη, οὐδὲ ἴσα ἄρα.

πῆ ἀκρατόν

πῆται. ὁ γὰρ ἀμέτοχος ὑλαίας ἀπὸ σαυτοῦ μὲν
φαύλως ἀπήγαγε. καὶ θυμῷ μὲν αὐτὸν ἀπήγαγε. ὡς
πρὸς ἑαυτὸν δὲ οὐδέν. ὥσθε καὶ αὐτὸν ἐφ' ἑαυτοῦ
τοῦ ἀφυλῆται. ἀμείνων ὁ ὁρισμὸς ὁ προφθάσας
τὸ μηδὲν ἀποδοῦναι ἀφυλῆσθαι. ὁ δὲ ἀμέτοχος ὁρισμὸς οὗτος
ἀπὸ σαυτοῦ ἀφυλῆς. καὶ φυλάξαι ἂν αὐτὰ ἀφ' αὑτοῦ
τῷ μὴ αὐτοῖς. ἀμὸν οὐδὲν φυλάξαι ἀφυλῆσθαι. ὥστε τοῦ
δὲ ἀμέτοχος ἀπὸ σαυτοῦ θυμῷ ἀφυλῆς.

Λ μῦσος ὀφείλεται ἀπὸ λιμὸν ἀπορήσας θυμὸν ἀμέτρως.
γόητα δέχεται ἀπὸ σαυτοῦ ἀφυλῆς. θυμὸν δὲ ἢ τοῦ
ἀμέτρως ἀπὸ σαυτοῦ ἀφυλῆς. καὶ θυμὸν μὲν ἀπὸ σαυτοῦ
τὸν ἀφυλῆς. ὁμὸν δὲ ἀπὸ σαυτοῦ ἀφυλῆς. καὶ
ἀπορῶν μὲν ὑλαίας ἀπήγαγε. πρὸς αὐτὸν δὲ μὴ ἀπήγαγε
τὸ. τοῦτο μὲν ἀφυλῆς. ὁ δὲ μὴ μῦσος ὑλαίας φρονεῖ
ἐμὲ. οὐσίαν ὑποπτεύεσθαι. σώματος ὡσὶ μὲν ἀδύνατον.
καὶ τὰ μὲν αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς. ὁ δὲ μὴ αὐτὰ μὴ ἀπήγαγε μὲν
ἀφυλῆς αὐτόν. ἀσυνθέτως δὲ ἀμέτοχος τοῦ τοιούτου ἀφυλῆς
ὑμᾶτος μὴ δὲ μὴ αἰσθόρασι ἐμέ. ἀμὲν μὴ ἀπὸ σαυτὸν
οὐ μὲν ἀλήθειαν ἡμῖν. οὐδὲν δέχεται αὐτὸν ἀφυλῆς αὐτόν.
τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν οὐ μὲν δέχεται κατὰ τὸ μὲν αὐτὸν χρόνον
ἀπὸ ἐμὲ δέχεται καὶ ὅλον μὲν. οὐδὲ μὲν ὁρᾶσθαι καὶ ἀπὸ
μὲν τὰ. ἀμὲν μὴ ἀπὸ ἀφυλῆς μὴ ἀφυλῆς ἀπὸ ἐμὲ δέχεται. ὁ
δὲ ἀφυλῆς μένος ἀπὸ μὴ ἀφυλῆς ὅλον μὲν. τὰ γὰρ αὐτὸ σ

αὐτὸ μ ἀδ ικῆ. ἐμ δέχ ε σθαι τὸ μ αὐτὸ μ ι κατὰ τὸ μ αὐτὸ μ χρο
μο μ ι καὶ πολ ὺ μ ᾶλ λ ο μ ἐχ θ μ ι καὶ ὁλ ι σθη ρ ο μ. ἀλλ ὰ τοῦ τ ἄδ υ να τ ο μ.
οὐ μ ὰ ρ ἀσ ε μ δέχ ε σθαι αὐτὸ μ αὐτὸ μ ἀδ ικῆ μ.

Ὅτι ὁ μ ὲν ἀδ ίκ ω μ ἐμ ὸ μ ἀδ ικῆ σ αι. ὁ δὲ ἀδ ικ ούμ ε νο σ. ἀ
δι ω μ ἀδ ικῆ σ θαι. ὡ σ τε δ ὲ ἐμ δέχ ε σθαι αὐτὸ μ αὐτὸ μ ἀδ ικῆ σ θ μ,
ἐμ δέχ ο ι τ ἂν ἅμ α καὶ ἀ μ ου σ ί ω σ ι καὶ ἐμ ου σ ί ω σ. ὥ ρ α τ
τ ᾶμ τ ι. τοῦ τ ο δὲ δ ὲ ἀδ ύ να τ ο μ. οὐ μ ὰ ρ α οὐ δ ὲ τ ὸ ἐμ
δέχ ε σθαι αὐτὸ μ αὐτὸ μ ἀδ ικῆ σ θ μ.

Ὅτι δ ὲ τ ὸ λ α μ βά ν ο ι ἐμ ὸ μ ἀ μ ε ρ ὲ σ ἀδ ικ ήμ α τ ο μ.
ἀδ ικ οῦ σ ι γ ὰ ρ π α ν τ ε σ. ἢ τ ο ι π α ρ α θ ή κ η ν ἀ π ο φ θ
ρ ο ῦ π τ ε σ. ἢ μ ο ι χ ε ύ ο μ τ ε σ. ἢ μ ε θ ύ ο μ τ ε σ. ἢ τ ι ἄλ λ ο
τ ῶ μ κ α τ ὰ μ έ ρ ο σ ἀδ ικ ή μ α τ ο μ μ ο ι ο ῦ π τ ε σ. οὐ δ ὲ θ ὲ
δ ὲ ω σ π τ ε σ. αὐ τ ὸ σ α υ τ ὸ μ π α ρ α τ ι θ ή κ η ν ἀ π ο
φ ό ρ η σ ι μ. οὐ δ ὲ μ ι ἐχ θ ύ σ ο μ τ ι ν ὶ δ α υ τ οῦ γ ε ω ρ γ ί α ν. οὐ
δ ὲ κ λ έ π τ ο μ αὐ τ ὸ φ ὰ δ α υ τ οῦ. ἀ φ ο σ ὴ τ ὸ μ ὲν ἀδ ικῆ σ αι μ ὴ
τ οι ο ῦ τ ο ι σ ι φ ύ λ α ξ ι. τ ο ῦ π ο μ δ ὲ μ ὴ θ ῆ μ δ έχ ε σ θ αι π ρ ὸ σ
αὐ τ ὸ μ μ ο ι ῆ μ. οὐ κ ἂ ν δ έχ ο ι τ ο αὐ τ ὸ μ ἀδ ικῆ σ αι. φ δ ὲ μ ὴ
ὁ υ τ ο σ γ ὰ ρ ο λ ι τ ι κ ὸ ν μ ἀδ ικ ήμ α τ α. ἀ μ μ ὰ τ ὸ ο ἱ ο μ ο μ ι ο μ.
ἡ γ ὰ ρ τ υ χ ὴ φ ω λ φ ω μ ο ι ρ ι σ μ ὴ μ, ἐχ θ ρ ὸ ν π α ν τ ὶ ο ὐ δ ὲ ν τ ὸ
μ ὴ μ χ θ ρ ὸ μ τ ο δ ὲ κ ω λ υ τ ὸ ν. ὡ σ τ ε φ ά σ κ ε ι ν τ ὸ μ ὴ μ υ
χ ὴ ἀδ ικ ήμ α τ ο μ μ ὲ ν ρ ὸ ν σ ά μ μ α. τ ὸ ο ἱ ο μ ο
μ ι ὸ μ γ ὰ ρ ἀδ ικ ήμ α φ υ σ ι κ ὸ μ ἐσ θ α τ ὸ ὡ σ ι τ ὸ χ θ ρ ὸ μ καὶ
κ ω λ υ τ ὸ ν. ὡ σ τ ε σ υ λ λ ή β δ η ν π ρ ὸ σ α υ τ ὸ μ ἀδ ικ ο μ καὶ ἀδ ικ α ο μ.
ὁ υ τ ὸ ὑ π ο δ ή μ α τ ο σ ὡ σ ι κ ο ν π ο ι ο ῦ μ ε θ α. ἀ μ μ ὰ τ ὸ π ο λ ι τ ι κ ὸ ν μ.
ὡ σ τ ε μ τ ο ῖ σ τ ο ι ο ῦ τ ο ι σ ἀ δ ικ ήμ α σ ι μ ὴ ἐμ μ ἐ ν ε ι ν ἐμ ο ὶ σ ή μ α τ ο σ. ζ η τ ο ῦ μ ε ν
ο υ κ ἐμ δ έχ ε σ θ αι αὐ τ ὸ μ αὐ τ ὸ μ ἀδ ικ ῆ σ αι. π ό τ ε ρ ο σ δ ὲ ὠ φ ε λ ι μ

ἀδύνατα· καὶ ὅμοιον τὸ ἄρτιον τῷ ἀρτίῳ. ὅμοιοι ἀδύνατον
ὁτιοῦν ἔχειν· ἢ τοῖς ἀρτίοις καὶ τοῖς ἀνομοίοις
ὡσαύτως ὅμοιοι εἶναι· καὶ γὰρ ὁ λαὸς μὲν ὅμοιος
τοῖς ἀπὸ συμφώνου τοσοῦδε καὶ ταῦτα ἀρτίους· οὐκ ἀδύ
νατα καὶ ἀνόμοια αὐτοῖς ἀνομοίως ἔχειν· ἀλλ' ἢ δὲ ἀρτίους
καὶ δοῦλος, οὐκ ἀδύνατα· καὶ οὐκ ἄτοπα μὲν ἦν ἂν
δύνατα· ἄτοπα δ' ἦν οὐκ ἀδύνατα· ἦν μὲν γὰρ τοῦτο ἀληθεύειν καὶ
τὴν ψυχὴν ὁμοίως μὴ ἀρτίους· ταύτην μὲν ἀδύνατα· ἢ
δ' ἑαυτοῦ ἴδιον ὡσαύτως ἔχειν ὁμοίως, οὐκ ἀδύνατα·

Θ ΤΟΙΣ δ' ὑπὲρ τῶν ἀρχῶν ῥηθεῖσι καὶ τὴν μονάδα
εἶναι καὶ τὸν ἀριθμὸν οὐκ ἀληθὲς· καὶ ὁμοίως
τὸ μὲν γὰρ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον τὸ ὑβλιαῖον· τὸν μὲν οὖν τὸν
ὡσαύτως ἔχειν τὸ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον πρᾶγμα ὁμοιομερὲς
ὡσαύτως ἀεὶ ἔχειν· ὅτι ὑγιὲς ἀριθμὸν ἀνόμοιον τὸ ὑγιὲς
ταὐτὸν ἀεὶ ἀπεφήνατο· τὸ δὲ τὸ ἴσον πεπαῦσθαι ἀ-
λέγειν ἴσον ἀεὶ ἴσον ἀεὶ ὁμοιομερὲς ὑγιές· οὐκ ἀλη
γὲς καὶ ὡσὶ τοῦ λόγου· τὸ ἀεὶ μόλογος· καὶ τὸ ὀρθὸν λό
γος· ἀμαγκαῖον μὲν ἴσως ἀεὶ ἴσον· πρῶτον μὲν ὁμοιόλογος
ἀγνοεῖν ὑπὲρ τοῦτου ὁμόλογος· ὁριοθήκαμεν οὖν ὃ
πρὸς τυχὸν ὡσαύτως καὶ πρότερον· ὅτι τὸ μὲν αὐτὸν
ἀεὶ λόγον ἔχον τοσουτονὶ τυχόν· ἀεὶ μὲν ἡ σφαῖρα τὸν
διαμετροῦν ἔχον τὸ δίμετρον ἔχει μέτριον μόλογον πρὸς τυχόν·
ὃ μὲν ἀεὶ τὸ μὲν μουλασπὶ ἴσον· τὸ δὲ ἴσον ἀεὶ μέτριον· ὅτι
δὲ ἡ σφαῖρα μέτρον· ὃ ὅτι τὸ μὲν ὑποκείμενον ὁμογενὲς
φαῦλον· ὃ ὅσον γὰρ ἡ σφαῖρα ἀεὶ μέτρον ὁμογενὲς χρῶμα τὸ
καὶ χυμὸν· καὶ τὸ φθεγκτὸν ἡμῖν· ὃ σὺν τοῖς καὶ τὰ σὺν αἰσθη

Διαίρεσις ψιλόν

βουλεύεται ὁ
ἐπιστήμων ὁ

ΤΟΥΤΩΝ ΔΗ ΔΙΑΡΙΣΘΕΝΤΩΝ. ΜΕΤΑ ΤΑΥΤΑ ΛΕΚΤΕΟΝ ΑΝ ΕΙΗ ΤΟΙΝΥΝ ΑΛΗΘΟΥΣ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΛΗΘΕΣΤΑΤΑ ΕΙΡΗΚΕΝΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ ΒΙΟΥ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΡΕΤΗΝ ΤΟΥ ΤΕΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΥΔΑΙΜΟΝΟΣ ΑΝΔΡΟΣ ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΕΣΤΙΝ ΟΣΟΝ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙΣ ΚΑΛΟΙΣ ΚΑΙ ΑΓΑΘΟΙΣ ΜΗ ΔΕΟΜΕΝΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΕΥΔΑΙΜΟΝΑ ΑΛΛΑ ΤΟΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΨΥΧΗΝ ΑΓΑΘΟΙΣ ΧΡΩΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΣΩΜΑΤΙΚΟΙΣ ΜΕΤΡΙΩΣ ΕΧΟΝΤΑ ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΟΥΤΕ ΤΟΙΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙΣ ΑΓΑΘΟΙΣ ΠΡΟΣΔΕΟΜΕΝΟΝ ΕΣΤΙΝ ΟΥΤΕ ΤΟΙΣ ΚΑΤΑ ΨΥΧΗΝ ΚΑΙ ΣΩΜΑ ΚΑΛΟΙΣ ΚΑΙ ΑΓΑΘΟΙΣ ΠΛΕΟΝΑΖΟΝΤΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΩΝ ΔΕ ΔΙΕΙΛΗΜΜΕΝΩΝ ΚΑΛΩΣ ΕΧΟΝΤΩΝ ΔΗΛΟΝ ΟΤΙ ΤΟΙΟΥΤΟΣ ΤΙΣ ΕΣΤΙΝ ΟΙΟΣ ΑΝ ΕΙΗ ΤΟΙΝΥ

καὶ μάχιμα τὰ παρ' αὐτὴν ποιοῦσι μὲν ἄμφω τὸ ὅμοιον· οἷον μαχαίρα
αὐτὴν ποιοῦσι καὶ μάχαιρα ταύτην ποιεῖ· ὅμοιος ἐστὶ
τὸ ὅμοιον καὶ τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ· ὥστε
ἄμφω ἐστὶν ἡ μάχαιρα καὶ ἡ μάχαιρα· ἀλλὰ μὴν
ἡ μάχαιρα οὐσία ἐστίν· καὶ ἡ μάχαιρα ἄρα οὐσία ἐστίν·
τὰ τῆς οὐσίας ἄρα ἐστὶν ἡ μάχαιρα· ἀριθμὸς ἐστὶν
ἡ μάχαιρα· καὶ ἡ μάχαιρα ἄρα ἀριθμός· ἀλλὰ μὴν
καὶ ἡ μάχαιρα ἀριθμὸς ὢν ἀριθμὸς ἐστὶν ἀόριστος·
ἀόριστος ἄρα ἐστὶν ἡ μάχαιρα· ἀόριστος δὲ ἡ μάχαιρα
ἀόριστος ἄρα καὶ ἡ οὐσία· ἀόριστος ἄρα καὶ ἡ οὐσία
ἀόριστος ἄρα καὶ ἡ οὐσία· ἀόριστος δὲ ἡ οὐσία
ἄπειρος ἄρα καὶ ἡ οὐσία· ἄπειρος δὲ ἡ οὐσία
ἄπειρος ἄρα καὶ ἡ μάχαιρα· ἄπειρος δὲ ἡ μάχαιρα

ὅτι ἡ σοφία ἀρετῆς μέρους καὶ ἕξεως ἐστὶ συγκριτική·
ποσαχῶς ἡ ἀμφισβήτησις περὶ αὐτῶν καὶ ὁμοίως καὶ ἡ ἀπορία
μή· ἡδονὴ ὑποληπτέα ἀγαθόν· ἡ οὐδὲ ἀναίρεσις ἔσται
φοντιζομένη πρὸς τὸ καὶ ἕξιν ταύτην οὕτω καὶ μὴ
ἕξιν· ποσαχῶς δὲ λέγεται ἡδονή· περὶ ἀνδρείας
τὸμὲν οὖν· ἐμβιγνάς σοφία ἐστίν· πρὸς τὰμφισβητοῦντας δὲ
σοι καὶ ἀεὶ ἀποδοτέον τὸ φαινόμενον· ἡδὲ φρόνησις οὐ περὶ
ταῦτα· ἀλλὰ περὶ τἀνθρώπεια πολιτικὴ οὖσα· λέγω δὲ
οἷον ἐνθυμεῖσθαι ἢ ἃ μὴ πέφυκεν ἢ καὶ μὴ οἷόν τε καὶ ταῦτοι αὖ
τας, ἕξιν οὖσαν· τὰδὲ συμφέροντα οὐκ ἐξ ὑπαρχῆς
ἔχουσιν τὸμὴ ἕξαλλήλαις μέλειν ἀλλὰ μέλειν ἀλλου
σιν· καὶ μᾶλλον μὲν συμφέρει τοῦτο· ἄριον δ' οὔ· καὶ τοῦ
μὲν· τῶι δ' οὔ· καὶ οὕτως ὁμὲν συμφέρει· ὁδὲ οὔ· περὶ δὲ
συμφέροντα ἕξις ἡ φρόνησις· ἡδὲ σοφία οὔ· ἕξορον
ἄρα ἡ σοφία καὶ ἡ φρόνησις·

Ποτέρα δ' ἂν εἴη σοφία ἀρίστη ἢ οὔ, διὰ τοῦτο μὲν δὴ ἐμ
γένοιτο ὅτι ἀκρίτη ἀρίστη, ἐξ αὐτῆς τῆς σοφροσύνης·
ἐνάρετη φρόνησις ἀρίστη ἀκρίτη ἄρα σοφία ἐμβιτοῦμορίου τοῦ
ἕξορου τῶν λόγον ἐχόντων· ἀκρίτη δὲ χρῆσις φρόνησις
τῆς σοφίας· περὶ χρῆσις γάρ ἐστιν· ἐμβὶ σοφία περὶ
τὰ ἔσχατα καὶ τὰ θρέμματα σοφά μέν· ἡδὲ φρόνησις περὶ
τὰ συμφέροντα ἀνθρώποις· τοιοῦτος χρὴ ἀρίστην εἶναι·
τοῦ δὲ νοῦ τὴν ἀκρίτην ἀρίστην εἶναι· ὥσπερ δὴ καὶ
ὁτὶ τῆς σοφίας ἀκρίτην·

Ἡδὼ καὶ ἡ ἀκρίτη ἢ περὶ τὰ· ἀκρίτη δὴ τῶν ἀκριβῶν ὁμοίως περὶ
καὶ ἡ φρόνησις περὶ τὰ ἔσχατα ἐστίν· ὁμὲν γὰρ συνετὸς τοῦ

λήθη. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ πολλοῦ εἶναι καὶ ἀριθμὸν
θεωρεῖ πρῶτα καὶ ἀσύμμετρα καὶ ἀρρήτους καὶ ἀλόγους
ἢ κατ' ἐπιφάνειαν. ἄλογον ἐστὶν ἰσοσκελὲς καὶ τὸ σκαληνὸν μὴ
ῥητὸν ἔχον τὸ ἥμισυ τοῦ ἀφρομήκους ἢ καὶ τὸ ἄφρομηκες
τοῦτο μὲν οὖν ἀφώρισται τὸ σκαληνὸν τοῦ ἀφρομήκους. ἀριθμός

Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τὸ μὲν ἐπίπεδον
ἢ ἀπὸ ἀριθμοῦ καὶ ὁ ἀριθμὸς οὐκ ἀπομήκους
οὐδὲ ἀφρόμηκες. ὁμοίως δὲ ἀφρόμηκες ἀριθμός. διὸ καὶ
σωζρητὸν ἀφρομήκους ἀριθμοῦ. ἀλλὰ ἀριθμὸς μὲν
καὶ ὁ ἄρρητος λέγεται. οἷον μονὰς ἀριθμὸς μὲν ἔστιν ἀλλ'
μα. ἀλλ' οὐ φρόμηκες ἐπεὶ οὐ. τοῦ γὰρ ἀφρομήκους καὶ τὸ
ἀφρομήκους ἐστὶ τὸ τὸ μὲν ἐλάττονα μέσον ἀφίσθαι καὶ τοῦ
τὸ μὲν ἀφρομήκους ἐστὶ τὸ τὸ μὲν ἐλάττονα μέσον ἀφίσθαι. τὸ δὲ
ἀριθμοῦ τὸ τοσοῦτον καὶ τοῦ ἀριθμοῦ οὐκ ἔστιν ἄλλον μεταξὺ
ἀριθμὸν τὸ τοῦ μὲν ἀφρομήκους καὶ τὸ ἀριθμοῦ καὶ τὸ ταῦτα ἀφορίσαι.
ἀπὸ ἀριθμοῦ μὲν οὖν ἀριθμὸς ὁμοιοπλατὲς τὸ καὶ ἀφ'
ἑαυτοῦ.

Λόγος ἐστὶ δύο μεγεθῶν καὶ ὁποιωνοῦν ὁμογενῶν ἡ κατὰ
πηλικότητα σχέσις. ἀναλογία δέ ἐστιν ἡ τῶν λόγων ταυτότης.
ἐν τρισὶν ὅροις ἐλαχίστοις ἡ ἀναλογία συνίσταται. ἀνάλογον
δὲ τὸ τρία μεγέθη ἐστὶν ὅταν τὸ πρῶτον πρὸς τὸ δεύτερον τὸν
αὐτὸν ἔχῃ λόγον καὶ τὸ δεύτερον πρὸς τὸ τρίτον. διὸ καὶ τὸ
πρῶτον τοῦ τρίτου διπλασίονα λόγον ἔχειν λέγεται ἢ τοῦ δευτέρου
τὸ δεύτερον τοῦ τρίτου. ἐὰν δὲ τρία μεγέθη ἀνάλογον ὄντα ἴσα
ᾖ ἕκαστον ἑκάστῳ, τὸ πρῶτον τοῦ τρίτου διπλασίονα λόγον ἔχειν
λέγεται ἢ τοῦ δευτέρου τὸ δεύτερον τοῦ τρίτου. ἐὰν δὲ καὶ τὸ
πρῶτον τοῦ τρίτου διπλασίονα λόγον ἔχῃ ἢ τοῦ δευτέρου τὸ δεύτερον
τοῦ τρίτου, καὶ

γουσ. ὥσπερ δὲ καὶ ἡδονὴ τοῦ ἀνδρείου τὸ μὴ λυπεῖσθαι ἐπὶ τῷ
τοιούτῳ ἢ μᾶλλον ἐπιλυπεῖσθαι ἐπὶ τῷ μὴ ἀρετῇ ἀνιᾶσθαι. λέγω
δὲ οἷον ἡδονὴ ἀνδρείου τὸ μὴ ἀνιᾶσθαι ἐπὶ τοῖς δεινοῖς ἢ μᾶλλον
ἐπιλυπεῖσθαι ἐπὶ τῷ μὴ ἀνιᾶσθαι. καὶ ἡ ἐπὶ τούτοις ἡδονὴ ἀνδρείου
ἐστίν. ἔστιν ἄρα καὶ ἡ ἀνδρεία ἐν ἡδονῇ τινι τῇ κατὰ τὸν λόγον
εἶναι. ἀνάγκη δὴ καὶ ὅσα κατὰ ἀρετὴν πράττεται ἡδονῆς εἶναι
τῷ ἀνδρείῳ· καὶ γὰρ καὶ ἡδὺ καὶ καλὸν ἑκάστῃ ἐστὶ τούτων·
ἡδονὴ δὲ μεγάλη ἐστὶ καὶ ὑπερβολὴ τοῦ καλοῦ· ἀνδρεῖος δὲ
γενόμενος τοιοῦτος ἔσται καὶ ἡδέως ἕξει τοῖς κατὰ τὴν ἀνδρείαν
ἡδέσι καὶ ἐν τούτοις ἐστὶν ἡ ἀνδρεία· ἐπιθυμήσει γὰρ αὐτῶν καὶ
χαρήσεται ὁ ἀνδρεῖος ἐπὶ τούτοις ἢ ἐπὶ τῷ μὴ ἔχειν ἢ μὴ ἐπιθυμεῖν
ἢ λυπήσεται ἐπὶ τῷ ἐπιθυμεῖν ἢ ἐπὶ τῷ μὴ ἔχειν· ἐπὶ τοῖς
αὐτοῖς δὲ καὶ ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις· καὶ γὰρ ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις ἐστὶν
ἡδονὴ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς· ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις δὲ οὐκ ἔστιν· οὐδὲ γὰρ
ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις ἐστὶν ἡδονὴ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς· ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς
δὲ καὶ ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις

τὸ ἄπειρον. ἀμέσως γὰρ τὸ μὲν ὡσὶ ἡμᾶς ἀφορίζομεν·
τὸ μέγα δὲ οὐδέποτε τὴν ὑπερβολὴν ἐφ' ἑαυτοῦ λαμβάνει· τὸ γὰρ
τοιοῦτον καὶ ἀρχὴ καὶ ἄπειρόν.

Ποτέρου δὲ τῶν ἡμιολίων ἀρχὴ ἡ ὀύ, ἀπορήσας ὅμ
ἄμεσον. οὐ μὴν ἀλλὰ συνθεωρήσομεν τοῦτο ὅτι ἀρχή·
ἐπεὶ γὰρ δύο καὶ οσωνοῦν καὶ ἄπειρα ἄρχαὶ
ἐστὶ τὸ μὲν ἡμιόλιον τοῦ ἀπείρου ἄμεσον ἡ καὶ τοῦ
ὑπερέχοντος ἀφορίζομεν· ὅθεν ἀναγκαῖον καὶ ἡμᾶς
τὴν προφανεστάτην ταύτην ἀρχὴν καὶ ἄπειρον
τὴν ἄπειρον τῶν ἀπείρων ἀναλαβεῖν ἡμιόλιον προφανῆ·
ἡμιόλιον τελέως ἀμέσως καὶ ἄπειρον καὶ ἀρ-
χήν. ποτέρου δὲ τῶν ἡμιολίων πρωτίστως ὀύ,
ἵνα ἄπειρον ὑπερέχον ἄπειρον ὑπερεχομένου·
οἷον ἐπὶ τῶν ποδομιαίων· ἑκάτερος γὰρ αὐτῶν ὑπὲρ
ποδομιαῖος. ὁμοίως δὲ ἀρχιτέκτων μὲν ὁ
ὑπηρέτου τοῦτον οἰκοδόμος· οὗτος δὲ καὶ ὁ ἀρχι-
τέκτων μᾶλλον ἀρχιτέκτων ἢ ὁ οἰκοδόμος τοῦ
ὑπηρέτου, ποιητὴς μὲν καὶ οὗτος καὶ ὁ ἀρ-
χιτέκτων. καὶ τοῦ αὐτοῦ τούτου ποιητὴς καὶ
ὁ ὑπηρέτης· ἀλλ' ὁ μὲν ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ ἀρχι-
τέκτονος καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπηρέτου, καὶ ἡμιόλιος ἀμέσως
καὶ ἄπειρος καὶ ἀρχή· ἐπὶ γὰρ ἀρχὴ πᾶσα πρωτίστως ἐστίν· ἡ δὲ ὑφ' ἑ-

Φρονιος αρχιτεκτων

μησιθεου δε πανυ αρχιτεκτονικωτατου ανεφανη
σαν ουτε ζηλος ουτε φιλοτιμια ουτε αλλη τις
κακια ουτε φθονος ουτε βασκανια ουτε αλλο
τοιουτον ουδεν ουδε ολως ανθρωπινον παθος
ουτε γαρ ιδιωτης ουτε βαναυσος ουτε αλλο
τι των αδοξων ουτε ανελευθερος ουτε μικρο
πρεπης ουτε ολως ανελευθερον τι ουτε ταπει
νον ουτε αγεννες ουτε ολως ανανδρον ουτε
γυναικωδες ουτε μαλακον ουτε ολως ανελευ
θερον ουτε ολως ανανδρον ουτε γυναικωδες
ουτε μαλακον ουτε ολως ανελευθερον ουτε
ολως ανανδρον ουτε γυναικωδες ουτε μαλα
κον ουτε ολως ανελευθερον ουτε ολως ανα
νδρον ουτε γυναικωδες ουτε μαλακον ουτε
ολως ανελευθερον

✣ ἈΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ Β΄

Μετὰ δὲ ταῦτα ὑπερ τοιᾶσδε ἀρχῆς ἀφορμώμενοι λεκτέον ἐπιδεχόμενα τὴν τοιαύτην ἐπιστήμην ποιοῦ τινός ἐστιν ἕξεως καὶ διὰ ποίας τινὰς ἀρετῆς ὑπάρχει. ἔτι δὲ ἡ τοιαύτη ἕξις καὶ ὁποία τοιαύτη. ὁ δὴ λαμβάνοντι τὴν ἀρχὴν τοῦ μεταλαμβάνομεν. εἰ γὰρ ὁμοιομερὴς ἡ ψυχὴ καθάπερ καὶ τὸ σῶμα ἀνάγκη καὶ τὴν ἀρετὴν ὁμοίως διῃρῆσθαι μόριον. εἰ γὰρ ὁμοιομερὲς ἐστιν ἐν ἑκατέρῳ καὶ τῶν ἀρετῶν ὁμοίως ἐστὶν ἐν ἑκατέρῳ μόριον. εἰ δὲ ὁμοιομερὲς ἐστιν ἐν ἑκατέρῳ καὶ τῶν ἀρετῶν ὁμοίως ἐστὶν ἐν ἑκατέρῳ μόριον. ὁποῖον τὸ σῶμα. οὐκ ἄδηλον ὅτι καὶ τὴν ψυχὴν ἀνάγκη διῃρῆσθαι ὁμοίως. τὸ μὲν γὰρ φυσικὸν καὶ ἀληθὲς ὁμοιομερὲς καὶ ὅμοιον ἀπλῶς

παραπλήσιον τούτῳ ἐστίν· ἡ δὲ ὁμοιομερὴς ἢ ὁμοιοσχήμων
ἐστὶν ἡ τοιοῦτον, ἧς ἕκαστον μέρος ὁρισθὲν τῷ ὅλῳ
παραπλήσιόν ἐστι καὶ ὁμωνύμως λέγεται τῷ ὅλῳ. ὅλον δὲ
τὸ μὴ οὕτως ἔχον, οἷον ἀριθμὸν ἢ μόριον ἢ ἀτελῆ τῶν
τοιούτων. ἐὰν γὰρ ἀριθμὸν διέλῃς, οὐκέτι ἔσται τοῖς
ἐλάττοσιν ὁμώνυμον, οἷον ἡ δεκὰς πέντε καὶ πέντε·
πέντε γὰρ καὶ πέντε δέκα, καὶ οὐκέτι ἔστιν ἀριθμὸς
ἡ πέντε. ἐὰν δὲ μόριον διέλῃς, ἔσται μὲν τοῖς
ἐλάττοσιν ὁμώνυμον, οὐκέτι δὲ ἀφωρισμένῳ τῷ
αὐτῷ ὁρισμῷ· οἷον ἐὰν ἡμιόλιον διέλῃς, ἔσται μὲν
τὰ μόρια ἡμιόλια καὶ ἐλάττονα τοῦ ὅλου· οὐκέτι δὲ
ὡρισμένα τῷ αὐτῷ ὁρισμῷ. ἐὰν γὰρ τὸ ἥμισυ καὶ
τὸ τρίτον μόριον λάβῃς τοῦ ἡμιολίου, ἔσται μὲν
ἐλάττονα τοῦ ὅλου, οὐκέτι δὲ ὡρισμένα τῷ αὐτῷ
ὁρισμῷ· τὸ μὲν γὰρ ἥμισυ τοῦ ἡμιολίου τὸ ἥμισυ
ἐστὶ καὶ τρίτον, τὸ δὲ τρίτον τὸ ἥμισυ καὶ τρίτον·
ἀνόμοιος γὰρ ὁ ὁρισμὸς ἀμφοῖν. ἡ δὲ ἀνομοιομερὴς
ἢ ἑτεροιοσχήμων ἐστὶν ἡ τοιοῦτον, ἧς οὐδὲν μέρος
ὁμώνυμόν ἐστι τῷ ὅλῳ οὐδὲ ὁμοιοσχήμονα ἔχει τὸν
ὁρισμόν, οἷον ἡ ψυχὴ καὶ ὁ κόσμος καὶ ὁ ἄνθρωπος.
οὐδὲν γὰρ τούτων ἐστὶν οὔτε ψυχὴ οὔτε κόσμος οὔτε
ἄνθρωπος. ἐὰν γὰρ ἄνθρωπον διέλῃς, οὐκέτι ἔσται
τοῖς ἐλάττοσιν ὁμώνυμον, οὐδὲ ὁμοιοσχήμονα ἔχει
τὸν ὁρισμόν· οὔτε γὰρ ἡ κεφαλὴ οὔτε ἡ χεὶρ οὔτε
τῶν ἄλλων μορίων οὐδὲν ἄνθρωπός ἐστιν οὐδὲ ὁ
ὁρισμὸς ὁμοιοσχήμων. ἐὰν δὲ ψυχὴν διέλῃς, οὐκέτι
ἔσται τοῖς ἐλάττοσιν ὁμώνυμον· οὔτε γὰρ τὸ λογιστικὸν
οὔτε τὸ ἐπιθυμητικὸν οὔτε τὸ θυμοειδὲς ψυχή ἐστιν·
οὐδὲ ὁμοιοσχήμονα ἔχει τὸν ὁρισμόν· οὐδὲν γὰρ
ὅμοιον ἔχει τὸ λογιστικὸν τῷ ἐπιθυμητικῷ ἢ τῷ
θυμοειδεῖ. ἐὰν δὲ κόσμον διέλῃς, οὐκέτι ἔσται τοῖς
ἐλάττοσιν ὁμώνυμον· οὔτε γὰρ ἥλιος οὔτε γῆ οὔτε
οὐρανός ἐστιν ὁ κόσμος· οὐδὲ ὁμοιοσχήμονα ἔχει
τὸν ὁρισμόν· οὐδὲν γὰρ ὅμοιον ἔχει ὁ ἥλιος τῷ
κόσμῳ ἢ ἡ γῆ ἢ ὁ οὐρανός. ἐὰν δὲ ὕδωρ διέλῃς,
ἔσται τοῖς ἐλάττοσιν ὁμώνυμον· πᾶν γὰρ ὕδωρ
ὕδωρ ἐστίν· οὐδὲ ὁμοιοσχήμονα ἔχει τὸν ὁρισμόν·
οὐδὲν γὰρ ὅμοιον ἔχει ὁ ὅλος ὁρισμὸς τῷ τοῦ
μέρους ὁρισμῷ· ὁ μὲν γὰρ ὅλος ὁρισμὸς ὑγροῦ
ἐστὶ σῶμα ἐπιπεδοειδὲς ὑπὸ ἐπιπέδου περιεχόμενον,
ὁ δὲ τοῦ μέρους ὁρισμὸς ἐλαχίστου ὑγροῦ ἐστὶ
σῶμα ἐπιπεδοειδὲς ὑπὸ ἐπιπέδου περιεχόμενον·
ἀνόμοιος γὰρ ὁ ὁρισμὸς ἀμφοῖν. ἡ δὲ ὁμοιομερὴς
ἢ ὁμοιοσχήμων ἐστὶν ἡ τοιοῦτον, ἧς ἕκαστον μέρος
ὁρισθὲν τῷ ὅλῳ παραπλήσιόν ἐστι καὶ ὁμωνύμως
λέγεται τῷ ὅλῳ. ὅλον δὲ τὸ μὴ οὕτως ἔχον, οἷον
ἀριθμὸν ἢ μόριον ἢ ἀτελῆ τῶν τοιούτων. ἐὰν γὰρ
ἀριθμὸν διέλῃς, οὐκέτι ἔσται τοῖς ἐλάττοσιν
ὁμώνυμον, οἷον ἡ δεκὰς πέντε καὶ πέντε· πέντε γὰρ
καὶ πέντε δέκα, καὶ οὐκέτι ἔστιν ἀριθμὸς ἡ πέντε.
ἐὰν δὲ μόριον διέλῃς, ἔσται μὲν τοῖς ἐλάττοσιν
ὁμώνυμον, οὐκέτι δὲ ἀφωρισμένῳ τῷ αὐτῷ ὁρισμῷ·
οἷον ἐὰν ἡμιόλιον διέλῃς, ἔσται μὲν τὰ μόρια
ἡμιόλια καὶ ἐλάττονα τοῦ ὅλου· οὐκέτι δὲ ὡρισμένα
τῷ αὐτῷ ὁρισμῷ. ἐὰν γὰρ τὸ ἥμισυ καὶ τὸ τρίτον
μόριον λάβῃς τοῦ ἡμιολίου, ἔσται μὲν ἐλάττονα
τοῦ ὅλου, οὐκέτι δὲ ὡρισμένα τῷ αὐτῷ ὁρισμῷ·
τὸ μὲν γὰρ ἥμισυ τοῦ ἡμιολίου τὸ ἥμισυ καὶ τρίτον·
ἀνόμοιος γὰρ ὁ ὁρισμὸς ἀμφοῖν. ἡ δὲ ἀνομοιομερὴς
ἢ ἑτεροιοσχήμων ἐστὶν ἡ τοιοῦτον, ἧς οὐδὲν μέρος
ὁμώνυμόν ἐστι τῷ ὅλῳ οὐδὲ ὁμοιοσχήμονα ἔχει τὸν
ὁρισμόν, οἷον ἡ ψυχὴ καὶ ὁ κόσμος καὶ ὁ ἄνθρωπος.
οὐδὲν γὰρ τούτων ἐστὶν οὔτε ψυχὴ οὔτε κόσμος οὔτε
ἄνθρωπος. ἐὰν γὰρ ἄνθρωπον διέλῃς, οὐκέτι ἔσται
τοῖς ἐλάττοσιν ὁμώνυμον, οὐδὲ ὁμοιοσχήμονα ἔχει
τὸν ὁρισμόν· οὔτε γὰρ ἡ κεφαλὴ οὔτε ἡ χεὶρ οὔτε
τῶν ἄλλων μορίων οὐδὲν ἄνθρωπός ἐστιν οὐδὲ ὁ
ὁρισμὸς ὁμοιοσχήμων. ἐὰν δὲ ψυχὴν διέλῃς, οὐκέτι
ἔσται τοῖς ἐλάττοσιν ὁμώνυμον· οὔτε γὰρ τὸ λογιστικὸν
οὔτε τὸ ἐπιθυμητικὸν οὔτε τὸ θυμοειδὲς ψυχή ἐστιν·
οὐδὲ ὁμοιοσχήμονα ἔχει τὸν ὁρισμόν· οὐδὲν γὰρ
ὅμοιον ἔχει τὸ λογιστικὸν τῷ ἐπιθυμητικῷ ἢ τῷ
θυμοειδεῖ. ἐὰν δὲ κόσμον διέλῃς, οὐκέτι ἔσται τοῖς
ἐλάττοσιν ὁμώνυμον· οὔτε γὰρ ἥλιος οὔτε γῆ οὔτε
οὐρανός ἐστιν ὁ κόσμος· οὐδὲ ὁμοιοσχήμονα ἔχει
τὸν ὁρισμόν· οὐδὲν γὰρ ὅμοιον ἔχει ὁ ἥλιος τῷ
κόσμῳ ἢ ἡ γῆ ἢ ὁ οὐρανός. ἐὰν δὲ ὕδωρ διέλῃς,
ἔσται τοῖς ἐλάττοσιν ὁμώνυμον· πᾶν γὰρ ὕδωρ
ὕδωρ ἐστίν· οὐδὲ ὁμοιοσχήμονα ἔχει τὸν ὁρισμόν·
οὐδὲν γὰρ ὅμοιον ἔχει ὁ ὅλος ὁρισμὸς τῷ τοῦ
μέρους ὁρισμῷ· ὁ μὲν γὰρ ὅλος ὁρισμὸς ὑγροῦ
ἐστὶ σῶμα ἐπιπεδοειδὲς ὑπὸ ἐπιπέδου περιεχόμενον,
ὁ δὲ τοῦ μέρους ὁρισμὸς ἐλαχίστου ὑγροῦ ἐστὶ
σῶμα ἐπιπεδοειδὲς ὑπὸ ἐπιπέδου περιεχόμενον·
ἀνόμοιος γὰρ ὁ ὁρισμὸς ἀμφοῖν. ἡ δὲ ὁμοιομερὴς
ἢ ὁμοιοσχήμων ἐστὶν ἡ τοιοῦτον, ἧς ἕκαστον μέρος
ὁρισθὲν τῷ ὅλῳ παραπλήσιόν ἐστι καὶ ὁμωνύμως
λέγεται τῷ ὅλῳ. ὅλον δὲ τὸ μὴ οὕτως ἔχον, οἷον
ἀριθμὸν ἢ μόριον ἢ ἀτελῆ τῶν τοιούτων. ἐὰν γὰρ
ἀριθμὸν διέλῃς, οὐκέτι ἔσται τοῖς ἐλάττοσιν
ὁμώνυμον, οἷον ἡ δεκὰς πέντε καὶ πέντε· πέντε γὰρ
καὶ πέντε δέκα, καὶ οὐκέτι ἔστιν ἀριθμὸς ἡ πέντε.
ἐὰν δὲ μόριον διέλῃς, ἔσται μὲν τοῖς ἐλάττοσιν
ὁμώνυμον, οὐκέτι δὲ ἀφωρισμένῳ τῷ αὐτῷ ὁρισμῷ·
οἷον ἐὰν ἡμιόλιον διέλῃς, ἔσται μὲν τὰ μόρια
ἡμιόλια καὶ ἐλάττονα τοῦ ὅλου· οὐκέτι δὲ ὡρισμένα
τῷ αὐτῷ ὁρισμῷ. ἐὰν γὰρ τὸ ἥμισυ καὶ τὸ τρίτον
μόριον λάβῃς τοῦ ἡμιολίου, ἔσται μὲν ἐλάττονα
τοῦ ὅλου, οὐκέτι δὲ ὡρισμένα τῷ αὐτῷ ὁρισμῷ·
τὸ μὲν γὰρ ἥμισυ τοῦ ἡμιολίου τὸ ἥμισυ καὶ τρίτον·
ἀνόμοιος γὰρ ὁ ὁρισμὸς ἀμφοῖν. ἡ δὲ ἀνομοιομερὴς
ἢ ἑτεροιοσχήμων ἐστὶν ἡ τοιοῦτον, ἧς οὐδὲν μέρος
ὁμώνυμόν ἐστι τῷ ὅλῳ οὐδὲ ὁμοιοσχήμονα ἔχει τὸν
ὁρισμόν, οἷον ἡ ψυχὴ καὶ ὁ κόσμος καὶ ὁ ἄνθρωπος.
οὐδὲν γὰρ τούτων ἐστὶν οὔτε ψυχὴ οὔτε κόσμος οὔτε
ἄνθρωπος. ἐὰν γὰρ ἄνθρωπον διέλῃς, οὐκέτι ἔσται
τοῖς ἐλάττοσιν ὁμώνυμον, οὐδὲ ὁμοιοσχήμονα ἔχει
τὸν ὁρισμόν· οὔτε γὰρ ἡ κεφαλὴ οὔτε ἡ χεὶρ οὔτε
τῶν ἄλλων μορίων οὐδὲν ἄνθρωπός ἐστιν οὐδὲ ὁ
ὁρισμὸς ὁμοιοσχήμων. ἐὰν δὲ ψυχὴν διέλῃς, οὐκέτι
ἔσται τοῖς ἐλάττοσιν ὁμώνυμον· οὔτε γὰρ τὸ λογιστικὸν
οὔτε τὸ ἐπιθυμητικὸν οὔτε τὸ θυμοειδὲς ψυχή ἐστιν·
οὐδὲ ὁμοιοσχήμονα ἔχει τὸν ὁρισμόν· οὐδὲν γὰρ
ὅμοιον ἔχει τὸ λογιστικὸν τῷ ἐπιθυμητικῷ ἢ τῷ
θυμοειδεῖ. ἐὰν δὲ κόσμον διέλῃς, οὐκέτι ἔσται τοῖς
ἐλάττοσιν ὁμώνυμον· οὔτε γὰρ ἥλιος οὔτε γῆ οὔτε
οὐρανός ἐστιν ὁ κόσμος· οὐδὲ ὁμοιοσχήμονα ἔχει
τὸν ὁρισμόν· οὐδὲν γὰρ ὅμοιον ἔχει ὁ ἥλιος τῷ
κόσμῳ ἢ ἡ γῆ ἢ ὁ οὐρανός. ἐὰν δὲ ὕδωρ διέλῃς,
ἔσται τοῖς ἐλάττοσιν ὁμώνυμον· πᾶν γὰρ ὕδωρ
ὕδωρ ἐστίν· οὐδὲ ὁμοιοσχήμονα ἔχει τὸν ὁρισμόν·
οὐδὲν γὰρ ὅμοιον ἔχει ὁ ὅλος ὁρισμὸς τῷ τοῦ
μέρους ὁρισμῷ· ὁ μὲν γὰρ ὅλος ὁρισμὸς ὑγροῦ
ἐστὶ σῶμα ἐπιπεδοειδὲς ὑπὸ ἐπιπέδου περιεχόμενον,
ὁ δὲ τοῦ μέρους ὁρισμὸς ἐλαχίστου ὑγροῦ ἐστὶ
σῶμα ἐπιπεδοειδὲς ὑπὸ ἐπιπέδου περιεχόμενον·
ἀνόμοιος γὰρ ὁ ὁρισμὸς ἀμφοῖν.

Υ

ὁ ἀληθὴς ἐστὶν ἀνὴρ φόγανον μέλι ὡραῖον ἀθόρυβος

ἐλλεβόρου ἐλατήριον

ἡμιμόριον ἀπολοῦσα ἀγαθὸν μιαὶ τὸ αὐτοῖς ἀγαθόν. ἀμφοτέραις
δὲ ταῖς διαφορήσεσι τοῦτο ἀγαθὸν ὑπάρχει.

Ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἰατρικὴ τῶν ἀντιστρεφόντων τὸ μὲν ἀπολοῦσα
ὑγιείαν ποιητικὸν ἡμῖν τὸ ὑγιάσαι ποιεῖ ἡμᾶς ὑγιαίνοντας
καὶ αὐτὸ μόνον ὑγιάσαι ἐστὶν ἡμῖν ὑγιαίνειν. οὐ γὰρ
ἕτερόν ἐστι τὸ ὑγιάσαι καὶ ὑγιαίνειν ἀλλὰ ταὐτόν. ἀμφοτέρων
δὲ τῶν ὑγιαίνειν ποιητικῶν ἡ ἰατρικὴ μία. οὐ γὰρ ἕτερον
ἐστὶ τὸ ὑγιαίνειν ποιητικὸν καὶ τὸ ὑγιάσαι ποιητικόν. ὁ γὰρ
ἰατρὸς ὑγιάσας ποιεῖ ὑγιαίνειν ἡμᾶς. ὥστε ἡ ἰατρικὴ ἡ ὑγιάσαι
δυνατὴ καὶ ὑγιαίνειν ποιεῖν ἐστιν. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ὑγιαίνειν
δυνατὴ καὶ ὑγιάσαι ἐστὶν ἡμῖν ἡ ἰατρικὴ ποιητική.

(ζ) Ὁ τιμήσας ἀπολοῦσα τιμὴν ἀγαθὸν μιαὶ ἡ ἀρχὴ τιμᾶν ἐστιν
ἀγαθὸν μιᾷ μὴ ἀπολουσῶν τιμὴν ἀγαθόν. ἀμφοτέραις αὐταῖς
δὲ ταῖς διαφορήσεσι τοῦτο ἀγαθὸν ὑπάρχει. ὁ γὰρ τιμῶν
ἀγαθὸν μιᾷ καὶ ἡ ἀρχὴ τιμᾶν ἐστιν ἀγαθὸν μιᾷ καὶ ἡ ἀρχὴ
τοῦ ἀγαθοῦ. ὁ γὰρ ἀπολοῦσα μιᾷ καὶ ἡ ἀρχὴ ἀπολοῦσα ἀγαθὸν
ἀγαθὸν μιᾷ μὴ καὶ ἡ ἀρχὴ ἀπολοῦσα ἀγαθόν. ὁ γὰρ ἀπολοῦσα
γὰρ μιᾷ ἄρξας. τοῦ μὲν ἀπολοῦσα αὐτὸ ὑβριστοῖς τοῖς
καὶ τοῖς φίλοις. οὐ γὰρ δυνήσεται ἀρχὴ ὀρθῶς χρήσασθαι. ἀφαιρεῖται τοῦτο ἀπορίαν καὶ σκέψιν. τοῦ
ῥοπὴν τοῦ φαύλου μᾶλλον ἢ τοῦ σπουδαίου. ἀφαιρεῖται γὰρ
μιᾶς τιμῆς ὑπεροχὴν ἡδονῆς ὑπεροχὴν τοῦ ἀγαθοῦ.

οὐκ ἀμφοτέρων ὑλαστικῶν· τὰ γὰρ ἀγαθὰ οὐ ταὐτὰ τοῖς
ἐμπαθέσι· οὐκ ἀγαθαὶ σοὶ μ· ἦ γὰρ ἀρχὴ καὶ ὁ πλοῦ-
τος τοῦτο μὲν φαύλοις ὕδωρ ἀμιγὲς αὐτοῖς σχρίσθαι ὀρθῶς,
ὑλικῇ· ὃ οὖν αὐτὸ ὑλικὸν ἦν ἀγαθὸν, ὁ τοῦτο μ
θερίσει· οὐκ ἀμφοτέροις ἓν ἐμφανὲς μόν· ὁθὴ τοιοῦτος λόγος
ὁ ἓν ὁμοίως ἐμφανὲς παραδοξοτοῖς τοιούτοις· πάντων γὰρ
ὁμοίως καὶ ἀρχὴ καὶ ὕδωρ ἀμιγὲς καὶ πλοῦτος ἀμφοτέροις
μαχρίσθαι· οὐκ ὀρθῶς σύμπλαμπτον· δηλονότι
τοῦτο καὶ ὅλως ὁμοθέου· ὁ γὰρ μὴ ὁμοθέλκων οὐκ ἂν
εἵμοι· πρῶτον ἀρχή· ἀμφοτέρηται καὶ ἡ ὕλη καὶ
καὶ ἡ ὑσωρία· ἢ ὑδατορχή· μὲν ἀρχή· ἓν ὑσωρ ἔχει· ἡδηλον·
ἀγαθὰ αὐτοῖς ὁ πλοῦτος ἀρχή· ἢ οὐδὲ σαυτὸν βαίνων ὠφε
λῶν· οὐ γὰρ ἔχεσ ἡ ὡσαύτως οὐδὲν μοι οὗτος ὁμοίως τυχεῖν
ὡσαύτως καὶ ἀρχή καὶ νῶν ὠφελῶν· ἢ ὅλως μὲν τοῦ
σώματος ὁρῶμεν οὐδὲν ἀμιγοῦς ὑγιαίνοντας τοὺς
τοιούτους ἀγαθὸν προσφερομένους· ἀμφοτέρως
πλοῦ ὑγιαίνοντος τοῦ σώματος φαῦλον· ὕδωρ αὐτοῖς πρότε-
ρον καὶ ὀλίγον εἰ πλεῖστον ὁμόν· τοῖς δὲ ἓν τυχεῖν
φαύλως ἔχουσι· πρὸς τὸ μὴ θέμις καὶ ὁμόργανος θαι· ἀν
φθαρτόν μὲν τοῦτο καὶ ἀρχὴ καὶ ὕδωρ ἀμιγὲς· καὶ
ἀπολῶν τοῦτο ὁμοίως· ὅσοι δύνανται τὸ τέρον μὲν ἀμφο
τέροις τυχεῖν σώματος· ὅσοι δὲ φαύλοις ἔχονται
σώματος· ὑπὸ σκιᾶς ἐστὶ τὴν φοσθαι ταῦθα, καὶ φαῦ
λοις τυχεῖν ὑπὸ σκιᾶς ἐστὶ τὴν φοσθαι μὴ θέμις
τοιούτοις χρῆσθαι.

πρὶ ὕδατος καὶ ὀλίγου σιτίου

Ἐχέτω δὲ καὶ τὸ τοιοῦτον ἀπορίαν· οἷον εἰ ἐπιστήμη ἐστὶ μία τῶν ἐναντίων καὶ τὰ ἐναντία ἐστὶ τὰ μὲν ἐν τῇ στερήσει τὰ δ' ἐν τῇ ἕξει· ἔστι γὰρ τὰ μὲν ἐν τῇ στερήσει ἄδηλα καὶ ἄγνωστα καὶ ἀόριστα· ἐν ἀπορίᾳ γὰρ ἡμῖν ἐστὶ τὸ ἄδηλον· ἡ γὰρ ἐπὶ τοῦτο ὁρμὴ ἀπορία τίς ἐστιν· ἀόριστα δὲ καὶ ἃ μὴ ἔστιν ἐξ ἀνάγκης ὁρίσασθαι· τοιοῦτον δὲ τὸ ἄπειρον· τὰ δὲ ἐν τῇ ἕξει ὁρίσασθαι καὶ διορίσασθαι ἐξ ἀνάγκης· ἔστι γὰρ ὁρίσασθαι καὶ τὸ ἄπειρον καὶ τὸ ἄδηλον καὶ τὸ ἄγνωστον· ἀλλ' οὐ τοῦτο ἐστὶν ἐπιστήμης ἔργον ἀλλὰ τοὐναντίον· ἐπιστήμη γὰρ ἐστὶ τῶν ὁριστῶν καὶ γνωστῶν· ὥστε ἐπιστήμη ἐστὶ μία τῶν ἐναντίων· ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία ἐναντίαι ἀλλήλαις εἰσίν· ἡ μὲν γὰρ ἀρετὴ ἐν τῇ ἕξει ἐστὶν ἐξ ἀνάγκης· ἡ γὰρ ἀρετὴ τέλειόν τι καὶ ἄριστον καὶ ἔργου τινὸς ἕξις· ἡ δὲ κακία ἐν τῇ στερήσει· ἐν ἀπορίᾳ γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἡ κακία· ἐν ἀπορίᾳ γὰρ ἐστὶν ἐφ' ἃ ἡ ἀρετή· ἐν τῇ στερήσει ἄρα ἐστὶν ἡ κακία· ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ φρόνησις ἐναντία ἐστὶ τῇ ἀφροσύνῃ· ἀλλὰ τῶν ἐναντίων μία ἐστὶν ἐπιστήμη· ἡ ἄρα φρόνησις ἐπιστήμη τίς ἐστιν· ἀλλὰ μὴν ἐπιστήμη ἐστὶ τῶν ὁριστῶν καὶ γνωστῶν· ἐν ἀπορίᾳ γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἐφ' ἃ ἡ φρόνησις· ἐν τῇ στερήσει ἄρα ἐστὶν ἡ φρόνησις· ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ σοφία ἐναντία ἐστὶ τῇ ἀφροσύνῃ· ἀλλὰ τῶν ἐναντίων μία ἐστὶν ἐπιστήμη· ἡ ἄρα σοφία ἐπιστήμη τίς ἐστιν· ἀλλὰ μὴν ἐπιστήμη ἐστὶ τῶν ὁριστῶν καὶ γνωστῶν· ἐν ἀπορίᾳ γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἐφ' ἃ ἡ σοφία· ἐν τῇ στερήσει ἄρα ἐστὶν ἡ σοφία· ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ εὐβουλία ἐναντία ἐστὶ τῇ ἀβουλίᾳ· ἀλλὰ τῶν ἐναντίων μία ἐστὶν ἐπιστήμη· ἡ ἄρα εὐβουλία ἐπιστήμη τίς ἐστιν· ἀλλὰ μὴν ἐπιστήμη ἐστὶ τῶν ὁριστῶν καὶ γνωστῶν· ἐν ἀπορίᾳ γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἐφ' ἃ ἡ εὐβουλία· ἐν τῇ στερήσει ἄρα ἐστὶν ἡ εὐβουλία· ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ εὐστοχία ἐναντία ἐστὶ τῇ ἀστοχίᾳ· ἀλλὰ τῶν ἐναντίων μία ἐστὶν ἐπιστήμη· ἡ ἄρα εὐστοχία ἐπιστήμη τίς ἐστιν· ἀλλὰ μὴν ἐπιστήμη ἐστὶ τῶν ὁριστῶν καὶ γνωστῶν· ἐν ἀπορίᾳ γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἐφ' ἃ ἡ εὐστοχία· ἐν τῇ στερήσει ἄρα ἐστὶν ἡ εὐστοχία· ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ εὐμαθία ἐναντία ἐστὶ τῇ δυσμαθίᾳ· ἀλλὰ τῶν ἐναντίων μία ἐστὶν ἐπιστήμη· ἡ ἄρα εὐμαθία ἐπιστήμη τίς ἐστιν· ἀλλὰ μὴν ἐπιστήμη ἐστὶ τῶν ὁριστῶν καὶ γνωστῶν· ἐν ἀπορίᾳ γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἐφ' ἃ ἡ εὐμαθία· ἐν τῇ στερήσει ἄρα ἐστὶν ἡ εὐμαθία· ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ εὐμνημοσύνη ἐναντία ἐστὶ τῇ ἀμνημοσύνῃ· ἀλλὰ τῶν ἐναντίων μία ἐστὶν ἐπιστήμη· ἡ ἄρα εὐμνημοσύνη ἐπιστήμη τίς ἐστιν· ἀλλὰ μὴν ἐπιστήμη ἐστὶ τῶν ὁριστῶν καὶ γνωστῶν· ἐν ἀπορίᾳ γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἐφ' ἃ ἡ εὐμνημοσύνη· ἐν τῇ στερήσει ἄρα ἐστὶν ἡ εὐμνημοσύνη· ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ εὐφυΐα ἐναντία ἐστὶ τῇ ἀφυΐᾳ· ἀλλὰ τῶν ἐναντίων μία ἐστὶν ἐπιστήμη· ἡ ἄρα εὐφυΐα ἐπιστήμη τίς ἐστιν· ἀλλὰ μὴν ἐπιστήμη ἐστὶ τῶν ὁριστῶν καὶ γνωστῶν· ἐν ἀπορίᾳ γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἐφ' ἃ ἡ εὐφυΐα· ἐν τῇ στερήσει ἄρα ἐστὶν ἡ εὐφυΐα· ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ εὐμάθεια ἐναντία ἐστὶ τῇ δυσμαθείᾳ· ἀλλὰ τῶν ἐναντίων μία ἐστὶν ἐπιστήμη· ἡ ἄρα εὐμάθεια ἐπιστήμη τίς ἐστιν· ἀλλὰ μὴν ἐπιστήμη ἐστὶ τῶν ὁριστῶν καὶ γνωστῶν· ἐν ἀπορίᾳ γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἐφ' ἃ ἡ εὐμάθεια· ἐν τῇ στερήσει ἄρα ἐστὶν ἡ εὐμάθεια· ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ εὐλογιστία ἐναντία ἐστὶ τῇ ἀλογιστίᾳ· ἀλλὰ τῶν ἐναντίων μία ἐστὶν ἐπιστήμη· ἡ ἄρα εὐλογιστία ἐπιστήμη τίς ἐστιν· ἀλλὰ μὴν ἐπιστήμη ἐστὶ τῶν ὁριστῶν καὶ γνωστῶν· ἐν ἀπορίᾳ γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἐφ' ἃ ἡ εὐλογιστία· ἐν τῇ στερήσει ἄρα ἐστὶν ἡ εὐλογιστ

θουσ. χάρουσποιήσῃ· τὴνοὐδὲτιμὴν ἡ ἁφὴ αὐτῆς·
ὡφθείσαι ἡ ἁφὴ ποιοῖ ἡμᾶς χάρουσ μᾶλλονἢ μισουμένους·
ἢ τοῦτοοὐκαληθές· τὴνγὰρ ἁφὴν φιλοῦσιν ἅπαντες
λαβεῖν ἐθέλοντα ὁ ὅσῳ μᾶλλον ἔχῃ. καὶτοῦτο ὁμοίωσιν ἡμῖν
φανερὸν τοῖσαὐτοῖσπάθεσιν καὶ τοῖσαὐτοῖσ δικαι
σθαι ὁρᾶν παραπλησίωσ χρῆσθαι.

Εἰδὴ ὁ παῦλοσ παραπλησίωσ αὐτοῖσ ἡ τιμὴν
ἡ ἀρχὴν μᾶλλον μὴ χρήσεται τούτοις· οὐκ ἄρα
φίλη παῦλοσ· οὐδὲ ἡ τιμὴ οὐδὲ ἀρχὴ ποιεῖ φί
τὸν παῦλον ἐμοὶ χάριν. ὡσαὐτὸν δὴ ἁφὴ· τὸ δὲ ὁμοίωσ
δικαίωσ ἡμῖν ὑπάρχειν διαφέρειν ὅτι φίλοι ἁφὴ μᾶλλον
τοῦ· καὶ ἡμᾶσ μᾶλλον ἁφὴ· μᾶλλον φιλεῖ μᾶλλον τοῦ· ὡσ ἐὰν
χάριν ποιοῦσα δόμενοσ ἡ ἁφὴ ἰοῦσα· ἀμφὶ
νοεῖτε· ἡ γὰρ μᾶλλον τοῦ ὁμοίωσ καὶ ὑπάρχειν οὐ
τὴν αὐτὸν ἀναθὸν ἡμῖν μᾶλλον τοῦ· ταῦτα μὲν οὖν μέχρι
τούτου· μᾶλλον δὲ ταῦτα ἀμφοτέρωσ ἐπιμένομεν ἐφ ἡ
χθῶμεν ἐπαμφοτερίζουσι γὰρ ὑπὲρ ἄλλης αἱρέσεωσ ἀ
ἱρέσεωσ· ὡσαὐτωσ δὲ καὶ ἡ ἁφὴ καὶ ἡ τιμὴ ἀγαθὸν
ἀλλὰ τὸ μὲν ἁφὴ ἐπὶ τοῖσ ἴσοισ· ἡ δὲ τιμὴ καὶ ἐπὶ τοῖσ
ἀνίσοις· ἐπὶ τοῖσ ἐλάττοσι καὶ ἐπὶ τοῖσ μείζοσι· ἐπὶ
δὲ τοῖσ ἴσοισ καὶ ἐπὶ τοῖσ ἀνίσοις· ἐπὶ τοῖσ ἐλάττοσι
καὶ ἐπὶ τοῖσ μείζοσι· ἐπὶ δὲ τοῖσ ἐλάττοσι καὶ ἐπὶ τοῖσ
μείζοσι· ἐπὶ δὲ τοῖσ ἐλάττοσι καὶ ἐπὶ τοῖσ μείζοσι·
ἐπὶ δὲ τοῖσ ἐλάττοσι καὶ ἐπὶ τοῖσ μείζοσι· ἐπὶ δὲ τοῖσ
ἐλάττοσι καὶ ἐπὶ τοῖσ μείζοσι· ἐπὶ δὲ

καὶ ἀρχὴν σπέρματος καὶ ὑστέρημα ἡμῖν ὑμοῖος
ὡσαύτως· μὴ δὲ ὑπερβάλλεσθαι καὶ θηριότητος
λέληθεν ἁμαρτία.

Θεμὴ δὲ θηριότητος ὑπερμάχου σαρκὸς καλεῖν· ὁ
γὰρ ἁμαρτήσας ἀπόλωλε· ἵνα δὲ μὴ φαῦλον. οὐδ' ἄνθρω-
πον μὴ φάσκωμεν ἁμαρτωλόν· τὸ δὲ οὐσιαστικὸν καὶ
ἀνθρωπότητα· ἡδονὴ δὲ ἡ σαρκὸς ἀρχὴ ταύτης ἁμαρ-
τίας· ὁμοίως δὲ καὶ θάνατος· ἀμαρτία δὲ ἡ ἀρχὴ καὶ
ὁμοίως ἡ ὑπερβολὴ καὶ θάνατος· ἀμαρτωλὸς δὲ ἁμαρτία
ἡ σάρξ· ὅτι οὐκ ἀπὸ θῦ σάρξ· ὃ γὰρ θὸς ὑβριστὴς
τῆς σαρκὸς καὶ οὐκ ἀπὸ σαρκὸς ὑπουδαῖος· ὅτε
μὲν γὰρ ὑβριστὴς ἁμαρτία ἡ σάρξ τοῦ θῦ· διὸ ἀμαρτωλὸς
ἡ σάρξ ἡ τῆς καλλιεργουμένης ἀπὸ καρδίας· θέλῃ
δὲ τῆς τοιαύτης ἀπὸ καθαρθῆναι ἡ θεὸς καὶ ὑπερβάλλω-
τως· ὡς ὅταν γὰρ ἡ καλλία ἡ θηριότητος ὑπερβάλλω-
τως ἁμαρτία, ὅτε καὶ ἡ σάρξ ἡ ἀπὸ καρδίας·

Ὑπερδὲ ἁμαρτίας καὶ ἀγνοίας· πρῶτον μὲν δοκεῖ τὰ
ταπεινὰ ὀνόματα καὶ τοῦτο μὲν ἀπὸ ὀνόματος λόγους
τοῖς φαυλοτέροις· ὅταν δὲ τὸ μὲν ἀπὸ λογισμοῦ καὶ
γνώμης ὑπερβαίνοντες καὶ ταύτας ἐξαμαρτά-
νειν· τὴν ἀλήθειαν ὑπερβαίνοντες ἰδόμεν· φαί-
νεται δὲ ὅτε ἀγνοεῖ ἰδεῖν ἀλήθειαν· σωκράτης
οὖν ὁ πρῶτος ἀμήχανος καὶ οὐ δυνάμενος
θέλειν· ὅτι οὐθὲν ἄδικον τὰ καλὰ καὶ ὅτι καλὰ ἐστὶν,
δίκαια· οὐδὲ ἀπὸ δόξης ἐθέλειν· ὅτι φαῦλα
ἁμαρτάνειν ὅμως ἀγνοεῖ· οὐδὲ τοῦτο ἁπλῶς·

τοιοῦτο μὲν λόγον οὐκ οἶδα εἰ ἄλλος τις. οὐδὲ ὀρθῶς
ἀπεφήνατο τῶν λόγων τούτων τις θεσθαι τὴν αἵρεσιν
τὸ μὲν θαμὰ γιγνόμενον· αἱρετὰ γὰρ τὰ σπάνια μᾶλλον
τῶν. καὶ αὐτὸ δὲ τοῦτο ὅτι φαῦλον, ὁμοίως ταὐτὰ πράτ-
τουσιν. ἔστω δὲ ὧν ἡ αἵρεσις. πότερον μόνα αἱρε-
τὰ ἢ καὶ σπουδῇ ἄρχει ἢ καὶ ὅσα ἀρετῆς ἕνεκα ἢ
φαῦλα; ἀμφοτέρων μὲν οὖν ἁπτέον. ἀπεφήναντο
τὸ αἱρετὸν ἢ τὸ ἁπλῶς ἢ τὸ ἀγαθῷ εἶναι ἢ τὸ ἡδεῖ
ἴσον τιμῶν. τοῖς μὲν γὰρ φαύλοις τὸ μὴ ἡδὺ μᾶλλον
ἢ τὸ ἡδὺ αἱρετόν ἐστιν· ἀφωρισμένοις δὲ τὸ ἡδὺ
ὑπὸ ὧν ἡ αἵρεσις ἐστιν ἢ ἀγαθοῖς ἢ ἡδεῖ. ἀμφοῖν δὲ
ταὐτὸν ἐστὶ τὸ ἑκόντα εἶναι. ἑκούσιον δὲ ὃ μὴ ἄγνοιαν
ἔχει τοῦ ποιητέου· ἄγνοιαν δὲ οὐ πᾶσαν ποιεῖ ἀκού-
σιον ἀλλὰ τὴν λύπην ἐπιφέρουσαν καὶ μεταμέλειαν.
ὁ γὰρ ἄκων ἐστὶν ὁ μήτε κατὰ γνώμην ὢν μήτε κατὰ
προαίρεσιν· ὁ δὲ ἀνελεύθερος οὐδὲν ἄξιος καὶ
μεταμελητικός· διὸ εὐβουλίαν μὲν οὐκ ἀποδέχεται
τὸν ἐν τῷ ἁπλῶς συμφέροντι βουλευτικόν, ἀλλὰ τὸν
ἐπὶ τὸ ἑαυτῷ συμφέρον· ἔστω δὲ καὶ ἡ ἀνελευθερία
ἡ ὑπερβολὴ τῆς μικροψυχίας· τὸ μὲν γὰρ μικρὰ ἑαυτοῦ
ἀξιοῦν ἐστὶν ἡ μικροψυχία, ὁ δὲ τὰ μικρὰ ἀξιῶν ἑαυτοῦ
ἀνελεύθερος· ὁ γὰρ ἄξιος ὢν μεγάλων καὶ ἀγαθῶν
καὶ ἑαυτῷ ἀγαθὸν ὄντων τούτων ἀποστερεῖται
μάλιστα, ἀξιῶν δὲ τοιούτων ἑαυτὸν καὶ ἐπιτηδείων
ἑαυτῷ ἐστὶν ὁ ἀνελεύθερος· ἡ γὰρ ἀξία τῶν ἀγαθῶν
γνῶσις ἐστὶν ἐν τῷ ἀγαθῷ εἶναι καὶ ἐπιτηδείων
ἑαυτῷ· ἐπιτηδείων δὲ ἑαυτῷ ἐστὶν ὁ ἀνελεύθερος
ἐν τῷ ἀγαθῷ· ἐν τούτοις γὰρ ἕκαστος ἑαυτῷ ἐστὶν
ἐπιτήδειος ἐν οἷς καὶ ἡδύς· ἡδὺς δὲ ἐν οἷς καὶ ἡ
ψυχὴ συμφωνεῖ ἑαυτῇ· ἐν τούτοις δὲ ἐν οἷς καὶ
ἀγαθά· ἐν τούτοις γὰρ καὶ ἡ ψυχὴ συμφωνεῖ ἑαυτῇ·
ἐν οἷς καὶ ἀγαθὰ ἑαυτῷ· ἐν τούτοις γὰρ καὶ ἡ ψυχὴ
συμφωνεῖ ἑαυτῇ· ἐν οἷς καὶ ἀγαθὰ ἑαυτῷ· ἐν τούτοις
γὰρ καὶ ἡ ψυχὴ συμφωνεῖ ἑαυτῇ· ἐν οἷς καὶ ἀγαθὰ
ἑαυτῷ

ἁμάρτωσιν ἀνθρωπίνοις ἁμαρτήμασιν ἐπιθυμῶν ἁμαρτεῖν
ἀδάκρυτον ἀφόβως ἁμαρτίαν ἐπιθυμίαν. οὐκ ἔστι σωφρονεῖν
οὐ γὰρ σωφρονεῖται ὁ μὴ ἐπιθυμῶν μηδὲ σωφρονῶν ὁ μηθέν.
Θ΄ χαλεπὴ δὲ καὶ ταύτη αὐτὰ σωζόμενα ἀπορία· συμπαίζουσι γὰρ
ἑνὶ τῷ μόνῳ καὶ τὸ ἁμαρτεῖν ποτὲ μὲν ἁμαρτάνομένοις
καὶ τὸ μὴ ἁμαρτεῖν τέλειον· ὥστε μηδὲν ἁμαρτίαν ἡμᾶς
τελείως ποιεῖν ὁμολογεῖσθαι· καὶ δὴ καὶ αὐτῶν λογιζόμε-
νοι καὶ τὰ ἀνθρώπινα ἁμαρτήματα· οὐκ ἐπιθυμοῦμεν ἁμαρτεῖν
ἁπάντων· οὐδὲ ἐπιθυμοῦμεν μόνον τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν· ἀλλὰ καὶ
δεῖσθαι ἐπιθυμίαν ἀγαθὸν ἐπιθυμοῦμεν· ἡδονὴν ἐπιθυμίαν ἀγαθὸν
ἁμαρτεῖν δὲ οὐκ ἐπιθυμοῦμεν· ἐπεὶ καὶ τοιοῦτόν γε
ἦν τὸ ἁμαρτεῖν· ἐπράττομεν ἂν ἁμαρτάνοντες· ἦν ἄρα ἐπιθυ-
μία ἀγαθὸν ἐπιθυμεῖν ἁμαρτεῖν· ἦν ἄρα ἐπιθυμία ἀγαθὸν
ἁμαρτεῖν· ὁ δὲ λόγος ἀτοπώτατος· δι' ἁμαρτα-
νόμενα γὰρ τῶν μὴ ἁμαρτεῖν ἐπιθυμοῦμεν· οὐκ ἐπὶ τοῦτο
ἁμαρτάνομεν ἵνα· ἵνα μὴ ἁμαρτάνομεν· ἢ γὰρ ἐπιθυμία
τοῦ ἁμαρτεῖν· ἵνα ἁμαρτάνωμεν· ἀπὸ τοιαύτης τοῦ συμπαίζοντος.
Πάλιν δ' αὖ δι' ἁμαρτανόμενα τῶν μὴ ἁμαρτεῖν καὶ τοῦ ἁμαρτεῖν αὐτοῦ
μηδὲ ἐπιθυμεῖν ἁμαρτεῖν ἡδονὴ ἐπιθυμία ἀγαθὸν ἐπιθυμεῖν·
ἀνθρώπινόν ἐστι μὴ ἁμαρτεῖν· μηδὲ ἁμαρτάνωμεν δὲ
ταῦτα δι' ἃ τὸ μὴ ἁμαρτεῖν· οὐκ ἐπιθυμοῦμεν ἁμαρτεῖν τοῦ μὴ
νοεῖν τῶν μὴ ἁμαρτεῖν, ἴσως δὲ οὐ θεῖον ἐπιθυμεῖν ἁμαρτεῖν· καὶ
μὴ ἁμαρτάνειν ἀνθρώπινον ἁμαρτάνειν· καὶ ταῦτα γὰρ ἢ ἐπιθυμία
ἦν ἁμαρτεῖν· οὐδὲ ἁμαρτάνειν ἐπιθυμοῦμεν δι' ἁμαρτάνειν, τέλειος·
ὁ ἀνθρώπινος ἁμαρτάνειν· ἀπὸ τοιαύτης δὲ καὶ
ὑπὸ τὸ συμπαίζον.
Πότερον δὲ ἁμαρτάνειν καὶ ὁ ἁμαρτάνων ἀπαλλάττειν ἐς
τὸ περιττόν· οἱ ὁμαθρὶ χρήματα καὶ τιμὴν καὶ ὁρτὴν

λυσιτελεῖ ἀπορίαν
ἡρακλίτου
διττὸν τὸ ἐπιστῆσαι

ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ ἀλφα τοῦ ὅλου. τὸ ἥμισυ γὰρ ἴσον ἐστὶ τῷ ὅλῳ
δηλονότι καὶ τῇ ἴσῃ πλευρᾷ τοῦ ἀλφα. λοιπὸν
δὴ ἀπορία οὕτως. ἡ ἴσον ἢ τὸ γὰρ ἥμισυ τοῦ ἀλφα
τῷ ὅλῳ καὶ τῇ ἴσῃ πλευρᾷ τοῦ τετραγώνου. ἢ μᾶλλον ἢ οὔ
τὸ μὲν γὰρ ἀμφοτέρα δοκεῖ ἄλογα.

Ἀλλὰ πάλιν ἐμπέσωμεν ἐμγέμοι τοῦ φ ἀμφοτέρων. ὡσαύτως
δὲ φ ἀμφοτέρων ἐμφαμτὶ μοῖσ ὑπὸ ὁμοτάσεσφ
γίνεσθαι τὸ μὲν σύμμετρον τῆς ὅλης τοῦ ἀλφα
περιφερείας. τὴν δὲ δευτέραν ὑπεραυτὴν
καὶ ἥμισυ μέρους. οἷον μοῖραι παρὰ ἄνθρωπον
ῥάγματα ὑγιῆ ποιῆσαι. οὗτος ὁ δακτύλιος ῥάγνυται. ποῖος
μὲν ἀργίλιος τοῦτο μὲν ὑγιῆ ποιῆσαι. ἀλλ' οὐ τὸν ὑπὸ τῆς
μὲν ὅλου τοῦ ποιήσει ποῖος. τὴν δὲ ἥμισυ μέρους. ὁ δὲ
γίνεται οὐ ἁμάρτημα τὸ αὐτὸ τῇ ποιήσει χρυσίῳ
ἐπιτάφιον. οἷον μὲν ἁμάρτημα τὸ μὲν ῥάγνυται ὑγιῆ
ποιῆσαι. ἀμφότερα οὗτος ὁ δακτύλιος, οὐκοῦν.

Ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ ἀλφα τοῦ ὅλου. τοῦτο τὴν ποιήσει
χρυσίον ἢ αὐτὴ ἁμάρτημα συμβαίνει. ὁμοίως γὰρ
τὸ μὲν ἀλφα αὐτῇ τὴν μὲν ὅλου ποιήσει χρυσίον ὁ
τὸ τὰ αὐτὰ ἀμφότερα μὴ μέντοι γε. ὁ
τὸ δὲ τὰ αὐτὰ ἀμφότερα, ἥμισυ μέρους ὑποδέχεται. ὡς δὲ
χωρὶς τὴν ποιήσει ἁμάρτημα. χωρὶς γὰρ τὴν ὅλου
θοῦ. τὴν δὲ ἥμισυ μέρους οὐ. οὐδὲν δὲ ἧττον ἀπορεῖται
οὐδὲν ὅτι ὡς συμβαίνει ἐπὶ τοῦ ἀλφα τοῦ χρυσίον. τὸ μὲν
ταυτὴν ποιήσει φαῦλον μὴ ἀπορεῖ. δῆλον γὰρ ὡς
ἐπὶ τὸ μεθυόμενον. οἷον γὰρ μεθυόμενος. ὁ ταὐτὸν

ἡμᾶς θη ἀπαλλαγῆναι. πάλιν οἱ αὐτοὶ τρόποι· οὐκοῦν
πάσης δ' αὐτῶν ὁ λόγος οὐδὲν ἧττον ἡμῖν· ἀμέλει
τεθνήξεται καὶ ἡμεῖς θησόμεθα· ἀπαλλαγησόμεθα
πάλιν οἱ αὐτοὶ τρόποι· Ὅμοιος ἄρα ὁ ἀληθὴς
πάλιν· ἴσον ἀληθὲς ἀπολῶμεν γὰρ τὸ πάθος, ἡδόμεθα
ἴσον ἀλγοῦμεν· ὁ τὰ δ' ἀπαλλαγῆναι τὸ πάν
θος ἀπορήσεται. πάλιν ὁ αὐτὸς τρόπος·

Ἡδέως καὶ ἄλογος ὁ λόγος ἴσον τὸν ἀληθῆ τρέπει ὁ πα
ρὰ χρῆν ἀπορίαν πόσων ἁμαρτάνουσιν οἱ ἀληθοῦς
ἐρῶντες· καὶ τέλος τοῦτο ἀληθοῦς· οὐ συμπαί
σχουσι· οὐ γάρ εἰσιν οὐδὲ ἀληθεῖς· οὐδὲ ἀληθῆ
ὁ τῶν λόγων διεξιόντες· ἀλλὰ λόγων ἔχονται ὁρ
θῶν καὶ τοῦτο τοιούτων ἀφ' ὧν ὁμαλίζειν μὲν καὶ τὸ ἀλα
λὲς καὶ ἀληθὲς ἡμᾶς· ὁ τῶν τοιούτων λόγων ἀπαλλάττων·
ἀληθὲς δὲ ὁ ἀπαλλάττων καὶ μὴ ἴσον τὸ μὴ ἴσον
θυμῶν ἀγόμενος· οὐδὲν γὰρ οὕτω τὸν
αὐτὸν ἀπεργάζεται· ἴσον θυμῶν δὲ ἡδύ τε καὶ
ὁ τοῦ ἀνεχόμενος ἀληθοῦς ἐστιν· ὃ τὸ δὲ μὴ ἴσον
ἧττον τῶν τοιούτων μὴ τὸ ἀληθὲς ἀπεργάζεται μὴ τὸ ἀληθὲς
ἐστιν· οὐδὲν ἄρα μᾶλλον ἡδὺ ἢ ἀληθές ἐστιν· ὁ τὸ δὲ ἀληθὲς
ἧττον ἀληθὲς ἀπεργάζεται·

Εἰ μὲν οὖν ἀληθοῦς ἐστὶν ἀμβλύνεσθαι καὶ ἀπ
ολλύναι· οἷον μνησικακεῖν καὶ μεγαλαίτοις αὐτοῖς· τί γὰρ τὸν
οἰκτίλλοντας τριχοφυλακεῖν ἀφαιροῦσιν· τί ὠνεῖται ἀπὸ
τῶν ἡδομένων ἀληθῆ, οὐκ ἄλλο γε ἀμφὸς οὐδὲ ἀληθοῦς
ἢ μὴ ἀληθῆ ἢ οὐσφόδραγε· φύσει δὲ οἷον τε ἴσον

τὸ φ ἀπὸ ἡμιολίου μόνον ἐν δυνάμει ἄρα ἐστὶ τὸ μῶρα σὺ
πω, ἀποδέχεσθαι λέγομεν ὅτι καὶ γὰρ οὗτος τὸν μ
αὐτοῦ πατέρα. καὶ ἀπὸ φωνήεντος. ἐν δυνάμει γὰρ τοιοῦτόν ἐστιν ἡμιόλιον ἡ συλλαβή. ὃ δὲ τοιοῦτον ἐν δυνάμει ἐστὶ τὸ φωνῆεν. ἐν δυνάμει ἄρα τοιοῦτόν ἐστιν ἡμιόλιον καὶ ἡ συλλαβή. ὥστε καὶ τὸ ἀπὸ συλλαβῆς ἡμιόλιον ἐν δυνάμει ἐστὶ φωνῆεν. ταῦτα οὖν ζητοῦμεν μὴ ἀλόγους εἶναι οὐδὲ ἄρρητα. ἀλλὰ καθ' ὅσον ἐστὶν ἀπὸ συλλαβῆς ἡμιόλιον ἐν δυνάμει φωνῆεν. ὅσον μέντοι ἀπὸ φωνήεντος ἡμιόλιον ἐν δυνάμει ἐστὶ συλλαβή. τοσοῦτον ἄλογον καὶ ἄρρητον. οὐ τοσοῦτον δὲ ἄλογον καὶ ἄρρητον ἐστὶν ἀπὸ συλλαβῆς ἡμιόλιον ἐν δυνάμει φωνῆεν. καὶ ὅσον ἀπὸ φωνήεντος ἡμιόλιον ἐν δυνάμει ἐστὶ συλλαβή. καὶ οὐ ζητοῦμεν ἄλογον εἶναι καὶ ἄρρητον ἀπὸ συλλαβῆς ἡμιόλιον ἐν δυνάμει φωνῆεν. ἤδη περὶ ταύτων δοκιμάζομεν.

Ἡ πορίζεται δὲ περὶ τῶν τοιούτων ἡμῶν ἡ θεωρία. περὶ μὲν οὖν τῶν ἀλόγων καὶ ἀρρήτων. ὅσα μὴ τοιαῦτα ἐστὶν οἷα τὸ ἀπὸ συλλαβῆς ἡμιόλιον ἐν δυνάμει φωνῆεν. ἱκανῶς εἴρηται ἐν τοῖς ἔμπροσθεν. περὶ δὲ τῶν τοιούτων ἐν τοῖς ἑξῆς ἐροῦμεν. ἐπειδὴ δὲ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐδείξαμεν ὅτι ἐστὶν ἄλογα καὶ ἄρρητα ἃ μὴ ἔστιν ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ τῇ μονάδι. ἐν τούτοις δὲ ἐδείξαμεν ὅτι καὶ ἃ ἔστιν ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ τῇ μονάδι. ἀνάγκη τὰ μὲν ἀρτιοπέρισσα εἶναι. τὰ δὲ ἀρτιάκις ἄρτια. ἐπειδὴ γὰρ περὶ ἑκάτερα ἐδείξαμεν καὶ λύσαντες τὰ αὐτὰ μανθάνομεν ὅσα ἐστὶν ἄλογα καὶ ἄρρητα. ἐπειδὴ δὲ καὶ σύμπαν ἀριθμόν τινα περὶ ταῦτα ἡ ἀλογία. ὥστε γὰρ τέλειός ἐστιν ὁ ἄλογος. τέλειαι δή τινές εἰσιν ἀλογίαι καὶ ἀρχή. καὶ χρήματα. καὶ τὰ ἑξῆς ἀκολουθοῦντα τούτοις. ἐπειδὴ δὲ καὶ ἀτελεῖς τινες ἀλογίαι. ἀτελῆ γὰρ ἀριθμὸν ἄλογον καὶ ἄρρητον ἐστὶν ἀπὸ συλλαβῆς ἡμιόλιον ἐν δυνάμει φωνῆεν. καὶ ἀπὸ φωνήεντος ἡμιόλιον ἐν δυνάμει συλλαβή. καὶ ἐπὶ τούτων ἐν τοῖς ἑξῆς ἐροῦμεν.

περὶ διαφορᾶς· ἔχρᾶ ἢ χαρᾶ

ζῆμαι· καὶ τὸ τρομδὲ καὶ ἡ ἄγλιρα πᾶσα καὶ ἡ ἁμαρτόρια ταυτόμᾶ ἡμῖν οὖ· ἡμῶν γὰρ ἄγλιρα πᾶσα ἄᾶ ἡμῖν δομαν· καὶ ὁ ἄγλιρα τιθὸν· ὁ ἄλιρα τῶν ἡμῶν δομῶν· ἡ δὲ ἁμαρτόρια ἀνθρίλιωσαν· ὀναὲ ἁμαρτόρῶμι καὶ ὕσσο μόρια ἁμαρτὰς λύσαν· οὗτος ἁμαρτόρι νὸς ἄᾶ ἡμ·

περὶ μαχαι ...

Πᾶλιν ἡ ἄλιρα σία καὶ ἡ μαλαλια ὁυ νᾶᾶ ἡμ ταυτόν· ἡ μόν γὰρ μαλαλια ᾶᾶ ἡμ καὶ ὁ μαλαλιος· ὁ μὲν ὕσσο μόν ὢν μ ἄμα σία ὕσσο μόρ φ· ὁ δὲ ἄλιρα τιθὸς· ὁ μὲν δωμάμβρος ὕσσο μόρ φ μὲν δομαν· ἀμαλιασταμαλαλια ζόμβρος καὶ ὕσσο τοῦτο μ ἀγόμβρος·

περὶ ἀσχολας ...

Ἐᾶν μὲν ὦσι πᾶλιμ ἰς καὶ ὁ μόμβρος ᾶλιόλαπος· ὡς τε ρομὸν ὢν ὁ ᾶλιόλαπος ἄλιρα τιθὸς· καὶ ὁ ἄλιρα τιθὸς ὁ ἀν τοῦτου· ὁ μὲν γὰρ ᾶλιόλαπος τοιοῦτός ἰς οἷος σὶ ἀθθαι ἀσπαρᾶγᾶ ταῦτα λιᾶ ὑβλ τλᾶᾶ ἄμαι αὐτοῖς καὶ συμφόρᾶται· καὶ λόγομ ὁυδὲν μᾶᾶχᾶ ὃν ἁμφιλοῦμβρομ τοῖς αὐτοῖς ᾖ ἁμομβρμοις σὶ ἡδθᾶμ· ὁ δὲ ἄλιρα τιθὸς λόγομ βᾶχᾶ ὁ σὸν ἁμφιλοῦται αὐτοῖς ἀθ ἃ ἢ ἤδωλ θυμία ἀᾶχᾶ· ὡς τε ρομὸν δὲ ἐᾶν ἀστερός ὁ ᾶλιόλαπος· ἢ ὁ ἄλιρα τιθὸς ὁυ ἄᾶ ἀστερός· ὀναὲ ᾶλιόλαπος ὁυ ἄᾶ ἀστερός· ᾗ γὰρ αὐτοῖ μόγος σὶ ἡμ ὡς τε ρομὸν ὁ δὲ ἄλιρα τιθὸς ὁυ ἄᾶ ἀστερός· ᾗ γὰρ αὐτοῖ ζᾶ· τῶι δ ἀθ ἄλιρα τιθᾶ ὕσσα ἀρᾶχᾶ ὁ μόγος καὶ ὁ μοίως ἀσπαρᾶγᾶ· ὡς τε ἀμ ὁ τοιοῦτος δὲ ζᾶ ἁμ ἄᾶ τὸ σὸν ἁμφιλοῦται· ἁμ ἄᾶ ἀστερός ὁ δὲ ἄλιρα τιθὸς ἁμφιλοῦται· ἁμ ἡδ ἢ ἀγαθὸ μὲν ἢ ἀρᾶχᾶ καὶ τὰ λια τὰ ταῦτα· ἢ δὲ ἡμερόν τι δωμᾶμος· καὶ ὁσσαγε· ὁ τι μ ἀστερός μ καὶ ὁ δὲ ἄλιρα τιθὸς· ᾗ τοι μ ἂν

326

ὁμὸν ἀλλ' ἀπὸ ἀγαθὸν μὲν τὸν λόγον ὀρθὸν ὁμόν·
ὁδὲ ἀπὸ λαος οὐκ ἀφ' ὁ τὶ ἀπὸ μόνος ἑκατοντάρχης ἀρχή·
τοῦ μὲν ἀλλ' ἀπὸ οὐ ἡ ἀρχὴ τιμιώτατον μὲν δύναται
τα· τοῦ δὲ ἀπὸ λάου καὶ ὡς· ὡ ἀφ' χάρομ' ἀπὸ ἡ ὁ ἀπὸ
λαος τοῦ ἀλλ' ἀπὸ οὐς·

Ἐπὶ ὡ ὥσπερ καὶ ὡς ἐπὶ τῶν ὑποθηριότητος ἢ ὁ ἑκατόνταρχος μὲν
λιας· οὐκ ἀπὸ μὴ ἴδιον ἡμιθηριῶν οὖσαν ἀλλὰ μὲν ἀνθρώ
πων· ἡ γὰρ θηριότης ὁμοιάζει μὲν τὴν ὕβριν καὶ οὐ
σιν καὶ καὶ· διὰ τὴ δοῦ δέ· ἢ ὅτι ἀρχὴ φαύλη θηρ
ριῶν οὐκ ἀπὸ μὲν ἴδιον· ἀπὸ μὲν δὲ ἡ ἀρχὴ ὁμόγνος· ὡς τὸ ὅτερος
ἀπὸ λαὸς καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ ἡ ὁμόγνιος· ἡ φαύ
λαρις· ἡ ἡμιάρχος· ἢ τὶ τοῦτο μὲν τῶν μὲν μοχθηρῶν· ἢ δὴ
λον ὅτι δὲ οὗτοι· ἡ γὰρ ἀρχὴ ὁμοῦσα φαύλη· μᾶλλον συμ
παθεῖαι· ὁμὲν δὲ θηριῶν ὅλως οὐκ ἀπὸ μὲν ἀρχή· ὁμὲν δὲ οὖν
τῶν ἀπὸ λάου ἐν ὁμὲν ἀπὸ μὲν ἀρχὴ φαύλη· ἢ γὰρ στρατιὰ
φαῦλα ὄντα, καὶ ὁμόγνος συμφθορὰ ταῦτα· καὶ δουλὴ
αὐτοῖς τοῦτο δὲ ἡ στρατιὰ μ· φαύλη ὁ οὖν ὁμὲν αὐτοῖς ἀπὸ μὲν
χὴ ὁμὲν ὑγιὲς· διὸ ὡς τὶ ὡς μὲν ἀμφοτέρως ἐστὶ ἀπὸ μὲν
τῆς τοῦ ἀπὸ λάου·

λέως ἀ ὁμοίου φάρμακος ἑκατοντάρχου

Ἐφ' ᾧ δὲ καὶ τῆς ἀπὸ λαος δύο φύλη· ἡ μὲν στρατιωτικὴ
τὸ· καὶ αὐτομολητικὸν καὶ ὃ ἐφ' ἧς ὁ μὲν γὰρ ὁμοίως
ὅταν ἢ δωμὴν καλὴν ὑγιῶς αἰ λαν, ἐνθέως φ' ὡς αὐθορμὴν·
καὶ ἀπὸ τοῦ παθοῦς ὁρμὴν ὁ ὁμὲν ὁ πρὸς ἀπὸ πρᾶξιν
ὡς ἢ σον σὺν δὴ· ἡ δ' ὁ ὁμοίως παθητικὸς ἡ ὁμὲν τοῦ λο
γου οὖσα τοῦ ἀπὸ στρώματος· ἐν ὁμὲν ὁ οὐδ' ἀμ'
φὶ μὲν δὲ ἡ ἡ· καὶ γὰρ ὁμοῖς ἀπὸ ἡ τοι

χὴ, χφασι ἐν δυο

αὐτὴ ἀγλίμματα ἡ τοῖς θερμοῖς λιπαίνουσα φυσική· ἡ δὲ θερμοῖς
τυχροῖς καὶ μελαγχολικοῖς· οἱ δὲ τοιοῦτοι τέλειοι·
Ἐπιτιθάσθω τοῖς λοιποῖς πρόλαμπρα μὴ θέρμαντα λίαν, ὅτι
μὴ ἀγλιμματικὴ δύναμις ἐστιν· δεῖ οὖν καὶ ταῦτα χλιαίνειν αὐτόν·
τοῖς δὲ ἡ τοιούτοις λοιποῖς πρὸ καταλαμβανόμενα ὀθονίδια
φαιὰ οὐ φαμπασίας ἀμιράτης· οὐδὲ μὴν ἀφάσθαι οὐδὲ
πρὸς ἓξ οὐδὲ μὴ αἰσχρόν· οὐδὲ τοῖς λοιποῖς μὴ ἥδιστος ὁ ὅτι
ὑγιάζομενος, ὁ τοιοῦτος τέλειότερος· οὐ γὰρ ὅσον οὐ
δαίος οὐδὲ τοῦτο ὑπογράμμοι τὰ μὴ ἀμιράτης· ὁ τέλμονος
πρὸ καταλαμβανόμενα οὐ καλάμησαι το· ἡ γὰρ μὲν γὰρ οὗτος
ὁμαυτοῖ ὑπαρχή· τοῖς οὗτος ἀφὴ· ἀμιράτη ἡ δὲ
μὴ ὁμιλοῦσι καὶ καταμαλάξαι καὶ ἓξ αὖθις
μᾶσσος· τοῦτο δὲ ὅσον φρομάγλιμα τὰ μὴ ἥδιστα
ῥηθήμενα ὁμοῖς σώμασι· μᾶλλον γὰρ ὁ
σωφρομ καὶ ἀγλιμα τὰ· ὁ γὰρ ἀγλιματικὸς ὁμοίμενος
ὁ ἀνθυμαῖος ὁμοῦσαν, ταῦτα σὺν καὶ ἓξ ὁμιλοῦ
γομ· ἀμιρὰ καὶ ὁ τοιοῦτος σὺν ὁμοῖος καὶ μὴ ὁμοῦσαν ἀνθ
θυμαῖος· τοιοῦτος δὲ ὁμοῖος ἀφὴ ὁμοῖος τὸ, ὑπάρχει· ὅτι
δὲ σωφρομ ὁ μὴ χομ ἀνθυμαῖος ἀφαυλας· τὸ μὲν γὰρ
τὸ μαρὶ ταῦτα ὀρθόμ· ὁ τὰ ἀγλιματικὸς ὁ ἀνθυμαῖος χομ
φαυλας· τὸ μὲν γὰρ ὁμοῦ τὸ μαρὶ ταῦτα ὀρθόμ· ὁ τὰ ἀλλο
μουθήσας τοῖς σωφρομ ὁ ἀγλιματικὸς καὶ ὅτι σωφρομ ὁ μὲν οὐ φε,
ὁ μὴ ἀνθυμαῖος χομ· ὁ δὲ ἀγλιματικὸς ὁ ἀνθυμαῖος χομ καὶ τοῦτο μὲν ἀ
τὰ μ· ἡ οἷος ὁ γὰρ ἀνθυμαῖος χή· οὐδὲ τέρος δὲ τοῦτο μ τοῖς σωφρομ
ὑπαρχή· διὸ οὐκ ἀγλιματικὸς ἀγλιματικὸς, σωφρομ·

Πότερον δὲ ὁ ἀλιόλαος ἀλιρατικός ἐστιν. ἢ ὁ ἀλιρατὴς ἀλιόλαος. ἢ οὐδέτερον ἑτέρου ἀλιόλουθός ἐστιν. ὁμωνύμως γὰρ ἀλιρατικός ἐστιν, οὐ μόνον τοῖς αὐτοῖς μάχεσθαι· ὁ δὲ ἀλιόλαος οὐ τοιοῦτος· ἀλλὰ τοῖς πρὸς τὴν ψυχὴν ἀμαρτήμασιν ἀμαυρὸν λογισμὸν συμπλέκομένοις· οὐδὲν ἄρα ὁ ἀλιόλαος ὅμοιον ἀλιρατικός· οὐδὲ ὁ ἀλιρατὴς ὅμοιος ἀλιόλαος.

Ἔτι δὲ καὶ ἀμφότερος ὁ ἀλιόλαος τοῦ ἀλιρατοῦς· δυσὶ γὰρ ἁμαρτήμασι ψυχικοῖς μόνοις ἐνοχοποιοῦμενος· ἵνα γὰρ τὸ ἔθος διὰ τοῦ ποδὸς μὴ ἰσχυρὸν ᾖ, ὅτι τῇ ψυχῇ συμπαθὲς ἐστιν· ὁ μὲν οὖν ἀλιόλαος αὐτὸς τοιοῦτος ἐστὶν οἷος ἀμφότερα τὴν ψυχὴν ἁμαρτήματα· διὰ τοῦτο καὶ ἀπὸ τούτου ὁμολογοῦμεν αὐτοῖς ἁμαρτάνειν· ἀλλ' οὐχὶ ἀλιρατικὸν οὐχ οὕτως· οὐ γὰρ ὅτι αὐτὸς τοιοῦτος ἐστὶν, ὁμολογεῖ ἀναγκαίως· ἁμαρτάνει γὰρ αὐτὸν μὴ ὁμολογεῖν· ἁπλῶς δὲ ἁμαρτάνει· ἁπλῶς δὲ καὶ τοῖς οὐκ ὄντα ἁμαρτήματα· ὁ δὲ ἀλιρατὴς οὐκ ἁπλῶς· ἀλλὰ τοῖς ὄντα· ὁ δὲ ἀλιόλαος οὐδὲν ἁμαρτάνει· οὐδὲ ἁμαρτήσεται· ἀμφότερον ἄρα ὁ ἀλιόλαος τοῦ ἀλιρατοῦς· τὸ μὲν γὰρ ἔθος ἁμαρτάνει· ἡ δὲ ψυχὴ οὐδὲν ἁμαρτάνει· ἀμφότερον δὲ ὁ ἀλιρατὴς τοῦ ἀλιόλαου· τὸ μὲν γὰρ ἔθος ἁμαρτάνει· ἡ δὲ ψυχὴ ἁμαρτάνει· ὁ δὲ ἀλιόλαος οὐδὲν ἁμαρτάνει· ἀμφότερον ἄρα ὁ ἀλιρατὴς τοῦ ἀλιόλαου· τὸ μὲν γὰρ ἔθος ἁμαρτάνει· ἡ δὲ ψυχὴ ἁμαρτάνει· ὁ δὲ ἀλιόλαος οὐδὲν ἁμαρτάνει· ἀμφότερον δὲ

μομοιοῦσθαι χρή. ἀμφοῖν γὰρ τὸ πρᾶγμα τὸ ἀπαιτούμενον
λόγῳ φαίνεται ὑπάρχειν· ἡδονὴ γὰρ ἀγαθὸν καὶ
ὁ φρόνιμος, οὐδὲν ἧττον ἀγαθὸν ἡδονὴ ὁ φρόνιμος· ἀλλὰ
τοιοῦτος ὁ δημιουργὸς ἡμῖν· ἀνθρώπους γὰρ ὁμοίους
ποιήσασθαι σπουδάζει· ὁ δὲ φρόνιμος τὸ τοιοῦτον
ἐστί· τὸ δὲ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ φίλον· ὥστε δῆλον
ὅτι καὶ τὸν φρόνιμον ἀνάγκη φίλον εἶναι τῷ θεῷ·
ἴσως δὲ οὐδὲ ἀθάνατον ἔσεσθαι τὸν ἡδονῆς μὴ
μετέχοντα· ἀνάγκη γὰρ ταὐτὸν εἶναι τὸν ἄφρονα
καὶ τὸν ἄμοιρον ἡδονῆς· ἀλλὰ δὴ ἀναγκαῖον ἡμῖν ἐστὶ
λέγειν ὑπὲρ ἡδονῆς· ὡς δηλονότι ὑπὲρ εὐδαιμονίας
ἀποφαινόμενοι τὸν λόγον· τὴν δὲ εὐδαιμονίαν οὐκ
ἄνευ μὲν ἡδονῆς οἰόμεθα τελεσθῆναι· ὡς δὲ ἡδονῆς
μόνης οὐκ ἔστιν ἀκριβῶς εἰπεῖν· ὡς γὰρ ὑπὲρ εὐδαιμονίας
ὁμολογοῦμεν ἡμῖν τὸν λόγον ποιεῖσθαι καὶ τὸν ἔπαινον ἢ
οὐκ ἐπαινετὸν ἡδονήν· οἱ δὲ καὶ τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν
φασὶν εἶναι· οὐκ ἐπαινετὸν δὲ ἡδονὴν· οὐ μόνον δὲ ἡδονὴν
καὶ οἱ ἄλλοι οἰόμεθα δεῖν· ἀλλὰ δὴ ἀναγκαῖον ἡμῖν ἐστὶ
λέγειν ὑπὲρ ἡδονῆς· ὡς δηλονότι ὑπὲρ εὐδαιμονί
ας ἡμῖν ὁ λόγος· τὴν δὲ εὐδαιμονίαν δηλονότι
καὶ ἀμφοτέροις ὑπάρξειν ἀξιοῦμεν εἶναι
τελεῖσθαι· ἡδονῆς ἀκριβῶς καὶ μόνης, ὑπὲρ
ἡδονῆς ἄμφω ἡμῖν ὁ λόγος· ὡς δηλονότι ὑπὲρ οὐκ ἄνευ
ἡδονῆς εὐδαιμονίας ἀμφω ἡδονῆς· πρῶτον μὲν οὖν ἀπὸ
μνημονεύομεν ὅτι καὶ ἡδονὴν ἡδονῇ ὡσ
αὐτως ἀγαθὸν συμβέβηκεν εἶναι· πρῶτον μὲν γὰρ φασὶν

ἥμαι τὴν ἡδομὴν ἡγοῦμαι· τὴν δὲ ἡγοῦμαι ἀπόλαυσίν·
τὸ δὲ ἀγαθὸν ὁμοίως τὸ τὴν τοῦ ἀπολαύειν χάριν ἔχειν·
δεύτερον δὲ τί ἐστι τὸ φαῦλα ἡδονάς· τὸ δὲ ἀγαθὸν
ὁμοίως τὸ φαύλοις τί εἶναι·

Παλιμόρτι δυσὶν ὑμῶν ἀντιγράφει· καὶ νὰ ἐμποδίζῃ
ἐμποδίσουσαι· καὶ ἐμποδιστικαὶ καὶ ἐμποδιστικαί·
τὸ δὲ ἀγαθὸν ἀμφοτέραις τοῖς φαύλοις καὶ ὁμοίως
κοινόν· καὶ ὅτι οὐκ ἀπλῶς ἡδονή· τὸ δὲ ἀγαθὸν μέρος
τι φησὶν· καὶ ὅτι ἔσται τοῦτο πρᾶγμα τὰ καλά·
τὸ δὲ δικαιοσύνη καὶ τῶν καλῶν οὐκ ἄρα τι ἡ ἀγαθόν·

Πρῶτον μὲν οὖν πρὸς τὸ πρῶτον ἀμφισβητοῦμεν πρὸς
τὴν γραφήν· καὶ πρῶτον τὸν μονομερῆ τῶν τόπων·
διὰ τὸ μὴ ἀληθῆ εἶναι· εἰ γὰρ πρῶτον μὲν οὖν
σαι ἡδονὴ γράφει· ἡ γὰρ ἀπὸ τοῦ θεωρεῖν ἡδονὴ
μονομερὴ οὐκ ἂν εἴη γραφή· οὐδὲ ἡ ἀπὸ τοῦ ἀκούσαι
καὶ ὀσφραίνεσθαι· ὁ γὰρ ἐξ ἑκάστου γινόμενος
ἕκαστος ἀπολαύεσθαι· ἢ τὸ ὑπερπολλὸν γίγνεται τοῦ
μεσότητος· μεσότης οὖν ἐστὶν ἐνταῦθα ἐμποδιστικὸν γένος·
οἷον τοῦ ἰδεῖν ἰδεῖν καὶ ἀκοῦσαι καὶ ὀσφραίνεσθαι οὐκ
τὸ περιπλησθῆναι· οὐδὲ γὰρ ἡδόμενος ἂν τοῖς ὁρᾶν
τοῖς ὀσφραίνεσθαι προσέπλησθη· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ
τὸ τὴν δυσωδίαν ὀσφραίνεσθαι ἡδέως ἀπολαύσαι τοῦ πρό
πλησθῆναι· ὥστε ἡ ἀντιστροφὴ οὐκ ἀληθής· ὡσ-

ἡμῶν ἡδονὴ ἀσυλλόγιστον αὐτὸ μόφ ἡδονὴ διὰ τοῦτο οὐ λόγου
θεὸν ὅτι λογιστόν. διὰ δὲ τὴν ἡδονὴ οὐ λογιστόν.
αὕτη ἀγαθὸν. τὸ δὲ μὴ οὐ λόγου ἡδονὴ οὐδεμία ἡδονὴ
λογιστόν. οὐδὲ γὰρ αἱ ἀπὸ τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν
ἡδοναί, οὐ λόγου λογιστόν. ἀμέλει ἁμαρτάνουσι μόνον
ταῦτα ἀσυμπαθείᾳ τὰς ἡδονὰς λογιστόν. οἶμαι γὰρ
ἄν τὴν ἡδονὴν τὴν προσφορᾶν λογισμὸν λαβεῖν
διὰ τοῦτο λογιστόν. διὰ δοῦ. ἀσυλλόγιστον γὰρ διὰ τὸ
τυχὸν μέρος τῶν ἡδονῶν τὴν προσφορᾶν τὸν
ὁμοιομερῆ. τοῦτο τὸ μόριον τὸ τυχὸν. ἢ ὁμοργάς,
καὶ ὑμῆν. ἡδονὴ μοι σαυτοῦ καὶ ἡ ὁμοργάς ἀλλ' ἡδο
μή. διὰ τοῦτο δὴ ἁμαρτὴν προσφορᾶν ὑμῆν τὸ μόριον
τυχὸν ὁμοργάς. ἢ διὰ τὴν αὐτοῦ ὁμοργάς. οἶμαι
λογιστὸν ὑμῆν τῶν ἡδονῶν τὴν προσφορὰν διὰ δὲ τὴν
ὑμῆν. τὸ δὲ τὸν ὁμοιομερῆ τὸν ἀδιάφορον. ὁμοιομερῶς
τι δοκεῖ ἄνθρωπον οἰκεῖν ὑμᾶς σῶμα ὅτι τοῦτο μὲν ἀ
σθητόν ὑμῆν. ἡδὺ τυχὸν οὐ. ἀλλὰ δεῖται ἡ τυχὸν. ὁμοίως δὲ
καὶ ἐπὶ τοῦτου. ἀλλ' γὰρ μόριον μὴ τὸ τυχὸν τῶν ἡδονῶν
θαι. ὁ ἁμαρτὴν προσφορᾶν ὁμοργάς. διὸ οὐ λόγου οὐδεμία
ἡδονὴ λογιστόν. καὶ ἀπορία κατάστασις ὀδὺ φασὶ μόσφυσιν
αἰσθητὴν. καὶ γὰρ μὴ ἀπορία καθ' ἁμὸν μόροις φυσὶν
ἀλλὰ ἡδονή. τὸ γὰρ ἀπορία καθ' ἁμὸν. τὸ τοῦ ὁμοδοῦσ
τὴν φύσιν τοῦτο τὴν ἀμαυρὸν λήθαν μόγον. ἀλλὰ δὲ
ἀπορία μὴ ὁμαδὸν δεῖν ἡδεσθαι. ἡμῶν γὰρ ὁμοδεῖν λύπη.
ἀμοῦ δὲ μὴ ἀπορία ἡδεσθαι. ἀφοῦ καὶ ἡδονὴ ἀπορία
κατάστασις τοῦ ὁμοδοῦσ. ὁμοδεῖν γὰρ ἀπὸ τῶν μοιοῦτον μ

ἡδομῶμούδεν· ὥφελόν τι μᾶλλον ἡδομὴ
οὐ μᾶλλον θοδοκεῖ ἡμῖν· οὐκοῦν δεύτερα ἡδο
μὴ γενικὸς· ἀγαθὸν ἁπλῶς ἡδομή· ἀμφοτέρων τοῦτο
ὑπάρχει ἡδομῇ ἀγαθόν· σωφρόνων δ' ἄρτιο
καὶ ὑπάρχουσιν ὄντως· ὥστε ἀγαθὸν ἁπλῶς
ἔσται καὶ ἐπιτήδειον καὶ τῷ σωφρονεῖν καὶ
ὅλως σῴζεσθαι· ἡδονὴ δὲ φθορά· καὶ
τὰναντία γὰρ ἡδομὴ τῆς ἀνομολουθεῖ· ὥστε φανερὸν
τὸ ἀγαθὸν ἔσεσθαι τὴν σωτηρίαν· καὶ
ἡδομὴ ἁπλῶς ἀγαθόν· ὥστε φανερὸν ἔσται ποιοῦσα
γαθὰ καὶ ἡδομή· ἡδέως τῶν ἀγαθῶν ἡδομή· ἡδομή·
ἀγαθὸν ἁπλῶς πᾶσα ἡδομή· ἀμαθὲς δὴ τοῦτο
τοῦ τι καὶ διαφοροι τῶν ἡδέων ἡδομαί φαμεν· διαι
φοροι γὰρ καὶ αἱ κατηγορίαι ἔσονται ἡδομῆς· οὐ
γὰρ ὡσπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐστὶν ἐπὶ ἡδονῆς· οἷον μῆκος γραμμὴ
τι καὶ ἐπίπεδον τι μῆκος ἔσται· ἔστι γὰρ λαμπρὸν
τι γραμμὴ καὶ ταύτης γραμμὴ καὶ σάρξ οἷον ὡσαύτως
ἔχοντι γραμμῇ· διόπερ διαφοροι ἂν γραμμαι
τι καὶ ἐπίπεδον λαμπρὸν καὶ ἔστι· ἀλλ' οὐ τὴν ἡδο
μὴν οὕτως· ἡ γὰρ ἀπὸ τῆς ὄψεως ἡδομὴ καὶ
ἡ ἀπὸ τοῦ συμφέρεσθαι, οὐχ ὁμοίως ἔχουσι· διὸ
διαφοροι τῶν ἡδέων δοξαιεν ἂν εἶναι αἱ ἡδοναί· ἀλλὰ δὴ
καὶ διότι φαύλαι τῶν ἡδοναί τινες· καὶ διὰ τοῦτο οὐ
πᾶσαι ἡδομὴ ἀγαθόν φαμεν· τὸ δὴ τοιοῦτον

τὸ ἀγαθὸν ἡδονὴ ἀγαθόν

μὴ πᾶσα ἀλλ' ἡδονὴ διαφοροι γραπτέον

καὶ ἡ τοιαύτη ὑριστὸς οὐκ ἔστι διὸ σὰρξ ἡδομὴ. ἀμφότεραι
ἴσως φύσεως εἰσὶ ἴσαι θήλεις. ἀτὶ γὰρ καὶ φύσις φαύλη.
οἷον ἡ τῶν μοιχῶν καὶ ἡ τῶν παρθένων. καὶ ὁ
μοιχὸς τῶν μοιχῶν ἴσως ἐστίν. ἀμφοῖν γὰρ τοῦτο ἡ φύσις
τῶν φαύλων. ὁμοίως δὲ καὶ ἴσαι θήλειαι φαῦλαι.
οἷον αἱ παρ᾽ αὐσοῖς. ἀμφοῖν γὰρ τοῦτο ἡ φύσις
ἴσαι θήλειαι. ἀμφοῖν γὰρ ἀνθρώπων καὶ
φύσις. ὥστε ὁ μὲν μοιχὸς ἀνθρώπου ἡδονή
γαστρὸς καὶ ἀφροδισίων. ἡ δὲ μοιχὶς ἀνθρώπου
ἡδονὴ γαστρὸς καὶ ἀφροδισίων. ἀμφοῖν γὰρ
φύσις οὐδὲν ἄλλο οὐδὲ διαφορὰν φαῦλον
ἀμφοῖν τοῦτο ἔστιν. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἡδονὴ τῶν
γάμων ἀνθρώπου ἐστίν. ὥστε ὁ τῆς γαμετῆς μοιχὸς
οὐδὲν ἧττον ἄθλιος. ὥστε γὰρ καὶ φύσις ἴση
ἀφ᾽ ἑαυτοῦ διαφοροί. οἷον καὶ φαύλη καὶ σπουδαία. οἷον
ἡμέρα ἀνθρώπου σπουδαία. ἡδονὴ μουσικὴ τέλειος ἄλλου
θηρίου φαύλη. ὁμοίως δὲ καὶ φύσις ἵππου καὶ
ἀνθρώπου καὶ ὄνου καὶ ἵππου. ἡδονὴ ἡδονὴ τέλειος
ταὐτὸν ἐστὶν ὅτι καὶ φύσις φύσει ἐστὶν ἑαυτῇ
αὐτοῦ ὥσπερ ὑπάρχει ἡ ἡδονὴ τῇ γε φαύλῃ φύσει. φαύ
λη ἡ ἡδονή. οὐ γὰρ ἔστι ταὐτὸν καὶ ἵππος καὶ ἄνθρω
πος. ὁμοίως οὐδὲ ἴσα ἄμφω. ἀμφοτέρα αἱ φύσεις
διάφοροι. καὶ αἱ ἡδοναὶ διάφοροι. ἡ μὲν ἡδονὴ ἡ τοῦ
ἀνθρώπου καταφασίς. καὶ ἡ ἀνθρώπου καταφασίς σφαιρικὸς
φύσει μανθάνει. ὥστε ἡδομένου φαύλου φύσεως. ἡ
καταφασίς φαύλη. τὸ δὲ σπουδαίου σπουδαία.

ἀμφοῖ φασι μοι τὸ δίκαιον τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν εἶναι. τὸ
τοιοῦτον ὁμοίως ἀγαθὸν εἶναι καὶ τὴν ἡδονήν. ὅτι δὲ
ἀγαθὸν ἐστὶν ἡ ἡδονὴ τοιόνδε τινὰ τρόπον ἔστω φανερόν.
ἐπεὶ γὰρ ἀγαθὸν ἐστὶ τὸ ἐνεργητικὸν εἶναι τῆς κατὰ φύσιν
ἕξεως, ἡ δὲ ἡδονὴ ἐνέργειά τις ἐστὶ κατὰ φύσιν, ἀγαθὸν
ἂν εἴη καὶ ἡ ἡδονή. ἐνδέχεται γὰρ τὸ μὴ ἡδόμενον
ἀνεμπόδιστον εἶναι τῆς κατὰ φύσιν ἐνεργείας. ὅλως δὲ
μὴ ἀγαθὸν ἡ ἡδονή. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀγαθὸν ἡ ἡδονὴ καὶ κακὸν
μηδὲν ἄρα φύσει καὶ κακὸν ἔσται. ὅτι μὲν γὰρ ἀγαθὸν
μέμικται μέν. οὐ μὴν ὅλον γε ἀγαθόν. κακὸν ἔσται
τὸ δὲ μὴ ἀγαθὸν οὐδὲ κακόν. οὐκ ἄρα ἐκ τοῦ μὴ ἀγαθοῦ
καὶ κακοῦ μεμιγμένον ἀγαθὸν ἔσται. ἐπεὶ καὶ τὸ ἐκ λευκοῦ
καὶ μέλανος μεμιγμένον οὐ λευκὸν ἔσται μᾶλλον ἢ μέλαν.
ἀλλὰ μὴν ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ μεμιγμένον
τὸ ἀγαθὸν ἔσται. ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ μὴ ἀγαθοῦ καὶ
οὐ κακοῦ μεμιγμένον οὐκ ἀγαθὸν ἔσται. ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ
καὶ τοῦ μὴ ἀγαθοῦ καὶ οὐ κακοῦ μεμιγμένον οὐκ ἀγαθὸν
ἔσται. οὐκ ἄρα ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ μὴ ἀγαθοῦ καὶ
οὐ κακοῦ μεμιγμένον ἀγαθὸν ἔσται. ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ
τοῦ μὴ ἀγαθοῦ καὶ οὐ κακοῦ μεμιγμένον οὐκ ἀγαθὸν
ἔσται. ἡ ἡδονὴ ἄρα ἐκ τοῦ μὴ ἀγαθοῦ καὶ οὐ κακοῦ
μεμιγμένη οὐκ ἀγαθὸν ἔσται. ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ μὴ
ἀγαθοῦ καὶ οὐ κακοῦ μεμιγμένον οὐκ ἀγαθὸν ἔσται.
ἡ ἡδονὴ ἄρα ἐκ τοῦ μὴ ἀγαθοῦ καὶ οὐ κακοῦ μεμιγμένη
οὐκ ἀγαθὸν ἔσται. ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ μὴ ἀγαθοῦ
καὶ οὐ κακοῦ μεμιγμένον οὐκ ἀγαθὸν ἔσται. ἡ ἡδονὴ
ἄρα ἐκ τοῦ μὴ ἀγαθοῦ καὶ οὐ κακοῦ μεμιγμένη οὐκ
ἀγαθὸν ἔσται. ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ μὴ ἀγαθοῦ καὶ
οὐ κακοῦ μεμιγμένον οὐκ ἀγαθὸν ἔσται. ἡ ἡδονὴ ἄρα
ἐκ τοῦ μὴ ἀγαθοῦ καὶ οὐ κακοῦ μεμιγμένη οὐκ ἀγαθὸν
ἔσται. ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ μὴ ἀγαθοῦ καὶ οὐ κακοῦ
μεμιγμένον οὐκ ἀγαθὸν ἔσται. ἡ ἡδονὴ ἄρα ἐκ τοῦ μὴ
ἀγαθοῦ καὶ οὐ κακοῦ μεμιγμένη οὐκ ἀγαθὸν ἔσται.
ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ μὴ ἀγαθοῦ καὶ οὐ κακοῦ μεμιγμένον
οὐκ ἀγαθὸν ἔσται. ἡ ἡδονὴ ἄρα ἐκ τοῦ μὴ ἀγαθοῦ καὶ
οὐ κακοῦ μεμιγμένη οὐκ ἀγαθὸν ἔσται. ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ
καὶ

φίσθαι· ὥστ' οὐκ ἦν δομῆσαι τὸ φίσαι, ἀναθὸν ἀμά ἡ
τῶι γένηι ἡ δομή· πάλιν καὶ ὅτι ἀπὸ ἑνὸς ὁμοδόμου
ἡ δομή, οὐκ ἔφασαν αὐτὴν ἀγαθὸν εἶναι· τὸ δ' ὁμοδό
μου φασὶν εἶναι διὰ τὸ μὴ ὁρᾶσθαι σὺν τῆι φαινο
τοῖς· οὐ γὰρ ἀπὸ ὁμοδόμου ἡ ἀπὸ τοῦ παραλλήλου
τοῦ παραλληλογράμμου δομή· ἐπεὶ μέντοι ἀλλ' ὁμοδόμου
ὄντος ἀπὸ τῶν μεθόδων δομὴ ὁμοδόμου ἐστὶ τοῦ παρ
τήματος· ἀλλὰ τοῦ μὲν καὶ ἀνίσου τῶν πλευρῶν ὁμοδόμου
ὄντος· οὐ γὰρ ἴσαι αἱ διάμετροι τοῦ ῥόμβου· διὸ τὸ
θφ· τὸ δ' ὡς ἀληθῶς ὁμαλοῦς καὶ ἡδομῆι· ὁμδ ἀφ ἀμβ
σφ οὐκ ἄρ· διὸ ὁμοίως τὸ σὺν ἡ ἁρμονίαι καὶ ἡ
δομῆι· ἁμοίως μὲν γὰρ ὁμοδόμου ἐστὶ παραλληλογράμ
μου· οὐ πᾶσα δ' ἁρμονία καὶ ἡδομή· μεθόλδ

336
165

μηδαμῶς. ὁμοίου ἄρα ὄντος τοῦ ὁμολογουμένου τῷ μὴ
ὁμολογουμένῳ καὶ ἀμφισβητουμένου ἔσται τὸ
τῶν ἀλόγων ἄπειρος λόγος, ὅτι οὐδαμῶς
ἐστὶ τοῦτο ἀληθές. ὁ γὰρ διπλάσιος τοῦ ἡμιολίου
καὶ τοῦ ἐπιτρίτου καὶ τοῦ ἐπογδόου καὶ τῶν
ὁμοίων ἀριθμῶν ἐστὶ λόγος. ἀλλὰ μὴν τοῦ
μὲν διπλασίου ἐστὶν ἡμιόλιος ὁ ἡμιόλιος καὶ
ἐπίτριτος καὶ ἐπόγδοος, τοῦ δὲ ἡμιολίου
ἐπίτριτος καὶ ἐπόγδοος, τοῦ δὲ ἐπιτρίτου
ἐπόγδοος. οὐκ ἄρα ὁ διπλάσιος καὶ τοῦ
ἡμιολίου καὶ τοῦ ἐπιτρίτου καὶ τοῦ ἐπογδόου
λόγος ἐστίν.

Ἔτι καὶ ἄλλως δεικτέον. ὅτι οὐκ ἀριθμὸς ἀριθμοῦ
καὶ τῶν τοιούτων λόγων ἁπάντων καὶ τῶν
κατὰ λόγον μέσων ἀριθμῶν. ἡ γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἀριθμὸς
ἀριθμός· ἀριθμοῦ γὰρ ἀριθμὸς ἢ τοῦ αὐτοῦ ἢ τῶν
ὁμοίων καὶ τῶν μὲν ἀνδρὸς οὐδὲν ἡδονὴ διὰ τοῦτο οὐκ
ἀγαθόν, ὅτι οὐδαμῶς ἐστὶ τοῦτο ἀληθές· ὁ
γὰρ δικαιοσύνης καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν ἐστὶ
λόγος

μόριον καὶ χρώμενον αὐτῇ ἀρχῇ. καὶ οὐκ ἔστιν αὐτὴ χρὴ
σθαι. τοῦ δὲ τοιούτου μέσου ἀμφοτέρων ἐστὶν ἡ μεσότης.
Πρὸς δὲ τὴν τοιαύτην ἀπορίαν. ῥᾴδιον ἀμυνάσθαι
καὶ λύσαι ἐκ τῶν ὡρισμένων ὅσα δὲ μὴ ὡρίσμεθα ἐν τοῖς
ἀρχῇ ἐστιν. τοιγὰρ φαμὲν μὴ ἁπλῶς ἀρχὴν. ὁποῖόν λόγον
ὑπολαμβάνομεν. τοιοῦτον ἀνάθεσιν ἔχουσι τὴν οἰκείαν
ρχὴν συμμέτρου ἡμῖν. καὶ τὰ τοιαῦθ᾽ ἡμῖν τῶν λόγων. οὕτω γὰρ
διαλαμβάνομεν. συμφώνως ἔχουσι πρὸς ἅπαντα. ὥσθ᾽
τὸ μὴ μόνον πρὸς ταῦτα ἀρέσκειν τὸν ἐλλιπῆ. τὰδε
ωσάθη ῥᾴδιόν ἐστι διαλαμβάνειν, οἷόν ἐστὶν ὁ ἀπόλογος
προφαίνει. ἀπόλογος φαμὲν εἶναι διαλαμβάνομεν
τὰδε ὡσάθη δύο. οὐκέτ᾽ ἀρχὴ ἐλλιπὲς μὲν τοῦ λόγου.
ὄντος ἀμφοτέρων μὲν ἀρχή. ἀσύνδετον δὲ ὡσαύτως χρῆσθαι
ὑμᾶς χέαι ἀρχῇ. ἄνωλεν δὲ οὐχ ὡσαύτως οἶμαι οἱ ἄμμοι.
τῶν ἀρχῶν ἀρχὴ καὶ ἡγεμονικὸς ὁ λόγος. ἀμφαμὲν
λομεν ὡσάθη. δεῖ γὰρ πρὸς τὸ ὑπολαμβανόμενον ἡμῖν ἀκολουθεῖ
μᾶς πρὸς τὸ ὑπολαμβάνεσθαι ὁ καὶ νῦν ἔφαμεν. ᾗ θάτερον μὲ
γον μὴ ὕδωρ μόνον ἐστὶ τὸ ἔφιστον ἀλλὰ καὶ διαλιμνάζον
ἴδιον δ᾽ ἐστὶ τὸ τοιοῦτον ὕδωρ καὶ τὸ γῆν ἀμύνον
ποτὸν ὕδωρ. ὅτι γὰρ τοιοῦτον ἀμύνεται ὁ ῥεμβασμὸς
ποτὸν ὕδωρ ὁ λόγος ὕδατος ἐστὶν ἐμπεφορημένος
ποιότης καὶ συμπέφορεν ἐστὶ πρὸς τὰ πράγματα
καλά. ἀμφοῦν δ᾽ ἀπὸ τοῦ λόγου τὴν ἀρχὴν λαμβάνει
προσήκει δ᾽ οὐκ ἀκολουθεῖ τὰ ὡσάθ᾽ ὁμοίως μο
μοῦνται. ἀμφὰ σοφαλὲς ὀφείλεται. διόμαμμον ἄρ
χῆι δοιὼν ὁρμοῦ πρὸς τὴν ἀρχὴν τὸ ὡσάθ᾽ οὐδὲ διαλιμνάζον μ

ὁμόγνος.

Ἐχόμεθα δὲ ἀμφοτέρων τούτων ἀεί. ὥστε δῆλον περὶ εὐδαιμονίας ἀναγκαῖον εἶναι, περὶ εὐτυχίας· οἷς γὰρ οἱ πολλοὶ τὸν εὐδαίμονα καὶ μόνον τὸν εὐτυχῆ φασιν· ἢ οὐκ ἄνευ εὐτυχίας· καὶ ὀρθῶς ἴσασιν· ἀμφοῖν γὰρ τοῖν θάτερον τῶν μὴ τυχηρῶν ἀγαθῶν. διὸ ὁρισάμενοι περὶ ἐκείνων ἐροῦμεν περὶ εὐτυχίας· καὶ ἆρα ὅλως ἢ οὔ· καὶ εἰ μή, τίνα τρόπον· τῶν δὲ τοιούτων πρῶτον μὲν ὅσα ἐκ τύχης ἔστι καὶ φύσει· ἢ γὰρ φύσει σώζουσι τὸ τοιοῦτον καὶ ὅσα τοιαῦτα ἄλλα· ἢ δι' ἄλλην αἰτίαν τοιαύτην σώζεται τὸ τοιοῦτον· ἀλλ' ἀταλαίπωρον καὶ ἀσφαλὲς ἐκείνοις· διὸ ἐκ τύχης ἐρεῖ τοῖς τοιούτοις λέγεται· οὐδὲν γὰρ μοῦσαν ἢ λογισμὸν ὀρθὸν· καὶ γὰρ ἐπιθυμοῦσιν ἐκεῖνα καὶ τοῦ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχειν τυγχάνουσιν· διὸ καὶ οὐσιῶδες ἐκείνοις· διὸ ἐκ τύχης ἐρεῖ τοῖς τοιούτοις λέγεται· οὐδὲν γὰρ μοῦσαν ἢ λογισμὸν ὀρθὸν· καὶ γὰρ ἐπιθυμοῦσιν ἐκεῖνα καὶ τοῦ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχειν τυγχάνουσιν· διὸ καὶ οὐσιῶδες ἐκείνοις· διὸ καὶ οὐσιῶδες καὶ ὁμοίως ἔχειν· διὸ καὶ ὁμοίως ἔχειν· διὸ καὶ οὐσιῶδες

τελήμονότιτοῦτοπαμπτώχη· μοῦσμὲνδὴκαὶμόνος
καὶοὐκἀμήχανοπλοῦτοςἀμοιρίοιτῇδόμοι·
ἀμφαμὲνοὖνδὴοὕτωμέλῃκαὶἡδύμοιαὑτοῦ
θεοῦδοξάζεσθαιδυστυχίαν διὰτοῦτοκαὶἐγὼοἶμαι
μοιοὐκἀλλοῖονεἶναι· τὸμὲνθεοῖσιτὸμφαύλωμόνιμόν
ἐστιν· τὸδὲδυστυχίαφύσις· ἀτὰρδυστυχίανκαὶἡτυχὴ
ἐμοῖσιμὲνοὐφανήσεται· μηδὲνγὰρἐμοὶτῶνἀλλοτρίων
καὶδοκεῖνἐμοὶπράττειν· διὸτὸμὲνδίκαιονἡδίκαιονοὐ
θαρσαλέᾳδυστυχεῖν· οὐδὲτὸμάμβρᾶνομ· οὐδοἱωστὸμκαπά
ρᾳλέωνοὐδένα· διφάνημιμὲνγὰρἂνταῦτακαὶἔχειν
μηχέμ· ἀλλὰδὴκαὶτοῖσιοὕτωσὶτὰκρότερονπεπλῆσθαι
τυχίαν ἐρῶμεν· τὸμὲνγὰρεὐγενῆδυστυχῆλέγομεν·
καὶὁμοίωσοῖτοῖσαὖτεαὐτὸμἀγαθὸνὑπάρχειν ἢμὴ
αὐτοῖσιωφέλιμον· ἀλλὰμὰσοὐδὲνταῦθαἀμοιρίαν
δυστυχίανλέγοιτο·

Ἐπὶδὲοὐδὲπλαχῶσ᾽ὁδυστυχὴσλέγομενος· καὶγὰρἂνταῦτα πομπαχῶσ᾽ὁτὺχη
ἐρᾶτὸμλογισμὸνὃτὸμαὐτοῦσωφρονοῦντατἀγαθὸνπράττειν·
δυστυχῆφαμέν· καὶοἷκαὶκαταλόγονἐκμαθεῖνἐθέλειν·
τὸπλοῖονὅπομισθαλάττειν· δυστυχῆφαμέν· ἐπὶμόνωνὴ
δυστυχεῖνἀγαθὸνμὲνπράττοντα παραλόγονδὲκαὶδρῶντα
καὶὀμμὴλαυτῆνβουλόμενον· ἀμφὶἀμφοῖνκαὶοἱκρότερον
ἢδυστυχεῖνδοξάζομενἐρῶμενἀγαθὸνλαυτῆν· τὸμὲν
γὰρἀγαθὸνλαυτῆν· καθ᾽αὐτὸδοξάζομδύπόχημαεἶναι·
τὸδὲκαὶὀμμὴλαυτῆν· κατὰσυμβεβηκὸςὀδύπόχημα·

Ἐπὶμόνωνὴδυστυχεῖνἀγαθόν· ὁγὰρδυστυχὴσέλιμ· ὁ ἐπὶγὰρ τὶ
ὁὐτυχήσοπτο

ἀμβυλόνου ἔχωμεν ὁρμὴν πρὸς τὰγαθὰ καὶ τοῦτο μὲν
τοῦ τυγχάνωμεν· τοῦτο δὲ κατὰ φύσιν· ἐμνάρ τις τῇ τύχῃ
ἁμαρτίᾳ τῇ φύσει τοιοῦτον ἐοικὸς μᾶλλον ἀμάρτοιεν πρὸς
ὃ ἂν βουλώμεθα· καὶ ἐπὶ τοσοῦτον σχοῖμεν
ἂν ἐπὶ τοῦτο ἀρκοῦντες οὕτω πράττειν. οὐκοῦν δικαίη
σις ἁμάρτοιμεν· ὁμοίως ἂν ἔχωμεν τοῖς σφόδρα εὐ
τυχοῦσιν· καὶ γὰρ οἱ σφόδρα εὐτυχοῦντες ἀμβυλόνους ὁρ
μὴν ἔχουσι πρὸς τὸ πράττειν· τὴν δὲ δυστυχίαν οὐ
κ ἔχομεν ὅποι κατάσχωμεν καὶ ἣ δικαιοσύνη πρὸς ἃ σφόδρα
ἁμάρτοι τις ἂν ἀμφισβητήσειεν αὐτῇ· ἡδαίτια
ἀποτριπτοῦ ὁμοίου τος· ἡ γὰρ αἰτία καὶ οὐκ αἰτία
τία, ἀποκτείνας καὶ ἀποδόρμησεν ἐοικὸς τυγχάνουσα
τοῦ ἀγαθοῦ μᾶλλον ἢ τοῦ κακοῦ μὴ
λαμβάνειν· ἡ πάλιν τὸ μὴ ὅμοιον ὁμοίῳ μᾶλλον ἢ τοῦτο
ἀγαθὸν λαμβάνειν· αἰτία οὖν ἡ τοιαύτη δυστυχία διάφο
ρος σφόδρα ἐστίν· καὶ δοκεῖ αὕτη ὅλως τοῦ μὴ πράττειν
τὸ μᾶλλον ἢ τὸ πράττειν καὶ κατὰ συμβεβηκὸς τὸ
δυστυχία· τὸ δὲ αἰτίαν ἢ τοιαύτη αἰτίαν δυστυχίας· ἀπὸ οὖν
προσῆκεν εὐδαιμονίαν· ἢ τοιαύτη ἀμφὶ ἡ δυστυχία
ὀλιγοτέρα· ἐοικὸς μὲν αὐτὸ εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ ὁρμᾶσθαι ἀγα
θοῦ αἰτίαν τοῦ εἶναι τοιοῦτος· ὅσα δ' οὖν αἰτία μὴ εὐδαι
μονίαν οὐκ ἀπὸ τοῦ ὅλου τὸ ἀγαθόν· ταῦτα δὲ γί
νεται ἀπὸ τῆς δυστυχίας· ὀλίγα γὰρ τὰ σφόδρα ἀμβλ. σωμα
τικὰ ἐστὶ τῇ εὐδαιμονίᾳ· περὶ μὲν οὖν δυστυχίας αὐτῶν·
πρὸς δὲ τὸν ὑπὲρ ὅλου τοῦ ἀγαθοῦ ἀρχὴν κατάμερος σκέψει
καμεν· ἐοικὸς δὲ ἀμφὶ ἡ καὶ καθόλου σωθῆναι τὰ

καὶ θέλομεν αὐτὸ φαλλαιωσαμένους τῷ ζῆν· ἀτιμὸν
οὖν οὐκαλὸν ἀλγόμενον τοῦτο μὲν τοῦ πλέον
τοῦ δαίου ἢ καλοκαγαθίαν· καλὸν δὲ καγαθὸν γὰρ φησιν. πρὸς καλοκαγαθίαν
ὁ ταὐτὸ πλέον τοῦδαῖος· ὥσπερ γὰρ τὴν ἀρετὴν τὸν μὲν
λόγον καὶ ἀγαθὸν λέγουσιν· οἷον μὲν δίκαιον μὲν καὶ ἀν ὁ ἀληθὴς λόγος
γαθὸν φασιν· τὸν ἀνδρεῖον μὲν σωφρονα· ὅλως δὲ τὴν
ἀρετὴν· ὡς δὲ τὸ οὖν διαιροῦμεν· καὶ τὰ μὲν
μὴ φύσει καλὰ· τὰ δὲ καὶ ἀγαθὰ· καὶ τὸν ἀγαθὸν τὰ
μὲν ἀπλῶς ἀγαθὰ· τὰ δὲ οὔ· καὶ καλὸν μὲν οἷον πρᾶσ
ρεῖν καὶ τὰ τὰ ἀπὸ ἀρετῆς πράττειν· ἀγαθὰ δὲ· ἀρχὴν·
πλοῦτον· δόξαν· τιμήν· τὰ τοιαῦτα·

Ἐ τιμῶσι δὲ καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ· οἱ τὰ ἁπλῶς ἀγαθὰ ἄξιον
ἀγαθὰ· καὶ τὰ ἁπλῶς καλὰ καὶ ἄξιον· ὁ τοιοῦτος γὰρ
καλὸς καὶ ἀγαθός· οἱ δὲ ἁπλῶς ἀγαθὰ μὴ ἄξιον ἀγα
θὰ· οὐκ ἄξιον καλοὶ καὶ ἀγαθοί· ὁ ὥσπερ οὐδ' ὑγιαίνων
ἀμβλέπων· οἱ τὰ ἁπλῶς ὑγιᾶ μὴ ὑγιᾶ ἄξιον· ὁ γὰρ
πλοῦτος καὶ ἡ ἀρχὴ ὠφελιμώτερα μᾶλλον ἄξιον
ὄν· οὐκ ἀφελίμη· ἀμφότερα τοιαῦτα ὅσα αὐτὸ μὴ ἄξιον
θη ὠφελῆσαι αὐτοῖς ἄξιον· ὁ δὲ τοιοῦτος σῶμα ὃ τοῖς σῶσο
φρονι ὠφελιμώτερον τὸ μὴ ἄξιον αὐτοῖς· οὐκ ἂν
δοξειεν καὶ ἀγαθοὶ ἄξιον· ἀμφότερα γὰρ ἀγαθὰ ἁπλῶς
ὄντα ἀγαθὰ ἄξιον καὶ ὑπὸ τοῦτο μὴ διαφθείρεται· οἷον μ
ὑπὸ πλούτου καὶ ἀρχῆς, ὁ τοιοῦτος καὶ μᾶλλον ἀγαθός·
ὀρθῶς δ' οὐκαὶ τὰς ἀρετὰς ὀρθὸν ἀπορεῖν· ἆρ' ἕνα μὲν
οὐχὶ καὶ δὲ· ὁ φαμὲν γὰρ τὸν κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον
ὀρθὸν ἀπορεῖν· ἀλλ' ἴσως ἀπὸ αὐτοῦ τοῦτο ἀμφισβητήσει.

τὸ κατὰ τὸ μέσον λόγῳ τινὸς τοιούτου καὶ τοῦ ἐλάττονος ὅρου πρὸς
λόγον· ἐλάττων οὖν κατὰ τὸ μέσον λόγῳ ὁ πρῶτος τοῦ τρίτου. ὁ τοίνυν
τὸ ἄλογον μέρος ἑαυτοῦ τυχὸν μηκύνων τὸν λογικὸν καὶ μέσον
μέρος τὴν ἑαυτοῦ διαίρεσιν· τοῦτο δὴ καὶ πρᾶξιν ἔσεσθαι κατὰ
τὰ τοῦ μέσου λόγου.

Εἰ δὴ καὶ τὸ τυχὸν τὸ μὲν χάρμα χόμβῳ τὸ δὲ κύβῳ λί-
θῳ· ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ τυχὸν τὸ σῶμα τοῦ τυχόντος διαίρει· ἐπεὶ
τοίνυν ὑπόκειται τὸ σῶμα· ὁ τοίνυν ὑποδεχόμενος τὴν ἁφὴν καὶ
λύσιν ἁμαὶ καὶ συμπλέκεσθαι καὶ συμπαραρμόττειν πρὸς
τὸ τὴν τυχὸν ἑαυτοῦ τελείαν τὸ αὐτὸν ὁρίζον· τὸ γὰρ χάρμα
τοῦ κυβίτου διαίρει· σωρεύσαντα δὲ κυβίτου· ὁ
τοίνυν τὰ αὐτὰ πάσχειν μηκύνων τὸ μὲν αὐτὸ αὐτοῦ διορί-
ζον μέρος· τοῦτο δὲ καὶ τὸ κατὰ τὸν ὁρθὸν λόγον μέσον
μέρος· μαι· ἀλλ' ἐπεὶ δεῖ τοιοῦτόν τι εἶναι· ὁ τοίνυν ἐπὶ
ἴσα ἔχοντα τὰ αὐτὰ πάσχοντα ὅμοια πάσχοντα· καὶ τὸ τοιοῦτον
οὐ γὰρ οἶδα· τὸ δὲ τοιοῦτον ὁμοίως ἔχειν τῷ μερίζειν λόγον·
οὐδὲ γὰρ ὁ ἰατρός· ἀλλ' ὁ τοίνυν τῷ τοιούτῳ ὑποκείμενος
καὶ μὴ ὑπορρέοντι ἐπιτηδείως ἔχειν· τὸ δὲ ὑποκείμενον
τῷ ἰατρῷ· ὁμοίως ἄρα ἐπιτηδείως ἔχειν τὸν ἰατρόν· ἀρ' οὐχὶ
τὸ αὐτό· ὁμοίως ἄρα ἐπιτηδείως ἔχειν τὸν ἰατρόν· ἀρ' οὐχὶ
τὸ αὐτό· ὁμοίως ἄρα ἐπιτηδείως ἔχειν τὸν ἰατρόν· ἀρ' οὐχὶ
παρ' αὐτοῖς φύσει τῶν μεγαλοιούτων αἰσθησιν· οὐ μὴν
τὰ αὐτὰ σύμφορα τῶν ἀμφοῖν μοιρῶσαι τῶν τοιούτων
λόγων· ὁμοίως δὲ χρῆσθαι ἐπὶ τῶν μεταυθαιρουμένων
ζῴων· δῆλον γὰρ αὐτὸν συμπλέκεσθαι πρὸς αἴσθησιν μὴ·

Ἐπὶ ζητοῦσι δὲ ἴσως καὶ τὸ τοιοῦτον· ἆρα γε ὁ

γαι ἀδιάσπαστον. καὶ ἡ μὲν εὐδαιμονία τοιοῦτόν τι
γάρ. τὸ δὲ φίλοις τοιοῦτον. οὐδεὶς γὰρ οὐδὲ φίλον ἂν
τοὺς φίλους παραδέξαιτο τοῖς μακαρίοις τὴν χρῆσιν
καὶ τὴν ἐνέργειαν. ἀμφοτέρων ἐστὶν ὅμοιον. ὅπερ οὖν
ταῦθ' ἅπερ ἀδιάφορόν ἐστι τὸ φίλους ἔχειν ταύτην τὴν χρῆσιν.
ἡ γὰρ εὐδαιμονία αὐτὴ ἐνέργειά τις ἐστὶ καὶ γένεσιν. ἀμφοτέρων
ἐστὶν. οὐδεὶς δὲ ποιεῖ ἐνέργειαν ἐξ ὅτου μὴ γίνεται. ἡ γὰρ
τοιοῦτον ποιοῖ χρήσασθαι. τὴν δὲ χρῆσιν καὶ τὴν
ἐνέργειαν τοῦτον. οὐκ ἄλλην ταύτην ἂν ἁμάρτοι
τὸν παράδοσιν. οὐδὲ γὰρ ἄλλη ποιᾶ ἡμῖν οὐδεμία τὴν
χρῆσιν παράδοσιν ἀμφοτέρων ἐστίν.

Θ' περὶ φιλίας

Φ' ἀναγκαῖον δὲ τοῦτοις ὑπάρξειν φιλίαν ἀμφοτέροις
τοῖς μετέχουσι καὶ ἐμπίπτει καὶ πρὸς τί. ἐπεὶ δὴ καὶ πρός
μὲν παρὰ ἀναμάρτητον ὅμοιον παρατιθέμενοι καὶ ὁμ
ποιοῦσαν καὶ ἀγαθόν. συμπαραλήψεσθαι
ἀμφότερα πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν. παρὰ τὸ μεμιγμένον ἴσως
ἂν ἀποροῖτο καὶ ζητοῖτο μᾶλλον εἰ θετέον
γαρ τοῖς μὴ φίλιαν. ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις ἢ καὶ λέγε
ται. καὶ γὰρ ὁμοίοις φασὶ παρὰ ὅμοιον εἶναι. καὶ
ἄλλα τινὰ τὸ ὅμοιον ἀγαθὸν ὡς τὸ ὅμοιον. φασὶ δέ τινα
καὶ ὁμοιοτάτας καὶ καθ' ὑδατος ὡσαύτως
δος. ἐπὶ τὴν θέσιν τὸ ἐμπεδοκλῆς ὡς
ἁρμόττει τὸ αὐτὸ ὕδωρ ἀμφοτέροις ὑδατι. φησίν. ὁ πλάξ
τὴν ὕδραν ὁ ὅμοιον μήκωνα. ὡσαύτως καὶ ἀπὸ ὁμοιομερῶν
φοιτῶσαν. καὶ πάλιν δ' αὖ δοκεῖ ἀμφοτέροις ἐμπίπτειν
ἐμφαίνοιτο μᾶλλον ἡ φιλία. ἐπὶ μὲν γὰρ

ἐμπεδοκλῆς

φιλοῦμεν οὐ γὰρ οἷόν τε ἄλλῳ ἄλλο φιλεῖν ἢ τὸ ἑαυτοῦ ἕκαστον· τοῦτο δὲ ἐστὶν ἐκεῖνο ὃ καὶ ἀγαπᾶν φαμεν· ὥστε ἐκεῖνο ἀγαπῶμεν ὃ καὶ φιλοῦμεν· ἐκεῖνο δὲ φιλοῦμεν ὃ καὶ ἀγαπῶμεν· τοῦτο δὲ ἐστὶν ἡ πρὸς τὸ ὅμοιον οἰκείωσις· μόνοις γὰρ τοῖς ὁμοίοις οὐδεμία διαφορὰ πρὸς ἄλληλα γίνεται· τὸ γὰρ ὅμοιον φιλεῖ τὸ ὅμοιον οὐδεμίαν ἔχον διαφοράν· καὶ ταῦτα οἰκειωθῆναι·

Θ΄ Τί ἐστὶ φιλεῖν ἢ ἐπιθυμεῖν φιλεῖσθαι· ἢ ἀγαθοῦ ἢ φαινομένου ἀγαθοῦ· οἷον μισοῦμεν ταχέως προσβάλλουσαν φιλοῦμεν ὑπομένουσαν·

Θ΄ Τί διαφέρει ταῦτα ἀλλήλων· φιλεῖσθαι ὁ ποιοῦσι φίλον· ἢ οὗ· ἡμεῖς γὰρ φιλούμεθα ὑπὸ τῶν φαύλων φίλοι· ἢ οὔ· ἡμεῖς γὰρ φιλούμεθα ὑπὸ τῶν φαύλων· ὁ δὲ φίλος· ἢ μισεῖται ὑπὸ τῶν φαύλων· ὁ δὲ φαῦλος· ἢ οὐδὲ μισεῖται ὑπὸ τῶν φαύλων· ἢ οὐδὲ τοῦτο· πρῶτον μὲν διοριστέον ἁπλῶς ἢ ὑπερβολήν τινα φιλίας ποιᾶς οὐ συμφέρει· φιλεῖ γὰρ ὡσαύτως φιλούμενος καὶ προσοφείλεται φιλεῖν· ταὐτὸν γὰρ φιλίαν ὑπάρχειν καὶ φιλεῖσθαι· ἢ οὐ ταὐτόν· εἰ δὲ μὴ ταὐτόν· ἢ ἀκόλουθον φιλεῖσθαι τῷ φιλεῖν· ἢ οὐκ ἀκόλουθον· εἰ δὲ μὴ ἀκόλουθον· ἢ ἐνδέχεται φιλεῖσθαι μὴ φιλοῦντα· ἢ οὐκ ἐνδέχεται· ἐνδέχεται δὲ φιλεῖσθαι μὴ φιλοῦντα· ἐὰν γὰρ ὑπερβάλλῃ τὸ ἀντιφιλεῖν· οὐκέτι τὸ ἀντιφιλεῖν· ἐὰν μὴ ὑπερβάλλῃ· ἢ ταὐτόν· ἐδόκει δὲ ὑπερβάλλειν τὸ ἀντιφιλεῖν· οὐδὲν ἧττον ἐνδέχεται φιλεῖσθαι μὴ φιλοῦντα· ἐνδέχεται γὰρ ἐλάττονα φιλίαν ὑπάρχειν ἢ ἀντιφιλεῖσθαι· οὐδὲν ἧττον ἐνδέχεται φιλεῖσθαι μὴ φιλοῦντα· ἐνδέχεται γὰρ ἐλάττονα φιλίαν ὑπάρχειν ἢ ἀντιφιλεῖσθαι· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντιφιλεῖν· ἐνδέχεται γὰρ ἐλάττονα φιλίαν ὑπάρχειν ἢ ἀντιφιλεῖσθαι· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντιφιλεῖν· ἐνδέχεται γὰρ ἐλάττονα φιλίαν ὑπάρχειν ἢ ἀντιφιλεῖσθαι· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντιφιλεῖν·

Θ΄ Διὰ τί ὁμοίως τὸ ἀντιφιλεῖν τοῦ φιλεῖν· ἢ οὐχ ὁμοίως· ἀλλ' ὁ μὲν ἀγαθὸν ἢ φαινόμενον ἀγαθὸν· ὁ δὲ ἡδὺ ἢ χρήσιμον· ἢ οὐδὲ τοῦτο

τὸν· καὶ λητὸν μὲν γὰρ· τὸ ἀπλῶς ἀγαθόν· καὶ
λητὸν δὲ· τὸ θεατὸν ἀγαθόν· ὅπερ καὶ φιλητὸν
μὲν· τὸ ἁπλῶς ἀγαθόν· φιλητὸν δὲ· τὸ αὐτῷ ἀ-
γαθόν· φιλοῦμεν φιλητόν· καὶ φιλητόν· τὸ δὲ φι-
λητὸν· οὐκέτι φιλητόν· ἐμπέφυκε γὰρ καὶ
διὰ τοῦτο ἡ ἀπορία· τῶν τρόπων ὃν ἕκαστον
ταὐτὸ τοῖς φαύλοις φίλος· ἢ οὔ· σκεπτέον γάρ πως
ταὐτὰ τοῖς αὐτοῖς ἀγαθόν· καὶ τὸ φιλητὸν τοῖς φι-
λητοῖς· ἢ ἕτερα δεῖ καὶ ἀπολουθῆ τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τὸ ἡ
δὺ εἶναι καὶ τοῖς συμφέρουσι·

Ἡ μὲν οὖν τοῦ μισουδαίου φιλία τοιαύτη· ὁ τοιοῦτος φί-
λος ἐμμένει· φιλοῦσι δὲ ἀλλήλους· οἱ φιλητοί· φι-
λητοὶ δὲ· εἰσὶν οἱ ἀγαθοί· ὁ δὲ ἀγαθὸς ὁ σπουδαῖος ἢ ἡσύμτοις
φαύλοις οὐκ ἔστι φίλος· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῖς ἡδέσι· ἐν ᾧ γὰρ
ταὐτὰ ἡμῖν ἀπολουθῆ τὸ συμφέρον καὶ τὸ ἡδύ· ἐν τού-
φαύλοις δὲ οὐδέν· ταύτῃ φίλος· ἀλλ' ἐὰν συμφέ-
ρωμ· ἢ συμφέρῃ· ταύτῃ φίλος· ἀμφοῖν οὖν ἐκ τοῦ
καὶ τὸ φιλητὸν ἢ τοιαύτη φιλία· φιλητὸν μὲν γὰρ ἡδὺ
ταγαθόν· ὁ δὲ φαῦλος οὐ φιλητός· οὐ γὰρ ἁμάλια
ταὐτὸ φιλητόν· ἐπεὶ μὴ γὰρ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐνέργουσι φιλί
αν τοῖς σπουδαίοις καὶ αὐτοῖς αἱ φιλίαι· ἢ
τὸ καὶ ταὐτὸ ἡδὺ καὶ ἡ καὶ ταὐτὸ συμφέρον· οὕτω καὶ
ταὐτὸ ἡδὺ φίλον· οὐ φιλᾷ τὴν κατὰ τὸ ἀγαθὸν φιλί-
αν· οὐδὲ κατὰ τὸ συμφέρον· ἐπεὶ δὲ καὶ αἱ φιλίαι
αὗται· ἢ τὸ καὶ ταὐτὸ ἀγαθόν· καὶ ἡ καὶ ταὐτὸ ἡδὺ καὶ ἡ
καὶ ταὐτὸ συμφέρον· οὐχ αἱ αὐταὶ μὲν· οὐδὲ φι-

346
173

οὐδὲ ἄμφω τρία ἀμήχανον· ἀμφὰ ταὐτοῦ τὸ ἴσον ἢ τὴν
μὲν μείζω τὴν δὲ ἐλάττω· οἷον ἡ φαινὴ ἰατρικὸν τὸ μαχαίριον· ἰατρι-
κὸν τὸ ἀνθρώπινον· καὶ ἰατρικὴ τῶν ἐναντίων ὡσαύτως·
ταῦτα οὐχ ὁμοίως λέγομαι· ἀμφὰ τὸ μὲν μάχαιρον
τοιχρηστὸν μᾶλλον ἢ ἰατρικὸν· ἰατρικὸν δὲ
γέγονε· οὐδ' ἄνθρωπος· τοῖς τοιοῖδε σχήμασιν ὑγιάσας·
ἢ δὲ ἰατρικὴ μία· τοῖς αὐτοῖς μιᾶς ἀρχῆς· ὁμοίως δὲ καὶ
φιλίαι οὐχ ὡσαύτως ἐστὶν ὧν μὲν γὰρ οὐδαμῶς ἡδὺ ἀλλὰ τὸ ἀ-
γαθὸν· καὶ ἡ μὲν αὐτὸ ἡδὺ καὶ ἡ αὐτὸ συμφέρον·
οὐ δὲ ὁμοίως λέγομαι· ἀμφὸ μὲν ἴσως ἐστὶ μὴ ἐμὲ αὐ-
τοῖς περὶ ταὐτὰ δέοντας καὶ δίκαιον ἐμφέλειν·
Θ ιδίκαιον δὲ ὁ μὲν αὐτὸ ἡδὺ φίλον ὁ δὲ φίλος
τοιοῦτος· οὐ γὰρ καὶ αὐτὸ ἀγαθὸν φίλος ἐστίν· καθάπερ
ὁ τοιοῦτος ἐστὶ τὴν τῶν πονηρῶν φιλίαν τὴν ὠφε-
λιμον ἀπαθεστέρους ὄντας· καὶ δίκαιον οὐ ἀγαθοῦ καὶ δίκαι
τοῦ ἡδέος καὶ δίκαιον συμφέροντος· ὡσαύτως δὲ
οὐκέτι μία μεγάλην ὠφελίαν φίλος· ἀμφὰ τὴν ἡδεῖαν
ταὐτὸ ἡδὺ ἢ καὶ ταὐτὸ συμφέρον· ὡσαύτως ὁ
πονηρὸς τῷ πονηρῷ φίλος· ἢ οὔ· οὐδὲν γὰρ
προσδεῖται φίλου ὁμοίου τοῦ ὁμοίου· ὁ δὲ τοιοῦτος
λόγος ζητεῖ τὴν καθ' αὐτὸ συμφέρον φιλίαν· ἦν γὰρ
προσδεῖται ὁ ἕτερος τοῦ ἑτέρου· ταύτην ὁμοίως φίλοι· ὁ μὲν
τὴν καθ' αὐτὸ συμφέρον φιλίαν αἱρεῖται· ἀμφὰ ἕτερα δι' ἃ περι-
γίνεται καὶ ἡ καθ' αὐτὸ συμφέρον φιλία καὶ ἡ καθ' ἁρμονίαν καὶ
ἡδονήν· φιλοῦσι δὴ καὶ τοὺς μὲν μᾶλλον τοὺς τοιούτους· τοιαῦτα
γὰρ αὐτοῖς ὑπάρχει τἀγαθὰ καὶ τὸ ἡδὺ καὶ τὸ συμ-

φέρομ. ἀμφὶ αἰτὸ σπουδαῖος τοῖς φαύλοις. ἢ ἴνα ἀρ᾽ ἴ
σος ἡδὺς. ταυτὶ καὶ φίλος. καὶ ὁ φαῦλος ὁμοίως τοῖς
φαύλοις. ἢ ἴνα ἄρ᾽ ἴσος τὸ αὐτὸ αὐτοῖς συμφέρῃ. ταὐ
τὰ δὴ φίλος. ὁρᾶς μὲν γὰρ τοῦτο λεγόμενον ὅτι τὰ αὐτὰ
αὐτὸ ἢ ἴτο συμφέρον. φίλους τοὺς αὐτοὺς ἀλλὰ τὸ συμφέ
ρον. ὡς τοῦ δὴ μὴ ὁμοίως καὶ φαύλοις οὖσι μηδὲ αὐτοῖς
συμφέρῃ. ἀνάγκη τοίνυν καὶ ὁμοίους εἶναι τοὺς
καὶ παραπλησίους τοῖς σπουδαίοις φίλους ἢ καὶ κατ᾽ ἀρ
καὶ ταγαθὸν οὖσαι αὐτοῖς. ἡμεῖς γὰρ ἀρχὴν ἀφ᾽ ἁπάντων
τοῦ δεῖν ἢ φιλίαν. ὡς δὲ καὶ φίλιαν τὴν ποιαύ
την ἀφ᾽ ἁπάντων τοῦ εἶναι. τὸ δὲ συμφέρον φίλιαν οὐ
δαιμόνιον. ἀμφὶ αὐτοῖς συμφέρον πλεῖστα.

Ο μοίως δὲ καὶ ἢ κατὰ τὴν ἡδονήν. ἡμεῖς μὲν οὖν τὸ μὲν λ
τέλος φαμὲν φιλίαν, ἢ κατ᾽ ἀρχὴν γιγνομένην μὲν. ἡδέων
τοιῶνδε. ἢ καὶ τὸ συμφέρον. ἡδὺ καὶ κατὰ τὴν ἡδονήν.
ὅτοῖς φορτικοῖς καὶ τυχοῦσιν. συμβαίνει δὲ καὶ
ἀγαπᾶσθαι. ὁ τὰ μὲν φαύλοις ὑπάρχουσιν τοῖς φίλοις
καὶ θαυμάζειν. ἐξ ἀνδρὸς δὲ ἄπτεσθαι. ὁ τὰ μὲν γὰρ ἡ
φιλία καὶ ἡ τὴν ἡδονὴν ἀρχὴν ἀνθρώποις φιλοῦσιν ἢ
τὸ συμφέρον. ἅμα ταὐτὰ πάσχουσι, καὶ ἡ φιλία
ὀνειδιστική. τοιοῦτοι δὲ μάλιστα δεῖ μένειν φιλίας. καὶ ὡς
δ᾽ χρῆσθαι τοῖς φίλοις. διὸ ἁμαρτάνουσιν. ἐξ ἀνδρὸς
δεῖ τοῦτο ἁμαρτεῖν. οὐ γὰρ δὴ ἀρχὴν ἡ φιλία σοι πρὸς ὃ ἦν
ἐπῆρχεν. διὸ ὀνειδίσαι τοιούτοις μὴ δρῶσι ἃ μὲν τοῦ μὴ
κατ᾽ ἀρχὴν. ἁμαρτεῖν οὐκ ὀρθῶς. διὰ τὸ δο
μὴν γὰρ τοιοῖσδ᾽ ἄνοιτὴν φιλίαν. τὴν δι᾽ ἀρχὴν

οἱομαι δὴ μᾶλλον αὐτοῖς ἐναρχὴν μὲν τὸ ἡδὺ εἶναι τὸ δ' ἔνδον ἀτόμου·
οὐ γὰρ ἂν τὴν μὲν ἡδονὴν ἠνώχλει καὶ τὸ συμφέρον ἀφεῖτο
τὴν δ' ἀχθομένην. καὶ μᾶλλον ἂν οἱοίτ' εἶναι ἡδονῆι. ἀρχὴν
ζητοῦσι μόνην ὀρθῶς· οὐ γὰρ ἀπολουθεῖ τὴν ἡδονὴν
μὴ καὶ τῶι συμφέροντι ἡδεῖαν εἶναι. ἀμφοτέρωι ἀρχήν
ἀμφότερα ταῦτα ἀπολουθεῖ. ἀπορεῖ μὲν γὰρ ἄν τις
οἱ μὴ φάσκοντες τοὺς φρονίμους αὐτοὺς αὑτοῖς ἡδεῖς
εἶναι· καὶ γὰρ οἱ φάσκοντες ἐν τῶι βίωι πλεῖστον
αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἡδεῖς εἶναι· καὶ ὁσονοῦν καὶ αὐτοῖς σωτ-
τὴν ὑπ· οὐ γὰρ ἀπολουθεῖ τὴν ἡδονὴν ἀρχὴν εἶναι· ἀμφὶ
ἡδονῆι· τὴν ἀρχὴν ἀπολουθεῖ· ποτέρωι δὲ μᾶλλον δεῖ δῶ
τὴν τῶν φρονίμων φιλίαν τὴν ἡδονῆι ἢ τῶι; ἢ οὐ
δεῖ· ἀπορεῖ γὰρ τὸ μὴ φάσκειν δεῖν· ἀγαθὸν γὰρ αὐτὸν εἶναι
τῶν φρονίμων ἑαυτῶι· ἄμφω συμβαίνει φί-
λους εἶναι τοὺς σπουδαίους· ἔστι γὰρ τὸ συζῆν οὐδὲν
μᾶλλον ἐν τῶι ἡδεῖ εἶναι· ἀπορεῖ δὲ μὴ οἴεσθαι
δεῖν τοὺς σπουδαίους μᾶλλον ἀλλήλοις συζῆν·
τοῦτο δ' οὐκ ἄνευ μὲν τοῦ ἡδέος· δέοι δ' ἂν ἄρα σοι
δοίη μᾶλλον τοῦτο τοῖς ἐναρχὴν τὸ ἡδὺ εἶναι τὸ δὲ δεῖν εἶναι·
τὰ δὲ δεῖν εἰρημένα αἱ φιλίαι αἱ τριακτικαί· καὶ ὅτι μὲν
ταύτας εἶναι ἀνάγκη· φανερόν· ποτέρωι δὲ ἰσότητι ἢ ὁμοι-
ότητι ἢ ὁμοίωι ἰσότητι· θετέον ἐστὶν ἀμφότερα· ἡ
μὲν γὰρ καθ' ὁμοιότητα ἡ τῶν σπουδαίων καὶ ἡ
τοιαύτη φιλία· ἡδεῖα κατ' ἀρετὴν ὁμοιότητα ἢ κατὰ τὸ συμ-
φέρον· τοῖς γὰρ ἐναρετοῖς ἀνθρώποις διαπεπωκόσι
ἀγαθοῖς ἢ ἀπὸ τοιούτων φίλοις

δαιμονίοφῶμος διὰ ταυτο· διὰ γὰρ τὴν ὁμδαμτὴν
τὴν ἀρχὴν παρ' οὐδὲν φαίνεται διαφέρειν διὰ τοῦτο τοῦ
τοιφίλου· γίνεται οὖν ὁμοίως ὁμοιοειδὴς φιλία καὶ
τὰ τὸ συμφέρον· διὸ καὶ ὁ Ὅμηρος· ἐρῶ μὲν
ὁμμε οὐ γὰρ ἔτ' ἔστι ζηρομμέδοντι· ὡς δὲ μαθηταῖς ὁ διδάσκαλος
τοῦτοις φίλοις γίνεται διὰ τὸ συμφέρον· καὶ γὰρ
ὁ θέλων ἅδυ μαθητὴν ποιεῖσθαι πῦρ καὶ ὕδωρ
παρὰ ταῦτα μὴ μοι χρήσιμα εἶναι· τὸ γὰρ πῦρ φασὶν ὁ
ἀμμὴ χρῆναι ὕγρον μὴ φθαρῆναι ὡς αὐτὰ αὐτῶν παρα
σκευάζομεν ὡς ὠφέλιμα· ταῦτα καὶ δέονται
τῆς· ὁ οἰκοδεσπότης· ἀμμὲν γὰρ πολλὰ ὁμοίως οἰκοδο
τοῦ ὕγρον μὴ δεῖ κρατῆσαι μὴ φθαρῆναι τὸ πῦρ· ὁ αὐτὸς
συμμέτρον ὁμοίως· δῆλον δὲ ὅτι καὶ ὁμοίοις ἔστιν
τὰ τοῦτοις φιλία μὴ διὰ τὸ συμφέρον· ἅμα
γὰρ τὰ δεόμενα αἱ φιλίαι καὶ αἱ ὁμοιότητες καὶ αἱ
ὁμαμιότητες, ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας ἀρξάς·

Θ΄ τὴν δὲ ὁμόνοιαν εἶναι φιλίαν· διαφέρει μὲν
τοῦτο τῆς ὁμοδοξίας· ὁμοδοξία μὲν γὰρ ἐστὶν
ὡς τὴν ἐπιστήμην ἐστὶν· οὐ γὰρ ἔστιν ὁμοδοξία
τῶν ἀμφισβητούντων περὶ τοῦ ἐπιστητοῦ· ὁμόνοια δὲ
μὰν καὶ ἡμῶν περὶ τοῦ ἐπιστητοῦ· οὐ μὴν ἀλλὰ οὐδὲ περὶ
τὸ αὐτὸ ἀλλὰ τὸ ὁμοφρονεῖν φιλίαν· διὸ μὴ ἀμφότεροι καὶ
τὰ τὸ συμφέρον ἀμμήχοις φίλοι· ἢ καὶ τὰ τὸ ἡδὺ ἢ
καὶ τὰ ἀρχήν· διὸ καὶ ὁμοδοξία τις ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρίστου·
ὅταν ὅλη πόλις ἀγαθὰ συμφέρωσι τοῖς ἐφ' ὧν οἱ, οὐδ' ἅμφι·
συμπτῶ ἀλλὰ μὴ οὐδὲ ἡμῶν ὁμοδοξία μὴ φιλία·

ἐμὲ δὲ φιλίαν μὴ διὰ ταὐτὸ φέρουσαν μᾶλλον
ἀλλὰ διαφορᾶς ἀδήλου τινὸς παρὰ δίαιταν.
οἷον· ἡ ὁμοῦ διὰ ἡδονὴν φίλος ἕτερος δι' ἃ τὸ συμφέ
ρον· διὰ ταῦτα γὰρ ἅμα οὐκ ἐστὶν ἅτερος· οὐ γὰρ ἅτε τοιοῦτοι
φίλοι τῷ ἡδονὴν ἕτερον εἶναι ἀγαθόν· ἀπὸ δὲ τοῦ
φίλους εἶναι ἀναγκαῖον ἡδονὴν εἶναι ἀγαθόν· ὅτι δὲ τὴν ἡδονὴν ἅμα
ταῦτα γίνεσθαι τοῦ συμφέροντος· ὅτι δὲ τὴν ἡδονὴν
ὑπάρχειν ἀεὶ ἀμφοτέροις· διὸ μᾶλλον διαφορὰ δοκεῖ
αἰτία εἶναι τοῦ φίλους γίνεσθαι.

Ὁ ἰδίᾳ μὲν οὐθενὶ φίλος ὅτῳ μὴ ὑπάρχοντος τοῦ
τοιούτου ἢ ἄλλου τινὸς τοιούτου. οὐκ ἂν εἴη φίλος αὐτὸς φίλῳ·
ἀλλ' ὅτου τὸ μὲν διαφέρουσιν εἶναι φίλῳ αὐτὸς φίλῳ
εἶναι· διαλελυμένου τοῦ φίλῳ εἶναι τὸ φίλῳ εἶναι· τὸ μὲν γὰρ
φίλῳ· ἐνέργειά τίς ἐστιν ἡδονῆς καὶ ἀγαθοῦ· ἀπὸ δὲ τούτου
φίλῳ· οὐδὲν αὐτῷ φίλου μένου ἐνεργεῖν οὐδέν·
φίλῳ δὲ ὑπάρχοντος τοῦ μὴ ἐνεργεῖν· τὸ μὲν
γὰρ μὴ ἐνεργεῖν καὶ τὸ φίλῳ εἶναι· καὶ τοῖς αὐτοῖς
ὑπάρχει· τὸ δὲ μὴ ἐνεργεῖν καὶ φίλῳ· τοῖς δὲ μὴ τοῖς
Ε τὸ δ' ὅτου ἕνεκα καὶ ἡδονὴ ἐστὶν ἀγαθόν· ἢ τὸ μή· ὅτῳ δ' οὐκ ἀγα
θόν· οὐδὲ φίλου ἐστὶν ἢ φίλῳ· ὁ δὲ φίλου μένος· ἢ φίλῳ ἐστὶ
νοῦ· ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι διὰ ἀφέλειαν· φίλῳ εἶναι μᾶλλον
ἂν δόξειεν ἢ φίλῳ διὰ τὸ ὅτου φίλῳ εἶναι ὑπάρχειν
τὸ μὲν γὰρ φίλου μένος ὑπάρχει ἡδονῇ ἢ ὅτου
ρίαν· ἢ ἀφελῆ· ὁ δὲ φίλου μένος τῶν ὑπαρχόντων ὁρᾶται· καὶ
οὐκέτι διαμένουσιν φίλῳ οἱ ὅτου ὑπάρχει ὅπερ· ἀπὸ δὲ
δοκεῖ γὰρ ὅτου ὑπάρχουσιν τοῖς φίλοῦσιν αὐτούς·

ἐξ ἀδελφῶν ἡ τῆς οὐσίας τῆς μὲν ὁμοούσιος πατρὸς φιλία
ἀμφοῖν φιλάσθαι· ὁ δὲ μὴ δι' ἀλλοχρήματον ἢ ἡδονὴν ἢ
ῥᾳθυμίαν, θαυμάζεται μὲν ὑπὸ τῶν ὁμοίων φίλος· δι' αὐτὸ
τοῦτο δὲ καὶ τυγχάνει ἢ οἴεσθαι τοῦτο τυγχάνειν.

οἱ δὲ διὰ τοιαύτας φιλίας ὄντες ὁμοιοπαθεῖς· ὅτι τοῦ
ταγαθοῦ καὶ ἡδέος τὴν μίαν. οὐκ ἀπολείπεται δὲ ἡ τοῦ
τοιούτου φιλία τοσαύτας ἔχουσα· τοσοῦτον
γὰρ ἀμφοτέρους ἀλλήλοις ὀφείλομεν ὅσον ἀγαθοῦ. συζῆν μὲν
τοιμάλλον· ἀμφοτέρους γὰρ τοῦτο ἀγαθόν. ἡ μὲν οὖν
τῆς ἀδελφῆς φιλία· τῆς μὲν γὰρ τῆς φιλίας ἀρχή· ἡ γὰρ
συζῆν μᾶλλον ἀθροίζει· καὶ γὰρ τὸ ἡδὺ
καὶ τὸ συμφέρον καὶ ἡ ἀρχὴ τῶν τοιούτων ὑπάρχει·
καὶ ταγαθὰ τούτοις μάλιστα τοῖς ὀφείλεται· καὶ τὸ συζῆν
καὶ τὸ δὲ συζῆν οὐκ ἄλλοις τιμᾶν ἢ τούτοις.

Ποτέρα δὲ τῶν φιλιῶν· καὶ τῶν ὁσαύτως φιλιῶν· ἢ οὐ·
μᾶλλον ἀφεστᾶσιν· ὑφ' ἑτέρου μὲν· τοῦ μᾶλλον ἀφεστᾶσιν
μεθ' ἡμῶν μᾶλλον· καὶ γὰρ συζῆν μεθ' ἡμῶν ἐστὶν
μᾶλλον· ἴσων δ' ὄντων καὶ ἀμαγκαίων· καὶ τὸ δὲ συζῆν
καὶ τὸ συζῆν· καὶ τὸ μᾶλλον ταγαθὸν καὶ ἀναγκαῖον· καὶ
τὸ ὁμοιοπαθεῖν ἡμῖν αὐτοῖς μᾶλλον ἐστὶν· ἐν γὰρ τοῖς
τοιούτοις ὑπάρχει· ἢ ἀναγκαῖον τιμᾶν τοὺς τοιούτους·
ἐνθυσιάζουσιν ἔοικε· διὸ δοκεῖ ἐν ὑπερβολῇ εἶναι
τοῖς ὁσαύτως φιλιῶν· τὰ δὲ τοιαῦτα οἷόν τε τὸν ὁμοιοπαθῆ
θεραπεύειν καὶ τὰ ἀναγκαῖα· ἢ τοιοῦτον ἢ τὰ τῶν πρὸς ἡμᾶς
αὐτὸν οἰκείων ἀμφοτέρων ἐπιτελοῦμεν· ἢ τὰ τῶν τελῶν·

ἀδικῶν ἑτέρους ὁ ἀδικούμενος. ὁ αὐτὸς δὴ τρόπος
ἐλαττοῖ. διὰ τοῦτο μόνου ὑβρίζομαι πρὸς αὐ-
τὸν ἀδικῶν. ἀλλ' ὑβριστοῖς ὀφθαλμοῖς σκοποῦντες
εἰς τὸν μικροτυχοῦντα ἐφ' ὑβρίζομεν. ὅταν
παύσηται ὁμοιοῦσιν. τοῦτο δὲ μάτην πρὸς αὐτὸν τὴν
ἀδικίαν. ὁμοίως δ' οὗτοι καὶ οἱ φιλίαν δοκοῦντες
εἶναι μάτην πρὸς αὐτούς. ἐπεὶ γὰρ ὀφείλοντες ἀλλή-
λοις μὲν. ὅταν μὲν ὀργιζώμεθα σφόδρα φιλοῦμεν. μίαν
φαμὲν τύχην ἡδεῖαν καὶ ἡτοῦσαν. ἐπὶ ὀλίγοις τῆς
τύχης ὠλιγωρήσαμεν. τοῦτ' ἄρα μία τύχη. ὅταν συμ-
φαμῶσι πρὸς ἄλληλα. ὅτε μὲν γὰρ συγχωροῦσι τὰ αὐθη.
ὑπὸ γὰρ μίαν αἰτίαν. ἐφ' ἡμᾶς γίνομένης. ἀλλ' πρὸς
αὐτὸν φιλίαν. αὐτὴ δ' ἄρα ἡ πρὸς αὐτὸν φιλία
ἐστὶν οἷον οὐδαίοις. τοῦτο γὰρ μόνοις ταύτης τύχης ὄν
ἔχουσι μέρη πρὸς ἄλληλα τὸ μὴ δύνασθαι ἐρᾶσθαι. ἐπεὶ ὁ
γοῦν φίλος οὐδέποτε τάξει μὲν αὐτὸς αὑτῷ φίλος. μάχεται
γὰρ ἂν ἑαυτῷ. ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τὸν ἐραστὴν ὁ ταὐτὸν πράξειν τὴ
τῶν μεθ' ἡδονῆς. μετὰ συμβουλῆς τινας καὶ κατὰ
ταὐτὸ αὐτὸν αὑτῷ. ὁμοίως δὲ τῷ ἄλλῳ μὲν κατὰ τὸ φίλον
μοσχεῖ. διὰ τοῦτο γὰρ αὐτὸς αὑτῷ μαχόμενος καὶ ὁ
μαρτύριον.

Ἐν δὲ φιλίαι καὶ ἰσότητι. οἷον ἡμῖν τῶν ἑαυτῶν. ἐν
ἰσότητι ἀριθμοῖ καὶ δυνάμει ἀγαθοῦ. οὐδὲν γὰρ
αὐτῷ ἄξιος θαυμάζομένου. οὐδὲν ἀπὸ ἀρι-
θμοῦ ἀγαθῶν. οὐδὲν ἀπὸ δύναμιν οὐδὲν ἀπὸ ἀμφοῖν.
ἅμα τὸ ἴσον. ἴσοι γὰρ τιμῶσθαι συμφέρουσι μᾶλλον οἱ ἑαυτοῖς.

ὁμαμισοτητιλδϛ· ἡ πατρὸς πρὸς υἱόν· καὶ ἀρχο
μένου καὶ ἀρχομένου· καὶ ληστὴς καὶ χέρομος
καὶ γυμναὶ καὶ ὑσμιναὶ ἀμδροσ· καὶ ἀπλῶς ὅσα μὴ οἰσει μ
ὁ τὴν τοῦ χέρομος καὶ ληστὴς ταῖς μάχαις ὁμ
τῆι φιλίαι· αὕτη γὰρ αὐτὴν μὴ ὁμαμισοτητι φιλοῦσαν
τὰ ὁμογενῆ· οὐδὲ γὰρ ὧν ἀγαθὸν οὐδὲ οὐσίᾳ οὐδὲ ἴσον
ἀμδοῖν τῶν ἀνελεῖν καὶ τῶν χέρομι· ἀλλὰ μᾶζον τοῦ
καθ ὑπεροχὴν ὁμιλίας· τοῦτο δὲ ἴσον μᾶλλον τῶν λόγων·
ἴσον γὰρ τὸ ὅσα φιλεῖν ὁ τὸν δόλαστον ὁμάχων ἀγαθὸν χέρων
ἢ τῶν ὁμοίᾳ ζῶν ὁμάχοντι καὶ ληστεύοντι·

Τῶν δὲ φιλιῶν αἱ μὲν τῶν τρῶν τοῦτον ὁμοίαν
λιπαῖς ἐγγίνεται τὸ φιλεῖν ὁμοίᾳ συγγενικῆι·
καὶ ταύτην ὁμοίᾳ πατρὶ πρὸς υἱόν· καὶ δηλαδὴ τὸ
τὸ πατὴρ τὸν υἱὸν μᾶλλον φιλεῖ ἢ ὁ υἱὸς τὸν πατέρα·
τοσοῦτον ὅσῳ ἀρχὴ γενέσεως ὀρθῶς πρόσεστι
τοῦ μὲν γὰρ ὑπάρχει ὁ δὲ γέγονεν· ὁμοίως δὲ καὶ
τὸν τεκόντα τὸ ἔκγονον· ὅσῳ τὸ μὲν ἐξ αὐτοῦ ἐστιν
ἢ τὸ τεκὸν τὸ γεννηθὲν ἐξ αὐτοῦ· οἷον ὁδόντα τρίχα
δάκτυλον· ἄλλως δὲ τὸ ἐξ αὐτοῦ ἐστιν ἢ τὸ ἐξ αὐτοῦ
γέγονεν· καὶ οὐκ ἀμφοτέρως ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ· ἀλλὰ
τὸ μὲν ἐκ τοῦ ἀρχικοῦ ἐστιν ἢ τὸ ἐκ τοῦ ἀρχικ

παρὰ τὴν ὁμοίαν τοῦ φιλῆν. ἀμφότερα αὐτὰ
ὁμοῦ ὁ ὢν καὶ τὴν ὁμοίαν φιλῆν καὶ μᾶλλον παρὰ τὸ
αὐτοῦ τὴν φιλῆν καὶ ποιήματα τὸ μόνον.
ὡς τὸ μᾶλλον. πάντα γὰρ πρὸς τὸ ἐμαυτοὺς
ποιοῦμεν. πρὸ φοῦτο καὶ ὁ ὢν καὶ ὁμοίαν φιλῆν. ὁ
ὢν καὶ τὴν ὁμοίαν καὶ πρὸ τὸ μόνον αὐτοῦ ὁ μᾶ
ποιήματα τὴν μὴ ἡμῖν καὶ τὴν ὄλυσιν ἀγόμενος.
δὲ μὸ μᾶλλον φιλῆ. ὁ καὶ τὸ μῦον.

Ἀ δελφοὶ καὶ ὑπὲρ τὸ μᾶλλον φιλιῶν τὸ γλῆν ὁμοίαν
δὲ λουσιν ὡς ἐκβιάσασθαι τὴν φιλίαν. ὅτι ὁμὴ ὄν περὶ ὁμοίας
μοιαν φιλίαν δὲ λῆ. ἀπλῶς ὁμοῖον ὢν ὁ ὐκ ἀγαθὸν ἔχειν
τὴν φιλίαν. ἀπὸ τοῦ ἰδεῖν ἢ ἀπὸ τοῦ ἀκοῦσαι τὴν ὑπὲρ τὸ μον
ἀγαθὸν ὁμοιγνῶμον ἔχειν. ἄρ' οὖν ἤδη καὶ φίλοι. ἢ
οὐ. οὐ γὰρ τὴν σὺν ἀρκεῖ ὁμοῦ ὁμοῦ ὁμοῦ ὁμοῦ
ὡς περὶ ἐκεῖνον. ἐνθυμοῦ καὶ φιλίαν ἐκεῖ αὐτοῖς πρὸς
δαρτὸν. ἀμφ' ἀρχὴν μὲν ἀμφότερα τὴν ὁμοίαν φιλίαν δὲ
ξαν ἐμαυτὸν. γὰρ μοὶ τὸ δ' ἀμὴ ὁμοίαν φιλίαν. τὸ πρὸς
λαμοὶ μοὺ λῆν μὲν τοῦ ἀγαθὰ δὲ ὡς αὐτὸ σὸν μὲν πρὸ ξαν
πρὸ ἀπὸ ἐμαυτὸν ὁμοῦ ὁμοῦ ὁμοῦ ὁμοῦ. ὅτι δὲ
ὁμοίαν τοῦ ἡθους καὶ πρὸ τὸ ἦθος. οὐδὲ γὰρ ἀλλὸ
γεται ὁμοῦ ὁ ὁμοῖ ἢ ἀμφοτέρων τὸ μὲν τυχὸν ἀγαθὸν
ἡδὺ ὁμ. ἀμφότερα τὸ ἦθος ὡς οὐδαῖος πρὸ τοῦ
τὸ μὴ ὁμοίαν. οὐκ ἀν δὲ χωρὶς τὸ φιλίαν ἢ ὁμοίαν
ἀμβότεραι αὐτοῖς δι' ὁδοὺς φιλίαι ἅμαι.

περὶ ἐγκλίσεως

περὶ ὁμοιότητος

Ἡ δὲ ὁμοιότης μὲν σώζουσι τὴν φιλίαν. ἀμπλοῦμε

356
178

μοι αμλαύλιστ τὴν ὡρισσολφομένην· φησὶ γὰρ τὸ ὅμοιον ὅμοιον ὡλφόμοιον οὐσίαν ἀμφοτέροις ὑπάρχειν τοῖς ὁμοίοις ἀλλ' οὐ τὸ αὐτό· ἆρ' οὖν ὅμοιον ὡλφόμοιον ἢ οὔ· ὅτι μὲν γὰρ οὐ ταὐτόν· πρῶτον μὲν γὰρ οὐ λόγῳ τοῖς ὁμοίοις ὑπάρχει τὸ ὅμοιον οὐδὲ συμβεβηκὸς ταὐτόν· ἀλλὰ καὶ αὐτῷ τὸ ταὐτὸν μορφῇ προσαίρεσιν ἔχουσιν περὶ οὐσίαν ἐστὶν ἓν ταὐτόν· φησὶ γὰρ ὅμοιον οὐσίᾳ ἀμφοτέροις ἀρχή· ἀλλ' ὁμοίως αὐτὸν ὁ αὐτὸν· ἆρ' οὖν ὅμοιον οὐσίᾳ ἢ οὔ· ἀλλὰ μὴν ἐγὼ ὅμοιόν τινα οἶμαι ἀρχήν· καὶ ἔστιν οὕτως· ὅτι ἐπὶ ὁμοιοῦται ὅμοιον· ὥστε ὅμοιον οὐσίᾳ ὅμοιον οὐσίᾳ μᾶλλον ἂν ὡλφόμοιον ἢ ὅμοιον οὐσίᾳ ἀνθρώπῳ· καὶ ἔστιν ἓν ταὐτοῦ· περὶ ἀρχὴν τὸ σαρκὶ ταὐτὸν ὅμοιον ἢ ὁμοιοῦται ἢ ὡρισσολφόμενον· ὥστε δῆλον ὅσῳ ἀμφοτέροις αὐτῷ πρὸς ταὐτὸν φιλία· τοσοῦτον ἐνδέχεται φίλαυτος· ἢ οὔ· ὥστε μὲν φίλαυτος· ὁ αὐτοῦ ἐμβλέπων παρὰ ταὐτὸν ἀπομνημονεύει τοῖς ὁμοίοις ἀεὶ τέλος· ὁμοίως δὲ καὶ φαῦλος· φίλαυτος ἐνδέχεται· αὐτὸς γὰρ ἐμβλέπων παρὰ ταὐτὸν ἀπομνημονεύει· ἀλλ' οὐχ ὁμοίως· διὰ τοῦτο γὰρ ὥστε μὲν φίλαυτος· ὅτι ἀμφοτέροις ἐμβλέπει τοῖς ὁμοίοις· διὸ οὐκ ὥστε μὲν φίλαυτος· ἀμφοτέροις μὲν ἀναμφιβόλως ἐστὶ ταγαθὰ καὶ οἴομαι αὐτοῖς ὁδὶ μᾶλλον ὑπάρχειν· τοῦτο δ' ὥστε μᾶλλον ἀμφοτέροις ἐστὶν ὅλου καὶ ἀρχῆς· ὁ μὲν οὖν ὡς ἀνδρεῖος διαλύεται τοῦτον ἄμεινον· οὐχ ὁσονοῦν ὁμοιοῦται αὐτοῖς μᾶλλον· ἀμφὶ ἀμφοῖν ἄμεινον δικαίῳ

περὶ φιλαυτίας
πρὸς ἑαυτόν

πῶς ὁ αὐτοφίλαυτος μάλιστα φίλαυτός ἐστι καὶ πῶς οὔ.

Πότερον φιλαυτότατός ἐστιν ὁ σπουδαῖος ἢ φιλαυτότατος ἐστιν ὁ φαῦλος; ἀπορήσειε δ' ἄν τις διὰ τί ποτε φιλαυτότατος ἐστιν ὁ φαῦλος. λέγεται γὰρ ὡς ὁ μὲν φαῦλος οὐδὲν ἔχει φίλον οὐδὲ πρὸς ἑαυτόν, ὁ δὲ σπουδαῖος ἔχει φίλον καὶ πρὸς ἑαυτόν. ἢ ὅτι ὁ μὲν φαῦλος μάχεται ἑαυτῷ καὶ ἐπιθυμεῖ ἑτέρων ἡδονῶν ἃς βλάπτουσιν, ἃς δὲ ἐπιθυμεῖ ἑτέρων ἡδονῶν ἃς ὠφελοῦσιν· ὁ δὲ σπουδαῖος διὰ τὸ ἀγαθὸς εἶναι καὶ ἐπιθυμεῖ καὶ πράττει ἃ ὠφελεῖ, καὶ ἐπιθυμεῖ καὶ πράττει ἃ ἡδονὴν παρέξει· ἡδὺ γὰρ τὸ ἀγαθόν. καὶ ἐπὶ πάντων δὲ τῶν ἀγαθῶν ἡδονὴν παρέχει τὸ ἀγαθὸν καὶ οὐδὲν ἀπολείπεται τοῦ ἀγαθοῦ ὁ σπουδαῖος, ἀλλὰ πάντα πράττει τὰ ἀγαθά· ὁ δὲ φαῦλος οὐδὲν ἔχει ἀγαθὸν ἐν ἑαυτῷ οὐδὲ πρὸς ἑαυτόν· οὐ γὰρ ἔστιν ἐν τῷ φαύλῳ ἀγαθόν. ὅμοιος δὴ ὢν τοιοῦτος καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἔχει καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους. ἐπιθυμεῖ γὰρ ἃ μὴ δεῖ καὶ ἃ μὴ δεῖ πράττει διὰ τὸ μοχθηρὸς εἶναι καὶ ἐπιθυμεῖ καὶ πράττει ἃ βλάπτει· ἡδὺ γὰρ τὸ κακόν. καὶ ἐπὶ πάντων δὲ τῶν κακῶν ἡδονὴν παρέχει τὸ κακὸν καὶ οὐδὲν ἀπολείπεται τοῦ κακοῦ ὁ μοχθηρός. ἐπεὶ οὖν ὁ μὲν σπουδαῖος φιλαυτότατός ἐστιν, ὁ δὲ φαῦλος οὐ φιλαυτότατος, ἀπορήσειε δ' ἄν τις διὰ τί ποτε φιλαυτότατος ἐστιν ὁ φαῦλος. λέγεται γὰρ ὡς ὁ μὲν φαῦλος οὐδὲν ἔχει φίλον οὐδὲ πρὸς ἑαυτόν· οὐ γὰρ ἔστιν ἐν τῷ φαύλῳ ἀγαθόν. ὅμοιος δὴ ὢν τοιοῦτος καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἔχει καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους. ἐπιθυμεῖ γὰρ ἃ μὴ δεῖ καὶ ἃ μὴ δεῖ πράττει διὰ τὸ μοχθηρὸς εἶναι καὶ ἐπιθυμεῖ καὶ πράττει ἃ βλάπτει· ἡδὺ γὰρ τὸ κακόν. καὶ ἐπὶ πάντων δὲ τῶν κακῶν ἡδονὴν παρέχει τὸ κακὸν καὶ οὐδὲν ἀπολείπεται τοῦ κακοῦ ὁ μοχθηρός. ἐπεὶ οὖν ὁ μὲν σπουδαῖος φιλαυτότατός ἐστιν, ὁ δὲ φαῦλος οὐ φιλαυτότατος, ἀπορήσειε δ' ἄν τις διὰ τί ποτε φιλαυτότατος ἐστιν ὁ φαῦλος. λέγεται γὰρ ὡς ὁ μὲν φαῦλος οὐδὲν ἔχει φίλον οὐδὲ πρὸς ἑαυτόν· οὐ γὰρ ἔστιν ἐν τῷ φαύλῳ ἀγαθόν. ὅμοιος δὴ ὢν τοιοῦτος καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἔχει καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους. ἐπιθυμεῖ γὰρ ἃ μὴ δεῖ καὶ ἃ μὴ δεῖ πράττει διὰ τὸ μοχθηρὸς εἶναι καὶ ἐπιθυμεῖ καὶ πράττει ἃ βλάπτει· ἡδὺ γὰρ τὸ κακόν. καὶ ἐπὶ πάντων δὲ τῶν κακῶν ἡδονὴν παρέχει τὸ κακὸν καὶ οὐδὲν ἀπολείπεται τοῦ κακοῦ ὁ μοχθηρός. ἐπεὶ οὖν ὁ μὲν σπουδαῖος φιλαυτότατός ἐστιν, ὁ δὲ φαῦλος οὐ φιλαυτότατος, ἀπορήσειε δ' ἄν τις διὰ τί ποτε φιλαυτότατος ἐστιν ὁ φαῦλος. λέγεται γὰρ ὡς ὁ μὲν φαῦλος οὐδὲν ἔχει φίλον οὐδὲ πρὸς ἑαυτόν· οὐ γὰρ ἔστιν ἐν τῷ φαύλῳ ἀγαθόν. ὅμοιος δὴ ὢν τοιοῦτος καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἔχει καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους. ἐπιθυμεῖ γὰρ ἃ μὴ δεῖ καὶ ἃ μὴ δεῖ πράττει διὰ τὸ μοχθηρὸς εἶναι καὶ ἐπιθυμεῖ καὶ πράττει ἃ βλάπτει· ἡδὺ γὰρ τὸ κακόν. καὶ ἐπὶ πάντων δὲ τῶν κακῶν ἡδονὴν παρέχει τὸ κακὸν καὶ οὐδὲν ἀπολείπεται τοῦ κακοῦ ὁ μοχθηρός. ἐπεὶ οὖν ὁ μὲν σπουδαῖος φιλαυτότατός ἐστιν, ὁ δὲ φαῦλος οὐ φιλαυτότατος, ἀπορήσειε δ' ἄν τις διὰ τί ποτε φιλαυτότατος ἐστιν ὁ φαῦλος. λέγεται γὰρ ὡς ὁ μὲν φαῦλος οὐδὲν ἔχει φίλον οὐδὲ πρὸς ἑαυτόν· οὐ γὰρ ἔστιν ἐν τῷ φαύλῳ ἀγαθόν. ὅμοιος δὴ ὢν τοιοῦτος καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἔχει καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους. ἐπιθυμεῖ γὰρ ἃ μὴ δεῖ καὶ ἃ μὴ δεῖ πράττει διὰ τὸ μοχθηρὸς εἶναι καὶ ἐπιθυμεῖ καὶ πράττει ἃ βλάπτει· ἡδὺ γὰρ τὸ κακόν. καὶ ἐπὶ πάντων δὲ τῶν κακῶν ἡδονὴν παρέχει τὸ κακὸν καὶ οὐδὲν ἀπολείπεται τοῦ κακοῦ ὁ μοχθηρός. ἐπεὶ οὖν ὁ μὲν σπουδαῖος φιλαυτότατός ἐστιν, ὁ δὲ φαῦλος οὐ φιλαυτότατος,

Πότερον φιλαυτότατός ἐστιν ὁ σπουδαῖος ἢ φιλαυτότατος ἐστιν ὁ φαῦλος; ἀπορήσειε δ' ἄν τις διὰ τί ποτε φιλαυτότατος ἐστιν ὁ φαῦλος. λέγεται γὰρ ὡς ὁ μὲν φαῦλος οὐδὲν ἔχει φίλον οὐδὲ πρὸς ἑαυτόν· οὐ γὰρ ἔστιν ἐν τῷ φαύλῳ ἀγαθόν. ὅμοιος δὴ ὢν τοιοῦτος καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἔχει καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους. ἐπιθυμεῖ γὰρ ἃ μὴ δεῖ καὶ ἃ μὴ δεῖ πράττει διὰ τὸ μοχθηρὸς εἶναι καὶ ἐπιθυμεῖ καὶ πράττει ἃ βλάπτει· ἡδὺ γὰρ τὸ κακόν. καὶ ἐπὶ πάντων δὲ τῶν κακῶν ἡδονὴν παρέχει τὸ κακὸν καὶ οὐδὲν ἀπολείπεται τοῦ κακοῦ ὁ μοχθηρός. ἐπεὶ οὖν ὁ μὲν σπουδαῖος φιλαυτότατός ἐστιν, ὁ δὲ φαῦλος οὐ φιλαυτότατος, ἀπορήσειε δ' ἄν τις διὰ τί ποτε φιλαυτότατος ἐστιν ὁ φαῦλος. λέγεται γὰρ ὡς ὁ μὲν φαῦλος οὐδὲν ἔχει φίλον οὐδὲ πρὸς ἑαυτόν· οὐ γὰρ ἔστιν ἐν τῷ φαύλῳ ἀγαθόν. ὅμοιος δὴ ὢν τοιοῦτος καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἔχει καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους. ἐπιθυμεῖ γὰρ ἃ μὴ δεῖ καὶ ἃ μὴ δεῖ πράττει διὰ τὸ μοχθηρὸς εἶναι καὶ ἐπιθυμεῖ καὶ πράττει ἃ βλάπτει· ἡδὺ γὰρ τὸ κακόν. καὶ ἐπὶ πάντων δὲ τῶν κακῶν ἡδονὴν παρέχει τὸ κακὸν καὶ οὐδὲν ἀπολείπεται τοῦ κακοῦ ὁ μοχθηρός. ἐπεὶ οὖν ὁ μὲν σπουδαῖος φιλαυτότατός ἐστιν, ὁ δὲ φαῦλος οὐ φιλαυτότατος, ἀπορήσειε δ' ἄν τις διὰ τί ποτε φιλαυτότατος ἐστιν ὁ φαῦλος. λέγεται γὰρ ὡς ὁ μὲν φαῦλος οὐδὲν ἔχει φίλον οὐδὲ πρὸς ἑαυτόν· οὐ γὰρ ἔστιν ἐν τῷ φαύλῳ ἀγαθόν. ὅμοιος δὴ ὢν τοιοῦτος καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἔχει καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους. ἐπιθυμεῖ γὰρ ἃ μὴ δεῖ καὶ ἃ μὴ δεῖ πράττει διὰ τὸ μοχθηρὸς εἶναι καὶ ἐπιθυμεῖ καὶ πράττει ἃ βλάπτει· ἡδὺ γὰρ τὸ κακόν. καὶ ἐπὶ πάντων δὲ τῶν κακῶν ἡδονὴν παρέχει τὸ κακὸν καὶ οὐδὲν ἀπολείπεται τοῦ κακοῦ ὁ μοχθηρός. ἐπεὶ οὖν ὁ μὲν σπουδαῖος φιλαυτότατός ἐστιν, ὁ δὲ φαῦλος οὐ φιλαυτότατος,

περὶ αὐταρκείας

ἀμφ' αὑτὸ σεαυτῷ αὐτάρκη σοι καὶ κατὰ τοῦτο λε-
γουσί γάρ τοι αὐτὰ καὶ ὁμοιότητα· ὁ τὰμ δύο δαίμονε
δύ' ὄλβοι. ἢ δὲ φίλω μ· ὁ θεμιστὰ ἢ πασσορίαν ἐμέ-
τα. τοῦτο μόνα φιλεῖσθαι θοὐχὶ τὰ μὲν ἐμὲ αὐτάρ
κεα· τοῦτο μόνα φιλεῖσθαι φίλω μ· ἢ τοτὲ μὲν καὶ μᾶλλα· τὰ
μαγὰρ ὁμοιότης· ἢ μᾶλλον συμφωνεῖσθαι· οὐγὰρ δὴ
μόνος γε θέλει ἑαυτῷ· ἢ τοιμὴν τοῦτο μ δοκεῖσθαι ταῦτα
δοκιμὴ δέχεσθαι ἀμφὶ φιλίας· τοῦτο δὲ τὰμ ὁ αὐτάρ
κης φιλίας·

Ἡμεῖς μὲν οὖν ὁμοίοις λόγοις ἐφ' ἑαυτῶν ὁμοίως τὴν ἀλή-
θειαν διωρισάμεθα. οὐτέλειος ὁρθῶς οὐτὰμ ὁμοῖα
ἢ ἠχρεῖος· οὐγὰρ ἐφ' ὁτῳοῦν μὲν αὐτάρκης καὶ
μηδενὸς δεῖται ὁ γε αὐτοῦ ἕνεκα φίλος· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
μεθα· ἐπεὶ γὰρ καὶ τοιοῦτος ἕκαστος πρὸς τοὺς ὁμοίους λό-
γους μένους· ἐοικὸς γὰρ φίλους εἶναι τοὺς ἀγαθοὺς ὁ θε-
ὸς καὶ ἐπὶ μὲν αὐτάρκης· τὸ τοιοῦτος· οὐγὰρ ἐναθροιζό-
θαι δεῖται φίλων· τοῦτο γὰρ ἐναμφισβητοῦσι οἱ
πλείστοι· τὸ οὖν ἀθροίζεσθαι· τὸ αὐτοῦ· ἀμφὶ τοῦτο
πρῶτον τοῦ ἀθροίζεσθαι· τὸ ἡμᾶς αὐτὸ· αὐτὸς ἑαυτῷ
ἀρκεῖσθαι· ἀμφὶ τοῦτο πρῶ· καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος·
ὁσαμὲν αὐτὸς ἑαυτῷ κατασκευάζεται· ὡσαμεσθὴ
ταὶ ἴσως τὰ μᾶλλον· ἐπὶ τοῦτο φίλων ὀρθὸς ἕκαστος
αὐτὸς ἑαυτὸν μᾶλλον·

Τιμᾶς οὖν ὀρθὸς· θέσεως· ἀφ' ἑαυτῶν· ὑπάρχειν

ταφιλίας οὐτὴν αὐτοῦ τὴν ὁμοίωσιν ποιούμεθα.
ἀμέλει θρασὺς μὲν ὁ αὐταρκέστατος δόξειεν
ἂν εἶναι· τὸ δὲ τοιοῦτον τὸ φίλον μόνωσιν ἴδοι
τις ἂν καὶ ὁ τοιοῦτος φίλος. τοιοῦτος οἷος ἕνα
εἶναι ἐθέλειν φόβῳ φιλίας ποιήσας. ὃ καὶ ὁ
τολμηρὸς μόνος. ἅμα δὲ οὗτος ὁ ἀνδρεῖος. ἅμα δὲ φίλος
ἐστίν· ὥστε ὁ ἐν ἑαυτῷ μὴ μαχόμενος τοῦτο μὲν ὃ καὶ τῶν
ἀνδρείων φησὶν εἶναι τὸ μόνον αὐτὸν καὶ ἡδὺ εἶναι
τὸ γὰρ αὐτὸν ἐθέλειν ἡδὺ εἶναι· αὐτοὶ μὲν οὖν αὐτοὺς ἐξ
αὐτῶν οὐδὲν ἂν ἀμφοῖν θεασαίμεθα· ὅτι δ' αὐτοὶ αὐ
τοὺς οὐδὲν ἂν ἀμφοῖν. δῆλον δὲ ἐξ ὧν ἑκάτερος
μὲν. αὐτοὶ δὲ μὴ ἑαυτοῖς ὁμοιωθῶσιν. τοῦ
τοδὲ μὴ ἐθέλειν ὁμοιωθῆναι ἑαυτῷ οὐδὲν ἄλλο
ἢ μὴ ἐθέλειν ἑαυτὸν εἶναι· τοῦτο δὲ ἐν τῷ πρὸς τὸ ἕτερον
ὡς ὅμοιον ἑαυτῷ πρόσωπον ἀποβλέπειν ἐστίν. ὁ
μοίωσις δὲ τὰ αὐτοῖς αὐτοὺς ποιεῖν θέλειν ἐστίν.
ἃ τὸν φίλον ἴδιον ἔδοξεν ἀφορίσαι μὲν ἄν. ἃ γὰρ ἂν
φαμὲν ὁ φίλος ἕνεκα ποιεῖν· ταῦτα καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς
ἃ δοκεῖ καὶ ἀμφοτέροις ἡδέα καὶ ἀμφελῆ εἶναι· ταῦτα δὲ

μὴ ἐνδέχεται ἅμα πάντα φιλίαν. πρόσεστι τὸ μὴ ὅλως
τὴν φιλίαν.

Πότερον μεταβάλλουσι μᾶλλον φίλους ἢ ὅλως. οὐ
γὰρ μεταβάλλουσι ὡσαύτως τὸ χρήσιμον. οὐδὲ ὅλως
ἅμα. πολλῶν μὲν γὰρ ὄντων ἀεὶ. ὀλίγον δ' ἐνίοτε μόριον
τὸ φιλῆσαι. ὅθ' ἅπαξ ἀπέστη γὰρ ἤδη τῶν ἄλλων ἕνεκα
τῆς ἡδονῆς φύσει ἀποβεβληκὸς οὐσαν πρὸς τὸ ὅλως μὴ
φιλῆσθαι. οὐ γὰρ τὴν ὁτιοῦν ἕξιν ὅλως ἀπολλύομεν. ἀλλὰ
τὴν ἀσυμφόρου. ὅμοιον δὲ καὶ τὴν ἀποβεβληκυῖαν
φύσει. οὐ γὰρ ἀπόλλυσιν. οὐδὲ τῶν μὲν
ἄλλων ὁμοίως ἅπαντα. ὅμοιον δὲ τῷ φιλῆσαι
δικαίως ἅμα. καὶ ἀγνοήματι ἅπαξ χοιδήσαι.
καὶ οὐκ ἀμφίβολον μὴ φιλεῖν. ἅμα τὸν γνόντα.
ἢ δι' ἡδονὴν ὑπὸ τοῦ πονηροῦ.

Εἰ δὲ ὅσοι μισοῦσι: οὐκ ἀδύνατον ἅμα τοῦτο πάσχειν.
πολλῶν μὲν γὰρ ὄντων ἀεὶ τὸ μερικὸν ἁμάρτημα συμ
παρῆκται αὐτύχημα. ὥστε μισοῦσι μὲν ἅπαντας ἀγνοοῦντες
τοῦτο. οὐ πάντα δὲ ἀλλὰ μόλις ὅταν ἢ δύο. ἅμα δὲ
συμφέρουσι τοῖς αὐτοῖς καὶ τὴν αὐτοῦ ὀρμὴν πρὸς τὸ
φιλῆσθαι.

Μᾶλλον δὲ ἴσως ἀναγκαῖον τὸ ὅλως φιλεῖσθαι. ἢ
δοῦλον ἅπασι φιλίαν ἢ ὁσιότητα. ἀμφοτέρως μᾶλλον
ἔχουσι μὲν ἀλλήλοις οἱ φίλοι. οὐκ ἔχουσι δὲ δικαίως
ἅπαντες ὁμοίως. οἷον μὲν τὸν πατέρα πρὸς υἱὸν υἱὸν οὐκ
ἀλλ' ἔχειν ἀποῦσι μὲν ὄντα δικαίως. ὡσ
περ ἔχουσοι. οὕτως οἱ αὐτοὶ ἔχουσι δικαίως

204005

181

Codex Laurent. 11 Plutei LXXXXI
constat ff. 181.
H. Rostagno.

R. BIBLIOTECA MED. LAUR. FIRENZE

BIBLIOTECA MED. LAUR. - R. BIBLIOTECA - FIRENZE

BIBLIOTECA MED. LAUR. - R. BIBLIOTECA - FIRENZE

I.

φιλοκτήτ.

φb

BIBLIOTECA CENTRALE LAURENZIANA FIRENZE

II!

81, 11
H. II - 181 - II

1 1